உ

சிவமயம்.

தனிப்பாடற்றிரட்டுரை

முதற்பாகம்.

காளமேகப்புலவர் முதலிய

தமிழ்ப்புலவர்கள் அவ்வவ்வமயங்களில் பாடிய

தனிப்பாடல் மூலமும்,

அவைகளுக்கு

வித்யாவிநோதிநி பத்திராதிபர்களால்

எழுதுவித்த வுரையும்.

ஷை பத்ராதிபர்களால்

முதல் 208-பக்கம் வரையில்

சென்னை:

ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிலும்,

மற்றபாகம்

வைஜயந்தி அச்சியந்திரசாலையிலும்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1902.

விலை ரூ 1-8-0

விளம்பரம்.

அடியிற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்னப்பட்டணம் பெத்து நாயக்கன்பேட்டை, கொண்டலையர் வீதி 15-வது நெம்பர் வீட்டில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருவாசகம் மூலமும் உரையும் காலிக்கோ கட்டடம்	2	0	0
ஷை பட்டுக்கட்டடம்	2	4	0
தாயுமானசுவாமிகள் பாடலுரை	3	4	0
பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடலுரை	1	12	0
தனிப்பாடலுரை முதற்பாகம்	1	8	0
பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் அஷ்டப்பிரபந்தவுரை	1	4	0
கந்தரலங்காரவுரை	0	3	0
கயிலைபாதி காளத்திபாதி திருவந்தாதியுரை	0	3	0
திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதி யுரை	0	3	0
திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யுரை	0	3	0
திருக்கருவை வெண்பாவந்தாதி யுரை	0	3	0

அறிக்கை.

வித்யாவிநோதினி பத்ரிகை வாயிலாக முற்காலத்துப் புலவர்களாகிய ...மேகப்புலவர் முதலியோரால் அவ்வவ்வமயங்களில் பாடப்பட்ட ...ிப்பாடல்களுக்கு உரைஎழுதி, தெரிந்தவரையில் சந்தர்ப்பங்களும் குறி...து சஞ்சிகை ரூபமாக இதுவரையில் வெளிப்படுத்திவந்த தனிப்பாடற் ...ரட்டை முதற்பாகமாக வெளிப்படுத்திக் கட்டடஞ் செய்திருக்கின்றோம்.

இம்முதற்பாகத்தி லடங்கிய பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் பெயரும் பாடல்களின் தொகையும் வருமாறு :—

இனி வெளிப்படுத்தப்படும் இரண்டாம் பாகத்தில் மேற்குறித்த பு… வர்களின் சரித்திரமும், பேர்விளங்காத பல புலவர்களால் பாடப்பட்… தனிப்பாடல்களுக் குரையும் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

ரம் பாகத்திற் சேரவேண்டியது இங்குத்தவருய் விழுந்து

உ

கணபதிதுணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் உரையும்.

ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகியார் வரப்ரசாதியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்பாடியவை.

காப்பு.

ஏரானைக் காவிலுறை யென்னானைக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றுதனைப் போற்றினால் - வாராத
புத்திவரும் பத்திவரும் புத்திரவுற் பத்திவரும்
சத்திவருஞ் சித்திவருந் தான்.

இ - ள். ஏர் - அழகுபொருந்திய, ஆனைக்காவில் உறை - திருவானைக் காவில் வசிக்கின்ற, ஆனைக்கு அன்று அளித்த - யானைக்கு அந்நாளில் முத்தி கொடுத்தருளின, போர் - போர்த்தொழிலில்வல்ல, என் ஆனைக்கன்றுதனை - என் யானையாகிய சிவபெருமானது புதல்வனாகிய விநாயகக்கடவுளை, போற்றினால் - முக்கரணங்களாலும் வழிபட்டால், வாராத - உண்டாதற்கரிய, புத்திவரும் - நல்லறிவுண்டாகும், பத்திவரும் - (அவ்வறிவின் பயனாகிய) ஈசுவரபக்தியுண்டாகும், புத்திர உற்பத்திவரும் - நன்மக்கட்பேறுண்டாகும், சத்திவரும் - (நினைத்த கருமங்களை முடிக்கவல்ல) பேராற்றலுண்டாகும், சித்திவரும் - (எல்லாக்காரிய) சித்தியுமுண்டாகும். எ - று. ...யைத்

தான் - அசை. யானைக்கு முத்திகொடுத்தது திருவானைக்காவில். ...அங்கு அத்தலபுராணத்தில் விரிவாய்க்காணலாம். சிவபெருமானை யானை...கும்- தற்கும் விநாயகமூர்த்தி யானைமுகத்தோடு அவதரித்ததற்கும் உ... அடியில் வருவது. "அரம்பையர் வாழ்த்த வமளியிற் றுயில்குங் கொ... ...ம்பயில் ...திரோ னுதயஞ் செய்தபின், விண்ணோர்க் கெ... கொடுத் தருளிப், பண்ணேர் மொழிமடப் பாவையை நோக்கி

கு மூஞ்சையம் மதிபுகப், போதுக வென்று போகிய வந்நாள், இளமதி யணிசடை யெந்தைதன் னருளால், வளமுடன் வழியின் மலைச்சா ரலிலோர், களிறும் பிடியுங் கலந்தது காணு, ஒளிர்மதிச் சடையோ னுமைமுக நோக்கி, ஓர்வழி யன்றிமற் றோர்திசை தன்னைப், பாரா தேவா பனிமொழி யாயென, வாரார் முலையாள் மற்றுமுண் டோவென, மெல்லிய லுமையவள் விரும்பினள் பார்த்தே, அல்லிசேர் குழலா ளரன்முகம் பாரா, இவ்வகை யாக வேண்டு மீங்கென, அவ்வகை யரனு மதற்குடம் பட்டு, மதகரி யுரித்தோன் மதகளி றாகவும், மதர்விழி யுமைபிடி வடிவ மாகவும், கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க, நீடிய வானோர் நெடுநிலை போற்றத், தங்குவெண் ணீறுந் தருமமுந் தழைப்பத், திங்கள் மும்மழை யெங்கணும் பெருக,முண்டக மலர்போன் முழுதுஞ் சிவந்த, தண்டையுஞ் சதங்கையு மலம்புதா ளிணையும், குண்ட வண்டியுந் தண்டரள மாலையும், மண்டொளி தழைத்த புண்டர நுதலும், முடிவு கண் டறியா முப்புரி நூலும், சுடர்விடுங் கனகத் தோளொரு நான்கும், சோதிவண் டரளத் தொடைபுனை கழுத்தும், பூதலம் புரக்கும் பொற்கரி முகமும், தவளக் கிம்புரி தருமருப் பிரண்டும், பவளத் தொளிவாய் பைந்துவ ரிதழும், இமையா முக்கணு மிருதழை செவியும், அமையா நிலவுமி ழுவிர்சடை முடியும், அந்தி வண்ணமு மங்குச பாசமும், உந்திச் சுழிமே லுதரபந் தமுடன், ஐங்கரக் கரிமுகன் வந்தவ தரித்தலும், பொங்கர வணிந்தோன் புதல்வனை நோக்கி, வானோர் மண்ணோர் வந்து வழிபட, ஆனோர் வல்வினை யாசற வகற்றித், தண்டளி வோனயன் சதமகன் முதலோர்க், கின்றுமுத லிறையா யிருத்தியென் றருளித், தெய்வநா யகியாந் திருந்திழை யுமையுடன், மைவளர் சோலை மாநக ரம்புகுந், தமையாக் கூட்டத் தநேகங் காலம், இமையா முக்கண் ணிறையிருந் தருளினன்" இது அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்தது. போர் ஆன்ஐ கன்று எனப்பிரித்துப் போரில்வல்ல இடபத்துக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வன் என்றுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறன்றி "ஆனைக்கன்றளித்த ஆனைக்கன்றுதனை" என்பதற்கு, ஆனைக்கன்றாகிய சிவபெருமான் ஈன்ற ஆனைக்கன்றாகிய விநாயகக் கடவுளை என்றுரைப்பினுமாம். விநாயகக்கடவுளின் அவதாரத்தைப்பற்றி இன்னும் வேறுவகையாகிய கதைகளுமுண்டு.

திருமலைராயன் சபையில் இவர் போனபோது
ச் சமஸ்தாந வித்வான்கள் இவருக்கு இடங்கொடாமலிருந்ததனால்
நாமகளைத்தியானித்து இந்த வெண்பாவைப்பாட
ா அரசனது சிங்காதநம் இரண்டுமுழம்வளர்ந்து இடங்கொடுத்தது.

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
பா சநத்தி லரசரோ டென்னைச்
சநம்வைத்த தாய்.

இ - ள். வெள்ளை அரி ஆசநத்தில் - வெண்ணிறமுள்ளசிங்கங்களால் தாங்கப்பெற்ற ஆசநத்தில், அரசரோடு-வேந்தரோடு, என்னை-அடியேனையும், சரிஆசநம்வைத்ததாய்-சம ஆசனத்திலிருக்கும்படிவைத்த என் தாயாகிய நாமகள், வெள்ளைக்கலை உடுத்து - வெண்ணிறமுள்ள ஆடையையுடுத்து, வெள்ளைப்பணிபூண்டு-வெண்ணிறமுள்ள ஆபரணத்தையணிந்து,வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்-வெண்டாமரைமலரில் எழுந்தருளியிருப்பாள்.

வெள்ளைப்பணி=வயிரத்தாலும் முத்தினுலும்செய்யப்பட்டஆபரணம்.

இவர் யமகண்டத்திலிருந்து அந்தச்சமஸ்தாந வித்வான்களாகிய அதிமதுரகவியும் அறுபத்துநான்கு தண்டிகைப்புலவர்களும் கொடுத்த சமிசைகளுக்கேற்கப்பாடிய

சிலேடைகள்.

ஆமணக்குக்கும் - யானைக்கும்.

2. முத்திருக்குங் கொம்பசைக்கு மூரித்தண் டேந்திவரும்
கொத்திருக்கு நேரார் குலைசாய்க்கும் - எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆமணக்கு மால்யானை யாம்.

இ - ள். எத்திசைக்கும் - எந்தத்திசையிலும், தேம்மணக்கும்சோலை- மணம்வீசுகின்ற சோலைசூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், ஆமணக்கும் - ஆமணக்கஞ்செடியும், மால்யானை ஆம் - மதமயக்கங்கொண்ட யானையைநிகர்க்கும்.

மால் - பெரிய எனினுமாம். அடியில்வருமாறு சிலேடைப் பொருள் கொள்க.

ஆமணக்கு.

முத்து இருக்கும்-முத்தென்றுவழங்கும் விதையையுடையதாயிருக்கும், கொம்பு அசைக்கும் - கிளையசையாநிற்கும், மூரித்தண்டு ஏந்திவரும் - நெரி தலையுடைய குழலுள்ள தண்டினல் தாங்கப்பட்டுவளரும், கொத்து இருக்கும்-காய்க்கொத்துக்களை யுடைத்தாயிருக்கும், நேர்ஆர் குலைசாய்க்கும்-நேர்மையுள்ள குலைகளைச்சாய்க்கும்.

யானை.

முத்து இருக்கும் கொம்பு அசைக்கும் - முத்துள்ள தன்கொம்புகளை அசைக்கும், மூரித்தண்டு ஏந்திவரும் - வலிமையாகிய இருப்புலக்கையைத் துதிக்கையிலேந்திவரும், கொத்து இருக்கும் - மத்தகத்தில் பாகன் அங்குசத்தால் கொத்துங் கொத்துக்களோடுகூடியிருக்கும், நேரார்குலை சாய்க்கும்-பகைவர் கூட்டங்களை முறிய அடிக்கும். எ - று.

யானைக்கொம்பில் முத்துண்டாவது மரபாதலால் "முத்திருக்குங் கொம்பு" என்றார்.

வைக்கோலுக்கும் - யானைக்கும்.

3. வாரிக் களத்தடிக்கும் வந்துபின்பு கோட்டைபுகும்
போரிற் சிறந்து பொலிவாகும் - சீருற்ற
செக்கோல மேனித் திருமலைரா யன்வரையில்
வைக்கோலு மால்யானை யாம்.

இ - ள். சீர் உற்ற-சிறப்புமிகுந்த, செம்மைகோலம்மேனி - செம்மையாகிய அழகிய திருமேனியையுடைய, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், வைக்கோலும் மால்யானை ஆம் - வைக்கோலும் மால்யானையை நிகர்க்கும்.

செங்கோலம்-செக்கோலம் என வலித்தல்பெற்றது.

வைக்கோல்.

வாரிக்களத்து அடிக்கும் - (உழவர்களால்) வாரியெடுத்து நெற்களத்தில் அடிக்கப்படும், பின்புவந்து கோட்டைபுகும் - பிறகு அங்கு நின்றுங் கொண்டுவந்து கோட்டையாகக் கட்டிச் சேர்க்கப்படும், போரில்சிறந்து பொலிவு ஆகும் - போர்களாகி மேம்பட்டுப் பொலிவையடையும்.

யானை.

களத்துவாரிஅடிக்கும்-போர்க்களத்தில் (பகைவரை)வாரிநிலத்திலறையும்,பின்புவந்துகோட்டைபுகும்- (பகைவரைமுடித்த)பிறகுவந்துகோட்டையில்பிரவேசிக்கும், போரில்சிறந்து பொலிவு ஆகும்-போரில் (வெற்றி) மிகுந்து விளங்கும். எ - று.

பாம்புக்கும் - வாழைப்பழத்துக்கும்.

4. நஞ்சிருக்குந் தோலுரிக்கு நாதர்முடி மேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற் பற்பட்டான் மீளாது - விஞ்சுமலர்த்
தேம்பாயுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்பாகும் வாழைப் பழம்.

இ - ள். விஞ்சும் மலர் தேம் பாயும் சோலை - மிகுதியாகிய பூந்தேன் பெருகிப்பாய்கின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது வெற்பின்கண், பாம்பு வாழைப்பழம் ஆகும் - பாம்பானது வாழைப்பழத்தை நிகர்க்கும்.

பாம்பு.

நஞ்சு இருக்கும் - விஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும், தோலி உரிக்கும் - (பருவமறிந்து) சட்டையைக்கழற்றும், நாதர்முடிமேல் இருக்கும் - இறை

வரது திருமுடிமீதிருக்கும், வெம்சினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது - கொடிய கோபத்தில் கடித்த அதன்பல்லானது பதிந்தால் விஷமிறங்காது.

மீளாதுஎன்பதற்கு இறந்தவுயிர் திரும்பாது என்றலுமொன்று.

வாழைப்பழம்.

நஞ்சு இருக்கும் - நைந்திருக்கும், தோல் உரிக்கும்-தோலுரிக்கப்படும், நாதர்முடிமேல் இருக்கும் - இறைவரது திருமுடிமீது அபிஷேகதிரவியமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும், வெஞ்சினத்தில் பல்பட்டால் மீளாது - பதார்த்தமாகுங் காலத்தில் பல் பட்டால் திரும்பாது, எ - று.

வெஞ்சினம் - உண்டிமீதிடும் பதார்த்தம்.

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

5. ஆடிக் குடத்தடையு மாடும்போ தேயிரையும்
மூடித் திறக்கின் முகங்காட்டும் - ஓடிமண்டை
பற்றிற் பரபரெனும் பாரிற்பிண் ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே யோது.

பாம்பு.

இ - ள். ஆடி குடத்து அடையும் - படமெடுத்தாடிக் குடத்திற்சேரும், ஆடும்போதே இரையும்-ஆடும்போதே இரைச்சலிடும், மூடி திறக்கின் முகங்காட்டும் - பெட்டிமுதலியவற்றிலிட்டு மூடித்திறந்தால் தலையை நீட்டிக்காட்டும், ஓடிமண்டைபற்றின் பரபரெனும்-(கடித்தவுடனே அதன் விஷமானது) ஏறி மண்டையிற்பற்றினல் பரபரென்று தினவுண்டாகும், பாரில் பிள் நாக்கும் உண்டாம் - உலகில் அதற்குப்பிளவாகிய நாக்குமுண்டாயிருக்கும்.

எள்.

ஆடி குடத்து அடையும் - செக்கிலிட்டாட்டப்பட்டு அதன்சாரமாகிய எண்ணெய் குடத்திற்சேரும், ஆடும்போதே இரையும் - செக்காடும்போதே சத்திக்கும், மூடி திறக்கின் முகங்காட்டும் - குடத்திற்பெய்துமூடி (நுரையடங்கினபிறகு) திறந்துபார்த்தால் பார்த்தவர்களுடைய முகச்சாயையைத் தனக்குள்ளேகாட்டும், ஓடிமண்டைபற்றின் பரபரெனும் - (அது உச்சியில் வார்க்கப்படுமொனல்) பரவியோடி மண்டையிற்பற்றின் பரபரென்று ஊரலெடுக்கும், பிண்ணாக்கும் உண்டாம் - (அதனிடத்து) பிண்ணாக்குமுண்டாகும், (ஆதலால்) உற்றிடு பாம்பு - (உவமையாற்) பொருந்துகின்ற பாம்பை, எள் எனவே ஓது - எள்ளென்றேகூறு. எ - று.

ஒற்றுமைபற்றி எள்ளையும் எண்ணெயையும் அபேதமாகக்கூறினர்.

பாம்புக்கும் - எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்.

6. பெரியவிட மேசேரும் பித்தர்முடி யேறும்
அரியுண்ணு முப்புமே லாடும் - எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்புமெலு மிச்சம் பழம்.

இ - ள். தேம்பொழியும் சோலை - தேனைச்சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது வெற்பின்கண், பாம்பும் எலுமிச்சம்பழம் - பாம்பும் எலுமிச்சம்பழத்துக்கு நிகராகும்.

பாம்பு.

பெரிய விடமே சேரும் - மிகுந்த நஞ்சைப்பொருந்தியிருக்கும், பித்தர் முடி ஏறும் - சிவபெருமானது திருமுடிமீதேறப்பெறும், அரி உண்ணும் - காற்றையுட்கொள்ளும், உப்பும் - (அதனல்) உடம்பு ஊதும், மேல் ஆடும் - மேலெழுந்தாடும், எரி குணம் ஆம் - கோபித்துச் சீறுங்குணமுளதாகும்.

எலுமிச்சம்பழம்.

பெரிய இடமேசேரும்-ராஜசமுகமுதலிய பெரிய இடங்களிற்சேரும், பித்தர்முடி ஏறும் - பித்தர்தலைமீது (பித்தசாந்தியின்பொருட்டு) சாறுபிழிந்தேற்றப்படும், அரியுண்ணும் - ஊறுகாயின்பொருட்டு அரிகருவியால் அரியப்படும், மேல் உப்பு ஆடும் - அதன்பிறகு உப்பிட்டுக் குலுக்கப்படும், எரி குணம் ஆம் - (அதன்சாறு இரணத்திற்பட்டால்) எரியுங் குணமுடையதாகும். எ - று.

முகுந்தனுக்கும் - முறத்துக்கும்.

7. வல்லரியா யுற்றிடலான் மாதர்கையிற் பற்றிடலால்
சொல்லரிய மாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால் - வல்லோர்
அகந்தனிலே வாழ்தலா லன்றுல களந்த
முகுந்தனுமே யாகும் முறம்.

இ - ள். அன்று - (த்ரிவிக்கிரமனுன) அக்காலத்தில், உலகுஅளந்த - உலகத்தைத்தனது திருவடியாலளந்த, முகுந்தனும் - திருமாலும், முறம் ஆகும் - முறத்துக்கு நிகராவன்.

முகுந்தன்.

வல் அரி ஆய் உற்றிடலால் - வலிய நரசிங்கமாய்த் தோன்றுதலால், மாதர்கையின்பற்றுதலால் - ஆய்ச்சியர் கையாற்பற்றப்படுதலால், சொல் அரிய மா புடைக்க தோன்றுதலால் - (வலியின் நிலைமையிவ்வளவென்று) சொல்லுதற்கரிய (குவலயாபீடம் என்னும்) யானையை அழிக்கக் கண்ண

ளுப் அவதரித்தலால், வல்லோர் அகந்தனிலே வாழ்தலால் - (தன்னை நினைய) வல்லாரது மனத்தின்கண்ணே உறைதலால்.

மாதர்கையிற்பற்றினது-உரலிற்கட்டுதல், குரவைக்கூத்தாடுதல் முதலியவற்றிற்கு.

முறம்.

வல் அரி ஆய் உற்றிடலால்-விரைவில் அரிசியைக் கல்முதலியவையில்லாமல் ஆராயுந்தொழிலைப் பொருந்துதலால், மாதர்கையில் பற்றுதலால் - பெண்கள் கையிலேந்துதலால், சொல் அரிய மா புடைக்கத் தோன்றுதலால்-(அளவு) சொல்லுதற்கரிய மாவைப்புடைத்தெடுத்தற்குக் கருவியாயுண்டாயிருத்தலால், வல்லோர் அகந்தனிலே வாழ்தலால் - இல்வாழ்க்கையில் வல்லோரது வீடுகளிலிருத்தலால், எ - று.

மலைக்கும் - சந்திரனுக்கும்.

8. நிலவாய் விளங்குதலா னீள்வான் படிந்து
சிலபோ துலாவுதலாற் சென்று - தலைமேல்
உதித்து வரலா லுயர்மா மலையை
மதிக்கு நிகராக வழுத்து.

இ - ள். உயர்மாமலையை-உயர்ந்த பெரியமலையை, மதிக்கு நிகர் ஆக வழுத்து-சந்திரனுக்கு உவமையாகக்கூறு.

மலை.

நிலம்வாய் விளங்குதலால்-பூமியினிடத்து விளங்குதலால், சிலபோது நீள்வான்படிந்து உலாவுதலால் - சிலகாலம் பெரியமேகங்கள் தன்னிடத்து வந்து படிந்துலாவப்பெறுதலால், தலைமேல்சென்று உதித்து வரலால் - சிகரங்கள் ஆகாயத்திற்செல்ல வளர்ந்துவருதலால்,

சந்திரன்.

நிலவு ஆய் விளங்குதலால் - நிலாவினையுடைத்தாய்ப் பிரகாசித்தலால், சிலபோது நீள்வான்படிந்து உலாவுதலால்-சிலநாள் நீண்ட ஆகாயத்திற்படிந்து சஞ்சரித்தலால், சென்று உதுஅலைமேல் உதித்துவரலால் - அஸ்தமித்துப்போய் மறுநாள் இந்தக் கடல்முகட்டில் உதயமாகிவருதலால், எ - று.

தேங்காய்க்கும் - நாய்க்கும்.

9. ஓடு மிருக்குமத னுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங் குலைதனக்கு நாணாது - சேடியே
தீங்காய தில்லாத் திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காயு நாயுமிணை செப்பு.

இ - ள். சேடியே - தோழீ, தீங்கு ஆயது இல்லா - தீமையில்லாத, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், தேங்காயும் நாயும் இணைசெப்பு - தேங்காயையும் நாயையும் ஒப்பாகக்கூறு.

தேங்காய்.

ஓடும் இருக்கும் - (நாரேயன்றி) ஓடும் தன்னிடத்திருக்கப்பெறும், அதன் உள்வாய் வெளுத்து இருக்கும் - அதன் உட்புறம் வெளுத்திருக்கும், நாடும்குலைதனக்கு நாணுது - (யாவரும்) விரும்புதற்குரிய பெருங்குலை விடுதலால் வளையாது,

நாய்.

ஓடும்-(சிலநேரம்) ஓடித்திரியும், இருக்கும்-(சிலநேரம்) இருந்த இடத்திற்றனே யிருக்கும், அதன்வாய் உள்வெளுத்து இருக்கும் - அதன்வாயின் உள்ளிடம் வெளுத்திருக்கும், நாடும் - (புதியர் வரக்காணின்) உற்றுப்பார்க்கும், குலைதனக்கு நாணுது - (பார்த்தபிறகு) குரைக்குந்தொழிலில் சற்றும் பின்னிடாது. எ - று.

மீனுக்தும் - பேனுக்தும்.

10. மன்னீரி லேபிறக்கு மற்றலையி லேமேயும்
பின்னீச்சிற் குத்தும் பெருமையால் - சொன்னேன்கேள்
தேனுந்து சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
மீனும்பே னுஞ்சரியா மே.

இ - ள். தேன் உந்துசோலை - தேன்பாய்கின்ற சோலைசூழ்ந்த, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், மீனும்பேனும் சரி ஆம் - மீனும்பேனும் ஒன்றற்கொன்று நிகராகும், சொன்னேன் கேள் - சொன்னேன் நீ கேட்பாயாக.

மீன்.

மன் நீரிலேபிறக்கும் - பெருமையுள்ள நீரினிடத்தில் உற்பத்தியாகும், அலையிலேமேயும் - அந்தநீரலைகளில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும், (அப்படி மேயுமிடத்தில் ஏதாயினும் அரவம் கண்டால்) பின் நீச்சின்குத்தும் - பின் நீச்சினல் குத்தியோடும்.

மற்று - அசை.

பேன்.

மன் ஈரிலேபிறக்கும் - மிகுதியாக ஈரினிடத்துண்டாகும், மல்தலையிலேமேயும் - வலிமையாகிய தலையோட்டின்மீது மேயும், பின் ஈச்சின்குத்தும் - பிறகு பெண்களால் ஈச்சென்ற வாயின்ஒலிக்குறிப்போடு குத்தி நாசம்பண்ணப்படும், பெருமையால் - இந்தப்பெருமையினுல். எ - று.

கண்ணாடிக்கும் - அரசனுக்கும்.

11. யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்கு மவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த் தீதகலப் பார்த்தலால் - மேவும்
எதிரியைத்தன் னுள்ளாக்கி யேற்ற ரசத்தால்
சதிருறலா லாடியர சாம்.

இ - ள். ஆடி அரசு ஆம் - கண்ணாடியானது அரசனுக்குச் சமானமாகும்,

கண்ணாடி.

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவனையாய் தீது அகல பார்த்தலால் - எல்லார்க்கும் களிப்பை யுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவரைப்போலப் பிரதிபலித்து முகத்திலுள்ள களங்கம் நீங்கத் திருத்தமாகப் பார்க்கப்படுதலால், மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்றரசத்தால் - வந்கு [illegible] எதிர்ப்பட்டவனுடைய சாயையைத் தனக்குள்ளே யடக்கி [illegible] யாகிய பாதரசம் பூசப்பட்டிருத்தலால், சதிர் உறலால் - அழகைப் பெற்றிருத்தலால்,

அரசன்.

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவனையாய் தீது அகல பார்த்தலால் - (தன் செங்கோலின்கீழ் வாழ்வார்) எல்லோர்க்கும் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவர் தகுதிக்கேற்கத் தன்னைப்பாவித்துத் தன் நாட்டிலுள்ள தீமைகள் நீங்க நோக்குதலால், மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்ற ரசத்தால் - தன்மேல் போருக்கு வருகின்ற பகைவனை உபாயத்தால் தன் வசப்படுத்தித் தகுதியாகிய நயத்தைக் கொண்டிருத்தலால், சதிர் உறலால் - பெருமையடைந்திருத்தலால்; எ - று.

ஆட்டக்குதிரைக்கும் - காவிரியாற்றுக்கும்.

12. ஓடுஞ் சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும் பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும் - நாடறியத்
தேடு புகழான் றிருமலைரா யன்வரையில்
ஆடுபரி காவிரியா மே.

இ - ள். நாடு அறிய தேடுபுகழான் - தேசமெல்லா மறியும்படித் தேடிய பெரும்புகழை யுடையவனாகிய, திருமலைராயன் வரையில் - திருமலைராயனது வரையகத்தில், ஆடுபரி - ஆட்டக்குதிரை, காவிரியாறு ஆம் - காவிரியாற்றிற்கு நிகராகும். எ - று.

இ - ள். சேடியே - தோழீ, தீங்கு ஆயது இல்லா - தீமையில்லாத, திருமலைராயன்வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், தேங்காயும் நாயும் இணைசெப்பு - தேங்காயையும் நாயையும் ஒப்பாகக்கூறு.

தேங்காய்.

ஓடும் இருக்கும் - (நாரேயன்றி) ஓடும் தன்னிடத்திருக்கப்பெறும், அதன் உள்வாய் வெளுத்து இருக்கும் - அதன் உட்புறம் வெளுத்திருக்கும், நாடும்குலைதனக்கு நாணாது - (யாவரும்) விரும்புதற்குரிய பெருங்குலை விடுதலால் வளையாது,

நாய்.

ஓடும்-(சிலநேரம்) ஓடித்திரியும், இருக்கும்-(சிலநேரம்) இருந்த இடத்திற்றானே யிருக்கும், அதன்வாய் உளேவெளுத்து இருக்கும் - அதன்வாயின் உள்ளிடம் வெளுத்திருக்கும், நாடும் - (புதியர் வரக்காணின்) உற்றுப்பார்க்கும், குலைதனக்கு நாணாது - (பார்த்தபிறகு) குரைக்குந்தொழிலில் சற்றும் பின்[illegible].

கட்டி யடிக்கை[illegible] [illegible]றிப் பாய்கையால்
வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால் - முட்டப்போய்
மாறத் திரும்புகையால் வண்கீரைப் பாத்தியுடன்
ஏறப் பரியாகு மே.

இ - ள். வள் கீரைப்பாத்தியுடன் - வளமாகிய கீரைப்பாத்தியோடு, ஏறு அப்பரி ஆகும் - ஏறுதற்குரிய அந்தக் குதிரையானது சமமாகும்,

கீரைப்பாத்தி.

கட்டி அடிக்கையால் - நிலத்தைக்கொத்தி மண் கட்டிகளை அடித்துடைக்கையால், கால் மாறிப்பாய்கையால் - ஒரு வாய்க்காலிலிருந்து மற்றொரு வாய்க்காலில் நீர் மாறிப்பாய்தலால், வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால் - சதுரஞ் சதுரமாக வெட்டித் தடுக்கப்படுகின்ற மேன்மையால், முட்டப்போய் மாறத்திரும்புகையால் - கடை மடையில் முட்டும்படி நேரே சென்று (அங்கிருந்து) மாறிவிடத் திரும்புதலால்,

ஏறு குதிரை.

கட்டி அடிக்கையால் - கட்டிக் கொட்படிக்கப்படுதலால், கால் மாறிப் பாய்கையால் - கால் மாறிமாறியெழுந்து பாய்ந்து செல்லுதலால், வெட்டி மறிக்கின்ற மேன்மையால் - (தன்மேலேறிய வீரன் பகைவரை) வெட்டித் திரும்புகின்ற மேன்மை யுடைத்தாதலால், முட்டப்போய் மாறத் திரும்புகையால் - போகவேண்டிய இடமுழுதும்போய் மீளத் திரும்பி வருதலால், எ - று.

கொட்படித்தல் - குதிரையைத் திருப்பும்பொழுது அது உடனே திரும்பப் பழகுதற்குக் கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சாட்டைகொண்டு சுற்றிச் சுற்றி யடித்தல்,

கண்ணாடிக்கும் - அரசனுக்கும்.

11. யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்கு மவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த் தீதகலப் பார்த்தலால் - மேவும்
எதிரியைத்தன் னுள்ளாக்கி யேற்ற ரசத்தால்
சதிருறலா லாடியர சாம்.

இ - ள். ஆடி அரசு ஆம் - கண்ணாடியானது அரசனுக்குச் சமானமாகும்,

கண்ணாடி.

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய்து யாவருக்கும் அவ்வவராய் பாவனையாய் தீது அகல பார்த்தலால் - எல்லார்க்கும் களிப்பை யுண்டாக்கி எல்லார்க்கும் அவரவரைப்போலப் பிரதிபலித்து முகத்திலுள்ள களங்கம் நீங்கத் திருத்தமாகப் பார்க்கப்படுதலால், மேவும் எதிரியை தன் உள் ஆக்கி ஏற்றரசத்தால்- வந்த எதிரி ஊக்கத்தோடு போர்புரி... ...லதேடும் - பரிசுத்தமான இருக்கையைத் தேடும்,

கதவு.

செய்யுட்கு இடைமறிக்கும் - வீட்டுக்கிடையே இடப்பட்டு வருவோரைத் தடுக்கும், சேர்பலகையிட்டு மூட்டும் - ஒன்றற்கொன்று பொருத்தமான பலகைகளைக்கொண்டு மூட்டிச் செய்யப்படும், ஐயம் அறமேல் தாள் அடர்க்கும் - (யாரேனும் நுழைவார் என்கிற) சந்தேகம் நீங்கத் தான் மூடப்பட்டிருப்பதன்றித் தன்மீது தாளிடப்பட்டிருக்கும், துய்ய நிலைதேடும் - அழகாகிய வாசற்காலை விரும்பும். எ - று.

செய் உள் - செய்யப்பட்ட உள்ளிடம். (அதாவது வீடு.)

ஆட்டுக்கும் - குதிரைக்கும்.

15. கொம்பிலையே தீனிதின்னுங் கொண்டதன்மேல் வெட்டு
அம்புவியி னன்னடைய தாதலால் - உம்பர்களும் [தலால்
தேடுநற் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆடுங் குதிரையுநே ராம்.

இ - ள். உம்பர்களும் தேடும் - தேவர்களும் தேடி வருதற்குரிய, நல் சோலை - அழகாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த, திருமலைராயன் வரையில் - திருமலைராயனது வெற்பகத்தில், ஆடும் குதிரையும் நேர் ஆம் - ஆடும் குதிரையும் ஒன்றுக்கொன்று சமானமாகும்,

ஆடு.

கொம்பு இலையே தீனி தின்னும் - நுனிக்கொம்பிலுள்ள இலைகளையே இரையாகத் தின்னும், கொண்டதன்மேல் வெட்டுதலால் - (இடையனிட

த்தில் பணங்கொடுத்து) வாங்கிக்கொண்ட பிறகு வெட்டப்படுதலால், அம்புவியில் நல் நடையது ஆதலால் - உலகத்தில் (இடையர்களுக்கு) நல்ல செல்வமாதலால்,

உலகியல்கள் யாவும் முட்டின்றி நடத்தற்குக் கருவியாதலால் செல்வம் நடையெனப்பட்டது.

குதிரை.

கொம்பு இல்லை - (இதற்குக்) கொம்பு இல்லை, தீனிதின்னும், தீனியைத் தின்னும், அதன் மேல்கொண்டு வெட்டுதலால் - (போர்வீரன்) அதனை யூர்ந்து சென்று (பகைவரை) வெட்டுதலால், அம்புவியில் நல்நடையது ஆதலால், பூமியில் அழகாகிய நடைகளையுடைய தாதலால். எ - று.

துப்பாக்கிக்கும் - ஓலைச்சுருளுக்கும்.

16. ஆணி வரையுறலா லானகுறிப் பேதரலால்
தோணக் கருமருந்தைத் தோய்ந்திடலால் - நீணிலத்தில்
செப்பார்க் குதவாத் திருமலைரா யன்வரையில்
துப்பாக்கி யோலைச் சுருள்.

இ - ள். நீள் நிலத்தில் - பெரிய வுலகத்தில், செப்பார்க்கு உதவா - தன்னைப் புகழாத பகைவர்களுக்கு உபகரியாத, திருமலைராயன் வரையில் - திருமலைராயனது மலையின்கண், துப்பாக்கி ஓலைச்சுருள் - துப்பாக்கியும் ஓலைச்சுருளும் ஒன்றற்கொன்றிணையாகும்,

துப்பாக்கி.

ஆணிவரை உறலால் - இருப்புச் சலாகையைத் தன்னிடத்திற் கொண்டிருத்தலால், ஆன குறிப்பேதரலால் - சுடுவோன் குறித்ததாகிய லக்ஷயத்தையே இலக்காக்குதலால், தோண கருமருந்தை தோய்ந்திடலால் - மிகுதியாகக் கரிய மருந்தைப் பொருந்துதலால்,

ஓலைச்சுருள்.

ஆணிவரை உறலால் - எழுத்தாணியைக்கொண் டெழுதப்படுதலையுடைத்தாதலால், ஆனகுறிப்பேதரலால் - தன்னிடத் தெழுதப்பட்டதாகிய குறிப்பைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தலால், தோணகருமருந்து தோய்ந்திடலால்- (தன்னிடத் தெழுதப்பட்ட எழுத்து படிப்போர்க்கு நன்றாகத்) தோன்றும்படி மைக்காப்புச்செய்யப் பெறுதலால். எ - று.

வர்னவில்லுக்கும் - விஷ்ணுவுக்கும் - வெற்றிலைக்கும்.

17. நீரி லுளதா னிறம்பச்சை யாற்றிருவால்
பாரிற் பகைதீர்க்கும் பான்மையால் - சாருமனுப்
பல்வினையை மாற்றுதலாற் பாரீர் பெருவான
வில்விண்டு நேர்வெற் [illegible]லை.

இ - ள். பெருவானவில் - பெரியவானவில்லும், விண்டு - விஷ்ணுவும், வெற்றிலை - வெற்றிலையும், நேர் - ஒன்றுக்கொன்று நிகர்த்திருப்பன, (இதனை) பாரீர். - (உலகத்தாரே) பாருங்கள்,

வானவில்.

நீரில் உளதால் - நீர்கொண்ட மேகத்திலுண்டாதலால், நிறம்பச்சையால் - பச்சைநிற முண்மையால், திருவால்-அழகாயிருப்பதால், பாரில்பகை தீர்க்கும்பான்மையால் - பூமிக்குவிரோதமாகிய கோடைப்பகையை நீக்குந்தன்மையால், சாரும் மனு பல் வினையைமாற்றுதலால் - (உலகத்தில்) பொருந்திய மனிதர்களுடைய பலதுன்பங்களையும் நீக்குதலால்,

விஷ்ணு.

நீரில் உளதால் - பிரளயவெள்ளத்திலும் அழியாதிருத்தலால், நிறம் பச்சையால் - பச்சை நிறமுடைமையால், திருவால் - திருமகளையுடைமையால், பாரில் பகைதீர்க்கும் பான்மையால் - உலகத்தில் (தேவர் முனிவருக்குப்) பகைவராகிய அரக்கரை யழிக்குந்தன்மையால், சாரும் மனு பல்வினையை மாற்றுதலால் - தன்னையடைந்த பிரஜைகளுடைய பலபாவங்களையுமொழித்தலால்,

வெற்றிலை.

நீரில் உளதால் - நீர்க்கால்களில் இருப்பதனால், நிறம்பச்சையால்-பச்சை நிறத்தால், திருவால் - மங்களகரமாதலால், பாரில்பகை தீர்க்கும்பான்மையால் - உலகத்தில். (ஒருவரோடொருவர்க்குள்ள) பகைத்தன்மையை யொழித்துச் சமாதானப்படுத்துந் தன்மையால், சாரும் மனுபல்வினையை மாற்றுதலால் - உலகிற்பொருந்திய மக்கட்டொகுதியின் தந்தரோகத்தை நீக்குதலால், எ - று.

பூசுணிக்காய்க்கும் - பரமசிவனுக்கும்.

18. அடிநந்தி சேர்தலா லாகம் வெளுத்துக்
கொடியுமொரு பக்கத்திற் கொண்டு - வடிவுடைய
மாசுணத்தைப் பூண்டு வளைத்தழும்பு பெற்றதனால்
பூசுணிக்கா யீசனெனப் போற்று.

இ - ள். பூசுணிக்காய் - பூசுணிக்காயையும், ஈசன் எனப்போற்று - பரமசிவனெனமதித்து வணங்கு,

பூசுணிக்காய்.

அடிநந்திசேர்தலால்-அடியில்காம்பு பொருந்துதலால், ஆகம்வெளுத்து கொடியும் ஒருபக்கத்திற் கொண்டு வடிவுடைய மாசுண்ணத்தைப் பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனால் - உடல்வெளுத்து ஒருபக்கத்தில் கொடியையுங்

கொண்டு அழகையுடைய வெண்சுண்ணத்தை மேற்புறத்தணிந்து வளைவாகிய தழும்புகளைப்பெற்றிருத்தலால்,

பரமசிவன்.

அடிநந்திசேர்தலால் - தன்கீழே இடபம்சேர்ந்திருத்தலால், ஆகம்வெளுத்து கொடியும் ஒருபக்கத்திற் கொண்டு வடிவுடைய மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்பு பெற்றதனல் - திருநீறுபூசுதலால் திருமேனிவெளுத்து ஒரு பாகத்தில் பூங்கொடிபோல்வாளாகிய உமாதேவியை வைத்துக்கொண்டு அழகையுடைய சர்ப்பாபரணத்தைப் பூண்டு காமாக்ஷியம்மையாரது வளைத் தழும்பையும் பெற்றிருத்தலால், எ - று.

சிதம்பரதேவர் என்பது தான்குதரம்வரப்பாடியது.

19. அரகர திருச்சிற் றம்பலவா ணவந்
தரரூ பமகே சசிதம் - பரதே
வசிதம் பரதே வசிதம் பரதே
வசிதம் பரதே வனே.

இ - ள். அர அர - ஹரஹர, திருச்சிற்றம்பலவாண - திருச்சிற்றம்பலத்தில் வாழ்வோனே, அந்தரரூப - ஆகாயவுருவத்தையுடையவனே, மகேச - மஹேச்சுரனே, சிதம்பரதேவ - சிதாகாயத்திலுள்ள தேவனே, சிதம்பர தேவசிதம்பரதேவ - சிதம்பரதேவனே, எ - று.

அரன் - சங்கரிப்பவன். திருச்சிற்றம்பலம் - அழகிய சிற்சபை. இது சித்தம்பலத்தின் மரூஉ. மகேசன் - பெருஞ்செல்வத்தையுடையவன்.

ஒரு அழகாகிய பெண்ணைப்பார்த்து வியந்து
ராமஸ்ரீராமா, கோவிந்தா, வேங்கடவா, நாராயணு என்று பாடியது.

20. இந்தோ திலகநுதல் ராமரா மாவனசக்
கொந்தோ களபமுலை கோவிந்தா - சந்தமுறும்
வேலோ விணைவிழிகள் வேங்கடவா நல்லவயி
றாலோகா ணாரா யணு.

இ - ள். ராமராமா—, (இந்தமாதுக்கு) திலகம் நுதல் இந்தோ-பொட்டணிந்த நெற்றி அஷ்டமீசந்திரனே, கோவிந்தா—, களபமுலைவனசம் கொந்தோ-கலவைச்சந்தநமணிந்த தனங்கள் தாமரையரும்புகளோ, வேங்கடவா—, இணை விழிகள் சந்தம் உறும்வேலோ - இருவிழிகளும் அழகு மிகுந்த வேல்களோ, நாராயணு—, நல்லவயிறு ஆலோ - அழகாகிய வயிறு ஆலிலையோ, எ - று.

காண் - அசை.

அடைசொல்லில்லாமல்

ஒன்றுமுதல் பதினெட்டுவரையில் வரப்பாடியது.

21. ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறு ஏழெட்டு
ஒன்பது பத்துப் பதினொன்று - பன்னி
ரண்டுபதின் மூன்றுபதி னான்குப தினைந்துபதி
னாறுபதி னேழ்பதினெட் டு.

இ - ள். வெளிப்படை.

ஐந்து டு வரப்பாடியது.

22. ஓ கா மா வீ தோ நே ரொக்க டு டு டு டு டு
நாகார் குடந்தை நகர்க்கிறைவர் - வாகாய்
எடுப்பர் நடமிடுவ ரேறுவரன் பர்க்குக்
கொடுப்ப ரணிவர் குழை.

இ - ள். நாகு ஆர் குடந்தை நகர்க்கு இறைவர் - இளமரச்சோலை கள் நிறைந்த திருக்குடந்தை நகரத்துக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமானானவர், ஓகாமாவீதோ - ஓகாமாவீதோ என்னுமிவ்வைந்தெழுத்துக்களும், டுடு டுடு-டுடுடுடு என்னு மிவ்வைந் தெழுத்துக்களையும், நேர் ஒக்க - முறையே பொருந்தலால், (உண்டாகிய ஓடு காடு மாடு வீடு தோடு என்னும் ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய) ஓடு-ஓட்டை, வாகு ஆய் - அழகாக, எடுப்பர் - கைக்கொள்வர், (ஒன்றாகிய) காடு-சுடுகாட்டில், நடமிடுவர் - நட்னம்பண்ணுவர், (ஒன்றாகிய) மாடு - இடபத்தின்மேல், ஏறுவர் - ஊர்வர், (ஒன்றாகிய) வீடு - முத்தியை, அன்பர்க்குக்கொடுப்பர்-தம்மடியார்க்குத் தந்தருளுவர், (ஒன்றாகிய) தோடு - காதணியை, குழையை அணிவர் - காதில் தரிப்பார், எ - று.

நாகு ஆர் என்பதற்கு வயல்களில் சங்குகள்நிறைந்த எனினுமாம். குடந்தைநகர் - கும்பகோணம்.

குடத்திலே கங்கையடங்கும் எனப்பாடியது.

23. விண்ணுக் கடங்காமல் வெற்புக் கடங்காமல்
மண்ணுக் கடங்காமல் வந்தாலும் - பெண்ணை
இடத்திலே வைத்த விறைவர் சடாம
குடத்திலே கங்கையடங் கும்.

இ - ள். கங்கை - கங்காநதியானது, விண்ணுக்கு அடங்காமல்-ஆகாயத்திலடங்காமலும், வெற்புக்கு அடங்காமல் - மலைகளில் அடங்காமலும், மண்ணுக்கு அடங்காமல் - பூமியிலடங்காமலும், வந்தாலும் - பெருகிவரி

னும், பெண்ணே - உமாதேவியை, இடத்திலேவைத்த, இடப்பாகத்திலிருத்தின, இறைவர் - பரமசிவனது, சடாமகுடத்திலே அடங்கும் - சடையாகிய கிரீடத்தில் அடங்கும், எ - று.

பச்சைவடம் பாகுசேலசோமன் என்றுபாடியது.

24. மாயன் றுயின்றதுவு மாமலராள் சொல்லதுவும்
ஏய குருந்திற்கொண் டேறியதும் - தூயை
இடப்பாகன் சென்னியின்மே லேறியதும் பச்சை
வடப்பாகு சேலைசோ மன்.

இ - ள். மாயன் துயின்றதுவும்-திருமால்மஹாப்பிரளயத்தில் திருக்கண்வளர்ந்ததும், மாமலராள் சொல்லதுவும் - பெருமையுள்ள தாமரைமலரையாசநமாகவுடையவளாகிய திருமகளது சொல்லும், கொண்டு ஏயகுருந்தில் ஏறியதும் - கண்ணன் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்தில் ஏறியதும், தூயை இடப்பாகன் சென்னியின்மேல் ஏறியதும்-பரிசுத்தையாகிய உமாதேவியை இடப்பாகத்தி லிருத்திக்கொண்டவனாகிய பரமசிவனது திருமுடியின்மீதேறியதும், பச்சை வடம் பாகு சேலை சோமன் - (முறையே) பச்சைநிறமுள்ள ஆலிலையும் சர்க்கரைப்பாகும் சேலையும் சந்திரனும் ஆம். எ - று.

சேலை - கோபிகைகளை நாணச் செய்யக்கவர்ந்தபுடவை.

கின்னரிவாசிக்குங் கிளியெனப்பாடியது.

25. ஆடல்புரிந் தானென்று மந்நாளி லேமூவர்
பாட லுகந் தானென்றும் பான்மையினால் - கூடலிலே
நன்னரிவா சிக்கு நடைபயிற்றி னானென்றும்
கின்னரிவா சிக்குங் கிளி.

இ - ள். கிளி - கிளியானது, ஆடல் புரிந்தான் என்றும் - திருவிளையாடல்களைச் செய்தவனேயென்றும், அந்நாளிலே மூவர்பாடல் உகந்தான் என்றும் - அக்காலத்தில் மூவர்பாடலையுகந்தருளினவனேயென்றும், பான்மையினால்கூடலிலே நல் நரிவாசிக்கு நடைபயிற்றினான் என்றும்-(அன்பர்க்கெளியனாகுங்) குணத்தினால் திருவாலவாயில் நல்ல நரிகளாகிய குதிரைகளுக்கு நடைகற்பித்தவனேயென்றும் (புகழ்ந்துபாடி), கின்னரிவாசிக்கும் - கின்னரியைவாசித்துக்கொண்டிருக்கும், எ - று.

ஆடல் - மதுரையிற் செய்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள். மூவர் பாடல் - அப்பர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர் என்னும் மூவரும் பாடிய தேவாரம்.

பொன்னுவரையிலே காய் பூவென்று பாடியது.

26. உடுத்ததுவு மேய்த்ததுவு மும்பர்கோன் றன்னால்
எடுத்ததுவும் பள்ளிக் கியையப் - படுத்ததுவும்
அந்நா ளெறிந்ததுவு மன்பி னிரந்ததுவும்
பொன்னு வரையிலைகாய் பூ.

இ - ள். (திருமாலானவர்) உடுத்ததுவும்-ஆடையா யுடுத்ததும், மேய்த்ததுவும்-(க்ருஷ்ணவதாரத்தில்) மேய்த்ததும், உம்பர்கோன் தன்னால் எடுத்ததுவும்-தேவர்கோனாகிய இந்திரன் பெய்வித்த கல்மழையைத் தடுக்கும்பொருட்டுக் குடையாயெடுத்துத் தாங்கியதும், பள்ளிக்கு இயையப்படுத்ததுவும்-(மஹாப்பிரளயத்தில் தன்) சயனத்துக் கிசையக்கொண்டு படுத்ததும், அந்நாள் எறிந்ததுவும் - அக்காலத்தில் (ஊன்றைக்குணிலாகக் கொண்டு) எறிந்ததும், அன்பின் இரந்ததுவும் - விருப்பத்தினால் மஹாபலியினிடத்தில் யாசித்ததும், பொன் ஆ வரை இலை காய் பூ-(முறையே) பொன்னும், பசுக்களும், (கோவர்த்தந) கிரியும், ஆலிலையும், விளங்காயும், நிலமும் ஆம், எ - று.

கச்சிக்காவலன் என்பவரோர்நவர் செங்கழுநீர்க் கிழங்கென்று பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

27. வாதமணரேறியது மாயன் றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத் தாட்கொண்ட வவ்வுருவும் - சீதரனார்
தாள்கொண் டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக் காவலா
கேள்செங் கழுநீர்க் கிழங்கு.

இ - ள். தண்கச்சிக் காவலா கேள் - சாந்த குணத்தையுடைய கச்சிக் காவலனே நீ கேட்பாயாக, வாது அமணர் ஏறியதும் - (திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளோடு) வாதுசெய்த சமணர்கள் தோற்று ஏறியதும், மாயன்துயின்றதுவும் - திருமாலானவர் திருக்கண்வளர்ந்ததும், ஆதி தடுத்து ஆட்கொண்ட அவ்வுருவும்-முதல்வனாகிய சிவபெருமான் (சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைத்) தடுத்தாட்கொண்ட அந்த ரூபமும், சீதரனார் தாள்கொண்டு அளந்ததுவும் - திருமாலானவர் (த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் தம்) திருவடியைக்கொண்டு அளந்ததும், செங்கழு நீர் கிழம் கு - (முறையே) செங்கழுவும் நீரும் கிழப்பருவமும் பூமியும் ஆம். எ - று.

செங்கழு - எரியெண்ணெய்ச் சுவாலைகளால் செந்நிறமேறிய கழுமரம். நீர் என்றது பாற்கடலை.

நா நீ நூ நே என்று பாடியது.

28. அரையின் முடியி லணிமார்பி னெஞ்சில்
தெரிவை யிடத்தமர்ந்தான் சேர்வை - புரையறவே
மானார் விழியீர் மலரணவொற் றீருகும்
ஆனலா நாநீநூ நே.

இ - ள். மான் ஆர் விழியீர்-மானினது மருண்டநோக்கம்போலும் நோக்கத்தையுடைய மாதரே, மவரண ஒற்று - ம் ல் ர் ண் என்னும் இந்நான்கொற்றுக்களும், நா நீ நூ நே ஈறு ஆகும் ஆனால்-நா நீ நூ நே என்னும் இந்நான்கெழுத்துக்களுக்கும் தலைதடுமாற்றமாய் இறுதியாக வருமாயின், தெரிவை இடத்து அமர்ந்தான் - உமாதேவியை இடப்பாகத்திலிருக்க விரும்பினவனாகிய சிவபெருமானது, அரையில் முடியில் அணிமார்பில் நெஞ்சில் - திருவரையிலும் திருமுடியிலும் அழகிய திருமார்பிலும் திருமிடற்றிலும், புரை அற சேர்வை ஆம் - குற்றமறச் சேர்க்கப்படுதற் குரியன ஆகும், எ - று.

தலைதடுமாற்றம்-எதிர்நிரனிறை. { ம் ல் ர் ண் / நா நீ நூ நே } இதையுய்த்துணர்க.

நேம் - விஷம். நெஞ்சு - கண்டத்துக்காயிற்று. நே - அன்பு. இது நேம் என மருவியது என்றலுமொன்று.

ஈயேற மலைநலுங்கியதாகப் பாடியது.

29. வாரணங்க ளெட்டு மகமேரு வுங்கடலும்
தாரணியு மெல்லாஞ் சலித்தனவால் - நாரணனைப்
பண்வா யிடைச்சி பருமத்தி னாலடித்த
புண்வாயி லீமொய்த்த போது.

இ - ள். நாரணனை-(திருவாய்ப்பாடியில் கண்ணனாயவதரித்திருந்த) ஸ்ரீமந்நாராயணனை, பண்வாய் இடைச்சி-இசைபோலுஞ் சொல்லையுடைய யசோதைப்பிராட்டி, பரு மத்தினால் அடித்த - பருத்த மத்தினா லடித்ததனாலுண்டாகிய, புண்வாயில் - புண்ணினிடத்து, ஈமொய்த்தபோது - ஈக்கள் மொய்க்க அருவருத் தசைந்தபோது, வாரணங்கள் எட்டும் - திக்கு யானைகள் எட்டும், மகமேருவும் - மகாமேருமலையும், கடலும் - ஏழ்கடலும், தாரணியும் - உலகங்களும் ஆகிய, எல்லாம்-எல்லாப்பொருள்களும், சலித்தன - அசைந்தன. எ - று.

ஆல் - அசை. எல்லாவுலகங்களும் அவற்றிலுள்ள திக்கு யானைகள் முதலியவும் இறைவனது திருவயிற்றில்வைத்துக் காக்கப்படும் பொருள்களாதலால் அவனசைந்தபோது அவையும் அசைந்தன வென்க.

பிறவாநெறிகாட்டியார் என்பவர்
கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்புப்பகைகாட்டும் என்றிறுதியிலமைத்து ஒரு வெண்பாவைப் பாடுகவென அவரைக்கடிந்து பாடியது.

30. நீரோ பிறவா நெறிகாட்டி யாரெமக்கு
நீரோ சமிசை நிலையிட்டீர் - நீரோவிவ்
விங்களமேன் செய்தீர் விடுங்கடுங்காற் றும்மழைகாட்
டுங்கடுநட் புப்பகைகாட் டும்.

இ - ள். பிறவாநெறிகாட்டியார் நீரோ - பிறவாநெறிகாட்டியார் என்பவர் நீர்தாமோ, எமக்கு சமிசை நிலையிட்டீர் நீரோ - எமக்கு (இப்படிப்பட்ட கடிநமாகிய) சமிசையை ஏற்படுத்தினவர் நீர்தாமோ, இவ்விங்களம் செய்தீர் நீரோ - இந்த வேறுபாடுசெய்தவர் நீர்தாமோ, ஏன் - யாதுக்கு இவ்வாறு செய்தீர், விடும் - (இந்தமட்டிற்போதும்) விடும், கடுங்காற்று மழை காட்டும் - பெருங்காற்று மழையையுண்டாக்கும், கடுநட்பு பகைகாட்டும் - பெருநட்புப் பகையையுண்டாக்கும். எ - று.

விநாயகர்க்கும் - முருகர்க்கும் - பரமசிவனுக்கும் சிலேடை.

31. சென்னிமுக மாறுளதாற் சேர்கரமுன் னாலுகையால்
இன்னிலத்திற் கோடொன் றிருக்கையால் - மன்னுகுளக்
கண்ணுறுத லானுங் கணபதியுஞ் செவ்வேளும்
எண்ணரனு நேராவ ரே.

விநாயகர்.

இ - ள். சென்னி முகம் மாறு உளதால் - தலையும் முகமும் மாறுயிருத்தலால், சேர்கரம் முன் நாலுகையால்-பொருந்திய துதிக்கையானது முற்புறத்தில் தொங்குதலால், இந்நிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால் - இவ்வுலகத்தில் ஒற்றைக்கொம்பு உண்டாயிருத்தலால், மன்னுகுளக் கண் உறுதலால் - நிலைபெற்ற வெல்லத்தினாற்செய்த உருவத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தலால்,

முருகர்.

சென்னி முகம் ஆறு உளதால் - முடியும் முகமும் ஆறுண்டாதலால், சேர் கரம் முந்நாலுகையால் - சேர்ந்த ஒளியுள்ள பன்னிரண்டுகைகளுண்டாதலால், இந்நிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால்-இவ்வுலகத்தில் திருச்செங்கோடு என்னுந் தலமொன்றுண்டாயிருத்தலால், மன்னு குளக்கண் உறுதலால் - நிலைபெற்ற சரவணப்பொய்கையில் அவதரித்தலால்,

பரமசிவன்.

சென்னிமுகம் ஆறு உளதால் - சிரசில் கங்காநதியிருத்தலால், முன் சேர்கரம் நாலுகையால் - முற்பக்கத்திற் சேர்ந்த ஒளியுள்ள நான்கு கைகளுண்டாதலால், இந்நிலத்தில் கோடு ஒன்று இருக்கையால் - இவ்வுலகத்தில் (கைலாச)மலையொன் றுண்டாயிருத்தலால், மன்னு குளக்கண் உறுதலால் - நிலைபெற்ற நெற்றிக்கண்ணை யுடைத்தாயிருத்தலால்.

இன்னிலம் என்பதில் பொருளுக்கிணங்க நகரனகரங்களை ஏற்றபெற்றிகொள்க.

ஒருவர், மும்மூர்த்திகளின் பேயர், அவர்கள் தின்னுங்கறி, உண்ணு முணவு, ஏந்தும் ஆயுதம், பூணும் பூஷணம், ஏறும்வாகநம், வசிக்குமிடம் இவைகளை ஒரு வெண்பாவிலடக்கிப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

32. சிறுவ னளைபயறு செந்நெற் கடுகு
மறிதிகிரி தண்டு மணிநூல் - பொறியரவம்
வெற்றேறு புள்ளன்னம் வேதனரன் மாலுக்குக்
கற்றூழம் பூவே கறி.

இ - ள். வேதன் அரன் மாலுக்கு - பிரமன் சிவன் விஷ்ணு என்னும் மூவருக்கும், கறி - கறிகளாவன, பயறு சிறுவன் அளை - பயறு, பிள்ளை வெண்ணெய் இம்மூன்றுமே, (உணவு)-உணவுகளாவன, செந்நெல் கடுகு-செந்நெல், விஷம், பூமி இம்மூன்றுமே, (ஆயுதம்)-ஆயுதங்களாவன, தண்டு மறி திகிரி - தண்டம், மான், சக்கரம் இம்மூன்றுமே, (பூஷணம்)-பூஷணங்களாவன, நூல் பொறிஅரவம் மணி-உபவீதம், புள்ளிகளையுடைய பாம்பு, கௌஸ்துபரத்நம் இம்மூன்றுமே, (வாகநம்) - வாகநங்களாவன, அன்னம் வெற்றேறு புள் - அன்னம், வெள்ளிய இடபம், கருடன் இம்மூன்றுமே, (இடம்)-இடங்களாவன, பூ கல் தாழ் அம் - தாமரைமலர், கைலைமலை, ஆழ்ந்தபாற்கடல் இம்மூன்றுமே, எ - று.

ஒருவர், இராசிகளின் பெயரும், முறையும், தொகையும் அடைமொழியில்லாமல் ஒரு வெண்பாவி லமைத்துப் பாடவேண்டுமென, முதலில் பகருங்கால் என்றும், இறுதியில் வசையறுமிராசிவளம் என்றும் சேர்த்துப் பாடியது.

33. பகருங்கான் மேடமிட பம்மிதுனங் கர்க்க
டகஞ்சிங்கங் கன்னி துலாம்விர்ச் - சிகந்த
நுசுமகரங் கும்பமீ னம்பன் னிரண்டும்
வசையறு மிராசி வளம்.

இ - ள். வெளிப்படை.

தை மாசி பங்குனிமாதம் என்று பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

34. பாணர்க்குச் சொல்லுவதும் பைம்புனலை மூடுவதும்
தாணு வுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன் - ஊணதுவும்
எம்மானை யேத்துவது மீசனிடத் துஞ்சிரத்தும்
தைம்மாசி பங்குனிமா தம்.

இ - ள். பாணர்க்குச் சொல்லுவதும்-தையற்காரருக்குச் செய்யென்று சொல்லுவதும், தை-தையென்னுஞ்சொல்லே, பை புனலை மூடுவதும்-பசிய நீரை மூடுவதும், மாசு-பாசிக்கொத்துக்களே, தாணு உரித்ததுவும்-சிவபெரு

மான் உரித்ததுவும், இபம் - யானையையே, சக்கரத்தோன் ஊணதுவும் - சக்ராயுதத்தையுடைய திருமாலுக்கு உணவாவதும், கு - பூமியே, எம்மானை எத்துவதும்-சிவபெருமானைத் துதிப்பதும், உன்னி - மனத்தில் நினைத்தே; ஈசன் இடத்தும் - சிவபெருமானது இடப்பாகத்திலிருப்பதும், மாது - உமாதேவியே, (ஈசன்) சிரத்தும் - சிவபெருமானது திருமுடியிலிருப்பதும், அம் - நீரே, எ - று.

சிதம்பரத்திலிருக்கும் ஞானசபைமுதலியவை.

35. ஞான சபைக னகசபைசிற் றம்பலம்பே
ரானந்தக் கூடந் திருமூலட் - டானம்பே
ரம்பலம்பஞ் சாவரண நாற்கோ புரம்பொற்
கம்பமண்ட பஞ்சிவகங் கை.

இ - ள். வெளிப்படை.

திருவாரூரிலுள்ள சங்குதீர்த்தமுதலியவை.

36. சங்குதீர்த் தந்திருச் சாளரவா யில்வீர
சிங்காச னந்திருவந் திக்காப்புப் - பங்குனிமா
தத்திருநா ளுர்த்தந் திருவிழா தன்கோயில்
உத்தரபா கந்திருவா ரூர்.

இ - ள். வெளிப்படை.

ஏகாம்பரநாதரைத் தரிசிக்கும்போது அங்குள்ள பிராமணர்கள் இவரை அலக்ஷியமாக நினைத்து, இவன் கவிபாடுந் திறத்தை அறிவோமென்று, இந்தத் தலத்தில் ஆறு அற்புதங்களிருக்கின்றன, அவற்றை ஒரு வெண்பாவில் அடக்கிப் பாடித்தரவேண்டுமென, அவை யாவையென்று இவர்கேட்க, அவர்கள், குமர கோட்டக்கீரை, செவ்விலிமேட்டுப் பாகற்காய், பருத்திக்குளநீர், செப்புவாசற்காற்று, கம்பத்தடியிற்றவம், கருமாறிப் பாய்ச்சல், என்பவைகளேயென்று சொல்ல, இவர், முதலில் அப்பா என்பதையும், இறுதியில் யார்க்குமினிது என்பதையும் சேர்த்து, நீங்கள் இப்போது சொன்னபடி சொல்லுங்கள் என, அப்படியே அவர்கள் சொல்லி ஒரு வெண்பாவாய் முடிந்திருக்கக்கண்டு அதிசயித்தார்கள், அவ்வெண்பா வருமாறு.

37. அப்பா குமரக்கோட் டக்கீரை செவ்விலிமேட்
டுப்பாகற் காய்பருத் திக்குளநீர் - செப்புவா
சற்காற்றுக் கம்பத் தடியிற் றவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சல் யார்க்கு மினிது.

இ - ள். வெளிப்படை.

அதிமதுரகவி, திருமாலவதாரம் பத்தினையும் ஒரு வெண்பாவி லடக்கிப் பாடவேண்டுமென, இதற்கு ஒரு வெண்பாவும் வேண்டுமோ, நான் பாதிவெண்பாவிற் பாடுவேனென்று பாடியது.

38. மெச்சுபுகழ் வேங்கடவா வெண்பாவிற் பாதியிலென்
இச்சையிலுன் சென்ம மெடுக்கவா - மச்சாகூர்
மாகோலா சிங்காவா மாராமா ராமாரா
மாகோபா லாமாவா வாய்.

இ - ள். மெச்சு - (தேவர்முனிவர்முதலியயாவரும்) மெச்சுகின்ற, புகழ் - கீர்த்தியையுடைய, வேங்கடவா - திருவேங்கடமுடையானே, என் இச்சையில் - என்விருப்பப்படி, வெண்பாவின்பாதியில் - பாதிவெண்பாவில், உன் சென்மம் எடுக்க - உன் திருவவதாரம் பத்தையுமெடுத்துக் கூறுதற்கு, வா - க்ருபைசெய்ய எழுந்தருள்வாய், மச்சா - மச்சாவதாரத்தைச் செய்தவனே, கூர்மா - கூர்மாவதாரத்தைச் செய்தவனே, கோலா - வராஹாவதாரத்தைச்செய்தவனே, சிங்கா - நரசிங்கனே, வாமா - வாமநனே, ராமா - பரசுராமா, ராமா - தசரதராமா, ராமா - பலராமா, கோபாலா - க்ருஷ்ணா, மா ஆவாய்-இனிக் கற்கிஅவதாரஞ்செய்யப் போகிறவனே, எ-று.

மச்சம் - மீன். கூர்மம் - ஆமை. கோலம் - பன்றி. வாமநம் - குறள், மா - குதிரை, இந்த அவதாரம் இனிச் செய்யப்போகிறதாதலால் ஆவாய் என எதிர்காலத்தாற் கூறினர்.

கும்பகோணத்தின் சின்னங்களைப்பாடியது.

39. திருக்குடந்தை யாதி கும்பேசர் செந்தா
மரைக்குளங் கங்கை மகங்கா - விரிக்கரையின்
ஓரங்கீழ்க் கோட்டங்கா ரோணமங்கை நாயகியார்
சாரங்க பாணி தலம்.

இ - ள். வெளிப்படை.

திருவண்ணாமலையில், உண்ணாமுலையம்மையார் கோயில் ஸ்தாநிகனாகிய சம்பந்தாண்டான் என்பவன் அம்பட்டனிடத்தில் தன் தலைமழுங்க முண்டிதமாகச் சௌளம் பண்ணிக்கொள்ளும் சமயத்தில் இவர் அவ்விடஞ்சென்றார். அப்பொழுது அவன் இவரைக்கண்டு மரியாதை செய்யாமல், வித்தியாகர்வத்தினால், இந்தஸ்தலத்தின் பெயரும், என்பெயரும், நான் சௌளம் செய்துகொள்வதும் ஒரு வெண்பாவில் அமைத்து, மன் என்று எடுத்து, மலுக்கு என்று முடிக்கவேண்டுமெனச் சொல்ல, இவர் அவனை ஒருபொருளாக மதியாமல்,இவனைப் பரிஹசிப்பதே தகுதியென்று

நினைத்து, அவன் கேட்ட கேள்வியின்படியேயன்றி அவன் சௌளம் பண்ணுவித்துக்கொள்வதற்குக் காரணமும் கற்பித்து வினவிடையாகப் பாடியது.

40. மன்னுதிரு வண்ணா மலைச்சம்பந் தாண்டாற்குப்
பன்னு தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன் - மின்னின்
இளைத்தவிடை மாத ரிவன்குடுமி பற்றி
வளைத்திழுத்துக் குட்டா மலுக்கு.

இ - ள். மன்னு திருவண்ணாமலை - நிலைபெற்ற திருவண்ணாமலையிலுள்ள, சம்பந்தாண்டாற்கு - சம்பந்தாண்டான் என்பவனுக்கு, பன்னு தலைச்சவரம் பண்ணுவது ஏன் - சொல்லப்பட்ட தலைச்சவரம் பண்ணுவது யாதுக்கு,

(இது வினா),

மின்னின் இளைத்த இடை-மின்னற்கொடியிலும் மெலிந்த (நுட்பமாகிய) இடையையுடைய, மாதர்-பெண்கள், இவன்குடுமிபற்றி-இவன் குடுமியைப் பிடித்து, வளைத்து இழுத்துக் குட்டாமலுக்கு - வளைத்திழுத்துக் குட்டா திருத்தற்பொருட்டு, எ - று.

(இது விடை.)

குடுமி பற்றி வளைத்திழுத்துக்குட்டுதல் ஊடற்காலத்தில்.

சோ கா மா ஏ வா தா என்று பாடியது.

41. சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லிறுதிமனைக் கூட்டியுமை
பாகார்ந்த தில்லைப் பரமேசர் - வாகாய்த்
தரித்தா ரெரித்தார் தறித்தா ருதைத்தார்
உரித்தார் கணைபடைத்தா ரூர்க்கு.

இ - ள். உமை பாகு ஆர்ந்த தில்லைப் பரமேசர் - உமாதேவியை இடப்பாகத்திற் பொருந்தியிருக்கிற தில்லைப் பரமசிவனானவர், சோ கா மா ஏ வா தா சொல்லில்-சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, என்னுஞ் சொற்களினிறுதியில், மனைக்கூட்டி - மன் என்பதனைச் சேர்த்து, (இந்தச்சொற்பொருள்களைமுறையே) வாகு ஆய்த் தரித்தார் - அழகாகத்தரித்தார், எரித்தார் - தகித்தார், தறித்தார் - கொன்றார், உதைத்தார் - காலாலுதைத்தார், உரித்தார் - தோலுரித்தார், ஊர்க்கு கணை படைத்தார் - முப்புரங்களை அழித்தற்பொருட்டு அம்பாகக்கொண்டார், எ - று.

சோமன்,	காமன்,	மாமன்,	ஏமன்,	வாமன்,	தாமன்,
சந்திரன்,	மன்மதன்,	தக்கன்,	யமன்,	வாமநன்,	திருமால்.

கோட்டைப்பாக்கு என்றெடுத்துக் களிப்பாக்கு என்றுமுடித்தது.

42. கொட்டைப்பாக் கும்மொருகண் கூடையைப்பாக் கும்மடி
பிட்டைப்பாக் கும்பாகம் பெண்பாக்கும் - முட்டநெஞ்சே [யில்
ஆரணனு நாரணனு மாதிமறை யுந்தேடும்
காரணனைக் கண்டுகளிப் பாக்கு.

இ - ள். நெஞ்சே - மனமே, கொட்டைப்பாக்கும் - மண்வெட்டியை நோக்குவோனும், ஒருகண் கூடையைப்பாக்கும் - ஒருகண்ணினால் கூடையை நோக்குவோனும், மடியில் பிட்டைப்பாக்கும் - தன் மடியிலுள்ள பிட்டினைநோக்குவோனும், பாகம் பெண்பாக்கும் - தன் இடப்பாகத்தி லுள்ள உமாதேவியை நோக்குவோனும், முட்ட - முழுதும், ஆரணனும் நாரணனும் ஆதிமறையும் தேடும் - பிரமனாலும் விஷ்ணுவினாலும் பழமையாகிய வேதங்களாலும் தேடப்படுவோனுமாகிய, காரணனை - சர்வகாரணனாகிய பரமசிவனை, கண்டு தரிசித்து, களிப்பு ஆக்கு - மகிழ்தலைச்செய், எ - று.

களிப்பாக்கு-களிக்க என வினையெச்சமாக்கி, பாக்கும் என்னும் வினைமுற்றுக்களோடியைப்பினும் பொருந்தும். களிக்க என்றது மதுரையில் வையை யாற்றங்கரையில் செம்மனச்செல்வியிட்ட பிட்டின்பொருட்டு மண் சுமக்கவந்தகாலத்தில் அங்கிருந்தார் களிக்க என்றபடி. பாக்கும் - பார்க்கும் என்பதன் மரூஉ.

செருப்புஎன்றுஎடுத்து விளக்குமாறுஎன்றுமுடித்தது.

43. செருப்புக்கு வீரர்களைச் சென்றுழக்கும் வேலன்
பொருப்புக்கு நாயகனைப் புல்ல - மருப்புக்குத்
தண்டேன் பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும்
வண்டே விளக்குமாறே.

இ - ள். செருபுக்குச்சென்று-போர்க்களத்திற் புகுந்துபோய், வீரர்களை உழக்கும் - வீரர்களைச்சிதறக்கலக்குகின்ற, வேலோன்-வேலாயுதத்தையுடையவனாகி, பொருப்புக்குநாயகனைப்புல்ல - குறிஞ்சிநிலத்தலைவனுமாகிய முருகவேளை நான்தழுவுதற்கு, மருபுக்கு-வாசனைபொருந்தி, தண்தேன்பொழிந்த-குளிர்ச்சியாகிய தேனைச்சொரிந்த, திருத்தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும்-அழகிய தாமரைமலர்மீது வீற்றிருக்கின்ற, வண்டே-வண்டுகளே, ஆறுவிளக்கும் - எனக்கு (அவனிருக்கு மிடத்துச்செல்லும்,) வழியை விளங்கக்காட்டுங்கள், எ - று.

ஆறுவிளக்கும் - என்பதற்குத் தழுவுதற்குரியவழி (உபாயம்) விளங்கப் பண்ணும், எனினும், ஒழுங்காகச் சென்று என்மையலை அவனுக்கு விளங்கக்கூறும், எனினும், ஆறுகால்களால் விரைவாயோடி விளக்கும் எனினும் அமையும். இது வண்டுவிடுதூதென்று கொள்ளலாம்.

கரிஎன்று எடுத்து உமியென்று முடித்தது.

44. கரியதனை யேயுரித்த கையா வளையேந்
தரியயற்கு மெட்டாத வையா - பரிவாக
அண்டரெல்லாங் கூடி யமுதங் கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சை யிங்கே யுமி.

இ - ள். கரியதனையே உரித்தகையா - யானையை யுரித்தகையனே, வளை எந்து அரி அயற்கும் எட்டாத ஐயா - சங்கத்தை எந்தின திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் எட்டாத ஐயனே, அண்டர் எல்லாம் - தேவர் எல்லாரும், பரிவாகக்கூடி - விருப்பமாகக்கூடி, அமுதம் கடைந்த பொழுது - திருப்பாற்கடலில் அமுதத்தின் பொருட்டுக் கடைந்த காலத்தில், உண்ட நஞ்சை-உண்ட விஷத்தை, இங்கே உமி-இவ்விடத்தில் உமிழ்ந்துவிடு, எ-று.

ஐயா என்பதற்கு அழகனேயென்றும், தெய்வத் தன்மையுள்ளவனே யென்றும் உரைக்கலாம்.

இதுவும் அது.

45. கரிக்காய் பொரித்தாள்கன் னிக்காயைத் தீத்தாள்
பரிக்காயைப் பச்சடியாப் பண்ணுள் - உருக்கமுள்ள
அப்பைக்காய் நெய்துவட்ட லாக்கினு ளத்தைமகள்
உப்புக்காண் சீசீ யுமி.

இ - ள். அத்தைமகள்-அத்தைமகளானவள், கரிக்காய் பொரித்தாள்-கரிக்காயைப் பொரித்தாள், கன்னிக்காயைத் தீத்தாள் - கன்னிக்காயை வறுத்தாள், பரிக்காயை பச்சடியாப் பண்ணுள் - பரிக்காயைப் பச்சடியாகச் செய்தாள், உருக்கம் உள்ள அப்பைக்காய் நெய்துவட்டல் ஆக்கினுள் - (எனக்கு) பிரீதியான அப்பைக்காயை நெய்துவட்டல் ஆக்கினுள், (ஆயினும்) உப்பு - உப்பு மிகுதியாயிற்று, (ஆதலால்) சீசீ உமி - சீசீ உமிழ்ந்துவிடு, எ - று.

கரி - யானை, இதற்குப் பரியாயம் அத்தி ஆதலால் கரிக்காய் என்றது அத்திக்காயை.

கன்னி - தெய்வப்பெண், இவளுக்குப்பரியாயம் அரம்பை, அரம்பை - வாழை ஆதலால், கன்னிக்காய் என்றது வாழைக்காயை.

பரி - குதிரை, இதற்குப்பரியாயம் மா ஆதலால், பரிக்காய் என்றது மாங்காயை.

பை - படம், இது படத்தையுடைய பாம்புக்காயிற்று, பாம்பில் கத்தரி என்பது ஓர் வகைப்பாம்பு ஆதலால் அப் பைக்காய் என்றது அந்தக் கத்தரிக்காயை. இது இவர் அத்தைமகள் சமைத்த கறிவகைகளில் உப்பு அதிகரித்திருந்ததைக்குறித்துப்பாடியது.

சீத்துப்பூத்தென்று பாடியது.

46. அப்பூருஞ் செஞ்சடைமே லம்புலியைப் பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ் சீத்துப்பூத் தென்னவே - முப்போதும்
வாலங்காட் டாநிற்கும் வாயங்கா வாநிற்கும்
ஆலங்காட் டான்பூ ணரா.

இ - ள். ஆலங்காட்டான் - திருவாலங்காட்டையுடையவனாகிய பரமசிவன், பூண் - (ஆபரணமாகத்) தரித்த, அரா-பாம்பானது, அப்பு ஊரும் - கங்கை தங்கிய, செஞ்சடைமேல் - செஞ்சடைமீதுள்ள, அம்புலியை - சந்திரனை, பார்த்து பார்த்து - நோக்கி நோக்கி, எப்போதும் - எப்பொழுதும், சீத்துபூத்து என்ன - சீத்துப்பூத்தென்று, முப்போதும் - முக்காலத்திலும், அங்கு வால் ஆட்டாநிற்கும்-அவ்விடத்துத் தன்வாலை அசையாநிற்கும், வாய் அங்காவாநிற்கும் - வாயைத்திறவாநிற்கும், எ - று.

ஒருவர், கடல்நடுவிற் செந்தூளெழும்பினதாகக் கற்பித்துப் பாட வேண்டுமெனப் பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

47. சுத்தபாற் கடலி னடுவினிற் றூளி தோன்றிய வதிசய மது
கேள், மத்தகக் கரியை யுரித்தவன் மீது மதன்பொரு தழிந்
திடு மாற்றம், வித்தகக் கமலை செவியுறக் கேட்டாள் விழுந்து
நொந் தயர்ந்தழு தோங்கிக், கைத்தல மலரான் மார்புறப்
புடைத்தா ளெழுந்தது கலவையின் செந்தூள்.

இ - ள். சுத்தம் - பரிசுத்தமாகிய, பால்கடலின் நடுவினில் - திருப்பாற்கடலினிடையே, தூளிதோன்றிய-செந்தூளெழுந்த, அதிசயமது கேள் - அதிசயத்தைக் கேட்பாய், மத்தகம் கரியை உரித்தவன்மீது - மஸ்தகத்தையுடைய யானையையுரித்தவனாகிய சிவபெருமான்மீது, மதன்பொருது - மன்மதன் போர்புரிந்து, அழிந்திடும் மாற்றம் - இறந்த செய்தியை, வித்தகம் கமலை - அறிவினையுடைய திருமகள், செவி உற கேட்டாள் - காதிற்பொருந்தக்கேட்டு, விழுந்து - கீழேவிழுந்து, நொந்து - மனம் நொந்து, அயர்ந்து அழுது - சோர்ந்தழுது, ஓங்கி-உயரத்தூக்கி, கைத்தலம் மலரால் - தாமரை மலர்போன்ற கைகளால், மார்பு உற புடைத்தாள் - மார்பில் படும்படி அறைந்துகொண்டாள், (அதனால்) கலவையின் செந்தூள் - (அந்தமார்பில் பூசப்பட்டிருந்த) கலவைச் சந்தனத்தின் செந்தூளானது, எழுந்தது - மேலெழுந்துபரந்தது, எ - று.

புத்திரசோகம் கொடிதாதலால் இவள் பேரறிவையுடையளாயிருந்தும் இவ்வாறு சோகித்தாள் என்றதாயிற்று.

என்னையிடுக்கடி, பாயைச்சுருட்டடி, ஏகடியம்பலத்தே என்றுபாடியது.
கட்டளைக்கலித்துறை.

48. தடக்கட லிற்பள்ளி கொள்வோ மிதனைநற் சங்கரனார்
அடற்புலிக் குட்டிக் களித்தன ராமது கேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கம்வந் துற்றது கைகா லெழாநளி னத்தியென்னை
இடுக்கடி பாயைச் சுருட்டடி யேகடி யம்பலத்தே.

இ - ள். தடக்கடலில் - விசாலமாகிய இந்தக்கடலில், பள்ளிகொள்வோம் - (இதுவரையில்) உறங்காநின்றோம், (இப்போது) இதனை - இந்தக் கடலை, நல்சங்கரனார் - நன்மையுள்ள சிவபெருமானானவர், அடல் புலிக்குட்டிக்கு - வலியுள்ள புலிக்குட்டிக்கு, அளித்தனராம் - கொடுத்தனராம், அது கேட்டு-அந்தச் செய்தியைக்கேட்டு, நெஞ்சில் நடுக்கம் வந்து உற்றது-மனத்தில் நடுக்கம் வந்தடைந்தது, கைகால் எழா - கை கால்கள் எழாவாயின, (ஆதலால்) நளிநத்தி-கமலாஸனையாகிய திருமகளே, என்னை இடுக்கடி-என்னைக்கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொள்ளடி, பாயைச் சுருட்டடி - பாம்பணையைச் சுருட்டிக்கொள்ளடி, அம்பலத்து ஏகடி - அம்பலத்திற் செல்லடி, எ - று.

புலி - வியாக்கிரபாதர். புலிக்குட்டி - உபமந்யர்.

போவாள் வருவாள் புகுவாள் புறப்படுவாள் ஆவாள் இவாள் அவாளாம் என்று பாடியது.

49. செற்றலரை வென்ற திருமலைரா யன்கரத்தில்
வெற்றிபுரி யும்வாளே வீரவாள் - மற்றையவாள்
போவாள் வருவாள் புகுவாள் புறப்படுவாள்
ஆவா ளிவாளவா ளாம்.

இ - ள். செற்றலரைவென்ற - பகைவரைவென்ற, திருமலைராயன் கரத்தில் - திருமலைராயன்கையிலுள்ள, வெற்றிபுரியும்வாளே - வெற்றியைக்கொடுக்கிறவாளே, வீரவாள் - வீரவாளாகும், மற்றையவாள் - மற்றையவாட்கள், போவாள் வருவாள் புகுவாள் புறப்படுவாள் ஆவாள் இவாள் அவாள், ஆம் - ஆகும், எ - று.

திருமலைராயன் கையிலுள்ள வீரவாளே வாளாகும், மற்றையர் கையிலுள்ள வாட்களெல்லாம் போவாள் வருவாள் முதலியவாகப் பரிகசித்தற்குரியனவேயாமென்பது கருத்து.

பன்றிக்கு மார்பிலே கொம்புமுளைத்தது என்று பாடியது.

50. தெருமுட்டப் பாளை சிதறவளர் பூகத்
தருமுட்டச் செவ்வாளை தாவும் - திருமுட்டத்
தூரிலே கண்டேனொருபுதுமை பன்றிக்கு
மாரிலே கொம்பான வாறு.

இ-ள். தெருமுட்ட - தெருக்கள் முழுதும், பாளைசிதற - பாளைகள் சிதறும்படி, வளர்-வளர்ந்த, பூகத்தருமுட்ட - கமுகமரங்கள் தோறும், செவ்வாளைதாவும்-செவ்வாளை மீன்கள் குதிக்கின்ற, திருமுட்டத்தூரிலே - திருமுட்டத்தூரில், ஒரு புதுமைகண்டேன் - ஒரு அற்புதத்தைக்கண்டேன், (என்னையெனின்) பன்றிக்கு மாரிலே கொம்பு ஆனஆறு-பன்றிக்குமார்பில் கொம்புண்டாயிருக்கும் விதமேயாம், எ - று.

பன்றி - பூவராஹஸ்வாமியென்னுந் திருமால். கொம்பு - அவரது திருமார்பிலுள்ள பூங்கொம்புபோல்பவளாகிய திருமகள்.

அதிமதுரகவிராயன் உன்பெயரென்ன உனக்குப் பாடத்தெரியுமோ என்றபோது பாடியது.

51. இம்மென்னு முன்னே யெழுநூறு மெண்ணூறும்
அம்மென்றா லாயிரம்பாட் டாகாதோ - சும்மா
இருந்தா லிருப்பே னெழுந்தேனே யாயின்
பெருந்தாரை மேகம் பிளாய்.

இ-ள். இம் என்னு முன்னே - இம்மென்று வாய்திறத்தற்கு முன்பே, எழுநூறும் எண்ணூறும் - எழுநூறு எண்ணூறு பாடல்களும், அம் என்றால் - அம்மென்றுச்சரித்தால், (அவ்வுச்சரிக்கிற காலத்துக்குள்)ஆயிரம் பாட்டு - ஆயிரம் பாடல்களும், ஆகாதோ - முடிவுபெறாதோ, சும்மா இருந்தால் இருப்பேன் - (பாடுதற்குக் காரணமில்லாதபோது) சும்மா இருந்தால் இருப்பேன், எழுந்தேனே ஆயின் - (காரணமிருந்து) பாடுதற்கு மனவூக்கங்கொள்வேனாயின், பெருந்தாரைமேகம் - பெரிய நீர்த்தாரைகளைச் சொரிகிற மேகம்போல்வேன் (என்று நினை), பிளாய் - பிள்ளாய், எ - று.

துன்மார்க்கர் செயல்களுக்குதாரணங்கூறென்றபோது பாடியது.

52. குரங்கனலில் வீழ்ந்துவெறி கொண்டுதேள் கொட்டக்
கரஞ்செறியப் பாம்பலவன் கவ்வ - விரைந்துபேய்
பற்றவே கள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபார் சேட்டைக் கிடம்.

இ-ள். குரங்கு - ஒருகுரங்கானது, அனலில் வீழ்ந்து - நெருப்பில் விழுந்து, வெறிகொண்டு - பித்துப்பிடித்து, தேள்கொட்ட - தேள் கொட்டவும், பாம்பு கரம் செறிய - பாம்பு கையிற் சுற்றிக்கொள்ளவும், அலவன் கவ்வ-நண்டு கவ்விக்கொள்ளவும், விரைந்து பேய்பற்ற - விரைவாகப் பேய் பிடிக்கவும், கள் உண்டு - கள்ளைக்குடித்து, பச்சை மிளகைக் கடித்தால்-பச்சைமிளகையும் கடிக்குமாயின், சேட்டைக்கு இடம் எத்தனை பார் - (அதனது) சேஷ்டைகளுக்கு இடமாவன எத்தனை நீயே பார், எ - று.

ஒருவர் சிவபெருமானைக்குறித்து, நீறவாய், நெருப்பாவாய், கூறவாய், கொளுந்துவாய், நட்டமாவாய், நஞ்சாவாய், என்று ஒரு வெண்பாப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

53. *நீறுவாய் நெற்றி நெருப்பாவா யங்கமிரு*
கூறுவாய் மேனி கொளுந்துவாய் - மாறுத
நட்டமா வாய்சோறு நஞ்சாவாய் நாயேனை
இட்டமாய்க் காப்பா யினி.

இ - ள். நெற்றி நீறு ஆவாய் - நெற்றியில் திருநீறுடையையாவாய், அங்கம் நெருப்பு ஆவாய் - திருமேனி நெருப்புமயமாவாய், மேனி இரு கூறு ஆவாய் - திருமேனி இருகூறுயிருப்பாய், கொளுந்துவாய் - எரிந்து கொண்டிருப்பாய், மாறுத நட்டம் ஆவாய்-இடையறுத நடநத்தையுடையை யாவாய், நஞ்சு சோறு ஆவாய் - விஷத்தை உணவாகக் கொள்வோனு வாய், இனி - இனியாயினும், நாயேனை-நாயினேனை, இட்டமாய்க்காப்பாய் - அன்போடு காத்தருள்வாய், எ - று.

வெளிக்கிவ்வாறிருப்பினும் உள்ளிருக்கும் கருணையால் என்னைக்காக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

கும்பகோணத்தில் ஒருசமாராதனையில் காளமேகம் உண்ணும் போது, இவருக்கெதிரிலிருந்துண்ணும் ஒருசோழியப்பிராமணன் குடுமி அவிழ்ந்து இலையில்விழுந்தது. அவன் அதையெடுத்து உதறினன், எச்சிற்சோறு காளமேகம் இலையில்விழச் சினந்துபாடியது.

54. *சுருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா சோற்றுப்*
பொருக்குலர்ந்த வாயா புலையா - திருக்குடந்தைக்
கோட்டானே நாயே குரங்கே யுனையொருத்தி
போட்டாளே வேலையற்றுப் போய்.

இ - ள். சுருக்கு அவிழ்ந்த - முடிச்சவிழ்ந்த, முன்குடுமி சோழியா - முன்குடுமியையுடைய சோழியனே, சோற்றுப்பொருக்கு உலர்ந்தவாயா - சோற்றுப்பருக்கை உலர்ந்தொட்டியிருக்கிற வாயையுடையவனே, புலையா - நீசனே, திருக்குடந்தைக்கோட்டானே - திருக்குடந்தையிலுள்ள கோட்டானே, நாயே-சுநகமே, குரங்கே - வானரமே, ஒருத்தி-ஒருமாது, வேலை அற்றுப்போய் - வேலையற்றவளாகி, உன்னை போட்டாளே - உன்னையும் ஒருபிள்ளையாக ஈன்றளே (என்னபாவம்), எ - று.

போட்டாள் என்றது பன்றி நாய்முதலியவை குட்டிபோடுதல்போல உன்னையும் போட்டாள் என்றிழித்துக் கூறியவாறு.

காஞ்சீபுரம் வரதராஜர் கருடோற்சவத்தைச் சேவித்து நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

55. பெருமாளு நல்ல பெருமா ளவர்தம்
திருநாளு நல்ல திருநாள் - பெருமாள்
இருந்திடத்திற் சும்மா விராமையினு லையோ
பருந்தெடுத்துப் போகிறதைப் பார்.

இ - ள். பெருமாளும் நல்லபெருமாள் - பெருமாளும் நல்லபெருமாளே, அவர்தம்திருநாளும் நல்லதிருநாள் - அவரது திருநாளும் நல்ல திருநாளே (ஆயினும்), பெருமாள் - பெருமாளானவர், இருந்த இடத்தில் சும்மா இராமையினுல் - தாமிருந்த இடத்திற்றுனே சும்மா இராமையால், ஐயோ - அந்தோ, (அவரை) பருந்து எடுத்துப் போகிறதைப்பார் - பருந்தெடுத்துக் கொண்டு போவதைப்பார், எ - று.

பருந்து - கடன்.

திருமலைராயன் சம்ஸ்தான வித்வான்களை நீங்கள் யார் என்று இவர் கேட்டபோது அவர்கள் நாங்கள் கவிராயர் என்றதைக் குறித்துப் பாடியது.

56. வாலெங்கே நீண்ட வயிறெங்கே முன்னிரண்டு
காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே - சாலப்
புவிராயர் போற்றும் புலவீர்கா ணீவிர்
கவிராய ரென்றிருந்தக் கால்.

இ - ள். புவிராயர் - பூபதிகளாகிய அரசர்களும், சாலபோற்றும்-மிகவும் வணங்குதற்குரிய, புலவீர்காள் - புலமையுள்ளவர்களே, நீவிர் கவிராயர் என்று இருந்தக்கால் - நீங்கள் கவிராயரென்று சொல்லப்பட்டிருந்தால், வால் எங்கே - (உமது சாதிக்குரிய அவயவமாகிய) வால் எங்கே, நீண்ட வயிறு எங்கே - நீண்டவயிறெங்கே, முன் இரண்டு கால் எங்கே - முற்பக்கத்திருக்கவேண்டிய முன்னங்கால்களிரண்டும் எங்கே, உள்குழிந்தகண் எங்கே - உள்ளே குழிந்திருக்கிற கண்களெங்கே, எ - று.

வாலெங்கே நீண்டெழுந்த வல்லுகிரெங் கேநாலு, காலெங்கே யூன்வடிந்த கண்ணெங்கே, என்றும் பாடம். நீண்டெழுந்த வல் உகிர் - நீண்டு வளர்ந்த வலியமைந்த நகம், ஊன்வடிந்தகண் - பீளைசோர்ந்தகண்.

சபாநாயகர் உற்சவத்தைந்தரிசித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

57. நச்சரவம் பூண்டதில்லை நாதரே தேவரீர்
பிச்சையெடுத் துண்ணப் புறப்பட்டும் - உச்சிதமாம்
காளமேன் குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற் றன்முழங்கும்
மேளமேன் ராஜாங்க மேன்.

இ - ள். நச்சு அரவம் பூண்ட - விஷத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாயணிந்த, தில்லை நாதரே - தில்லைநாயகரே, தேவரீர் பிச்சையெடுத்து உண்ண புறப்பட்டும் - தேவரீர் பிட்சையேற்றுண்ண வெளிப்பட்டும், (உமக்கு) உச்சிதம் ஆம் காளம் என்-மேன்மையாகிய திருச்சின்னம் யாதுக்கு, குஞ்சரம் என்-யானையாதுக்கு, கார் கடல்போலே முழங்கும் மேளம் என்-கார் காலத்திற் கடல் முழக்கம்போலே முழங்குகின்ற மேளம்யாதுக்கு, ராஜாங்கம் என் - (மற்றுமுள்ள) ராஜசின்னங்கள் யாதுக்கு, எ - று.

நாகபட்டணம் காத்தான் வருணகுலாதித்தன்சத்திரத்தில் காளமேகப்புலவர் சாப்பிட்டபோது முதலில் நிந்தையாகவும், காத்தான் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிப் பிறகு அதையே துதியாகவும் பாடியது.

58. கத்துகடல் சூழ்நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதி லரிசிவரும் - குத்தி
உலையிலிட வூரடங்கு மோரகப்பை யன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி யெழும்.

இ - ள். கத்து கடல்சூழ் - முழங்குகின்ற கடல்சூழ்ந்த, நாகை - திருநாகையிலுள்ள, காத்தான் தன் சத்திரத்தில்-காத்தான் சத்திரத்தில், அத்தமிக்கும்போதில் அரிசிவரும் - சூரியன் அஸ்தமிக்குஞ் சமயத்தில் அரிசி வருகின்றது, குத்தி உலையில் இட ஊர் அடங்கும் - குத்தி உலையில் போடுங் காலத்தில் ஊர் அரவமடங்கிப்போம், ஓர் அகப்பை அன்னம் இலையில்இட வெள்ளி எழும்-ஒரு அகப்பை அன்னத்தை இலையிற்புரிமாறும்போது சுக்ரோதய முண்டாகும், எ - று.

மதுரை மீநாக்ஷியம்மை அன்னவாகநத்திலேறி வருவதைச் சேவித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

59. மாயனார் போற்று மதுரா புரிச்சொக்க
நாயனார் பித்தேறி னாரென்றே - நேயமாம்
கன்னன்மொழி யங்கயற்கட் காரிகையா ளையையோ
அன்னமிறங் காமலிருந் தாள்.

இ - ள். மாயனார்போற்றும் - திருமாலானவர் வணங்குகின்ற, மதுராபுரி சொக்கநாயனார் பித்தேறினார் என்றே - மதுராபுரிச் சொக்கநாதக்கடவுள் பித்தேறப் பெற்றாரென்று நிச்சயித்தே, நேயம் ஆம் - (அவரிடத்து) அன்புள்ள, கன்னல்மொழி - கருப்பஞ்சாறுபோலும் இனியமொழியையுடைய, அங்கயற்கண் காரிகையாள் - அங்கயற்கண்ணம்மையானவள், ஐயையோ - அந்தோ அந்தோ, அன்னம் இறங்காமல் இருந்தாள் - உணவிறங்காமல் இருக்கின்றாள், எ - று.

அங்கயற்கட்காரிகை - மீநாக்ஷியம்மை. அன்னம்-அன்னவாகநம் என்றொரு பொருள்.

காஞ்சீபுரம் வரதராஜாது யானைவாகந உற்சவத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

60. எட்டொருமா வெண்காணி மீதே யிருந்தகலை
பட்டொருமா நான்மாவிற் பாய்ந்ததே - சிட்டர்தொழும்
தேவாதி தேவன் திருவத்தி யூர்வரதன்
மாவேறி வீதிவரக் கண்டு.

இ - ள். சிட்டர் தொழும் - பேரறிவினையுடையோர் வணங்குகின்ற, தேவாதிதேவன் - தேவர்களுள் முதன்மையாகிய தேவனும், திரு அத்தியூர் வரதன் - ஸ்ரீஹஸ்திகிரியை ஊராக உடையவனுமாகிய வரதராஜன், மா ஏறி - யானைமீதேறி, வீதிவரக்கண்டு - திருவீதியி லெழுந்தருளக்கண்டு, (மையல்மிகுந்து உடம்புமெலிதலால்) எட்டு ஒருமா எண்காணி மீதே இருந்தகலை-அரையிலிருந்த ஆடையானது, பட்டு-அவிழ்ந்து, ஒருமா நால்மாவில் பாய்ந்தது - காலில்விழுந்தது, எ - று.

கலைப்பட்டு - பட்டாடையெனினுமாம். எட்டு ஒருமாவும் எட்டுக் காணியும் சேர்ந்தால் பத்துமா ஆகும், இது அரையெனப்படும். அரை - இடை. ஒருமாவும் நால்மாவும் சேர்ந்தால் ஐந்துமா ஆகும், இது கால் எனப்படும். கால் - பாதம்.

காஞ்சீபுரம் விநாயகர் உற்சவத்தை நிந்தாஸ்துதியாகச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

61. மூப்பான் மழுவும் முராரிதிருச் சக்கரமும்
பார்ப்பான் கதையும் பறிபோச்சோ - மாப்பார்
வலிமிகுத்த மும்மதத்து வாரணத்தை யையோ
எலியிழுத்துப் போகின்ற தென்.

இ - ள். மா பார்-பெரியபூமியின்கண், வலிமிகுத்த-வலிமைமிகுத்த, மும்மதத்து வாரணத்தை-மும்மதத்தையுடைய யானையை, ஐயோ-அந்தோ, எலி இழுத்துப்போகின்றது - எலியானது இழுத்துக்கொண்டு போகாநின்றது, என்-(இதற்குக்காரணம்) யாது, மூப்பான் மழுவும் - பெரியோனாகிய பரமசிவனது மழுவாயுதமும், முராரி திருச்சக்கரமும் - திருமாலினது சக்ராயுதமும், பார்ப்பான் கதையும் - வேதியனாகிய பிரமனது தண்டாயுதமும், பறிபோச்சோ - களவுபோயினவோ, (அறியோம்), எ - று.

பறிபோகாதிருந்தால் எலியிழுத்துப் போகாதென்பது கருத்து. மதத்துவாரணம் - விநாயகமூர்த்தி. எலி - மூஷகம். (பெருச்சாளி)

கிரமாலங்காரமாக முக்கால்முதல் கீழரைவரையுமுள்ள எண்கள் வரும்படி காஞ்சீபுரத்தில் பாடியசிலேடை.

62. முக்கா லுக் கேகாமுன் முன்னரையில் வீழாமுன்
அக்கா லரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன் - விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன் கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின் றோது.

இ - ள். (என்வாக்கே) முக்காலுக்கு ஏகாமுன் - மூன்றுகால்களைக் கொண்டு நடவாமுன்னமே, முன் நரையில்வீழாமுன் - இனிவரக்கடவதாகிய நரையுளதாவதன்முன்னமே, கால் அக்காலரைக்கண்டு அஞ்சாமுன் - உயிரானது அந்தக் கால தூதரைக்கண்டு அஞ்சாமுன்னமே, விக்கி இருமாமுன் - விக்கலெழுந்து இருமாததற்கு முன்னமே, மாகாணிக்கு ஏகாமுன் - பெரிய இடமாகிய மயானத்திற்குச் செல்லாததற்கு முன்னமே, கச்சி - திருக்கச்சியிலுள்ள, ஒருமாவின்கீழரை - ஒருமாமரத்தின் கீழே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதரை - இன்று ஓது - (இளமைப்பருவமுள்ள) இப்பொழுதே துதிசெய், எ - று.

இயற்கையாயுள்ள இரண்டுகால்களோடு ஊன்றுகோலையுஞ்சேர்த்து முக்கால் என்றார். கால் - காற்று. அது உயிருக்காயிற்று. முடிமன்னரெல்லாரும்போய் அடங்குமிடமாதலால் மயானம் மாகாணியெனப்பட்டது.

யசோதைப்பிராட்டி கண்ணனை மத்தினலடித்ததைப்பற்றி இரங்கிக் கூறியதாகப்பாடியது.

63. வண்ணங் கரியனென்றும் வாய்வேத நாறியென்றுங்
கண்ணனிவ னென்றுங் கருதாமல் - மண்ணை
அடிப்பதுமத் தாலே யளந்தானை யாய்ச்சி
அடிப்பதுமத் தாலே யழ.

இ - ள். மண்ணை - பூமியை, அடி பதுமத்தாலே அளந்தானை - திருவடித்தாமரையினால் அளந்தருளினவனை, இவன்-இவன், வண்ணம் கரியன் என்றும் - நிறத்தினற் கரியோனாகிய திருமால்என்றும், வாய் வேதம் நாறி என்றும் - திருவாயில் எல்லாவேதங்களும் பரிமளிக்கப்பெற்றவனென்றும், கண்ணன் என்றும் - எல்லாரினும் பெருமையுடையோனென்றும், கருதாமல் - நினையாமல், ஆய்ச்சி-யசோதைப்பிராட்டியானவள், அழ-அவன்அழும்படி, மத்தாலே அடிப்பது - மத்தைக்கொண்டோ அடிப்பது (இது) என்ன அறியாமை, எ - று.

பூஜித்து உஜ்ஜீவிக்கலாகாதோ என்பது கருத்து. கண்ணன் - எல்லாருக்குங் கண்ணுயிருப்பவன் அன்றிக் கண்ணிலிருப்பவன்.

திருச்செங்காட்டில் உத்தராபதீசுரரைத்தரிசித்து
நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

64. காலனையுங் காமனையுங் காட்டுசிறுத் தொண்டர்தரு
பாலனையுங் கொன்ற பழிபோமோ - சீலமுடன்
நாட்டிலே வீற்றிருந்த நாதரே நீர்திருச்செங்
காட்டிலே வீற்றிருந்தக் கால்.

இ - ள். சீலமுடன் - ஒழுக்கத்துடன், நாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரே - (முன்பு) நாட்டில்வீற்றிருந்த இறைவரே, நீர் திருச்செங்காட்டிலே வீற்றிருந்தக்கால் - நீர் (இப்போது இந்தத்) திருச்செங்காட்டில் வீற்றிருந்தால், காலனையும் காமனையும் - (முன்பு) யமனையும் மன்மதனையும், காட்டு - உம்மால் சுட்டப்பட்ட, சிறுத்தொண்டர் தருபாலனையும் - சிறுத்தொண்டநாயனுர் பெற்ற சிறுவனையும், கொன்ற - கொலைசெய்ததனு லுண்டாகிய, பழி போமோ - பழியானது (உம்மைவிட்டு) நீங்குமோ, எ - று.

பூனைக்கியாறுகால் முதலியவாகச் சொற்சாதுரியமாய்ப் பாடியது.

65. பூனைக்கி யாறுகால் புள்ளினத்துக் கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக் கால்பதினே ழானதே - மானேகேள்
முண்டகத்தின் மீது முழுநீலம் பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டு கேட்டதில்லை காண்.

இ - ள். பூனைக்கு இயாறுகால் - பூனைக்கு ஆறுகால்களும், புள் இனத்துக்கு ஒன்பதுகால் - பறவைக்கூட்டத்துக்கு ஒன்பதுகால்களும், ஆனைக்குப் பதினேழ்கால் - யானைக்குப் பதினேழ் கால்களும், ஆனது - ஆனதை, மானேகேள் - பெண்ணே கேட்பாயாக, முண்டகத்தின்மீது - தாமரைமலரின்மீது, முழுநீலம் பூத்தது உண்டு-முழுநீலமலர்கள் பூத்ததுண்டு, கண்டது உண்டு - பார்த்ததுண்டு, கேட்டது இல்லை - கேட்டதில்லை, எ - று.

பூனைக்கியாறுகால் என்பதைப் பூனைக்கி ஆறுகால் எனப்பிரித்து, வண்டுக்கு ஆறுகால்களுளவென்றும், ஒன்பது கால்கொண்டது இரண்டேகால் ஆதலால், புள்ளினத்துக்குக் கால்களிரண்டே யென்றும், பதினேழுகால் கொண்டது நாலேகால் ஆதலால், யானைக்கால்கள் நான்கேயென்றும் பொருளுரைத்துக் கொள்க. முண்டகம் - மாதர்முகம், முழுநீலம் - கண்

முருகக்கடவுளை நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

66. அப்ப னிரந்துண்ணி யாத்தாண் மலைநீலி
ஒப்பரிய மாம னுறிதிருடி - சப்பைக்கால்
அண்ணன் பெருவயிற னாறுமுகத் தானுக்கிங்
கெண்ணும் பெருமை யிவை.

இ - ள். அப்பன் இரந்து உண்ணி - தந்தையாகிய பரமசிவன் இரந்துண்டுவாழ்பவன், ஆத்தாள் மலைநீலி - தாயாகிய உமாதேவி மலையிற்பிறந்த நீலி, ஒப்பு அரிய மாமன் உறிதிருடி - உவமையில்லாத அம்மானாகிய திருமால் உறியில் வெண்ணெய்திருடுவோன், சப்பைக்கால் அண்ணன் பெருவயிறன் - சப்பைக் கால்களையுடைய தமையனாகிய விநாயகமூர்த்தி பெருவயிற்றையுடையோன், (இது லோகப்பிரசித்தமாயிருக்க) ஆறுமுகத்தானுக்கு - ஆறுமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுளுக்கு, இங்கு இது - இவ்விடத்து நடப்பதாகிய இது, என்னபெருமை - என்ன ஆடம்பரம், எ - று.

மதுரையில் கூத்தாள்என்னும் தாசியையும், அவள்தமக்கையையும்,
தாயையும், பாட்டியையும் சிறப்பித்துப்பாடியது.

67. கூத்தாள் விழிகணெடுங் கூர்வேலாங் கூத்தாள்தன்
மூத்தாள் விழிகண் முழுநீலம் - மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள் விழிக ளரவிந்த மாத்தாள்தன்
ஆத்தாள் விழிகளிரண் டம்பு.

இ - ள். கூத்தாள்விழிகள் நெடுகூர்வேல் ஆம் - கூத்தாளுடைய கண்கள் நெடுமையாகிய கூர்வேல்களாம், கூத்தாள் தன் மூத்தாள்விழிகள் முழுநீலம் - கூத்தாளுக்கு மூத்தாளாகிய இவள்கண்கள் முழுநீலமலர்களாம், மூத்தாள் தன் ஆத்தாள்விழிகள் அரவிந்தம் - மூத்தாளுக்கு ஆத்தாளாகிய இவள்கண்கள் தாமரைமலர்களாம், ஆத்தாள் தன் ஆத்தாள்விழிகள் இரண்டு அம்பு - ஆத்தாளுக்கு ஆத்தாளுடைய கண்கள் இரண் டம்புகளாம், எ - று.

ஒருகுழந்தை காளமேகனைக்கண்டு பயந்து அழுதுகொண்டுபோய்த் தன்தாயினிடத்தில்சொல்ல, அவள் உன்னைக்கொடுப்பேனே என்று ஏசுதலால், சினங்கொண்டு அக்குழந்தை இறக்கும்படி வசையாகவும், அவள் கணவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அக்குழந்தை பிழைக்கும்படி வசைமீட்சியாகவும் பாடியது.

68. என்னைக் கொடுத்தா லிரக்கமுனக் குண்டாமோ
வன்னக் கமலமுக வல்லியே - துன்னுமதக்
காட்டானைக் கோட்டுமுலைக் காரிகையே நீபயந்த
கோட்டானைத் தானே கொடு.

இ - ள். வன்னக் கமலமுகவல்லியே - அழகாகிய தாமரைமலர்போன்ற முகத்தையுடைய பெண்ணே, துன்னும் மதம்காட்டு ஆனைக்கோட்டு முலைக்காரிகையே - மிகுந்த மதத்தையுடைய காட்டானைக்கொம்புபோன்ற தனங்களையுடைய மாதே, என்னைக்கொடுத்தால் உனக்கு இரக்கம் உண்டாமோ - என்னைக்கொடுத்தால் உனக்கு இரக்கம் உண்டாகுமோ, நீ பயந்த கோட்டானைத்தானே கொடு - நீ பெற்ற கோட்டானைத்தானே கொடுத்துவிடு. எ - று.

கோட்டான்-கூகை, இது குழந்தையின் விகாரவுருவத்தைக் குறித்தது. கொடுவென்பது வசையில் இழந்துவிடு எனவும், வசைமீட்சியில் எழுப்பிக்கொடு எனவும் பொருள்படும்.

ஒருநாள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தனுகிய விகடராமன் என்னும் பிராமணன், ஒருமெலிந்த குதிரைமீதேறிச் செல்லும்போது அது நடவாததுகண்டு, தனக்குக்கீழ்ப்பட்டிருந்த வேலைக்காரர் இருவர் பின்னேயிருந்துதள்ளவும் மூன்றுபேர் முன்னே நின்று கடிவாளத்தைப்பற்றியிழுக்கவும் உத்தரவு செய்தான். அப்படியே அவர்கள் செய்து கொண்டுபோகக் கண்டு பாடியது.

69. முன்னே கடிவாள மூன்றுபேர் தொட்டிழுக்கப்
பின்னே யிருந்திரண்டு பேர்தள்ள - எந்நேரம்
வேதம்போம் வாயான் விகடரா மன்குதிரை
மாதம்போங் காத வழி.

இ - ள். எந்நேரம் வேதம்போம்வாயான் - எப்போதும் வேதம் பயிலுகின்ற வாயையுடையவனுகிய, விகடராமன் குதிரை - விகடராமனது குதிரையானது, மூன்றுபேர் முன்னே கடிவாளம் தொட்டு இழுக்க - மூன்றுபேர் முற்புறத்தில்நின்று கடிவாளத்தைத் தொட்டுவலிக்க, இரண்டுபேர் பின்னேயிருந்து தள்ள - இரண்டுபேர் பிற்புறத்தில் நின்று தள்ள, மாதம் காதவழிபோம் - மாதமொன்றுக்குக் காதவழிசெல்லும், எ - று.

ஆமூரில் வேங்கடமுதலியாருடைய குதிரைகளைப்புகழ்ந்து பாடியது.

70. ஆறும் பதினுறு மாமூரில் வேங்கட்டன்
ஏறும் பரிமாவே யேற்றமா - வேறுமா
வெந்தமா சும்மா வெறுமா களிகிளற
வந்தமா சந்தமா மா.

இ - ள். ஆமூரில் வேங்கட்டன் ஏறும் - ஆமூரில் வாழ்கின்ற வேங்கட்டன் ஏறுகின்ற, ஆறும் பதினுறும் பரிமாவே ஏற்றமா - இருபத்திரண்டு பரிமாவே பெருமையுள்ளமாவாகும், வேறுமா - அதற்கு வேறுகிய மாவெல்லாம், வெந்தமா - வெந்தமாவும், சும்மா - சும்மாவும், வெறுமா-வெறுமாவும், களிகிளற வந்தமா - களிகிளறவந்தமாவும், சந்தமாமா - சந்தமாமாவுமேயாம்.

ஏற்றமா என்பதில் மா-குதிரை. வெந்தமாமுதலியன இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

திருவாரூர்த் தியாகராயப்பெருமானது திருநடநத்தைத் தரிசித்துப் பாடியது.

71. ஆடாரோ பின்னையவ ரன்பரெலாம் பார்த்திருக்க
நீடாரூர் வீதியிலே நின்றுதான் - தோடாரும்
மெய்க்கே பரிமளங்கள் வீசுந்தி யாகேசர்
கைக்கே பணமிருந்தக் கால்.

இ - ள். தோடு ஆரும்மெய்க்கு பரிமளங்கள்வீசும் - பூவிதழ்களினேட்டின் பரிமளம் திருமேனியில் கமழப்பெற்ற, தியாகேசர்-தியாகேசரானவர், கைக்குபணம் இருந்தக்கால் - தம் கையிற் பணமிருந்தால், பின்னை அவர் - பிறகு அவர், நீடுஆரூர்வீதியிலேநின்று-திருவாரூரில் நீண்டதெருவில்நின்று, அன்பர் எல்லாம் பார்த்திருக்க - அன்பர் எல்லாரும் பார்த்திருக்க, ஆடாரோ - கூத்தாடாரோ, எ - று.

பணம் - கையிற் கங்கணமாகத் தரித்த பாம்பின் படம். காசு என்பதும் ஒருபொருள். இதில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கமிருத்தலால் இவர்க்கு இறுமாப்பையுண்டாக்கிக் கூத்தாடச் செய்ததென்பது கருத்து.

மாயூரத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

72. வள்ள லெனும்பெரிய மாயூர நாதருக்கு
வெள்ளிமலை பொன்மலையு மேயிருக்கத்-தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுதின மண்டையிலே தானிருக்க
நஞ்சுதனை யேனருந்தி னார்.

இ - ள். வள்ளல் எனும் - வள்ளலென்று சொல்லப்பட்ட, பெரியமாயூரநாதருக்கு - பெரியமாயூரத்திறைவருக்கு, வெள்ளிமலை பொன்மலையும் இருக்க - வெள்ளிமலையாகிய கைலாயமும் பொன்மலையாகியமேருவும்தமது சுவாதீநத்திலிருக்கவும், தெள் உமையாள்-தெளிந்த அறிவினையுடைய உமாதேவியானவள், தினம் - நாள்தோறும், அஞ்சல் அஞ்சல் என்று அண்டையிலே இருக்க - அஞ்சாதே அஞ்சாதே யென்று அருகிலிருக்கவும், (இவர்) நஞ்சுதனை ஏன் அருந்தினார் - விஷத்தை என்ன காரணம்பற்றி உண்டார், எ - று.

இது வினவாயிருப்பினும் இதில் விடையு மடங்கியிருக்கின்றது, யாதெனின், அஞ்சி முறையிட்ட தேவர்களைப் பாதுகாப்பது காரணமாக உண்டாரென்பது.

மதுரையில் மீனாக்ஷியம்மையைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

73. நல்ல தொருபுதுமை நாட்டிற்கண் டேனதனைச்
சொல்லவா சொல்லவா சொல்லவா - தொல்லை
மதுரைவிக்கி னேச்சுரனை மாதுமையாள் பெற்றாள்
குதிரைவிற்க வந்தவனைக் கூடி.

இ - ள். நாட்டில் - இவ்வுலகத்தில், நான் நல்லதொரு புதுமைகண்டேன் - நான் நன்மையாகிய ஒரு அற்புதத்தைக்கண்டேன், அதனை சொல்லவா சொல்லவா சொல்லவா - அதைச் சொல்லட்டுமோ சொல்லட்டுமோ சொல்லட்டுமோ, (என்னெனின்) மாது உமையாள் - உமாதேவியானவள், தொல்லைமதுரை-பழமையாகியமதுரையில், குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி-குதிரைவிற்க வந்தவனைப்புணர்ந்து, விக்கினேச்சுரனைப் பெற்ருள் - விநாயகமூர்த்தியைப் பெற்ருள், எ - று.

குதிரைவிற்கவந்தவன் - சொக்கநாதன்.

கீரை விற்கும் பெண்ணொருத்தியின் இடைச்சிறுமையையும் முலைப்பெருமையையும் நோக்கி இரங்கிப்பாடியது.

74. வெள்ளையா னேறும் விமல ரடிபணியும்
பிள்ளையான் வாழும் பெருந்தெருவில் - வள்ளை
இலைக்கறிவிற் பாண்மருங்கு லிற்றுவிடு மென்று
முலைக்கறிவிப் பாரிலையே முன்.

இ - ள். வெள்ளை ஆன் ஏறும் - வெள்ளிய இடபத்தின்மேலேறுகின்ற, விமலர் அடிபணியும் - நிர்மலராகிய சிவபெருமானது திருவடியை வணங்குகின்ற, பிள்ளையான்வாழும் பெருந்தெருவில் - பிள்ளையான் என்பவன் வாழ்கின்ற பெரிய வீதியில், வள்ளை இலைக்கறிவிற்பாள் மருங்குல் - வள்ளைக்கீரையை விற்பவளது இடையானது, இற்றுவிடும் என்று - ஒடிந்து போமென்று, முன் - முன்போய், முலைக்கு அறிவிப்பார் இல்லையே - தனங்களுக்கு உணர்த்துவோரில்லையோ, எ - று.

திருவண்ணுமலையில் அருணுசலேசுரரைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

75. சட்டியிலே பாதியந்தச் சட்டுவத்தி லேபாதி
இட்டகலத் திற்பாதி யிட்டிருக்கத் - திட்டமுடன்
ஆடிவந்த சோணேச ரன்றழைத்த போதுபிள்ளை
ஓடிவந்த தெவ்வா றுரை.

இ - ள். சட்டியிலேபாதி - (கறிசமைத்த) சட்டியிற் பாதிபுறப்பும், அந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி - அதனைமொண்ட அகப்பையிற்பாதிபுறப்பும், இட்டகலத்தில்பாதி - படைத்த இலைக்கலத்திற் பாதிபுறப்புமாக, இட்டு இருக்க - வைத்திருக்க, திட்டமுடன் ஆடிவந்தசோணேசர் - வேதியவேடமாக நடநஞ்செய்துவந்த சோணகிரிநாதர், அன்று அழைத்தபோது - அக்காலத்தில் அழைத்தபொழுது, பிள்ளை - (சிறுத்தொண்டனது) பிள்ளை, ஓடிவந்தது எவ்வாறு - (புறத்தேயிருந்து) ஓடிவந்தது எப்படி, உரை - நீ சொல்லாய், எ - று.

காஞ்சீபுரத்தில் ஏகாம்பரநாதரைக் கனவிற்கண்டு அசதியாடிய ஒரு பெண்ணின் கூற்றாகப்பாடியது. (அசதி - பரிகாசம்.)

76. நேற்றிரா வந்தொருவ னித்திரையிற் கைப்பிடித்தான்
வேற்றூரா னென்று விடாயென்றேன் - ஆற்றியே
கஞ்சிகுடி யென்றான் களித்தின்று போவென்றேன்
வஞ்சியரே சென்றான் மறைந்து.

இ - ள். வஞ்சியரே - பூங்கொடி போன்ற தோழிகளே, ஒருவன் நேற்று இராவந்து - ஒருவன் நேற்றிரவில் வந்து, (என்) நித்திரையில் கை பிடித்தான் - நித்திரையிற் கையைப்பிடித்தான், வேறு ஊரான் என்று - (அவன்) அயலூரானென்று நினைத்து, விடாய் என்றேன் - (என் கையை) விடாய் என்றேன், (விடாய் என்றதை அவன் எனக்கு விடாயுண்டாயிருப்பதாக நினைத்து) ஆற்றிக்கஞ்சிகுடி என்றான்-வெப்பம்தணித்துக் கஞ்சிகுடி யென்றான், (அதனால் இவன் கச்சித்திருப்பதியையுடைய ஏகாம்பரநாதன் என்று தெளிந்து) இன்றுகளித்துபோ என்றேன் - இன்று என்னைக்கலந்து சுகித்திருந்து நாளைபோவென்றேன், மறைந்துசென்றான்-(உடனே) மறைந்துபோனான், எ - று.

கஞ்சிகுடி, களித்தின்று, என்பவற்றிற்கு முறையே கஞ்சியைக்குடிப் பாய் என்றும் களியைத்தின்று என்றும் வேறுமொருபொருள் தோன்றுமாறுகாண்க.

மதுரையில் சோக்கநாதரைத் தரிசித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

77. கண்டீரோ பெண்காள் கடம்பவனத் தீசனார்
பெண்டீர் தமைச்சுமந்த பித்தனார் - எண்டிசைக்கும்
மிக்கான தங்கைக்கு மேலே நெருப்பையிட்டார்
அக்காளை யேறினா ராம்.

இ - ள். பெண்காள் கண்டீரோ-பெண்களே நீங்கள் கண்டீர்களோ, கடம்பவனத்து ஈசனார் - கடம்பவனத்தீசர், பெண்டீர் தமைச்சுமந்த பித்தனார் - பெண்களைச்சுமந்த பித்தர், (இவர்) எண்திசைக்கும் மிக்கான தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார் (ஆம்) - அதிஷ்டதிக்குகளிலும் மேலாகிய தங்கையின்மேலே நெருப்பையிட்டாராம், அக்காளை ஏறினார் ஆம்-அக்காள் மீதேறினாராம், எ - று.

தங்கைக்கு மேலே நெருப்பையிட்டார், அக்காளையேறினார் என்பன விகடம். தங்கைக்குமேலே நெருப்பையிட்டார், அக்காளை யேறினார் என்பவற்றிற்கு முறையே தமது கையில் மழுவேந்தினார் என்றும், அந்தக்காளையின்மீது ஏறினார் என்றும் வேறு மொருபொருள் தோன்றுமாறு காண்க.

தில்லையில் சிவகாமவல்லியைத் தரிசிக்கையில் பாடிய நிந்தாஸ்துதி.

78. மாட்டுக்கோன் றங்கை மதுரைவிட்டுத் தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோ னுக்குப்பெண் டாயினாள் - கேட்டிலையோ
குட்டி மறிக்கவொரு கோட்டானை யும்பெற்றாள்
கட்டுமணிச் சிற்றிடைச்சி காண்.

இ - ள். கட்டுமணிசிற்றிடைச்சி - மணிமேகலையைக்கட்டிய சிற்றிடையையுடையவளாகிய, மாட்டுக்கோன்தங்கை - மாட்டு இடையன் தங்கையானவள், மதுரைவிட்டு - வடமதுரையைவிட்டு, தில்லைநகர் - தில்லைநகரிலுள்ள, ஆட்டுக்கோனுக்குப் பெண்டு ஆயினாள் - ஆட்டிடையனுக்கு மனைவியாயினாள், (அன்றியும்) குட்டிமறிக்க, ஆட்டுக்குட்டிகளை மறித்துக்கொண்டு வரும்பொருட்டு, ஒரு கோட்டானையும் பெற்றாள் - ஒரு சிறுவனையும் பெற்றாள், கேட்டிலையோ - (என்செவியே இதனை நீ) கேட்டாயில்லையோ, எ - று.

மாட்டுக்கோன் தங்கை - க்ருஷ்ணனுக்குத் தங்கையாகிய உமாதேவி. ஆட்டுக்கோன் - நடனஞ்செய்வதில் முதல்வனாகிய நடேசன். குட்டிமறிக்க - கண்டோரெல்லாரும் தலையில் நேராகக் குட்டிக்கொண்டு, பிறகு கையைமறித்துக் குட்டிக்கொள்ள, ஒருகோட்டு ஆனை - ஒற்றைக்கொம்புள்ள யானைமுகக்கடவுள்.

தில்லை நடேசரைத் தரிசிக்கையில் பாடிய நிந்தாஸ்துதி.

79. நாட்டுக்கு ளாட்டுக்கு நாலுகா லையாநின்
ஆட்டுக் கிரண்டுகா லானாலும் - நாட்டமுள்ள
சீர்மேவு தில்லைச் சிவனேயிவ் வாட்டைவிட்டுப்
போமோசொல் லாயப் புலி.

இ - ள். நாட்டம் உள்ள - யாவரும் நாடுந்தன்மையுள்ள, சீர்மேவு - சிறப்புப்பொருந்திய, தில்லைச்சிவனே - தில்லைச்சிவபிரானே, நாட்டுக்குள் - உலகிலுள்ள, ஆட்டுக்கு - ஆட்டுக்கு, நாலுகால் - நாலுகால்களுண்டு, ஐ ஆம் நின் ஆட்டுக்கு - அழகாகிய உன் ஆட்டுக்கு மாத்திரம், இரண்டுகால் - இரண்டுகால்களேயுள்ளன, ஆனாலும் - ஆயினும், அப்புலி - (இந்த ஆட்டின் மீது நெடுங்காலமாக விருப்பம் வைத்திருந்த) அந்தப் புலியானது, இ ஆட்டைவிட்டுப்போமோ - இந்த ஆட்டைவிட்டுப் போகுமோ, சொல்லாய் - சொல்வாய், எ - று.

ஐயா என்பதனை ஐயனேயென விளியாக்கினுமமையும். நின் ஆட்டுக்கு - உனது நடனத்துக்கு, இவ்வாட்டை - இந்த நடனத்தை. புலி - வியாக்கிரபாதர்.

தில்லையில் பரமசிவனது பிக்ஷாடந உற்சவத்தைத் தரிசிக்கையில் பாடியநிந்தாஸ்துதி.

80. தாண்டி யொருத்தி தலையின்மே லேறாளோ
பூண்டசெருப் பாலொருவன் போடானோ - மீண்டொருவன்
வையானோ வின்முறிய மாட்டானோ தென்புலியூ
ரையாநீ யேழையா னால்.

இ - ள். தென்புலியூர் ஐயா - தென்புலியூரையனே, நீஎழை ஆனல்- நீ இப்படி ஏழையாயிருந்தால், ஒருத்திதாண்டி தலையின்மேல் ஏறாளோ - பெண்ணொருத்தி குதித்துத்தலைமேல் ஏறாளோ, ஒருவன்பூண்ட செருப்பால் போடானோ - ஒருவன்தான்தரித்த செருப்பினால் அடியானோ, மீண்டு ஒருவன்வையானோ - மறுபடி ஒருவன் ஏசானோ; (ஒருவன்) வில்முறியமாட்டானோ - ஒருவன் தன்கைவில்லானது முறியும்படி புடைக்கானோ, எ - று.

தலையின்மேல் ஏறினவள் - கங்கை. செருப்பால் போட்டவர் - கண்ணப்பர். வைதவர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனர். வில்முறியமாட்டினவன் - அருச்சுனன்.

தில்லைநடேசரைத் தரிசித்தபோது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

81. கொங்குலவுந் தென்றில்லைக் கோவிந்தக் கோனிருக்கக்
கங்குல்பக லண்டர்பலர் காத்திருக்கச் - செங்கையிலே
யோடெடுத்த வம்பலவா வோங்குதில்லை யுட்புகுந்தே
யாடெடுத்த தெந்தவுபா யம்.

இ - ள். செங்கையிலே ஓடு எடுத்த அம்பலவா - திருக்கையில் பலிப்பாத்திரமேந்திய அம்பலவாணு, கொங்கு உலவும் தென்தில்லை கோவிந்தக்கோன் இருக்க-மலர்மணம்வீசுகின்ற தென்றில்லைக்கோவிந்தனுகிய இடையர்தலைவன் இருக்கவும், கங்குல்பகல் அண்டர் பலர்காத்திருக்க-இராப்பகல்களாகப் பல இடையர்கள் காத்திருக்கவும், ஓங்கு தில்லையுள் புகுந்து-உயர்ந்த தில்லைவனத்தில் நுழைந்து, ஆடு எடுத்தது - நீ ஆட்டைக் களவுசெய்தது, எந்த உபாயம் - எந்தவுபாயத்தினல், எ - று.

தில்லைக் கோவிந்தக்கோன் - தில்லைக் கோவிந்தராஜப்பெருமாள். அண்டர் - தேவர். ஆடு எடுத்தது - நடநஞ்செய்யத் திருவடியைத் தூக்கினது.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயரைத் தரிசித்தபோது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

82. ஆடுந் தியாகரே யாட்டமேன் றுனுமக்கு
வீடுஞ் சமுசார மேலிட்டுக் - கூடிச்
செருக்கிவிளை யாடச் சிறுவரிரண் டாச்சே
யிருக்குமே ரொற்றியாச் சே.

இ - ள். ஆடும் தியாகரே-நடனஞ்செய்கிற தியாகேசரே, உமக்குவீடும் சமுசாரமேலிட்டு - உமக்குவீடும் சமுசாரமும் அதிகரித்து, கூடி செருக்கி விளையாட - சேர்ந்து செருக்கிவிளையாடுதற்கு, இரண்டுசிறுவர் ஆச்சே-இரண்டு சிறுவராச்சுதே; இருக்கும் ஊர் ஒற்றி ஆச்சே - நீர் இருக்கும் ஊரும் ஒற்றியாச்சுதே, (இப்படியிருக்க) ஆட்டம் ஏன் - (உமக்கு) நடனம் யாதுக்கு, எ - று.

மாம்பிஞ்சுகளை நோக்கிப் பாடியது.

83. திங்க ணுதலார் திருமனம்போ லேகீறிப்
பொங்குகட லுப்பைப் புகட்டியே - யெங்களிட
வாச்சாளுக் கூறுகா யாகாம லாருக்காக்
காய்ச்சாய் வடுகமாங் காய்.

இ - ள். வடுகமாங்காய் - மாவடுவே, திங்கள் நுதலார் - அஷ்டமீ சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய மாதரது, திருமனம்போலே கீறி - அழகிய மனம்போலப் பிளவுபட்டு, பொங்குகடல் உப்பைப்புகட்டி - பொங்குகின்ற கடலிலுண்டாகிய உப்பையூட்டப்பெற்று, எங்களிட ஆச்சாளுக்கு - எம்முடைய ஆச்சாளுக்கு, ஊறுகாய் ஆகாமல் - ஊறுகாய் ஆகாமல், ஆருக்கா காய்ச்சாய் - வேறு யார் பொருட்டுக்காய்த்தனை, எ - று.

மாதர்மனம் வஞ்சகமுள்ளது என்றற்கு "திங்கணுதலார் திருமனம் போலேகீறி" என்றார்.

தென்றற்காற்று வீசாமலிருக்கும்போது பாடியது.

84. அம்பேந்து கையா னவன்பதியி லைம்மாவைக்
கொம்பேந்தி தந்தைபணி கொண்டதோ - வன்பா
யரிந்த மகவை யமுதுக் கழையென்
றிருந்தவன்றன் செங்காட்டி லே.

இ - ள். அன்பா - அன்பாக, அரிந்த - அறுத்துச்சமைத்த, மகவை - சிறுவனை, அமுதுக்கு அழையென்று - (என்னோடிருந்து) உண்ணுதற்கு அழைப்பாயென்று (சிறுத்தொண்டருக்குச்சொல்லி,) இருந்தவன்தன்செங்காட்டிலே - (அச்சிறுவன்வருமளவும் உண்ணுமல்) இருந்த சிவபெருமானது திருச்செங்காட்டில், அம்பு ஏந்துகையான்-கடலை (ஆசமனஞ்செய்ய) ஏந்திய கையையுடையவனாகிய, அவன்பதியில் - அந்த அகத்தியனது இடமாகிய பொதியமலையிற்பிறந்த, ஐம்மாவை - ஐந்துமாவை, கொம்பு ஏந்தி தந்தை பணிகொண்டதோ-கொம்பேந்தியின் தந்தையாகிய சிவபெருமானது பாம்பு உட்கொண்டுவிட்டதோ, எ - று.

அம்பு - நீர். அது. இங்குக்கடலுக்காயிற்று. ஐம்மா - கால், (காற்று) இவ்விடத்தில் தென்றற்காற்றைக்குறித்தது. கொம்பேந்தி-விநாயகர்.

ஆலைப்பதிப்பெற்றான் என்னும்வணிகன்மேற் பாடியது.

85. முற்றாத காஞ்சியினு முல்லையினும் பாலையினுங்
கற்றான்பின் சென்ற கருணைமால் - பெற்றான்ற
னாலைப் பதித்தா ரளகத்தி னட்கயனார்
வேலைப் பதித்தார் விழி.

இ - ள். முற்றாத காஞ்சியினும் - அழிவுபெறாத கச்சிநகரத்தினும், முல்லையினும் - முல்லைநிலத்தினும், பாலையினும் - பாலைநிலத்தினும், கற்றான் பின்சென்ற - (முறையே செந்நாப்புலவர், கன்றையுடைய பசு, விசுவாவாமித்திரன் இவர்களின்) பின்னேநடந்த, கருணைமால் - கருணையுள்ள திருமாலின் அமிசமாகிய, பெற்றான்தன் - பெற்றான் என்பவனது, ஆலைப்பதி - ஆலைப்பதியிலுள்ள, தார் அளகத்தினட்கு - பூமாலையை யணிந்தகூந்தலையுடையாளுக்கு, அயனார் - பிரமனார், வேலை - வேலாயுதத்தை, விழி பதித்தார் - கண்களாக்கி (முகத்திற்) பதித்துவைத்தார், எ - று.

பலசரக்குக் கடைவைத்துக்கொண்டு சீவனஞ்செய்யும் ஆலைப்பதிப் பெற்றான் என்னும் ஓர் ஏழைவணிகன் ஓர்நாள் காளமேகப்புலவரைநோக்கித் தன்மீது பாட்டுப்பாடும்படி பணிவாய்க்கேட்க, அப்புலவர் மன்னர் முதலியோரைப் பாடும் யாம் உன்னையும் ஒருபொருளாகவைத்துப் பாடுவேமோ என்று சொல்லிப்போயினர். அவர் அவ்வாறு சொல்லியும் அவ்வேழைவணிகன் எவ்வகையாலாயினும் இப்புலவரால் பாட்டுப் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பமுடையவனாய், அவ்வாலைப்பதியில் அவர் அபிமானித்திருந்த கமலாக்ஷியென்னும் தாசியைக்கண்டு தன் எண்ணத்தை முற்றுவிக்கவேண்டுமென்று கெஞ்சினன். அத்தாசி இவன் மன்றாட்டுக்கிரங்கி அவ்வாறே முற்றுவிப்பதாக வாக்களித்து, காளமேகப்புலவர் இரவில் நேரஞ்சென்று வரும் ஓர்தினத்தை அறிந்து அன்றிரவில் அவ்வணிகனைக் கடைமூடாதிருக்கக் கற்பித்துத் தான் தேகம் அசௌக்கியம் உள்ளவள் போல் பாசாங்குசெய்து முக்காடிட்டுப் படுத்துக்கொண்டிருந்தனள். காளமேகப்புலவர் வந்து முக்காடிட்டுப் படுத்திருக்கும் தாசியைக்கிட்டி, வாட்டமுற்றிருக்கக் காரணம் என்னென்று வினவப்போகையில், அவள் நாள் முழுதும் உமது கருத்துக்கிசைந்த இடம் சென்று உல்லாசமாய்க் காலங் கழித்துத் திரியும் உமக்கு இப்பேதைத் தாசியின் சுகதுக்கங்கள் ஏதுக்குப் போம் போம் என்று கடிந்துகூற, புலவர்பெருமான் தாசியை நோக்கி, நீ வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு செய்யக்காத்திருக்கும் என்னை இவ்வாறுகூறுதல் தகுதியன்றென்று அவள் பிணக்குத் தீரும்பொருட்டு இத

மானமொழிகள் பலகூறினர். அப்போது அத்தாசி பொறுக்கமுடியாத என்னோய் தீர்ந்து சுகமடைகிறதற்கு இன்னின்னமருந்துகள் வாங்கித்தருக வெனச் சிலமருந்தின் வகைகூற, இவற்றை இதோ நானேபோய்க் கொண்டு வருவேனென்று கடைக்குச் சென்றபோது நெடுநேரமாய்விட்டபடியால் கடைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. இவ்வணிகன் ஒருவனே கடைவைத்திருந் தனன், அவனைக்கண்டு தமக்கு வேண்டிய மருந்து கேட்க, அவன் நான் கடைகட்டப்போகின்றேன், இப்போது எடுத்துக் கொடுக்கமாட்டேன் மன்னரைப்பாடும் நீர் அம்மன்னனையே தேடிப்போம் என்றனன். அப் போது புலவர் அவ்வணிகன்மேல் இச்செய்யுளையும், வருஞ்செய்யுளையும் பாடி மருந்துவாங்கிக்கொண்டுபோய்த் தாசி கமலாக்ஷிக்குக் கொடுத்தனர் என்பது கர்ணபரம்பரையான கதை.

திருமால் காஞ்சியில் செந்நாப்புலவர் பின்சென்ற செய்திவருமாறு:— செந்நாப்புலவருடைய சீடராகிய கணிகண்ணரைக் காஞ்சிமண்டலத்தா சன் தம்மீது பாட்டுப்பாடாமையாகிய காரணம் பற்றித் தமது ராச்சியம் விட்டுப்போகச் சொல்ல, அவர் அதைத் தமதாசானாகிய செந்நாப்புலவருக்கு அறிவித்து வேற்றுத்தேயம் செல்ல இருக்கையில், செந்நாப்புலவர் பெரு மாள் சந்நிதியில் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்து நீரும் வாருமென்றழைக்க, இவ்விருவருடன் பெருமாளும் தமது சேஷசயனத்தைச் சுருட்டிக்கொண்டு சென்றனர் என்பது. இதற்குச்செய்யுள்:—

"கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ணா நீயிருத்தல் வேண்டா - துணிவொன்றிச்
செந்நாப் புலவனிதோ செல்கின்றே னீயுநின்றன்
பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள்."

"மன்னனைப் பாடாமற் போகின்றே னீயும்
வாவரியே யென்றழைத்த புலவன் பின்னே
பன்னகப்பாம் பணைசுருட்டிக் கொண்டே யேகிப்
படுத்துக்கொள் ளென்றமட்டிற் படுத்துக் கொண்டாய்
சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெரு மாளா மென்று
சுரர்துதிக்கக் கச்சியினி லிருக்கின் றாயால்."

முல்லையில் கன்றுகளையுடைய பசுவின் பின்சென்றது கிருஷ்ணாவதார த்தில். பாலையில் விசுவாமித்திரன் பின்சென்றது இராமாவதாரத்தில் தாட கை சம்மாரத்தின் பொருட்டு.

இதுவும் அவன்மேற்பாடியது. பாலனைப்பழித்தல் என்னுந்துறை.

86. கஞ்ச முகையுங் களிற்றானை யின்கொம்பு
மஞ்சுமுலை நாலுமுலை யானதுவும் - விஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றன் மாலை பிறர்க்களித்த துங்குதலை
கற்றான் பிறந்தபின்பு காண்.

இ - ள். கஞ்சமுகையும் - தாமரையரும்பும், களிறு ஆனையின்கொம்பும் - களிற்றானையின் தந்தமும், அஞ்சும்முலை - (கண்டு) அஞ்சும்படியான தனங்கள், நாலும்முலை ஆனதுவும் - தொங்குகின்ற தனங்களானதுவும், விஞ்சுபுகழ்-மிகுந்தபுகழையுடைய, பெற்றான் - பெற்றான் என்பவன், தன் மாலை பிறர்க்கு அளித்ததும் - தன்மாலையைப் பிறருக்குக் கொடுத்ததும், குதலைகற்றான் பிறந்தபின்பு காண் - மழலைச்சொல்லைக்கற்றவனாகிய இந்தப் பாலன் பிறந்தபின்பே, எ - று.

அஞ்சுமுலை நாலுமுலையானதுவும் எனச் சொன்னயமுங் காண்க.

ஸ்ரீரங்கத்து வைஷ்ணவபிராமணர்கள் விநாயகருக்கு நாமமிட்டு இவர் விஷ்ணுவே பரமென்று நாமம்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் பாரும் என்று இகழ்ந்து சொன்னதற்குப் பாடியது.

87. தந்தை பிறந்திறவாத் தன்மையினாற் றன்மாமன்
வந்து பிறந்திறக்கும் வண்மையினான் - முந்தொருநாள்
வீணிக்கு வேளை யெரித்தான் மகன்மாமன்
காணிக்கு வந்திருந்தான் காண்.

இ - ள். தந்தை - (தன்) தகப்பனுனபரமசிவன், பிறந்து இறவாத் தன்மையினால் - ஜநித்துமரிக்காத தன்மையினாலும், தன்மாமன் - தன்மாமனாகிய திருமால், வந்து பிறந்து இறக்கும்வண்மையினால்-(உலகில்) வந்துபிறந்திறக்கின்ற வளப்பத்தாலும், முந்து ஒருநாள்-பூர்வம் ஒருகாலத்திலே, வீண்-வீணே, இக்குவேளை எரித்தான் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை எரித்தவனாகிய சிவபெருமானுக்கு, மகன்-(மூத்த)பிள்ளையாகிய விநாயகன்,மாமன் காணிக்கு வந்து இருந்தான்-மாமனுடைய காணியின்பொருட்டுவந்து (அவ்விடத்தில்) தங்கியிருக்கிறான், எ - று.

தூது.

88. தாதிதூ தோதீது தத்தைதூ தோதாது
தூதிதூ தொத்தித்த தூததே - தாதொத்த
துத்தித தாதே துதித்துத்தேத் தொத்தீது
தித்தித்த தோதித் திதி.

இ - ள். தாதி - தோழியினுடைய, தூதோ - .தூதோ, தீது - குற்ற முள்ளது, தத்தை - கிளி, தூது ஓசாது-தூது சொல்லாது, தூதி-தூதியே, தூது - உன் தூதானது, ஒத்து - (என்மனதுடன்) பொருந்தி, இதம் - நன்மையான, தூதடே - தூதாகும், (ஆதலால்) தாது ஒத்த - பொன்னை நிகர்த்த, துத்தி-தேமல், தத்தாதே-படராதவண்ணம், துதித்து-(அவரைத்) தோத்திரித்து, ஒத்து-(அவருடன்) ஒத்து, தேத்து - (அவர் மனதைத்) தேற்று, இது - இந்தச்செய்தி, தித்தது - (என் மனதுக்கு) இனித்தது, ஓதி - (இதை அவருடன்) சொல்லி, திதி - (என்னைக்) காப்பாற்று, எ - று.

தாதியும் கிளியும் என் தூதுக்கிசைவாயிராமையால், தூதியே நீ தலைவரிடம் சென்று அவர் மனம் இரங்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

வெறிவிலக்கல்.

89. முந்நான்கி லொன்றுடையான் முந்நான்கி லொன்றெடுத்து
முந்நான்கி லொன்றின்மேன் மோதினன் - முந்நான்கி
லொன்றரிந்தா லாகுமோ வோகோ மடமயிலே
யன்றணைந்தான் வாராவிட் டால்.

இ - ள். ஓகோமடமயிலே-ஒ இளமைபொருந்திய மயிற்சாயலுள்ள பெண்ணே, அன்று அணைந்தான் வாராவிட்டால்-அன்றுகலந்து பிரிந்ததலைவன் வராதிருந்தால், முந்நான்கில் ஒன்று உடையான்-பன்னிரண்டில் ஒன்றையுடையவன், முந்நான்கில் ஒன்று எடுத்து-பன்னிரண்டில் ஒன்றையெடுத்து, முந்நான்கில் ஒன்றின்மேல்மோதினன் - பன்னிரண்டில் ஒன்றின்மீதுமோதினன், (இதற்கு) முந்நான்கில் ஒன்று அரிந்தால் ஆகுமோ-பன்னிரண்டில் ஒன்றினை அறுத்தால் பரிஹாரமாகுமோ, எ - று.

முந்நான்கு என்னும் நான்கனுள் முதலாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய மீனம், இரண்டாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய தநுசு, மூன்றாவது இராசிபன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய கன்னி, நான்காவது இராசி பன்னிரண்டில் ஒன்றாகிய மேஷம். மேஷம் - ஆடு. மன்மதன் வில்லைவளைத்து மலர்க்கணையெய்யக் காமவெறிகொண்ட இக்கன்னிக்கு ஆட்டைக் கொலைசெய்து அவ்வெறியை நீக்க நினைத்தல் பயனின்றென்பது கருத்து.

சிவபெருமான் திருவரூரில் பரவையாரிடம் சுந்தரருக்காகத் தூது சென்றதைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

90. ஆனை ரிலையே யயனுந் திருமாலுங்
கானு ரடிமுடிகள் காண்பதற்கு - மேனை
ளிரவுதிரு வாரூரி லெந்தைபிரான் சென்ற
பரவைதிரு வாயிற் படி.

இ - ள். அயனும் திருமாலும் - பிரமனும் விஷ்ணுவும், கான் ஆர் - வாசனைபொருந்திய, அடி முடிகள் - அடிமுடிகளை, காண்பதற்கு - காண்பதற்கு, மேல்நாள் இரவு-முன்னுளிரவில், திருவாரூர் - திருவாரூரின்கண், எந்தைபிரான்சென்ற - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் நடந்துபோன, பரவைதிருவாயிற்படி - பரவையென்பவர்வீட்டுத் திருவாசற்படியாக, ஆனார் இலையே - ஆனார்களில்லையே, எ - று.

சிவபெருமான் அடியார்க்கெளியனும், மற்றெத்தன்மையர்க்கும் அரியனுமு மிருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

சிவபிரான், முருகர், விநாயகர், திருமால், சிவனடியார், இவர்களுக்குத் தனித்தனியே ஆறுதலையுண்டென்று சொன்னயம்வைத்துப் பாடியது.

91. சங்கரர்க்கு மாறுதலை சண்முகர்க்கு மாறுதலை
ஐங்கரர்க்கு மாறுதலை யானதே - சங்கைப்
பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை பித்தாநின் பாதம்
படித்தோர்க்கு மாறுதலை பார்.

இ - ள். சங்கரர்க்கும் ஆறுதலை - சிவபெருமானுக்கும் கங்காநதிசிரசில் உண்டு, சண்முகர்க்கும் ஆறுதலை - முருகக்கடவுளுக்கும் ஆறுசிரங்கள் உண்டு, ஐங்கரர்க்கு மாறுதலை - ஐந்துகைகளையுடையவராகிய விநாயகருக்கு மாறுபட்டயானைத்தலையுண்டு, சங்கைப்பிடித்தோர்க்கும் ஆறுதலை - சங்கத்தைக்கையிற்பற்றியிருப்பவராகிய திருமாலுக்கும் பிரளயவெள்ளம் உறைவிடமாகும், பித்தா - பித்தனே (பரமசிவனே), நின்பாதம்படித்தோர்க்கும் ஆறுதலை - உன் திருவடியைத் துதித்தோர்க்கும் மனோதுக்கங்கள் தணிதலுண்டு, பார் - நோக்கு, எ - று.

திருமால் பிரளயவெள்ளத்தில் ஆலிலைமேல் பள்ளிகொள்பவராதலால் சங்கைப் பிடித்தோர்க்குமாறுதலை என்றார். ஆறு - நதி, அது இங்கு பிரளயவெள்ளத்துக்காயிற்று. தலை - இடம்.

வைத்தீச்சுரர்மீது பாடியநிந்தாஸ்துதி.

92. வாதக்கா லாந்தமக்கு மைத்துனர்க்கு நீரிழிவாம்
போதப் பெருவயிறும் புத்திரருக் - கோதக்கேள்
வந்தவினை தீர்க்க வகையறியார் வேளூர
ரெந்தவினை தீர்ப்பா ரிவர்.

இ - ள். தமக்குவாதக்கால் ஆம் - (சிவபெருமானாகிய) தமக்கு வாதக்காலாம், மைத்துனர்க்கு நீரிழிவு ஆம்-மைத்துனராகிய திருமாலுக்கு நீரிழிவுண்டு, புத்திரருக்கு போத பெருவயிறு ஆம்-புதல்வராகிய விநாயகருக்கு மிக

வும் பெருவயிறுண்டு, ஓதக்கேள் - சொல்லக்கேள், வந்தவினை தீர்க்க வகை அறியார் - (தமக்கு) வந்தநோய்களைநீக்கிக் கொள்ளவகையறியார், வேளூரர் இவர்-(இப்படியிருக்கிற) புள்ளிருக்குவேளூரராகிய இவ்வைத்தீச்சுரர், எந்த வினை தீர்ப்பார் - (தம்மிடத்தில் வந்தடைந்தோர்க்கு) எந்தவினைகளை ஒழிப்பார், எ - று.

வாதக்கால் கொண்டவர்கள் சிரமபரிகாரத்தின் பொருட்டுக் காலைத் தூக்குவராதலால் நடனம் பண்ணும்பொருட்டு ஒருகாலைத் தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு வாதக்காலென்றும். நீரிழிவு நாய் கொண்டவர் குளிர்ச்சியை விரும்புவராகையால் நீரில்படுத்திருக்கும் திருமாலுக்கு நீரிழிவு என்றும் கற்பித்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்து வைணவரும் திருவானைக்காத் தூக்களும் சமயத்துவேஷத்தால் சண்டைசெய்ய, அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தப் பாடியது.

93. சீரங்கத் தாருந் திருவானைக் காவாரும்
போரங்க மாகப் பொருவதே - னோரங்கள்
வேண்டா மிதென்ன விவரந் தெரியாதோ
வாண்டானுந் தாதனுமா னால்.

இ - ள். சீரங்கத்தாரும் - ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ளவைணவரும், திருவானைக்காவாரும்-திருவானைக் காவிலுள்ளசைவரும். அங்கம் ஆகபோர்பொருவது என் - (உரிய) ஆதாரங்களோடு சண்டை செய்தற்குக்காரணம்யாது, (இவர்கள் தெய்வங்கள்) ஆண்டானும் தாதனும் ஆனால் - சேஷியும் சேஷபூதனும் ஆயின், ஓரங்கள் வேண்டாம் - பக்ஷபாதச் சொற்கள் வேண்டாம், இதென்ன - இது என்ன ஆச்சரியம், விவரம் தெரியாதோ - விவரந் தெரியமாட்டாதா, எ - று.

அங்கம் - ஆறுசாஸ்திரங்களெனினுமாம். சேஷி - பரமாத்மா, சேஷபூதன்-ஜீவாத்மா. ஆண்டான் தாதன் என்கிற சொற்களினாலேயே சிவபெருமான் இறைவனென்றும், திருமால் அடிமை என்றும் விளங்குகின்றபடியால் பரத்துவ நிர்ணயத்துக்குச் சாஸ்திர ஆதாரங்கள் தேடவேண்டியதில்லை என்பது கருத்து.

கன்னபுரம் சவரி நாராயணப்பெருமாள் திருநக்ஷத்திரத்தைக் குறித்துப் பாடியது.

94. உத்திரத்துக் கோர்நா ளுரோகணிக்குப் பத்தாநாள்
சித்திரைக்கு நேரே சிறந்தநா - ளெத்திசையுங்
காராரும் பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம் வாழ்சவரி
நாரா யணன்பிறந்த நாள்.

இ - ள். எத்திசையும் - எந்தத்திக்கிலும், கார்ஆரும் - மேகமண்டலத்தை யளாவிய, பூஞ்சோலை - பூஞ்சோலைகள்சூழ்ந்த, கன்னபுரம்வாழ்-கன்னபுரத்தில் வசிக்கின்ற, சவரிநாராயணன் பிறந்தநாள் - சவரிநாராயணன் ஜந்மித்தநாள், உத்திரத்துக்கு ஓர்நாள் - உத்திரத்துக்கு அடுத்த ஒன்றுவது நாள், உரோகணிக்கு பத்தாம்நாள் - உரோகணிக்குப் பத்தாவதுநாள், சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள் - சித்திரைக்கு நேராய் மேலானநாள், எ - று.

நாள் - நக்ஷத்திரம். உத்திரத்துக்கு அடுத்ததும், உரோகணிக்குப் பத்தாவதும், சித்திரைக்கு முற்பட்டதுமாகிய நட்சத்திரம் அஸ்தம் என்றறிக. சவரிநாராயணன் பிறந்தநாள் அஸ்தம் என்பது கருத்து.

சிவபெருமானை நஞ்சுண்ணியெனப் பாடியது.

95. சிரித்துப் புரமெரித்தான் சிந்துரத்தைப் பற்றி
யுரித்துதிரம் பாய வுடுத்தான் - வருத்தமுடன்
வாடுமடி யாருடனே வானவருந் தானவரு
மோடுபயந் தீர்த்தநஞ் சுண்ணி.

இ - ள். வருத்தமுடன் - துன்பத்தோடு, வாடும் அடியாருடனே - வாட்டமடைந்த அடியவர்களுடன், வானவரும் தானவரும் - தேவரும் அசுரரும், ஓடுபயம் - ஓடுதற் கேதுவாகிய பயத்தை, தீர்த்த - நீக்கின, நஞ்சு உண்ணி - விஷத்தை யுண்டோனாகிய சிவபெருமான், சிரித்து புரம் எரித்தான் - நகைத்து முப்புரங்களை நீறாக்கினான், சிந்துரத்தைப்பற்றி - யானையைப்பிடித்து, உரித்து - அதன் தோலையுரித்து, உதிரம்பாய - ரக்தம் பெருகும்படி, உடுத்தான் - போர்த்துக்கொண்டான், எ - று.

சிந்துரம் என்றது கயமுகாசுரனை.

திருவாலங்குடியில் தக்ஷிணாமூர்த்தியைத் தரிசிக்கும்போது பாடியது.

96. ஆலங் குடியானை யாலால முண்டானை
யாலங் குடியானென் றார்சொன்னா - ராலங்
குடியானே யாயிற் குவலயத்தோ ரெல்லா
மடியாரோ மண்மீதி லே.

இ - ள். ஆல்அம் குடியானை - கல்லால மரநிழலே அழகிய உறைவிடமாகக் கொண்டவனை, ஆலாலம் உண்டானை - ஆலால விஷத்தை யுட்கொண்டவனை, ஆலம்குடியான் என்று ஆர் சொன்னார் - விஷத்தைப் பானம் பண்ணமாட்டானென்று யார் சொன்னார், ஆலம்குடியானே ஆயின்- (அந்த) விஷத்தை அவன் குடியானாயின், குவலயத்தோர் எல்லாம் - மண்டலத்திலுள்ளார் எல்லாம், மண்மீதிலே மடியாரோ - மண்ணின்மீது மாண்டுவிழமாட்டார்களா, எ - று.

ஆல் அம்குடியான் என்றது சநகாதியர்க்கு அருள்செய்யும்பொருட்டுக் கல்லாலினிழலி லெழுந்தருளிய தக்ஷணாமூர்த்தியை, ஆலாலமுண்டது - திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத்தில் அதிலுண்டாகிய நஞ்சைக்கண்டஞ்சி யோடிய தேவர் முதலியோர் பயந்தீர்த்தற்பொருட்டு. ஆலங்குடியான் என்பது திருவாலங்குடியிலுள்ளான் என்றும் பொருள்படுதல் காண்க.

கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்துச் சிவபெருமானைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

97. காவல னெங்கள் கனவைப்பாஞ் சோளேசன்
மாவலி க்கை மணிவாரி - யாவனலென்
றப்புளங்கை தோய்க்க வதில்வா ரியமுத்தைக்
கொப்புளமென் றாதுங் குரங்கு.

இ - ள். காவலன் - அடைந்தாரைக் காக்குந் தொழிலில் வல்லவன், எங்கள் கனவைப்பு ஆம் சோளேசன் - எங்களுக்குப் பெரிய நிக்ஷேபமாகிய கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தான், (அவனது) மாவலிகங்கை மணி-மிகுந்த வலியுடன் பிரவாகிக்கும் கங்கையின் மாணிக்கங்களை,குரங்குவாரி-(சில) குரங்குகள் அள்ளி, ஆ அனல் என்று - ஆ நெருப்பென்று, அப்புள்-நீரினுள்ளே, அங்கைதோய்க்க - அகங்கையைத்தோய்க்க, குரங்கு - சில குரங்குகள், அதில் வாரியமுத்தை - அதில் அள்ளிய முத்துக்களை, கொப்புளம் என்று ஊதும் - கொப்புளமென்று வாயினால் ஊதும், எ - று.

சோழநாட்டிலுள்ள இத்திருப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்குக் கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானென்று திருநாமமாகையால், அத்திருப்பதியிலுள்ள ஆறு "மாவலிகங்கை" எனப்பட்டது. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தான் என்பது சிவபெருமான் திருநாமம் என்பதை.

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் றேட வங்ஙனே பெரியநீ சிறிய [மறவேன்
வென்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த வெளிமையை யென்றுநான்
முன்னமா லறியா வொருவனு மிருவா முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே யமுதமே கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. என்னும் திருவிசைப்பாவானு மறிக.

தில்லை மூவாயிரவரில் சிலர், நடேசர் கையிலேந்திய மான் அவர்
திருமுகத்துக்கு நேராகத் தன்முகத்தையும், முன்னங்கால்
களையும் மேலேதூக்கி நிற்பதற்குக் காரணம் கற்
பித்துப் பாடவேண்டுமெனப் பாடியது.

98. பொன்னஞ் சடையறுகம் புல்லுக்கும் பூம்புனற்குந்
தன்னெஞ் சுவகையுறத் தாவுமே - யன்னங்கள்
செய்க்கமலத் துற்றுலவுந் தில்லை நடராசன்
கைக்கமலத் துற்றமான் கன்று.

இ - ள். அன்னங்கள் - அன்னப்பறவைகள், செய்கமலத்து - வயல்களிலுள்ள தாமரைமலர்களின்மீது, உற்று உலவும்-பொருந்தியுலாவுகின்ற, தில்லை - திருத்தில்லையி லெழுந்தருளிய, நடராஜன் - நடராஜனது, கைக்கமலத்து - கையாகிய தாமரைமலரிலிருக்கிற, மான் கன்று - மான் கன்றானது, பொன் அம்சடை - பொன்போலும் அழகிய சடையி லணிந்திருக்கிற, அறுகம் புல்லுக்கும் - அறுகம் புல்லின் பொருட்டும், பூபுனற்கும் - அழகிய நீரின் பொருட்டும், தன்னெஞ்சு உவகை உறதாவும் - தன் மனத்தில் களிப்பு மிகும்படி தாவா நிற்கும், எ - று.

அறுகம் புல் - அன்பர் சாத்தினது. புனல் - கங்கைநீர்.

திருவாரூரிற் குடியிருக்கும் தாசியாகிய கலைச்சிமீது பாடியவசை.

99. ஏய்ந்த தனங்க ளிரண்டுமிரு பாகற்காய்
வாய்ந்தவிடை செக்குலக்கை மாத்திரமே - தேய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக் கும்பிடிக்கு மூதேவி யாள்கமலைக்
குக்கலிச்சிக் குங்கலைச்சிக் கு.

இ - ள். தேய்ந்த குழல் முக்கலச் சிக்கும் பிடிக்கும் மூதேவியாள் - குறுகின கூந்தலில் முக்கலச்சிக்கும்பிடித்த மூதேவியும், கமலை குக்கல் இச்சிக்கும் கலைச்சிக்கு-கமலை நகரிலுள்ள நாய் விரும்புகின்ற கலைச்சியென்னும் பெயருள்ளவளுமாகிய இவளுக்கு, ஏய்ந்த தனங்கள் இரண்டும்-பொருந்திய தனங்க ளிரண்டும், இருபாகற்காய் - இரண்டு பாகற்காய்களை நிகர்ப்பன, வாய்ந்த இடை - பொருந்திய இடையானது, செக்கு உலக்கைமாத்திரமே-செக்குலக்கையின் அளவுள்ளதேயாம், எ - று.

முக்கலச்சிக்கு - மிகுந்த சிக்கு. கமலை - திருவாரூர்.

கலைச்சியின் தாயார் காளமேகப்புலவரை இஞ்சிகுடி என்னும் ஊரிற்கண்டு வேண்டிக்கொள்ள இரக்கமுற்றுப் பாடிய புகழ்ச்சி.

100. நஞ்சுகுடி கொண்டகணை நாலுந் தெரிந்துமத
னிஞ்சிகுடி தன்னிலும்வந் தெய்வானே - விஞ்சு
முலைச்சிகரத் தாலழுத்தி முத்தமிட்டுச் சற்றே
கலைச்சிகரத் தாலணைத்தக் கால்.

இ - ள். கலைச்சி - கலைச்சியென்பவள், விஞ்சும் - (நாளுக்குநாள்) விருத்தியடைகின்ற, முலைச்சிகரத்தால் அழுத்தி - தன் முலை முகட்டாலழுத்தி, முத்தமிட்டு - முத்தங்கொடுத்து, சற்றே - சிறிதுபொழுது, கரத்தால் அணைத்தக்கால் - கையால் அணைத்துக்கொள்ளுவளானல், மதன் - மன்மதனவன், நஞ்சு குடிகொண்ட - விஷமானது குடிகொண்டிருக்கிற, கணை நாலும் தெரிந்து-நான்கு பாணங்களையும் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, இஞ்சிகுடிதன்னிலும் வந்து-இஞ்சிகுடி யென்னும் இவ்வூரிலும் வந்து, எய்வானே-என்மீது பிரயோகிப்பானே, எ - று.

கணைநாலும் என்றது தாமரைமலர், மாமலர், அசோகமலர், முல்லை மலர் என்பவற்றை. நீலமலர் கொல்லு மியல்புள்ளதாதலால் அதனை யொழித்து இந்நான்கையே கூறினர். தாமரை மலர் முதலியவைகட்கு முறையே நினைப்பூட்டுதலும், பசலைபோர்த்தலும், உணவை யொழித்தலும், கிடக்கச் செய்தலும் குணங்களாம்.

வைத்தீசுரன்கோயிலில் சுவாமி தரிசனம் செய்யும்போது பாடியது.

101. தீத்தானுன் கண்ணிலே தீத்தானுன் கையிலே
தீத்தானு முன்புன் சிரிப்பிலே - தீத்தானுன்
மெய்யெலாம் புள்ளிருக்கு வேளூரா வுன்னையிந்தத்
தையலா ளெப்படிச்சேர்ந் தாள்.

இ - ள். புள்ளிருக்கு வேளூரா - புள்ளிருக்கு வேளூரி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே, உன் கண்ணிலே தீ - உன் கண்ணிலிருப்பது (மன்மதனை யெரித்த) நெருப்பு, உன் கையிலே தீ - உன் கையிலிருப்பது (தாருகவனத்திருடிகள் உன்னைக்கொல்ல ஏவின) நெருப்பு, உன் புன்சிரிப்பிலே தீ - உன் புன்சிரிப்பிலிருப்பது (முப்புரத்தை யெரித்த) நெருப்பு, (அன்றியும்) உன் மெய்யெல்லாம் தீ - உன் திருமேனி முழுதும் நெருப்புருவமா யிருக்கின்றது, (இப்படியிருக்க) உன்னை - நின்னை, இந்தத் தையலாள் - இந்தத் தையற்சீரை யுடுத்தவள், எப்படி சேர்ந்தாள் - (சீரையும் தானும் வேகாமல்) எவ்வாறு கூடினுள், (இவளுக்கு அக்நிஸ்தம்பநவித்தை தெரியுமோ) எ - று.

தையலாள் - தையனாயகியம்மை. இது இத்தலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிராட்டியார் திருநாமம்.

திருக்கருவை நல்லூரில் களாமரத்தின்கீழே எழுந்தருளியிருக்கும் பால்வண்ணநாதர்மீது பாடிய மொழிமாற்று.

102. வெண்ணெய் திருடியுண்ட வேணியர னிருக்கக்
கண்ணன்மேல் வைத்த களவேது - பெண்ணைத்
தலையிற் சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்தி லேறி
யலையிற் றுயின்று னரன்.

இ - ள். வெண்ணெய் திருடியுண்ட கண்ணன் இருக்க - திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்யைத் திருடிப் புசித்த க்ருஷ்ணனிருக்க, (அவன்மீது களவை வையாமல்) வேணி அரனர்மேல் களவுவைத்தது ஏது - சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான்மீது களவை வைத்ததற்குக் காரணம் யாது, அரன்பெண்ணைத் தலையில் சுமந்தான் - சிவபெருமான் (கங்கையென்னும்) பெண்ணைச் சிரசிற்றங்கினுன், மால் சர்ப்பத்தில் ஏறி அலையில் துயின்றுன் - திருமால் ஆதிசேஷன்மீதேறித் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தான், எ - று.

களவு - திருட்டுத்தனம், களாமரம். இவற்றை முறையே மாலுக்கும் அரனுக்குங் கொள்க.

தண்டங்கூரிலுள்ளவர்கள் பண்டநிறைகுறையவிற்றதைக் கண்டு அவர்கள்மீது வசையாகப் பாடியது.

103. தண்டங்கூர் மாசனங்காள் சற்குணர்நீ ரென்றிருந்தேன்
பண்டங் குறையவிற்ற பாவிகாள் - பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ண விட்டீர் தெருக்க டெருக்கடொறு
மாடிமுத லானிவரைக் கும்.

இ - ள். தண்டங்கூர் - தண்டங்கூரிலுள்ள, மாசனங்காள்-மிகுதியாகிய ஜனங்களே, நீர் சற்குணர் என்று இருந்தேன் - நீங்கள் நற்குணமுள்ளவர்களென்று இருந்தேன், பண்டம்குறையவிற்ற பாவிகாள்-பண்டத்தைக் குறைய நிறுத்துவிற்றபாவிகளே, ஆடிமுதல் ஆனிவரைக்கும் - ஆடிமாசமுதல் ஆனிமாசம்வரைக்கும், தெருக்கள் தெருக்கள் தொறும் - எல்லாத் தெருக்களிலும், பெண்டுகளை - உங்கள் மனைவியரை, தேடி உண்ண விட்டீர் - சம்பாதித்து உண்ணும்படிவிட்டீர்கள். எ - று.

இப்படிப் பாடினவுடன், தெருக்கள்தோறும் பண்டம் விற்றுக்கொண்டிருந்த பெண்கள் ஒருவருஷகாலம் அந்தத்தெருக்களிற்றானே இங்குமங்குமாய் அலைந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பர்.

கம்பரைப் பரிகசித்துப் பாடியது.

104. நாரா யணனை நராயணனென் றேகம்ப
னோராமற் சொன்ன வுறுதியா - னேராக
வாரென்றால் வர் என்பேன் வாளென்றால் வள்என்பேன்
நாரென்றால் நர்என்பேன் நான்.

இ - ள். கம்பன் - கம்பனானவன், ஓராமல் - ஆராயாமல், நாராயணனை நராயணன் என்று சொன்ன உறுதியால் - நாராயணனை நராயணனென்று சொன்ன உறுதியைக்கொண்டு, நான் - நானும், நேராக - செவ்வையாக, வார் என்றால் வர் என்பேன் - வாரென்றால்வர் என்பேன், வாள் என்றால்வள் என்பேன் - வாளென்றால்வள் என்பேன், நார் என்றால் நர் என்பேன் - நாரென்றால்நர் என்பேன், எ - று.

கம்பர் குறுக்கல் விகாரம் என்னும் இலக்கணம் பற்றி நாராயணனை நராயணன் என்று பாடிய செய்யுள் வருமாறு:—

ஆதியரி யோநமந ராயணர்தி ருக்கதைய றிந்தனுதி னம்பரவு வோர்
நீதியனு போகநெறி நின்றுநெடு நாளதினி றந்துசெக தண்டமுழு துக்
காதிபர்க ளாயரசு செய்துளசி னைத்ததுகி டைத்தருள்பொ ருத்தமுடி வில்
சோதிவடி வாயழிவில் முத்திபெறு வரெனவு ரைத்தசுரு தித்தொகைகளே.

நாகபட்டணம் தேவடியாளொருத்தி பாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுத் தன்செவிக் கினிமையாயிராமையால் அவளைப் பரிகசித்துப் பாடியது.

105. வாழ்த்த திருநாகை வாகான தேவடியாள்
பாழ்த்த குரலெடுத்துப் பாடினு - ணேற்றுக்
கழுதைகெட்ட வண்ணான் கண் டேன்கண்டே னென்று
பழுதையெடுத் தோடிவந்தான் பார்.

இ - ள். வாழ்த்த திருநாகை வாகு ஆன தேவடியாள் - யாவராலும் வாழ்த்துதல்பெற்ற திருநாகையிலிருக்கும் அழகாகிய தேவடியாள்: பாழ்த்த குரல் எடுத்துப்பாடினுள் - தன்பாழான குரலையெடுத்துப் பாடினுள், (அக்குரலைக் கேட்டவுடன்) நேற்று கழுதைகெட்ட வண்ணான் - நேற்றுத் தன் கழுதையையிழந்த வண்ணான், கண்டேன் கண்டேன் என்று - (நேற்றுக் காணமற்போன என்கழுதையை) கண்டேன் கண்டேனென்று, பழுதை யெடுத்து ஓடிவந்தான் - (கட்டுதற்கு) கயிற்றையெடுத் தோடிவந்தான், பார் - பார், எ - று.

அவள் குரலுக்கும் கழுதையின் குரலுக்கும் பேதமில்லையென்பது கருத்து.

திருத்துருத்தியில் சுவாமியைத் தரிசித்தபொழுது பாடியது.

106. காலையிலும் வேலை கடையக் கயிறாகு
மாலையிலும் பூமுடித்து வாழுமே - சோலைசெறி
செய்யிலா ரம்பயிலுஞ் செந்துருத்தி மாநகர்வாழ்
பொய்யிலார் மெய்யிலிடும் பூண்.

இ - ள். சோலைசெறி - சோலைகள் நெருங்கிய: செய்யில் ஆரம்பயிலும் - வயல்களில் முத்துக்கள் மிகுத்திருக்கிற, செந்துருத்திமாநகர் வாழ் - செவ்விய திருத்துருத்தியென்னும் பெரிய நகரத்தில் உறைகின்ற, பொய்யிலார் - அழிவில்லாதவராகிய சிவபெருமானுனவர், மெய்யில் இடும் பூண் - திருமேனியிலணிந்த ஆபரணமானது, கால் அயிலும் - காற்றைப்புசிக்கும், வேலைகடைய கயிறு ஆகும் - திருப்பாற்கடலைக் கடைதற்குக் கயிறாகும், மால் அயிலும்-திருமால் சர்வசம்ஹாரகாலத்தில் உண்ணுகின்ற, பூ-பூமியை, முடித்துவாழும் - சிரசிலேந்திவாழும், எ - று.

பூண் சர்ப்பமாதலால் இவ்வாறு கூறினர். காலையிலும் மாலையிலும் பூமுடித்துவாழும் எனச் சொன்னயமுங் காண்க.

வைத்தீசுரன்கோயிலில் சுவாமியைத்தரிசித்து அவ்விடத்து மருந்தாகக்கொடுக்கப்படுகிற மண்ணைக்குறித்துப் பாடியது.

107. மண்டலத்தி னாளும் வைத்தியராய்த் தாமிருந்து
கண்டவினை தீர்க்கின்றார் கண்டீரோ - தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த் துண்டருளும் வேளூரெந் நாதர்
மருந்தைப்பார்த் தாற்சுத்த மண்.

இ - ள். மண்டலத்தில் - உலகத்தில், நாளும் - நாள்தோறும், தாம் வைத்தியராய் இருந்து - தாம் வைத்தியராயிருந்துகொண்டு, கண்டவினை தீர்க்கின்றார் - உயிர்களுக்கு உண்டாகிய வினைகளையெல்லாம் போக்குகின்றார், கண்டீரோ - (உலகத்தீர்களே), பார்த்தீர்களோ, தொண்டர்விருந்தை - அன்பரிடம்விருந்தை, பார்த்து உண்டருளும் - பார்த்துத் திருவமுது செய்தருளுகிற. வேளூர் எம்நாதர் - புள்ளிருக்குவேளூரி லெழுந்தருளியிருக்கிற எம்மிறைவரது. மருந்தைப்பார்த்தால் - மருந்தைநோக்கினல், சுத்த மண் - வெறுமண்ணேயாம், எ - று.

வைத்தீசுரன்கோவில் சுவாமிதரிசனம்செய்யப்போவோர் தமக்குள்ள தேகப்பிணி நீங்கும் பொருட்டு அத்தலத்துமண்ணை மருந்தாக உட்கொள்ளும் சாம்பிரதாயம் இன்றும் உள்ளது. இதனை அடியில்வரும் செய்யுளாலுமுணர்க:—

விரிந்தபுகழ் புள்ளிருக்கு வேளூர் வைத்தியனார்
பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்கா ணம்மானை
பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரே யாமாயின்
மருந்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோ வம்மானை
வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவர்கா ணம்மானை.

பாண்டிநாட்டுச் சிவஸ்தலங்கள்.

108. கூடல் புனவாயில் குற்றால மாப்பனூ
ரேடகநெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய றென்றிருப்புத் தூர்காசி
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.

கூடல்-மதுரை. மற்றவை வெளிப்படை.

ஒருவனைநோக்கி, நல்லோருக்குதவி முதலியவற்றைச் செய்யென்று பாடியது.

109. பண்புளருக் கோர்பறவை பாவத்திற் கோரிலக்க
நண்பிலரைக் கண்டக்கா னற்காலி - திண்புவியை
யாள்வார் மதுரை யழகியசொக் கர்க்கரவ
நீள்வா கனநன் னிலம்.

இ - ள். பண்பு உளருக்கு ஓர்பறவை - நற்குணமுடையார்க்கு ஒரு பறவை, பாவத்திற்கு ஓர் இலக்கம்-பாவத்துக்கு ஒரு எண், நண்பு இலரைக் கண்டக்கால் நாற்காலி - நட்புக்குணமில்லாதவரைக் கண்டால் நாற்காலி, திண்புவியை ஆள்வார் - வலியமைந்த நிலவுலகத்தையாள்பவராகிய, மதுரை அழகிய சொக்கர்க்கு - மதுரையி லெழுந்தருளியிருக்கும் அழகாகிய சொக்கநாதசுவாமிக்கு, அரவம் நீள்வாகனம் நல்நிலம் - பாம்பு, பெரிய வாகநம், நல்லநிலம், எ - று.

ஓர்பறவை - ஈ. ஓர் இலக்கம் - அஞ்சு. நாற்காலி - நான்குகால்களையுடையதாகிய, விலங்கு, அரவம் வாகநம் நிலம் - பணி, விடை, செய். இவற்றை முறையே பண்புளர் முதலியோர்க்குப் பின்னே சேர்த்து, பண்புளருக்குக்கொடு, பாவத்துக்குப் பயப்படு, நண்பிலரைக்கண்டக்கால் விலங்கு, (விலகு) சொக்கர்க்கு பணிவிடைசெய், எனவுரைக்க. விடை - இடபம். கண்டக்கால் நாற்காலி என்பதை, காணிலிருநாற்காலி எனப்பாடமோதி, காணில் பரிகரி (நீக்கு) எனவுரைத்தலுமுண்டு. பரி-குதிரை,கரி-யானை,இருநாற்காலி - இரண்டு நாற்காற் பிராணிகள்.

அழகர்தமது பாஞ்சசந்நியத்தை முழக்காவிடில் பாண்டவரைவரும் தோற்பர் என்றுபாடியது.

110. சதுரரங்கர் சங்கத் தழகர்செங்கைச் சங்கை
யதரமிசை வைத்திலரே யாயின் - முதலை
வருங்குளத்தின் முண்டகக்கை வைப்பரன்றே யன்று
பொருங்களத்தி னூற்றுவர்முன் போய்.

இ - ள். சதுர் - சதுரப்பாட்டையுடைய, அரங்கர் - திருவரங்கர், சங்கத்து அழகர் - சங்கத்துக்குத்தலைவராயிருந்த அழகர், (அவர்) செங்கைச் சங்கை-செவந்ததமதுகையிலுள்ள பாஞ்சசந்யம் என்னும் சங்கை, அதரம் மிசை - தமது திருவதரத்தின்மீது, வைத்திலரே ஆயின் - வைத்துமுழக்கிலராயின், அன்று - அக்காலத்தில், முதல் ஐவரும் - முதன்மைபெற்ற ஐவரும், பொரும்களத்தில் - யுத்தகளத்தில், நூற்றுவர் முன்போய் - (துரியோதநாதியராகிய) நூறுபேருக்கெதிரே சென்று, குளத்தில்-(தம்) நெற்றியில் (தலையில்), முண்டகம் கைவைப்பர் அன்றே - தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கையைவைத்துக் கொண்டழுவாரல்லவா, எ - று.

சங்கை அதரமிசைவைத்ததாவது. பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுநனுக்குச் சாரதியாயிருந்து பாண்டவர்க்கு வெற்றியுண்டாகவும் துரியோதநாதியர் மனங்கலங்கவும் தமதுபாஞ்சசந்யமென்னும் சங்கைவாயில் வைத்தூதியது.

கோண்டத்தூர் தண்டைக்காலம்மை சமைத்த பூசுணிக்காய்க் கறியைவியந்து பாடியது.

111. கண்டக்காற் கிட்டுங் கயிலாயங் கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கால் மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தூர்
தண்டைக்கா லம்மை சமைத்துவைத்த பூசுணிக்கா
யண்டர்க்கா மீசருக்கு மாம்.

இ - ள். கொண்டத்தூர் - கொண்டத்தூரில் வாழ்கின்ற, தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்த - தண்டைக்காலம்மையென்பவள்பாகஞ்செய்துவைத்த,பூசுணிக்காய்-பூசுணிக்காய்க்கறியை, கண்டக்கால்-கண்டால்,கயிலாயம்கிட்டும் - கைலாசவின்பம்கிடைக்கும், கைக்கொண்டு - கையிலெடுத்து, உட்கொண்டக்கால் - உண்டால், மோக்ஷம் கொடுக்கும்-முத்தியின்பத்தைத் தரும், (மேலும்) அண்டர்க்கு ஆம்-தேவர்களுக் குரியதாகும்,ஈசருக்கும் ஆம்-சிவபெருமானுக்கும் உரியதாகும், எ - று.

வேறிவிலக்கல்.

112. போலநிற மாவார்க்குப் பூணார மாவாரை
யேலவதை செய்தா லியல்பாமோ - சாலப்
பழிக்கஞ்சுந் தென்மதுரைப் பாவையிரு நான்கு
விழிக்கஞ்சன் சோமனலை வேந்து.

இ-ள். சால - மிகவும்; பழிக்கு அஞ்சும் - பழிக்கு அஞ்சுகிற சிவபிரானுடைய; தென்மதுரை - தென்மதுரையிலுள்ள; பாவை - பதுமையொத்த இப்பெண்ணின்; இருநான்கு விழிகஞ்சன்போல - எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமன்போலவும்; சோமன்போல - சந்திரனைப்போலவும்; அலைவேந்து போல - கடற்கரசனாகிய வருணன்போலவும்; நிறம் ஆவார்க்கு-(முறையே) செம்மை வெண்மை கருமை என்னும் நிறவேற்றுமையையுடைய கண்களுக்கு; பூண் ஆரம் ஆவாரை - தரிக்கின்ற மாலையாகின்ற மையை (ஆட்டை); ஏலவதைசெய்தால் - பொருந்தக் கொலைசெய்தால்; இயல்பாமோ - (அது) நல்லியற்கையாகுமோ, எ - று.

கண்களுக்குச் செம்மை வெண்மை கருமை என்னும் முந்நிறமியல்பாகலானும், அவற்றிற் கிடுகின்ற மை ஆரம்போன்றிருத்தலானும், மை என்பது ஆட்டிற்கோர் பெயராகலானும், "கஞ்சன்சோம னலைவேந்துபோல நிறமாவார்க்குப் பூணாரமாவாரை - யேலவதைசெய்தா லியல்பாமோ" என்றார்.

மருதீசர்மீது காமதகநத்தைக்குறித்துப் பாடியது.

113. கண்ணை னிடுங்கறியுங் காட்டுசிறுத் தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறு வன்கறியும் பற்றுதோ - தண்ணேடு
மட்டியையுஞ் சோலை மருதீச ரேபன்றிக்
குட்டியையேன் தீத்தீர் குறித்து.

இ - ள். கண்ணன் இடும்கறியும் - கண்ணப்பரிட்டகறியும், காட்டு - திருச்செங்காட்டிலேயுள்ள, சிறுத்தொண்டர்-சிறுத்தொண்டநாயனுர், அன்பின்-அன்போடு, பண்ணு-சமைத்துவைத்த, சிறுவன் கறியும் - சிறுவனுகிய சீராளன் கறியும், பற்ருதோ - போதாதோ, தண் - குளிர்ச்சியுற்று, ஓடும் - பெருகியோடுகின்ற, மட்டு இயையும் - தேன்பொருந்திய, சோலை - சோலைசூழ்ந்த, மருதீசரே - திருவிடைமருதூரீசரே, பன்றிக்குட்டியை - பன்றியின் குட்டியை, குறித்து - நினைத்து, என்தீத்தீர் - என்தீயச்செய்தீர்.

வராகவுருக்கொண்டதனுல் பன்றியென்றது திருமாலை. குட்டியென்றது அவர் புதல்வனுகிய மன்மதனை.

கடைமொழிமாற்று.

114. மாடுதின்பான் பார்ப்பான் மறையோதுவான் குயவன்
கூடிமிக மண்பிசைவான் கொல்லனே - தேடி [ணுன்
யிரும்படிப்பான் ருன்செக்கா னெண்ணெய்விற்பான் வண்
பரும்புடைவை தப்பும் பறை.

இ - ள். பறைமாடுதின்பான் - பறையன்மாடுதின்பான், பார்ப்பான் மறை ஓதுவான் - பார்ப்பான் வேதமோதுவான், குயவன் கூடிமிகமண்பிசைவான் - குசவன்சேர்ந்து மிகுதியாக மண்ணைப்பிசைவான், கொல்லன் தேடி இரும்பு அடிப்பான் - கருமான் இரும்பைத் தேடி அடிப்பான், செக்கான் எண்ணெய் விற்பான் - வாணியன் எண்ணெய் விற்பாள், வண்ணுன் பரும்புடைவைதப்பும் - வண்ணுன் பெரியசீலையைத்தப்புவான், எ-று.

இதுவுமது.

115. ஆயனுக்குக் கண்மூன்று மாதிசிவ னுக்கிருகண்
மாயனுக்குச் செங்கையிலே மான்மழுவா - நேயமுடன்
சங்கரற்குச் சங்காழி தான்மாலுக் காலமா
மங்கையிடத் தாற்காகு மண்.

இ - ள். ஆதிசிவனுக்கு கண் மூன்று ஆம்—, மாயனுக்கு இருகண் ஆம்—, சங்கரற்கு செங்கையிலே மான் மழு ஆம்—, மாலுக்கு (செங்கையிலே) சங்கு ஆழி ஆம் - திருமாலுக்குச்சிவந்த கையில் சங்கசக்ரங்களாம், மங்கை இடத்தாற்கு ஆலம் ஆம் - உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரானுக்கு (உணவு) விடமாம், ஆயனுக்கு மண் ஆம் - திருமாலுக்கு (உணவு) மண்ணுகும், எ - று.

இதுவுமது.

116. கொன்றை மலர்தரித்தான் கோபாலன் கோலெடுத்து
நின்றுகுழ லூதினு னீள்சடையோன் - பொன்றிகழு
மக்கணிந்தான் மாய னரவணையிற் கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலே வாழுஞ் சிவன்.

இ - ள். சிக்கலிலேவாழுஞ்சிவன்கொன்றைமலர்தரித்தான்—, கோபாலன்—, கோல் எடுத்து நின்று குழல் ஊதினன்-மாட்டாங்கோலைக் கைக்கொண்டு நின்று வேய்ங்குழலையூதினன், நீள் சடையோன் - நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான், பொன்திகழும் அக்கு அணிந்தான் - அழகு விளங்குகின்ற அக்குமாலையை யணிந்தான், மாயன் அரவு அணையில் கண்வளர்ந்தான் - திருமால் சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்தான், எ - று.

சிக்கல் - ஒருசிவஸ்தலம்.

கண்ணபுரப்பெருமாளை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

117. கண்ணபுரங் கோயிற் கதவடைத்துத் தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டார் வெண்ணெயுண்ட மாயனா - ரெண்ணுஞ்
சிரக்கப் பரையேந்திச் செங்காட்டி லீச
ரிரக்கப் புறப்பட்டா ரென்று.

இ - ள். செங்காட்டில் ஈசர் - திருச்செங்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானவர், எண்ணும் - யாவரும் மதித்தற்குரிய, சிரம் கப்பரை ஏந்தி - தலையோடாகிய பாத்திரத்தையேந்தி, இரக்க புறப்பட்டார் என்று-இரக்கவெளிப்பட்டாரென்று, கண்ணபுரம் கோயில் - கண்ணபுரக் கோயிலின், கதவு அடைத்து-கதவைமூடி, தாழ்போட்டார் - தாழிட்டார், வெண்ணெய் உண்டமாயனர்-வெண்ணெயுண்ட திருமாலானவர், மண்ணை உண்டார்-மண்ணையுண்டனர். எ - று,

கண்ணபுரக்கோயில் இவர்போனபொழுது மூடப்பட்டிருந்ததனலும் திருமால் பூமியை உலகமுடிவுக்காலத்தில் உண்டருளுவனதலாலும் இவ்வாறு கற்பித்துக்கூறினர். திருமால் மண்ணையுண்பதற்குக் காரணம் தன் மைத்துனனகிய சிவபெருமான் கப்பரையேந்திப்பிச்சைக்குப் புறப்பட்டது.

திருவாரூர்த்தியாகராயர் திருநடனத்தைக்குறித்து நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

118. திருந்தா டரவணியுந் தென்கமலை யீச
ரிருந்தாடா தென்செய் திடுவார் - பொருந்த
வொருகாலே யல்லவே யொண்டொடிக் காவ
னிருகாலுஞ் சந்துபோ னால்.

இ - ள். திருந்து - திருத்தமாகிய, ஆடு அரவு அணியும் - படமெடுத்தாடு மியல்புள்ள பாம்பைத்தரித்த, தென்கமலை ஈசர் - தென்கமலைநகரி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானவர், பொருந்த ஒருகாலே அல்லவே - பொருந்த ஒருதரமேயல்லவே, ஒள்தொடிக்கு ஆ - ஒட்பமாகிய வளையலை

யணிந்தவளாகிய பரவையின்பொருட்டு, அன்று - அந்நாள், இருகாலும் சந்துபோனல் - இரண்டுதரமுந்தூதுபோனல், இருந்து ஆடாது என்செய் திடுவார் - இருந்து ஆடாமல் என்செய்வார், எ - று.

சந்துபோதல் - உண்டைவிலகலுமாகும். திருநடநத்தைத் தூதுபோய் உண்டைவிலகியதனாலுண்டாகிய நோய் பொறுக்காமல் ஆடினதாகக் கற்பனைசெய்யப்பட்டது. இருகாலும் என்பது இரண்டு கால்களாலும் என்றும் பொருள்படும்.

ஆழர்முதலியார் என்கிற பிரபுவைப் புகழ்ந்து பாடியது.

119. உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு தோன்ற வொருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே - யுள்ளபடி
யாழூர் முதலி யமரர்கோ னிங்கிருக்கப்
போமூ ரறியாமற் போய்.

இ - ள். உள்ளபடி - உண்மையாக, ஆழூர்முதலி - ஆழூர் முதலியாரென்கிற, அமரர்கோன் இங்கு இருக்க - தேவேந்திரன் இவ்விடத்திருக்க; போம் ஊர் அறியாமல் போய் - போகவேண்டிய ஊர் இன்னதென்றறியாமற் சென்று, உள்ளங்கால் வெள் எலும்புதோன்ற - உள்ளங்காலிலுள்ள வெள்ளெலும்பு வெளிகாணும்படி, ஒருகோடி வெள்ளம் காலம் திரிந்துவிட்டோம் - வெகுகாலம் திரிந்துவிட்டோம், எ - று.

ஆறுசாதிவரப்பாடுமெனச் சிலர்வேண்டப் பாடியது.

120. கம்மாள னங்கிக் கணக்கனென வேதுதித்தார்
செம்மான் சதுரைத் திருவரசை - யம்மாகேள்
வாணியனும் பொன்னேரி வாழும்வெள் ளாளனுமே
சேணியனு மன்றே தெரிந்து.

இ - ள். அம்மாகேள் - அம்மாகேட்பாயாக, வாணியனும் - சரசுவதியை (மனைவியாக) உடையவனாகிய பிரமனும், பொன் ஏரி - இலக்குமியாகிய அழகிய மனைவியுடையவனாய், வாழும் - வாழ்கின்ற, வெள் ஆளனும் - வெண்மையாகிய பாற்கடலை யுடையவனாகிய திருமாலும், சேணியனும் - சுவர்க்கலோகத்தை யுடையவனாகிய இந்திரனும், தெரிந்து - அறிந்து, செம்மான் சதுரைதிரு அரசை - செவந்த மானைத்தாங்கிய சதுரகிரிக்கு வேந்தனாகிய சிவபெருமானை, கம் ஆளன் - கபாலத்தையுடையவன், அங்கிக்கண்ணக்கன் - நெருப்புக்கண்ணையுடையசிவன், எனதுதித்தார் - என்று தோத்திரம்பண்ணினார்கள், எ - று.

செம்மான் - சக்கிலியன்.

திருவாரூர்த் தியாகராயருக்குத் திருமால் வாகநமானாரெனப் பாடியது.

121. பாரளக்குந் தூதுசெல்லும் பையரவின் மேனடிக்குஞ்
சீரகலி சாபத்தைத் தீர்க்குமே - யூரருகில்
சண்டச் சகடுதைக்குந் தையலாய் கார்நீல
கண்டத்தா ரூரான் கழல்.

இ - ள். தையலாய் - பெண்ணே, கார்நீலகண்டத்தார் - மிகக்கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானார், ஊர - ஏறிநடாத்திய, ஆன் - (திருமாலாகிய) இடபத்தின், கழல் - அடி, பார் அளக்கும் - பூமியையளக்கும், தூதுசெல்லும் - தூதுபோகும், பைஅரவின்மேல் நடிக்கும் - படத்தையுடைய (காளிங்கன் என்னும்) பாம்பின்மீது நடநம்பண்ணும், சீர் அகலி சாபத்தை தீர்க்கும் - சிறப்பையுடைய அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கும்; ஊர் அருகில் - ஊரருகிலுள்ள, சண்டம் - வேகமாகவோடு மியல்புள்ள, சகடு - வண்டிலே, உதைக்கும் - உதைக்கும், எ - று.

பாரளந்தது திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில். தூதுசென்றதும், அரவின்மேல் நடித்ததும், சகடுதைத்ததும் கிருஷ்ணவதாரத்தில். அகலிகை சாபந் தீர்த்தது ராமாவதாரத்தில். நீலகண்டத்து ஆரூரான்கழல் எனப்பிரித்து, நீலகண்டத்தையுடைய திருவாரூரானது வாகநமாகிய திருமால் என்று பொருளுரைத்தலும் பொருந்தும். கழல் - திருவடி, அது இங்கு சிவபெருமானுடைய திருவடி நிலையாகிய திருமாலுக்காயிற்று.

திருவீழிமிழலைச் சிவபெருமானுக்குத் திருமால் விடையானாரெனப் பாடியது.

122. காலாற் படியளக்குங் கண்ணிடந்து பூசிக்குஞ்
சேலாங் கமடமாஞ் சிங்கமாம் - பாலாகு
மாழியப்பி லேதுயிலு மைவர்க்குத் தூதாகும்
வீழியப்ப ரேறும் விடை.

இ - ள். வீழியப்பர் ஏறும்விடை - வீழியப்பர் ஏறிநடத்துகிற (திருமாலாகிய) இடபம், காலால் படிஅளக்கும் - அடியினால் பூமியையளக்கும், கண் இடந்து பூசிக்கும் - கண்ணைத்தோண்டி (மலராகக்கொண்டு) அர்ச்சிக்கும். சேல் ஆம் - மச்சாவதாரமெடுக்கும், கமடம் ஆம் - கூர்மாவதாரமெடுக்கும், சிங்கம் ஆம் - நரசிங்காவதாரமெடுக்கும், பால் ஆழி ஆகும் அப்பிலே துயிலும் - பாற்கடலாகிய நீரிலே தூங்கும், ஐவர்க்கு தூதுஆகும் - பஞ்சபாண்டவர்க்குத் தூதாகிச்செல்லும், எ - று.

கண்ணிடந்து பூசித்ததாவது-திருமால் நாள்தோறும் நியமமாய் ஆயிரந் தாமரைமலர்களைக் கொண்டருச்சித்து வருங்காலத்தில், இவரதுபத்தியைச் சோதிக்கக்கருதின சிவபெருமான் ஒருமலரை மறைக்க, இவர் அக்குறையை நிரப்பத் தம்கண்ணைத்தோண்டி அருச்சித்தது. திருமால் படியளந்தது மாவலியின் வலியடக்க. மச்சாவதாரமெடுத்தது சோமுகாசுரனைக் கொல்லுதற்கு. கமடமாகியது திருப்பாற்கடல் கடைகையில் மத்தாகிய மந்தரமலையைத் தாங்க. நரசிங்க மாகியது இரணிய கசிபனைக்கொன்று பிரகலாதனைக் காத்தற்பொருட்டு. கமடம் - ஆமை.

மதுரைச் சோக்கநாதரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

123. கடம்பவனச் சொக்கருக்குக் கண்ணன்றான் வேறோ
விடம்பெரிய கண்ணொன்றை யீந்தா - னுடம்பதனிற்
சொம்பாதி யானான் சுமக்க வெருதானா
னம்பானான் றேவியுமா னான்.

இ - ள். கடம்பவனச் சொக்கருக்கு-மதுரைச்சொக்கநாதருக்கு, கண்ணன்தான் வேறோ - திருமால்தான் வேறானவனோ (ஆகான், எனெனின்), இடம்பெரியகண் ஒன்றை ஈந்தான் - பெரிதாகிய இடக்கண்ணொன்றைத் தந்தான், உடம்பதனில் சொம்பாதி ஆனான் - உடம்பில் சரிப்பாதியானான், சுமக்க எருது ஆனான் - சுமக்க இடபமானான், அம்பு ஆனான் - பாணமானான், தேவியும் ஆனான் - மனைவியுமானான் (ஆதலால்) எ - று.

பாதியானது - இறுதிக்காலத்தில் திருமேனியின் ஓர்பக்கத்தில் சேர்ந்திருந்தது. சுமக்க எருதானதும் அம்பானதும் திரிபுர சங்காரகாலத்தில். தேவியானது மோஹினியவதாரத்தில்-

திருக்கன்னபுரத்திலிருக்தும் திருமாலை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

124. கன்னபுர மாலே கடவுளினு நீயதிக
னுன்னினுமோ யானதிக னொன்றுகேண் - முன்னமே
யுன்பிறப்போ பத்தா முயர்சிவனுக் கொன்றுமிலை
யென்பிறப்பெண் ணத்தொலையா தே.

இ - ள். கன்னபுரமாலே - திருக்கன்னபுரத்தி லெழுந்தருளிய திருமாலே, கடவுளிலும் - சிவபெருமானிலும், நீ அதிகன் - நீ உயர்ந்தவன், உன்னிலும் யான் அதிகன் - உன்னிலும் நான் உயர்ந்தவன், ஒன்றுகேள் - (நான் சொல்லுவதாகிய) ஒருசெய்தியைக் கேளாய், உயர்சிவனுக்கு ஒன்றும் இலை - உயர்ந்த சிவபெருமானுக்கு ஒருபிறப்புமில்லை, முன்னமே - முன்னே, உன்பிறப்போ பத்து ஆம் - உன்பிறப்போ பத்தாகும், என்பிறப்பு எண்ணத்தொலையாது - என்பிறப்பு அளவிட முடியாது (ஆதலால்), எ - று.

ஒன்றுமில்லாதவனினும் பத்துள்ளவன் அதிகன், அவனினும் மிகப் பலவுள்ளவன் அதிகன், ஆதலால் இவ்வாறு கூறினர். இதில் சிவனுக்கு ஒன்றுமில்லையென் றிகழ்ந்ததுபோலக் கூறினும் பிறவியற்றவரெனப் புகழ்ந்ததாயிற்றெனக்கொள்க.

அமராவதி குருக்களிட்ட விருந்துண்டு அவனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

125. ஆனை குதிரைதரு மன்னனை தனைக் கொன்றகறி
சேனைமன் னரைக்காய்துன் றீயவரை - பூநெயுடன்
கூட்டியமு திட்டான் குருக்களம ராபதியான்
வீட்டிலுண்டு வந்தேன் விருந்து.

இ - ள். குருக்கள் அமராபதியான் - அமராபதி குருக்கள் என்பவன், ஆனைகறி - ஆனைக்கறியும், குதிரைகறி - குதிரைக்கறியும், தரும் அன்னை தனைக்கொன்றகறி - பெற்றதாயைக் கொன்ற கறியும், சேனமன் - கூட்டமாகப்பொருந்திய, நரைக்காய் - வெண்மையாய்க் காய்க்கிற, துன் - நெருங்கிய, தீ - மதுரமாகிய, அவரை (கறி) - அவரைக்காய்க்கறியும், பூநெய்யுடன்கூட்டி - பொலிவைத் தருகிற நெய்யுடன் கலந்து, அமுது இட்டான் - அமுது படைத்தான், வீட்டில் - (அவனது) வீட்டில், விருந்து உண்டுவந்தேன் - விருந்துண்டுவந்தேன், எ - று.

விருந்துண்டு உவந்தேன் எனப்பிரித்து, விருந்துண்டு களித்தேன் எனினும் பொருந்தும். ஆனைக்கு அத்தியென்றும் பெயருண்டாதலால் ஆனைக்கறி என்றது அத்திக்காய்க்கறியை என்றும், குதிரைக்கு மா என்றும் பெயருண்டாதலால் குதிரைக்கறி என்றது மாங்காய்க்கறியைஎன்றும், குலை சாய்த்தவுடனே தனக்குத் தாயாயிருந்த மரத்தை யழித்தலால் அன்னை தனைக்கொன்றகறி என்றது வாழைக்காய்க் கறியை என்றும் கொள்க. பூநெய் - தேன் என்பாருமுளர். அது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாது.

திருவாரூரில் ஒருகாலவிசேஷத்தில் கோயிலுக்குப்போனபொழுது குருக்கள்மார் தியாகருக்கு வச்சிரப்பதக்கம் சமர்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அதனால் சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்குச் சற்றுநேரம் தாமதமானதைப்பற்றிக் கோபங்கொண்டு, அந்த வச்சிரப்பதக்கம் அறவும் அக்குருக்கள் பிரார்த்தனையின்படி மறுபடியும் பொருந்திப்போகவும் பாடிய வசையும் வசைமீட்சியும்.

126. அன்னவயல் சூழ்ந்திருக்கு மாரூரா னெஞ்சத்தி
லின்னம் வயிர மிருக்குமே - முன்னமொரு
தொண்டன்மக னைக்கொன் றுஞ் சோழன்மக னைக்கொன்
சண்டன்மக னைக்கொன் றுந் தான். [றுஞ்

இ - ள். முன்னம் - முன்னே, ஒருதொண்டன் மகனைக்கொன்றும் - ஒப்பற்ற சிறுத்தொண்டனது புதல்வனாகிய சீராளனைக் கொன்றும், சோழன் மகனைக்கொன்றும் - மனுநீதிகண்ட சோழனது புதல்வனாகிய வீதிவிடங்கனைக்கொன்றும், சண்டன் மகனைக் கொன்றும் - சூரியன் மகனாகிய யமனைக்கொன்றும், அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் வாழ்கின்ற, வயல் சூழ்ந்து இருக்கும் - வயல்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற, ஆரூரான் நெஞ்சத்தில் - திருவாரூரை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது மனத்தில், இன்னம்வயிரம் இருக்குமே - இன்னம் வயிரமிருக்குமோ, எ - று.

இருக்குமே என்பதில் ஏகாரத்தை எதிர்மறையாக்கி வசைக்கும் அசையாக்கி வசைமீட்சிக்கும் கொள்க.

திருமலைராயனும் அதிமதுரகவியும் அறுபத்துநாலு தண்டிகைப்புலவர்களும் கேட்டவினாக்களுக்குக் காளமேகப்புலவர் யமகண்டத்திலிருந்து தக்க விடைகூறியதைக் குறித்து மகிழ்ந்து சம்மானியாமல், பொறாமையால் அவரை உபேக்ஷித்திருந்ததைப்பற்றி அவர் சினங்கொண்டு திருமலைராயன் பட்டணத்தில் மண்மாரிபெய்யப் பாடியவை.

127. கோள ரிருக்குமூர் கோள்கரவு கற்றவூர்
காளைகளாய் நின்று கதறுமூர் - நாளையே
விண்மாரி யற்று வெளுத்து மிகக்கறுத்து
மண்மாரி பெய்கவிந்த வான்.

இ - ள். கோளர் இருக்கும் ஊர் - கோள்சொல்வோர் வாழும் ஊர், கோள் கரவு கற்ற ஊர் - கோளையும் வஞ்சகத்தையும் கற்றிருக்கிற ஊர், காளைகள் ஆய்நின்று கதறும் ஊர் - இளைஞராய் நின்று கதறுகின்ற ஊர், (இது ஆதலால் இதில்) இந்தவான் - இந்தமேகம், நாளையே - நாளைக்கே, விண்மாரி அற்று - ஆகாயத்தினின்றும் மழைபொழிதலையொழிந்து, வெளுத்து - வெளுப்படைந்து, மிகக்கறுத்து - மிகவும் கறுத்து, மண்மாரிபெய்க - மண்மழையைப் பொழியக்கடவது, எ - று.

128. செய்யாத செய்த திருமலைரா யன்வரையி
லய்யா வரனே யரைநொடியில் - வெய்யதழல்
கண்மாரி யான்மதனைக் கட்டழித்தாற் போற்றீயோர்
மண்மாரி யாலழிய வாட்டு.

இ - ள். செய்யாத - செய்யவொண்ணாத தீச்செயல்களை, செய்த - பண்ணின, திருமலைராயன் வரையில் - திருமலைராயன் மலையில், அய்யா - என்தந்தையே, அரனே - பரமசிவனே, அரைநொடியில் - அரைநொடிப்பொழுதில், வெய்யதழல் கண்மாரியால் - வெப்பமாகிய நெற்றிக்கண்ணெருப்புமழையால், மதனைக்கட்டழித்தாற்போல - மன்மதனை வலிகெட எரித்தாற்போல, தீயோர் - இந்நகரத்திலுள்ள தீயோரை, மண்மாரியால் - மண்மாரி பெய்தலால், அழிய - அழிந்துபோக, வாட்டு - வருத்தாய். எ - று.

வறும்புனங்கண்டு தலைவனிரங்கல்.

129. கம்பத்தா னைக்கடையிற் கட்டினான் கால்சாய
வம்பைத்தா வித்தான்கா லானதே - வம்புசெறி
பூவைகாள் கிள்ளைகாள் பூங்குயில்கா ளன்றில்காள்
பாவையா ளாண்ட பதி.

இ - ள். வம்புசெறி - புதுமைமிகுந்த, பூவைகாள் - நாகணவாய்ப் பறவைகளே, கிள்ளைகாள் - கிளிகளே, பூகுயில்காள்-அழகாகியகுயில்களே, அன்றில்காள் - அன்றில்களே, பாவையாள் - பாவைபோலு முருவமுள்ள தலைவி, ஆண்ட - ஆண்டு கொண்டிருந்த, பதி - இடமானது, கம்பத்தானை - பத்துத்தலைகளையுடைய ராவணனை, கடையில் கட்டினன் - தன்வாயிலிற் கட்டிவைத்தவனாகிய வாலி, கால்சாய - வேரோடற்றுவிழ, அம்பைத்தாவித் தான் - அம்பையேவினவனாகிய ஸ்ரீராமனது, கால் ஆனது - திருவடியா யிற்று, எ - று.

அம்பைத்தாவித்தான் கால் - அரிதாள். இது அரிந்ததாள் என விரியும். தாவித்தான் தாபித்தான் என்பதன்திரிபு, அன்றித் தாவுவித்தான் எனினும் பொருந்தும். வறும்புனங்கண்டு தலைவனிரங்கலாவது தலைமகள் காத்திருந்த தினைத்தாள்கள் அரியப்பட்டும். தலைமகள் இற்செறிக்கப்படடும் இருந்ததைக்கண்ட தலைமகன்வருந்தி, அங்குள்ள பூவை முதலியவற்றோடு கூறி யிரங்கியது. இற்செறித்தல் - வீட்டிற்சேர்த்தல்.

ஒருகலியாணத்தில் சேஷையிட்டபோது அந்தத்தம்பதிகளைச் சிவனும் விஷ்ணுவுங் காக்கவேன்று ஆசீர்வதித்தது. சிலேடை.

130. சாரங்க பாணியரஞ் சக்கரத்தர் கஞ்சனைமு
ன்னோரங்கங் கொய்த வுகிர்வாளர் - பாரெங்கு
மேத்திடுமை யாக ரினிதா யிவரும்மைக்
காத்திடுவ ரெப்போதுங் காண்.

சிவன்.

இ - ள். சாரங்கபாணியர் - மானைத்தாங்கிய கையையுடையவரும், அஞ்சு அக்கரத்தர் - பஞ்சாக்ஷரத்தையுடையவரும், கஞ்சனை - பிரமனை, முன் - முற்காலத்தில், ஓர் அங்கம்கொய்த - ஒப்பற்ற அவயவமாகிய தலையைக்கிள்ளிய, உகிர்வாளர் - நகமாகிய வாளையுடையவரும், பார் எங்கும் - உலகமெங்கும், ஏத்திடு - துதிக்கின்ற, உமை ஆகர் - உமாதேவியைத் திருமேனியிலுடையவரும் ஆகிய, இவர் - இந்தச் சிவபெருமானனவர்.

விஷ்ணு.

சாரங்கபாணியர் - சாரங்கமென்னும் வில்லைக் கையிலேந்தினவரும், அம்சக்கரத்தர் - அழகாகிய சக்கரத்தையுடையவரும், கஞ்சனை - கம்ஸனை, முன் - முன்னாளில், ஓர் அங்கம்கொய்த - ஒப்பற்ற உடலை நாசப்படுத்திய, உகிர்வாளர் - நகமாகிய வாளாயுதத்தையுடையவரும், பார் எங்கும் - உலகமெங்கும், ஏத்திடு - துதிக்கின்ற, மை ஆகர் - கரிய திருமேனியையுடையவரும் ஆகிய, இவர் - இந்த விஷ்ணுவானவர்.

உம்மை - உங்களை, எப்போதும் - எக்காலத்திலும், இனிதாய் காத்திடுவர் - இனிதாக ரக்ஷித்தருளுவர், எ - று.

திருப்பனந்தாள் பட்டர்மேல் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

131. விண்ணீரும் வற்றிப் புவிநீரும் வற்றி விரும்புமழைத்
தண்ணீரும் வற்றிப் புலவோர் தவிக்கின்ற காலத்திலே
யுண்ணீருண் ணீரென் றுபசாரஞ் சொல்லி யுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ் சோறுந் தருவான் றிருப்பனந் தாட்பட்டனே.

இ - ள். விண் நீரும்வற்றி - விண்ணுலகத்திலுள்ள நீரும் சுவறி, புவி நீரும்வற்றி - மண்ணுலகத்திலுள்ள நீரும்சுவறி, விரும்பும் மழைத் தண்ணீரும்வற்றி - (யாவரும்) விரும்புகின்ற மேகத்திலுள்ள குளிர்ச்சியாகிய நீரும் சுவறி, புலவோர் தவிக்கின்றகாலத்தில் - வித்துவான்கள் தவிக்கின்ற காலத்தில். உண்ணீர் உண்ணீர் என்று - உண்ணுங்கள் உண்ணுங்கள் என்று, உபசாரம்சொல்லி - உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, உபசரித்து - உபசாரஞ்செய்து, தண்ணீரும் சோறும் தருவான் - தண்ணீரையும் சோற்றையும் உதவுவான், (அவன் யாவனெனின்) திருப்பனந்தாள் - திருப்பனந்தாள் என்னும் ஊரிலிருக்கிற, பட்டன் - பட்டன் என்பவன், எ - று.

மதுரை மீநாக்ஷியம்மையைத் தரிசித்துப்பாடியது.

132. விள்ளப் புதுமையொன் றுண்டால வாயினின் மேவுதென்னன், பிள்ளைக் கொருகுலை மூன்றே குரும்பை பிடித்ததிலே, கொள்ளிக் கணன்றிட்டி யாலோர் குரும்பை குறைந்தமிர்த, முள்ளிற் பொதிந்த விரண்டிள நீர்கச் சுறைந்தனவே.

இ - ள். விள்ள - நான் எடுத்துச்சொல்வதற்கு, புதுமை ஒன்று உண்டு - புதுமையாகிய செய்தி ஒன்றுளது. (அது யாதெனின்) ஆலவாயினில் மேவு - திருவாலவாயில்பொருந்திய, தென்னன்பிள்ளைக்கு - தென்னம்பிள்ளையில், ஒருகுலை - ஒருகுலையுண்டு, (அதில்) மூன்றே குரும்பை பிடித்ததில் - மூன்று குரும்பைகளேபிடித்ததில், ஓர் குரும்பை - ஒரு குரும்பையானது, கொள்ளிக்கண்ணன் - கொள்ளிக்கண்ணனது, திட்டியால் - பார்வையால், குறைந்து - குறைவுபட்டு, உள்ளில் - உள்ளிடத்தில், அமிர்தம்பொதிந்த - நீர்நிறைந்த, இரண்டு இளநீர் - இரண்டிளநீர்கள், கச்சு உறைந்தன - கைத்துத்தோய்ந்தன, எ - று. இதைத்தென்னம்பிள்ளைக்கும்,

ஆலவாயினில் மேவு - திருவாலவாயினில் பொருந்தியிருக்கிற, தென்னன்பிள்ளைக்கு-பாண்டியன்மகளுக்கு, ஒருகுலை மூன்றேகுரும்பைபிடித்து. ஒருமார்பில் மூன்று குரும்பையைப்போன்ற தனங்களுண்டாகி, அதில் -

அதில், ஓர்குரும்பை-ஒருகுரும்பையானது, கொள்ளிக்கண்ணன் திட்டியால் குறைந்து - நெருப்புக்கண்ணனுகிய சொக்கநாதனது பார்வையால் கருகி, அமிர்தம் உள்ளில்பொதிந்த - அமுதமானது உள்ளிடத்திற் பொருந்திய, இரண்டு இளநீர் - இரண்டிளநீர்களை நிகர்த்ததனங்கள், கச்சு உறைந்தன - கச்சின் கண்ணே தங்கின, எ - று. இதை மீனாக்ஷியம்மைக்கும் கொள்க.

தில்லைக்கோவிந்தராஜர் கால்மாட்டிலிருந்து சபாநாதர் நடநஞ் செய்வதைப் பாருமென்று வைணவர் அவமதித்துச் சொன்னபோது பாடியது.

133. ஆட்டுக் கிசைந்தவ ரம்பல வாண ரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்று மால்வட பாலினிற் காலென நீநினையேல்
சூட்டுற்ற முப்புரஞ் செற்றவர் தம்மைச் சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென் னேவிடங் காநீட்டல் சொல்ல வழக்கில்லையே.

இ - ள். ஆட்டுக்கு இசைந்தவர் - நடநஞ்செய்தற் கிசைந்தவராகிய, அம்பலவாணர் அவர்க்கு எதிரே-அம்பலவாணராகிய அவர்க்கெதிரில்,மால்-திருமாலானவன், வடபாலினில் - வடபாரிசத்தில், கால்நீட்டிற்று என நீ நினையேல் - கால் நீட்டினதாக நீ நினைக்கவேண்டாம், சூடு - (நெற்றிக் கண்ணினது) நெருப்பினுல், உற்றமுப்புரம்-பொருந்திய திரிபுரங்களையும், செற்றவர் தம்மை - அழித்தவரை, சுமந்து அலுத்த - சுமந்திளைத்த, மாட்டுக்கு - இடபத்துக்கு, கால்நீட்ட இடம் என் - கால் நீட்ட இடம் யாது, சொல்ல வழக்கு இல்லை - (இதனைச்) சொல்வது வழக்கன்று, எ - று.

இடபமாய்த்தாங்கின திருமாலுக்குக் கால் நீட்டல் சொல்வது பொருந்தாதென்பது கருத்து.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயரைத் தரிசித்து நிந்தாஸ் துதியாகப் பாடியது.

134. பாரூ ரறியப் பலிக்குழன் றீர்பற்றிப் பார்க்குமிடத்
தோரூரு மில்லை யிருக்கவென் றாலுமுள் ளூருமொற்றி
பேரூ ரறியத் தியாகரென் றேபெரும் பேரும்பெற்றீ
ராரூரி லேயிருப் பீரினிப் போய்விடு மம்பலத்தே.

இ - ள். பார் ஊர் அறிய - உலகத்திலுள்ள ஊர்களெல்லாம் அறியும்படி, பலிக்கு உழன்றீர் - பிக்ஷையின்பொருட்டு உழன்றீர், பற்றி பார்க்குமிடத்து - உற்று நோக்குமிடத்தில், இருக்க என்றாலும் - இருத்தற்காயினும், ஓர் ஊரும் இல்லை - ஒரு ஊராயினுமில்லை, உள் ஊரும் ஒற்றி - உள்ள ஊரும் ஒற்றி, பேர் - உமது பெயரை, ஊர் அறிய - ஊராரெல்லாரு

மறியும்படி, தியாகர் என்று பெரும்பேரும்பெற்றீர் - தியாகர் என்று பெரிய பேரையும் படைத்தீர், ஆரூரிலே இருப்பீர் - இனி யாவருடைய ஊரிலே யிருக்கப்போகிறீர், இனி அம்பலத்தே போய்விடும் - இனி அம்பலத்துக்குப் போய்விடும், எ - று.

ஆரூர் - திருவாரூர் என்று மொருபொருள். அம்பலம் - பொது இடம், பொன்னம்பலம்.

ஒருநாள் சிவபெருமான் புறப்பாட்டைக்கண்டு நிந்தாஸ் துதியாகப் பாடியது. இதில் ஒன்பது சாதிகள்வந்தமைகாண்க.

135. வாணியன் பாடட வண்ணான் சுமக்க வடுகன்செட்டி
சேணியன் போற்றக் கடற்பள்ளி முன்றொழத் தீங்கரும்பை
கோணியன் வாழ்த்தக் கருமான் றுகிறனைக் கொண்டணி
வேணிய னுனவன் றட்டான் புறப்பட்ட வேடிக்கையே.

இ - ள். வாணியன்பாடட - சரசுவதியை யுடையவனாகிய பிரம பாடவும், வண்ணான் சுமக்க - வளமாகிய இடபம் (நந்தி) சுமக்கவும், கன் செட்டி சேணியன்போற்ற - வைரவனும் முருகனும் இந்திர தொழவும், கடல் பள்ளிமுன்தொழ - திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொள் ளுகிய திருமால்முன்னின்று வணங்கவும், தீகரும்பை கோணியன்வாழ்த் மதுரமாகிய கரும்பை வில்லாக வளைத்தவனாகிய மன்மதன் துதிக்கவும், மான் துகில்தனைக்கொண்டு அணிந்த வேணியனுனவன் தட்டான் - ய யின் தோலையுரித்துத்தரித்த சடாபாரத்தை யுடையவனாகிய சிவபெருமா என்கிற (முக்கரணங்களுக்கும்) எட்டாதவன், புறப்பட்ட வேடிக்கை தி புறப்பட்ட வேடிக்கை என்ன வியப்பு. எ - று.

அதிமதுரகவிராயர் முதலானோர் இவரைநோக்கி நீர் யாவர் என்று கேட்டபோது விடைகூறியது.

136. கழியுந் தியகட லுப்பென்று நன்னூற் கடலின்மொண்டு
வழியும் பொதிய வரையினிற் கால்வைத்து வன்கவிதை
மொழியும் புலவர் மனத்தே யிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும் படிக்குக் கவிகாள மேகம் புறப்பட்டதே.

இ - ள். கழி உந்திய கடல் - கழியினிடத்துச் செல்லுகின்ற நீரானது, உப்பு என்று - உப்பாயிருக்கின்றதென்று (அதனையொழி நல்நூல் கடலில் மொண்டு - நல்ல சாஸ்திரமாகிய கடலில் (அதன்க கிய நீரை) முகந்து, வழியும் - (அருவியாறுகள்) வழிந்தோடுகின்ற, தியவரையினில் - (தமிழ்பிறந்த) பொதியமலையில், கால்வைத்து - ன்றி, வல்கவிதைமொழியும் புலவர்மனத்தே இடித்து - கடுமையாகி களைப் பாடுகின்ற புலவர்களுடைய மனத்தின்கண்ணே (அச்சமுண் இடித்து, முழங்கி மின்னி கவிபொழியும்படிக்கு - (அவர்கள் க

செவிபெட) கர்ஜித்துக் (கண்கூச) மின்னிக்கவியாகிய (மழையைப்) பொழியும் பொருட்டு, காளமேகம் புறப்பட்டது - கரியமேகம் வெளிப் பட்டது, எ - று.

தன்பெயர்காளமேகம் என்றற்கு இவ்வாறுகூறினர்.

திருவரங்கரை மணியாகச் சிலேடித்துப் பாடியது.

137\. பாங்கு பெறுந்திரு வைந்நூற் றிரட்டிப் பணவிடையில்
தூங்கு மதியொரு மாவேற்ற முண்டு சுரர்முனிவ
ராங்கவர் செப்பிற் கடங்கா துலக மனைத்தும்பெறு
மோங்கு மரங்கத் திருப்பெட் டகத்து லொருமணியே.

இ - ள். ஓங்கும் - உயர்ந்த, அரங்கம் - திருவரங்கமாகிய, திருப் பட்டகத்துள் - அழகாகிய பெட்டியிலிருக்கின்ற, ஒருமணி - ஒப்பற்ற ...மானது, பாங்குபெறும் - அழகுபெற்றிருக்கும், திரு ஐந்நூற்று இர ... பண விடையில்தூங்கும் - அழகாகிய ஆயிரம் பணவெடையென்னும் ...றபெற்றிருக்கும், அதில் ஒருமா ஏற்றம் உண்டு - அதில் ஒருமா அதிக ...ண்டு, சுரர்முனிவர் அவர் செப்பிற்கு அடங்காது - தேவர் முனிவராகிய ...ர்களுடைய செப்பினுள் அடங்காது, உலகம் அனைத்தும்பெறும் - உல கவெல்லாவற்றையும் (விலைமதிக்கப்) பெறும், எ - று.

... திருவரங்கனைக் குறிக்கும்போது, ஒருமணி - ஒப்பற்ற நீலமணியை ...த்தரங்கநாதன், அழகைக்கொண்டிருக்கிற (ஆதிசேடனது) அழகிய ...ரம் பணமகுடங்களினிடையே பள்ளிகொள்வான், அப்படி பள்ளி ...ள்வதிலும் ஒப்பற்ற திருமகளும் (திருமார்பில்) ஏறியிருத்தல் உண்டு, ...ர் முனிவர் என்னும் அவர்களுடைய சொல்லுக்கு அடங்கான், எல்லா ...ங்களையும் படைத்தருளுவன் எனப்பொருள்கொள்க.

...லைக்கோவிந்தராஜர் கோயிலிலிருக்கும் நம்பியார் விஷ்ணுவே பரம் என்றதற்குப் பாடியது.

13... சத்தாதி யைந்தையுந் தாங்காத தெய்வந் தனிமறையுங்
கத்தா வெனுந்தெய்வ மம்பலத் தேகண்டுங்கண்களிரு[தழுத
...த்தா னவன்மைந்தன் பொய்த்தே வியைக்கொல்லப் பார்த்
பித்தா னவன்றனை யோதெய்வ மாகப் பிதற்றுவதே.

இ - ள். சத்தாதி ஐந்தையும் தாங்காதெய்வம் - சப்தாதிவிஷயங்க ...னையும் கொண்டிராத தெய்வமும், தனிமறையும் கத்தாவெனும் தெய் ...ஒப்பற்ற வேதங்களும் கடவுளேயென்று துதிக்கின்ற தெய்வமும் ...கிய சிவபெருமானை, அம்பலத்தே கண்டும் - பொன்னம்பலத்திற் கண் ...ந்தும், கண்கள் இருபது ஆனவன் மைந்தன் - இருபதுகண்களையுடை

யவனாகிய ராவணன் புதல்வனான இந்திரசித்து, பொய்த்தேவியைக் கொல்லப்பார்த்து அழுத - பொய்த்தேவியாகிய (மாயாசீதையைக்) கொல்ல நோக்கியழுத, பித்தானவன் தனையோ - பித்தனாகிய திருமாலையோ, தெய்வமாக பிதற்றுவது - (நீங்கள்) தெய்வமாகக்கொண்டு பிதற்றுதல் செய்வது, எ - று.

திருவரங்கர் சந்நிதிக்கு முருகர்வர அவரது மயில்வாகனத்தைக்கண்டு அத்திருவரங்கரது அணையாகிய பாம்பு அஞ்சியதாகப்பாடியது.

139. திரண்டிமை யோர்தொழுந் தென்னரங் கேசர்முன் செங்கைகளா, றிரண்டுடை யோனு மெதிர்சென்ற தாலெதிர்ந் தார்தமைக்கண், டருண்டெழு மைவர்க்குத் தேரூர் பவன்கொளணைவெருண்டு, புரண்டொரு புற்றைக் கடந்தொரு புற்றிற் புகுந்ததுவே.

இ - ள். இமையோர் திரண்டுதொழும் - தேவர்கள் கூடிவணங்குகின்ற, தென் அரங்கேசர் முன்-தென்னரங்கநாதனுக்கெதிரில், ஆறிரண்டு செங்கைகள் உடையோனும் - பன்னிரண்டு திருக்கைகளையுடையவனாகிய முருகனும், எதிர் சென்றதால் - எதிரே போனதனால் (இவனது மயிலைக் கண்டு) எதிர்ந்தார்தமைக்கண்டு - எதிர்ந்தவர்களாகிய துரியோதநாதியரை நோக்கி, அருண்டு எழும் ஐவர்க்கு - அஞ்சியெழுந்த பஞ்சவர் பொருட்டு, தேர் ஊர்ந்தவன் கொள் அணை - (அர்ச்சுநனுக்கு) தேர் செலுத்தினவனாகிய திருமால்கொண்ட அணையாகிய பாம்பு, வெருண்டு புரண்டு - அஞ்சிப் புரண்டு, ஒருபுற்றைக்கடந்து - ஒருபுற்றைத்தாண்டி, ஒருபுற்றில்புகுந்தது - ஒரு புற்றில்நுழைந்தது, எ - று,

கச்சியில் காமாக்ஷியும்மையைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

140. மாக்கைக் கிரங்குங் குருகும் வளர்சக்ர வாகப்புள்ளுந்
தாக்கச் சரபங் குழைந்ததெவ் வாறு சகதலத்தை
யாக்கிப் பெருக்கித் திருவறச் சாலையி லன்னமிட்டுக்
காக்கைக் கொருகொக்கின் கீழே யிருக்குங் கருங்குயிலே.

இ - ள். சகதலத்தை ஆக்கி - உலகங்களைப்படைத்து, பெருக்கி-வளர்த்து, திரு அறச் சாலையில் - அழகாகிய தருமச்சாலையில், அன்னம் இட்டு காக்கைக்கு - அமுதுபடைத்துக் காத்தற்பொருட்டு, ஒருகொக்கின் கீழே இருக்கும் - ஒருமாமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கருகுயிலே - கருங்குயில் போன்றவளே, மா கைக்கு இரங்கும் குருகும் - மாந்தளிர்போன்ற உன்கையில் அணியப்பட்டொலிக்கின்ற வளையலும், வளர் சக்ரவாகப்புள்ளும் - வளராநின்ற சக்ரவாகப்பறவையை நிகர்த்த தனங்களும், தாக்க - படுதலால், சரபம் - சரபரூபியாகிய சிவபெருமான், குழைந்தது எவ்வாறு- குழைந்துபோயின தெப்படி, எ - று.

ஒருபெண்ணுகிய உனக்குச் சிவபெருமான் எப்படிக்குழைந்தார் என்றும், குயிலாகிய உனக்குச் சரபம் எப்படிக்குழைந்தது என்றும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்க. காமாக்ஷியம்மை கம்பாநதியில் மணலால் இலிங்கஞ்செய்து பூசித்திருக்கும்போது வெள்ளம் வரக்கண்டு இலிங்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டதனுல் அவ்விலிங்கம் வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் பெற்றதென் பது புராணசரிதை "திருவறச்சாலையி லன்னமிட்டுக் காக்கைக்கு" என்றது முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் ஈராழிநெல்லைக்கொண்டு செய்வதைக் குறித் தது. குருகு, சக்ரவாகம், சரபம், காக்கை, கொக்கு, குயில், எனப் பறவைப் பெயர்கள் சொன்னயந்தோன்ற வந்தன. சிவபெருமான் சரபரூபங்கொண்டது இரணியசம்மாரஞ்செய்த நரசிங்கத்தைச் செயித்தற்பொருட்டு.

திருவாரூர்த் தியாகராயரைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

141. தென்னெக்குஞ் சோலைக் கமலைப் பிரான்செஞ் சடாடவிதா,
னென்னெக்கு மென்னி லெரியொக்கு மந்த வெரியிலிட்ட,
பொன்னெக்குங் கொன்றை கரியொக்கும் வண்டுநற் பொற்
பணிசெய், மின்னெக்குங் கங்கை கிழக்கொல்ல னெக்குமவ்
வெண்பிறையே.

இ - ள். தென் ஒக்கும் சோலை - அழகுபொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த, கமலைபிரான்-கமலாலயத்துக்கிறைவனுகிய தியாகராயப் பெருமானது. செம் சடா அடவி - செவந்த சடைக்காடானது, என் ஒக்கும் என்னில் - எதனை நிகர்க்குமெனில், எரி ஒக்கும் - நெருப்பை நிகர்க்கும். கொன்றை - (அந்தச்சடையிலணிந்த) கொன்றை மலர்கள், அந்த எரியில் இட்ட - அந்த நெருப்பின்மேல்வைத்த, பொன் ஒக்கும் - பொன்னை நிகர்க்கும், வண்டு- (அந்தமலர்களின்மீது மொய்க்கின்ற) வண்டுகள், கரி ஒக்கும் - கரியைநிகர்க்கும், கங்கை - (அங்குள்ள) கங்கையானவள், நல்பொன்பணி செய் மின் ஒக்கும் - நல்ல பொன்னுபரணங்களைச் செய்கின்ற (ஒரு) மாதைநிகர்ப்பள், அ வெள்பிறை - அந்தவெள்ளிய பிறையானது, கிழக்கொல்லன் ஒக்கும் - கிழக்கம்மாளனை நிகர்க்கும், எ - று.

பிறை வளைந்திருத்தலால் கிழக்கொல்லனுக் குவமையாயிற்று.

ஒரு நாள் சிவபெருமானது இடபவாகனசேவையைத் தரிசித்துப்பாடியது.

142. கரியொன்று பொன்மிகும் பையேறக் கற்றவர் சூழ்ந்துதொ
வெரியென்று செல்வன் றுலாத்தினி லேற விருண்டமஞ்சு[ழ
சொரிகின்ற நாகமின் சோற்றினி லேறித் தொடர்ந்துவர
நரியொன்று சொந்தக் கனமேறி வந்தது நங்களத்தே.

இ - ள். கரி ஒன்று - ஒருயானை (கணபதி), பொன் மிகும் பை ஏற - பெருச்சாளியின் மீதேறிவரவும், கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ - (கற்கவேண்டிய வீட்டு நூல்களைக்) கற்றவர் சூழ்ந்து வணங்கும்படி, எரி ஒன்று செல்வன் - நெருப்புப் பொறியிற்றோன்றிய முருகக்கடவுள், துலாத்தினில் ஏற - (துலாஸ்நாநகட்டமாகிய) மாயூரத்தின்மீது (மயிலின்மீது) ஏறிவரவும், இருண்டமஞ்சு சொரிகின்ற நாகமின் - கறுத்தமேகங்கள் (மழையைப்) பொழிதற்கிடமாகிய (இமய) மலையிற்பிறந்த மின்கொடி போல்பவளாகிய உமாதேவி, சோற்றினில் ஏறி தொடர்ந்துவர - அன்னவாகனத்திலேறித் தொடர்ந்து வரவும், நரி ஒன்று - சம்பு ஒன்று (பரமசிவன் ஒருவன்), சொந்தக்கனல் ஏறி - நம் தீயில் ஏறி (நந்தியின் மீதேறி), நம்களத்தேவந்தது - நம்மிடத்தே வந்தனன், எ - று,

நந்தி என்பதில் தி குறுக்கல், சாளி - பொன்னிட்டுவைக்கும் பை. பொன்மிகும்பை என்றதனால் பெருச்சாளியெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. துலாஸ்நாநம் - ஐப்பசிமாசம் காவேரிநதியில் மூழ்குதல்.

சிவபரமாகவும் விஷ்ணுபரமாகவும் சிலேடித்துப்பாடியது. இது சந்திரோபாலம்பநம் என்னுந்துறை.

143. இருந்தாரை கேள்வனை யோங்கு மராவை யெழுபுனலைத்
திருந்தாரை வன்னியை முன்முடித் தோன்செய்ய வேளைப்ப
ண்டு, தருந்தாதை நாயகன் சுந்தரன் றூதன் சமரிலன்று
பொருந்தார் புரத்திட்ட தீப்போன் மதியம் புறப்பட்டதே.

சிவபரம்.

இ - ள். இருதாரைகேள்வனை - பெரிய நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாகிய சந்திரனையும், ஓங்கும் அராவை-உயர்ந்த பாம்புகளையும், எழுபுனலை- (ஆகாயத்தினின்றும் பெருகி) எழுந்த கங்கையையும். திருந்து ஆரை - திருத்தமாகிய ஆத்திமாலையையும், வன்னியை - வன்னிப்பத்திரத்தையும், முன் முடித்தோன் - முன்னாளில் முடித்தவனும், செய்யவேளைப் பண்டு தரும் தாதை-முருகக்கடவுளை முன்னீன்ற தந்தையும், நாயகன் - (எல்லார்க்கும்) இறைவனும், சுந்தரன் தூதன் - சுந்தரற்குத் தூதுசென்றவனும் ஆகிய சிவபெருமான், அன்று - அந்நாளில் நிகழ்ந்த, சமரில் - போரில், பொருந்தார் புரத்து-பகைவருடைய முப்புரத்தில், இட்ட தீபோல் - மூட்டிவிட்ட நெருப்பைப்போல, மதியம் புறப்பட்டது - சந்திரன் புறப்பட்டது, எ - று. விஷ்ணு பரமாகும்போது - தாரைகேள்வன் வாலியெனவும், திருந்தார்- பகைவர் எனவும், வன்னி-ஓரரக்கன் எனவும், வேள் - மன்மதன் எனவும், சுந்தரன் தூதன் - அழகனாகிய ஸ்ரீராமனுக்குத் தூதனாகிய அநுமான் எனவும், புரம் - இலங்காபுரம் எனவும் கொள்க.

ஆற்றூரிலிருந்த சோமியென்னுந் தாசியின் அழகைக்கண்டு வியந்து பாடியது.

144. ஆராயு முத்தமி ழாற்றூரிற் சோமி யழகுகண்டு
நாரா யணனெடு மாலாகி னனந்த நான்முகனு
மோரா யிரமட லூர்ந்தான் வின்மார னுருவழிந்தான்
பேரான வானவர் கோனுங்கண் ணாயிரம் பெற்றனனே.

இ - ள். ஆராயும் - (தமிழ்நாட்டாராலே) ஆராயப்படுகின்ற, முத்தமிழ் - முத்தமிழ் வழங்குமிடமாகிய, ஆற்றூரில் - ஆற்றூரிலுள்ள, சோமி அழகு கண்டு - சோமியின் அழகைப் பார்த்து, நாராயணன் - ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவானவன், நெடுமால் ஆகினன்-பெரிய காமமயக்கமுடையனானன், அந்த நான்முகனும் - அந்தப் பிரமனும், ஓர் ஆயிரம்மடல் ஊர்ந்தான் - ஒப்பற்ற ஆயிரம்மடன்மாக்களை யேறினன், வில்மாரன் உரு அழிந்தான் - (கரும்பு) வில்லையுடைய மன்மதன் உருவமிழந்தான், பேர் ஆனவானவர் கோனும் - பெருமையுடையவனாகிய தேவேந்திரனும், கண் ஆயிரம் பெற்றனன் - ஆயிரம் கண்களைப்படைத்தான், எ - று.

ஆயிரம் மடல் - தாமரை மலரென்னும் வேறொரு பொருள் கொள்க. மடலூர்தலாவது - தலைமகன் தான் விரும்பிய நாயகியைப் பெறுவிடில் அவளைப் பெறும்பொருட்டுப் பனைமடலாற் செய்யப்பட்ட குதிரைமீதேறித் தெருக்களிற் செல்லுதல்.

திருவலஞ்சுழியில் விநாயகரைத் தரிசிக்கையில் பாடியது.

145. பறவாத தும்பி கருகாத வெங்கரி பண்புரண்டே
யிறுகாத தந்தி யுருகாத மாதங்க மிந்துநுத
னிறவாத சிந்துரம் பூசாக் களப நெடுஞ்சுனையில்
பிறவாத வாம்பல் வலஞ்சுழிக் கேவரப் பெற்றனனே.

இ - ள். பறவாததும்பி - பறக்காத வண்டும், கருகாத வெம் கரி - கறுக்காத வெப்பமாகிய கரியும், பண்புரண்டு இறுகாததந்தி - பண்கள் புரளப்பெற்று இறுகாத தந்தியும், உருகாத மாதங்கம் - உருகாத அழகிய தங்கமும், இந்துநுதல் நிறவாத சிந்துரம் - அஷ்டமீ சந்திரன்போன்ற (மாதரது) நெற்றியிலணியப்பட்டு ஒளிசெய்யாத சிந்துரமும், பூசாக்களபம் - பூசாத கலவைச் சந்தநமும், நெடுசுனையில் பிறவாத ஆம்பல் - நீண்டசுனைகளில் உண்டாகாத அல்லியும், வலஞ்சுழிக்கே வரப்பெற்றனன் - திருவலஞ்சுழியில் கிடைக்கப்பெற்றேன், எ - று.

தும்பி, கரி, தந்தி, மாதங்கம், சிந்துரம், களபம், ஆம்பல் இவை யாவும் யானைக்குப் பரியாயப் பெயர்கள்.

திருத்தில்லையிலிருக்கும் கற்பகவிநாயகரைத் தரிசித்து
நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

146. கம்பமத கடகளிற்றான் றில்லை வாழுங்
கணபதிதன் பெருவயிற்றைக் கண்டு வாடி
யும்பரெலாம் விழித்திருந்தா ரயில்வேற் செங்கை
யுடையவறு முகவனுங்கண் ணீரா றானான்
பம்புசுடர்க் கண்ணனுமோ நஞ்சுண் டான்மால்
பயமடைந்தா னுமையுமுடல் பாதி யானா
ளம்புவியைப் படைத்திடுவ தவம தேயென்
றயனுமன்ன மிறங்காம லலைகின் றானே.

இ - ள். கம்பமதகடம் களிற்றான் - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்படுகிற மதம் பாய்கின்ற சுவடுள்ள யானை முகத்தை யுடையவனாகிய, தில்லைவாழும்-தில்லையில் வாழ்கின்ற, கணபதியின் பெருவயிற்றைக்கண்டு - விநாயகக்கடவுளது பெருவயிற்றைநோக்கி, உம்பர் எல்லாம் - தேவரெல்லாரும், வாடி-வாட்டமடைந்து, விழித்து இருந்தார் - (உறங்காமல்) விழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அயில்வேல் - கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தை, செ கை உடைய - செவந்த கையின் கண்ணே யுடையவனான, அறுமுகவனும் - ஆறுமுகங்களை யுடையவனாகிய முருகக்கடவுளும், கண்ணீர் ஆறு ஆனான் - கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக அழுதான், பம்பு சுடர்க்கண்ணனும் - பரவிய நெருப்புக் கண்ணனாகிய சிவபெருமானும், நஞ்சு உண்டான்-(இறக்கக்கருதி)விஷத்தை யுண்டான், மால் பயம் அடைந்தான் - திருமால் அச்சத்தை யடைந்தான், உமையும் - உமாதேவியும், உடல்பாதி ஆனாள் - பாதியுடம்பாய் மெலிந்தாள், அயனும் - பிரமனும், அம்புவியைப் படைத்திடுவது - உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பது, அவமதே என்று - வீணேயென்று, அன்னம் இறங்காமல் - சோறு மிறங்கப்பெறாமல், அலைகின்றான் - வருந்துகின்றான், எ - று.

விழித்திருந்தார், கண்ணீராறானான், பயமடைந்தான், உடல்பாதியானாள், அன்னமிறங்காம லலைகின்றான் என்பவற்றிற்கு முறையே இமையாதிருந்தார், கண்கள் பன்னிரண்டையுடையனானான், பாற்கடலை யடைந்தான், சிவபெருமான் திருமேனியிற் பாகம்பெற்றாள், அன்னவாகனத்தினின்று மிறங்காமல் திரிகிறான் என வேறுமொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

கயிற்றுற்றிலுள்ள பெருமாளைத் தூக்கும்படி இவரைவருத்திச்
சுமத்தியபோது பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

147. பாளைமணங் கமழுகின்ற கயிற்றுற்றுப் பெருமாளே பழிகாரகேள், வேளையென்று லிவ்வேளை பதினாறு நாழிகைக்கு மேலாயிற்றென், றோளைமுறித் ததுமன்றி நம்பியானையுங் கூடச் சுமக்கச் செய்தாய், நாளையினி யார்சுமப்பா ரெந்நாளு முன்கோயி லுசந் தானே.

இ - ள். பாளை மணம் கமழுகின்ற - தெங்கு கமுகு என்பவற்றின் பாளைகள் மணம் வீசுகின்ற, கயிற்றூற்றுப்பெருமாளே - கயிற்றூற்றிலுள்ள பெருமாளே, பழிகாரா - பழிகாரனே, கேள் - கேட்பாயாக, வேளையென்றால் - காலமோவென்றால், இவ்வேளை - இந்தக்காலம், பதினாறுநாழிகைக்குமேல் ஆயிற்று - பதினாறு நாழிகைப் பொழுதுக்கு மேற்பட்டது, என் தோளை முறித்ததும் அன்றி - என் தோள்களை முறித்ததுமல்லாமல், நம்பியானையும்கூட சுமக்கச்செய்தாய்-நம்பியானையும் சுமக்கும்படி பண்ணினாய், இனி நாளை யார்சுமப்பார் - இனி நாளையத்தினம் யார் உன்னைச் சுமப்பவர், எந்நாளும் உன்கோயில் நாசம்தான்-எக்காலமும் உன்கோயில் நாசத்தையே யடைந்திருக்கும், எ - று.

திருமலைராயன் சீர்த்தியைக்குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

148. வீமனென வலிமிகுந்த திருமலைரா யன்சீர்த்தி வெள்ளம்
பொங்கத், தாமரையி னயனோடிச் சத்தியலோ கம்புகுந்
தான் சங்க பாணி, பூமிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்துநின்
றான் சிவன்கயிலைப் பொருப்பி லேறிச், சோமனையுந் தலைக்
கணிந்து வடவரைத்தண் டாலாழஞ் சோதித் தானே.

இ - ள். வீமன் எனவலி மிகுந்த - வீமன்போல வலிமிகுந்த, திருமலைராயன் - திருமலைராயனது, சீர்த்தி வெள்ளம் பொங்க - கீர்த்தியாகிய பிரவாகம் பொங்கியெழவே, தாமரையின் அயன் ஓடி - தாமரையலரிலிருக்கிற பிரமனோடி, சத்தியலோகம் புகுந்தான் - சத்தியலோகத்தில் நுழைந்தான், சங்கபாணி - சங்கத்தைக் கையிலுடையவனாகிய திருமால், பூமிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான் - பூமிதொடங்கி ஆகாயமளவும் உயர்ந்து நின்றான், சிவன் - சிவபெருமான், கயிலைப்பொருப்பில் ஏறி - கைலாய மலைமேலேறி, சோமனையும் தலைக்கு அணிந்து - அரையாடையையும் தலையிற்றரித்து, வடவரைத் தண்டால் - மேருமலையாகிய மூங்கிற் றண்டினால், ஆழம் சோதித்தான் - ஆழத்தைச் சோதனை செய்தான், எ - று.

சோமன் - சந்திரன்.

திருத்துருத்தியென்னும் தலத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கச்சென்றபோது அவ்விடத்திலுள்ள குருக்கள்மார், புங்கங்கொம் பங்கிங்கொன்பது, புளியங்கொம் பங்கிங்கொன்பது, வெட்டி நறுக்கிய வெள்வேலங் கொம் பங்கிங்கொன்பது என்னுமிவற்றை ஒரு வெண்பாவி லடக்கிப் பாடவேண்டுமென்ன, எங்கள் மடத்துக் கெரிகரும்பு கொள்வது என்பதை முதலில் சேர்த்து வெண்பாவாய் அமைத்துக்காட்டியது. எரிகரும்பு - விறகு.

149. எங்கண் மடத்துக் கெரிகரும்பு கொள்வதுபுங்
கங்கொம்பங் கிங்கொன் பதுபுளி - யங்கொம்பங்
கிங்கொன் பதுவெட் டிநறுக் கியவெள்வே
லங்கொம்பங் கிங்கொன் பது.

இ - ள். வெளிப்படை.

எழுத்தாணியென்றெடுத்து சூரிக்கத்தியென்று முடிக்கவேண்டுமெனச் சிலர் கேட்க அவ்வாறே பாடியது.

150. எழுத்தா ணிதுபெண் ணிதனைமுனி காதில்
வழுத்தா ரணக்குகனை வாதுக் - கழைத்ததுவு
மாரன்கை வின்மான்முன் காத்ததுவு நன்றாகுந்
தீரமுள்ள சூரிக்கத் தி.

இ - ள். இது ஆண் எழுத்து - இது ஆணெழுத்தாம், இது பெண் எழுத்து - இது பெண்ணெழுத்தாம் (என்று), இதனை - இந்த விவரத்தை, முனிகாதில் - அகத்திய முனிவரது செவியில், வழுத்து - உபதேசித்தருளிய, ஆரணம் குகனை - வேதப் பிரதிபாத்தியனான முருகக்கடவுளை, வாதுக்கு அழைத்ததுவும் - போருக் கழைத்ததுவும், நன்று ஆகும் தீரம் உள்ள சூர் - சிறப்பாகிய தீரகுணமுள்ள சூரன், மாரன் கை வில் இக்கு - மன்மதனது கை வில்லாயிருப்பதுவும் கரும்பாகும், மால் முன்காத்ததுவும் அத்தி - திருமால் முற்காலத்தில் காத்ததுவும் யானையாகும், எ - று.

சூரிக்கத்தி என்பதனை சூர் இக்கு அத்தி எனப்பிரித்துக்கொள்க. அத்தி என்றது கஜேந்திரனை. ஆணெழுத்து - குற்றெழுத்து, பெண்ணெழுத்து - நெட்டெழுத்து. இவற்றை யுணர்த்தினன் என்றதனால் இலக்கணவரம்பை ஆதியந்தமாகக் கற்பித்தானென்றதாயிற்று.

பதினாறுபேறு இவையென்பது.

151. துதிவாணி வீரம் விசயஞ் சந்தானந் துணிவுதன
மதிதா னியஞ்சவு பாக்கியம் போக மறிவழகு
புதிதாம் பெருமை யறங்குல நோயின்மை பூண்வயது
பதினாறு பேறுந் தருவாய் மதுரைப் பராபரனே.

இ - ள். துதி - புகழ், வாணி - கல்வி, வீரம் - வீரத்தன்மை, விசயம் - வெற்றி, சந்தானம் - பிள்ளைகள், துணிவு - துணிதல், தனம் - பொன், அதிதானியம் - மிகுதியாகிய தானியம், சவுபாக்கியம் - சிறந்த பாக்கியம், போகம் - (மாதராது) அநுபவம், அறிவு - ஞானம், அழகு - சௌந்தரியம்,

புதிது ஆம்பெருமை - நூதநமாகிய பெருமை, அறம் - தருமம், குலம் - உயர்குலம், நோயின்மை - ஆரோக்கியம், பூண் - ஆபரணம், வயது-ஆயுள் என்னும், பதினறுபேறும் தருவாய் - பதினறுபேற்றையும் தந்தருள்வாய், மதுரை பராபரனே - மதுரையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பராபரனே.

ஸ்ரீரங்கத்துவைணவர், திருமால் உலகத்தை யுண்டருளினபோது சிவன் எங்கேயிருந்தார் என்றதற்கு விடையாகச்சொல்லியது.

152. அருந்தினு னண்டமெலா மன்றுமா லீச
னிருந்தபடி யெதென் றியம்பின் - பொருந்திப்
பருங்கவளம் யானைகொளப் பாகனதன் மீதே
யிருந்தபடி யீசனிருந் தான்.

இ - ள். அன்று - அக்கடைகாலத்தில், மால் - திருமாலானவன், அண்டம் எல்லாம் அருந்தினுன் - உலகங்களையெல்லாம் உண்டான், (அப்பொழுது) ஈசன் இருந்தபடி எது - சிவனிருந்த விதம்யாது, என்று இயம்பின் - என்று கேட்பின், யானை - யானையானது, பருகவளம் கொள்ள - பெரியகவளத்தை யுட்கொள்ள, பாகன் - (அதைச்செலுத்தும்) பாகன், அதன்மீதே பொருந்தி இருந்தபடி - அதன்மீதிற்றனே பொருந்தி யிருந்தாற்போல, ஈசன் இருந்தான் - சிவபெருமானிருந்தான், எ - று.

யானை கவளங்கொள்ளும்போது பாகன் அதன் பிடர்மீ திருந்தாற்போல, திருமால் உலகத்தையுண்ணும்போது சிவபெருமான் அவர்மீது தங்கியிருந்தார் என்பது கருத்து.

ககரவருக்கத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

153. காக்கைக் காகாகூகை கூகைக்கா காகாக்கை
கோக்குக்கூ காக்கைக்குக் கொக்கொக்க - கைக்கைக்குக்
காக்கைக்குக் கைக்கைக்கா கா.

இ - ள். கூகை காக்கைக்கு ஆகா - கூகை (பகற்காலத்தில்) காக்கைக்கு எதிர் நிற்றல்கூடாது, காக்கை கூகைக்கு ஆகா - காக்கை (இராக்காலத்தில்) கூகைக்கு எதிர் நிற்றல் கூடாது, காக்குஐக்கு - கற்பகத்தருச் சோலைக்கிறைவனுகிய இந்திரனுக்கும், கைக்கைக்கு ஆகா - (காலமல்லாக் காலத்தில்) பகைவரைக் கொல்லுதற்கிசையாது, (ஆதலால்) கோ-அரசன், கு - சனங்களினுெலிநிறைந்த, கூ - பூமியை, காக்கைக்கு - ரக்ஷிக்கவும், கைக்கைக்கு - பகைவரைக்களையவும், கொக்கு ஒக்க - (காலம் வாய்க்குமளவும்) கொக்கை நிகர்த்து(அடங்கியிருக்கக் கடவன்), எ - று.

வல்லினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர்கேட்கப் பாடியது.

154 துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோடல்
தொடுத்த தொடைகடுக்கை பொன்போற் - பொடித்துத்
தொடைபடைத்த தோடுடித்த தோகைகூத் தாடக்
கடிபடைத்துக் காட்டிற்றுக் காடு.

இ - ள். தடித்து துடித்து - மின்னல் மின்னினதனால், கோடல் துடுப்பு எடுத்த - காந்தள் துடுப்புகளை யேந்தின (அரும்பின), கடுக்கை - கொன்றைகள், பொன்போல்பொடித்து தொடைதொடுத்த - பொன்போலரும்பி மாலையாகத் தூக்கப்பட்டன, தொடிபடைத்த தோள்துடித்த - வளையலையணிந்த தோள்கள் துடியாநின்றன, (ஆதலால்) காடு - காடானது, தோகை கூத்து ஆட - மயில்கள் நடநமாட, கடிபடைத்து காட்டிற்று - மணப்பந்தலின் தன்மையைப்பெற்றுக் காட்டிற்று; எ - று.

காந்தள் துடுப்பெடுத்ததை மணப்பந்தலிலுள்ள தீபத்திற்கும், கொன்றை பொன்போலரும்பித்தொடை தொடுத்ததைப் பந்தலின் நாற்புறத்தும் தொங்குகின்ற பூமாலைக்கும், மயில் நடனமாடுதலை பந்தலில் கணிகைமாதர் நடனம் பண்ணுதற்கும், தோள் துடித்தலை மூங்கிலின் அசைதலுக்கும் உவமையாகக்கொள்க.

மெல்லினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர் கேட்கப் பாடியது.
நற்றுயிரங்கற்றுறை.

155. மானமே நண்ணா மனமென் மனமென்னு
மானமான் மன்னா நனிநாணு - மீனமா
மாணுமி னன்மின்னி முன்முன்னே நண்ணினு
மாணு மணிமேனி மான்.

இ - ள். ஈனம் ஆம் - இழிவாகிய, ஆணு - நீங்காத, மின்னல்மின்னி - மின்னலானது மின்னி, முன்முன்னே நண்ணினும் - எதிரெதிரேவரினும், மாணு-ஒப்பாகாத, மணி-அழகாகிய, மேனி - வடிவையுடைய, மான் - (என்) பெண்ணானவள், என்மனம் - என்னெஞ்சமானது, மானமே நண்ணாமனம் என்னும் - மானஞ்சிறிதும் பொருந்தாத நெஞ்சமாயிருக்கிற தென்பாள், நனிநாணும் - மிகவும் வெள்குவாள், (ஆதலால்), மானம் மான்மன்னா - பெரிய யானைகளையுடைய அரசனே, (இவளைக் காக்கவேண்டும்) எ - று.

இடையினத்தில் ஒருபாடல் பாடுகவெனச் சிலர் கேட்கப் பாடியது.

156. விரவலராய் வாழ்வாரை வெல்வா யொழிவா
யிரவுலவா வேலை யொலியே - வரவொழிவா
யாயர்வா யேயரிவை யாருயிரை யீராவோ
வாயர்வாய் வேயோ வழல்.

இ - ள். இரவுஉலவாவேலை ஒலியே - இராக்காலத்திலும் அடங்காத கடலோசையே, விரவலர் ஆய்வாழ்வாரை வெல்லல் ஒழியாய் - தனியாய் வாழ்வோரை வருத்துதலை நீங்குவாய், வரவு ஒழியாய் - உன் வருகையைத் தவிர்வாய், அரிவை - (இந்தப்) பெண்ணினது, ஆர் உயிரை - அரியவுயிரை, ஆயர்வாயே ஈராவோ - தாய்மார்களுடைய (பழிதூற்றுகிற) வாய்களே பிளக்காவோ, ஆயர் வாய் வேயோ - இடையர் வாயில்வைத் தூதுகின்ற வேய்ங்குழலோ, அழல் - நெருப்புப்போலச் சுடாநின்றது, எ - று.

கடலோசையே, தாய்மார் பழிதூற்றலும், வேய்ங்குழலோசையும் இவளுயிரை வருத்தலையயாதோ, நீயும் வருத்த வேண்டுமோ என்பது கருத்து.

சிவபெருமான் நஞ்சுண்டதைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

157. கடுக்கை முடியானே காலைமுடித் தாற்போல்
கடுக்கைமுடி யானுயிற் காணூர் - கடுக்கை
யுரலடிமீ துற்றுனு மும்பர்களு மற்று
முரலடிமீ துற்றுனு மூர்.

இ - ள். கடுக்கை முடியான் - கொன்றை மாலையை யணிந்த பரமசிவன், முன் - முற்காலத்தில், காலைமுடித்தாற்போல் - யமனைக்கொன்றது போல, கடு - நஞ்சை, கை-தன்கையில், முடியான் ஆயின் - அடக்கானாயின், கடு கை - வேகத்தையும் துதிக்கையையுமுடைய, உரலடிமீது உற்றானும் - (வெள்ளை) யானைமீதேறின இந்திரனும், உம்பர்களும் - தேவர்களும், மற்றும் - மேலும், அடி - தன்காலானது, உரல்மீது உற்றானும் - உரலின்மீது பொருந்தப் பெற்றவனாகிய கிருஷ்ணனும் (திருமாலும்), ஊர்காணூர் - (தத்தம்) உலகங்களைக் காணாதழிவர், எ - று.

காலனை என்பது கால் என ஈறுதொகுத்து நின்றது.

கடைமொழிமாற்று.

158. கடம்பற்கெண் டோளயற்குக் கண்பதினைந் தாமால்
கடம்பற்கே நால்வாய்க்கை யைந்தே - கடம்பற்கோ
டானைமுகற் காயிரங்கண் ணுகண்ட லற்கிலம்பா
டானைமுகற் காறிரண்டு கை.

இ - ள். ஆறிரண்டுகை கடம்பற்கு - கடப்பமாலையைத் தரித்த முருகக்கடவுளுக்கு பன்னிரண்டு கைகளுண்டு, எண்தோள் அயற்கு - பிரமனுக்கு எட்டுத்தோள்களுண்டு, கடுஅம்பற்கு கண்பதினைந்தாம் - வேகமுடைய கங்கையைத்தரித்த சிவனுக்குப் பதினைந்து கண்களுண்டு, கடம் - மதத்தையும், பல்கோடு - பல்லாகிய கொம்பையும், ஆனைமுகற்கு - யானைமுகத்தையு

முடைய விநாயகர்க்கு, நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயும், கை ஐந்து - ஐந்து கைகளும் உண்டு, ஆகண்டலற்கு ஆயிரம்கண் - இந்திரனுக்கு ஆயிரங் கண்களுண்டு, ஆன் - இடபவாகனத்தையுடைய, ஐமுகற்கு - ஐந்து முகங் களையுடைய சிவனுக்கு, இலம்பாடு - தரித்திரமுண்டு. எ - று.

சிவனுக்கு முகமைந்தாதலால் முகமொன்றுக்கு மூன்றுகண் விழுக்காடு ஐந்துமுகங்களுக்கும் பதினைந்து கண்களாயின. இலம்பாடு என்றது பலி யேற்றலைக்குறித்தது. ஆல் - அசை. இலம்பாடு என்பதை அம் பாடு இல் எனப் பிரித்துச் சிறந்த துயரில்லை எனப் பொருள் கூறினுமாம்.

அதிமதுரகவிராயனுடைய கட்டியக்காரன் கூறுங்கட்டியத்தைப் பரிகசித்துப் பாடியது.

159. அதிமதுர மென்றே யகில மறியத்
துதிமதுர மாயெடுத்துச் சொல்லும் - புதுமையென்ன
காட்டுச் சரக்குலகிற் காரமில் லாச்சரக்குக்
கூட்டுச் சரக்கெனவே கூறு.

இ - ள். அதிமதுரம் என்று—, அகிலம் அறிய - உலக மறியும்படி, துதி-தோத்திரத்தை, மதுரமாய் எடுத்துச்சொல்லும்-(நீ) மதுரமாயெடுத்துச் சொல்லுகின்ற, புதுமை என்ன - அதிசயமென்ன, (இப்படிச் சொல்லுவதி லும்) காட்டுச்சரக்கு - காட்டிலுண்டாகிய சரக்கும், உலகில் காரம் இல்லாச் சரக்கு - உலகத்தில் காரமில்லாதசரக்கும், கூட்டுச்சரக்கு - (தனியே பிர யோகியாமல் வேறு சரக்குகளோடு) கூட்டிப் பிரயோகிக்கப்படும் சரக்கும் ஆகும், எனவே - என்றே; கூறு - எடுத்துச்சொல்லுவாய், எ-று.

அதிமதுரம் என்னுஞ் சொற்பொருள் உனது தலைவன் என்பது பொரு ந்தாது, மலைக்குன்றிமணி வேருக்குப் பொருந்தும், ஆதலால் அதைப் புகழ்ந்து சொல்வாய் என்பது கருத்து.

அதிமதுரகவி காளமேகப்புலவரைநோக்கிக் கூறியது.

160. மூச்சுவிடு முன்னமே முந்நூறு நானூறு
மாச்சென்று லைந்நூறு மாகாதோ - பேச்சென்ன
வெள்ளைக் கவிகாள மேகமே யுன்னுடைய
கள்ளக் கவிக்கடையைக் கட்டு.

இ - ள். வெள்ளைக் கவிகாளமேகமே - வெள்ளைப் பாடல்களைப் பா டித்திரிகின்ற காளமேகமே, மூச்சுவிடுமுன்னமே - மூச்சுவிடுதற்குமுன் னே, முந்நூறும் நானூறும் ஆகாதோ - முன்னூறு அல்லது நானூறுபாடல் பாடப் போகாதோ, மூச்சு ஆச்சு என்றால் - மூச்சுவிட்டு ஆச்சு என்றால், ஐந்நூறும் ஆகாதோ - ஐந்நூறு பாட்டு வரையிலும்பாடி யாகாதோ, பேச்சு

என்ன - (இதற்கு இத்தனை) பேச்சென்ன, உன்னுடைய கள்ளக்கவிக் கடையைக்கட்டு - (வீண் ஆடம்பரமான) உன்னுடைய கள்ளக் கவிக்கடையைப் பரப்பவேண்டாம். (இம்மட்டில் அதை) கட்டிவை, எ - று.

நடேசர்மீதுபாடிய நிந்தாஸ்துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

161. வில்லா லடிக்கச் செருப்பா லுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லடிக்கவிக் காசினியி
லல்லார் பொழிற்றில்லை யம்பல வாணற்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாத தாழ்வல்ல வோவிங்ங னேயெளி தானதுவே.

இ - ள். இக்காசினியில் - இந்தப்பூமியில், அல் ஆர்பொழில் தில்லை அம்பலவாணற்கு - இருண்டசோலைசூழ்ந்த சிதம்பரத்தின்கண் உள்ள பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவனாகிய நடேசப்பெருமானுக்கு, ஓர் அன்னை பிதா இல்லாத தாழ்வு அல்லவோ - ஓர்தாயும் தகப்பனும் இல்லாத குறைவினால் அல்லவா, ஒருவன் வெகுண்டு - ஒருவன்கோபித்து, வில்லால் அடிக்க - வில்லால் அடிக்கவும், செருப்பால் உதைக்க - செருப்பாலுதைக்கவும், கல்லால் எறிய - கல்லால்வீசவும், பிரம்பால் அடிக்க - பிரம்பாலடிக்கவும், இங்ஙனே எளிதானது - இவ்வாறு எளிதாய் முடிந்தது, எ - று.

வில்லால் அடித்தவன் - அர்ச்சுனன். இவன் பாசுபதாஸ்திரம் பெறச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்கையில் துரியோதனனுடைய ஏவுதலால் அத்தவத்தை அழிக்கப் பன்றியின் உருவங்கொண்டுவந்த மூகாசுரனைக் கொன்று அர்ச்சுனனைக்காக்கச் சிவபெருமான் வேடரூபந்தரித்து-அப்பன்றியைத் துரத்திக்கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனோடு விளையாட்டாகப் போர்புரிகையில், அர்ச்சுனன் சிவபெருமான்விட்ட கணையால் தன்வில்லின்நாணற்றபோது வெகுண்டு சிவபெருமானை வில்லால் அடித்தனன். செருப்பாலுதைத்தவர் - கண்ணப்பநாயனர். கல்லாலெறிந்தவர் சாக்கியநாயனர். பிரம்பாலடித்தவன் - பாண்டியன்.

முருகவேள் குறத்தியைமணந்தானென்றுசிவன்முதலானோர்வருந்தி நஞ்சுண்டல்முதலானவற்றைச் செய்தார்களெனக் கற்பித்துப்பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

162. மருகிருக்கும் வேளூரின் வயித்திமகன் குறமகளை மணந்
தானென்றே, யுருகியா னஞ்சுண்டா னுமையவளுந் தவம்பு
ரிந்தா ளுயர்மான் மேனி, கருகிமிக மண்டின்றான் கமலன்
முக நாலானான் கடவுளோர்க, ளிருவிழியு மிமையாம லிரவு
பக லுறங்காம லிருக்கின்றாரே.

இ - ள். மருகு இருக்கும் - மகரவாழைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற, வேளூரின் - வேளூரிலிருக்கிற, வயித்திமகன் - வயித்திமகனானவன், குறமகளைமணந்

தான் என்று - குறப்பெண்ணை மணஞ்செய்துகொண்டானென்று, அரன் உருகி நஞ்சு உண்டான் - சிவபெருமான் மனங்கரைந்து விஷத்தைப் பருகினுன், உமையவளும் தவம்புரிந்தாள் - உமாதேவியும் தவத்தைச்செய்தாள் - உயர்மால் - உயர்ந்த திருமாலானவன், மேனிமிகக்கருகி-உருவம் மிகக்கறுத்து, மண்தின்றுன் - மண்ணையுண்டான், கமலன் - பிரமன், முகம் நால் ஆனுன் - முகமிறங்குதலையுடையவனுனன், கடவுளோர்கள் - தேவர்கள், இருவிழியும் இமையாமல் உறங்காமல் இருக்கின்றுர் - இருகண்ணும் இமைக்காமலும் இராப்பகல்கள் உறங்காமலும் இருக்கின்றுர்கள், எ - று.

அரன் முதலியோர் நஞ்சுண்டல்முதலிய தொழில்களைச் செய்ததற்குக் காரணம் வேருயிருக்க முருகன் குறப்பெண்ணை மணந்தமை காரணமாகக் கற்பித்துரைத்தனர். வயித்திமகன் - வைத்தீச்சுரன் மகனுகிய முருகக்கடவுள். நாலுதல் - தொங்குதல்.

ஸ்ரீரங்கத்தில்ஒருத்திவீட்டில்சாப்பிட்டசாப்பாட்டைநிந்தித்துப்பாடியது.

163. நீச்சாற் பெருத்திடு காவேரி யாற்றை நிலைநிறுத்திச்
சாய்ச்சா ரிலைக்கறிச் சாற்றையெல் லாமது தானுமன்றிக்
காய்ச்சாப் புளியுநற் கல்லுடன் சோறுங் கலந்துவைத்த
வாய்ச்சாளை யான்மற வேன்மறந் தான்மன மாற்றிடுமே.

இ - ள். நீச்சால் பெருத்திடு - நீச்சுநிலையால் பெருகியோடுகிற, காவேரி ஆற்றை நிலைநிறுத்தி - காவேரிநதியைத்தடுத்து, இலைக்கறி சாற்றையெல்லாம் சாய்ச்சாள் - கீரைச்சாற்றையெல்லாம் சாய்த்தாள், அதுதானும் அன்றி - அதுவுமன்றி, காய்ச்சாப்புளியும் - பச்சைப்புளியையும், கல்லுடன் சோறும் - கல்லோடுகூடிய சோற்றையும், கலந்துவைத்த - கலந்துபடைத்த, ஆச்சாளை யான்மறவேன் - ஆச்சாளை நான்மறக்கமாட்டேன், மறந்தால் - மறந்தேனுயின், மனம் ஆற்றிடுமே - என்மனம் பொறுக்குமோ, எ - று.

ஆற்றிடுமே என்பதில் ஏகாரம்வினு.

ஒருவேசையானவள் கதைசொல்லச்சொன்னபோது பாடியது.

164. சோமன் புறப்படத் தென்றலும் வீசத் துயிலொழிய
யாமங்க டோறுங் குயில்வந்து கூவிடந் நேரத்திலே
நாமும் பிழைத்து மனிதர்முன் பேசிட நாமுமுண்டாய்க்
காமக் கலகந் தெளிந்தபின் ஞனுங் கதைசொல்வனே.

இ - ள். சோமன்புறப்பட - சந்திரன் உதிக்க, தென்றலும் வீச - தென்றற்காற்றும்வீச, துயில் ஒழிய - நித்திரைநீங்க, யாமங்கள் தோறும் குயில்வந்துகூவிடு - சாமங்கள்தோறும் குயில்வந்து கூவுகின்ற, அந்நேரத்தில் - அந்தவேளையில், நாமும் பிழைத்து - யாமும் (இறவாது) பிழைத்து, மனிதர்முன் பேசிட நாமும் உண்டாய் - மனிதருக்கெதிரில் பேசும்படி

நாமும் உண்டாயிருந்து, காமக்கலகம் தெளிந்தபின் - காமப்போர் தெளிந்த பிறகு, நானும் கதைசொல்வன் - நானும் கதைசொல்வேன், எ - று.

சோமன் புறப்பாடு முதலியவற்றிற்குத் தப்பிப்பிழைத்திருந்தால் கதை சொல்வேன் என்பதாம்.

ஒரு ஊரார்மேல் கோபங்கொண்டு, அந்த ஊரிலுள்ள ஏரி உடைந்து ஒட்டையேரியாகும்படி பாடியது.

165. கலங்கற் றுறைதனிற் காராளர் போதத்
தெலுங்கப்ப நாரணன் றெண்டிக்கச் - சலம்பெருகி
நட்டாறு கொண்டுகரை நன்று யுடைந்துவிடக்
கட்டா தொழிதல் கடன்.

இ - ள். கலங்கல் துறை யதனில் காராளர்போத - கலங்கல்போகுந் துறையில் வேளாளரை (நீரோட்டத்தோடு அடித்துக்கொண்டு)செல்லவும், தெலுங்கப்ப நாரணன் தெண்டிக்க - தெலுங்கப்ப நாரணன் தண்டிக்கவும், சலம்பெருகி - நீர் பெருகி, நட்டாறுகொண்டு - நட்டாற்றைத் தன்னுட் கொண்டு,கரை நன்றாய் உடைந்துவிட-கரைமுழுதும் உடைய, நீர் கட்டாது ஒழிதல் - நீர்கட்டப்படாதொழிதலே, கடன் - முறைமையாகும், எ - று.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

166. திருமால்வா கனநாவா யிராசி யொன்று
சினைதெவிட்டார் மாதுலன்கோ கிலமிவ் வேழி
னுருவாமே யெழுத்துநடு வெனக்குச் செய்தா
னுடனான பதினொன்றுந் தானே கொண்டா
னொருபாகத் திருத்தினன் றலையி லேற்று
னொருமதலை தனக்களித்தா னுண்டான் பூண்டான்
பரிவாயொண் கரத்தமைத்தா னுகந்தா னிந்தப்
பைம்பொழிற்றில் லையுளாடும் பரமன் றானே.

இ - ள். இந்த பைம்பொழில் தில்லையுள் ஆடும் பரமன் - பசியசோலை சூழ்ந்த இந்தத் தில்லையில் நடனம்பண்ணுகிற மேலோனாகிய சிவபெருமான், திருமால் வாகனம் - கருடன் (நாகாரி), நாவாய் - தெப்பம் (கலம்), இராசி ஒன்று-கன்னி, சினை - கிளை-(கவடு), தெவிட்டார்-ஆரார், மாதுலன்-மாமன், கோகிலம் - பல்லி, இ எழின் - இவ்வேழு சொற்களிலுள்ள, உருஆம் எழ் எழுத்துநடு - வரிவடிவாகிய நடுவெழுத்தேழையும், எனக்குச் செய்தான்—, உடனான பதினொன்றும் தானேகொண்டான் - கூட இருந்த பதினொன்கையும் தானேகொண்டு, (முறையே) ஒருபாகத்து இருத்தினான் - ஒரு பங்கில் வைத்துக்கொண்டான், தலையில் ஏற்றான் - சிரத்தி லேற்றுக்கொண்டான், ஒருமதலை தனக்கு அளித்தான் - ஒருபுதல்வனுக்குத் தந்தான், உண்டான்-,

பூண்டான்—, பரிவாய் - அன்போடு, ஒள் கரத்து அமைத்தான் - அழகாகிய கையில் அமைத்துக்கொண்டான், உகந்தான் - விரும்பினுன், எ - று.

ஒருபாகத்திருந்தினுன் கையிலேற்ருன் எனச்சிலர் பாட மோதுவர் இப்பாடத்தில் கம் என்பதற்கு கபாலம் எனப்பொருள்கூறலாம். ஆயினும் கரத்தமைத்தான் என மேல் வருகையால் தலையிலேற்ருன் என்பதே சிறப்புடைத்து. * நடுவிலுள்ள ஏழெழுத்துக்களையெடுத்துக்கொண்டு, காலன் வராமல் செய்தான் என்றும், நடுவெழுத்தொழிய நின்ற முதலெழுத்தையும், கடையெழுத்தையும் முறையே சேர்த்து பெண்ணைப் பாகத்திலிருத்தினுன், நீரைத்தலையிலேற்ருன், கனியைப் புதல்வனுக்குத்தந்தான், விஷத்தையுண்டான், ஆத்திமாலையைப் பூண்டான், மானைக்கையிலமைத்தான், பலியை விரும்பினுன் என்றும் கூறுக.

* நா	கா	ரி
க	ல	ம்
க	ண்	ணி
க	வ	டு
ஆ	ரா	ர்
மா	ம	ன்
ப	ல்	வி

கனிகொடுத்தசெய்தி - சிவபெருமான் கையிலிருந்த மாங்கனியை விநாயகர் சுப்பிரமணியர் இருவரும் விரும்பிக்கேட்க, சிவபெருமான் அவ்விருவரையும் நோக்கி, உம்மிருவரில் யார் உலக முழுதும் வலம் வந்து முன்னே என்னிடம் சேருகிறீர்களோ அவர்களுக்குக் கொடுப்பேனென்று சொல்ல, சுப்பிரமணியர் மயிலின்மீதேறி உலகத்தை வலம்வருமுன்னே, விநாயகர் எழுந்து சிவபெருமானை வலம்வந்து, உலகமெல்லாம் உன்வடிவமாதலால் உன்னை வலம்வந்தது உலகத்தை வலம்வந்ததாயிற்று என்று சொல்ல, இந்த யுக்திக்குமெச்சிக் கனியைத்தந்தருளினர் என்பது.

நிரனிறைபபோ...

167. கூற்றுவனை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை யிஞ்சி மூன்றை
யேற்றுலகின் புறவுருவ மாளத் தோள்க
ளிறவெறிப்ப விமையப்பெண் வெருவ வேவக்
காற்ருெழிலா னயனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் கரதலத்தாற் கணையாற் பின்னு
மூற்றழிய வுதைத்தெரித்து நெரித்துச் சூடி
யுரித்தெரித்தா னவனென்னை யுடைய கோவே.

இ - ள். ஏற்று - எதிர்த்து, கூற்றுவனை - யமனையும், வில்மதனை - கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனையும், அரக்கர்கோவை - அரக்கருக்கரசனுகிய ராவணனையும், கூன்நிலவை - வளைவாகிய பிறைச்சந்திரனையும், குஞ்சரத்தை - யானையையும், இஞ்சிமூன்றை - மும்மதில்களையும், உலகுஇன்பு உற - உலகம் இன்பமடையவும், உருவம்மாள - உருவமழியவும், தோள்கள் இற - புயங்கள் முறியவும், எறிப்ப - விளங்கவும், இமையப்பெண்வெருவ - உமாதேவி யஞ்சவும், வேவ - வெந்து நீருகவும், கால்தொழிலால் - காலின்

தொழிலினாலும், நயனத்தால் - கண்ணினாலும், விரலால் - கால் விரலினாலும், கற்றைகதிர்முடியால் - திரட்சியாகிய ஒளியுள்ள சடாமகுடத்தாலும், கரதலத்தால் - கைத்தலத்தாலும், கணையால் - அம்பினாலும், பின்னும் ஊற்று அழிய - மேலும் சுரப்பற்றொழியும்படி, உதைத்து - உதைத்தும், எரித்து - எரித்தும், நெரித்து - நெரித்தும், சூடி - சூடியும், உரித்து - உரித்தும், எரித்தான் - எரித்தவனும் ஆகிய, அவன் - அவனே, என்னை உடையகோ - என்னை யடிமையாகவுடைய இறைவன், எ - று.

கூற்றுவனை உலகின்புறக் காற்றொழிலால் உதைத்து என்றும், வின்மதனை உருவமாள நயனத்தால் எரித்து என்றும், அரக்கர்கோவைத் தோள்களிற விரலால் நெரித்து என்றும், கூனிலவை எறிப்ப கற்றைக் கதிர்முடியில் சூடி என்றும், குஞ்சரத்தை இமையப் பெண்வெருவக் கரதலத்தால் உரித்து என்றும், இஞ்சி மூன்றை வேவக்கணையால் எரித்தான் என்றும் இயைத்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. குஞ்சரம் என்றது கயாசுரனை. இஞ்சி மூன்று என்றது திரிபுரங்களை.

நிரனிறைப்பொருள்கோள்.

168. பொன்னனைவா ளரக்கனைநூற் றுவரைக் காவைப்
பொருசிலையைக் கனைகடலைப் பொன்ன னீன்ற
நன்மகற்காய்ச் சுரர்க்காயை வருக்காய்க் காத
னப்பினைக்காய்ச் சானகிக்காய் நடவைக் காக
மன்னுகிரால் வடிக்கணையால் வளையாற் புள்ளால்
வயங்குதோள் வலியால்வா னரங்க ளாலு
முன்னுடற்கீ றிச்சரங்கொண் டமரில் வீழ்த்தி
முதலொடுங்கொண் டிறுத்தணைத்த மோகூ ரானே.

இ - ள். பொன்னனை - இரணியனையும், வாள் அரக்கனை - வாட்படையையுடைய அரக்கனாகிய ராவணனையும், நூற்றுவரை - துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரையும், காவை - பாரிசாதமரச் சோலையையும், பொருசிலையை - போற்புரிதற்குரிய வில்லையும், கனைகடலை - ஒலிக்கின்ற கடலையும், பொன்னன் ஈன்ற நல் மகற்காய் - இரணியன்பெற்ற சற்புத்திரனாகிய பிரகலாதநன் பொருட்டாகவும், சுரர்க்கு ஆய் - தேவர்கள் பொருட்டாகவும், ஐவருக்காய் - பஞ்சவர் பொருட்டாகவும், காதல் நப்பினைக்காய் - அன்புள்ள நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காகவும், சானகிக்காய் - சீதாபிராட்டியின் பொருட்டாகவும், நடவைக்காக - வழியுண்டாகும் பொருட்டாகவும், மன் உகிரால் - நிலைபெற்ற நகத்தாலும், வடிக்கணையால் - வடித்தலமைந்த அம்பினாலும், வளையால் - சங்கத் தொனியினாலும், புள்ளால் - பறவையாலும், வயங்குதோள் வலியால் - விளங்குகின்ற புஜபலத்தினாலும், வாநரங்களாலும்—, முன் - முற்காலத்தில், உரங்கீறி - மார்பைப் பிளந்தும், சிரம்

கொண்டு - தலையை யறுத்தும், அமரில் வீழ்த்தி - யுத்தகளத்தில் விழுத்தியும், முதலொடும் கொண்டு - வேரோடு பெயர்த்தெடுத்தும், இறுத்து - ஒடித்தும், அடைத்த - திருவணைகட்டித்தடுத்த, மோகூரானே - திருமோகூரிலெழுந்தருளிய இறைவனே, எ - று.

பொன்னுக்கு இரணியம் என்று பெயராதலால் பொன்னன் என்றது இரணியனுக்காயிற்று.

பொன்னனை நன்மகற்காய் மன்னுகிரால் உரங்கீறி என்றும், வாளரக்கனை சுரர்க்காய் வடிக்கணையால் சிரங்கொண்டு என்றும், நூற்றுவரை ஐவருக்காய் வளையால் அமரில் வீழ்த்தி என்றும், காவை காதனப்பினைக்காய்ப் புள்ளால் முதலொடுங்கொண்டு என்றும், பொருசிலையைச் சானகிக்காய் வயங்குதோள்வலியால் இறுத்து என்றும், கனைகடலை நடவைக்காக வானரங்களாலும் அடைத்த என்றும், இயைத்துப் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

வீரசென்னன் என்னும் வடுகப்பிராமணன் வீட்டில் உண்ட கூழைக் குறித்துப் பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

169. ஏழாளை யடித்தபுலி தனையடித்தான் வீரசென்ன னென்றே
காட்டில், வாழாமற் சிறுபுலிக ளீப்புலியோ டெலிப்புலி
யாய் வடிவங் கொண்டு, பாழாகிக் காடெல்லாம் பரதவிக்க
வடுகரடுப் படியில் வந்து, கூழாகி வயினிற்றிற்போம் பொ
ழுதுகுணம் போகாமற் குமுறுந் தானே.

இ - ள். எழ் ஆளை அடித்தபுலிதன்னை - ஏழாட்களைக்கொன்ற புலியை, வீரசென்னன் அடித்தான் என்று - வீரசென்னன் கொன்றானென்று (அஞ்சி), சிறு புலிகள் - சிறிய புலிகள், காட்டில் வாழாமல் - காட்டில் தங்காமல், ஈப்புலியோடு எலிப்புலியாய் வடிவங்கொண்டு - ஈப்புலிகளோடு எலிப்புலியின் வடிவம் கொண்டு, காடு எல்லாம் பாழ் ஆகி - காடு முழுதும் பாழ்பட்டு, பரதவிக்க - வருந்த, வடுகர் அடுப்பு அடியில் வந்து கூழ் ஆகி - வடுகருடைய அடுப்பினடியில்வந்து கூழினுருவமாகி, வயிற்றினில் போம் பொழுது - வயிற்றினில் போகும்பொழுது, குணம் போகாமல் - பழைய குணம் நீங்காமல், குமுறும் - முழங்கும், எ - று.

ஏழாட்களைக்கொன்ற புலியை வீரசென்னன் கொன்றானென்னுஞ் செய்தியைக் காட்டில் வாழ்கின்ற மற்றைப்புலிகள் கேட்டு அஞ்சி ஈப்புலியும் எலிப்புலியுமாய் வடிவங்கொண்டு ஊரில்வந்து வீடுகளில் சஞ்சரிப்பதுமன்றி, இன்று கூழுருவெடுத்து வடுகருடைய அடுப்படியினின்றும் என் வயிற்றிற் புகுந்தது, ஆனல் அப்படி புகும்பொழுதும் தமது பழைய குணமாகிய குமுறலை யொழிந்தில என்பதாம்.

இடைச்சிமிகுதியாய்த் தண்ணீர்கலந்த மோரைக்
கொடுத்தபோது பாடியது.
கொச்சகக்கலிப்பா.

170. காரென்று பேர்படைத்தாய் ககனத் துறும்போது
நீரென்று பேர்படைத்தாய் நெடுந்தரையில் வந்ததற்பின்
வாரொன்று மென்முலையா ராய்ச்சியர்கை வந்ததற்பின்
மோரென்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும் பெற்றாயே.

இ - ள். ககனத்து உறும்போது - ஆகாயத்தி லிருக்கும்போது, கார் என்று பேர்படைத்தாய் - மேகமென்று பேர்படைத்தாய், நெடுந்தரையில் வந்ததற்பின் - பெரிய பூமிக்கு வந்தபிறகு, நீர் என்று பேர்படைத்தாய் - நீரென்று பேர் படைத்தாய், வார் ஒன்றும் - கச்சுப்பொருந்திய, மெல் முலையார் - மெல்லிய தனங்களை யுடையவராகிய, ஆய்ச்சியர்கை வந்ததற்பின் - இடைச்சியார் கையில் வந்த பிறகு, மோர் என்று பேர்படைத்தாய் - மோர் என்று பேர் படைத்தாய் (ஆதலால்), முப்பேரும் பெற்றாய் - மூன்றுபேர்களும் படைத்தாய், எ - று.

செட்டிகள் இவரைக்கண்டு தம்முள் பரிபாஷையாய்ப்
பேசிக்கொண்டதைக் குறித்துப் பாடியது.
கட்டளைக்கலித்துறை.

171. கருந்தலை செந்தலை தங்கான் றிரிக்கால் கடையிற்சுற்றி
வருந்திக் குடவற்குந் தாட்டிக்குங் கொத்திட்டு மாய்வதல்
கரந்தைக ளாண்டி லொருக்கால் வருவது கண்டிருந்து[லால்
மரும்புக்குங் கொத்துக்கும்வந்தார் பிழைப்ப தரிதென்பரே

இ - ள். கரந்தைகள் - குருக்கள், ஆண்டில் ஒருக்கால் வருவது கண்டிருந்தும் - வருஷத்தி லொருதரம் வரப்பார்த்திருந்தும், (அவ்வாறு செய்யாமல் அடிக்கடிவருகிறார் என்று நினைத்து) கருந்தலை - கால், செந்தலை - அரைக்கால், தங்கான் - அரை, திரிக்கால்-முக்கால், (இந்தத்தொகைகளைப் பெற), கடையில் சுற்றிவருந்தி - கடைகளில் சுற்றிவருந்தி, குடவற்கும் - தேவடியாளுக்கும், தாட்டிக்கும் - வைப்பாட்டிக்கும், கொத்து இட்டு மாய்வது அல்லால் - சோறிட்டு மடிவதே யல்லாமல், அரும்புக்கும் - அரிசியின் பொருட்டும், கொத்துக்கும் - சோற்றின் பொருட்டும், வந்தார் - வந்துவிட்டார், பிழைப்பது - இனி நாம் பிழைப்பது, அரிது என்பர் - அருமையாகுமென்று சொல்லுவர், எ - று.

திம்மியென்னும் தெலுங்கத் தேவடியாள் மரியாதையின்றிப்
பேசினதைக் குறித்துப் பாடியது.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

172. ஏமிரா வோரி யென்பா ளெந்துண்டி வஸ்தி வென்பாள்
தாமிராச் சொன்ன வெல்லாந் தலைகடை தெரிந்த தில்லை
போமிராச் சூழுஞ் சோலை பொருகொண்டைத் திம்மி கை
நாமிரர்ப் பட்ட ப்பாடு நமஞ்கையிற் பாடு தானே. [யில்

இ - ள். எமிரா ஒரி என்பாள் - அடே யென்னடா என்பாள், எந்து உண்டி வஸ்திவி ஏன்பாள் - எங்கிருந்து வந்தாய் என்பாள், தாம் இரா சொன்ன எல்லாம் - அவள் இராத்திரி சொன்ன சொற்களெல்லாம், தலை கடை தெரிந்ததில்லை - முதல் இறுதிகள் அறியப்பட்டதில்லை, போம் இரா சூழும் சோலை பொரு-மிகுந்த இருளையும் நெருங்கிய சோலையையும் நிகர்த்த, கொண்டை-கொண்டையையுடைய திம்மிகையில் - திம்மி என்பவள் கையில், நாம் இராபட்டபாடு - யாம் ராத்திரிபட்ட துன்பம், நமன் கையில் பாடுதானே - யமன் கையில் அகப்பட்டு அடைந்த துன்பமேயாம், எ - று.

தன்னை ஏளனம் செய்த பாடத்தெரியாத கிழந்தாசியை நிந்தித்துப் பாடியது.

173. இந்து முடிக்குஞ் சடையாள ரிருக்குந் தொண்டை வளநாட்டில், சிந்து படிக்கக் கவிபடிக்கத் தெரியா மடவா யுன்றனக்குக், கெந்த பொடியேன் பூமுடியேன் கிழமாய் நரைத்து முகந்திரைந்து, மிந்த முறுக்கேன் வீருப்பே னெடுப்பே னுன்னைக் கொடுப்பேனே.

இ - ள். இந்து முடிக்கும் சடையாளர் - சந்திரனை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானனவர், இருக்கும்-வாழ்கின்ற, தொண்டை வளநாட்டில்—, சிந்துபடிக்க - சிந்து படிக்கவும், கவி படிக்க - கவி படிக்கவும், தெரியா - அறியாத, மடவாய் - பெண்ணே, உன்தனக்கு - உனக்கு, கெந்தபொடி ஏன் - கெந்தபொடி யாதுக்கு, பூமுடி ஏன் - பூ முடித்தல் யாதுக்கு, கிழம் ஆய் நரைத்து முகம் திரைந்தும் - கிழப்பருவம் வந்து மயிர் நரைத்து முகம் தோல்திரைந்தும், இந்த முறுக்கு ஏன் - வீருப்பு ஏன், எடுப்பேன் உன்னைக் கொடுப்பேனே, எ - று.

சில பெரியோர்கள் சிவபெருமானுக்குக் கோட்டிலும், லாயமும், மடைப்பள்ளியும், ஓடையும், காய்கறித் தோட்டமும், நாடகசாலையும் இன்னதின்னதென ஓர் செய்யுளிற் பாடவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தபோது பாடியது.

கட்டளைக்கலிப்பா.

174. ஏறு கட்டிய கொட்டி லரங்கமே யீரி ரண்டு முகன்வாயி லாயமே, மாறு கண்ணப்பன் வாய்மடைப் பள்ளியே வாய்த்த வோடை திருமால் வதனமே, வீறு சேர்சிறுத் தொண்டனில் லாளுந்தி வேட்ட நற்கரி காய்க்கின்ற தோட்டமே, நாறு பூம்பொழில் சூழ்தில்லை யம்பல நாரி பாகற்கு நாடக சாலையே.

இ - ள். நாரிபாகற்கு - உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு, அரங்கம் - திருவரங்கமானது, ஏறுகட்டிய கொட்டில்-

இடபத்தைக் கட்டிவைத்த தோழமாகும், ஈரிரண்டு முகன்வாய் - நான்கு முகங்களை யுடையவனாகிய பிரமனது வாயானது, இலாயம் - குதிரைப்பந்தியாகும், மாறு கண்ணப்பன்வாய் - ஊனமாயிருந்த கண்ணுக்குப் பிரதியாகத் தன் கண்ணைத் தோண்டி அப்பினவராகிய கண்ணப்பநாயனாரது வாயானது, மடைப்பள்ளி - மடைப்பள்ளியாகும், திருமால் வதனம்-திருமாலின் முகமானது, வாய்த்த ஓடை - மாட்சிமைப்பட்ட குளமாகும், வீறுசேர் சிறுத்தொண்டன் இல்லாள் உந்தி - மேன்மை பொருந்திய சிறுத்தொண்ட நாயனாரது மனைவியின் வயிறானது, வேட்ட நல்கறி காய்க்கின்றதோட்டம்- விரும்பிய நல்லகறிகள் காய்க்கின்ற கொல்லையாகும், நாறுபூ பொழில்சூழ் தில்லையம்பலம் - மணக்கின்ற பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த தில்லைப் பொன்னம்பலமானது, நாடகசாலை - நடன சபையாகும், எ - று.

திரிபுர சங்காரகாலத்தில் திருமால் இடபமா யிருந்தாராதலாலும் அவருக்கு இடமாயிருப்பது திருவரங்கமாதலாலும் "ஏறுகட்டிய கொட்டிலரங்கமே" என்றும், வேதங்கள் பிரமனதுவாயில் தங்குதலாலும் அவை சிவபெருமானுக்குக் குதிரைகளாதலாலும் "ஈரிரண்டு முகன்வாயிலாயமே" என்றும், கறியை மென்று பதமாக்கிக் கொடுத்தது கண்ணப்பன் வாயாதலால் "கண்ணப்பன் வாய் மடைப்பள்ளியே" என்றும், திருமால் நாடோறும் ஆயிரம் தாமரை மலர்களால் அருச்சித்துவந்து ஒரு நாள் ஒரு மலர் குறைதலும் அதற்குப் பிரதியாகத் தன் முகத்திலுள்ள கண்ணைப் பிடுங்கி அருச்சித்ததனால் "ஓடைதிருமால் வதநமே" என்றும், சிறுத்தொண்டன் மனைவியின் வயிறானது கறியாகச் சமைத்துப் படைத்தற்குரிய புதல்வனைப் பெற்ற வயிறுதலால் "சிறுத்தொண்டனில்லாளுந்திவேட்டநற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே" என்றும் கூறினார்.

முற்றிற்று.

ஔவையார்.

சேரமான் பெருமாணாயனார் பொன்வண்ணத் தந்தாதியையும் ஆதியுலாவையும் பாடித் திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமான் சந்நிதியில் அரங்கேற்றப் போகும்போது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு, விநாயகரைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஔவையாரையும் தம்முடன் வரும்படி யழைத்தனர். ஔவையார் விநாயக பூசையைச் சீக்கிரத்தில் முடித்துப் போக நினைத்தார். அந்த நினைப்பை விநாயகக் கடவுளறிந்து, அவர்களுக்கு முன் உன்னைக் கைலாயத்தில் சேர்க்கிறேன், அவசரப்படாமல் பூசை செய் யென்று கட்டளையிட, ஔவையாரும், அந்தப்படியே விரையாமல் பூசித்து, "சீதக்களப" என்னும் அகவலைப் பாடித் துதித்தனர். உடனே விநாயகர் விசுவரூபங்கொண்டு ஔவையாரைத் தம் துதிக்கையாலேந்திக் கைலாயத்தில் விடுத்தனர். தமக்கு முன் ஔவையார் வந்திருப்பதைக் கண்டு சேரமான் பெருமாணாயனார் வினவினபோது பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

1. மதுர மொழிநல் லுமையாள் சிறுவன் மலர்ப்பதத்தை
முதிர நினையவல் லார்க்கரி தோமுகில் போன்முழங்கி
யதிர வருகின்ற யானையுந் தேரு மதன்பின்சென்ற
குதிரையுங் காதங் கிழவியுங் காதங் குலமன்னனே.

இ - ள். குலமன்னனே - சிறப்பையுடைய வேந்தனே, மதுரமொழி - இன்சொல்லையுடைய, நல் உமையாள் புதல்வன் - நன்மையைத் தருகின்ற உமாதேவிக்குப் புத்திரனாகிய விநாயகக்கடவுளின், மலர்பதத்தை - தாமரை மலர்போலுந் திருவடியை, முதிரநினையவல்லார்க்கு - மிகுதியாக நினைய வல்லவர்க்கு, அரிதோ - (இப்படி முந்திவந்திருப்பது) அரிதாகுமோ, முகில் போல் முழங்கி - மேகம்போல கர்ஜித்து, அதிரவருகின்ற - (பூமி அதிரும்படி) நடந்துவருகின்ற, யானையும் - யானையும், தேரும் - இரதமும், அதன்பின்சென்ற குதிரையும் - அதன்பின்போன குதிரையும், காதம் - (நடப்பது) காததூரமே, கிழவியும் காதம் - கிழவியாகிய நானும் (நடந்தது) காததூரமே, எ - று.

சோழன் ஔவையை நோக்கி நீ எங்கிருந்து வந்தாயென்று
கேட்கப் பாடியது.

2. கானொந்தே னொந்தேன் கடுகி வழிநடந்தேன்
யான்வந்த தூர மெளிதன்று - கூனல்
கருந்தேனுக் கண்ணாந்த காவிரிசூழ் நாடா
விருந்தேனுக் கெங்கே யிடம்.

இ - ள். கால் நொந்தேன் நொந்தேன் - கால் வருந்தினேன் வருந்தினேன், கடுகி வழிநடந்தேன் - விரைந்து வழிநடந்தேன், யான்வந்த தூரம் எளிது அன்று - நான் வந்த தூரம் எளிதல்ல, கூனல் - சங்கானது, கருதே

ரைக்கு அண்ணாந்த-பெரிய தேனின்பொருட்டு திமிர்கின்ற, காவிரிசூழ்நாடா-காவிரியாறு சூழ்ந்த நாட்டை யுடைய சோழனே, இருந்தேனுக்கு - இப்படி யிருந்த எனக்கு, இடம் எங்கே - இடம் எவ்விடத்தே, எ - று.

நான் இருப்பது இன்ன இடம் என்றில்லை என்பது கருத்து.

சோழன் ஔவையென்றறியாமல் கம்பர் பாட்டை வியந்தபோது பாடியது.

3. விரக ரிருவர் புகழ்ந்திடவே வேண்டும்
விரனிறைய மோதிரங்கள் வேண்டு - மரையதனிற்
பஞ்சேனும் பட்டேனும் வேண்டு மவர்கவிதை
நஞ்சேனும் வேம்பேனு நன்று.

இ - ள். விரகர் இருவர் - விவேகியர் இருவர், புகழ்ந்திடவேண்டும் - (கூடவிருந்து) புகழவேண்டும், விரல் நிறைய மோதிரங்கள் வேண்டும் - விரல்கள் நிரம்ப மோதிரங்கள் அணிந்திருக்கவேண்டும், அரையதனில் - இடையில், பஞ்சேனும் பட்டேனும் வேண்டும் - நூலாடையாயினும் பட்டாடையாயினும் (அலங்காரமாக அணிந்திருக்க) வேண்டும், (இப்படியொருவரிருப்பாராயின்) அவர் கவிதை - அவர் பாடியபாடல், நஞ்சேனும் வேம்பேனும்-விஷமாயிருப்பினும் வேம்பாயிருப்பினும், நன்று- அழகிதே, எ - று.

சோழன் கம்பர்போலப் பாரகாவியம் பாடுவோர் ஒருவருமில்லை என்று சொன்னபோது பாடியவை.

4. வான்குருவி யின்கூடு வல்லரக்குத் தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பி யாவர்க்குஞ் செய்யரிதால் - யாம்பெரிதும்
வல்லோமே யென்று வலிமைசொல வேண்டாங்கா
ணெல்லார்க்கு மொவ்வொன் றெளிது.

இ - ள். வான்குருவியின் கூடு - சிறந்த குருவிக்கூடும், வல் அரக்கு - வன்மையாகிய அரக்கும், தொல்கறையான் - பழமையாகிய சிதலும், தேன் - தேனும், சிலம்பி - சிலம்பிப் பூச்சியின் கூடும், யாவர்க்கும் செய் அரிது - எவர்க்கும் செய்வது அருமையாகும், (ஆதலால்) யாம் பெரிதும் வல்லோம் என்று - நாம் மிகவும் வல்லோமென்று, வலிமை சொல்ல வேண்டாம் - வன்மை பேசவேண்டாம், எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன்று எளிது - யாவர்க்கும் ஒவ்வொரு காரியஞ் செய்தல் எளிதாகும், எ - று.

5. சித்திரமுங் கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழு நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்க - நித்த
நடையு நடைப்பழக்க நட்புந் தயையுங்
கொடையும் பிறவிக் குணம்.

இ-ள். சித்திரமும் கைப்பழக்கம் - சித்திர மெழுதுவதும் கைப் பழக்கமாகும், செந்தமிழும் நாபழக்கம் - செந்தமிழ்த் தேர்ச்சியும் நாவினது பழக்கமாகும், வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம் - வைத்ததோர் கல்வி மனப்பழக்கத்தினு லுண்டாகும், நித்தம் - நாள்தோறும், நடையும் - நடத் தலும், நடைப்பழக்கம் - நடத்தற் பழக்கமாகும், நட்பும் - நட்புக் குணமும், தயையும் - கருணையும், கொடையும் - ஈகையும், பிறவிக்குணம் - பிறவிக் குணங்களாம், எ-று.

வலியோரைக் கண்டால் மெலியோர் அஞ்சுவர் எனப் பாடியது.

6. காணுமல் வேணதெல்லாங் கத்தலாங் கற்ருேர்முன்
கோணுமல் வாய்திறக்கக் கூடாதே - நாணுமல்
பேச்சுப்பேச் சென்னும் பெரும்பூனை வந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச் சென்னுங் கிளி.

இ-ள். காணுமல் - பாராமல், வேணது எல்லாம் கத்தலாம் - வேண் டியவைகளையெல்லாம் கத்தலாகும், கற்ருேர் முன் - கற்றவர்களுக் கெதி ரில், கோணுமல் வாய் திறக்கக்கூடாது - நாணுமல் வாய்திறக்க வொண் ணுது, கிளி - கிளிப்பிள்ளையானது, நாணுமல் - வெட்கப்படாமல், பேச்சு பேச்சு என்னும் - பல பேச்சுகள் பேசும், பெரும் பூனை வந்தக்கால்-பெரிய பூனை வந்து எதிர்ப்பட்டால், கீச்சு கீச்சு என்னும் - கீச்சு கீச்சு என்று (அச் சத்தால்) கூவும், எ-று.

மனிதர்களுக்கு இவை அழகாம் எனப்பாடியது.

7. சுரதந் தனிலிளைத்த தோகை சுகிர்த
வீரதந் தனிலிளைத்த மேனி - நிரதங்
கொடுத்திளைத்த தாதா கொடுஞ்சமரிற் பட்ட
வடுத்துளைத்த கல்லபிரா மம்.

இ-ள். சுரதம்தனில் இளைத்ததோகை - கலவியினுல்மெலிந்த மாதி னது, சுகிர்த விரதம்தனில் இளைத்த மேனி - புண்ய விரதங்களால் மெலி ந்த மேனியும், நிரதம் - எப்பொழுதும், கொடுத்து இளைத்ததாதா - கொடு த்துமெலிந்த கொடையாளியினது, கொடு சமரில்பட்ட - கொடுமையாகிய யுத்தத்தில்பட்ட (வீரத்தன்மையைக் குறித்தெழுதப்பட்ட), வடுதுளைத்தகல்- வடுவாகத் தொளைக்கப்பட்ட கன்னிற்றலும், அபிராமம் - அழகாகும், எ-று.

பெண்களுக்கு இம்மைப்பயனுகிய நன்மக்கட்பேறு கருதிச்செய்யும் கலவியும் மறுமைப்பயனுக் குதவுவதாகிய விரதாதிகளை யநுஷ்டித்தலும் அழ காகும், புருடருக்கு இம்மைப்பயனுகிய புகழ்கருதிச்செய்யும் தானமும், மறு

மைப்பயனாகிய வீரசொர்க்கங்கருதிப் போரிற் பின்னிடாது நின்று போர் செய்து தமது வீரமுதலியவற்றையெழுதின கல்லில் நிற்றலும் அழகாகும் என்பது கருத்து. கொடையாளியினது கல் என இயைக்க.

சற்பாத்திரத்தில் செலவழியாச்செல்வம் வீணில் அழியும் எனப் பாடியது.

8 நம்ப னடியவர்க்கு நல்காத் திரவியங்கள்
பம்புக்காம் பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம் - வம்புக்காங்
கொள்ளைக்காங் கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ் சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந் தீக்காகுங் காண்.

இ - ள் நம்பன் அடியவர்க்கு - சிவனடியாருக்கு, நல்காதிரவியங்கள் - கொடாத திரவியங்கள், பம்புக்கு ஆம் - சூனியத்துக்குதவும், பேய்க்கு ஆம் - பேய்க்குதவும், பரத்தையர்க்கு ஆம் - வேசையர்க்குதவும், வம்புக்கு ஆம் - வீண்காரியங்களுக்குதவும், கொள்ளைக்கு ஆம் - (திருடர்) கொள்ளையிடுதற்குதவும், கள்ளுக்கு ஆம் - கள்ளுண்டற்குதவும், கோவுக்கு ஆம் - அரசனுக்குதவும், சாவுக்கு ஆம் - இழவுக்குதவும், கள்ளர்க்காம் - கள்ளருக்குதவும், தீக்கு ஆகும் - நெருப்பில் அகப்பட்டு அழியும். எ - று.

ஒருகுறவனுக்கு இரண்டுபேர் மனைவிமார் இருந்தனர். அவர்களுள் இளையவள்மீது அவனுக்கு அதிக விருப்பம், அவன் ஒருநாள் ஒரூருக்குப் போம்போது மனைவியரைநோக்கி நான் அன்பாக வளர்க்கிற இந்தப் பலாவை நீங்களிருவரும் பத்திரமாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லிப் போயினன், இளையவள் அந்தமரத்தை வெட்டிவிட்டு மூத்தவள்மேல் பழி சுமத்தினாள். குற்றமற்றவளாகிய மூத்தவள் கணவன் என்னசெய்வானோ என்று துக்கித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளை ஔவைநோக்கி வினவிச் சங்கதி தெரிந்துகொண்டு பலாமரம் தழைக்கப்பாடியது.

9. கூரிய வாளாற் குறைத்திட்ட கூன்பலா
வோரிதழாய்க் கன்றா யுயர்மரமாய்ச் - சீரியதோர்
வண்டுபோற் கொட்டையாய் வண்காயாய்த் தின்பழமாய்ப்
பண்டுபோ னிற்கவென் றும் பார்.

இ - ள். கூரியவாளால் - கூர்மையாகிய வாளினால், குறைத்திட்ட - வெட்டிவிட்ட, கூன்பலா - வளைவாகிய பலாமரமானது, ஓர் இதழ் ஆய் - ஓரிதழாகி, கன்றாய் - கன்றாகி, உயர்மரம் ஆய் - உயர்ந்தமரமாகி, சீரியது ஓர் வண்டுபோல் கொட்டை ஆய் - சிறந்ததாகிய ஒருவண்டினுருவம்போலக் கொட்டையையுடையதாகி, வள்காய் ஆய் - வளமாகிய காய்களையுடையதாகி, தின்பழம் ஆய் - உண்ணும் கனிகளையுடையதாகி, பார் - உலகில், என்றும் - எக்காலத்தும், பண்டுபோல் நிற்க - முன்னிருந்ததுபோலவே நிலைபெற்றிருக்க; எ - று.

ஔவையின் கையிலிருந்த மூட்டையைச் சோழன்பார்த்து அது என்னென்று கேட்டபோது பாடியது.

10. கூழைப் பலாத்தழைக்கப் பாடக் குறமகளு
மூழக் குழக்குத் தினைதந்தாள் - சோழகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
யொப்பிக்கு மென்ற னுளம்.

இ - ள். கூழைப்பலா தழைக்கப்பாட - தறிபட்ட பலாமரம் தழைக்கும்படி நான்பாட, குறமகளும் - குறப்பெண்ணும், மூழக்குழக்கு - மூவுழக்குழக்கு என்னும் அளவுள்ள, தினை தந்தாள் - தினையரிசியைக்கொடுத்தாள், சோழகேள் - சோழனே கேட்பாயாக, உப்புக்கும்பாடி - உப்பின்பொருட்டும்பாடி, புளிக்கும் - புளியின்பொருட்டும், ஒருகவிதை - ஒருபாடலை, என்றன் உள்ளம் ஒப்பிக்கும் - என்மனமானது ஒப்பியாநிற்கும், எ - று.

ஒப்பிக்கும் - பாடும் என்றபடி.

ஒருவன் ஔவைக்கு அமுதுபடைக்கவேண்டுமென்று மனைவியோடு சொல்ல, அவள்செய்த காரியங்களைப்பற்றிப் பாடியது.

11. இருந்து முகந்திருத்தி யீரொடுபேன் வாங்கி
விருந்துவந்த தென்று விளம்ப - வருந்திமிக
வாடினாள் பாடினா ளாடிப் பழமுறத்தாற்
சாடினா ளோடோடத் தான்.

இ - ள். இருந்து - அருகிலிருந்து, முகம் திருத்தி - முகத்தைத்துடைத்து, ஈரொடுபேன்வாங்கி - ஈருடனே பேனையும் உருவியெடுத்து, விருந்துவந்தது என்று விளம்ப - விருந்து வந்ததென்று (கணவன்) சொல்ல, (மனைவியானவள்) மிகவருந்தி - மிகவும் வருத்தப்பட்டு, ஆடினாள்—, பாடினாள்—, ஆடி—, ஓடோட—, (அவன்) ஓடவோட, பழமுறத்தால் சாடினாள் - பழமுறத்தைக்கொண்டு (அவனை) அடித்தாள், எ - று.

"இருந்தங்கிதம்பேசி யீருரீஇப் பேன்பார்த்து, விருந்துவந்ததன்பன் விளம்ப" என்றும் பாடமுண்டு.

ஒருத்தி, தன்கணவன் வேண்டிக்கோடலால் வெறுப்போடு ஔவைக்கு அன்னமிட, அவளது அன்பின்மையைக் குறித்துப் பாடியது.

12 காணக்கண் கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மாணுக்க வாய்திறக்க மாட்டாதே - வீணுக்கெ
னென்பெல்லாம் பற்றி யெரிகின்ற தையையோ
வன்பில்லா ளிட்ட வமுது.

இ - ள். ஐயையோ—, அன்பு இல்லாள் இட்ட அமுது - அன்பில்லாதவள் படைத்த அன்னத்தை, காண - பார்க்க, கண்கூசுதே - கண்கூசாநின்றதே, கை எடுக்க நாணுதே - கையானது எடுத்தற்கு நாணநின்றதே, மாண் ஒக்க வாய்திறக்க மாட்டாதே - மாட்சிமைபொருந்த வாயானது அங்காத்தல் செய்யாதே, வீணுக்கு - வீணாக, என் - எனது, என்பு எல்லாம் - எலும்புகளெல்லாம், பற்றி எரிகின்றது - பற்றி எரியாநின்றது, எ - று.

ஒரு அவிவேகிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த சற்குணமுள்ள ஒரு பெண்ணைக்கண்டிரங்கிப் பிரமனை நிந்தித்துப்பாடியது.

13. அற்றதலை போக வறாததலை நான்கினையும்
பற்றித் திருகிப் பறியேனோ - வற்று
மரமனையா னுக்கிந்த மானைவகுத் திட்ட
பிரமனையான் காணப் பெறின்.

இ - ள். வற்றும்மரம் அனையானுக்கு - உலர்ந்த மரத்தையொத்தவனுக்கு, இந்தமானை வகுத்திட்ட - இந்தப்பெண்ணையுண்டாக்கிவைத்த, பிரமனை - பிரமதேவனை, யான் காணப்பெறின் - நான் காணப்பெற்றால், அற்றதலைபோக - (முன்பே) அறுபட்ட தலையொன்றும் ஒழிய, அறாததலை நான்கினையும் - அறுபடாத நான்குதலைகளையும், பற்றி திருகி பறியேனோ - பிடித்துத் திருகிப்பிடுங்கேனோ, எ - று.

நற்குண நற்செய்கைகளில்லாத மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினும் இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பதே நன்றெனப்பாடியது.

14. பத்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதை யுண்டானா
லெத்தாலுங் கூடி யிருக்கலாஞ் - சற்றேனு
மேறுமா றாக விருப்பளே யாமாயின்
கூறாமற் சந்நியாசங் கொள்.

இ - ள். பத்தாவுக்கு ஏற்ற - கணவனுக்குத்தக்க, பதிவிரதை உண்டானால் - கற்புடைய மனைவியுண்டாயிருந்தால், எத்தாலும் - எவ்வழியாலும், கூடி இருக்கல் ஆம் - சேர்ந்திருக்கலாம், சற்றேனும் - சிறிதாயினும், ஏறுமாறாக இருப்பளேயாமாயின் - ஏறுமாறாக இருந்தாளேயாயின்; கூறாமல் - ஒருவரோடும் சொல்லாமல், சந்நியாசம்கொள் - துறவைக் கைக்கொள்வாய்; எ - று.

15. சண்டாளி சூர்ப்பநகை தாடகையைப் போல்வடிவு
கொண்டாளைப் பெண்டென்று கொண்டாயே - தொண்டர்
செருப்படிதான் செல்லாவுன் செல்வமென்ன செல்வ
நெருப்பிலே வீழ்ந்திடுதே னோ.

இ - ள். சண்டாளி - இழிந்த செய்கையுடையவளே, சூர்ப்பநகை தாடகையைப்போல் வடிவுகொண்டாளை - சூர்ப்பநகையும் தாடகையும்போல உருவமுடையவளை, பெண்டென்று கொண்டாயே - மனைவியாகப் பெற்றாயே, தொண்டர் செருப்பு அடிதான்செல்லா உன்செல்வம் என்ன செல்வம் - அடியாருடைய செருப்பின் அடிக்கும் ஈடாகாத உன்னுடைய செல்வமும் ஒருசெல்வமா, (இதனினும்) நெருப்பிலே வீழ்ந்திடுதல்நேர் - நெருப்பிலே விழுந்து இறத்தலே தகுதியுடையதாம், எ - று.

சிலம்பியென்னும் தாசி ஐந்துபொன்கொடுக்கக் கம்பன்பாடிய அரைப்பாடலை ஔவை கூழுக்கு முழுப்பாடலாகப் பாடியது.

16. தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவ துஞ்சோழ மண்டலமே - பெண்ணாவா
ளம்பொற் சிலம்பி யரவிந்தத் தாளணியுஞ்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு.

இ - ள். தண்ணீரும் - தண்ணீராவதும், காவிரியே - காவிரிநதியே - தார்வேந்தன் - மாலையையணிந்த அரசனாவானும், சோழனே - சோழனே, பெண் ஆவாள் - பெண்ணென்று சொல்லப்படுவாளும், அம்பொற் சிலம்பியே - அம்பொற் சிலம்பி யென்பவளே. சிலம்பு - சிலம்பாவதும், அரவிந்தம் தாள் அணியும் - (அவளது) தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தில் தரிக்கப்படுகிற, செம்பொன் சிலம்பே - செம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிலம்பேயாகும், எ - று.

கம்பன் பொறாமையால் ஔவையை அடீயென்று சொல்ல விரும்பி ஒருகாலடீ நாலிலைப்பந்தலடீயென்று சிலேடையாகச் சொல்லிப் பொருள்கேட்டபோது பாடியது.

17. எட்டேகா லட்சணமே யெமனே றும்பரியே
மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே - முட்டமேற்
கூரையில்லா வீடே குலராமன் றூதுவனே
யாரையடா சொன்ன யடா.

இ - ள். எட்டேகால் லக்ஷணமே - அவலக்ஷணமே, எமன் ஏறும் பரியே - இயமன் ஏறுகின்ற வாகனமாகிய எருமைக்கடாவே, மட்டு இல் பெரியம்மை வாகனமே - அளவு இல்லாத மூதேவிக்கு வாகனமாகிய கழுதையே, முட்டமேல் கூரை இல்லாவீடே - முழுதும் கூரையில்லாத வீடாகிய குட்டிச்சுவரே, குலராமன் தூதுவனே - மேன்மையாகிய ஸ்ரீராம தூதனாகிய ஆஞ்சநேயனே (குரங்கே), ஆரை அடா சொன்னய் அடா - ஆரைக் கீரையடா சொன்னய் அடா, எ - று.

செருமலைத் தெய்வீகனுடைய திருக்கோவலூரில், பெண்ணைநதிக்குத் தென்கரையில் குடிசைபோட்டுக் கொண்டிருந்த பாரியென்னும் இடையன் வீட்டிற்கு, ஔவை மழையில் நனைந்து நடுங்கிக் கொண்டு போயினள். அந்தவீட்டில் கலியாண மில்லாதிருந்த அங்கவை சங்கவையென்னும் இரண்டு பெண்கள், தமது சிற்றாடையைக் கொடுத்து நெருப்பில் குளிர்காயச்செய்து, முருங்கைக் கீரையை நெய்விட்டுச் சமைத்து, கேழ்வரகுக் களிகிளறி விருந்திட்டார்கள், அப்போது அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடியது.

18. வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் தின்பதாய்
நெய்தா னளாவி நிறம்பசந்த - பொய்யா
வடகென்று சொல்லி யமுதத்தை யிட்டார்
கடகஞ் செறிந்த கையார்.

இ - ள். கடகம் செறிந்த கையார் - கடகம் பொருந்திய கையினையுடையராகிய அங்கவை சங்கவை யென்பவர், வெய்தாய் - சூடுள்ளதாய், நறுவிதாய் - நன்மண முள்ளதாய், வேண்டளவும் தின்பதாய்-வேண்டுமளவும் உண்ணப்படுவதாய், நெய்தான் அளாவி - நெய்யோடு கலந்து, நிறம்பசந்த - நிறத்தாற் பசுமையாகிய, பொய்யா அடகு என்று சொல்லி - உண்மையாகிய இலைக்கறியென்று சொல்லி, அமுதத்தை யிட்டார் - அமிர்தத்தைப் படைத்தார்கள், எ - று.

'அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்கள் கொடுத்த
நீலச் சிற்றாடையை வியந்து பாடியது.

19. பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களைக்கொட்டுஞ் - சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்மூன்று
நீலச்சிற் றாடைக்கு நேர்.

இ - ள். பாரி பறித்த பறியும் - பாரியென்னும் இடையன் ஆடையைப் பறித்துத் தன்னைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்படி தடுத்ததும், பழையனூர் காரிகொடுத்த களைக்கொட்டும் - பழையனூர்க் காரிமுதலியார் என் கையிற்றந்த களைக்கொட்டும், சேரமான் வாராய் என அழைத்த வாய்மையும் - சேரமான்பெருமாணயனார் வாராயென் றழைத்த சொல்லும் ஆகிய, இம்மூன்றும் - இந்த மூன்றும், நீலச் சிற்றாடைக்கு நேர் - நீலச் சிற்றாடை கொடுத்த அன்பிற்கு நேராகும், எ - று.

அன்பின் மிகுதியால் பாரியென்னும் இடையன் ஔவையை ஆடை பற்றியிழுத்துத் தன்னைவிட்டுப் போகாமல் தடுத்தானென்பதும், பழையனூரிலிருக்கும் காரி முதலியார் தன் கொல்லையில் களை வெட்டும்போது ஔவையார் வர, அவள் கையிலும் களைக்கொட்டுக் கொடுத்துக் களை வெட்

டச் சொன்னு னென்பதும், சேரமான் பெருமாணுயனூர் தினந்தோறும் கைலாயத்துக்குப் போகும்போது 'வாராய் என்றழைத்தாரென்பதும் முன்னே நிகழ்ந்த கதையாதலால் இவ்வாறு கூறினர்.

அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்களிருவரில் ஒருத்தியைச் சோழனுக்கும், மற்றொருத்தியைப் பாண்டியனுக்கும் கலியாணம் செய்துகொடுக்க எண்ணி மணவோலை யெழுத விநாயகரை வரும்படி பாடியது.

20. ஒருகொம் பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுரிவைக் கங்காளன் காளாய் - பரிவுடனே
கண்ணுல வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுண்மை தீர்ப்பன் சபித்து.

இ - ள். கரி உரிவை கங்காளன் - யானைத்தோலையுடைய சிவபெருமானது, ஒரு கொம்பு - ஒற்றைக் கொம்பையும், இரு செவி - இரண்டு காதுகளையும், மும்மதத்து - மூன்று மதங்களையும், நால்வாய் - தொங்குகின்ற வாயையும் உடைய, காளாய்-மூத்த புதல்வனாகிய விநாயக மூர்த்தியே, கண்ணுல ஓலை கடிது எழுத - மணவோலையை விரைவாய் எழுதும் பொருட்டு, பரிவுடனே வாராயேல் - அன்போடு வாராயாயின், சபித்து - சாபமிட்டு, தன் ஆண்மை தீர்ப்பன் - உனது ஆண்மையை ஒழிப்பேன், எ - று.

நால்வாய் நான்குவாய் என்றும் சொன்னயம் தோன்றுதல்காண்க. கங்காளன் - முழுவெலும்பைத் தரித்தவன்.

சோழனைக் கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு வரும்படி பாடியது.

21. புகார்மன்னன் பொன்னிப் புனனாடன் சோழன்
தகாதென்று தானங் கிருந்து - நகாதே
கடிதின் வருக கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டா நாள்.

இ - ள். புகார் மன்னன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக்கரசனும், பொன்னிபுனல்நாடன்-காவிரி யாற்றுநீர் சூழ்ந்த நாட்டை யுடையவனும் ஆகிய, சோழன் - சோழபூபதி, தகாது என்று - தகாத காரியமென்று, அங்கு இருந்து நகாதே - அவ்விடத்திருந்து நகையாமல், பதினெட்டாம் நாள்விடிய - பதினெட்டாநாள் விடியுமளவில், கடிகோவலூர்க்கு - காவலையுடைய திருக்கோவலூருக்கு, கடிதின் வருக - விரைவாக வருக, எ - று.

பாண்டியனைக் கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு வரும்படி பாடியது.

22. வையைத் துறைவன் மதுரா புரித்தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே - தையலர்க்கு

வேண்டுவன கொண்டு விடியவீ ரொன்பானு
ளீண்டு வருக விசைந்து.

இ-ள். வையைத் துறைவன் - வையையாற்றுத் துறையையுடையவனாகிய, மதுராபுரி தென்னன் - மதுராபுரியிலுள்ள பாண்டியன், செய்யத் தகாது என்று தேம்பாதே - செய்யத் தகாதென்று வருந்தாமல், தையலர்க்கு வேண்டுவன கொண்டு - பெண்களுக்கு வேண்டுமவற்றைச் சேகரித்துக் கொண்டு, ஈரொன்பான் நாள்விடிய - பதினெட்டாம் நாள்விடியு மளவில்-இசைந்து ஈண்டுவருக, மனமிசைந்து இவ்விடத்துக்கு வருக, எ - று.

சேரனைக் கலியாணத்துக்கு வரும்படி பாடியது.

23. சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பூந் திருக்கோவ
லூரளவுந் தான்வருக வுட்காதே - பாரிமக
ளங்கவையைக் கொள்ள வரசர் மனமிசைந்தார்
சங்கவை யையுங்கூடத் தான்.

இ-ள். பாரிமகள் - பாரியின் மகளாகிய, அங்கவையை சங்கவையையுங் கூடக்கொள்ள - அங்கவையையும் சங்கவையையும் மணஞ்செய்துகொள்ள, அரசர் உட்காதே மனமிசைந்தார் - சோழன் பாண்டியன் என்னும் இரண்டரசரும் நாணுமல் மனமிசைந்தார்கள் (ஆதலால்), சேரலர்கோன் சேரன் - சேரநாட்டார்க் கரசனாகிய சேரனே, செழும்பூ - செழுமையும் அழகுமுள்ள, திருக்கோவலூ ரளவும் வருக - திருக்கோவலூர் வரைக்கும் வருக, எ - று.

வருணனைப் பொன்மாரி பெய்யப் பாடியது.

24. கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவல் - திருமணத்தில்
முன்மாரி பெய்யு முதுவாரி யைமாற்றிப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

இ-ள். கருணையால் - கிருபையினால், இந்த கடல் உலகம் காக்கும் - இந்தக் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தைக் காக்கின்ற, வருணனே-வருணபகவானே, மாமலையன் கோவல் - செருமலைத் தெய்வீகனது திருக்கோவலூரில், திருமணத்தில் - திருமணக்காலத்தில், முன்மாரி பெய்யும் - முன்னே மழையாகப் பெய்கின்ற, முதுவாரியை மாற்றி - பழமையாகிய கடல் நீரை யொழித்து, பொன்மாரியாகப் பொழி - பொன் மழையாகச் சொரியக்கடவாய், எ - று.

பெண்ணைநதியைப் பால் நெய்யாகப் பெருகி வரும்படி பாடியது.

25. முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்ந்து
தத்திய நெய்பா றலைப்பெய்து - குத்திச்

செருமலைத்தெய் வீகன் றிருக்கோவ லூர்க்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

இ - ள். முத்து எறியும் - முத்துக்களை வீசுகின்ற, பெண்ணை - பெண்ணைநதியே, முதுநீர் அது தவிர்ந்து - பழைய நீராகிய அதனை யொழித்து, தத்திய நெய் பால் தலைப்பெய்து - அவைகள் தாவுகின்ற நெய் பால்களின் பெருக்கோடு கூடி, குத்தி - (எதிர்ப்பட்ட மேடுகளைக்) குத்திக்கொண்டு, செருமலை தெய்வீகன் திருக்கோவலூர்க்கு-செருமலைத் தெய்வீகனது திருக்கோவலூருக்கு, வருமளவும் - வரும்வரைக்கும், கொண்டு ஓடிவா-கொண்டு விரைந்து வரக்கடவாய், எ - று.

திருக்கோவலூரைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

26. பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையா
மந்நாள் வயலரிசி யாகுமூ - ரெந்நாளுந்
தேங்குபுக ழேபடைத்த சேதிமா நாடதனி
லோங்குந் திருக்கோவ லூர்.

இ - ள். பொன் மாரி பெய்யும் ஊர் - பொன் மழை பெய்யும் ஊரும், பூபருத்தி ஆடை ஆம் அந்நாள் - அழகாகிய பருத்தி ஆடையாகின்ற அந்த நாளில், வயல் அரிசி ஆகும் ஊர் - வய லரிசியாகிற ஊரும் (யாதெனின்), எந்நாளும் - எக்காலமும், தேங்கு புகழே படைத்த - நிறைந்த புகழையே படைத்திருக்கிற, சேதிமா நாடு அதனில் - பெரிதாகிய சேதி தேசத்தில், ஓங்கும் - உயர்ந்ததாகிய, திருக்கோவலூர் - திருக்கோவலூரேயாகும்,எ-று.

பனந்துண்டம் தளிர்க்கப்பாடியது.

ஐந்தடி பெற்றுவந்த கட்டளைக்கலித்துறை.

27. திங்கட் குடையுடைச் சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனு
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றூர்மணப் பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தீன்றுபச் சோலை சலசலத்து
நுங்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் கறுத்து நுனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தர வேண்டும் பனந்துண்டமே.

இ - ள். திங்கள் குடை உடை - சந்திரவட்டக் குடையையுடைய, சேரனும் - சேரராஜனும், சோழனும் - சோழராஜனும், பாண்டியனும் - பாண்டியராஜனும், மங்கைக்கு - (அங்கவை சங்கவை என்னும்) பெண்களுக்கு, அறுகு இட - அக்ஷதை யிடும்பொருட்டு, மணப்பந்தலிலேவந்து நின்றூர் - மணப்பந்தலிலே வந்து நின்றூர்கள், (ஆதலால்) பனந்துண்டமே - பனங்கட்டையே, சங்கு ஒக்க வெண்குருத்து ஈன்று-சங்கை நிகர்க்க வெண்மையாகிய குருத்தைவிட்டு, பச்சோலை சலசலத்து - பச்சையோலை சலசலவென் றொலிக்கப்பெற்று, நுங்குக் கண் முற்றி-நுங்குக் கண்கள் முதிர்ந்து,

அடிக்கண்கறுத்து - அடியில்கறுத்து, நுனிசிவந்து - நுனியில்சிவந்து, பங்குக்கு மூன்றுபழம் தரவேண்டும் - ஒவ்வொரு பாகத்துக்கு மும்மூன்று பழங்களைக் கொடுக்கவேண்டும், எ - று.

அங்கவை சங்கவையென்னும் பெண்களுக்கு இடையர்
மரபின்படி சீதனங்கொடுக்கும்பொருட்டுச்
சேரராஜனை ஆடுகேட்டனன், அவன்
பொன் ஆடுகொடுத்தான், அதைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

இ ன் னி சை வெ ண் பா.

28. சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைச்
சுரப்பா டியான்கேட்கப் பொன்னாடொன் றீந்தா
னிரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தங்கொடையின் சீர்.

இ - ள். சிரப்பால் - சிரத்தின்கண், மணிமவுலி - மணிமுடியைத்தரித்த, சேரமான்தன்னை - சேரமானை, யான் சுரப்பு ஆடு கேட்க - நான்பால் சுரக்கிற ஆட்டைக்கேட்க, (அவன்) பொன்ஆடு ஒன்று ஈந்தான்-பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஆடொன்றைக் கொடுத்தான், இரப்பவர் என்பெறினும் கொள்வர் - யாசிப்பவர் எதனைப்பெறினும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார், கொடுப்பவர்தாம் - ஈவோர், தம்கொடையின்சீர் அறிவர் - தமது கொடையினேற்றத்தை யறிவார், எ - று.

இரப்பவரென்பெறினுங்கொள்வர் கொடுப்பவர் தாமறிவார்தங் கொடையின்சீர் என்றதனால், கொடைப்பொருளின் மேன்மை கொடையாளனுக்கே தெரியுமாதவால் இரப்பவளாகிய யான்புகழ அறிந்து வல்லேனல்லேன் என்பதுகருத்து.

சோழனையும் பாண்டியனையும் ஆசீர்வதித்து இந்தப்பெண்களை
எப்போதும் அன்பாகப் பாதுகாக்க
வேண்டுமென்று பாடியது.

29. ஆயன் பதியி லரன்பதிவந் துற்றளக
மாயனூ துங்கருவி யானாலுந் - தூயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடனீ
ரின்றுபோ லென்று மிரும்.

இ - ள். ஆயன்பதியில் - திருமாலின் இடமாகிய ஆலிலையில், அரன் பதிவந்துஉற்று - சிவனதிடமாகிய மலைவந்து பொருந்தி, அளகம் மாயன் ஊதும்கருவி ஆனாலும் - கூந்தல் அந்தத்திருமால் ஊதுகின்ற கருவியாகிய சங்கமாய் விட்டாலும், தூயமணிக் குன்றுபோல்வீறு - பரிசுத்தமாகிய ரத்நமலைபோலப்பூரித்த, குவிமுலையார் தம்முடன்-குவிந்ததனங்களையுடைய

வர்களாகிய இந்தப்பெண்களுடன்கூடி, நீர்-நீங்கள், இன்றுபோல் - இன்றிருப்பதுபோலவே, என்றும் இரும்-எந்நாளும்கூடி வாழ்ந்திருங்கள், எ - று.

ஆயன்பதியிலரன்பதி வந்துற்று என்பதற்கு ஆலிலைவயிற்றுக்கும் மலை தனங்களுக்கும் உவமையாதலால், தனங்கள் தளர்ந்து வயிற்றளவும் தொங்கினாலும் என்பதும், அளகம்மாயனூ துங் கருவியானாலும் என்பதற்கு கூந்தலானது நரைத்துச் சங்குபோல வெளுத்துப்போனாலும் என்பதும் கருத்து.

உத்தமர் மத்திமர்அதமர் என்னும் மூவரையும் உவமைமுகத்தாற்கூறியது.

30. சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரே - நல்ல
குலாமாலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை நாடிற்
பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்.

இ - ள். பெரியோர் சொல்லாமலே செய்வர் - பெரியோர் சொல்லாமலேயிருந்து ஒரு (உபகாரத்தைச்) செய்வர், சிறியர் சொல்லி செய்வர் - சிறியோர் சொல்லிச் செய்வர், கயவர் சொல்லியும் செய்யார் - கீழ்மக்கள் சொல்லியும் செய்யமாட்டார்கள், நல்ல - அழகாகிய, குலாம்மாலை - விளங்குகின்ற பூமாலையையணிந்த, வேல்கண்ணாய் - வேல்போலுங் கண்களையுடையாளே, கூறுஉவமைநாடின் - (இம்மூவருக்கும்) முறையே சொல்லுதற்குரிய உவமைப்பொருள்களை ஆராயின், பலாவை மாவை பாதிரியை பார் - பலாமரத்தையும் மாமரத்தையும் பாதிரிமரத்தையும் நோக்கு, எ - று.

பலா பூவாது பயன்தருவது, மா பூத்துப் பயன்தருவது, பாதிரி பூத்தும் பயன்தராதொழிவது.

தீயோர்கள் தீமையை நாடுவார் எனப்பாடியது.

கலிவிருத்தம்.

31. இலக்கணக் கவிஞர்சொ லின்பந் தேடுவர்
மலக்குசொற் றேடுவர் வன்க ணாளர்க
ணிலத்துறுங் கமலத்தை நேடும் வண்டதீ
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாருந் தன்மைபோல்.

இ - ள். வண்டது - வண்டானது, நிலத்து உறும் கமலத்தை நேடும் தன்மைபோல் - உலகத்தில் தாமரைமலரைத்தேடும் தன்மை போலவும், ஈ - ஈயானது, தலைக்குறை கமலத்தை சாரும் தன்மைபோல் - முதற்குறையாகிய கமலத்தைச்சேரும் தன்மைபோலவும், இலக்கணக்கவிஞர் - இலக்கண வித்துவான்கள், சொல்லின்பம் தேடுவர் - சொல்லின தின்பத்தைத் தேடுவார்கள், வன்கணாளர்கள் - அவிவேகிகள், மலக்குசொல் தேடுவர் - மயங்குதற் கேதுவாகிய சொற்களைத் தேடுவார்கள், எ - று.

தலைக்குறை கமலம் - மலம்.

டும்
ம்,
ற
க்
ந்
.

இவரிவர் கெடுவரென்று பாடியது.

32. நிட்டூர மாக நிதிதேடு மன்னவனு
மிட்டதனை மெச்சா விரவலனு - முட்டவே
கூசிநிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்.

இ - ள். நிட்டூரமாக நிதிதேடும் மன்னவனும் - எல்லார்க்கும் விரோத முண்டாகப் பொருள் தேடுகிற அரசனும், இட்டதனை மெச்சா இரவலனும் - தந்ததைக்கொண்டு மகிழாத யாசகனும், முட்டகூசி நிலைநில்லா குலக்கொடியும் - முழுதும் நாணி அந்த நிலையில் நில்லாத குலமாதும், கூசிய வேசியும் - நாணிய வேசையும், கெட்டுவிடும் - கெட்டுப்போவார்கள், எ - று.

முட்ட - முற்ற என்பதன் மரூஉ.

சோழன் தனக்கு உயர்ந்த பட்டாடை கொடுத்துத் தன் கொடையைத் தானே பாராட்டி மகிழ, அவ்வாடையினும் உயர்ந்த தன் பாடலைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

33. நூற்றுப்பத் தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்க ணாளுக்கு ணைந்துவிடு - மாற்றலர்கள்
பொன்றப் பொருதடக்கைப் போர்வே லகளங்கா
வென்றுங் கிழியாதென் பாட்டு.

இ - ள். நூற்றுப்பத்து ஆயிரம் பொன்பெறினும் - நூற்றுப்பத்தாகிய ஆயிரம் பொன் விலைபெற்றதாயிருப்பினும், நூல்சீலை - நூலாற் செய்யப்பட்ட ஆடையானது, நால்திங்கள் நாளுக்குள் - நான்குமாசகாலத்துக்குள்ளே, நைந்துவிடும் - நைந்து கிழிந்துபோகும், மாற்றலர்கள் - பகைவர்கள், பொன்ற - அழியும்படி, பொரு - போர்செய்கின்ற, தடக்கை - பெரிய கைகளில், போர்வேல்-போரிற் சிறந்த வேலைத்தாங்கிய, அகளங்கா - மாசற்ற வணுகிய சோழனே, என்பாட்டு - என் பாட்டானது, என்றும் கிழியாது - எக்காலத்தும் கிழியாது, எ - று.

அகளங்கன் - மற்றோர் பிரபுவின் பெயர் என்பாரு முளர்.

வேளூர்ப் பூதன் விருந்திட்டதைப் புகழ்ந்து பாடியது.

34. வரகரிசிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டு
முரமுரென வேபுளித்த மோருந் - திரமுடனே
புல்வேளூர்ப் பூதன் புரிந்துவிருந் திட்டானீ
தெல்லா வுலகும் பெறும்.

இ - ள். வரகரிசி சோறும் - வரகரிசிச் சோற்றையும், வழுதுணங்காய் வாட்டும் - கத்திரிக்காய்த் துவட்டலையும், முரமுரெனவே புளித்தமோரும், முரமுரென்றிரைந்து நுரைத்துப் புளித்தமோரையும், புல்வேளூர்பூதன் - சிறிதாகிய வேளூரில் வாழ்வோனாகிய பூதன்என்பவன், திரமுடனேபுரிந்து விருந்திட்டான் - உறுதியாக விரும்பி விருந்திட்டான், ஈது - இந்தவிருந்தானது, எல்லாஉலகும் பெறும் - எல்லா உலகங்களையும் விலைமதிக்கப்பெறும்,

"புகழ்ந்து பரிந்திட்ட சோறு" என்றும்பாடம்.

இதனினும் இது நன்றெனல்.

35. ஏசி யிடலி னிடாமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மனையாளிற் பேய்நன்று - நேசமிலா
வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற் சாதலே நன்று.

இ - ள். ஏசி இடலின் - ஏற்பாரைவைது பின்பு பிக்ஷையிடுவதினும், இடாமையே நன்று - இடாதிருப்பதே நன்மையாகும், எதிரில் பேசும் மனையாளின் - (கணவனுக்கு) எதிராக நின்று பேசுகிற மனைவியினும், பேய் நன்று - பேயே நன்மையாகும், நேசம் இல்லா வங்கணத்தின்-உள்ளன்பில்லாத சிநேகத்தினும், வலியபகை நன்று - வலிமையாகிய விரோதம் நன்மையாகும், வாழ்வு இல்லா சங்கடத்தின் - செல்வமில்லாத வருத்தத்தினும், சாதலே நன்று - இறப்பதே நன்மையாகும், எ - று.

கோரைக்கால் என்னும் ஊரிலுள்ள ஆழ்வான்
கொடையை நிந்தித்துப் பாடியது.

36. கரியாய்ப் பரியாகிக் காரெருமை தானா
யெருதாய் முழப்புடவை யாகித் - திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால் பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகா லோய்ந்ததே
கோரைக்கா லாழ்வான் கொடை.

இ - ள். கோரைக்கால் ஆழ்வான் கொடை - கோரைக்கால் என்னும் ஊரிலிருக்கிற ஆழ்வான் என்பவனது கொடையானது, கரிஆய்-(முதலில்) யானையாகி, பரிஆய் (பின்பு) குதிரையாகி, கார் எருமை ஆய் - (பின்பு) கரிய எருமையாகி, எருதுஆய் - (பின்பு)எருதாகி - முழப்புடவை ஆகி - ஒரு முழ நீட்சியுள்ள சீலையாகி, திரிதிரிஆய்-திரிதிரியாகி, தேரைக்கால்பெற்று-கால்கள் தேரைக்கால்களின் தன்மையையடைந்து, மிகத்தேய்ந்து ஓய்ந்தது - மிகவும் தேய்ந்து தளர்ந்தது, எ - று.

யானை முதலானவைகளைக் கொடுப்பேனென்று பலநாளும் ஆசைவார்த்தை சொல்லியலையவைத்து முடிவில் ஒன்றும் கொடாமையால் இவ்வாறு அவமதித்துக் கூறலாயிற்று.

ஈகையில்லாதவனாகிய சேடன் என்பவனை இழித்துப்பாடியது.

37. பாடல் பெறானே பலர்மெச்ச வாழானே
நாடறிய நன்மணங்க ணாடானே - சேட
னிவன்வாழும் வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ் பாரில்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்ன காண்.

இ - ள். பாடல்பெறான் - (சிறந்தபுலவர்களது) பாடலைப் பெறாதவனும், பலர்மெச்சவாழான் - பலரும் மெச்சும்படி வாழாதவனும், நாடு அறிய நல்மணங்கள் நாடான் - உலகமறிய நல்லசுபங்களை விரும்பாதவனும் ஆகிய, சேடன் இவன் - சேடன் என்னும் பெயருள்ள இவன், வாழும்வாழ்க்கை - வாழும் வாழ்வானது, இருகடல்சூழ்பாரில் - பெரியகடல் சூழ்ந்த பூமியில், கவிழ்ந்து என் - அழிந்தால் என்ன, மலர்ந்து என் - செழித்தால் என்ன.

காண் - அசை, பாடல் பெறுகை முதலானவையில்லாதவன் உலகிலிருந்தென்ன இறந்தென்ன என்பது கருத்து.

முல்லான் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

38. காலையிலொன் றாவர் கடும்பகலி லொன்றாவர்
மாலையிலொன் றாவர் மனிதரெலாஞ் - சாலவே
முல்லானைப் போல முகமுமக மும்மலர்ந்த
நல்லானைக் கண்டறியோ நாம்.

இ - ள். மனிதர் எல்லாம்-மனிதரெல்லாரும், காலையில் ஒன்றுஆவர் - காலையில் ஒருதன்மையராவர், கடும்பகலில் ஒன்று ஆவர் - கடும்பகலில் ஒருதன்மையராவர்,மாலையில்ஒன்றுஆவர்-மாலைக்காலத்தில் ஒருதன்மையராவர், (இவருள்) சால-மிகவும், முல்லானைப்போல - முல்லானைப்போல, முகமும் அகமும் மலர்ந்த நல்லானை - (எப்போதும்) முகமும் மனமும் அலரப்பெற்ற நல்லோனொருவனை, நாம் கண்டறியோம் - யாம் கண்டறிந்திலேம், எ - று.

கல்விக்கு ஓரெல்லையில்லையாதலால் நீர் செருக்காதீர்
என்று புலவரை நோக்கிக் கூறியது.

39. கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகளவென்
றுற்ற கலைமடந்தை யோதுகிறாள் - மெத்த
வெறும்பந் தயங்கூற வேண்டாம் புலவீ
ரெறும்புந்தன் கையாலெண் சாண்.

இ - ள். புலவீர் - புலவரே, கற்றது கைமண் அளவு - கற்கப்பட்டது கைமண்ணளவே யாகும், கல்லாது உலகு அளவு-கற்கப்படாதது உலகினளவேயாகும், என்று - என்று, உற்ற கலைமடந்தை ஓதுகிறாள் - பொருந்திய

கலைமாதும் சொல்லாநின்றாள், (ஆதலால்) மெத்த - மிகவும், வெறும்பந்தயம் கூறவேண்டாம்—, எறும்பும் தன் கையால் எண்சாண் - எறும்பும் தன் கையினால் எட்டுச்சாணளவுள்ளதே யாகும், எ - று.

மந்திரிகளாக இன்னாரைக் கொள்ளத்தகும் எனப்பாடியது.

40. நூலெனிலோ கோல்சாயு நுந்தமரேல் வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோ வாங்கே குடிசாயு - நாலாவான்
மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவா
னந்த வரசே யரசு.

இ - ள். நூல் எனிலோ கோல்சாயும் - பூணூலை யுடையனாகிய அந்தணன் மந்திரியானாலோ செங்கோல் முறைபிறழும், நுந்தமர் எல்வெம் சமர் ஆம் - உம்மவராகிய க்ஷத்திரியராயின் கொடிய போர்விளையும், கோல் எனிலோ ஆங்கேகுடிசாயும்-நிறைகோலை யுடையவனாகிய வணிக னென்றாலோ அப்பொழுதே குடிகளழியும், நால் ஆவான்-நான்காம் வருணத்தனாகிய சூத்திரன், மந்திரியும் ஆவான் - மந்திரியும் ஆதற்குரியவனாவான், வழிக்குத் துணையாவான் - வழிநடைக்குத் துணையாதற்கு முரியவனாவான், அந்த அரசே அரசு-அப்படிப்பட்ட மந்திரியையுடைய அரசனே அரசன், எ - று.

முருகர் மீது, ஒரு பெண்ணின் தாய் இரங்கிக் கூறியதாகப் பாடியது.

41. செம்மான் கரத்தனருள் சேயா நெடியோனை
யம்மா னெனப்பெற் றருள்வேலா - விம்மான்
கரும்பிறைக்கும் வெண்பிறைக்குங் கண்ணம் பிறைக்கு
மரும்பிறைக்குங் கூந்த லணை.

இ - ள். செம்மான் கரத்தன் அருள் சேயா - செவந்த மானைக் கையிலேந்தினவனாகிய சிவபெருமான் ஈன்றருளின புதல்வனே, நெடியோனை - திருமாலை, அம்மான் எனப்பெற்றருள் வேலா - அம்மான் என்று சொல்லப் பெற்றருளின வேலவனே, இம்மான்-இந்தப்பெண்ணானவள், கரும்பு இறைக்கும்-கருப்புவில்லையுடைய மன்மதராஜனுக்கும், வெண்பிறைக்கும்-வெண்மையாகிய பிறைச்சந்திரனுக்கும், கண் அம்பு இறைக்கும் - கண்ணீரையிறைக்கிறாள், (ஆதலால்) அரும்பு இறைக்கும் கூந்தல்-பூவரும்புகளைச் சிந்துகின்ற கூந்தலையுடைய இவளை, அணை - நீ வந்து தழுவவேண்டும், எ - று.

இன்னின்ன செயல்கள் சிறந்தன என்று பாடியது.

குறள் வெண்பாக்கள்.

42. மதியாதார் முற்ற மதித்தொருகாற் சென்று, மிதியாமை கோடி பெறும். உண்ணீருண் ணீரென் றுபசரியார் தம்மனையி, லுண்ணாமை கோடி பெறும். கோடி கொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு, கூடுதல் கோடி பெறும். கோடானு கோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக், கோடாமை கோடி பெறும்.

இ - ள். மதியார் முற்றம் - மதிக்காதவருடைய முற்றத்தை, மதித்து - மதித்தலைச்செய்து, ஒருகால் சென்று - ஒருதரம் போய், மிதியாமை - மிதியாதிருத்தல், கோடி பெறும் - கோடி பொன்பெறும்; உண்ணீர் உண்ணீர் என்று - புசியும் புசியும் என்று, உபசரியார் தம்மனையில் - உபசரிக்காதவருடைய வீட்டில், உண்ணாமை - புசியாதிருத்தல், கோடி பெறும் - கோடி பொன் பெறும், கோடி கொடுத்தும் - கோடி பொன்னைக் கொடுத்தாயினும், குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு - உயர்குடியிற் பிறந்தவரோடு, கூடுதல் - சேர்தல், கோடி பெறும் - கோடி பொன் பெறும், கோடாநு கோடி கொடுப்பினும் - கோடாநு கோடி பொன்னைக் கொடுத்தாலும், தன்னுடை நா - தனது நாவானது, கோடாமை - சொன்னசொல் தவறாதிருத்தல், கோடி பெறும் - கோடி பொன் பெறும். எ - று.

வெண்பா.

43. வாதக்கோ னாளையென்றான் மற்றைக்கோன் பின்னையென்றா
னேதக்கோன் யாதேனு மில்லையென்றா - னோதக்கேள்
வாதக்கோன் சொல்லதிலும் மற்றைக்கோன் சொல்லதிலு
மேதக்கோன் சொல்லே யினிது.

இ - ள். வாதக்கோன் நாளை என்றான் - வாதராஜன் நாளைக்கென்றான், மற்றைக்கோன் பின்னை என்றான் - மற்றைராஜன் பிறகென்றான், ஏதக்கோன் யாதேனும் இல்லை என்றான் - ஏதராஜன் யாதொன்று மில்லையென்றான், ஓதக்கேள்-சொல்லக்கேள். வாதக்கோன் சொல்லதிலும் - வாதக்கோன் சொல்லினும், மற்றைக்கோன் சொல்லதிலும் - மற்றைக்கோன் சொல்லினும், ஏதக்கோன் சொல்லே இனிது - ஏதக்கோன் சொல்லே இனிமையைத் தருவதாகும், எ - று.

நாளைக்கென்று சொல்லுவோனும் பின்னைக்கென்று சொல்லுவோனும் ஆகிய இருவர்சொல்லினும் இல்லை யென்பவனது சொல்லே இனிதாமென்பதாம். வாதநாடி யடங்கினால் ஒருநாளிலும், பித்தநாடி யடங்கினால் ஒரு நாழிகையிலும், சிலேத்தும நாடி யடங்கினால் ஒரு நிமிஷத்திலும் உயிர் நீங்கும் என்பது சொன்னயம்.

ஈயாத லோபிகளுடைய தனம் இதற்கு நிகராமென்று பாடியது.

44. சுற்றுங் கருங்குளவி சூரைத்தா றாரியப்பே
யெற்றுஞ் சுடுகா டிடிகரையின் - புற்றில்
வளர்ந்த மடற்பனைக்குள் வைத்ததே னொக்குந்
தளர்ந்தோர்க்கொன் றீயார் தனம்.

இ - ள். தளர்ந்தோர்க்கு - (செல்வப் பெருக்கமற்றுத்) தளர்ச்சி யடைந்தவர்களுக்கு, ஒன்று ஈயார்தனம் - (அவர்வேண்டிய) ஒருபொருளைக்கொடாதவருடைய தனமானது, சுற்றும் கருகுளவி - சுற்றிலும் கருங்குளவி மொய்த்த, சூரைத்தூறு - சூரைச்செடிப் புதலிலும், ஆரியப்பேய் எற்றும் சுடுகாடு

இடிகரையின் புற்றில் - (நேர்ந்தாரை) பார்ப்பனப்பேய் அறைகின்ற சுடு காட்டிலிருக்கும் இடிகரையின்கண் உள்ள புற்றிலும், வளர்ந்த மடல் பனைக்குள் - உயர்ந்த மடற்பனை மரத்தின் மீதும், வைத்ததேன் ஒக்கும் - வைக்கப்பட்ட தேனை நிகர்க்கும், எ - று.

மடற்பனை - மடல் கழிக்காத பனை. சூரைப்புதல் முதலிய இடங்களில் கட்டப்பட்ட தேன் எளிதிற் கிடையாததுபோல, உலோபரது தனமும் எளிதிற் கிடையாதென்பது கருத்து.

பொற்கிழி அறும்படி பாடியவை.

45. ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றாம்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர் - பூத்தமலர்த்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவ
ருண்டாயி னுண்டென் றறு.

இ - ள். ஆர்த்தசபை நூற்றொருவர் - நிறைந்த சபைக்கேறத் தகுதியுடையவர் நூற்றிலொருவர், புலவர் ஆயிரத்தொன்று ஆம் - அவருள் புலவராயிருப்பவர் ஆயிரத்திலொருவர், (அவருள்) வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர் - வார்த்தை சொல்லுதற்குரியார் பதினாயிரத்திலொருவர், பூத்த தண்தாமரை மலர் திருவே - மலர்ந்த குளிர்ச்சியாகிய தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளே, தாதா கோடிக்கு ஒருவர் - கொடையாளிகள் கோடிக்கொருவர், உண்டு ஆயின் உண்டு என்று அறு - உண்டென்றால் உண்டென்று அறுபடுவாய், எ - று.

46. தண்டாம லீவது தாளாண்மை தண்டி
யடுத்தக்கா லீவது வண்மை - யடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றா லீவது காற்கூலி பின்சென்று
மீயானெச் சம்போ லறு.

இ - ள். தண்டாமல் ஈவது தாளாண்மை - கேளாமல் (குறிப்பறிந்து) கொடுப்பது ஊக்கமாம், தண்டி அடுத்தக்கால் ஈவது வண்மை - கேட்டு அடுத்தால் கொடுப்பது கொடையாம், அடுத்து அடுத்துபின்சென்றால் ஈவதுகால்கூலி - அடுத்தடுத்துப் பின்னே தொடர்ந்து சென்றால் கொடுப்பது கால்கூலியாம், பின் சென்றும் - பின்னே தொடர்ந்து சென்றும், ஈயான் - கொடாதவனுடைய, எச்சம்போல் அறு - சந்ததியைப்போல அறுபடுவாய், எ - று.

47. உள்ள வழக்கிருக்க வூரார் பொதுவிருக்கத்
தள்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி - யெள்ளளவுங்
கைக்கூலி தான்வாங்குங் காலறுவான் றன்கிளையு
மெச்சமறு மென்றா லறு.

இ - ள். உள்ளவழக்கு இருக்க - உண்மையாகிய வழக்கிருக்கவும், ஊரார்பொது இருக்க - ஊரிலுள்ளாரது சபையிருக்கவும், தான்பேசி - தான் முனைந்துபேசி, வழக்கதனை தள்ளி-வழக்கைத்தள்ளிவிட்டு, எள் அளவும்-சிறிதாயினும், கைக்கூலிதான் வாங்கும் - கைக்கூலியை வாங்குகின்ற, கால் அறுவான் தன்கிளையும் - சந்ததியற்றுப்போவானது சுற்றமும், எச்சம் அறும் என்றால் அறு - சந்ததியற்றுப்போமாயின் நீயும் அறுபடுவாய், எ - று.

48. வழக்குடையா னிற்ப வலியானைக் கூடி
வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தழுத கண்ணீரா
லெச்சமறு மென்றா லறு.

இ - ள். வழக்கு உடையான் நிற்ப - (உண்மையாகிய) வழக்குடையவனிருக்க, வலியானைக்கூடி - வலியவனைச்சேர்ந்து, வழக்கை - நல்வழக்கை, அழிவழக்குச் செய்தோன் - கெடுவழக்காக்கினவன், வழக்கு இழந்தோன் - வழக்கைத்தோற்றவன் சுற்றமும்தானும்-தன்சுற்றமும்தானுமாக,தொடர்ந்து அழுதகண்ணீரால் - இடையறாதழுத கண்ணீரால், எச்சம் அறும் என்றால்-சந்ததியற்றொழிவனாயின், அறு - (நீயும்) அறுபடுவாய், எ - று.

ஒருராஜகுமாரத்தி அழகுள்ள ஒருராஜகுமாரனைக் கல்வியில்லாதவனென்றறியாமல் ஒருசத்திரத்தில் இன்னகாலத்தில் நீவந்திருந்தால் நான் வருகிறேன், கூடிக்களிக்கலாம் என்றெழுதினள். அதை அவன்படித்த ஒருவனுக்குக்காட்ட, அவன் அதிலுள்ள செய்தியையறிந்துகொண்டு, ராஜகுமாரனை நோக்கி, நீ இவ்விடத்திலிருந்தால் அரசன் உன்னைத் தலைவெட்டும்படி நேரிடுமென்று சொல்லி அவனைப்போகச்செய்து,தான் அந்தராஜகுமாரனைப்போல வேஷங்கொண்டு அங்கிருந்தான், இராஜகுமாரத்தி அவ்வாறேவந்து அன்னியனென்று அறியாமல்கூடிரமித்த பின்புதெரிந்து பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொண்டு பிசாசமாகி அந்தச்சத்திரத்தில் வந்து தங்குவோரைத் தொந்தரைசெய்து கொண்டிருந்தாள். அங்கு ஔவைவந்தனள், அவளையும் சாமந்தோறும் தொந்தரைசெய்தபோது நான்குசாமத்திலும் பாடியவை.

49. வெண்பா விருகாலிற் கல்லானை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர்நகைக்கப் பெற்றாளே
யெற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

இ - ள். வெண்பா - வெண்பாவை, இருகாலில் - இரண்டுதரம்சொல்லுமளவில், கல்லானை - கல்லாதவனையும், வெள் ஓலைகண்பார்க்க - வெண்மையாகிய ஓலையைக்கண்பாராநிற்க, கையால் எழுதானை - கையினால் (எழு

த்தாணியைக்கொண்டு) எழுதாதவனையும், பெண்பாவி பெற்றாள் பெற்றாள்- பெண்பாவி ஈன்றாள், பிறர் நகைக்கப்பெற்றாள் - பிறர்பார்த்துச் சிரிக்கும் பொருட்டு ஈன்றாள், (ஆதலால் அவர்களை) எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை. எ-று.

50. கருங்குளவி சூரைத்தூ றீச்சங் கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன் றீயாதான் வாழ்க்கை - யரும்பகலே
யிச்சித் திருந்தபொருள் தாயத்தார் கொள்வரே
யெற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

இ - ள். கருகுளவி - கருங்குளவி மொய்த்த, சூரைத்தூறு - சூரைப் புதலிலுள்ள, ஈச்சங்கனிபோல்-ஈச்சமரத்தின் கனிபோல, வருந்தினர்க்கு- துன்பமடைந்தார்க்கு, ஒன்று ஈயாதான் வாழ்க்கை - ஒருபொருளையும் கொடாதவனது செல்வத்தையும், இச்சித்திருந்தபொருள் - விரும்பியிருந்த பிற பொருள்களையும், அருபகலே - அருமையாகிய (அன்றைப்) பகலிற்றானே, தாயத்தார்கொள்வர் - தாயாதிகள் கவர்ந்துகொள்வார்கள், (ஆதலால் அந்த லோபியை) எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை, எ - று.

51. வான முளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகில்
தான முளதாற் றடமுளதா - லானபொழு
தெய்த்தே மிளைத்தோமென் றேமாந் திருப்பாரை
யெற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

இ - ள். வானம் உளது - மேகமுண்டு, மழை உளது - (அதனால் பெய்யப்படுவதாகிய) மழையுண்டு, மண்ணுலகில் - நிலவுலகத்தில், தானம் உளது- நிலமுண்டு, தடம் உளது - நீர்நிலைகளுண்டு, ஆனபொழுது-(இப்படி) ஆயின பின்பு, எய்த்தோம் இளைத்தோம் என்று - (யாம்) இளைத்தோம் மெலிந்தோமென்று, ஏமாந்திருப்போரை - ஏமாந்திருப்பவர்களை, எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை, எ - று.

52. எண்ணா யிரத்தாண்டு நீரிற் கிடந்தாலு
முண்ணீரம் பற்றாக் கிடையேபோல்- பெண்ணாவாய்
பொற்றொடி மாதர் புணர்முலைமேற் சாராரை
யெற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.

இ - ள். எண்ணாயிரத்து ஆண்டு - எண்ணாயிரவருஷம், நீரிற் கிடந்தாலும் - நீரிலேதங்கியிருந்தாலும், உள் நீரம்பற்றா - உள்ளே நீரைக்கொள்ளாத, கிடையேபோல் - சடைபோலவே, பெண் ஆவாய் - பெண்ணனவளே, பொன்தொடிமாதர் - பொன்வளையலையணிந்த குலமாதரது, புணர் முலைமேல் சாராரை - நெருங்கிய தனங்களின்மீது பொருந்தாது வேசையரை விரும்புந் தூர்த்தரை, எற்று எற்று எற்று - அறை அறை அறை, எ - று.

ஔவையால் பாடல்பெறவிரும்பிய முருகக்கடவுள் எருமை மேய்க்கிற பிள்ளைகளைப்போல ரூபங்கொண்டு நாவல் மரத்தில் ஏறியிருந்தனர். ஔவை அவரைநோக்கி, அப்பா நாவற்பழம் போடென்றாள். அவர் சுடுகிறபழம்போடவா சுடாதபழம்போடவா என்றார். அதைக்கேட்ட ஔவை ஆச்சரியமடைந்து சுடுகிறபழம்போடென்று சொல்ல, அவர் அளிந்த ஓர் பழத்தைப்போட்டார், அது மணலில் விழுந்ததனால் மணல் ஒட்டிக்கொண்டது, அதை ஔவையெடுத்து மணலையூதுவதைக் கண்டு முருகர், பழம் சுடப்போகிறதென்று பரிகசித்தபோது பாடியது.

53. கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணுக்கோ டாலி
யிருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும் - பெருங்கானில்
காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான்றோற்ற
தீரிரவுந் துஞ்சாதென் கண்.

(இ - ள்.) கருங்காலி கட்டைக்கு - கருங்காலிக்கட்டைக்கு, நாணுகோடாலி - அஞ்சாத கோடரியானது, இருகதலித் தண்டுக்கு நாணும் - பெரிய வாழைத்தண்டுக்கு அஞ்சும், (அதுபோல) பெருகானில் - பெருங்காட்டில், கார் எருமைமேய்க்கின்ற காளைக்கு - கரிய எருமைகளை மேய்க்கிற சிறுவனுக்கு, நான்தோற்றது - நான்தோற்றதைக்குறித்து, என்கண் - என் கண்ணனது, ஈரிரவும் துஞ்சாது - இரண்டிராக்களும் நித்திரைகொள்ளாது, எ-று.

முருகர் கொடியது முதலாயின எவையென்றுகேட்க ஔவைபாடியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

54. கொடியது கேட்கி னெடியவெவ் வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனினுங் கொடிது ஆற்றொணுக் கொடுநோய்
அதனினுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனினுங் கொடிது
இன்புற வவர்கையி லுண்பது தானே.

(இ - ள்.) கொடியதுகேட்கின் - கொடியதைக் கேட்குமிடத்து, நெடியவெம்வேலோய் - நெடுமையாகிய வெவ்விய வேலாயுதத்தை யுடையவனே, வறுமை கொடிது கொடிது கொடிது - தரித்திரம் கொடியது கொடியது கொடியது, இளமையில் வறுமை அதனினும் கொடிது - இளமையில் நேரிட்ட தரித்திரம் அதனினும் கொடியது, ஆற்றொணு கொடுநோய் அதனினும் கொடிது - சகிக்கக்கூடாத கொடியவியாதி அதினும்கொடியது, அன்பு இல்லாபெண்டிர் - அன்பில்லாத பெண்டிரை யுடைத்தாதல், அதனினும்

கொடிது - அதினும்கொடியது, இன்பு உற - இன்பமுண்டாக, அவர் கையில் உண்பது - அவர் கையில் அன்னம் புசிப்பது, அதனினும்கொடிது-அதினும் கொடியது, எ - று.

நிலமண்டல வாசிரியப்பா.

55. இனியது கேட்கிற் றனிநெடு வேலோய்
இனிது இனிது ஏகாந்த மினிது
அதனினு மினிது ஆதியைத் தொழுதல்
அதனினு மினிது அறிவினர்ச் சேர்தல்
அதனினு மினிது அறிவுள் ளோரைக்
கனவினு நனவினுங் காண்பது தானே.

இ - ள். இனியது கேட்கின் - இனியதைக் கேட்பையாயின், தனிநெடுவேலோய் - ஒப்பற்ற நெடியவேலையுடையவனே, ஏகாந்தம் - தனித்திருத்தல், இனிது இனிது இனிது - இனியது இனியது இனியது, ஆதியை தொழுதல் - கடவுளை வணங்குதல், அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, அறிவினர் சேர்தல் - அறிவுள்ளவரைக் கூடுதல், அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, அறிவுள்ளவரை - அறிவுள்ளவரை, கனவினும் நனவினும் காண்பது - சொப்பனத்தினும் சாக்கிரத்தினும் தரிசிப்பது, அதனினும் இனிது - அதினும் இனியது, எ - று.

56. பெரியது கேட்கி னெரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமா லுந்தியில் வந்தோன்
கரிய மாலோ வலைகடற் றுயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனி யங்கையி லடக்கம்
குறுமுனி யோகல சத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ வரவினுக் கொருதலைப் பாரம்
அரவோ வுமையவள் சிறுவிரன் மோதிரம்
உமையோ விறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்ட ருள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

இ - ள். பெரியது கேட்கின் - பெரியதனைக் கேட்பையாயின், எரிதவழ்வேலோய் - நெருப்புப் பரவிய வேலை யுடையவனே, புவனம் பெரிது பெரிதுபெரிது - உலகம்பெரியது பெரியதுபெரியது, புவனமோநான்முகன் படைப்பு - உலகமோ பிரமனது சிருஷ்டி, நான்முகன் கரியமால் உந்தி வந்

தோன் - பிரமன் திருமாலின் உந்திபிற் பிறந்தவன், கரியமாலோ அலை கடல் துயின்றோன் - திருமாலோ அசையாநின்ற கடலில் உறங்கினவன், அலைகடல் குறுமுனி அங்கையில் அடக்கம் - அசையாநின்ற கடல் அகத்தியனது உள்ளங்கையில் அடக்கம், குறுமுனியோ கலசத்தில் பிறந்தோன் - அகத்தியனே குடத்தில் பிறந்தவன், கலசமோ புவியில் சிறுமண் - குடமோ நிலத்திலுள்ள அற்பமண், புவியோ அரவினுக்கு ஒருதலைப்பாரம் - நிலமோ ஆதிசேடனுகிய பாம்புக்கு ஒருதலைப்பளுவு, அரவோ உமையவள் சிறுவிரல் மோதிரம் - ஆதிசேடனே உமாதேவிக்குச் சிறுவிரலி லணியப்பட்ட மோதிரம், உமையோ இறைவர் பாகத்து ஒடுக்கம் - உமாதேவியோ சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில் ஒடுக்கம், இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத்து ஒடுக்கம் - சிவபெருமானே அடியாரது மனத்தில் ஒடுக்கம், தொண்டர்தம் பெருமைசொல்லவும் பெரிதே - அடியாரது மேன்மை சொல்வதற்கும் பெரியதேயாம்; எ - று.

57. அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்
அரிதரிது மானிட ராத லரிது
மானிட ராயினுங் கூன்குருடு செவிடு
பேடு நீங்கிப் பிறத்த லரிது
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமுங் கல்வியு நயத்த லரிது
ஞானமுங் கல்வியு நயந்த காலையும்
தானமுந் தவமுந் தான்செய லரிது
தானமுந் தவமுந் தான்செய்வ ராயின்
வானவர் நாடு வழிதிறந் திடுமே.

இ - ள். அரியதுகேட்கின் - அரியதனைக் கேட்பையாயின். வரிவடிவேலோய் - நீண்டவடித்தவேலையுடையவனே, மானிடர் ஆதல் - மனிதராகப் பிறப்பது, அரிது அரிது அரிது - அரியது அரியது அரியது, மானிடர் ஆயினும் - மனிதராகப்பிறந்தாலும். கூன்குருடுசெவிடுபேடு நீங்கிபிறத்தல் அரிது - கூன் குருடுசெவிடுபேடு என்பவற்றையொழிந்து பிறப்பது அரியது, பேடுநீங்கிப் பிறந்தகாலையும் - (கூன்குருடுசெவிடு) பேடுநீங்கிப்பிறந்தகாலத்திலும், ஞானமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது - ஞானத்தையும் கல்வியையும் விரும்புதல் அரியது, ஞானமுங் கல்வியும் நயந்தகாலையும் - ஞானத்தையும் கல்வியையும் விரும்பினகாலத்திலும், தானமும் தவமும் செயல் அரிது - தானத்தையும் தவத்தையும்செய்தல் அரியது, தானமும் தவமும்செய்வர் ஆயின் - தானத்தையும் தவத்தையும் செய்வாராயின், (அவர்களுக்கு) வானவர்நாடு - சுவர்க்கலோகம், வழி திறந்திடும் - வழிதிறந்துவைக்கப்படும், எ - று.

பயனற்றன இவை எனப்பாடியது,

58. மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபநன்
னாடில்லான் செங்கோ னடாத்துவதுங்—கூடுங்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லா வீடும் விழல்.

இ - ள். மாடு இல்லான்வாழ்வு - செல்வமில்லாதவனது வாழ்க்கையும், மதியில்லான் வாணிபம் - அறிவில்லாதவனது வியாபாரமும், நல்நாடு இல்லான் செங்கோல்நடாத்துவதும்-நல்லதேசமில்லாத அரசன் செங்கோல் செலுத்துவதும், கூடும்குரு இல்லாவித்தை - பொருந்திய குரு இல்லாத வித்தையும், குணம் இல்லாபெண்டு-நற்குணமில்லாத மனைவியும், விருந்து இல்லாவீடும் - விருந்துவராதவீடும், விழல் - வீணேயாகும். எ - று.

இன்னாரை இன்ன இடத்திற் புகழவேண்டுமென்று பாடியது.

59. நேசனைக்கா ணாவிடத்தி னெஞ்சார வேதுதித்த
லாசானை யெவ்விடத்து மப்படியே—வாச
மனையாளைப் பஞ்சணையில் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையாளை வேலைமுடி வில்,

இ - ள். நேசனை - நண்பனை, காணா இடத்தில் -காணாத இடத்தில், நெஞ்சு ஆர துதித்தல் - மனமாரப்புகழ்க, ஆசானை - குருவை, எவ்விடத்தும் அப்படியே - எவ்விடத்திலும் அவ்வாறே புகழ்க, மனையாளை - மனைவியை, வாசம் பஞ்சணையில் - பரிமளம் பொருந்திய பஞ்சணைமீதுபுகழ்க, மைந்தர் தமைநெஞ்சில் - புதல்வரை மனத்திற்புகழ்க, வினை ஆளை - தொழிலாளியை, வேலைமுடிவில் - தொழிலின் முடிவில் புகழ்க, எ - று.

சாத்தியப்படாத காரியங்கள் இவையெனப் பாடியது.

60. ஆலைப் பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நீலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீ ராக்கலா மோ.

இ - ள். ஆலை பலா ஆக்கல் ஆமோ - ஆலமரத்தைப் பலாமரமாகச் செய்தல் கூடுமோ, அருசுணங்கன் வாலை நிமிர்க்க வசம் ஆமோ - அருமையாகிய நாயின்வாலைநிமிர்க்க வசப்படுமோ, நீலநிறம் காக்கைதனை பேசுவிக்கல் ஆமோ - கருநிறமுள்ள காகத்தைப் பேசுவித்தல் கூடுமோ, கருணை இல்லாமூர்க்கனை சீர் ஆக்கல் ஆமோ - (மனத்தில்) இரக்கமில்லாத மூர்க்கனைச் சீர்ப்படுத்தல் கூடுமோ, எ - று.

சோமன் என்னும் பிரபுவையடுத்துப் பல உதவிபெற்றிருந்து அவனிறந்தவுடனே அவனதுகொடையருமை தோன்றப் புகழ்ந்துபாடியது.

61 நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமி னீசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின் - பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய்.

இ - ள். நிழல் அருமை - நிழலினது அருமையை, வெய்யிலிலேநின்று அறிமின் - வெயிலிற்போய்நின்று அறிந்துகொள்ளுங்கள், ஈசன்கழல் அருமை - கடவுளினது திருவடியின் அருமையை, வெவ்வினையில் காண்மின் - கொடிதாகிய வினைவசப்பட்டுத் திகைக்குங்காலத்தில் கண்டுகொள்ளுங்கள், பழகு - (அறிஞர்) பழகுகின்ற, தமிழ்ச்சொல் அருமை - தமிழ்ச்சொற்களின் அருமையை, நால் இரண்டில் - நான்கடிகொண்ட பாடல்களாற் செய்யப்பட்ட நாலடியாரிலும் இரண்டடிகொண்ட பாடல்களாற் செய்யப்பட்ட குறளிலும் (கண்டுகொள்ளுங்கள்), சோமன்கொடை அருமை - சோமன் என்பவனது ஈகையின் அருமையை, புல்லர் இடத்தேபோய் அறிமின் - அற்பரிடத்தேசென்று அறிந்துகொள்ளுங்கள், எ - று.

இன்னவிஷயத்தில் இன்னது சிறந்ததென்று பாடியது.

62. காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கம் புலிபுலியாம்
பேசு முலாவிற் பெதும்பைபுலி - யாசு
வலவர்க்கு வண்ணம் புலியாமற் றெல்லாப்
புலவர்க்கும் வெண்பா புலி.

இ - ள். காசினியில் - உலகத்தில், பிள்ளைக்கவிக்கு - பிள்ளைத்தமிழில், அம்புலிபுலிஆம் - அம்புலிப்பருவம் சிறந்ததாகும், பேசும் - சொல்லப்பட்ட, உலாவில் - உலா என்னும் பிரபந்தத்தில், பெதும்பைபுலி - பெதும்பைப்பருவம் சிறந்ததாகும், ஆசுவல்லவர்க்கு - ஆசுகவியில் வல்லவர்க்கு, வண்ணம்புலி ஆம் - வண்ணம்பாடுதல் சிறந்ததாகும், மற்று எல்லாப்புலவர்க்கும் - மற்றை வித்துவான்களெல்லார்க்கும், வெண்பாபுலி - வெண்பாப் பாடுதல் சிறந்ததாகும், எ - று.

அறமுதலிய நான்கினையும் ஒருகவியி லமைத்துப் பாடியது.

63. ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் கருத்தொருமித் - தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

இ - ள். ஈதல் அறம் - (வரையாது) கொடுத்தலே அறமாகும், தீவினைவிட்டு ஈட்டல் பொருள் - தீச்செயலைவிட்டுத் தேடுதலே பொருளாகும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், காதல் இருவர்-(ஒருவர்மேல் ஒருவர்) ஆசையுள்ள (கொழுநன் மனைவி என்னும்) இருவரும், கருத்து ஒருமித்து-(தமது) மனமொன்றுபட்டு, ஆதரவுபட்டதே இன்பம் - அன்பாய்ப் பொருந்தியிருத்தலே இன்பமாகும், பரனை நினைந்து - கடவுளை நினைந்து, இம்மூன்றும் விட்டதே - இந்த மூன்றினையும் விட்டொழிந்ததே, பேரின்பவீடு - பேரானந்தத்தைத் தருகிற மோட்சமாகும், எ - று.

இதனோடு இது நீங்குமென்று பாடியது.

64. தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோஞ்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போ - மாயவாழ்
வுற்றா ருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றாலி யோடெவையும் போம்.

இ - ள். தாயோடு அறுசுவைபோம் - தாயுடன் அறுசுவை யுண்டியும் நீங்கும், தந்தையொடு கல்விபோம் - தகப்பனுடன் கல்வியும் நீங்கும், சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம் - புதல்வனுடன் தான்படைத்த செல்வமும் நீங்கும், உற்றாருடன் ஆய வாழ்வுபோம் - உறவினருடன் (ஒருவனுக்குண்டாயிருக்கிற) சுகவாழ்க்கைநீங்கும், உடன்பிறப்பால் தோள்வலிபோம்-சகோதரனோடு புஜபலம் நீங்கும், பொன்தாலியோடு எவையும்போம்-பொற்றாலியை யுடையவளாகிய மனைவியோடு எல்லா நன்மைகளும்நீங்கும், எ-று.

தாய் முதலியோர் நீக்கத்தில் ஒவ்வொரு நலம் நீங்கும் மனைவி நீக்கத்தில் எல்லா நலங்களும் நீங்குமென்பது கருத்து.

65. போந்த வுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்த மரணஞ் சிறுதுரும்பே - யாய்ந்த
வறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பா மில்லத்
துறவோர்க்கு வேந்தன் றுரும்பு.

இ - ள். போந்த உதாரனுக்கு - (கொடைக் கென்றே) வந்து பிறந்த உதாரகுண முள்ளவனுக்கு, பொன்துரும்பு - பொன்னானது துரும்புக்கு நிகராகும், சூரனுக்கு - சௌரியமுள்ளவனுக்கு, சேர்ந்தமரணம் - பொருந்திய மரணமானது, சிறு துரும்பு - சிறு துரும்புக்கு நிகராகும், ஆய்ந்த அறிவோர்க்கு - நல்ல நூல்களை யாராய்ந்த அறிஞருக்கு, நாரி - பெண்ணானவள்,

அருதுரும்புஆம் - அற்பமாகிய துரும்புக்கு நிகராவாள், இல்லத்துறவிக்கு - இல்வாழ்க்கையை விட்டு நீங்கினவர்களுக்கு, வேந்தன் - அரசனானவன், துரும்பு - துரும்புக்கு நிகராவான், எ - று.

தம்மை யாசித்தவர்களுக்குக் கொடாதபோது சம்பூரணமான
செல்வமுடையவர்க்கும் குறைவுநேரிடும் என்னும் நீதி
தோன்றப் பரமசிவத்தின் பிட்சாடனத்திருக்
கோலத்தை அலங்கரித்துப் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

66. மேற்பார்க்க மைந்தரு மூவா வெருதும் விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச் சலுநன் னிலமுமுண் டாகியு நின்னிடத்திற்
பாற்பாக் கியவதி நீங்கா திருந்தும் பலிக்குழன்றீ
ரேற்பார்க் கிடாமலன் றேபெருங் கோயி லிறையவனே.

இ - ள். மேல்பார்க்க மைந்தரும் - மேற்பார்வை பார்த்துவரப் புதல்வரும், மூவா எருதும் - முதிராத எருதும், விளங்கு கங்கைநீர்பாய்ச்சலும் - விளங்குகின்ற கங்காநதியின் நீர்பாய்ச்சலும், நல் நிலமும் உண்டாகியும் - நல்ல நிலமும் உண்டாயிருந்தும், நின் இடத்தின்பால் பாக்கியவதி நீங்காதிருந்தும்-உன் இடப்பாகத்தில் பாக்யவதியாகிய உமாதேவி நீங்காதிருந்தும், ஏற்பார்க்கு இடாமல் அன்றே - இரப்பவர்க்குக் கொடாமையாலன்றே, பலிக்கு உழன்றீர் - (நீர்) பிச்சையின் பொருட்டு உழன்றீர், பெருங்கோயில் இறையவனே - பெருங்கோயிலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, எ - று.

வீரமுதலிய இல்லாத ஒருவன் தன்னைப் பாடும்படி
கேட்டபோது பாடியது.

நிலமண்டலவாசிரியப்பா.

67. மூவர் கோவையு மூவிளங் கோவையும்
பாடிய வெந்தம் பனுவல் வாயா
லென்னையும் பாடுக வென்றனை யெங்ஙனம்
பாடுது மியாங்க ளிறுபடு செங்களங்
கண்ணிற் காணீர் வெளிறுபடு நல்யாழ்
விருப்பமாய்க் கேளீர்
இலவ வாய்ச்சிய ரிளமுலை புல்லீர்
புலவர் வாய்ச்சொற் புலம்பலுக் கிரங்கிலீ
ரூடீ ருண்ணீர் கோடீர் கொள்ளீ
ரோவாக் கானத் துயர்மரந் தன்னில்
தாவாக் கனியிற் றேன்றி னீரே.

இ - ள். மூவர் கோவையும் - மும்மூர்த்திகளுக்கு இறைவனையும், மூவிளங்கோவையும் - இளமையுள்ள மூவேந்தரையும், பாடிய - பாடின, எந்தம் - எமது, பனுவல்வாயால் - நூல்பயின்றவாயினால், என்னையும் பாடுக என்றனை - என்னையும் பாடக் கடவீரென்று நீ சொல்லினை, யாம் எங்ஙனம் பாடுதும் - யாம் எவ்வாறு பாடுவோம், களிறுபடு செங்களம் கண்ணில் காணீர்-யானைகளிறக்கின்ற செவந்தபோர்க்களத்தை கண்ணிற்கண்டிலீர், வெளிறுபடு நல்யாழ்விருப்பமாய்கேளீர் - வெண்மையாகிய நல்லவீணையை விருப்பமாய்க் கேட்டிலீர், இலவவாய்ச்சியர் இளமுலைபுல்லீர் - முருக்க மலர்போன்ற வாயையுடைய மாதரது இளமுலைகளைத் தழுவிலீர், புலவர் வாய்ச்சொல் புலம்பலுக்கு இரங்கிலீர் - புலவர் வாய்ப்பாடலாகிய புலம்பலுக்கு இரங்கிலீர், ஊடீர் உண்ணீர் - ஊடுகின்றிலீர் (அநுபோகரசத்தை) உண்டிலீர், கோடீர் கொள்ளீர்-கொடுத்திலீர் கொண்டிலீர், ஓவாகானத்து- (மரநெருக்கம்) நீங்காதகாட்டில் உள்ள, உயர்மரந்தன்னில் - உயர்ந்தமரத்தில் (பழுத்த), தாவாகனியின் - எட்டப்படாத கனியைப்போல, தோன்றினீரே - உண்டாகியிருக்கின்றீரே, எ - று.

கொள்ளீர் என்றது வித்வான்களால் பாடல்பெற்றிலீர் என்றபடி.

துர்வியாச்சியம் செய்வோன் சுற்றம் அழியும் என்னும்
நீதி தோன்றப் பாடியது.

68. கல்வி யுடையீர் கருங்கா னகத்திடையே
நெல்லி யிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன் - வல்லாய்கேள்
வெல்லா வழக்கை விலைவாங்கி வெல்விக்கும்
வல்லாளன் சுற்றம்போன் மாண்டு.

இ - ள். வல்லாய்கேள் - வல்லவனே கேட்பாயாக, வெல்லாவழக்கை- வெல்லாத துர்வியாச்சியத்தை, விலைவாங்கி வெல்விக்கும் - விலைக்குக் கொண்டு வெல்லும்படிச்செய்கிற, வல்லாளன் சுற்றம்போல் - வன்கண்ணனது உறவினர்போல, மாண்டு - பட்டு, கல்வி உடையீர் - கல்வி யுடையீரே, கருகானகத்து இடையே-கரியகானகத்தினிடையில், நெல்லி இலை உதிர்ந்து நிற்பது எவன் - நெல்லியிலை யுதிர்ந்து நிற்பதற்குக் காரணம் யாது, எ - று.

பாண்டியனது கலியாணத்தில் தான் விருந்துண்டதைக்
குறித்துப் பாடியது.

69. வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழுதி கலியாணத்
துண்ட பெருக்க முரைக்கக்கே - ளண்டி
நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டே னீள்பசியி னாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டி லேன்.

இ - ள். வள் தமிழைத்தேர்ந்த-வளமாகிய தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்த, வழுதிகலியாணத்து - பாண்டியன் விவாகத்தில், உண்ட பெருக்கம் உரைக்கக்கேள் - யான் விருந்துண்ட பெருமையைச் சொல்லக் கேட்பாயாக, அண்டி நெருக்கு உண்டேன் - கிட்டி நெருக்கப்பட்டேன், தள் உண்டேன்-தள்ளப்பட்டேன், நீள் பசியினுலே சுருக்கு உண்டேன் - மிகுந்தபசியினால் இளைக்கப்பெற்றேன், சோறு உண்டிலேன் - அன்னமொன்றையுமே உண்ணப்பெற்றேனில்லை, எ - று.

மலை நாடு முதலியவற்றைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

70. வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து - பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.

இ - ள். மலைநாடு வேழம் உடைத்து - மலை நாடானது யானைகளையுடையது, மேதக்க சோழவளநாடு சோறு உடைத்து - மேன்மைபொருந்திய சோழவளநாடு சோற்றையுடையது, பூழியர்கோன் தென்னாடு முத்து உடைத்து - சேரனது தென்னாடு முத்தையுடையது, தெள்நீர்வயல்தொண்டை நன்னாடு சான்றோர் உடைத்து - தெளிந்தநீர் நிறைந்த வயல்சூழ்ந்த நல்ல தொண்டைநாடு பெரியோரை யுடையது, எ - று.

ஔவையார் முதலிய எழுவரும் பிறந்தவுடனே தாயாராகிய ஆதியென்பவள் இவர்களைவிட்டு நீங்கமாட்டாமல் மயங்கும்போது அவளுக்கு மனவுறுதியுண்டாகும்படி பாடியவை.

ஔவையார்.

1. இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானோ - முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னாய்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

இ - ள். அன்னாய் - தாயே, இட்டமுடன் - விருப்பத்தோடு, என் தலையில் - என் சிரசில், இன்னபடி என்று - (சுகதுக்கங்கள்) இவ்வாறு நிகழ்க வென்று, எழுதிவிட்ட சிவனும் செத்துவிட்டானோ - எழுதிவிட்ட சிவனும் இறந்துபோயினனோ, முட்ட முட்ட பஞ்சமே ஆனாலும் - மிகப்பெரும் பஞ்சமே யாயினும், பாரம் அவனுக்கு - (எம்மைக் காக்கவேண்டிய) பாரம் அவனுக்கேயாகும், (ஆதலால்) நீ நெஞ்சம் அஞ்சாதே - நீ மனமஞ்சாதே, எ - று.

உப்பை.

2. அத்தி முதலெறும்பீ றனவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றவே
கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடனிலையோ
வற்பனோ வன்னா யரன்.

இ - ள். அத்திமுதல் எறும்பு ஈறுஆன - யானைமுதல் எறும்பு கடையாகிய - உயிர் அத்தனைக்கும் - உயிர்களெல்லாவற்றுக்கும், சித்தம் மகிழ்ந்து அளிக்கும் தேசிகன் - மனமகிழ்ந்து (உணவு முதலியவற்றைக்) கிருபை செய்கிற பரகுருவாய், முற்றகற்பித்தான் - உலகமுழுதும் கற்பித்தவன், போனானோ - இறந்தானோ, காக்க - (யாவரையும்) காத்தலுக்கு, கடன் இல்லையோ - (அவனுக்கு) கடமையில்லையோ, அன்னாய் - தாயே, அரன் - சிவபெருமான், அற்பனோ - புன்மையனோ, எ - று.

அதிகமான்.

3. கருப்பைக்குண் முட்டைக்குட் கல்லினுட்டே ரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய - னுருப்பெற்றா
லூட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவா யன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

இ - ள். கருப்பைக்குள் - கருப்பைக்குள்ளிருக்கிற உயிருக்கும், முட்டைக்குள் - முட்டைக்குள்ளிருக்கிற உயிருக்கும், கல்லினுள்தேரைக்கும் - கல்லுக்குள்ளிருக்கிற தேரைக்கும், விருப்புற்று - விரும்பி, அமுது அளிக்கும் - உணவை யூட்டுகின்ற, மெய்யன் - அழியாதவன், உருப்பெற்றால் - உருவம் பெற்றால், ஊட்டி வளர்க்கானோ - ஊட்டி வளர்க்கமாட்டானோ, ஓ கெடுவாய் - ஆ கெடுவாய், அன்னாய் - தாயே, கேள் - கேட்பாயாக, உனக்கு வாட்டம் என் - உனக்கு வாட்டம் யாதுக்கு, மகிழ் - மகிழ்ந்துசெல், எ - று.

கருப்பைக்குள்ளிருக்கிற வுயிர்கள்-மனிதர் மிருகம் முதலாயின, முட்டைக்குள்ளிருக்கிற வுயிர்கள் - கோழிமுதலிய பறவைகளும் பாம்பு முதலியவும்.

4. சண்டைப்பைக் குள்ளுயிர்தன் றாயருந்தத் தானருந்து
மண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய - மண்டி
யலைகின்ற வன்னா யரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்.

இ - ள். சண்டைப்பைக்குள் உயிர் - கருப்பமாகிய பையிலுள்ள உயிரானது, தன் தாய் அருந்த - தன் தாய் உண்ண, தான் அருந்தும் - தானும் உண்ணும், அண்டத்து உயிர் பிழைப்பது ஆச்சரியம் - முட்டையிலுள்ள உயிரானது பிழைத்தல் அதிசயம், மண்டி அலைகின்ற அன்னாய் - மிகுதியாய் அலைகின்ற தாயே, அரனுடைய உண்மை நிலை - சிவபெருமானது மெய்யாகிய நிலைமையை, நீ கண்டறிந்து நில் - நீ கண்டறிந்து (சலியாமல்) நிற்கக் கடவாய், எ - று.

கபிலர்.

5. கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர் - நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

இ - ள். கண் நுழையாகாட்டில் - கண்ணும் நுழையப்பெறாத காட்டினுள்ள, கருங்கல் தவளைக்கும் - கருங்கல்லினுள் வாழ்கின்ற தேரைக்கும், உண்ணும்படி அறிந்து ஊட்டுமவர் - உண்ணும் முறையறிந்து உண்பிப்பவர், நண்ணும்-அவரை யடைந்திருக்கிற, நமக்கும் படி அளப்பார் —, நாரிஓர்பாகர் தமக்கு - பெண்ணை யொருபாகத்தி லுடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, தொழில் என்ன - (இதைவிட) வேறு என்னவேலை யிருக்கின்றது, எ - று.

வள்ளியம்மை.

6. அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்த்தவன்று
னின்னும் வளர்க்கானோ வென்றாயே - மின்னரவஞ்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றுவிளை
யாடும் பெருமா னவன்.

இ - ள். என்தாயே—, மின் அரவம் சூடும் பெருமான் - மின்னுகின்ற பாம்பைத் தரிக்கின்ற சிவபெருமானும், சுடுகாட்டில்நின்று விளையாடும் பெருமான் - மயானத்தில்நின்று விளையாடும் பெருமானும், அன்னைவயிற்றில் அருத்தி வளர்த்தவன் - தாய்வயிற்றி லிருக்கும்போதே ஊட்டி வளர்த்தவனுமாகிய, அவன் - அந்தச் சிவபெருமான், இன்னும் வளர்க்கானோ - இனிமேலும் வளர்க்கமாட்டானோ (வளர்ப்பான், நீவருந்தாது செல்வாய்), எ - று.

திருவள்ளுவர்.

7. எவ்வுயிருங் காப்பதற்கோ ரீசனுண்டோ வில்லையோ
வவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லேனோ - வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைவதென் னன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

இ - ள். எவ்வுயிரும் காப்பதற்கு - எல்லா வுயிர்களையும் காப்பதற்கு, ஓர் ஈசன் உண்டோ இல்லையோ-ஒப்பற்ற சிவபெருமான் உளனோ இலனோ, அவ்வுயிரில் - அந்த வுயிர்களுள்ளே, யான் ஒருவன் அல்லேனோ-நானொருவனல்லேனோ, வவ்வி - விரும்பி, அருகுவது கொண்டு - அழியும் பொருளைக் கொண்டு, இங்கு அலைவது என்-இவ்விடத்து அலைவது யாதுக்கு, அன்னே-தாயே, வருகுவது தானேவரும் - வரும்பொருள் தானேவரும் (நீ வருந்த வேண்டாம்), எ - று.

தேவர்கள் ஊர்த்துவ நடநத்துக்குக் காரணம் யாதென்று கேட்டதற்கு விடைகொடுத்தது.

1. பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க - நாவி
லிழைநக்கி நூனெருடு மேழையறி வேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

இ - ள். பூவில் அயனும் - தாமரைமலரில் வாழும் பிரமனும், புரந்தரனும் - இந்திரனும், பூவுலகை தாவி அளந்தோனும் இருக்க - அழகாகிய லோகங்களைத் தாவியளந்த திருமாலும் இருக்கச்செய்தே, நாவின் இழை நக்கி நூல் நெருடும் - நாவினால் நூலிழையை நக்கி நெருடுகின்ற - ஏழை - ஏழையாகிய நான், குழை நக்கும் பிஞ்ஞகன் தன்கூத்து - கழன்றுவிழுந்த குண்டலத்தை (காதினால்) ஒற்றியெடுத்து அணிந்த சிவபெருமானது கூத்தின் பெருமையை, அறிவேனோ - அறியவல்லேனோ, எ - று.

சிவபெருமான் திருவாலங்காட்டில் ஊர்த்துவநடனஞ் செய்யும்போது காதில் அணிந்திருந்த குண்டலம் கழன்று கீழேவிழுந்ததாகவும் அவர் தமது நடனத்தை நிறுத்தாமலே அதைக் காதினால் ஒற்றி எடுத்து அணிந்ததாகவும் பூர்வகதை. பிஞ்ஞகன் - தலைக்கோல மணிந்தவன்.

திருவள்ளுவர் அகங்கரித்திருந்த சங்கப்புலவரைச் செயிக்கப்போனபோது அவர்கள் திருவள்ளுவரைநோக்கி நீர் ஐயரோ என்றும், ஞானவானோ என்றும், என்னசாதி என்னசமயம் என்றும், எந்த ஊர் என்றும், அப்படி நில் என்றும், இரும் என்றும் போம் என்றும் கூறியபோது பாடியவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

2. ஐயரென் றுரைத்தீர் நாயேற் கடுக்குமோ வருளி லேனைப்
பொய்யொடு களவு மற்றுப் புலன்களை யொடுக்கிக் கொண்
டுய்யவே புலன்க ளைந்து முயர்பர வெளியுள் ளாக்கி [டே
வெய்யவன் மதியம் போல விரவுவ ரைய ராவர்.

இ - ள். அருள் இல்லேனை - திருவருள் பெறாத என்னை, ஐயர் என்று உரைத்தீர் - ஐயரேயென்றுசொன்னீர், நாயேற்கு அடுக்குமோ - நாயினேனுக்கு (அந்தப்பெயர்) பொருந்துமோ, பொய்யொடுகளவும் அற்று - பொய்யோடுகளவும் ஒழிந்து, புலன்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு - ஐம்புலன்களை யடக்கிக்கொண்டு, உய்ய - பிழைக்கும்படி, பொறிகள் ஐந்தும் - ஐம்பொறிகளையும், உயர்பரவெளியுள் ஆக்கி - உயர்ந்தபரமாகாயத்திற் செலுத்தி, வெய்யவன் மதியம்போல விரவுவர் - சூரியசந்திர கலைகளாகிய இடைபிங்கலைகள் ஒன்றி நிற்றல்போல அதில் கலந்து நிற்பவர், ஐயர்ஆவர் - ஐயராவார், எ-று.

3. ஞானவா னென்று சொன்னீர் நாதவிந் துவுங்க டந்து
கானலை வரையுஞ் சுட்டுக் கடுவெளி பரமா நந்தந்
தானெனு மவையி ரண்டுந் தவிர்ந்துதன் வசமுங் கெட்டு
மோனமுங் கடந்தே யப்பான் முடிந்தவன் ஞானி யாவன்.

இ - ள். ஞானவான் என்றுசொன்னீர் - ஞானவானென்று சொன்னீர், நாத விந்துவும் கடந்து - நாத தத்துவத்தையும் விந்து தத்துவத்தையும் தாண்டி, கானல் ஐவரையும் சுட்டு - கானல் நீர்போன்ற பஞ்சவிஷயங்களையும் நீறுக்கி, கடுவெளி பரமாநந்தம் - கடுவெளியாகிய பேராநந்தமும், தான்-தானும், என்னும் - என்கிற, அவையிரண்டும் - அவ்விரண்டையும், தவிர்ந்து - ஒழிந்து, தன்வசமுங் கெட்டு - தன்வசமும் அழிந்து, மோனமும் கடந்து - மௌந நிலையையும் தாண்டி, அப்பால் முடிந்தவன் - அப்புறம் முடிவுபெற்றவன், ஞானி ஆவன் - ஞானவானுவன், எ - று.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

4. சாதியிலே தொண்ணூற்றெுன் பானுஞ் சாதி
சமயத்திற் பதின்மூன்றுஞ் சமய மாகு
நீதியிலே சிவனுடைய நீதி யாகு
நிலைமையிலே வேதாந்த நிலைமை யாகு
மாதியிலே யெங்களூர் கருவூ ராகு
மந்தத்திற் போயடைவோம் பேரூர் தன்னில்
சோதியிலே பரஞ்சோதிக் கூட்ட மாகுஞ்
சொல்லுதற்கு மெங்கள்குலஞ் சுக்ல மாமே.

இ - ள். சாதியிலே தொண்ணூற்றெுன்பான் ஆம்சாதி - சாதியிலே தொண்ணூற்றெுன்பதாஞ்சாதி, சமயத்தில் பதின்மூன்றும் சமயம் ஆகும்-சமயத்தில் பதின்மூன்றுஞ் சமயமாகும், நீதியிலே சிவனுடைய நீதி ஆகும்-நீதியிலே சிவபெருமானது நீதியாகும், நிலைமையிலே வேதாந்த நிலைமை ஆகும் - நிலைமையில் வேதாந்த நிலைமையாகும், ஆதியிலே எங்கள் ஊர் கருவூர் ஆகும் - பூருவத்தில் எங்களூர் கருவூராகும், அந்தத்தில் பேரூர்தன்னில்போய் அடைவோம் - முடிவில் பேரூரில்போய்ச் சேர்வோம், சோதியிலே பரஞ்சோதிக் கூட்டமாகும்—, சொல்லுதற்கும் - சொல்வதற்கும், எங்கள்குலம்-எங்கள்குலமானது, சுக்லம்ஆம் - சுக்கிலகுலமாகும், எ - று.

தொண்ணூற்றெுன்பான் சாதி என்றது தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுடன், நாத தத்துவத்தையும், விந்து தத்துவத்தையும் கூட்டிச் சாதிதொண்ணூற்றெட்டென்பதும் இவற்றைக் கடந்து நின்றவன் தொண்ணூற்றெுன்பதாம் சாதியுடையான் என்பதும் சங்கேதப்பொருள். பதின்மூன்றும் சமயம் என்றது அகச்சமயம்ஆறும்,புறச்சமயம் ஆறும் ஆகிய பன்னிரண்டையுங்

கடந்த நிலையை. சிவனுடைய நீதியாவது சிவபெருமான் சர்வ சங்கார காலத்தில் எவற்றையும் சுட்டெரித்துத் தனித்து நிற்றல்போலச் சகல கர்ம பரித்தியாகஞ் செய்து நிற்கும் நீதி. கருவூர் என்றது தாயின் உதரத்தில் தரித்த கருவை. பரஞ்சோதுக் கூட்டம் என்றது சோம சூரியாக்கினிகளுக்கு மேலாகிய பேரொளிப் பிழம்பை. இது யோகிகளுக்குக் காணப்படுவது.

5. எந்தவூ ரென்றீ ரிருந்தவூர் நீர்கேளீ
ரந்தவூர்ச் செய்தி யறியீரோ - வந்தவூர்
முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
யப்பாலும் பாழென் றறி.

இ - ள். எந்தஊர் என்றீர் - எந்தவூரென்று கேட்டீர், இருந்தஊர் நீர் கேளீர் - (நான் முன்னே) இருந்தவூரை நீர் கேட்கக் கடவீர், அந்த ஊர்ச் செய்தி அறியீரோ - அந்தவூரின் செய்தியை அறியீரா, அந்த ஊர் - அந்த ஆரானது, முப்பாழும் பாழ்ஆய்—, முடிவில் ஒரு சூனியம்ஆய்—, அப்பாலும் - அப்புறமும், பாழ் என்று அறி - பாழேயென்றுணரும், எ - று.

முப்பாழ் என்றது ஜகஜீவ பரங்களின் இன்மையை. இதனைச் சூனியமென்றும் வழங்குவர். இதன் விரிவெல்லாம் குருமுகத்தா லறிக.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

6. நில்லுநில் லென்று சொன்னீர் நேசபா சங்க ளைந்தும்
புல்லறி வோடு வாங்காப் புலைகொலை களவு மற்றுச்
சொல்லுதற் கரிய ஞானச் சுழுமுனை முடியின் மீதி
னெல்லையுங் கடந்தே யப்பா லேகமா னவர்க ணிற்பார்.

இ - ள். நில்லுநில் என்று சொன்னீர்—, நேசபாசங்கள் ஐந்தும்-ஆசா பாசங்கள் ஐந்தையும், புல் அறிவோடு வாங்கா - அற்ப புத்தியோடு நீக்கி, புலை கொலை களவும் அற்று - புலாலுண்டல் கொலை செய்தல் திருடல் என்பவைகள் ஒழிந்து, சொல்லுதற்கு அரியஞானச் சுழுமுனை முடியின்மீதில்—, எல்லையும் கடந்து - எல்லையையும் தாண்டி, அப்பால் - அப்புறம், ஏகம் ஆனவர்கள் நிற்பார் - ஒன்றானவர்கள் நிற்பார்கள், எ - று.

சுழுமுனை - இடைபிங்கலைகளுக்கு இடையிலுள்ளது. இது நடு நாடி எனவும் படும். முடியின்மீதி னெல்லையுங் கடந்து என்றது இந்த மூன்று நாடிக ளொருங்குகூடிய இடத்தையும் கடந்து நிற்றலை.

7. இருமிரு மென்று சொன்னீ ரேற்குமோ வேழை யேற்குத்
தருபொரு ளுணர்ந்து சைவ சமயமு மனைத்து நீங்கி
மருட்டரு வினையு நீங்கி மாசிலா வுண்மை ஞானம்
பொருந்தின ரிருப்பர் பின்பு பொருதவ ரிறப்பர் தாமே.

இ - ள். இரும் இரும் என்று சொன்னீர்—, (அப்படி சொல்லல்) ஏழையேற்கு ஏற்குமோ - ஏழையேனுக்குத் தகுமோ, தருபொருள் உணர்ந்து - அன்பர் (விரும்பின வற்றையெல்லாம்) தருகின்ற (உண்மைப்) பொருளையறிந்து, சைவசமயமும் அனைத்தும் நீங்கி - சைவசமயப் பற்றையும் மற்றெல்லாப் பற்றையும் நீங்கி, மருள்தருவினையும் நீங்கி - மயக்கத்தை யுண்டாக்குகிற வினைகளையும் நீங்கி, மாசு இல்லா - குற்றமில்லாத, உண்மை ஞானம் பொருந்தினர் இருப்பார் - மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்தவர்கள் இருப்பார்கள், பின்பு பொருந்தவர் இறப்பர் - பிறகு (இக்குணங்களைப்) பொருந்தாதவர் இறந்தொழிவர், எ - று.

8. போமென வுரைத்தீ ரென்னைப் பொறியொடு புலன்க ளைந்து
மாமெனு மவிச்சை யோடு மங்ஙனே மதித்துக் கொண்டே
யேமமுஞ் சாம மற்றே யிரவொடு பகலு மற்றுச்
சோமனுர் பதியை விட்டுத் துறந்தவர் போவ ரன்றே.

இ - ள். என்னை போம் எனச் சொன்னீர் - என்னைப்போமென்று சொன்னீர், பொறியொடு புலன்கள் ஐந்தும்-பொறிகளோடு ஐம்புலன்களையும், ஆம் என்னும் அவிச்சையோடும் - ஆமென்கிற அஞ்ஞானத்துடன், அங்ஙனே மதித்துக்கொண்டே - அவ்விடத்தே கணித்துக்கொண்டு, ஏமமும் சாமம் அற்று - ஏம சாமங்களு மொழிந்து, இரவொடு பகலும் அற்று - இராப்பகல்களு மொழிந்து, சோமனுர் பதியை விட்டுத் துறந்தவர் போவர்- சோமனுருடைய இடத்தைவிட்டு நீங்கினவர் போவர், எ - று.

ஏமம் - இரவு. சாமம் - அதன்பகுதி. சோமனுர்பதி - சந்திரமண்டலம்; இது ஆறுதாரங்களுக்கு மேலாயிருப்பது.

இவர் மனைவியாராகிய வாசுகி யென்பவர் இறந்தபோது
மனம் வருந்திப் பாடியது.

9. அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே
படிசொற் றவறாத பாவா - யடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
வென்றூங்கு மென்க ணிரா.

இ - ள். அடிசிற்கு இனியாளே - (எனக்கு) அன்ன முண்பித்தலில் இனியவளே, அன்பு உடையாளே - (என்னிடத்து) அன்புடையவளே, படிசொல் தவறாத பாவாய் - என் சொற்படியே காரியங்களைச் செய்தலில் பிழைபடாத பாவையே, அடிவருடி - (முன்னே நான் நித்திரைசெய்ய என்) கால்களை வருடிக்கொண்டிருந்து, பின் தூங்கி - பின்னே நித்திரைசெய்து, முன் எழுந்த - (எனக்குமுன்) எழுந்திருந்த, பேதையே - பெண்ணே, போதியோ - (என்னைவிட்டுப்) போகின்றாயோ, இரா - இராக்காலத்தில், என்கண் - என்கண்கள், என் தூங்கும் - எப்படி யுறங்கும், எ - று.

பாவை - பிரதிமைபோலும் உருவமுடையவள்.

கம்பர்.

சோழநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

1. கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவெள் ளாறு
குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையாம் - வடதிசையி
லேணாட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாற்காதஞ்
சோணாட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்.

இ - ள். கிழக்கு கடல் - கிழக்கில் கடலும், தெற்குகரை பொருவெள் ளாறு - தெற்கில் கரையில் அலைமோதுகின்ற வெள்ளாறும், குடதிசையில்- மேற்றிசையில், கோட்டைக்கரை ஆம் - கோட்டைக்கரையும் உண்டு, வட திசையில் - வடக்குத்திக்கில், ஏணாட்டுப்பண்ணை - ஏணாட்டின் வயல்களுள, இருபத்துநாற்காதம்-இந்த இருபத்துநாற்காதம் விஸ்தீரணமுள்ளபூமியோ, சோணாட்டுக்கு எல்லையெனச்சொல் - சோழநாட்டின் எல்லையென்று கூறு.

பாண்டிநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

2. வெள்ளா றதுவடக்கா மேற்குப் பெருவழியாந்
தெள்ளார் புனற்கன்னி தெற்காகு - முள்ளார
வாண்ட கடல்கிழக்கா மைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிநாட் டெல்லைப் பதி.

இ - ள். வெள்ளாறது வடக்கு ஆம் - வெள்ளாறு வடக்கிலுளது, மேற்கு பெருவழி ஆம் - மேற்கில் பெரியவழியுளது, தெள் ஆர் புனல் கன்னி தெற்கு ஆகும் - தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய கன்னியாறு தெற்கிலுளது, உள் ஆர ஆண்ட கடல் கிழக்கு ஆம் - மனமார ஆளப்பட்ட கடல் கிழக்கேயுளது, ஐம்பத்தறுகாதம் - (இந்த) ஐம்பத்தறுகாத விஸ்தீர்ண மான பூமியே, பாண்டிநாட்டு எல்லைப்பதி - பாண்டிநாட்டின் எல்லையாகிய இடம், எ - று.

உள்ளார ஆண்ட கடல் என்றது பல வேந்தராலும் துறைமுகமா யாள ப்பட்ட கடலை.

சேரநாட்டெல்லை இதுவெனப் பாடியது.

3. வடக்குத் திசைபழனி வான்கீழ்தென் காசி
குடக்குத் திசைகோழிக் கோடாங் - கடற்கரையி
னேரமோ தெற்காகு முள்ளெண்ப தின்காதஞ்
சேரநாட் டெல்லையெனச் செப்பு.

இ - ள். வடக்குத்திசை பழனி - வடதிசையில் பழனியுளது, வான் கீழ் தென்காசி - மேன்மையாகிய கீழ்த்திசையில் தென்காசியுளது, குடக்

குத்திசை கோழிக்கோடு ஆம் - மேற்றிசையில் கோழிமலையுளது, கடற் கரையின் ஓரம் தெற்கு ஆகும் - கடற்கரையோரமே தென்றிசையிலுளது, உள் - (இந்நான்குதிசையெல்லைக்கு) உட்பட்ட, எண்பதின்காதம் - எண் பதின்காத விஸ்தீர்ணமான பூமியே, சேரநாட்டு எல்லை எனச்செப்பு - சேர நாட்டெல்லையென்று சொல், எ - று.

தொண்டைநாட்டெல்லை இதுவென்னப்பாடியது.

4. மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்கா
மார்க்கு முவரி யணிகிழக்கு - பார்க்குளுயர்
தெற்குப் பிநாகி திகழிருப தின்காத
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு.

இ - ள். மேற்கு பவளமலை - மேற்றிசையில் பவளமலையுளது, வேங்க டம் நேர்வடக்கு ஆம் - திருவேங்கடமலை நேர்வடக்கிலுளது, ஆர்க்கும் உவரி அணிகிழக்கு - ஆரவாரிக்கின்ற கடல் அழகிய கிழக்குத்திக்கிலுளது, பார்க் குள் உயர்பிநாகி தெற்கு - உலகத்தில் உயர்ந்த பிநாகிநதி தென்றிசையிலு ளது, திகழ் இருபதின்காதம் - விளங்குகின்ற (இந்த) இருபதின்காத விஸ் தீர்ணமான பூமியே, நல்தொண்டைநாடு எனநாட்டு - நல்லதொண்டைநாட் டின் எல்லையென்று நிலைபெறுத்து, எ - று.

இராமாயணத்தை அரங்கேற்றும் பொருட்டுச் சிதம்பரத்திலிருக்கும் தீக்ஷதரிடத்திற் கொண்டுபோய் நெடுநாள் காத்திருந்தும் அவர்களெல்லாரும் ஓரிடத்திற்கூடி அந்தநூலைக் கேளாதிருந்தனர். ஒருநாள் அவருள் ஒருவரு டைய குழந்தையைப் பாம்புகடித்து இறந்துபோக, அந்தக்குழந்தையை எல் லாருங்கூடி மயானத்திற்குக் கொண்டுபோயினர். அப்போது கம்பர் இது தான் நல்ல சமயமென்று அவ்விடத்திற்குப்போய் நீங்களெல்லாரும் ஒருங்கு கூடியிருக்கின்ற இந்தச்சமயந்தவறினால் மறுபடியும் கூடும்படி நேரிடுவது அருமையாதலால், என்னால் பாடப்பட்ட இராமாயணத்தைக் கேட்பீர்களா யின், இந்தக்குழந்தையை நான் பிழைப்பித்துத் தருகிறேன் என்றனர். அத ற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு முன்னே குழந்தையையெழுப்பு மென்ற போது பாடியவை.

5. ஆழியான் பள்ளி யணையே யவன்கடைந்த
வாழி வரையின் மணித்தாம்பே - பூழியான்
பூணே புரமெரித்த பொற்சிலையிற் பூட்டுகின்ற
நாணே யகல நட.

இ - ள். ஆழியான்பள்ளி அணையே - சக்கராயுதத்தை யுடையவனாகிய திருமால் பள்ளிகொள்ளுதற்குரிய சயநமே, அவன் கடைந்த ஆழி வரையில் மணித்தாம்பே - அவன் கடைந்த திருப்பாற்கடலில் மத்தாகநட்ட மந்தரமலையில் கட்டிய அழகிய கடைகயிறே, பூழியான்பூணே - விபூதியைத் தரித்தவனாகிய சிவபெருமானது ஆபரணமே, புரம் எரித்த பொன் சிலையில் பூட்டுகின்ற நாணே - (அவன்) திரிபுரங்களை யெரித்தற்குக் கருவியாயிருந்த (மேருவாகிய) பொன்வில்லிற்பூட்டின நாணே, அகலநட - தூர நடப்பாயாக, எ - று.

அணையாயும் தாம்பாயும் பூணும் நாணும் இருந்தன ஆதிசேஷன் வாசுகி தாருகாவனத்திருடியர் வேள்விக்கண்ணே பிறந்த பாம்புகள் என்பவைகளே யாதலால், பாம்பேயென்றற்கு இவ்வாறு கூறினார். மணித்தாம்பு - முகப்பில் மாணிக்கமிழைத்த தாம்பு எனினுமாம்.

6. மங்கை யொருபங்கர் மணிமார்பி லாரமே
பொங்கு கடல்கடைந்த பொற்கயிறே - திங்களையுஞ்
சீறியதன் மேலூருந் தெய்வத் திருக்கோளே
யேறிய பண்பே யிறங்கு.

இ - ள். மங்கை ஒரு பங்கர் மார்பில் மணி ஆரமே - மங்கைப்பருவத்தையுடைய உமாதேவியை ஒருபாகத்தி லுடையவராகிய சிவபெருமானது மார்பிலணிந்த மாணிக்க ஆரமே, பொங்கு கடல்கடைந்த பொன்கயிறே - பொங்குகின்ற பாற்கடலைக்கடையக் கருவியாயிருந்த அழகிய கடைகயிறே, திங்களையும்சீறி அதன்மேல் ஊரும் தெய்வம் திருக்கோளே - பிறைச்சந்திரனையும் கோவித்து அதன்மேல் தவழ்கின்ற தெய்விகமாகிய அழகியகிரகமே, ஏறியபண்பே இறங்கு - நீயேறின பிரகாரமே இறங்குக, எ - று.

7. பாரைச் சுமந்த படவரவே பங்கயக்கண்
வீரன் கிடந்துறங்கு மெல்லணையே - யீரமதிச்
செஞ்சடையான் பூணுந் திருவா பரணமே
நஞ்சுடையாய் தூர நட.

இ - ள். பாரை சுமந்த படம் அரவே - பூமியைத்தாங்கிய படத்தையுடைய பாம்பே, பங்கயம் கண்வீரன் கிடந்து உறங்கும் மெல் அணையே - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய வீரனாகிய திருமாலானவன் படுத்துறங்குகின்ற மெல்லிய சயநமே, ஈரம்மதி செஞ்சடையான் பூணும் திரு ஆபரணமே - குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனை யணிந்த செவந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான் தரிக்கின்ற அழகாகிய ஆபரணமே, நஞ்சு உடையாய் - விஷத்தை யுடையவனே, தூரநட - அகலப்போ, எ - று.

சீராமன் என்னும் வண்ணான் தனக்கு ஆடைவெளுத்துக்கொடுத்த
நேர்த்தியை மெச்சிப்பாடியது.

8. சிரம்பார்த்தா னீசனயன் றேவிதனைப் பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான் செங்கமலக் கண்ணா - னுரஞ்சேர்
மலைவெளுத்த திண்புயத்து வண்ணான்சீ ராமன்
கலைவெளுத்த நேர்த்திதனைக் கண்டு.

இ - ள். உரம்சேர் - வலிமைபொருந்திய, மலைவெளுத்த - மலையும் வெளுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய, திண்புயத்து - திடமான தோள்களையுடைய, வண்ணான் சீராமன் - வண்ணானாகிய சீராமனென்பவன், கலைவெளுத்த நேர்த்திதனைக்கண்டு - ஆடைகளைச் சலவைசெய்த நேர்த்தியைப் பார்த்து, ஈசன் சிரம்பார்த்தான் - சிவபெருமான் தன்தலையைத் தீண்டிப் பார்த்தான், அயன் தேவிதனைப்பார்த்தான் - பிரமன் தன்மனைவியைத் தொட்டுப்பார்த்தான், செங்கமலக் கண்ணன் - செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமாலானவன், கரம் பார்த்தான் - தன் கையை நோக்கினான், எ - று.

ஈசன், அயன், செங்கமலக் கண்ணன் இம்மூவரும் முறையே தத்தமது சிரத்தையும் தேவியையும் கரத்தையும் பார்த்தற்குக் காரணம், சீராமனென்னும் வண்ணான் வெளுத்த வெள்ளாடைகளை நோக்கின மாத்திரமே வெண்ணிறமுள்ள கங்கையும் வெண்ணிறமுள்ள சரசுவதியும் வெண்ணிறமுள்ள பாஞ்சசந்யம் என்னும் சங்குமே நம்மை நீங்கினவோ என்னும் ஐயம் அன்றி இவ்வெண்மைக்கு நம்மிடத்துள்ள கங்கை முதலியவற்றின் வெண்மை ஒத்திருப்பதோ என்று உவமித்துப்பார்த்தல். மலை வெளுத்தலாவது இவனது தோள்களின் பெருமை வலி திரட்சி முதலியவற்றிற்கு ஒவ்வாமை.

சிதம்பரத்தில் இருந்த தம்பிபுகான் என்னும் பெயருள்ள அம்பட்டன்
தமக்கு க்ஷவரஞ்செய்த நேர்த்தியை மெச்சி
அவனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

9. ஆரார் தலைவணங்கா ராரார்தாங் கையெடா
ராரார்தாஞ் சத்திரத்தி லாறுதார் - சீராருந்
தென்புலியூர் மேவுஞ் சிவனருள்சே ரம்பட்டத்
தம்பிபுகான் வாசலிலே தான்.

இ - ள். சீர் ஆரும் - மேன்மை நிறைந்த, தென்புலியூர் - தென்புலியூரில், மேவும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, சிவன் அருள்சேர் - சிவபெருமானது அருள்பொருந்திய, அம்பட்டத் தம்பிபுகான்வாசலிலே - அம்பட்டனாகிய தம்பிபுகான் முற்றத்தில்வந்து, ஆர் ஆர் தலைவணங்கார் - எவரெவர் தலை வளையாதவர், ஆர் ஆர் தாம் கையெடார் - எவரெவர் தாம் கையெடுக்கா

தவர், ஆர் ஆர் தாம்சத்திரத்தில் ஆருதார் - எவரெவர்தாம் (அவன்) சத்திரத்தில் (உண்டு இளைப்பு) ஆருதவர் (ஒருவருமில்லை) எ - று.

சிரத்தில் க்ஷவரஞ்செய்யும்போது தலைகுனிதலும், கக்கத்தில் க்ஷவரம் செய்யும்போது கைகளை உயரவெடுத்தலும் கத்தித்தொழிலினுல் சூடு தணிதலும் உண்டெனை அவனது தொழிலின் இயற்கையுந் தோன்றுதல் காண்க. சத்திரம் - கத்தி. ஆரார்தாம் சத்திரத்தில் ஆருதார் என்பதற்குச் சூரியால் அறுத்துப் புண் ஆறப்பெருதவர் எவர் எனினுமாம்.

தானும் தன் மனைவியும் பள்ளியறையிலிருக்கும்போது, காற்று கதவை மோத, யாரோ கதவைத் தட்டுகிருர்களென்று நினைத்துக் கதவைத் திறந்து பார்த்து யாருமில்லாதிருக்கையால் கதவை மோதினது காற்றென்று தெளிந்து காற்றை முன்னிலையாக்கிப் பாடியது.

10. கொற்கையான் மாறன் குலசே கரப்பெருமான்
பொற்கையா ஞனகதை போதாதோ - நற்கமல
மன்றலே வாரி மணிவா சலையசைக்கத்
தென்றலே யேன்வந்தாய் செப்பு.

இ - ள். கொற்கையான் - கொற்கைப்பதியை யுடையவனுகிய, மாறன் குலசேகரப் பெருமான் - குலசேகர பாண்டியனுகிய பெருமையை யுடையோன், பொற்கையான் ஆன கதை போதாதோ - பொற்கையான் ஆகிய கதை பற்ருதோ, தென்றலே - தென்றற்காற்றே, நல் கமலம் மன்றலே வாரி - நன்மையாகிய தாமரைமலரின் மணத்தையே முகந்துகொண்டு, மணிவாசலை அசைக்க - ரத்நகசிதமாகிய கதவை யசைத்தற்பொருட்டு, என் வந்தாய் - நீயேன் வந்தாய், எ - று.

பாண்டியன் மூடியிருந்த பிறர் வீட்டுக் கதவைத் தட்டின குற்றத்துக்காகத் தன்கையை வெட்டிக்கொண்டனன். பின் அவனுக்குப் பொற்கை முளைத்தது. இதனை "எனக்குத் தவன்ருல்" என்னும் பழமொழிச் செய்யுளாலு மறிக.

ஆறை நகரிலிருக்கும் ஏகம்பவாணனைப் புகழ்ந்து பாடியவை.

11. பேரரசர் தேவிமார் பெற்ற மதலையர்தம்
மார்பகலங் கண்டு மகிழ்வரே - போர்புரிய
வல்லா னகளங்கன் வாணன் றிருநாம
மெல்லா மெழுதலா மென்று.

இ - ள். பேர் அரசர் தேவிமார் - பெரிய அரசருடைய மனைவிமார், பெற்ற மதலையர்தம் - தாம் பெற்ற புதல்வருடைய, மார்பு அகலம் கண்டு - மார்பின் அகலத்தைநோக்கி, (அம்மார்பில்) போர்புரியவல்லான் அகளங்கன் - போர்செய்ய வல்லவனும் குற்றமற்றவனுமாகிய, வாணன் - வாணனது, திருநாமம் எல்லாம் - திருநாமங்களெல்லாவற்றையும், எழுதலாம் என்று - எழுதலாமென்று கருதி, மகிழ்வர் - களிப்பார்கள், எ - று.

வாணன் திருநாமமெல்லா மெழுதலாமென்று கருதினமையால் அவனது பெரும்புகழ் விளங்குகின்றது.

12. உலக்குரிய பண்ட முவந்திரக்கச் சென்றால்
கொலைக்குரிய வேழங் கொடுத்தான் - தலைக்குரிய
வாணர்கோ னாறை மகதேவ னுக்கிந்தப்
பாணனோ டென்ன பகை.

இ - ள். உலக்கு உரியபண்டம் உவந்து - உலையிற் பெய்தற்குரிய பொருளாகிய அரிசியை விரும்பி, இரக்கசென்றால் - யாசிக்கப்போனால், கொலைக்குரிய வேழம் கொடுத்தான் - கொல்லுதற்குரிய யானையைத் தந்தான், தலைக்கு உரிய - தலைமைப்பாட்டுக்குரிய, வாணர்கோன்-வாணர்பிரானாகிய, ஆறை மகதேவனுக்கு - ஆறையிலிருக்கும் மகதேவனுக்கு, இந்தப் பாணனோடு - இந்தப் பாணனுடன், என்னபகை-என்னபகையுளது,எ - று.

பிச்சையேற்க வந்தவனுக்கு யானையைக் கொடுத்தால் அதை அவன் கொண்டுபோய்க் காப்பாற்றமாட்டாமல் வருந்துவானாதலால், "பாணனோ டென்ன பகை" என்றார்.

13. வாணன் பெயரெழுதா மார்புண்டோ மாகதர்கோன்
வாணன் புகழுரையா வாயுண்டோ - வாணன்
கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ வுண்டோ
வடிதாங்கி நில்லா வரசு.

இ - ள். வாணன்பெயர் எழுதாமார்பு உண்டோ—, மாகதர்கோன் வாணன்புகழ் உரையாவாய் உண்டோ-மகதர்பிரானாகிய வாணனது கீர்த்தியைச் சொல்லாத வாயுளதோ, வாணன் கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்பு உண்டோ - வாணனது வெற்றிக்கொடியைத்தாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ, (வாணன்) அடிதாங்கிநில்லா அரசு உண்டோ - வாணனது பாதத்தைத்தாங்கி நில்லாத வேந்தன் உண்டோ (இல்லை) எ - று.

14. பாண்டியனைப் பேர்மாற்றிப் பாணர்க் கரசளித்த
வாண்டகையென் றுன்னை யறியேனோ - மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ் செங்கைக் கடகரிவா ணுவுனது
பேர்மாற் றுவதரிதோ பேசு.

இ - ள். பாண்டியனை பேர்மாற்றி - பாண்டியனது பேரை மாறச்செய்து, பாணர்க்கு அரசு அளித்த - பாணர்க்கு ராஜரிகத்தைக்கொடுத்த, ஆண்தகையென்று - ஆண்மையுடையவனென்று, உன்னை அறியேனோ - உன்னை யறியமாட்டேனோ, மூண்டு எழுந்த - திரண்டெழுந்த, கார்மாற்

றும் - மேகத்தின் கொடைத்தன்மையை மாறப்பண்ணுகின்ற, செம்கை - செவந்தகையினையும், கடம் கரி - மதயானைகளையுமுடைய, வாண - வாணனே, உனது பேர் மாற்றுவது அரிதோ - உன் பேரை மாற்றுவது அருமையாகுமோ, பேசு - சொல்லாய், எ - று.

ஆறைநகரிலிருக்கும் இவர் ஏகன் என்பவன் தனக்குச்செய்த நன்றிக்காக அவன் பெயரை முன்னும், கம்பர் தனக்காசிரியர் ஆகையால் அவர் பெயரை இடையிலும், வாணன் தன்னைப்பெற்றவனாகையால் அவன் பெயரைக் கடையிலும் சேர்த்து ஏகம்பவாணன் எனத் தான் பெயரிட்டுக் கொண்டனர். இவருக்குத் தாய் தந்தையரால் இட்ட பெயர் விளங்கவில்லை.

15. பாணன் மதுரைப் பதியாள வைத்தபிரான்
வாணர் புகழவரு மேகம்ப - வாணன்
கரும்போ தகமேநின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போ தகமே வரின்.

இ - ள். பாணன் - பாணனானவன், மதுரைப்பதி ஆள - மதுரைநகரத்தை ஆளும்படி வைத்த - நியமித்துவைத்த, பிரான் - பெருமான், வாணர் புகழவரும் - கவிவாணர் புகழும்படி தோன்றிய, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பவாணன் நடத்துகின்ற, கருபோதகமே - கரியயானையே மீண்டுவரும்போது - திரும்பி வரும்பொழுது, அகமேவரின் - என் வீட்டிற்கு வருவையாயின், நின்கால்பணிவேன் - உன் பாதத்தை வணங்குவேன், எ - று.

வாணனை இச்சித்தவளொருத்தி அவனை வணங்குதற்குப் பதிலாக அவன் ஊர்ந்து செல்லும் யானையை நோக்கி வணங்கிக் கூறினள்.

16. என்கவிகை யென்சிவிகை யென்கவச மென்றுவச
மென்கரியீ தென்பரியீ தென்பரே - மன்கவன
மாவேந்தன் வாணன் வரிசைப் பரிசுபெற்ற
பாவேந்த ரைவேந்தர் பார்த்து.

இ - ள். மன்கவனம் - மிக்க வேகத்தையுடைய, மாவேந்தன் - அசுவஞ்செலுத்துவதில் வல்ல நகுலராஜனை நிகர்த்த, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பவாணனது, வரிசைபரிசுபெற்ற-வரிசைப்பரிசுபெற்றுவருகிற, பாவேந்தரை - கவிராஜரை, வேந்தர்பார்த்து - (அவர்களுக்கெதிரேவருகிற) அரசர்கள்பார்த்து, ஈது என் கவிகை - இந்தப் புலவர் பிடித்துச் செல்லுவது என் குடை, ஈது என்சிவிகை-இந்தப் புலவர் ஏறிப்போவது எனது தண்டிகை, ஈது என் கவசம்-இந்தப் புலவர் தரித்திருப்பது என் கவசம், ஈது என் துவசம்-இந்தப்

புலவர் ஏந்திச்செல்வது என்துவசம், ஈது என்கரி - இந்தப்புலவர் செலுத்தி வருவது என்யானை, ஈது என்பரி - இந்தப்புலவர் ஏறிச்செல்லுவது என் குதிரை, என்பர் - என்று சொல்வார்கள், எ - று.

இப்படிக் கூறியதனால் இவன் கவிவாணருக்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்த குடைமுதலியவைகள் தனக்குத்தோற்ற அரசர்களுடையன என்றதாயிற்று.

17. சேற்றுக் கமலவயற் றென்னுறை வாணனையான்
சோற்றுக் கரிசிதரச் சொன்னக்கால் - வேற்றுக்
களிக்குமா வைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச் செம்பொ
னளிக்குமா றெவ்வா றவன்.

இ - ள். சேறு - சேற்றின்கண், கமலம் - தாமரைமலர்கள் நெருங்கிய, வயல் - வயல்சூழ்ந்த, தென் ஆறைவாணனை - தெற்கிலுள்ள ஆற்றூரில் வாழ்கின்றவாணனை, யான் - நான், சோற்றுக்கு அரிசிதரச்சொன்னக்கால் - சோற்றுக்கு அரிசியைத் தரச்சொல்லிவேண்டினால், வேறு - அதனின் வேறாகிய, களிக்கு-களிகிளறும்பொருட்டு, மாவை தந்தான்-மாவைக் கொடுத்தான், கற்றவர்க்கு - கற்றுவல்ல புலவர்களுக்கு, அவன்—,செம்பொன் அளிக்கும் ஆறு எவ்வாறு - செம்பொன்னைக் கொடுக்கும் விதம் எவ்விதம், எ - று.

களிக்குமா என்பது களிக்கும் மா எனப்பிரிக்கப்பட்டு, களிக்கின்ற யானையென வேறுபொருள் தருதல்காண்க.

18. அலங்க லணிமார்ப னாறையர்கோன் வாணன்
விலங்கு கொடுவருக வென்றா - னிலங்கிழையீர்
சேரற்கோ சோழற்கோ தென்பாண்டி நாடாளும்
வீரற்கோ யார்க்கோ விலங்கு.

இ - ள். அலங்கல் அணிமார்பன் - பூமாலையையணிந்த மார்பினையுடையவனும், ஆறையர்கோன் - ஆறையர் வேந்தனுமாகிய, வாணன்—, விலங்குகொடுவருக என்றான் - விலங்கைக்கொண்டு வருகவென்று கட்டளையிட்டான், இலங்கு இழையீர்-பிரகாசியாநின்ற ஆபரணத்தை யணிந்த தோழியரே, விலங்கு-(அந்த) விலங்கு, சேரற்கோ-சேரனுக்கோ, சோழற்கோ - சோழனுக்கோ, தென்பாண்டிநாடுஆளும் வீரற்கோ - தென்பாண்டி நாட்டையாள்கின்ற வீரனாகிய பாண்டியனுக்கோ, யார்க்கோ - (இவர்களொழிந்தமற்ற) எவருக்கோ (யாமறியோம்) எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால் இவன் மூவேந்தரையும் தளைபூட்டியடக்கியாளவல்லோனென்றதாயிற்று.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

19. தேரு ளைப்புரவி வார ணத்தொகுதி திறைகொ ணர்ந்துவரு மன்னநின், தேசமே துனது நாமமே துபுகல் செங்கையாழ் தடவு பாணகேள், வாரு மொத்தகுடி நீரு நாமுமக தேவ னுறைநகர் காவலன், வாண பூபதி மகிழ்ந்த ளிக்கவெகு வரிசை பெற்றுவரு புலவன்யா, னீரு மிப்பரிசு பெற்று மீளவர லாகு மேகுமவன் முன்றில்வாய், நித்தி லச்சிகர மாட மாளிகை நெருங்கு கோபுரம ருங்கெலா, மாரு நிற்குமுயர் வேம்பு நிற்கும்வளர் பனையு நிற்குமத னருகிலே, யரசு நிற்குமர சைச்சு மந்தசில வத்தி நிற்குமடை யாளமே.

இ - ள். தேர் - இரதங்களையும், உளை புரவி - புறமயிரினையுடைய குதிரைகளையும், வாரணம்தொகுதி - யானைக்கூட்டங்களையும், திறைகொணர்ந்துவரும் - பகுதிப்பொருளாகக் கொண்டுவருகின்ற, மன்ன - அரசனே, நின்தேசம் ஏது-உன்நாடியாது, உனது நாமம் ஏது-உன்பெயர்யாது, புகல் - சொல்வாய் (என்று பாணன்கேட்க), (புலவன் விடையாகக் கூறுவது யாதெனின்) செங்கையாழ் தடவுபாண - செவந்தகையினால் வீணையை வருடுகின்ற பாணனே, கேள் - கேட்பாயாக, வாரும் - வருவீராக, நீரும் நாமும் ஒத்தகுடி - நீரும் நாமும் (கல்வியால்) ஒத்தகுடிப்பிறப்பினையுடையேம், மகதேவன் - மகதேவனும், ஆறைநகர் காவலன் - ஆறைநகர்க் கிறைவனுமாகிய, வாணபூபதி - வாணன் என்னும் மண்டலேசுவரன், மகிழ்ந்து அளிக்க - மனமகிழ்ந்து கொடுக்க, வெகுவரிசைபெற்று வருபுலவன்யான் - அநேகமாகிய வரிசைகளைப் பெற்றுவருகிற புலவன்நான், நீரும் - (என்னைக் கல்வியால் நிகர்த்த) நீரும், இப்பரிசுபெற்று மீளவல்ர ஆகும்-இந்தப் பரிசில்களைப்பெற்று மீண்டுவருதல்கூடும், ஏகும் - போம், அவன் முன்றில்வாய் - அவனது முற்றத்தில், நித்திலம் சிகரம் - முத்துத்தொழிலமைந்த சிகரங்களையுடைய, மாடமாளிகைநெருங்கு கோபுரம் - மாடமாளிகைகளில் நெருங்கிய கோபுரங்களின், மருங்கு எல்லாம் - எல்லாவிடங்களிலும், ஆரும் நிற்கும் - ஆத்திமரமும் நிற்கும், உயர்வேம்பும் நிற்கும் - உயர்ந்த வேப்பமரமும் நிற்கும், வளர்பனையும்நிற்கும் - உயர்ந்த பனைமரமும் நிற்கும், அதன் அருகிலே - அதன் சமீபத்திலே, அரசுநிற்கும் - அரசமரம் நிற்கும், அரசை சுமந்தசில அத்திநிற்கும் - அரசமரத்தைத் தாங்கிய சில அத்திமரங்கள் நிற்கும், அடையாளம் - (இதுவே அவனுக்குள்ள) அடையாளமாம், எ - று.

ஆர் - ஆத்தி மாலையைத்தரித்த சோழன், வேம்பு - வேப்பமாலையைத் தரித்த பாண்டியன், பனை - பனைமாலையைத்தரித்த சேரன், அரசு - மற்ற அரசர்கள், அரசைச் சுமந்தஅத்தி - அரசரைத்தாங்கிய யானைகள் என வேறுமொரு பொருள் தோன்றுதல் காண்க.

20. வாணன் புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர் நாவெல்லை
வாணன் புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை - வாணன்
படைக்கெல்லை திக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர் வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவர்தங் கோள்.

இ - ள். வாணன் புகழ்க்கு எல்லை - வாணனது கீர்த்திக்கு எல்லை யாவது, வாழ்த்துவோர் நா எல்லை-புகழ்வோரது நாவினெல்லையே, வாணன் புகழ்க்கு எல்லை - வாணனது கீர்த்திக்கு எல்லையாவது, மண் எல்லை-மண்ணினது எல்லையே, வாணன் படைக்கு எல்லை - வாணனது சேனைக் கெல்லை யாவது, திக்கு எல்லை - திசைகளினெல்லையே, பைந்தமிழ் தேர்வாணன் கொடைக்கு எல்லை - பசுந்தமிழை யாராய்ந்து தெளிந்த வாணனது ஈகைக்கு எல்லையாவது, ஏற்பவர் தம்கோள் - இரப்பவர்களுடைய மனக்கொள்கையே, எ - று.

21. வாட்டானைத் தென்னவர்கோன் மாகதற்குத் தோற்றசெய்தி
கேட்டானத் தீங்குரலுங் கேட்டதற்பி - னாட்டம்
பொருந்தா யிரவிழியான் பொன்முடியைச் சாய்த்தங்
கிருந்தானிங் கென்னாகு மென்று.

இ - ள். வாள் தானை - வாட்படையை யுடைய, தென்னவர்கோன் - பாண்டியன், மாகதற்கு தோற்ற செய்தி கேட்டான் - ஏகம்பவாணனுக்குத் தோற்ற செய்தியைக் கேட்டான், அத்தீங்குரலும் கேட்ட தற்பின் - அந்த மதுரமாகிய குரலையுங் கேட்ட பிறகு, நாட்டம்பொருந்து ஆயிரவிழியான் - பார்வை பொருந்திய ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன், பொன் முடியை சாய்த்து - பொன் முடியை வளைத்து, இங்கு என் ஆகும் என்று - இவ்விடத்தில் என்ன விளையுமோ வென்றஞ்சி, அங்கு இருந்தான் - அவ்விடத்தில் இருந்தான், எ - று.

தீங்குரல்-மதுரமாகிய குரல். "வாணன் பெயரெழுதா மார்புண்டோ மாகதர்கோன், வாணன் புகழுரையா வாயுண்டோ" என 13 - ஆம் செய்யுளிலும் கூறியிருப்பதால் மாகதற்கு என்பதற்கு வாணன் எனப்பொருள் கூறப்பட்டது. வாணனுக்கு அப்பெயர் வந்த காரணம் விளங்கவில்லை.

பாண்டியன் மனைவியாகிய மங்கையர்க் கரசியைப் புகழ்ந்து பாடியது.

22. உமையாளு நீயு மொருங்கொப்பே யொப்பே
யுமையாளுக் குண்டங்கோ ரூன - முமையாடன்
பாகந்தோய்ந் தாண்டான் பலிக்குழன்றான் பாண்டியனி
னாகந்தோய்ந் தாண்டா னரசு.

இ - ள். உமையாளும் நீயும் - உமாதேவியும் நீயும், ஒருங்கு ஒப்பே ஒப்பே-முழுதும்நிகர்ப்பீர் நிகர்ப்பீர், (ஆயினும்) அங்கு - அவ்வொப்புமையில், உமையாளுக்கு, ஓர்ஊனம் உண்டு-ஒருகுறையுளது, (என்னெனின்), ஆண்டான் - ஆண்டவனாகிய சிவபெருமான், உமையாள் தன் பாகம் தோய்ந்து - உமாதேவியின் பாகத்தைப் பொருந்தி, (அதனால்), பலிக்கு உழன்றான் - பிச்சையின்பொருட்டுத் திரிந்தான், பாண்டியன்-பாண்டியனானவன், நின்ஆகம் தோய்ந்து - உன் மார்பிற் படிந்து, அரசு ஆண்டான்-அரசாட்சிசெய்தான்.

சடையப்ப முதலியாரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

23. மோட்டெருமை வாவிபுக்கு முட்டுவரால் கன்றென்று
வீட்டளவும் பால்சொரியும் வெண்ணெயே - நாட்டி
லடையா நெடுங்கதவு மஞ்சலென்ற சொல்லு
முடையான் சடையப்ப னூர்.

இ - ள். நாட்டில்—, அடையா நெடுகதவும் - மூடாத நீண்ட கதவையும், அஞ்சல் என்றசொல்லும் - அஞ்சாதே என்ற வார்த்தையையும், உடையான்-உடையவனாகிய, சடையப்பன் ஊர் - சடையப்ப முதலியாருக்கு ஊராவது, மோடு எருமை வாவிபுக்கு - பெரிய எருமைகள் தடாகங்களில் பிரவேசித்து, முட்டுவரால் - (தம் முலைகளில் வந்து) முட்டுகின்றவரால் மீன்களை, கன்று என்று - தம் கன்றுகளென்று நினைத்து, வீடு அளவும் - வீட்டுக்குப் போமளவும், பால்சொரியும் - பால் சுரந்து நிலத்தில் பொழிந்துகொண்டே செல்லுகின்ற, வெண்ணெயே - திரு வெண்ணெய் நல்லூரே, எ - று.

ஆதொண்டைச் சக்ரவர்த்தி தமக்கு உபசாரஞ் செய்ததற்கு
மகிழ்ந்து பாடியது.

24. வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும் பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே - கற்றோர்
திறந்தாங்குந் தாங்குஞ் செகமுழுதுந் தாங்கு
மறந்தாங்குந் தொண்டை யரசு.

இ - ள். தொண்டை அரசு - தொண்டை நாட்டிற்கு வேந்தனாகிய ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தியானவன், வெற்றி புனை தாதகிக்கும் - வெற்றியைத்தரித்த ஆத்திமாலையை யணிந்த சோழனுக்கும், வேம்புக்கும்-வேப்பமாலையை யணிந்த பாண்டியனுக்கும், பெண்ணைக்கும் - பனைமாலையையணிந்த சேரனுக்கும், சுற்றும் பெருநிழலாய்த் தோன்றும் - சுற்றிலும் பெரிய நிழலைச் செய்யவனாகத் தோன்றுவான், (அன்றியும்), கற்றோர் திறம்தாங்கும் தாங்கும் - கற்றோரது கூட்டத்தை ஆதரிப்பான் ஆதரிப்பான், செக முழுதும் தாங்கும் - உலக முழுதையும் தாங்குவான், அறம் தாங்கும் - தருமத்தையும் தாங்குவான், எ - று.

தாங்கும் செகமுழுதும் தாங்கும் எனவைத்து, ஆதிசேஷன் ஆயிரந் தலைகளால் தாங்குகின்ற உலகத்தைத் தன்னொரு தோளினால் தாங்குவான் என்றுரைப்பினு மமையும். தொண்டை நாட்டிலுள்ள அரசமரம் சோழ நாட்டிலுள்ள ஆத்திமரத்துக்கும், பாண்டிநாட்டிலுள்ள வேப்ப மரத்துக்கும், சேரநாட்டிலுள்ள பனைமரத்துக்கும் பெருநிழலைச்செய்யும் என வேறு மொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க.

வல்லி யென்னும் தாசியை இகழ்ந்து பாடியது.

25. கந்த மலர்ப்பிரமன் கன்னிமட வார்க்கெல்லா
மந்தவிள நீரைமுலை யாக்கினான் - சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகு வல்லிக்குத் தோப்பைமுலை யாக்கினா
னேற்றமிதில் யார்தா னியம்பு.

இ - ள். கந்தம் மலர் பிரமன் - மணமுள்ள தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற பிரமன், கன்னி மடவார்க்கு எல்லாம் - கன்னிப் பெண்களுக் கெல்லாம், அந்தம் இளநீரை முலை ஆக்கினான் - அழகாகிய இளநீரை முலைகளாகப் படைத்தான், சுந்தரம் சேர் தோற்றம் மிகு வல்லிக்கு - அழகு பொருந்திய காட்சியாற் சிறந்த வல்லி யென்பவளுக்கு, தோப்பை முலை ஆக்கினான் - தோப்பை முலைகளாகப் படைத்தான், இதில் - இந்த பிரஸ்தாபத்தில், ஏற்றம் யார் - அதிகம் யாவர், இயம்பு - நீ சொல்வாய், எ - று.

தோப்பை என்பது தோற்பையெனவும் வேறு மொருபொருள் தருதல் காண்க. பால்கமருக்கு உகுத்து என்பதை "பாக்கமருக்கு உகுத்து" என்றார் பிறரும்.

கத்திரிக்காயும் முளைக்கீரையும் கொடுத்த தோட்டக்காரனாகிய மாத்தத்தன் மேல் பாடியது.

26. இருந்தவளைப் போனவளை யென்னை யவளைப்
பொருந்த வளைபறித்துப் போனான் - பெருந்தவளை
பூத்தத்தத் தேன்சொரியும் பொன்னிவள நன்னாட்டில்
மாத்தத்தன் வீதியினில் வந்து.

இ - ள். பெரு தவளை - பெரிய தவளைகள், பூதத்த - தாமரை மலர்களின் மீது குதிக்க, தேன் சொரியும் - (அந்த மலர்கள் விரிந்து) தேனைப் பொழிகின்ற, பொன்னிவளம் நல் நாட்டில் - காவிரி நதியினால் பல வளங்களும் நிறைந்த நல்ல சோழநாட்டிலுள்ள, மாத்தத்தன் - மாத்தத்தன் என்பவன், வீதியினில் வந்து - தெருவில் வந்து, இருந்தவளை - இருந்தவளையும், போனவளை - போனவளையும், என்னை அவளை - என்னையும் அவளையும், பொருந்த வளை பறித்துப் போனான் - பொருந்தும்படி வளையலைக் கவர்ந்து சென்றான், எ - று.

சிங்கன் என்னும் கருமானைப் புகழ்ந்து பாடியது.

27. ஆழியா னாழி யயனெழுத் தாணியென்பார்
கோழியான் குன்றெறிய வேலென்பான் - பூழியா
னங்கைமழு வென்பா னருள்பெரிய மாவண்டூர்ச்
சிங்க னுலைக்களத்திற் சென்று.

இ - ள். அருள் பெரிய - கருணையாற் சிறந்த, மாவண்டூர் சிங்கன் உலைக்களத்தில் சென்று - மாவண்டூரிலுள்ள கருமாரச் சிங்கனது உலைக் களத்திற்போய், ஆழியான் அயன் - பாற்கடலை யுடையவனாகிய திருமாலும் பிரமனும், ஆழி எழுத்தாணி என்பார் - சக்கரமும் எழுத்தாணியும் வேண்டு மென்பார்கள், கோழியான் - கோழிக் கொடியை யுடையவனாகிய முரு கன், குன்று எறிய - கிரவுஞ்ச மலையை யெறிதற்கு, வேல் என்பான் வேலாயுதம் வேண்டு மென்பான், பூழியான் - திருநீற்றை யுடையவனாகிய சிவபெருமான், அங்கை - அகங்கையில் தாங்குதற்குரிய, மழு என்பான் மழுவாயுதம் வேண்டுமென்பான், எ - று.

திருமால் முதலியோர் சிங்கனுலைக்களத்தில்வந்து தமது ஆயுதங்க ளாகிய சக்கர முதலியவற்றைச் செய்து கொடுக்கும்படி அவனை வேண்டு வர் என்பது கருத்து.

அச்சுதன் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியவை.

28. தினைவிளைத்தார் முற்றந் தினையுணங்குஞ் செந்நெ
றனைவிளைத்தார் முற்றமது தானுங் - கனையு
முரசுணங்கச் சங்குணங்கு முரித்தேர்த் தானை
யரசுணங்கு மச்சுதன்முற் றம்.

இ - ள். தினை விளைத்தார் முற்றம் தினை உணங்கும் - தினையைப் பயிர் செய்தாரது முற்றங்களில் தினை உலரும், செந்நெல்தனை விளைத்தார் முற்றம் அதுதான் ஆம் - செந்நெல்லைப் பயிர் செய்தாரது முற்றத்தில் அந் தச் செந்நெல்லே உலரும், மூரித்தேர்தானை அரசு உணங்கும் அச்சுதன் முற் றம் - வலிமையாகிய தேர்களையும் சேனைகளையு முடைய அரசர் உலர்தற் கிடமாகிய அச்சுதனது முற்றத்தில், கனையும் - முழங்குகின்ற, முரசு உண ங்க-முரசம் உலர, சங்கு உணங்கும் - சங்கங்களும் உலரும், எ - று.

தினைவிளைத்தார் முற்றத்தில் தினையும் நெல்விளைத்தார் முற்றத்தில் நெல்லும் உலர்தல்போல, அச்சுதன் முற்றத்தில் வேற்றரசர் உலர முரச வாத்தியமும் சங்கவாத்தியமும் உலரும் என்பது கருத்து.

29. அரச னகளங்க னச்சுதன் முற்றத்
தரச ரவதரித்த வந்நாண் - முரசதிரக்
கொட்டிவிடு மோசையினுங் கோவேந்தர் காற்றளையை
வெட்டிவிடு மோசை மிகும்.

இ - ள். அரசர் அவதரித்த அந்நாள் - வேந்தர்பிறந்த அத்தினத்தில், முரசு அதிர கொட்டிவிடும் ஓசையிலும் - முரச மதிரும்படி கொட்டுகின்ற ஒலியினும், அரசன் அகளங்கன் அச்சுதன் முற்றத்து - அரசனுகவும் களங்க மற்றவனுகவுமிருக்கிற அச்சுதனது முற்றத்தில், கோவேந்தர் கால்தளையை - போரரசரது கால்விலங்கை, வெட்டிவிடும் ஓசைமிகும் - வெட்டிவிடுகின்ற ஒலியே மிகுந்திருக்கும், எ - று.

இது இவனது பவனிகண்டு மயங்கி வளையிழந்த
ஒருபெண்ணின் கூற்றுகக்கூறியது.

30. தளையவிழ் நாண்மாலைத் தாயரே யாவி
களையினுமென் கண்டிறந்து காட்டேன் - வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன் மாவிசயன் மால்யானை தன்னெடும்வந்
தென்கண் புகுந்தா னினி.

இ - ள். தளை அவிழ் - கட்டவிழ்ந்த, நாள்மாலை - புதியமலர்மாலையைத் தரித்த, தாயரே - தாய்மாரே, வளைகொடுபோம் - வளையலைக்கவர்ந்து கொண்டுபோன, வன்கண்ணன் - வன்கண்மை யுடையவனுகிய, மாவிசயன் - மாவிசயன் என்பவன், மால்யானை தன்னெடும்வந்து - மதமயக்கமுள்ள யானையோடுவந்து, என் கண்புகுந்தான் - என் கண்ணில் நுழைந்தான், இனி - இனி, ஆவிகளையினும் - என் உயிரை வாங்கினலும், என் கண் திறந்து காட்டேன் - என் கண்ணைத் திறந்து (அவனை உங்களுக்குக்) காட்டமாட்டேன், எ - று.

சோழன் எழடி எதிர்கொண்டுவந்து மரியாதை செய்தபோது பாடியது.

31. படுபருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ் செந்நாய்
கொடிகழுகு மித்தனையுங் கூடி - வடிவுடைய
கோமான் களப்பாளன் கொல்யானை போமாறு
போமாறு போமாறு போம்.

இ - ள். படுபருந்தும் - பொருந்திய பருந்துகளும், சூர்பேயும் - அச்சத்தைத் தருகிற பேய்களும், பல்மிருகம் செந்நாய் கொடிகழுகும் - பல மிருகங்கள் செந்நாய்கள் காக்கைகள் கழுகுகள் என்பவைகளுமாகிய, இத்தனையும் கூடி - இத்தனையும் ஒருங்குசேர்ந்து, வடிவு உடைய - அழகை

யுடைய, கோமான் களப்பாளன் - வேந்தனாகிய சோழனது, கொல்யானை (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற யானையானது, போம்ஆறு போம்ஆறு போம் ஆறு போம் - செல்லும் வழிதோறும் தொடர்ந்து செல்லும், எ - று.

சோழனது யானையைப் பருந்து முதலியவை தொடர்ந்து செல்லுதல் அந்த யானையால் கொலையுண்டவர் பிணங்களைத் தின்னுதற்கெனக்கொள்க.

தன் புதல்வனாகிய அம்பிகாபதி இறந்ததைக்குறித்துப் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

32. பரப்போத ஞால மொருதம்பி யாளப் பனிமதியந்
துரப்போ னொருதம்பி பின்வரத் தானுந் துணைவியுடன்
வரப்போன மைந்தற்குத் தாதை பொறாதுயிர் மாய்ந்தனனெ
ஞரப்போ வெனக்கிங் கினியா ருவமை யுரைப்பதற்கே. [ஞ்

இ - ள். பரப்புஓதம் - விஸ்தாரமாகிய கடல்சூழ்ந்த, ஞாலம் - பூமியை, ஒரு தம்பி ஆள - ஒருதம்பியாகிய பரதன் ஆளவும், பனிமதியம் துரப்போன் ஒருதம்பி பின்வர - குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனை (நிறத்தினால்) வெல்வோனாகிய ஒருதம்பியாகிய இலக்குமணன் பின்தொடர்ந்து செல்லவும், தானும் துணைவியுடன் - தானும் மனைவியாகிய சீதையோடுகூடி, வரப்போன மைந்தற்கு - (பதினான்கு வருடம் கழிந்தவுடனே) வரவுத்தேசித்துப் போன புதல்வனாகிய ஸ்ரீராமனது பிரிவின்பொருட்டு, தாதை - தந்தையாகிய தசரதன், பொறாது - சகிக்காமல், உயிர் மாய்ந்தனன் - உயிர் நீங்கினான், (அப்படியிருக்க என் புதல்வனிறந்ததைக்குறித்து நான் இறவாதிருத்தலால்) நெஞ்சு உரப்பு - மனவுறுதியில், எனக்கு உவமை உரைப்பதற்கு - எனக்கு ஒப்பாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு, இங்கு இனியார் - இவ்வுலகத்தில் இனி யாவருளர், எ - று.

தாசி பொன்னிக்குக் கம்பனடிமையென எழுதிக்கொடுத்த முறிச்சீட்டைச் சோழன் தன் சபையாருக்குக் காட்டிச் சிரிக்க, அப்போது கம்பர் உலக மாதாவாகிய ஸ்ரீ லட்சுமிக்குக் கம்பன் அடிமை எனப் பொருத்தமான பொருள் சொல்லிச் சமர்த்தித்தபோது சோழன் பாடியது.

கலிவிருத்தம்.

33. போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொ டாவிடில்
தூற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்ன சொற்களை
மாற்றினு மாற்றுவர் வன்க ணாளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடிய ராவரே.

இ - ள். போற்றினும் போற்றுவர் - புகழ்ந்தாலும் புகழ்வார், பொருள் கொடாவிடில் - பொருள் கொடாவிட்டால், தூற்றினும் தூற்றுவர் - இகழ்ந்தாலும் இகழ்வார், சொன்ன சொற்களை மாற்றினும் மாற்றுவர் - தாம் சொன்ன சொற்களை மாற்றினும் மாற்றுவர், (ஆதலால்) வன்கணாளர்

ள் பாவலர் - வன்கண்ணராகிய வித்வான்கள், கூற்றினும் கொடியர்ஆவர்-
யமனிலும் கொடியோராவர், எ - று.

சோழன் என்தேசத்தைவிட்டுப் போவென்றபோது பாடியது.

நேரிசைவெண்பா.

34. மன்னவனு நீயோ வளநாடு முன்னதோ
உன்னையறிந் தோதமிழை யோதினேன் - னென்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ வுண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு.

இ - ள். மன்னவனும் நீயோ - வேந்தனாவதும் நீதானோ, வளநாடும் உன்னதோ - வளமுள்ள தேசமும் உன்னுடையது தானோ, உன்னை அறிந்தோதமிழை ஓதினேன் - உன்னை யறிந்துதானோ தமிழைப் படித்தேன், என்னை விரைந்து எற்றுக்கொள்ளாத வேந்து உண்டோ - என்னைவிரைந்து வந்து ஏற்றுக்கொள்ளாத அரசன் உண்டோ, குரங்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு உண்டோ - குரங்கை யேற்றுக்கொள்ளாத மரக்கொம்பு உண்டோ.

சோழன் துரத்திவந்தபோது பாடியவை.

35. அன்றையிலும் வைய மகன்றதோ வல்லவென்று
குன்றெடுத்து நீதிருத்திக் கொண்டாயோ - வென்று
மடைந்தாரைக் காக்கு மகளங்கா துங்கா
நடந்தாயே நாலா றடி.

இ - ள். அன்றையிலும் வையம் அகன்றதோ - அந்நாளினும் பூமி விசாலித்ததோ, அல்ல என்று குன்று எடுத்து நீ திருத்திக்கொண்டாயோ - அல்லவென்று மலைகளைத் தோண்டியெடுத்து நீ திருத்திக்கொண்டாயோ, என்றும் அடைந்தாரைக்காக்கும் அகளங்கா-எந்நாளும் அடைந்தவரைக்காக்கின்ற களங்கமற்றவனே, துங்கா - பரிசுத்தனே, நாலாறு அடி நடந்தாயே- நாலாறடி தூரம் நடந்தனையே, எ - று.

36. காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை
யோதக் கடல்கொண் டொளித்ததோ - மேதினியில்
கொல்லிமலை தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீமுனிந்தா
லில்லையோ வெங்கட் கிடம்.

இ - ள். காதம் இருபத்துநான்கு ஒழிய - இருபத்துநான்கு காததூர மொழிய, காசினியை - மற்றப்பூமியை, ஓதக் கடல்கொண்டு ஒளித்ததோ - அலைகளையுடைய கடலானது கொண்டு மறைத்ததோ, மேதினியில் - உலகத்தில், கொல்லிமலைதேன் சொரியும் கொற்றவா - கொல்லி மலையானது தேனைப் பொழிகின்ற பூபாலனே, நீ முனிந்தால் - நீ கோபித்தால், எங்கட்கு இடம் இல்லையோ - எங்களுக்கு வேறிடமில்லையோ, எ - று.

கொங்குநாட்டிற் சென்றபோது அந்த நாட்டார் இவர்க்கு மரியாதை செய்யாதிருந்ததனால் இகழ்ந்து பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

37. நீரெலாஞ் சேற்று நாற்ற நிலமெலாங் கல்லு முள்ளு
மூரெலாம் பட்டி தொட்டி யுண்பதோ கம்பஞ் சோறு
பேரெலாம் பொம்மன் திம்மன் பெண்களோ நாயும் பேயுங்
காருலாங் கொங்கு நாட்டைக் கனவிலு நினைக்கொ ணாதே.

இ - ள். நீர் எல்லாம் சேற்றுநாற்றம் - நீரெல்லாஞ் சேற்று நாற்றமே நாறும், நிலம் எல்லாம் கல்லுமுள்ளும் - நிலமெல்லாம் கல்லுமுள்ளுமாகவே யிருக்கும், ஊர் எல்லாம் பட்டிதொட்டி - ஊர்கள் எல்லாம் பட்டிதொட்டி யென்பனவே, உண்பதோ கம்பஞ்சோறு - உண்ணுவதோ கம்பஞ்சோறே யாம், பேர் எல்லாம் பொம்மன் திம்மன் - பேர்கள் யாவும் பொம்மன் திம்மன் என்பனவே, பெண்களோ நாயும் பேயும் - பெண்களென்றாலோ நாயும் பேயும்போல் மார்பு திறந்தும் தலைவிரித்தும் இருப்பார்கள், (ஆதலால்) கார் உலாம் கொங்குநாட்டை - மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிற கொங்குதேசத்தை, கனவிலும் நினைக்கொணாது - சொப்பநத்திலும் நினைக்கக்கூடாது, எ - று.

வன்னியரை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

38. குமிண்டியும் பண்ணையுங் கூட முளைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை
நிமிண்டிய மூதியுந் தின்னவல் லோரிந்த நீணிலத்தில் [கண்டீர்
துமிண்டியங் காய்தன்னை மொட்டையம் பாலெய்யுஞ் சூரர்
நமிண்டியிற் பள்ளிக ளத்தனை பேர்களு நல்லவரே.

இ - ள். குமிண்டியும் பண்ணையும் கூடமுளைக்கின்ற கொல்லைக் கம்பை - குமிண்டிக்கீரையும் பண்ணைக்கீரையும் கூடவே விளைகின்றகொல்லையிலுள்ள கம்பை, நிமிண்டியும் ஊதியும் தின்னவல்லோர் - கையால் நிமிண்டியும் வாயால் ஊதியும் தின்னவல்லவர், இந்தநீள்நிலத்தில் - இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தில், துமிண்டியங் காய்தன்னை - துமிண்டிக்காயை, மொட்டை அம்பால் எய்யும் - மொட்டையம்பினால் எய்கின்ற, சூரர்-வீரராகிய, நமிண்டியில் பள்ளிகள் அத்தனைபேர்களும் - நமிண்டியென்னும் ஊரிலுள்ள பள்ளிகள் எல்லாரும், நல்லவரே - நல்லவரே யாவர், எ - று.

செட்டிகள் முதலியோரிடத்திற் சென்று அவரால் மதிக்கப் பெறுமையால் அவர்களை யிகழ்ந்தும் வேளாளரைப் புகழ்ந்தும் பாடியது.

நேரிசைவெண்பா.

39. செட்டிமக்கள் வாசல்வழிச் செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே - முட்டிபுகும்
பார்ப்பா ரகத்தையெட்டிப் பாரோமே யெந்நாளுங்
காப்பாரே வேளாளர் காண்.

இ - ள். செட்டிமக்கள் வாசல்வழி செல்லோம் - வணிகர் வீட்டுவா யில்வழி போகோம், செக்காரப் பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோம் - செக்கடித்துச்சீவனம்செய்யும்வாணியர்வீடுகளின்வழியேபோகமாட்டோம், முட்டிபுகும் பார்ப்பார் அகத்தை எட்டிப்பாரோம் - பிச்சை யெடுத்துச் சீவ னஞ்செய்யும் பிராமணர் வீட்டை எட்டியும் பார்க்கமாட்டோம், எந்நாளும் காப்பார் வேளாளரே-(எம்மை) எக்காலமும் காப்பவர் வேளாளரேயாவர்.()

இச்செய்யுளும் வருஞ்செய்யுளும் சோழன் தன்தேசத்தைவிட்டுப் போ வென்று கடிந்துசொல்லக் கோபித்துப் போகும்போது தமதுவீட்டாருடன் சொல்லாமலும், வஸ்திரம் வழிச்செலவுக்கு வேண்டும் பணம் உணவுக்கு வேண்டும் சாமக்கிரிகள் முதலானவைகளைக் கொண்டுபோகாமலும் வெறுங் கையுடனே போகிறவழியில், மிகுந்த பசியாயிருந்தமையால் ஒரு செட்டி கடையில்போய் எனக்குக் கொஞ்சம் அவல் கொடும் என்றார். அவன் கடை போணியாவதற்குமுன் கொடேன் போ என்றான். அப்புறம் கொ ஞ்சதூரம்போய் ஓர் வாணியன் எள்ளாடுவது கண்டு கொஞ்சம் பிண்ணாக் குக் கொடுவென்றார். அவனும் கொடுக்கவில்லை, அப்பால் ஒருபிராமணன் வீட்டைக்கண்டு தாகத்திற்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் தரவேண்டு மென்றார். அவனும் தண்ணீர் கொடேன் என்றான். பிறகு இவர் பசியும் தாகமும் சகி க்கமுடியாமல் மிகவும் இளைத்து ஒரு மரநிழலில் படுத்திருந்தார். அங்கே ஏர் உழுகிற வேளாளனொருவனுக்குப் பழையதுவந்தது. அவன் அதைச் சாப் பிடப்போகும் தருணத்தில் இவர்போய் கையேந்த அவன் அந்தப்பழஞ்சோ ற்றை இவருக்கு இட்டு உபசரிக்க, இவர் உண்டு பசிதீர்ந்தபிறகு மனமகிழ்ந் து பாடியவை.

வெண்பா.

40. மேழி பிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர் நோக்குங்கை
யாழி தரித்தே யருளுங்கை - சூழ்வினையை
நீக்குங்கை யென்று நிலைக்குங்கை நீடூழி
காக்குங்கை காராளர் கை.

இ - ள். காராளர்கை - வேளாளர் கையானது, மேழிபிடிக்கும் கை - கலப்பைபிடித் துழும்கையாகும், வேல்வேந்தர் நோக்கும் கை - வேற்படை யேந்திய அரசர்களும் எதிர்பார்க்கும் கையாகும், ஆழிதரித்தே அருளும் கை - மோதிரம் தரித்தருளும் கையாகும், சூழ்வினையை நீக்கும் கை - (எம் மை) வளைந்த தீவினைப்பயனாகிய வறுமையை நீக்கும் கையாகும், என்று' நிலைக்கும் கை - எந்நாளும் ஒரே நிலையில் நிலைத்திருக்கும் கையாகும், நீடூழி காக்கும்கை-நீடூழிகாலம்வரைக்கும் (உயிர்களைக்) காக்கும் கையாகும். உழவி

உணவுக்குரிய தானியம் முதலியவற்றைப் பயிர்செய்து தருபவ ராத லால் வேல்வேந்தர் நோக்கும் கை என்றார்.

வேளாளனாகிய செல்லனது மனைவியிட்ட கம்பஞ்
சோற்றைப் புகழ்ந்து பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

41. கல்லங் காடு தனில்விளையாக் கடிய நிலத்திற் றான்முளையா
வல்லங் கிருந்த கருங்கூந்த லணங்குக் கணங்கு போலாவாள்
செல்லன் றேவி மனைகடொறுந் தேடித் திரிந்துங் காணாத
நெல்லஞ் சோறே கம்பஞ்சோற் றினைநீ சுமந்து திரிவாயே.

இ - ள். கல்லங்காடுதனில் விளையா கடிய நிலத்தில்தான் முளையா - கல்நிலத்தில் விளையாததும் வலியநிலத்தில் முளையாததுமாகிய, அல் அங்கு இருந்த கருகூந்தல் - இருள் தங்கியிருந்த கரிய கூந்தலையுடைய, அணங்குக்கு - தெய்வப் பெண்ணுக்கு, அணங்குபோல் ஆவாள் - தெய்வப் பெண் போல்பவளாகிய, செல்லன்தேவி-செல்லன்மனைவியானவள், மனைகள்தொறும் தேடிதிரிந்தும் - வீடுகள்தோறும் தேடியலைந்தும், காணாத - காணப்படாத, நெல்லஞ்சோறே - நெற்சோறே, கம்பஞ்சோற்றினை நீ சுமந்து திரிவாய் - கம்பஞ்சோற்றினை நீ தாங்கித் திரியக்கடவை, எ - று.

இவரைக்கண்டவளவில் இவருக்குத் தன்வீட்டிலிருந்த கம்பஞ்சோற்றையிட நாணி, அயலிலிருக்கிற சிலவீடுகளிற்போய் நெல்லஞ் சோற்றைக் கேட்டுக் கிடையாமையால் மீண்டுவந்து கம்பஞ் சோற்றையே படைக்க, நெற்சோற்றினும் அது சுவையுள்ளதாய் இருந்ததைப்பற்றி இவ்வாறு கூறினார். விளையாமுளையாகாணாத நெல் எனக்கூட்டுக.

அப்பால் போகும்போது ஓர் ஊரில் பெண்ணரசியாயிருக்கும் வேலியென்பவள் ஒரு மண்சுவர் கட்டுவிக்க எத்தனித்து, இந்தச் சுவர்கட்டி முடித்தவனுக்குக் குறுணி நெல் கொடுப்பேனென்று பிரசித்தம்பண்ணியிருந்தாள். அங்குத் தினம் ஒருவர் வந்து சுவர் எழுப்பித் திரும்பும்போது அது ஒரு பிரமராட்சசால் தள்ளப்பட்டுக் கூலிபெறாமல் போவது வழக்கம். இதனையறியாத கம்பர் சுவர் எழுப்பிக் கூலிவாங்கத் திரும்பி ஓரடி யெடுத்துவைக்கையில் சுவர்விழுகிற குறிப்பையறிந்து இப்பாடலைப்பாட, ஷை அந்தப்பிரமராட்சசு இவர் மகாபண்டிதர் என்று உணர்ந்து விலகிப்போகச் சுவர் விழாமல் நின்றதைக்குறித்தது.

கொச்சகக்கலிப்பா.

39. 2. மற்கொண்ட திண்புயத்தான் மாநகர்விட் டிங்குவந்தேன்
சொற்கொண்ட பாவின் சுவையறிவா ரீங்கிலையே
பா. காப். விற்கொண்ட வாணுதலாள் வேலிதருங் கூலி
நெற்கொண்டு போமளவு நில்லாய் நெடுஞ்சுவரே.

இ - ள். மல்கொண்ட திண்புயத்தான் - மற்போரைக் கொண்ட இடமாகிய புயங்களையுடையவனாகிய சோழனது, மாநகர்விட்டு இங்குவந்தேன் - பெரியபட்டணத்தைவிட்டு இவ்விடம்வந்தேன், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், சொல்கொண்ட பாவின்சுவை - சொற்களை உறுப்பாகக் கொண்ட பாடல்களின் ரசத்தை, அறிவார் இல்லையே - அறிவோர் இல்லையே, நெடு சுவரே - நீண்டசுவரே, வில்கொண்டவாள் நுதலாள் வேலிதரும் - வில்லின் உருவத்தைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவளாகிய வேலியென்பவள் கொடுக்கின்ற, கூலிநெல் கொண்டுபோம் அளவும் - கூலிநெல்லைக் கொண்டுபோகுமளவும், நில்லாய் - (விழாமல்) நிற்கக் கடவை, எ - று.

சேரன்சால்வையைக் கம்பர் போர்த்துக்கொண்டிருந்ததனால் அவ்வரசன் மனைவி தன்கணவனெனக் கருதிக் கூடப்படுத்துக்கொண்டிருந்ததை யறிந்தபின் கம்பர் பாடியது.

43. தேரையார் செவ்விளநீ ருண்ணப் பழிசுமப்பர்
நாரியார் தாமறிவார் நாமவரை நத்தாமை
கோரைவாய்ப் பொன்சொரியுங் கொல்லிமலை நன்னாடா
ஊரைவாய் மூட வுலைமூடி தானில்லையே.

இ - ள். தேரையார் - தேரைகள், செவ்விளநீர் உண்ணபழிசுமப்பர் - செவ்விளநீரை உண்ணுமலே பழியைச் சுமக்கும், நாரியார்தாம் - அரசன்மனைவியர்தாம், அவரைநத்தாமை - நாம் அவரைவிரும்பாமையை, அறிவார் - அறிவர், கோரைவாய் பொன்சொரியும் - கோரையினிடங்களிலெல்லாம் அருவிகள்பொன்னைப் பொழிகின்ற, கொல்லிமலைநல்நாடா - கொல்லிமலையுள்ளநல்லநாட்டை யுடையானே, ஊரைவாய்மூட - ஊராரை வாய் மூடுதற்கு, உலைமூடிதான் இல்லையே - உலைமூடியில்லையே, எ - று.

இளநீரை உண்ணுமலே பழியடைந்த தேரைபோல் அரசன்மனைவியை விரும்பாமலே பழிசுமந்தேனென இரங்கி இவ்வாறு கூறினார்.

சோழன் தன்மகளை அம்பிகாபதி இச்சித்ததாகச்சந்தேகித்து, சந்தேகநிவர்த்தியின் பொருட்டு ஒருவிருந்துசெய்து அம்பிகாபதியுடன் மற்றுஞ்சிலரை வரவழைத்து, அவர்களுக்குத் தன் மகளையே பரிமாறச் சொன்னபோது, அவள் பதார்த்தவட்டிலைச்சுமந்து வரக்கண்ட இவன் மோகமிகுதியால், "இட்டடிநோவ வெடுத்தடி கொப்புளிக்க-வட்டில்சுமந்து மருங்கசைய" என்று அரைப்பாட்டுப் பாடினதைக்கண்ட கம்பர் தன்மகனுக்கு அபாயம் வருமென்றஞ்சி, சரசுவதியைத் தியானம்பண்ண, சரசுவதி ஒருகிழவியுருவம்கொண்டு, தெருவில் கொட்டிக்கிழங்கு விற்பவள்போல் வர, அதைப்பொருத்தி மற்ற அரைப்பாட்டுப்பாடியது.

வெண்பா.

44. இட்டடி நோவ வெடுத்தடி கொப்புளிக்க
வட்டில் சுமந்து மருங்கசையக்—கொட்டிக்
கிழங்கோ கிழங்கென்று கூறுவா ணாவில்
வழங்கோசை வையம் பெறும்.

இ - ள். இட்ட அடிநோவ (நிலத்தில்) வைத்த அடிநோவவும், எடுத்த அடிகொப்புளிக்க - (நிலத்தில்வைத்து) எடுத்த அடிகொப்புளிக்கவும், வட்டில் சுமந்து மருங்கு அசைய-வட்டிலைச்சுமந்து இடையசையவும், கொட்டிக் கிழங்கோ கிழங்கு என்று கூறுவாள்நாவில்வழங்கு ஓசைவையம்பெறும்-கொட்டிக்கிழங்கோ கிழங்கு என்று கூவுவாள்நாவி லுண்டாகும் குரல் உலக முழுதும் விலைமதிக்கப்பெறும், எ - று.

அரசன் தன்மகளை அம்பிகாபதி இச்சித்தானெனச் சந்தேகித்துச் சிற்றின்பமாகப் பாடாமல் நூறுகவி சுவாமிவிஷயமாகப் பாடினால் தண்டியாமல் விட்டுவிடுகிறேன் என்று சொல்லினன். அம்பிகாபதி அவ்வாறே பாடிக்கொண்டு வரும்போது அரசன் புத்திரி மறைவாகவிருந்து எண்ணிக்கொண்டுவந்து-கக-பாடல்பாடினவுடன், காப்புச்செய்யுளுடன் நூறு என்று நினைத்து எட்டிப்பார்த்தபோது பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

45. சற்றே பருத்த தனமே குலுங்கத் தரளவடந்
துற்றே யசையக் குழையூச லாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றே னொழுக நடனசிங் கார நடையழகின்
பொற்றே ரிருக்கத் தலையலங் காரம் புறப்பட்டதே.

இ - ள். சற்றே பருத்த தனமேகுலுங்க - சற்றுப்பெருத்த தனங்கள் குலுங்கவும், தரளவடம் துற்றே அசைய - முத்துமாலைகள் நெருங்கி அசையவும், குழை ஊசல் ஆட - குண்டலங்கள் ஊசலாடவும் துவர்கொள் செவ்வாய் - பவளத்தின் தன்மையைக்கொண்ட செவந்தவாயின்கண், நல் தேன் ஒழுக - நல்லதேனொழுகவும், நடநசிங்காரநடை அழகின் பொன் தேர் இருக்க - நடனசிங்காரநடை யழகினையுடையபொற்றேர் உள்ளிருக்க, தலை அலங்காரம் புறப்பட்டது - சிகரத்தினழகு வெளிப்பட்டது, எ - று.

பொற்றேர் என்றது நிதம்பப்பிரதேசத்தை. தலை அலங்காரம் என்றது தலைச்சாத்தினது அழகை.

அம்பிகாபதிக்கு ராஜதண்டனை நேர்ந்தபோது அவன்வருந்திப் பாடியவை.

46. வீரமுண் டோமதன் கையம்பி னால்வெந்து வீழுகைக்கு
கேரமுண் டோவஞ்சி நேர்பட்ட காலையி னெஞ்சைவிடப்
பேரமுண் டோசொல வொண்ணாத காமப் பெருநெருப்புக்
கீரமுண் டோவைய னேயென்ன பாவ மினிச்சொல்வதே.

இ - ள். மதன்கை அம்பினுல் வெந்து வீழுகைக்கு வீரம் உண்டோ - மன்மதன் கைப் பாணத்தினுல் வெந்து விழுதலில் ஒரு வீரத்தன்மையுமுண்டோ, வஞ்சி நேர்பட்ட காலையில் - கொடிபோல்வாள் எதிர்ந்தகாலத்தில், நேரம் உண்டோ - சமயம் பார்த்தலுண்டோ, நெஞ்சைவிட பேரம் உண்டோ-மனத்தைக்கொடுப்பதைவிடவேறுவிவகாரமுண்டோ, சொல்ல ஒண்ணுத-சொல்லக்கூடாத, காமம் பெரு நெருப்புக்கு - காமமாகிய பெரிய நெருப்புக்கு, ஈரம் உண்டோ - நனைவுண்டோ, ஐயனே—, என்னபாவம் இனிச் சொல்வது-இனி இதைப்பற்றிச் சொல்வது என்னகொடுமை, எ-று.

47. உருகி யுடல்கருகி யுள்ளீரல் பற்றி
யெரிவ தவியாதென் செய்கேன் - வரியரவ
நஞ்சிலே தோய்ந்த நளிநவிழிப் பெண்பெருமா
ணெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு.

இ - ள். வரி அரவநஞ்சிலே தோய்ந்த - நீண்டபாம்பின் விஷத்தில் தோய்ந்த, நளிநம் - தாமரை மலர்போன்ற, விழி - கண்களையுடைய, பெண் பெருமாள் - மங்கையர்க்கரசி, நெஞ்சிலே இட்ட நெருப்பு - என் மார்பில் மூட்டிவிட்ட நெருப்பானது, உருகி - மனமுருகி, உடல் கருகி - உடம்பு கரிந்து, உள் ஈரல் பற்றி எரிவது - நெஞ்சில் உள்ள ஈரல் மூண்டெரிவது, அவியாது - ஆறுது, என்செய்வேன்-நான் என்னசெய்வேன், எ - று.

அம்பிகாபதி அரசன் மகளைப் புகழ்ந்து பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

48. மைவடிவக் குழலியர்தம் வதனத்தை நிகரொவ்வா மதியே மானே, செய்வடிவைச் சிற்றிடையைத் திருநகையை வேய்த் தோளைத் தெய்வ மாக, விவ்வடிவைப் படைத்தவடி வெவ் வடிவோ யானறியே னுண்மை யாகக், கைபடியத் திருமகளைப் படைத்திவளைப் படைத்தனனற் கமலத் தோனே.

இ - ள். மை வடிவம் - மேகத்தினுருவமாகிய, குழலியர்தம் - கூந்தலையுடைய இம்மாதரது, வதனத்தை நிகர்ஒவ்வா-முகத்தையொவ்வாத, மதியே- சந்திரனே, மானே - பெண்ணே, செய்வடிவை - செய்யப்பட்ட உருவத்தையும், சிறுஇடையை - நுட்பமாகிய இடையையும், திருநகையை-அழகிய பற்களையும், வேய்தோளை - மூங்கில்போலும் தோள்களையும், தெய்வமாக - தெய்வீகமாக, இவ்வடிவை படைத்த வடிவு-இந்த அழகைப்படைத்த உருவம், எவ்வடிவோ - எந்த உருவமோ, யான் அறியேன் - நானறிந்திலேன், உண்மையாக - யதார்த்தமாக, நல் கமலத்தோன் - அழகிய தாமரையி லிருப்பவனுகிய பிரமன், கைபடிய - கைபடியும் பொருட்டு, திருமகளைப் படைத்து - திருமகளைச் சிருஷ்டித்து, (பிறகு) இவளைப் படைத்தனன், எ-று.

அரசன் அதைக்கண்டு ஒட்டக்கூத்தருக்குச் சொல்லியது.

வெண்பா.

49. கண்டீரோ காணம்பி காபதிசெ யும்பிழையைக்
கண்டீரோ நம்மீதிற் கள்ளமிலை - யுண்டோகா
ணூற்றரிய கோப மடங்கவிவ னைப்புரிதல்
கூத்தரே கூறீர் குறித்து.

இ-ள். கூத்தரே-ஒட்டக் கூத்தரே, அம்பிகாபதி செய்யும் பிழையைக் கண்டீரோ——, நம்மீது கள்ளம் இல்லை - நம்மிடத்தில் வஞ்சனையில்லை, உண்டோ - இருக்கிறதோ, ஆற்றரியகோபம் அடங்க - சகிக்கவொண்ணாத கோபம் தணியும்படி, இவனைப் புரிதல் - இவனைச் செய்கின்ற தண்டனையை, குறித்துக் கூறீர் - யோசித்துரைப்பீராக, எ - று.

அதற்கு ஒட்டக்கூத்தர் சொல்லியது.

50. பணிப்பகையோன் மாமரபின் பார்த்திபனே சோழா
வுனக்கினியான் சொல்லுவதொன் றுண்டோ - கனத்த
பிழைசெய்தா னன்னைக்குப் பின்பார்க்க வேண்டாங்
கழுவினிலே யேற்றிவிடல் காண்.

இ - ள். பணிப்பகையோன் - சூரியனது, மாமரபில் - பெரியவமிசத்தில் அவதரித்த, பார்த்திபனே - அரசனே, சோழா - சோழனே, உனக்கு இனி யான் சொல்வது ஒன்று உண்டோ——, அன்னைக்கு-நம்புதல்விக்கு, கனத்த பிழைசெய்தான் - பெரிய குற்றத்தைச் செய்தான், பின்பார்க்க வேண்டாம் - இனித் தாட்சணியம் பார்க்கவேண்டுவ தில்லை, கழுவினிலே ஏற்றிவிடல் - (இவனை) கழுவிலேற்றுக, எ - று.

அம்பிகாபதியை அரசன் யானையின் காலில் இடறச்சொன்ன போது அம்பிகாபதி பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

51. வெங்கண் சிவந்து வெடிவால் முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தெ
னங்கம் பிளக்க வருங்களி றேயன் றிரணியனைப்
பங்கம் படவுரங் கீண்டே யுதிரம் பருகுநர
சிங்க மிருக்குது காண்கெடு வாயென்றன் சிந்தையிலே.

இ - ள். வெம்கண் சிவந்து - கொடியகண்கள் சிவந்து, வெடிவால் முறுக்கி - வெடித்த வாலை முறுக்கி, வெகுண்டு எழுந்து - கோபித்தெழுந்து, என் அங்கம் பிளக்கவரும் - என் உடம்பைப் பிளக்க வருகின்ற, களிறே - யானையே, அன்று - அந்நாளில், இரணியனை-இரணிய கசிபனை, பங்கம்பட உரம் கீண்டு - (அவன்) பங்கமடைய (அவனது) மார்பைக்கிழித்து, உதிரம் பருகும்-(அவனது)இரத்தத்தைக்குடித்த, நரசிங்கம் - நரசிங்கமானது, என்

றன் சிந்தையிலே இருக்குது-என் மனத்தின்கண் இருக்கின்றது, கெடுவாய்-(நீ என்மீது வருதவையாயின்) அழிவாய், எ - று.

கம்பர் சொல்லியது.

வெண்பா.

52. இந்நா ளிதுவிளையு மென்றெழுத்துத் தானிருக்க
வென்னாலே யாவதொன்று மில்லையே - யுன்னாலே
வந்ததுதா னப்பா மகனே தவிர்ப்பவரார்
முந்தையினீ செய்தவினை யே.

இ - ள். அப்பா மகனே—, இந்நாள் - இந்தக் காலத்தில், இது விளையும் - இந்தத் துன்பம் உண்டாகும், என்ற எழுத்து இருக்க - என்ற பிரமனெழுத்திருக்க, என்னாலே ஆவது ஒன்றும் இல்லையே - என்னாலே உனக்குச் செய்யத்தகுவது ஒன்றுமில்லையே, உன்னாலே வந்ததுதான் - இவ்வினை உன்னாலேயே வந்தது, முந்தையில் - முற்பிறப்பில், நீசெய்த வினை - நீ செய்த வினைப்பயனை, தவிர்ப்பவர் ஆர்-நீக்குவோர் யாவர், எ - று.

அதற்கு அம்பிகாபதி சொல்லியது.

53. இந்நா ளிதுவிளையு மென்றெழுத்துத் தானிருக்க
வென்னாலே யாவதொன்று மில்லையே - யென்னாலே
வந்ததுகா ணையா வரும்விதியை யார்தடுப்பா
ரெந்தைமக தேவர்செய லே.

இ - ள். ஐயா - தந்தையே, இந்நாள் இதுவிளையும் என்ற எழுத்து இருக்க - இக்காலத்து இது உண்டாகும் என்று பிரமனெழுதிய எழுத்து இருக்க, என்னாலே ஆவது ஒன்றுமில்லையே - என்னாலே அதனைத் தடுக்கக் கூடிய செயல் ஒன்றுமில்லை, என்னாலே வந்தது - என்னாலே உண்டானதாகி, வரும் விதியை - வருகிற ஊழின் பயனை, யார் தடுப்பார் - தடுக்வல்லவர் யாவர், (இவை யாவும்) எந்தை மகதேவர் செயலே - எமது தந்தையாகிய மஹாதேவனது செயலே யாகும்.

யானை அம்பிகாபதியை வலம் வந்து தொழுது செல்ல, அரசன் அவனை வெட்டியபோது கம்பர் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

54. மட்டுப் படாக்கொங்கை மானார் கலவி மயக்கத்திலே
கட்டுப்பட் டாயென்ன காதல்பெற் றாய்மதன் கையம்பினால்
பட்டுப்பட் டாயினுந் தேறுவை யேயென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட் டாய்மக னேதலை நாளின் விதிப்படியே.

இ - ள். மகனே - புதல்வனே, மட்டுப்படா - அளவுபடாத, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மானார் - மாதரது, கலவி மயக்கத்திலே - புணர்

ச்சி மயக்கத்தில், கட்டுப்பட்டாய் - பிணிக்கப்பட்டாய், என்ன காதல் பெற்றாய் - என்ன ஆசையை யடைந்தாய், மதன்கை அம்பினால் - மன்மதனுடைய கைப் பாணத்தால், பட்டுப் பட்டு ஆயினும் - வருந்தி வருந்தியாயினும், தேறுவையே என்று பார்த்து இருந்தேன் - தெளிவாயென்று நோக்கியிருந்தேன், தலைநாளின் விதிப்படியே - முன்னாளின் விதிப்பிரகாரமே, வெட்டுப்பட்டாய் - வெட்டுப்பட்டனை, எ - று.

அம்பிகாபதியும் கம்பரும் பாடிய கண்டசுத்தி.
அதாவது ஒருவர் சமிக்கை கொடுக்க,
அச்செய்தியைத் தாம் கண்டதாகப் பாட்டி லமைத்துப் பாடுவது.

வெண்பா.

55. கரைக்கு வடக்கிருக்குங் காளிகா ளம்மைக்
கரைத்துவழி சாந்தைத்தொட் டப்பே - யுரைத்து
மறைக்க வறியாத வன்பேயின் கையைக்
குறைக்குமாங் கூன்கத்தி கொண்டு.

இ - ள். கரைக்கு வடக்கு இருக்கும்—, காளிகா ளம்மைக்கு அரைத்து - காளியாகிய காளிகாளம்மையின் பொருட்டு அரைத்து, வழிசாந்தை தொட்டு - வழிந்த சந்தனத்தைத் தீண்டி, அப்பேய் உரைத்தும் - அந்தப் பேய் உரைத்தும், மறைக்க அறியாத - ஒளிக்க அறியாத, வல்பேயின் கையை - வலிய பேயின் கையை, கூன்கத்திகொண்டு குறைக்கும் - வளைவாகிய கத்தியைக்கொண்டு வெட்டும், எ - று.

சேரன் ஒருநா ளிரவில் நகர்சோதனை வரும்போது காளிகோயிலில் ஒருவன் சந்தனம்அரைத்து வழிப்பதைக்கண்ட ஒரு பேய் அதனைத் தீண்ட, அரைப்பவன் கத்தியைக் கொண்டு வெட்டக்கண்டு, அதனைக் கம்பரைக் கொண்டு கண்டசுத்தியாகப் பாடுவிக்க வேண்டுமென் றெண்ணி, அவர் வீட்டுக் கதவை அப்போதே போய்த் தட்டின சத்தத்தை நடையில் படுத்திருந்த அம்பிகாபதி கேட்டெழுந்து, தன் தந்தையாகிய கம்பரை அப்பேய் என்றழைத்து முதலிரண்டடியையும் பாட, கம்பர் மற்ற இரண்டடியையும் சொல்லி முடிக்க, அரசன் கேட்டுக் களித்துச் சென்றனன்.

கம்பர் வேளாளரைப் புகழ்ந்து பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

56. காலப் புயனிகர் காராளர் தம்மைக் கடலுடுத்த
தாலக் குலமங்கை பெற்றத னாற்சத காலமுமால்
கோலத் திருமுகத் தாலே முகந்தனன் கூடவிலே
சூலக் கரப்படை யான்றலை மீது சுமந்தனனே.

இ - ள். காலம் புயல்நிகர் - (கொடையினால்) கார்கால மேகம்போன்ற, காராளர் தம்மை - வேளாளரை, கடல் உடுத்த - கடலாகிய ஆடையையுடுத்த, குலம் - உயர்ச்சியுள்ள, தாலம் மங்கை - நிலமகள், பெற்றதனால் - பெற்றமையால், தலைக்காலத்து - முற்காலத்தில், மால் - திருமால், கோலம் திருமுகத்தாலே முகந்தனன் - தனது அவதாரமாகிய வராகத்தின் அழகிய (கொம்பை)க்கொண்டு குத்தியெடுத்தான், கூடலிலே - மதுரையிலுள்ள, சூலம்கரம்படையான் - கையில் சூலாயுதத்தையுடைய சிவபெருமான், தலைமீது சுமந்தனன் - தலைமேற் சுமந்தான், எ - று.

திருமால் கோலத் திருமுகத்தாலே முகந்தனன் என்றது இரணியாக்ஷன் கவர்ந்துபோன நிலமகளைப் பாதாளத்தினின்றும் கொம்பினால் குத்தியெடுத்த வராகாவதாரத்தைக் குறித்தது. கூடலிலே சூலக்கரப்படையான் றலைமீது சுமந்தனனே என்றது மதுரையில் வையைநதிப் பெருக்கைத் தடுக்கும்போது செம்மனச் செல்வி யென்னும் பிட்டுவாணிச்சியின் கூலியாளாய்வந்து மண் சுமந்து பாண்டியனால் பிரம்படிபட்ட சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

கம்பரால் பாடல்பெற விரும்பிய ஒரு கள்ளச்சாதியான் மனைவி தன் புருஷனை ஒளித்துவைத்துக் கம்பரைத் தன்வீட்டுக்கு வரும்படி செய்தனள். கம்பர்வீட்டில் வருதலும் அந்தக்கள்ளச்சாதியான் ஒரு குறுந்தடியைக் கைக்கொண்டு கம்பரை அடிக்கவரும்போது அவர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

57. மைக்கணை யான விழிக்கணை கொண்டு மருட்டி யிருட்டறையில், பொய்க்கள வோடு புகுந்தது முண்டு புணர்ந்தது மில்லையடா, கைக்கிசை வான குறுந்தடி கொண்டு கழுத்தை நெரிக்கவருஞ், சைக்கள வாவென் றங்கைய டாநின் றாரமடா விட டா.

இ - ள். மைக்கு இணையான - அஞ்சனத்துக்கு நிகரான, விழிகணை கொண்டு - கண்களாகிய பாணங்களைக்கொண்டு, மருட்டி (என்மனம்) மருளச்செய்ததனால், பொய்களவோடு - பொய்யாகிய களவுத் தன்மையுடனே, இருட்டு அறையில் - இருளாகிய வீட்டில், புகுந்ததும் உண்டு—நுழைந்ததும் உண்டு, புணர்ந்ததும்இல்லையடா - புணர்ந்ததும்இல்லையடா, கைக்கு இசைவு ஆன - கைக்கிசைவாகிய, குறுந்தடிகொண்டு—, கழுத்தை நெரிக்கவரும் - கழுத்தை முறிக்கவருகிற, சைகளவா - இகழ்ச்சிக் கேதுவாகிய கள்ளனே - (இவள்) என் தங்கையடா—, நின்தாரமடா - உன் மனைவியடா, விடடா - (என்னை) விடடா. எ - று.

வலையன்வீட்டிலும் இவ்வாறே அகப்பட்டுக் கொண்டபோது பாடியது.

வெண்பா.

58. இருளை யிருள்விழுங்கி யெவ்விடமுந் தோன்ற
திருவிழியுங் கோல்வழியே செல்ல - வருமல்லில்
வந்ததுண்டு சேர்ந்ததில்லை மாமேலையல் லாமலே
யிந்தமனை யுன் றன் மனை யே.

இ - ள். இருளை இருள் விழுங்கி - மிக இருண்டு, எவ்விடமும் தோன்ருது - எவ்விடமும் தோன்ருமல், இருவிழியும் - இரண்டு கண்களும், கோல்வழியே செல்ல - கைக்கோலின் வழியாகவேபோக, வரும் அல்லில் - வருகின்ற இரவில், வந்தது உண்டு - நான் வந்ததுண்டு, மாலே அல்லாமல் - ஆசையே யன்றி, சேர்ந்தது இல்லை - புணர்ந்ததில்லை, இந்த அம்மனை - இந்தத்தாய், உன் தன் மனையே - உன் மனைவியே யாவள், எ - று.

கம்பர் தன்மகனுகிய அம்பிகாபதியைச் சோழன் கொன்றனனென்னும் பகையால், யானை துரத்திவந்ததற்கஞ்சித் தன் வீட்டில் நுழைந்த அவ்வரசன் புதல்வனைக் கம்பர் எழுத்தாணியாற் குத்திக்கொல்ல, அரசன் அவர்மீது அம்பெய்தபோது பாடியது.

வெண்பா.

59. வில்லம்பு சொல்லம்பு மேதினியில் ரெண்டுண்டு
வில்லம்பிற் சொல்லம்பே மேலதிகம் - வில்லம்பு
பட்டதடா வென்மார்பிற் பார்வேந்தா நின்குலத்தைச்
சுட்டதடா வென்வாயிற் சொல்.

இ - ள். பார்வேந்தா - சோழனே, மேதினியில் - உலகத்தில், வில் அம்பு சொல் அம்பு ரெண்டு உண்டு - வில்லம்பும் சொல்லம்புமாகிய இரண்டுண்டு, (அவற்றுள்) வில்லம்பின் - வில்லம்பினும், சொல்லம்பே—சொல்லாகிய அம்பே, மேல் அதிகம் - மிகவும் சிறந்தது, (என்னெனின்) அடா ஏடா, வில் அம்பு - நீ உன் வில்லிற்ருெடுத்த அம்பு, என் மார்பில் பட்டது - என் நெஞ்சிற் பாய்ந்தது, என் வாயில் சொல் - என் வாயினின்றும் வெளிப்பட்ட சொல்லாகிய அம்பு, அடா - ஏடா, நின்குலத்தை சுட்டது - உன் வமிசத்தை எரித்து நீருக்கி விட்டது, எ - று.

கம்பன் வீட்டு வெள்ளாட்டி பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

60. நெற்படி விளைகழனி புடைசூழ் நென்மலி வாழ்தச்சன்
கற்படி பணைதோளான் பெயரோ கங்கண கணகணவன்
விற்படி வாணுதலாண் மனைவி மின்மினி மினிமினிமி
சொற்படி வேலைசெயும் மவளோ துந்துமி துரிதுரிதி.

இ - ள். நெற்படி விளைகழனி - நெல்லானது தரந்தரமாக விளைகின்ற வயல்கள், புடைசூழ் - பக்கங்களில் சூழ்ந்திருக்கின்ற, நென்மலி - நென்மலியென்னும் ஊரில், வாழ் - வாழ்கின்ற, தச்சன்—, கல்படிபணை தோளான் - மலைபோலப்பருத்தபுயங்களை யுடையவன், பெயரோ - (அவனது) பெயரோ, கங்கண கணகணவன்—, (அவனுக்கு) வில் படி வாள் நுதலாள் மனைவி - வில்லைப்போல ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடையவளாகிய மனைவி, மின்மினிமினி மினிமி—, (அவளுக்கு) சொல்படி வேலைசெயும் அவளோ - சொல்லின்படி வேலை செய்பவளோ, துந்துமி துரிதுரிதி—, எ - று.

நென்மலியூரில் வாழ்கின்ற தச்சன் பெயர் கங்கண கணகணவன், அவன் மனைவி பெயர் மின்மினி மினிமினிமி, அவள் வேலைக்காரியின் பெயர் துந்துமி துரிதுரிதி என்பது கருத்து.

இச்செய்யுளும் அவ்வெள்ளாட்டி கம்பரிடத்தில் தன் கல்வித் திறத்தைக் காட்டவந்த சோமாசி யென்னும் வித்வானை நோக்கிப் பாடியது.

வெண்பா.

61. வட்டமதி போலிருக்கும் வன்னிக் கொடிதாவுங்
கொட்டுவார் கையினின்று கூத்தாடுஞ் - சுட்டா
லரகரா வென்னுமே யம்பலசோ மாசி
யொருநாள்விட் டேனீ துரை.

இ - ள். ஏ அம்பலசோமாசி - ஓய் அம்பல சோமாசி என்னும் வித்வானே, வட்டமதிபோல் இருக்கும் - வட்டவடிவமுள்ள சந்திரன்போ லிருக்கும், வன்னிக்கொடிதாவும் - நெருப்புச்சிகை தாவிப்படரும், கொட்டுவார் கையில் நின்று கூத்தாடும்-அறைவோருடைய கைகளில் நின்று கூத்தாடும், சுட்டால்-சுட்டு நீறாக்கினால், அர அரா என்னும்—அரகரா என்று சொல்லி யணிதற்குரியதாகும், ஈது - இப்பெயருள்ளது இன்னதென்று நீ யாலோசித்துச் சொல்வதற்கு, ஒருநாள் விட்டேன் - ஒருநாள் முழுதும் அவகாசம் கொடுத்தேன், உரை - ஆலோசித்துச் சொல்வாயாக, எ - று.

வரட்டி யென்பது பொருள். இதனைச்சொல்ல வகையறியாது அப்புலவன் அவமானப்பட்டுப் போயினன் என்பர்.

அரசன், காட்டிற் கழுகோட்டுங்கை என்று சொல்ல, அதைச்சேர்த்துப் பாடிய கண்டசுத்தி.

62. கண்டாயோ பார்வேந்தா கானகத்துக் கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழை பூத்து விளக்கெரியப் - பெண்டாலி
பூட்டுதற்கு முன்னமொரு புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற் கழுகோட்டுங் கை.

இ - ள். பார்வேந்தா - பூமியை யாளுகின்ற அரசனே, கண்டாயோ - பார்த்தாயோ, கானகத்து கள்ளியின்கீழ் - காட்டிலுள்ள கள்ளிப்புதலின் கீழ், வெண்தாழை பூத்து விளக்கு எரிய-வெண்டாழை பூத்து விளக்குப்போலெரிய, பெண் - பெண்ணானவள், தாலி பூட்டுதற்கு முன்னம் - மங்கலியம் தரிப்பதற்கு முன்பே, ஒருபுத்திரனை பெற்றெடுத்தாள் - (விபசரித்து) ஒரு புதல்வனை யீன்றெடுத்தாள், (அதைக்கண்ட அவள் முதியோர் அவளைக் கொலைசெய்து ஆற்றில் மிதக்கவிட்டார்கள் ஆதலால்) கை - அவளதுகை, காட்டில் கழுகு ஓட்டும் - அசைதலால் அது காட்டினிடத்துத் தன்னைக் கொத்தவரும் காக்கையையும் கழுகையு மோட்டுகின்றது.

திருவிடைமருதூர்த் தாசிகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

63. வாச மலர்மடந்தை போல்வார் மருதவனத்
தீச னடியா ரெழுபதின்மர் - நேசித்
திரவலர்மே னீட்டுவர்கை யிவ்வுலகை யாளும்
புரவலர்மே னீட்டுவர்பொற் றாள்.

இ - ள். வாசம் - மணமுள்ள, மலர் - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற, மடந்தைபோல்வார் - திருமகளை நிகர்ப்பவரும், மருதவனத்து ஈசன் அடியார் - மருதவனத் தீசனது அடியாரும் ஆகிய, எழுபதின்மர் - எழுபதின்மரும், இரவலர்மேல்-யாசகர்மீது, நேசித்து கைநீட்டுவர் - விரும்பிக் கையை நீட்டுவர், இவ்வுலகை ஆளும் புரவலர்மேல் - இந்த வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்மீது, பொன்தாள் நீட்டுவர் - அழகிய பாதங்களை நீட்டுவர், எ - று.

அச்சுதன் என்பவனது வாயிலில் முழங்கும் முரசைப் புகழ்ந்து பாடியது.

64. குடகர் குணகட லென்பர் குடகுக்
கிடகர் வடகட லென்பர் - வடகடலோர்
தென்கட லென்பர் திருந்துதா ரச்சுதநின்
முன்கடைநின் றார்க்கு முரசு.

இ - ள். திருந்துதார் அச்சுத - திருத்தமாகிய பூமாலையை யணிந்த அச்சுதனே, நின்முன்கடை - உன் தலைவாயிலில், நின்று ஆர்க்கும் - நிலைபெற்று முழங்குகின்ற, முரசு - பேரிகை யோசையை, குடகர் குணகடல் என்பர் - மேற்றிசையார் கீழ்கடலென்பர், குடகுக்கு இடகர் வடகடல் என்பர் - குடகுக்குத் தெற்கிலுள்ளார் வடகட லென்பர், வடகடலோர் தென்கடல் என்பர் - வடகடலோர் தென்கட லென்பார், எ - று.

முரசொலி கடலொலியை ஒத்திருக்கும் என்பது கருத்து.

அச்சுதன் தலைவாயிலைப் புகழ்ந்து பாடியது.

65. குறையுளா ரெங்கிரார் கூர்வே லிராம
னிறையா று திங்க ளிருந்தான் - முறைமையா
லாலிக்குந் தார்மார்பா வச்சுதா வந்நாளில்
வாலிக் கிளையான் கடை.

இ - ள். ஆலிக்கும் தார்மார்பா - (தேனைத்) துளிக்கின்ற பூமாலையை யணிந்த மார்பை யுடையவனே, அச்சுதா - அச்சுதனே, அந்நாளில் - திரேதாயுகத்தில், முறைமையால் - ஊழினால், வாலிக்கு இளையான்கடை - வாலிக்கு இளையவனாகிய சுக்ரீவனது வாயிலில், கூர்வேல் இராமன் இறை - கூர்மையாகிய வேற்படையையுடைய இராமபிரான், ஆறுதிங்கள் இருந்தான் - ஆறுமாதம் இருந்தான், (ஆதலால்) குறை உளார் - குறையுள்ளவர், எங்கு

இரார்-அந்தக்குறை தீருமளவும்) எவ்விடத்துத்தான் இரார் (இருப்பர்) எ-று.

சுக்ரீவன் தலைவாயிலில் ஸ்ரீராமர் காத்திருந்ததுபோல உன் தலைவாயிலில் பல அரசரும் காத்திருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

கம்பர் கற்றுச்சொல்லி பாடியது.

அளவடிவிருத்தம்.

66. மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின வெங்கண்மானிரு கண்ணுறங்கில வையகோ
கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல தீபவள்ளை குதட்டிவா
யாவுறங்குபு காரசஞ்சல வஞ்சலென்ன வடுக்குமே.

இ-ள். கோ - (திறைகொண்டுவந்த) அரசர், உறங்கு - (சமயம் வாய்க்காமையால்) உறங்குகின்ற, கடைத்தலை-தலைவாயிலையுடைய, குலதீப - குலவிளக்குப்போன்றவனே, ஆ - பசுக்கள், வாய் - வாயினால், வள்ளைகுதட்டி-வள்ளைக்கொடியை மென்றுகொண்டே, உறங்கு - உறங்குகின்ற, புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலுள்ள, அசஞ்சல - அசஞ்சலனே, மா உறங்கின - மிருகங்கள் உறங்கின, புள் உறங்கின - பறவைகள் உறங்கின, வண்டு உறங்கின - வண்டுகள் உறங்கின, தண்தலைகா உறங்கின - குளிர்ந்த இடத்தையுடைய சோலைகளுறங்கின, எங்கள்மான் - எங்கள் பெண்ணானவள், இருகண் உறங்கிலள்-இருகண்ணுறங்கினாளில்லை, ஐய-ஐயனே, அஞ்சல் என்ன அடுக்கும் - நீ எம்மை அஞ்சற்க என்று சொல்லத்தகும். எ - று.

அசஞ்சலனே, மிருகமுதலியவை உறங்குகின்ற இந்த இராக்காலத்திலும் என் மகள் உறங்குகின்றாளில்லை. ஆதலால் இவளை நீ அஞ்சலென்று சொல்லத்தகும் என்பது கருத்து. இதனைக் கண்படைபெறாது கங்குல்நோதலைத் தாய் அறிவுறுத்துவதாகக் கொள்க.

சேரசோழ பாண்டியர்கள் ஏகம்பவாணமுதலியார் வீட்டிற்கு வந்து முதலியாரெங்கேயென, அவர்மனைவி கழனிக்குப்போயினாரென, அவர்கள் வேடிக்கையாக முடிநடப் போனாரோ வென்றபோது மேற்படி முதலியார் மனைவி பாடியது.

வெண்பா.

1. சேனை தழையாக்கிச் செங்குருதி நீர்தேக்கி
யானை மிதித்த வடிச்சேற்றில்—மானபரன்
பாவேந்தர் வேந்தன் பறித்துநட்டா னேகம்பன்
மூவேந்தர் தங்கண் முடி.

இ-ள். மானபரன்-பெருமையிற் சிறந்தோனும், பாவேந்தர் வேந்தன்-வித்வான்கட்கருளும் தலைவனுமாகிய, ஏகம்பவாணன் - ஏகம்பன், சேனை தழைஆக்கி - சேனைகளை எருத்தழையாக்கி, செங்குருதி நீர்தேக்கி-செவந்த

உதிரநீரைத் தேங்கவிட்டு, ஆனை மிதித்த அடிச்சேற்றில்-யானைமிதித்த அடிச்சேற்றின்கண், மூவேந்தர்தங்கள் முடிபறித்து-சேரசோழபாண்டியர்களாகிய மூன்றரசர்கள் முடியைப்பறித்து, நட்டான் -(நாற்றாக) நட்டான் எ - று.

அரசர்கள் சொன்னதை ஏகம்பவாணமுதலியார் மனைவி கணவனுக்குச் சொல்ல, அவர்கோபித்துக்கொண்டு பூதத்தையனுப்பி, சேரனையும், சோழனையும் தன்சிறைச்சாலையி லடைத்துவிட்டுப் பாண்டியனிடத்திற் கனுப்ப, அவனிடத்தில் வேப்பமாலையிருப்பதனால் பூதம் அஞ்சித்திரும்ப, அப்போது ஏகம்பவாணர் அவ்வேப்பமாலையை உபாயமாய் வாங்கிவர நான்குபெண்களை யனுப்ப, அந்நால்வரும் ரம்பைமுதலிய தேவதாசிகளைப்போல அரசன்சமுகத்தில் நடனஞ்செய்து அவனை பிரமிக்கப்பண்ணியபோது, அவன் முத்துமாலைமுதலிய அணிகளைப் பரிசாகக் கொடுக்கவர, அவர்கள் அவற்றை மறுத்து வேப்பமாலையைத் தருகவெனப் பாடியவை.

2. தென்னவா மீனவா சீவிலிமா றுமதுரை
மன்னவா பாண்டி வளநாடா—முன்னஞ்
சுரும்புக்குத் தாரளித்த துய்யதமிழ் நாடா
கரும்புக்கு வேம்பிலே கண்.

இ - ள். தென்னவா - தென்னவனே, மீனவா - மீனக்கொடியையுடையானே, சீவிலிமாறு-ஸ்ரீவிலிபுத்தூரையுடைய அழகிய வில்லாளியாகிய பாண்டியனே, மதுரைமன்னவா - மதுரைக்கரசனே, பாண்டிவளநாடா - பாண்டிவளநாட்டை யுடையவனே, முன்னம் - முன்னாளில், சுரும்புக்கு தார் அளித்த-வண்டுகளுக்கு மாலையைக்கொடுத்த, துய்யதமிழ்நாடா-பரிசுத்தமாகிய தமிழ்நாட்டை யுடையானே, கரும்புக்கு - கரும்புபோல்வாளாகிய என்பெண்ணுக்கு, வேம்பிலேகண் - உன்வேப்பமாலையிலே திருஷ்டியுண்டு, எ - று.

3. மாப்பைந்தார்க் கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க் கல்லவென்பெ
வேப்பந்தார்க் காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்[ண்
சேர்ந்திருக்கு நெல்வேலிச் சீவிலிமா றுதமிழை
யாய்ந்திருக்கும் வீரமா று.

இ - ள். பூ - மலர்கள்நிறைந்த, பை தார் சேர்ந்திருக்கும் - பசிய சோலைகள் பொருந்தி யிருக்கின்ற, நெல்வேலி சீவிலிமாறு-திருநெல்வேலிக் கிறைவனாகிய சீவிலிமாறனே, தமிழை ஆய்ந்து இருக்கும் வீரமாறு-தமிழையாராய்ந்திருக்கிற வீரமாறனே, என்பெண் - என்மகள், மா பைதார்க்கு

அல்ல - அழகாகியபசியபூமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டாளல்ல, வண்ணம் - அழகாகிய, முத்து தார்க்கு அல்ல - முத்துமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டாளல்ல, வேப்பந்தார்க்கு ஆசைகொண்டுவிட்டாள் - (உனது) வேப்பமாலைக்கு விருப்பங்கொண்டுவிட்டாள், எ - று.

4. வேம்பா கிலுமினிய சொல்லிக்கு நீபுனைந்த
வேம்பா கிலுமுதவ வேண்டாவோ-மீன்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நின்புயத்து
மாலையிலே மாலைவைத்தாண் மான்.

இ - ள். வேம் பாகிலும் இனியசொல்லிக்கு - வேகின்ற சர்க்கரைப் பாகினும் இனிமையாகிய சொல்லையுடையாளுக்கு, நீபுனைந்த - நீதரித்த வேம்பு ஆகிலும்உதவவேண்டாவோ-வேப்பமாலையையாவதுகொடுக்கவேண்டாமோ, மீன்பாயும்வேலையிலே - மீன்கள்தாவுகின்ற கடலின்மீது, வேலைவைத்த-வேலைப்பிரயோகித்த, மீனவா-பாண்டியனே, மான் - (என்)பெண்ணுனவள், நின்புயத்து மாலையிலே - உன்தோளிலணிந்த வேப்பமாலையின்மீது, மாலைவைத்தாள்-விருப்பத்தைவைத்தாள், எ - று.

5. இலகு புகழாறை யேகம்ப வாண
னலகை வரும்வருமென் றஞ்சி-யுலகறிய்
வானவர்கோன் சென்னிமிசை வள்கை வளையெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான் வேம்பு.

இ - ள். உலகு அறிய - உலகத்தார் அறியும்படி, வானவர்கோன் சென்னிமிசை - தேவேந்திரனது சிரத்தின்மீது, வள்கை வளை எறிந்த - (தன்) கொடைக்கையிலுள்ள வளையையேவின, மீனவர்கோன் - பாண்டியன், இலகுபுகழ்-விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய, ஆறை ஏகம்பவாணன்-ஆறை ஏகம்பவாணனது, அலகை வரும்வரும் என்று அஞ்சி - பூதம்வரும் வரும் என்றுபயந்து, (தான்றுணிந்து) கைவிடான்வேம்பு - வேப்பமாலையைக்கைவிடான், எ - று.

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தன்நாயகனைநோக்கிப்
பாண்டியன்மனைவிகூறியது.

6. வேண்டியபோ தின்பம் விளைக்கு மடந்தையரைத்
தீண்டியகை யாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முல்லைக் கதிபா முகம்பார்த் தகலநின்று
சொல்லக் கடவவெல்லாஞ் சொல்.

இ - ள். வேண்டியபோது - விரும்பியபோது, இன்பம் விளைக்கும் - சுகத்தையுண்டாக்குகிற, மடந்தையரை - (பொது) மாதரை, தீண்டியகை

யால் - தொட்டகையால், என்னை தீண்டாதே - என்னைத்தொடாதே, பாண்டியா—;முல்லைக்கு அதிபா - முல்லைநகர்க்கு இறைவனே, அகலநின்று - தூரநின்று, முகம்பார்த்து-என்முகத்தைப்பார்த்து, சொல்லக்கடவ எல்லாம் சொல் - சொல்லவேண்டிய வற்றையெல்லாம் சொல்லக்கடவாய், எ - று.

இதுவுமது.

7. கலையான் முலைமூடிக் கண்வலைக்குள் ளாக்கும்
விலைமாதர் தாம்வரவிட் டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலே தோய்ந்த குறைதீரத் துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடி வா.

இ - ள். கலையால்முலைமூடி - ஆடையால் தனங்களைமறைத்து, கண்வலைக்கு உள் ஆக்கும் - கண்களாகிய வலைக்குள்ளே அகப்படுத்துகிற, விலைமாதர் தாம்வரவிட்டாரோ - வேசையர்தாம் (உன்னை இங்கு) வரவிட்டனரோ, விலைமாதர் - (அந்த) விலைமாதரது, கொங்கையிலேதோய்ந்த-தனதடத்தில்படிந்த, குறைதீர - பாவம்தீர, துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, சிவகங்கையிலே நீராடிவா - சிவகங்கையில் மூழ்கி வருவாயாக, எ - று.

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்.

செங்குந்தர் ஈட்டியெழுபது என்னும் பிரபந்தத்தை
ஒட்டக்கூத்தர் பாடும்பொருட்டுத் தமது சிரங்களையே பரிசாகக் கொடுக்க,
அப்புலவர் அவர்களைப் பிழைப்பிக்கும்பொருட்டுச்
சிரச்சிங்காதனத்திலிருந்து பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

1. கலைவாணி நீயுலகி லிருப்பதுவுங் கல்வியுணர் கவிவல் லோரைத், தலையாகக் காப்பதுவு மவர்நாவில் வாழ்வதுஞ்சத் தியமேயன்றே, சிலைவாண னிருந்தா யிரம்புயங்க டுணிந்துமுயர் சீவ னுற்றான், தலையாவி கொடுத்திடுஞ்செங் குந்தருயிர் பெற்றிடநீ தயைசெய் வாயே.

இ - ள். கலைவாணி - எல்லாக்கலைகளுக்கும் அதிதேவதையாகிய சரசுவதியே, நீ உலகில் இருப்பதுவும் - நீ உலகத்தில் வியாபித்திருப்பதும், கல்வி உணர்கவிவல்லோரை - வித்தையை யறிந்த புலவோர்களை, நிலை ஆக புரப்பதுவும் - நிலைபெறக்காப்பதும், அவர்நாவில் வாழ்வதுவும் - அவருடையநாவினிடத்து வசிப்பதும், நிசமே அன்றே - சத்தியமேயல்லவோ, சிலைவாணன்நா இருந்து - வில்லையுடைய வாணசுரனது நாவில் தங்கியிருந்ததனால், ஆயிரம் புயங்கள் துணிந்தும் - (அவனது) ஆயிரந்தோள்களும் அறுபட்டும், உயர் சீவன் உற்றான் - உயர்ந்த உயிரைப்பெற்றிருந்தான், (ஆத

லால்) தலை ஆவிகொடுத்திடும் - (தமது) தலையையும் உயிரையும் தந்த, செங்குந்தர் - செங்குந்தரெல்லாரும், உயிர்பெற்றிட - உயிர்பெற்றெழும் வண்ணம், நீ தயைசெய்வாய் - நீ கருணை செய்யவேண்டும், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் கைக்கோளரைப் புகழ்ந்துபாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

2. நிலைதந்தா ருலகினுக்கு மியாவருக்கு மானமதை நிலைக்கத்தந் தார், கலைதந்தார் வணிகருக்குச் சீவனஞ்செய் திடவென்றே கையிற்றந்தார், விலைதந்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்த ரென்கவிக்கே விலையாகத்தந், தலைதந்தா ரெனக்குமொட்டக் கூத்தனெனப் பெயரினையுந் தாந்தந்தாரே.

இ - ள். செங்குந்தர் - செங்குந்தர்கள், உலகினுக்கும் - உலகத்தில், நிலைதந்து ஆர் யாவருக்கும்-நிலைபெற்றிருக்கிற எல்லாச்சாதியார்க்கும், மானமது நிலைக்கத்தந்தார் - மானம் அழியாது நிலைபெறச்செய்தார்கள், ஆர் வணிகருக்கு - உலகில் நிறைந்த வியாபாரிகளுக்கு, சீவனம் செய்திட என்று - சீவனஞ் செய்தற்பொருட்டு, கலைதந்து - ஆடையையுண்டாக்கி, கையில்தந்தார் - (அவருடைய) கையில் கொடுத்தார்கள், தமிழினுக்கு - (வித்துவான்கள் பாடிய) தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, விலைதந்தார் - (பெரும்பொருளை) பரிசிலாகக் கொடுத்தார்கள், என் கவிக்கு விலையாக - (இவர்மீது பாடப்பட்ட ஈட்டியெழுபது என்னும் பிரபந்தமாகிய) என்பாடலுக்கு விலையாக, எனக்கும் தம்தலைதந்தார் - எனக்கும் தமது தலையையும் கொடுத்தார்கள், ஒட்டக்கூத்தன் என்னும் பெயரினையும் தாம்தந்தார் - ஒட்டக்கூத்தன் என்கிற பெயரையும் தாம் கொடுத்தார்கள், எ - று.

சோழராஜன் ஒருவித்வானுக்கு விருதுகொடுத்தபோது
ஒட்டக்கூத்தன்பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

3. பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போ யுலையப்
பைம்பொற்று ரகைசிந்தப் பகிரண்டத் திடைநீண்
மத்துக்கொண் டுமதிக்குந் திரையாழி நெடுமால்
வடிவாகிப் புவிகைக்கொண் டருண்மானு பரணு
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேன்
முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்குஞ் சடிலக்
கொத்தற்கும் பதுமக்கொந் தயனுக்கு மலதிக்
கூழைத்தண் டமிழுக்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே.

இ - ள். பத்து கொண்டன திக்கும் பதறி போய் உலைய - பத்தென்னும் தொகையைக்கொண்ட திசைகளும் பதறி நடுங்கவும், பை பொன்தாரகை சிந்த - பசும்பொன்னிறமுள்ள நக்ஷத்திரங்கள் உதிரவும், பகிரண்டத்து இடை நீள் - பகிரண்டத்தினளவும் நீண்ட, மத்துகொண்டு - (மந்தரமலையாகிய) மத்தினால், மதிக்கும் - கடைந்த, திரை ஆழி - அலைகளோடு

கூடிய பாற்கடலையுடைய, நெடுமால் - திருமாலின், வடிவு ஆகி - உருவங் கொண்டு, புவி - பூமிமுழுதும், கைகொண்டு - கைப்பற்றி, அருள் - ஆண்டருளுகின்ற, மானுபரண - மானுபரணனே, முத்துபந்தரில் நிற்கும் குருளைக்கும் - முத்துப்பந்தலில் வசிக்கின்ற திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பாடலுக்கும், சினம் வேல் முருகற்கும் - கோபத்தையுடைய வேலாயுதமேந்திய முருகர் பாடிய பாடலுக்கும், பொதியம் கோ முனிவற்கும் - பொதியமலையில் வாழ்கின்ற முனிசிரேஷ்டராகிய அகத்தியர்பாடிய பாடலுக்கும், சடிலம் (... த்தற்கும் - சடைக்கற்றையையுடைய பரமசிவன் பாடியபாடலுக்கும், ப... மம் கொந்து அயனுக்கும் - தாமரைமலரை யாசநமாகவுடைய பிரமதேவ... பாடிய பாடலுக்கும், அலது - அன்றி, இ - இந்த, கூழை தண்டமிழுக்கு - அற்பமாகிய தமிழ்ப்பாடலுக்கு, கொடியும் காளமும் ஏன் - கொடியும் காளமும் (கொடுத்தல்) யாதுக்கு, எ - று.

கம்பைக்காவலன் என்னும் ஓர்பிரபுவின்மீது பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

4. மாங்குயி லால்வில்லி தன்னம்பி னாற்கம்ப வாரிதியால்
ஓங்கிய பூமெல் லணையொன் றினாலும்ப ரூர்மதியால்
தீங்குறு மேநல் லெழில்குன் றுமேகொம்பு சீர்கெடுமே
காங்கேய னேசொல் லகளங்க னேகம்பைக் காவலனே.

இ - ள். மா குயிலால் - மாமரத்திலுள்ள குயிலினாலும், வில்லி தன் அம்பினால் - மன்மதனது பாணத்தினாலும், கம்பம் வாரிதியால் - அசைதலுள்ள கடலினாலும், ஓங்கிய - உயர்ந்த, மெல் - மென்மையாகிய, பூ அணை ஒன்றினால் - புஷ்பசயந மொன்றினாலும், உம்பர் ஊர்மதியால் - ஆகாயத்தில் தவழ்கின்ற சந்திரனாலும், கொம்பு - பூங்கொம்பு போல்வாளாகிய என் பெண்ணானவள், தீங்கு உறும் - தீமையையடைவாள், நல் எழில் குன்றும் - நல்ல அழகழிவாள், சீர்கெடும் - மேன்மையை யிழப்பாள், காங்கேயனே-, அகளங்கனே—, கம்பைக்காவலனே—, சொல் - சொல்வாயாக.

குயில் முதலியவற்றால் என்பெண் சீரழிவதற்குமுன் கம்பைக் காவலனே நீவந்து இவளைக் காக்கவேண்டுமென்பதுகருத்து. மூன்றாமடியில் ஏகார மூன்றும் ஈற்றசை.

காகங்கரையப் பயந்த ஒருபெண் ஒரு சோரநாயகனை விரும்பி இராக்காலத்தில் நீர்ப்பெருக்கில் மிதக்கின்ற பிணத்தையே தெப்பமாகக்கொண்டு சென்று அவனைக்கூடி யநுபவித்து மீண்டுவரும்போது, முதலையானது காலைப்பற்ற, அதைத் தன்காலிலணிந்த கொலுசினால் கன்னத்தில் உதைத்தாள். இந்தச்செய்தியைச் சோழன் கண்டுவந்து கேட்டபோது ஒட்டக்கூத்தன் பாடிய கண்டசுத்தி.

5. கரண்டகண் டத்தொனிக் கஞ்சிய மான்கருங் கங்குலிலே
திரண்டவெள் ளத்திற் பிணமீது சென்றனள் சேர்ந்தவனை

அரண்டவின் பங்கொடு மீளக் கராம்பற்ற வங்கொலுசால்
குரண்டகன் னத்தி லுதைத்தனள் காணங் குலோத்துங்கனே.

இ - ள். அம்குலோத்துங்கனே - அழகிய குலோத்துங்கச் சோழனே, கரண்டம் - நீர்க்காக்கையின், கண்டம்தொனிக்கு அஞ்சிய - குரலோசைக் குப்பயந்த, மான் - பெண்ணானவள், கருகங்குலிலே - கருமையாகிய இராக் காலத்தில், திரண்டவெள்ளத்தில் - பெரியவெள்ளத்தில், பிணமீது சென்ற னள் - பிணத்தின்மே லேறிப்போய், அவனை சேர்ந்து - அந்தச்சோரநாய கனைக்கூடி, அரண்ட இன்பங்கொடு - வெருட்சியாகிய இன்பத்தை யநுபவி த்து, மீள - மீண்டுவர, கராம்பற்ற - முதலை (காலைப்) பிடிக்க, அம்கொலு சால் - அழகிய கால்கொலுசினால், குரண்ட கன்னத்தில் உதைத்தனள் - திரைந்த கன்னத்தில் உதைத்தாள், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனுக்குப் பெண்கேட்டபோது பாண்டியன் சோழனு க்கு என்னபெருமையென்று சொல்ல, அச்சோழனுடைய குதிரை, நதி, மாலை, குலம், வீரம், கொடி, நகர், தேசம் இவைகளுக்குப் பாண்டியனு டைய குதிரைமுதலிய அவ்வெட்டும் ஒப்பாகமாட்டா எனப்பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

6. கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வையையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிக ரம்புலியோவம்மானை
[வீரர்]க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானை
ஊருக்குறந்தைநிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டைப் பாண்டிநாடம்மானை.

இ - ள். கனவட்டம் கோரத்துக்கு ஒப்போ - கனவட்டமானது கோ ரத்துக்கு ஒப்பாகுமோ, காவிரிக்கு கூறுவதும் வையையோ - காவிரியாற்று க்கு உவமையாகச் சொல்லப்படுவதும் வையையாறோ, வேம்பு ஆருக்கு நிகர் ஆகுமோ - வேப்பமாலை ஆத்திமாலைக்கு நிகராகுமோ, ஆதித்தனுக்கு - சூரியனுக்கு, அம்புலியோ நிகர் - சந்திரனோ நிகராவது, ஒருமீனவனோ-ஒரு பாண்டியனோ, வீரர்க்குள்வீரன்-வீரருக்குள்ளே வீரனாயிருப்பவன், வெற்றி புலிகொடிக்கு - வெற்றியுள்ள புலிக்கொடிக்கு, மீன்கொடியோ - மீனக் கொடியோ நிகராவது, ஊருக்கு - ஊர்களில, கொற்கையோ - கொற்கை நகரமோ, உறந்தைநிகர் - உறந்தை நகரத்துக்கு நிகராவது, பாண்டிநாடு-பா ண்டிநாடானது, சோணாட்டை ஒக்குமோ - சோழநாட்டை நிகர்த்திருக்கு மோ, எ - று.

கோரம் - சோழன் ஏறும் குதிரை; கனவட்டம் - பாண்டியன் ஏறும் குதிரை.

அதற்குமாறுகப் புகழேந்திப்புலவர் பாடியது.

7. திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறந்தையிலோவம்மானை
கரையெதிரேடேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானை
பரவைபணிந்ததுஞ்சோழன் பதந்தனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோவம்மானை.

இ - ள். திருநெடுமால் அவதாரம் சிறுபுலியோ - திருமகளையுடை நெடுமாலின் அவதாரம் சிறுபுலிதானோ, சிவன் முடியில் ஏறுவதும் செங்க ரோ - சிவனது சிரசின்மீதேறுவதும் சூரியன்தானோ, உரை தெளிந்த ஒருமுனிவன் நேரியிலோ - அகத்தியரால் தமிழ்ப்பாஷை தெளிவடைந்த ஒப்பற்ற நேரிமலையிற்றானோ, ஒப்பு அரிய திருவிளையாட்டு உறந்தையிலோ உவமையில்லாத திருவிளையாடல்களைச் சிவபெருமான் செய்தது உறந்தை யில்தானோ, கரை எதிர் எடு ஏறியது காவிரியோ - கரையைநோக்கி எ எதிரேறியதற் கிடமாயிருந்தது காவிரிநதிதானோ, கடிப்பகைக்கு - வே புக்கு நிகராவது, தாதகி அம்கண்ணியோ - அழகிய ஆத்திமாலைதானே பரவைபணிந்ததும் சோழன் பதந்தனிலோ - கடலானதுவந்து பணிந்தது சோழனது பாதத்தில்தானோ, பாண்டியனார் பராக்கிரமம் பகர் எளிதோ பாண்டியனாருடைய வல்லமை சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ, எ - று.

சோழன் பவனிவரும்போது ஒட்டக்கூத்தன் அவனைப் புகழ்ந்து இரண்டடிபாட, சோழனிரண்டடி பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

8. ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாம லகிலமெங்கு
நீடுங் குடையைத் தரித்தபி ரானிந்த நீணிலத்திற்
பாடும் புலவர் புகழொட்டக் கூத்தன் பதாம்புயத்தைச் [சே
சூடுங் குலோத்துங்கச் சோழனென் றேயென்னைச் சொல்லுவ

இ - ள். ஆடும் கடைமணி நா அசையாமல் - அசையு மியல்புள்ளவ யில் மணியானது நாவசையாதவண்ணம், அகிலம் எங்கும் - உலகமெங்கு நீடும் குடையைத் தரித்தபிரான் - பெரிய குடையைத்தரித்து நிழலைச்செ கின்ற பெருமான், இந்த நீள் நிலத்தில் - இந்தப்பெரிய நிலவுலகத்தில், பு வர் பாடும்புகழ் - புலவர் புகழ்ந்துபாடும் புகழையுடைய, ஒட்டக்கூத்த பதாம்புயத்தை - ஒட்டக்கூத்தனது திருவடித்தாமரையை, சூடும் - சிர லணிகின்ற, குலோத்துங்கச்சோழன் என்றே என்னைச் சொல்லுவர்—

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனேறிய யானைச்சங்கிலி யவிழ்க்கப்
பட்டதைக் குறித்துப் பாடியது.

வெண்பா.

9. இன்னங் கலிங்கத் திகல்வேந்த ருண்டென்றோ
தென்னன் றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ - சென்னி
அகளங்கா வுன்ற னயிரா வதத்தின்
நிகளங் கால்விட்ட நினைவு.

இ - ள். சென்னி அகளங்கா - அகளங்கச் சோழனே, உன்றன் அயிராவதத்தின் - உன் யானையினது, நிகளம் - கால்விலங்கானது, கால்விட்ட நினைவு - காலைவிட்டு நீங்கினதற்குக் கருத்து, இன்னம் - இன்னமும், கலிங்கத்து - கலிங்கதேசத்தில், இகல்வேந்தர் உண்டு என்றோ - பகையரசர் உளரென்பதுதானோ, தென்னன் தமிழ்நாட்டைச்சீறியோ - பாண்டியனது தமிழ்நாட்டைக் கோபித்தோ, (யாமறியோம்) எ - று.

புகழேந்தி பாண்டியனேறிய யானைச் சங்கிலி யவிழ்க்கின்
வரும் பயனைக் குறித்துப் பாடியது.

10. தென்னவன் றென்னர் பெருமான் றிறன்மதுரை
மன்னவன் கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும் - பொன்னிநா
டாலிக்கும் வேந்தா மபய குலன் மகளிர்
தாலிக்கு மொன்றே தளை.

இ - ள். தென்னவன் - பாண்டியன், தென்னர் பெருமான் - தென்னாட்டார்க் கிறைவன், திறல் - வலிமைபொருந்திய, மதுரை மன்னவன் - மதுரைவேந்தன், (அவனது) கோகளிற்றின் வல்லிக்கும் - பட்டத்துயானைச் சங்கிலிக்கும், பொன்னிநாடு ஆலிக்கும் வேந்து ஆம் - பொன்னிநாட்டில் களித்துவாழ்கின்ற வேந்தனாகிய, அபயகுலன் மகளிர்தாலிக்கும் - சோழனது குலமகளிரது மங்கலசூத்திரத்துக்கும், தளை ஒன்றே - முடிச்சு ஒன்றேயாம், எ - று.

பாண்டியனுடைய பட்டத்து யானைச் சங்கிலி யவிழ்க்கப்பட்டவுடனே அது சென்று சோழன் முதலியோரைக் கொல்லும், அதனால் அவன் குலமகளிர் மங்கல நாணை யிழப்பர் என்பது கருத்து.

அரசன் புகழேந்தியை யாரென வினவ, ஒட்டக்கூத்தன் இவன்
பித்தனென்றபோது புகழேந்தி பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

11. சத்தம் பயிலும் புலவோர் கதலித்தண் டோட்டம்புகும் [த்
பித்த னிவனென்ப ரென்னைக்கண் டாற்பெருத் துப்பணைத்து
தத்தம் பிறகிடும் பார்வேந்தர் தங்க டடமகுட
சத்த மபசத்தங் காண்கங்குல் யானைச் சயதுங்கனே.

இ - ள். பெருத்து பணைத்து - மிகப் பெருத்து, தத்தம் பிறகிடும் - தத்தமக்குப் பின்னிடுகின்ற, பார்வேந்தர் தங்கள் - பூமியையுடைய அரசரது,

தடமகுட சத்தம் - பெரியமுடி யோசையை, அபசத்தம் காண் - அபசத்தமாகக் காண்கிற, கய்குல்யானை சயதுங்கனே - இருள்போலும் கரியயானைகளையுடைய சயதுங்கனே, சத்தம் பயிலும் புலவோர் - இலக்கண சாத்திரத்தில் பழகுகின்ற புலவர்கள், என்னைக் கண்டால் - என்னைப் பார்த்தால், இவன் தண் கதலிதோட்டம் புகும்பித்தன் என்பர் - இவன் குளிர்ந்த வாழைத் தோட்டத்தில் நுழைகின்ற பித்தனென்பார்கள், எ - று.

பித்தர் வாழைக் கொல்லையில் நுழைந்து அந்த நிழலிலிருந்தால் பித்தம் தணியுமென்பது வழக்காதலால் "கதலித்தண்டோட்டம் புகும் பித்தன்" என்றார். அபசத்தமாகக் காண்டலாவது உடைத்து ஒட்டையாக்கல்.

யானைமேல் பவனிவரும் சோழன் ஒட்டக்கூத்தனால் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு, அச்சாலையின் தளத்தில் நின்று வேடிக்கைபார்த்துக் கொண்டிருந்த புகழேந்தியைச் சுட்டி, இவன் சிறந்த புலவனன்றோ என்றபோது ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

12. மானிற்கு மோவிந்த வாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானிற்கு மோவிவ் வெரியுந் தணன்முன் கனைகடலின்
மீனிற்கு மோவிந்த வெங்கட் சுறாமுனம் வீசுபனி
தானிற்கு மோவிக் கதிரவன் றோற்றத்திற் றார்மன்னனே.

இ - ள். தார்மன்னனே - வெற்றிமாலையை யணிந்த சோழ மகாராசனே, இந்த வாளரி வேங்கைமுன் - இந்த ஒளியுள்ள கீற்றுக்களையுடைய வேங்கைப்புலிக்கெதிரே, மான் நிற்குமோ - மானானது நிற்குமோ, இ எரியும் தணல்முன் - இந்த எரிகின்ற நெருப்புக்கெதிரில், வற்றிச்செத்த கான் நிற்குமோ - நீர்ப்பசையற்றுப்போன காடானது நிற்குமோ, இந்த வெம்கண் சுறாமுனம் - இந்தக் கொடுமையையுடைய சுறாமீனுக்கெதிரில், கனைகடலின் மீன் நிற்குமோ - ஒலிக்கின்ற கடலிலுள்ள மற்றைச் சிறுமீன்கள் நிற்குமோ, இ கதிரவன் தோற்றத்தில் - இந்தச் சூரியோதயத்தில், வீசு பனிதான் நிற்குமோ - வீசுகின்ற பனிதானும் நிற்குமோ (இவ்வுவமைகள்போல எனக்கெதிரில் இந்தப் புகழேந்தி நிற்கமாட்டுவனோ) எ - று.

இதைக்கேட்ட புகழேந்தி புன்னகைசெய்து அரசனைநோக்கி, இக்கவியை ஒட்டிப் பாடவோ வெட்டிப் பாடவோவென, அரசன் ஒட்டக்கூத்தனிடத்துள்ள அன்பால் ஒட்டிப்பாடென அவ்வாறே புகழேந்தி ஒட்டிப் பாடியது.

13. மானவ னனந்த வாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானவ னனவ் வெரியுந் தணன்முன் கனைகடலின்
மீனவ னனந்த வெங்கட் சுறாமுனம் வீசுபனி
தானவ னனக் கதிரவன் றோற்றநற் றார்மன்னனே.

இ - ள். நல்தார் மன்னனே - அழகிய பூமாலையைத் தரித்தவனே, அவன்மான் - அந்த ஒட்டக்கூத்தன் மான், நான் அந்தவாள அரிவேங்கை - நான் அந்தமான்களைக் கொல்லுகின்ற ஒளிபொருந்திய கோடுகளையுடைய புலி, அவன் முன்வற்றி செத்தகான் - அவன் பசையற்று உலர்ந்தகாடு, நான் அ எரியும் தணல்—நான் அதனை எரிக்கின்ற அந்தக் காட்டுத்தீ, அவன்கனை கடலின்மீன் - அவன் ஒலிக்கின்ற கடல்மீன், நான் அந்த வெங்கண்சுறு—நான் அந்த கொடிய சுறு மச்சம், அவன் வீசுபனி-அவன்பெய்யும்பனி, நான் அ கதிரவன் தோற்றம் - நான் அதனை நீக்கும் சூரியோதயம், எ - று.

புகழேந்திப்புலவர் தன்பிதாவின் சமஸ்தான வித்வானாகையாலும் நெடுநாளாய் அவர் சிறையிலிருப்பதினாலும் அந்தச் சிறையினின்றும் மீட்க விரும்பின ராஜபத்தினி தனது பள்ளியறைக்கு அரசன்வரும் குறிப்பறிந்து, கதவை மூடிக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசிக்க ஒட்டாமல் தடைசெய்தபோது, அக்காலத்து வழக்கத்தின்படி அரசன் மனைவியின் ஊடலைத் தணிக்கும்படி ஒட்டக்கூத்தனை யனுப்ப, அவன்போய்க் கதவின் புறத்து நின்று பாடியது.

14. நானே யினி யுன்னை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனே கவாடந் திறந்திடு வாய்திற வாவிடிலோ
வானே றனைய விரவிகு லாதிபன் வாயில்வந்தால்
தானே திறக்குமுன் கையித ழாகிய தாமரையே.

இ - ள். நளினமலர்தேனே - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற தேன்போலும் இன்சுவையைத் தருகிற மொழியை யுடைய திருமகளை நிகர்ப்பவளே, கவாடம் திறந்திடுவாய் - கதவைத் திறப்பாயாக, திறவாவிடில் - திறவாவிட்டால், வான் ஏறு அனைய - (பகைவராகிய பாம்புகளுக்கு) மேகத்திலிடிக்கின்ற ஆணிடி போன்றவனாகிய, இரவிகுலாதிபன் - சூரியகுலத்தரசனாகிய சோழன், வாயில் வந்தால் - (உன்) வாசலில் வந்தால், நின் - உனது, கைஇதழ்ஆகியதாமரை - விரல்களாகிய) இதழ்களையுடையகைத்தாமரையானது, தானே திறக்கும் - தானே திறந்துவிடப் போகின்றது, (ஆதலால் அந்த விஷயத்தைப் பற்றி) நான் இனி உன்னை வேண்டுவதில்லை - நான் இனி யுன்னைப் பிரார்த்திப்ப தில்லை, எ - று.

இதைக்கேட்ட அரசன் மனைவி ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தியைச் சிறையில் வைத்திருக்கின்ற கோப மிகுதியால், ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்று சொல்லி மேலும் ஓர் தாள் பூட்ட, இதனை ஒட்டக்கூத்தனால் அறிந்த அரசன் இவள் ஊடலுக்குக் காரணம் புகழேந்தியைச் சிறையில் வைத்தமை யாகுமென்று ஆலோசித்துத் துணிந்து புகழேந்தியைச் சிறையினின்று நீக்கி, அவ்வூடலை நீக்கும்படி அனுப்பியபோது புகழேந்தி பாடியது.

15. இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடை யேந்துவள் ளைக், குழையொன் றிரண்டு விழியணங் கேகொண்ட கோப ந்தணி, மழையொன் றிரண்டு கைமான பரணனின் வாயில் வந்தால், பிழையொன் றிரண்டு பொறுரோ குடியிற் பிறந் தவரே.

இ - ள். இரண்டு வகிர்செய்த இழை ஒன்று - இருபிளவாகச்செய்யப் பட்ட நூலிழையின் ஒரு சிறு கூறுபோன்ற, நுண் இடை - நுட்பமாகிய இடையையும், ஏந்துவள்ளை குழை ஒன்று இரண்டுவிழி - காதில் அணிந்த குழைகளைச்சென்று தீண்டுகிற இருகண்களையும் உடைய, அணங்கே-தெய் வப்பெண்போல்பவளே, கொண்ட கோபம் தணி - நீ கொண்ட கோபத்தை நீயே தணித்துக் கொள்ளவேண்டும், மழை ஒன்று - (கைம்மாறு கருதாக் கொடையாகிய) மேகத்தின்குணமமைந்த, இரண்டு கை - இரண்டுகைகளை யும், மானம் ஆபரணன் - மானமாகிய ஆபரணத்தையும் உடையவனாகிய சோழ மஹாராஜன், நின்வாயில்வந்தால் - உன்வாசலில் வந்தால், குடியில் பிறந்தவர் - உயர் குடியிற் பிறந்தமாதர்கள், ஒன்று இரண்டு பிழை பொறு ரோ - ஒருபிழை இருபிழைகளைப் பொறுக்கமாட்டார்களா, எ - று.

மழை ஒன்று இரண்டு கை என்பதற்கு மேகம் கொடையால் ஒரு மட ங்கும் இவன் இருமடங்குமாக மதித்தற்குரிய இரண்டாகிய கொடைக்கை என வுரைப்பினு மமையும். ஏந்திய பொற்குழை யென்றும் பாடம்.

ஔவையார் ஒட்டக்கூத்தன் புகழேந்தி இவ்விருவரில், புகழேந்திக்கு நீட் டியகாலை மடக்கி மரியாதைசெய்து, ஒட்டக்கூத்தனுக்கு அப்படிச்செய் யாம லிருந்தமையால், அவன் அதை அரசனுக்குத் தெரிவிக்க, அரசன் ஔவையை நோக்கி இவ்விருவரும் ஒத்த புலவராயிருக்க, நீ இவ்வாறு செய்கிறதற்குக் காரணம் யாதென்று வினவ, ஔவையார் இவ்விரு வருக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறேன் பாரு மென்று ஒட்டக்கூத்தனை நோக்கி, மூன்றுபிறை வரும்படி ஒருபாட்டுப் பாடாய் என்று சொல்ல அவன் பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

16. வெள்ளத் தடங்காச் சினவாளை வேலிக் கமுகின் மீதேறித், துள்ளி முகிலைக் கிழித்துமழைத் துளியோ டிறங்குஞ் சோ ணாடா, கள்ளக் குறும்பர் குலமறுத்த கண்டா வண்டர் கோபாலா, பிள்ளை மதிகண் டெம்பேதை பெரிய மதியு மிழ ந்தாளே.

இ - ள். வெள்ளத்து அடங்கா- நீர்ப்பெருக்கிலடங்காத, சினவாளை - கோபத்தையுடைய வாளைமீன்கள், வேலி கமுகின்மீது ஏறி-வேலியிலுள்ள கமுகமரத்தின் மேலேறி, துள்ளி - குதித்து, முகிலை கிழித்து - மேகத்தைக் கிழித்து, மழைத்துளியோடு இறங்கும் - மழைத்துளியோடே இழிகின்ற, சோணாடா - சோழனே, கள்ளம் - குற்றமுள்ள, குறும்பர் - குறுநிலமன்னரது, குலம்-வமிசத்தை, அறுத்த - அறுத்தொழித்த, கண்டா - வாளாயுதத்தையுடையானே, அண்டர்கோபாலா - ஆயர்களுடைய பசுக்களைப் பரிபாலித்தவனே, பிள்ளைமதிகண்டு - இளம்பிறையைக்கண்டு, எம்பேதை-எமது பேதைப் பெண்ணனவள், பெரியமதியும் இழந்தாள் - பேரறிவையும் இழந்துவிட்டாள், எ - து.

அரசர் திருமாலின் அமிசமாதலால் "அண்டர்கோபாலா" என்றார். இதில் பிள்ளைமதி பெரியமதி என பிறையின் பரியாயமாகிய இரண்டு மதி மாத்திரம் வந்ததைநோக்கிய ஔவை ஒட்டா ஒருமதிகெட்டாய் என்றிகழ்ந்து புகழேந்தியை நோக்கினர். நோக்குதலும்,

புகழேந்திபாடியது.

17. பங்கப் பழனத் துழுமுழவர் பலவின் கனியைப் பறித்ததென்று, சங்கிட் டெறியக் குரங்கிளநீர் தனைக்கொண் டெறியுந் தமிழ்நாடா, கொங்கைக் கமரா பதியளித்த கோவே ராசகுலதிலகா, வெங்கட் பிறைக்குங் கரும்பிறைக்கும் மெலிந்தப் பிறைக்கும் விழிவேலே.

இ - ள். பங்கம்பழனத்து - சேற்றையுடையவயலில், உழும் உழவர்- உழுகின்ற மள்ளர்கள், (குரங்கு) பலவின் கனியை பறித்தது என்று - பலாப்பழங்களை பிடுங்கினதென்று, சங்கு இட்டு எறிய - சங்குகளால் எறிதலும், குரங்கு - குரங்குகள், இளநீர்தமைக் கொண்டு எறியும் - இளநீர்களால் எறிகின்ற, தமிழ்நாடா - தமிழ்நாட்டை யுடையவனே, கொங்கு ஐக்கு - கொங்கர்பிரானுக்கு, அமராபதி அளித்தகோவே - சுவர்க்கலோகத்தைக் கொடுத்த இறைவனே, ராசகுலதிலகா - ராஜகுலத்துக்குத் திலகம் போல்பவனே, (எமது பெண்ணனவள்) வெங்கண்பிறைக்கும் - கொடுமையுள்ள பிறைச்சந்திரனுலும், கரும்பு இறைக்கும்-கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனுலும், மெலிந்து-இளைத்து, விழிவேல் - வேல்போலும் கண்களில் நின்றும், அப்பு இறைக்கும் - நீரையிறைப்பாள் எ-று.

கொங்கைக்கு அமராபதியளித்தலாவது கொங்கநாட்டரசனை வென்று வீரசுவர்க்கம் அடைவித்தான் என்றபடி. கொங்கைக்கு அமராபதியளித்த என்பதற்கு, தனத்துக்கு வெள்ளியங்கக்குறியைத்தந்த என்றுபொருள்

கொள்க. அமராபதிக்கு வானகம் என்றும்பெயர். இதனைவால்நகம் எனப்பி ரித்து வெள்ளியநகம் எனப்பொருள்கொள்க.

அரசன் சபைக்குவந்த ஒட்டக்கூத்தனை நோக்கிக் களி என்னும் கலம்பக வுறுப்பினுல் ஒருபாட்டுப்பாடுக எனப்பாடியது.

வெண்பா.

18. புள்ளிருக்குந் தார்மார்பன் பூம்புகார் வாழ்களியேம்
சுள்ளிருக்குங் கள்ளையுண்டுஞ் சோர்விலேம் - உள்ளபடி
சொல்லவா வாலி துரோபதையை மூக்கரிந்த
தல்லவா மாபா ரதம்.

இ - ள். புள் இருக்குந் தார் மார்பன் - வண்டுகள் மொய்த்திருக்கிற பூமாலையைத் தரித்த மார்பினையுடையவனது, பூ புகார்வாழ்களியேம் - அழகாகிய காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் வாழ்கின்ற களியரேம், சுள் இருக்கும் கள்ளை உண்டும் சோர்வு இலேம்-(மயக்கமாகிய) அற்பத்தன்மையுள்ள கள்ளைக் குடித்தும் யாம் மறதியிலேம், (என்னெனின்) உள்ளபடி சொல்லவா - உள்ளபிரகாரம் சொல்லட்டுமா, மாபாரதம் - மஹாபாரதம் என்பது, வாலி துரோபதையை மூக்கு அரிந்தது அல்லவா - வாலியானவன் துரோபதையை மூக்கறுத்த சரித்திரமல்லவா, எ - து.

மஹாபாரதம் என்பது துரியோதனன் துரோபதையை மானபங்கம் செய்ததனுல் உண்டானது என்பது கருத்து. மூக்கு அரிதலாவது மானபங் கஞ்செய்தல். வாலி - வாலினையுடையது. இதுவாலுள்ள பிறவுயிர்களுக் கும் ஆகுமாயினும் இவ்விடத்தில் துரோபதையை மூக்கரிந்தது என்னுங் குறிப்பால் வாலினையுடைய சர்ப்பமெழுதிய கொடியை யுயர்த்தவனுகிய துரியோதனனுக் காயிற்று. சுள் - உலர்ந்தமீன் எனினுமாம்.

தலைவி சந்திரனை நோக்கி இரங்கிக் கூறியதாகப்பாடியது.

19. என்று பெறுவேன்யா னீசன் றிருமுடிமேல்
சென்று விளையாடுகின்ற தீபமே—என்றும்
செருப்புக்குத் தோல்வாங்குஞ் சென்னி யகளங்கன்
பொருப்புக்குத் தோலாப் புயம்.

இ - ள். என்றும் செரு புக்கு - எந்நாளும் போர்க்களத்திற் புகுந்து, தோல்வாங்கும் - (பகையரசரது) யானைகளைக்கவர்கின்ற, சென்னி அகளங் கன் - அகளங்கச்சோழனது, பொருப்புக்கு தோலா புயம் - மலைக்குத் தோற்காத தோள்களை, யான் என்று பெறுவேன் - நான் எக்காலம் பெறக்கட வேன், ஈசன் திருமுடிமேல்சென்று-பரமசிவனுடைய திருமுடிமேற்போய், விளையாடுகின்றதீபமே - விளையாடாநின்ற தீபமே (நீ சொல்வாயாக), எ-று.

தீபம் என்றது சந்திரனை. செருப்புக்குத்தோல் செருப்பின் பொருட்டுத்தோல் எனச் சொன்னயம். புயம் என்று பெறுவேன் எனக்கூட்டுக. சந்திரனே சோழனுடைய புயத்தையான் எக்காலம் அணையப் பெறுவேன் என்பது கருத்து.

சோழன் தன் வித்யாகுருவாகிய ஒட்டக்கூத்தரை நகரை ஆளவைத்துத் தான் தென்மதுரைக்குச்சென்று, பாண்டியன்மகளை மணஞ்செய்தனன். பாண்டியன் தன்மகளுக்குச் சீதனமாகப்பொன்னணிமுதலியவற்றையும், புகழேந்திப்புலவரையும்கொடுத்தனன். சோழன்சீதனப்பொருள்களையும், அப்பொருள்களில் ஒருவராகிய புகழேந்திப்புலவரையும் முன்னதாகத்தன துநகரத்துக்கு அனுப்பினன். அங்கு அப்போது அரசுபுரிந்திருந்த ஒட்டக்கூத்தன் முன் தான் சோழனுக்குப் பெண்கேட்கச் சென்றபோது புகழேந்திப்புலவர் தன்னைக் கல்வியறிவால் அவமதித்தனரென்னும் பகைமையால் சிறையிலிட்டனன். அவரும் சிறையிலிருந்து காலங்கழித்துவந்தனர். அக்காலத்தில் அரசனிடத்தில் பரிசுபெறும்பொருட்டுக் கவி பாடிக்கொண்டு வரும்புலவர்களைச் சிறையிலடைத்து வைத்திருந்து நவராத்திரி காலத்தில் அந்தச் சமஸ்தான வித்வானாகிய ஒட்டக்கூத்தன் பொறாமையால் சிலவற்றைவினவி, விடை சொல்ல அறியாதவர்களை யெல்லாம் தேவிக்குப் பலியிடுவதுவழக்கம். இவ்வழக்கத்தைநிறுத்தும்பொருட்டுப் புகழேந்திப்புலவர் தம்மோடு சிறையிருந்தவர்களில் ஐந்துபுத்திமான்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களை யிலக்கண இலக்கியங்களில் மிகு சமர்த்தராக்கினர், அவர்கள் குயவன்முதலிய ஐவர். விஜயதசமியில் ஒட்டக் கூத்தன் அவர்களைப் பரீட்சித்து அறியும்பொருட்டு அரசன் சமுகத்தில்தனித்தனியே இட்டுக்கொண்டுவரும்படிசொல்ல, அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களில் முதலில் நின்றவனாகிய குயவனை நோக்கி ஒட்டக்கூத்தன்முதல் இரண்டடியால் என்முன்நின்றவன் யாரடா என, அதற்குக்குயவன் இரண்டடி பாடியது.

கலிவிருத்தம்.

20. மோனை முத்தமிழ் மும்மத மும்பொழி
யானை முன்வந் ததிர்த்தவ னாரடா
கூனையுங் குடமுங் குண்டு சட்டியும்
பானை யும்வனை யங்குசப பையல்யான்.

இ - ள். மோனை முத்தமிழ் - மோனைமுதலியவை யமைந்தமுத்தமிழ்ப் பாடல்களாகிய, மும்மதமும்பொழி - மும்மதங்களையும் சொரிகின்ற, யானை முன் - (கவி) யானையாகிய என்முன், வந்து எதிர்த்தவன் - வந்து எதிர் நின்றவனாகியநீ, ஆரடா - யாவனடா, (என்று ஒட்டக்கூத்தன் வினவ அதற்குக் குயவன்) யான் - நான், கூனையுங்குடமும் குண்டுசட்டியும் பானையும் வனை-

கூனை முதலிய மண்பாத்திரங்களைச் செய்கின்ற, அம்குசப்பையல் - அழகிய குசப்பையன், எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் தன்னை யானை யென்றமையால் குயவன் அதனை யடக்குகின்ற தோட்டியெனப் பொருள்பட, அங்குசப் பையல் என்றான்.

மஹாசவிகளாகிய எங்களுக்குமுன், கவிஞர் என்று பெயர் பூண்டெவந்து நின்றவன் யாரடா என்று ஒட்டக் கூத்தன் கேட்க வேளாளன் பாடியது,

கட்டளைக்கலித்துறை.

21. கோக்கண்டு மன்னர் குறைகடற் புக்கிலர் கோகநகப்
பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூதலமேழ்
காக்கின்ற மன்னன் கவியொட்டக் கூத்தனின் கட்டுரையாம்
பாக்கண் டொளிப்பார்க ளோதமிழ் பாடிய பாவலரே.

இ - ள். மன்னர் - அரசர்கள், கோகண்டு - சக்ரவர்த்தியைக் கண்டு, குரைகடல்புக்கிலர் - ஒலிக்கின்ற கடலில்வீழ்ந்து இறந்திலர், கொட்டியும் - கொட்டிப்பூண்டும், கோகநகப்பூ கண்டு - தாமரைமலரைப்பார்த்து, பூவாது ஒழிந்தில - மலராதொழிந்தனவில்லை, பூதலம் ஏழ் - எழுதீவுகளையும், காக்கின்ற மன்னன்-காக்கின்ற சோழமஹாராஜனது, கவி-சமஸ்தான வித்வானாகிய, ஒட்டக்கூத்த - ஒட்டக்கூத்தரே, தமிழ்பாடிய பாவலர் - தமிழ்க் கவிபாடுகின்ற புலவர்கள், நின் கட்டுரைஆம்பாகண்டு - உன் சொல்வன்மை பொருள் நுண்மைகளமைந்த கவிகளைக்கண்டு, ஒளிப்பார்களோ - ஒளித்துக் கொள்வார்களோ, எ - று.

கருமான் பாடியது.

22. செல்லன் புதல்வன் திருவேங் கடவன் செகத்குருவாம்
கொல்லன் கவியைக் குறைசொல்லு வோரைக் குறடுகொண்டு
பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும் பகலு மடிப்பேன் கவியிருப் பாணிகொண்டே.

இ - ள். செல்லன் புதல்வன் - (நான்) செல்லப்பாசாரி குமாரன், திருவேங்கடவன் - (என்பெயர்) திருவேங்கடாசாரி, செகத்குருஆம் கொல்லன்- ஜகத்குருவாயிருக்கும் கருமாரகுலத்தன், கவியை-(குற்றமற்ற என்)கவியை, குறைசொல்லுவோரை-குறைகூறுவோரை, குறடுகொண்டு பல்லைப் பிடுங்கி - குறட்டினால் பல்லைப்பிடுங்கி, பருந்தாட்டம்ஆட்டி-பருந்துபோல் அலையச்செய்து, பகைவர் முன்னே - பகைவருக் கெதிரில், அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலும், கவி இருப்பு ஆணிகொண்டு - கவியாகிய இருப்பாணியைக் கொண்டு, அடிப்பேன் - கடாவுவேன். எ - று.

அரைப்பாட்டு ஒட்டக்கூத்தரும் அரைப்பாட்டு அம்பட்டனும் பாடியது.

23. விண்பட்ட கொக்குவல் லூறுகண் டென்ன விலவிலத்துப்
புண்பட்ட நெஞ்சொடு மிங்குநின் றாய்பொட்டை யாய்புகலாய்
கண்பொட்டை யாயினு மம்பட்ட னென்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்ட செந்தமிழ் சீயுந் திடுக்கிடப் பாடுவனே.

இ - ள். பொட்டையாய் - பொட்டைக் கண்ணனே, விண்பட்ட கொக்குவல்லூறு கண்டென்ன - ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற கொக்கு வல்லூறு என்னும் பறவையைக் கண்டாற்போல, விலவிலத்து - (கைகால்கள்) நடுக்க மடைந்து, புண்பட்ட நெஞ்சொடும் - வருந்துகின்ற மனத்தோடும், இங்கு நின்றாய் - இவ்விடத்தில் நின்றனை, புகலாய் (நீயாவன்) சொல்லாய், (என்று ஒட்டக்கூத்தன் வினவ அதற்கு அம்பட்டன்) நான் அம்பட்டன்—நானே அம்பட்டன், கண் பொட்டை - (என்) கண்ணும் பொட்டை, ஆயினும்-ஆனாலும், கவிவாணர்முன்னே - புலவர்களுக் கெதிரே, பண்பட்ட செந்தமிழ் - செம்பாகமான செந்தமிழ்ப்பாடல்களை, சீயுந்திடுக்கிடப்பாடுவன்-(யாவரையும் திடுக்கிடப்பண்ணுகிற) சீயும் திடுக்கிடும்படி பாடுவேன். எ - று.

தச்சன் பாடியது.

24. சொன்னசத் தக்கவி யாவருஞ் சொல்லுவர் சொற்சுவைசேர்
இன்னசத் தக்கவி யேதென்ற போதி லெதிர்த்தவரை
வன்னசத் தங்கெட வாயைக் கிழித்திந்த வாய்ச்சியினுல்
கன்னசத் தங்களி னிற்கவி யாப்பைக் கடாவுவனே.

இ - ள். சொன்னசத்தக்கவி - (எதிரிகள்) சொல்லிய சத்த மமைந்த கவிகளை, யாவருஞ்சொல்லுவர்-எல்லாரும் பாடுவர், சொற்சுவைசேர்-சொற்சுவை பொருந்திய, இன்னசத்தக்கவி ஏதென்ற போதில் - இப்படிப்பட்ட அழகமைந்த கவி யாதென்று வினவினகாலத்தில், எதிர்த்தவரை - எதிர்த்து நின்றவரை, வன்னசத்தம் கெட - நிறமும் அழகும் அழிய, வாயைக்கிழித்து - வாயைப்பிளந்து, இந்தவாய்ச்சியினுல் - இந்த வாய்ச்சியைக் கொண்டு, கன்ன சத்தங்களினில் - காதாகிய துவாரத்தில், கவி ஆப்பை கடாவுவன் - கவியாகிய ஆப்பைக் கடாவுவேன். எ - று.

தட்டான் பாடியது.

25. திகிரிவட் டக்குடைச் செங்கோ லபயன் செழுஞ்சிலம்பில்
பருதிபொட் டக்கூத்த பட்டனை நாளைப் பணைக்களியில்
மிருதவொட் டத்தட்டி விட்டதை யோட்டி அருக்கிக்குத்திப்
பருகவொட் டித்தட்டி மேலணு கர்வண்ணம் போர்செய்வனே.

இ-ள். திகிரி - (ஆணைச்) சக்கரத்தையும், வட்டக்குடை - சந்திரவட்டக்குடையையும், செங்கோல் - செங்கோலையும் உடைய, அபயன்-சோழராஜனது, செழு சிலம்பில் - செழுமையாகிய மலையில், பகுதி-பிறபுலவர்களிடத்து பகுதிபெறுதற்குரிய, ஒட்டக்கூத்த பட்டனை - ஒட்டக்கூத்தனென்னும்புலவனை, நான்—, அ பணை கவியின்-அந்தக் கவியாகிய பணையினால், மிகுத ஒட்டத்தட்டி - மிகவும் அச்சமாகத்தட்டி, விட்டகை ஒட்டில்உருக்கி-உடைந்த கையோட்டில்வைத்து உருக்கி, குத்தி - குத்தி, புகுத ஒட்டித்தட்டி-புகும்படி ஒட்டித்தட்டி, மேல் அணுகாவண்ணம்-இனி நம்மீது எதிர்த்துவராவகை, போர்செய்வன் - சண்டைசெய்வேன். எ - று.

ஒட்டக்கூத்தன் சோழனைப் புகழவேண்டி முதலிரண்
டடிபாடி சற்று ஆலோசிக்க மற்ற, இரண்டடி
யையும் புகழேந்திபாடியது.

வெண்பா.

26. வென்றி வளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரா
னென்று முதுகுக் கிடான்கவசந்—துன்றும்
வெறியார் தொடைகமழு மீனவர்கோன் கைவே
லெறியான் புறங்கொடுக்கி னென்று.

இ-ள். துன்றும் - மலர்கள்நெருங்கிய, வெறிஆர் - மணம்பொருந்திய, தொடை - பூமாலை, கமழும் - பரிமளிக்கப்பெற்ற, மீனவர்கோன் - பாண்டியன், புறங்கொடுக்கின் - (பகைவர்) முதுகு காட்டினால், கைவேல் எறியான்என்று - தன்கைவேலை (அவர்மீது) எறியானென்று, வென்றி வளவன் விறல் வேந்தர் தம்பிரான் - வெற்றியையுடைய சோழனாகிய வலிய வேந்தர்க்கு வேந்தன், என்றும் - எந்நாளும், முதுகுக்கு கவசம் இடான் - (தன்) முதுகுக்குக் கவசம் பூணான். எ - று.

நற்றாய்சோழனை நோக்கி உனக்கு விற்கொடியையும் மீனக்கொடியையும்
உடைய சேரனும் பாண்டியனும் தோற்றார்களாயினும் அவ்வில்லும்
மீனும் என் பெண்ணின் புருவமும் கண்ணுமாகிவந்து
உன்னை வெல்கின்றன எனத் துறையி
லமைத்துப்பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை,

27. பழியும் புகழு மெவர்க்குமுண் டாமிந்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ் சிலையுங் கயலுமென் றாலக ளங்கதுங்கா
மொழியும் பொழுதெங்கள் பெண்சக்ர வர்த்தி முகத்திரண்டு
விழியும் புருவமு மாகியந் தோவுனை வெல்கின்றவே.

இ - ள். அகளங்க துங்கா - அகளங்கதுங்கனே, இந்தப்பாரில் - இந்தப்பூமியில், எவர்க்கும்-யாவருக்கும், பழியும்புகழும்உண்டாம்—, (என்னெ

னின்) கயலும்சிலையும் உனக்கு அழியும் என்றால்-மீனும் வில்லும் உனக்குத் தோற்குமெனினும், (அவை) மொழியும்பொழுது-சொல்லுமிடத்து, எங்கள் பெண் சக்ரவர்த்தி முகத்து - எங்கள் பெண்ணரசியின் முகத்தில், இரண்டு விழியும் புருவமும் ஆகி-இரண்டு கண்களும் புருவங்களுமாகிவந்து, அந்தோ உன்னைவெல்கின்ற - அந்தோ உன்னை வெல்லாநின்றன. எ - று.

அந்தோ - இரக்கத்தின்கண் வந்ததெனினுமாம்.

ஒருநாள் சோழன் திருக்குறுங்குடியென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிரா நின்ற திருமாலின்மீது வல்லோசையுள்ள கட்டளைக்கலித்துறை பாடும்படி ஒட்டக்கூத்தனையும் புகழேந்தியையும் கேட்க, ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

28. திக்குளெட் டுக்கயந் துக்கமுற் றுத்திடுக் கிட்டலற
மைக்கடற் குட்சரந் தைக்கவிட் டோர்க்கிட மாமதுர
விக்குமுற் றிக்கணுச் சற்றுவிட் டுத்தெறித் திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக் கிக்கக்கி விக்குமச் சோலைக் குறுங்குடியே.

இ - ள். திக்குள் எட்டுக்கயம் - அஷ்டதிக்கு யானைகளும், துக்கம் உற்று - வருத்தமடைந்து, திடுக்கிட்டு அலற - திடுக்கிட்டு அலறும்படி, மை கடற்குள் - கருங்கடலின்மீது, தைக்க - பதியும்படி, சரம் விட்டோர்க்கு இடம் - பாணமேவிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இடமாவது, மாமதுரம் இக்கு முற்றி - மிகவும் இனிமையாகிய கரும்புகள் முதிர்ந்து, கணு சற்றுவிட்டு - கணுக்கள் சற்றே வெடித்து, தெறித்திட்ட முத்தை-தெறித்த முத்துக்களை, கொக்கு - கொக்குகள், மொக்கி - விழுங்கி, கக்கிவிக்கும் - கக்கிவிக்குதற் கிடமாகிய, அசோலை - அந்தச்சோலைகள் சூழ்ந்த, குறுங்குடியே - திருக்கு றுங் குடிதான். எ - று.

புகழேந்திப்புலவர்.

29. எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்குறித் திட்டுநித் தம்பரவும்
சிட்டர்கட் குத்திருப் பொற்பதத் தைச்சிறக் கத்தருமவ்
வட்டநெட் டைப்பணி மெத்தையத் தற்கிடம் வாரிசப்பொ
குட்டினத் துக்குலந் தத்திமுத் தீனுங் குறுங்குடியே.

இ - ள். எட்டெழுத்தை - திருவஷ்டாக்ஷரத்தை, கருத்தில் - தம்மனத்தில், குறித்திட்டு - தியானித்து, நித்தம் - நாள்தோறும், பரவும் - துதிக்கின்ற, சிட்டர்கட்கு - தாசர்களுக்கு, திருபொன்பதத்தை - தமது அழகிய திருவடியை, சிறக்கதரும் - சிறப்பாகக் கொடுக்கின்ற, அ வட்டம் நெட்டை பணி மெத்தை - அந்தவட்டவடிவாகச் சுற்றியிருக்கின்ற ஆதிசேஷனாகிய மெத்தையையுடைய, அத்தற்கு இடம் - எம்பெருமானுக்கு இடமாவது, வாரிசம் பொகுட்டில் - தாமரை மலரின் கர்ணிகையில், நத்துகுலம் தத்தி -

சங்குக்கூட்டங்கள் தாவியிருந்து, முத்தூனும் - முத்துகளைப் பெறுகின்ற, குறுங்குடியே - திருக்குறுங்குடியென்னும் திருப்பதியேயாம்.

கார்காலங்கண்டு மயங்கிய தலைவிக்குத் தோழிகூறியதாக
ஒட்டக்கூத்தன் பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

30. நையும் படியே நாங்கொற்ற நங்கோன் செஞ்சி வரைமீதே,
ஐயம் பெறுநுண் ணிடைமடவா யகிலின் றூப முகிலன்று,
பெய்யுந் துளியோ மழையன்று பிரசத் துளியே பிழையாது,
வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க மாட்டார் தொண்டை
நாட்டாரே.

இ - ள். நாம் கொற்றம் நையும்படியே - நாம் வெற்றிகெடும்படியோ, நம் கோன் செஞ்சிவரைமீது-நம்மிறைவனது செஞ்சி மலையின்மீது, ஐயம் பெறும் நுண் இடைமடவாய் - சந்தேகத்துக் கிடமாகிய நுட்பமாகிய இடையையுடைய பெண்ணே, அகிலின் தூபம் - (இவ்விடத்துத் தோன்றுவது) அகிலின் புகையே, முகில்அன்று - மேகமல்ல, பெய்யும் துளியோ - சொரிகின்ற துளிகளோ, மழைஅன்று - மழைத்துளியல்ல, பிரசத்துளியே - தேனின் துளிகளே, பிழையாது - தவருது, வையம் பெறினும்-உலகமுழுதும் பெறவரினும், தொண்டைநாட்டார் - தொண்டைநாட்டி லுள்ளவர்கள், பொய் உரைக்கமாட்டார் - பொய் சொல்லமாட்டார்கள். எ - று.

தலைமகனைப்பிரிந்து தனியேயிருந்த தலைமகள் கார்காலம்கண்டு வருந்தும்போது. தோழி அவள் வருத்தந் தணிவித்தற்பொருட்டு மேகத்தை அகிற்புகையென்றும் மழைத்துளியைத் தேன்துளியென்றும் சொல்லித் தேற்றினளென்பது கருத்து.

புகழேந்தி செங்கலங்கைவடுகநாதமுதலியார்மேல் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

31. தன்னுடன் கூடப் பிறந்த சகோதரத் தம்பியுயிர்
அந்நிலை மாண்டது தோன்றுமன் மூடிவைத் தன்னமிட்டான்
மன்னவர் போற்றிட வாழ்செங்க லங்கை வடுகனுக்குக்
கன்னனுஞ் சோமனு மோவிணை யாகக் கழறுவதே.

இ - ள். தன்னுடன் கூடப்பிறந்த சகோதரத்தம்பி - தன்னோடுகூடப் பிறந்த ஒருத்தாய்வயிற்றுத் தம்பியானவர், உயிர்மாண்டது - உயிர்நீங்கினதாகிய, அந்நிலைதோன்றுமல் - அந்தநிலைமை பிறர்க்குவெளியாகாமல், மூடிவைத்து - (பிணத்தை) மறைத்துவைத்து, அன்னம் இட்டான் - அன்னம் பகிர்ந்தான், (ஆதலால்) மன்னவர் போற்றிடவாழ் - அரசரும் வணங்கும்படி வாழ்கின்ற, செங்கலங்கை வடுகனுக்கு - செங்கலங்கை என்னும் ஊரிலுள்ள வடுகநாத முதலியாருக்கு, கன்னனும் சோமனுமோ இணையாகக் கழறுவது - கர்ணனையும் சோமனையு மோநிகராகச் சொல்லுவது, எ - று.

சோமன் - ஒருபிரபு.

சோழன் ஒருநாள் ஒட்டக்கூத்தப் புலவரையும், புகழேந்திப்புலவரையும், நோக்கி, "நெய்த்தானத்தானைச்சேவித்தே" என்பது மகுடமாய் வரும்படி சந்தவிருத்தமாக ஆளுக்கு ஒவ்வொருபாட்டுப் பாடுகவென ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

32. விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய் விட்டா னட்டார் சுட்டூர் புக்கார், இக்கா யத்தா சைப்பா டுற்றே யிற்றே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீர், அக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சூ ழப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூண், நெக்கா டக்கா னத்தா டப்போ நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே.

இ - ள். விக்கா - விக்கல்கண்டு, உக்கு - அஞ்சி நடுங்கி, ஆவிதாவி போய்விட்டால் - (உடலைவிட்டு) உயிரானது அப்புறப்பட்டுப் போய்விட்டால், நட்டார் - (முன்பிரியாமல் பரிவுற்றிருந்த) தாய்தந்தைமுதலிய சுற்றத்தார், சுட்டு ஊர் புக்கார் - (உடம்பைச்சுட்டு) ஊரில்புகுந்துவாழ்வார், இகாயத்து ஆசைப்பாடு உற்று - இத்தன்மையாகிய இழிதன்மையுடைய தேகத்தினிடத்து ஆசைகொண்டு, இல்தேடி போய்வைப்பீர் - (அதனைப் போஷிக்க நித்தம்பொருளைத் தேடிவந்து அறஞ்செய்யாமல்,) வீட்டில்புதைத்து வைக்கின்றவர்களே, அக்கு ஆட - அக்குமாலை அசைந்தாடவும், பேய் தொக்கு ஆட - பேய்கள் கூடியாடவும், சூழ் அப்பு ஆட - சடாமகுடத்திலிருக்கும் கங்கை ஆடவும், தீவெப்பு ஆட - வலதுகையிலிருக்கும் மழுவானது சுவாலித்து ஆடவும், பூண்நெக்கு ஆட - காதிலணிந்த சர்ப்பக்குழைகள் நெகிழ்ந்து ஆடவும், கானத்து ஆடபோம் - மயானத்தில் ஆடுகின்ற, நெய்த்தானத்தானை - நெய்த்தானம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிய பரமசிவனை, சேவித்து - வணங்கி, நிற்பீர் - நிற்கக்கடவீர்.

புகழேந்திப்புலவர்.

33. தற்கோ லிப்பூ சற்பா சத்தே தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர், முற்கோ லிக்கோ லிப்பூ சித்தே முட்டா மற்சே வித்தே நிற்பீர், வற்றா நெட்டோ டைப்பா ரைச்சேன் மைப்பூ கத்தே றித்தா விப்போய், நெற்றா ளூற்றா லைப்பா கிற்சேர் நெய்த்தா னத்தா னைத்தியா னித்தே.

இ - ள். தன்கோலி - இருவினைகள் தன்னை வளைந்துகொள்ள, பூசல் பாசத்தே - பாசத்திரயமாகிய போராட்டத்தில் அகப்பட்டு, தப்பாமல் சாகைக்கே நிற்பீர் - தப்பாமலே சாகும்படி நிற்பவர்களே, முன்கோலி கோலி - முந்தி விரைந்து, முட்டாமல் பூசித்து - மந்திரதந்திர வழுவுவராமல் பூசைசெய்து, சேவித்து - வணங்கி, வற்றா நெடு ஓடை-வற்றாத நெடிய நீரோடைகளிலுள்ள, பாரைச்சேல் - பாரைமீன்கள், மைபூகத்து - மேகமண்டலத்தை அளாவியிருக்கிற கமுகமரத்தில், தாவி ஏறிப்போய் - தாவி ஏறிச்சென்று, (பாக்குக்குலைகளை உதிர்த்து, அங்கிருந்து திரும்பி) நெல்தாள்

உற்று - நெல்லின் அடியில் விழுந்து, (அந்நெற்கதிர்களைச் சிதறி) ஆலை பாகில்சேர் - ஆலையாடிக் காய்ச்சப்படும் கரும்பின் பாகில் பாய்கின்ற, (வளப்பமிகுந்த) நெய்த்தானத்தானை தியானித்து - நெய்த்தானத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானைத் தியானித்து, நிற்பீர்-நிற்கக்கடவீர்கள், எ - று.

பாசத்திரயம் - மண் - பெண் - பொன்களில் ஆசை.

வடுகநாதமுதலியார் குமாரர்வீட்டில் அசுபம் உண்டான
காலத்தில் புகழேந்திப்புலவர் தமது கலியாணத்
துக்கு வரும்படி பாடியது.

வெண்பா.

34. முந்தவிளை யோன்மாள முத்தமிழோர்க் கன்னமிட்ட
அந்த வடுகன் மகனாயின்—வந்தென்
தலைக்கலியா ணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி
இலக்கணமாச் செய்குவைநீ யே.

இ - ள். முந்த இளையோன் மாள - முற்காலத்தில் தம்பி யிறக்க, (அந்தப்பிணத்தை மறைத்துவைத்து) முத்தமிழோர்க்கு அன்னம் இட்ட - முத்தமிழ்ப்புலவருக்கு அன்னம் பகிர்ந்த, அந்த வடுகன் மகன் ஆயின் - அந்த வடுகநாத முதலியாருக்கு மகனானல், பிணத்தைமூடி - (உன் தந்தைபோல நீயும்) பிணத்தை மறைத்துவைத்து, என் தலைகலியாணத்துக்குவந்து - என் முதன்மையாகிய விவாகத்துக்குவந்து, நீ இலக்கணம் ஆச்செய்குவை-நீ (செய்யவேண்டிய) முறைமையாகச் செய்வாயாக, எ - று.

புகழேந்திப்புலவர் அயன்றைப்பதிக் காவலனாகிய சடையன்
என்பானது கொடையைப் புகழ்ந்துபாடியது.

அகவல்.

35. இரவ லாளரே பெருந்திரு வுறுக
அரவுமிழ் மணியு மலைகட லமிர்தும்
திங்கட் குழவியுஞ் சிங்கப் பறழும்
குதிரை மருப்பு முதிர்சுவைச் சுரபியும்
ஈகென மொழியினு மில்லென மொழியான்
சடையனை யயன்றைத் தலைவனை நீர்போய்
உடையது கேண்மி னுறுதியுள் ளோரே.

இ - ள். இரவலாளரே - யாசகரே, அரவு உமிழ் மணியும் - சர்ப்பம் ஈன்ற மாணிக்கத்தையும், அலைகடல் அமிர்தும் - அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தையும், திங்கள்குழவியும்-இளஞ்சந்திரனையும், சிங்கம் பறழும்-சிங்கத்தின் குட்டியையும், குதிரைமருப்பும் - குதிரைக்கொம்பையும், முதிர்சுவை சுரபியும் - மிகுந்த சுவையுள்ளபாலைச் சொரிகின்ற

காமதேனுவையும், ஈக என மொழியினும் - தாவென்று கேட்பினும், இல் என மொழியான் - இல்லையென்று கூருகிய, சடையனை - சடையன் என்பவனை, அயன்றைத்தலைவனை-அயன்றை என்னும் பதிக்கு இறைவனை, நீர் போய் - நீங்கள்போய் அடைந்து, உறுதியுள்ளோர் - மனவுறுதி யுடையவராய், உடையது-உம்மனத்தில் பெறநினைத்த பொருளை, கேண்மின்-கேளுங்கள், பெருதிரு உறுக - மிகுந்த சம்பத்தையடையக்கடவீர், எ - று.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

இவர் தமது ஆசிரியர் கொல்லையைக் காத்திருக்கும்போது
காளிங்கன் என்னும் அரசனது குதிரை அப்பயிரை
மேயக்கண்டு, ஆசிரியர் வைவாரென்று பயந்து
அந்தக்குதிரை யிறக்கும்படி பாடியது.

வெண்பா.

1. வாய்த்த வயிரபுர மாகாளி யம்மையே
ஆய்த்த மணலி லணிவரையிற்—காய்த்த
கதிரைமா ளத்தின்னுங் காளிங்க னேறுங்
குதிரைமா ளக்கொண்டு போ.

இ - ள். வாய்த்த வயிரபுரம் - நீர்வளமுதலியவை யமைந்த வயிரபுரத்தில் வாழ்கின்ற, மாகாளியம்மையே - மாகாளியம்மே, ஆய்த்தமணலில் - ஆய்ந்தமணலினும், அணிவரையில்-அழகிய மலைநிலத்தினும், காய்த்த - காய்த்திருக்கிற, கதிரை - தினைக்கதிர்களை, மாள-அழியும்படி, தின்னும் - மேய்கின்ற, காளிங்கன் ஏறும் - காளிங்கராயனேறுகின்ற, குதிரை - குதிரையானது, மாள-இறக்கும்படி; கொண்டுபோ-அதைக்கொண்டுபோவாயாக, எ - று.

இது கம்பரால் பாடப்பட்டதெனக் கூறுதலுமுண்டு.

இது குதிரை இறக்கக்கண்ட இவர் உபாத்தியாயர் பாடியது.

2. பொதியி லகத்தியனுய்ப் பொய்யா மொழியாய்ச்
சிதைவில் புலவர் சிரசாய்த்—துதிசேருஞ்
செங்காட்டங் கோட்டத் துறையூ ரெனுந்தலத்திற்
றங்காட்டங் கொண்டிருப்பாய் தான்.

இ - ள். பொதியில் அகத்தியனுய் - பொதியமலையில் அகத்தியனுகியும், பொய்யாமொழியாய் - பொய்யாமொழிப் புலவனுகியும், சிதைவு இல் புலவர் சிரசாய் - அழிவில்லாத புலவர்களுக்குத் தலைமையாகியும், துதி சேரும் - புகழ்பொருந்திய, செங்காட்டங் கோட்டத்துறையூர் என்னும் தலத்தில் - செங்காட்டங் கோட்டத் துறையூர் என்னும் ஊரில், தங்கு ஆட்டம் கொண்டிருப்பாய் - தங்கியிருத்தலாகிய விளையாட்டையும் கொண்டிருப்பாய், எ - று.

அகத்தியனே பொய்யாமொழியென்னும் பெயர்பூண்டு செங்காட்டங் கோட்டத் துறையூரில் வந்து தங்கியிருக்கிறுன் என்பது கருத்து.

பாண்டியன் வேண்டுகோளின்படி பொற்றாமரைத் தடத்தில் அழுந்திக்கிடந்த சங்கப்பலகை மிதக்கப்பாடியது.

3. பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பா ரிலையெனினும்
பாவேந்த ருண்டென்னும் பான்மையாற்—கோவேந்தன்
மாற னறிய மதுரா புரித்தமிழோர்
வீறணையே சற்றே மித.

இ - ள். பூவேந்தர் - பூமியையுடைய அரசரில், முன்போல் புரப்பார் இல்லையெனினும்-முன்போலத் தமிழைக்காப்பவர் இல்லையாயினும், பாவேந்தர் உண்டு என்னும் பான்மையால் - வித்வான்கள் உண்டென்னுந் தன்மையால், கோவேந்தன் - அரசர்க்கரசனாகிய, மாறன் அறிய - பாண்டியனறியும்படி, மதுராபுரிதமிழோர் - மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார், வீறுஅணையே - செருக்குதற்குக் காரணமாயிருந்த பலகையே, சற்றேமித - சற்று மிதப்பாயாக, எ - று.

சங்கப்புலவருடைய உருவங்களாகிய விக்கிரகங்கள் தலையசைக்கும்படி பாடியது.

4. உங்களிலே யானொருவ னொவ்வுவனோ வொவ்வேனோ
திங்கட் குலனறியச் செப்புங்கள்—சங்கத்தீர்
பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு மொக்குமோ
ஏடெழுதா ரேழெழுவீ ரின்று.

இ - ள். சங்கத்திர் - சங்கப்புலவர்களே, உங்களிலே யான் ஒருவன் ஒவ்வுவனோ - உங்களிலே நானொருவன் ஒப்பாவேனோ, ஒவ்வேனோ - ஒப்பாகேனோ, திங்கள்குலன் அறியசெப்புங்கள்-சந்திரகுலத்தரசனாகிய பாண்டிய னறியச்சொல்லுங்கள், ஏடு எழு தார்-இதழ்விரிந்த பூமாலையை யணிந்த ஏழ் எழுவீர் - நாற்பத்தொன்பதின்மரே, இன்று-இப்பொழுது, பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கு - நீவிர் பாடுகின்ற முத்தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, என் பைந்தமிழும் ஒக்குமோ - என்பசுந் தமிழ்ப்பாடல்களும் ஒத்திருக்குமோ, எ - று.

இவர் பாலைநிலத்தின் வழியாக ஓரூர்க்குப்போகும்போது முருகக்கடவுள் ஒரு வேடுவ உருக்கொண்டு வந்து நீ யாரென்று கேட்க, பொய்யாமொழி யென்னும் ஒரு வித்வான் என, அப்படியானால் என்மீது ஒரு பாடலைப்பாடு என்று முருகர் சொல்ல, இவர் உன்பெயர் என்னென்று கேட்க, முருகர் தம்பெயர் முட்டையென்றும், பாட்டு சுரம்போக்குத் துறையாயிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பாடியது.

5. பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே - மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு.

இ - ள். மின்போலும் - மின்னலை நிகர்க்கின்ற, மானம் - பெருமை யமைந்த, வேல் - வேலாயுதத்தை யேந்திய, முட்டைக்கு மாறுஆய - முட்டையென்பவனுக்கு மாறுபட்ட, தெவ்வர்போம் - பகைவர்போகிற, கான - மணம்வீசுகின்ற, வேல்முள்தைக்கும் - வேலமுள்தைக்கிற, காடு - காட்டில், பொன்போலும்-பொன்னைநிகர்க்கின்ற, கள்ளி-கள்ளிச்செடிகளினின்றும், பொறிபறக்கும் - நெருப்புப் பொறிபறக்கின்ற, கானலிலே - கானல் பரவிய பாலை நிலத்தில், என்பேதை - என்பேதைப் பெண்ணானவள், செல்லற்கு இயைந்தனள் - போகமன மிசைந்தாள், ஏ - இதென்னபாவம், எ - று.

இதனைக்கேட்டுக் களித்த முருகக்கடவுள் பொய்யா மொழிப்புலவரைப் புகழ்ந்து பாடிய சுரம்போக்கு.

6. விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென் றும் வீழின்
எழுந்துசுடர் சுடுமென் றேங்கிச் - செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்திற் பெய்வளையுஞ் சென்றனளே
பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்.

இ-ள். விழுந்ததுளி அந்தரத்தேவேம் என்றும் - விழுந்தமழைத்துளி ஆகாசத்திற்றானே வேகுமென்றும், வீழின் - வீழ்ந்தால், எழுந்து - மேலே தாவி, சுடர்சுடும் என்று - அனலானது சுடுமென்று, ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, செழுங்கொண்டல் - செழுமையாகிய மேகங்கள், பெய்யாத கானகத்தில் - மழை பெய்யாத காட்டில், பொய்யாமொழிப் பகைஞர்போல் - பொய்யா மொழிப் புலவரது பகைவர்போல, பெய்வளையும் போயினள் - வளையலை யணிந்த என் பெண்ணும் போயினள், ஏ - இதென்ன பாவம், எ - று.

அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார்.

திருவேங்கடம் என்னும் கொடையாளியை யிவர்போ யடைந்திரக்க, அவன் இரங்கி இவருக்குச் சம்மானம் பண்ணப் போந்தருணத்தில், அவன் தமையனாகிய கண்ணுக்கினியான் என்பவன் தடுத்தமையால், அவன்மீது கோபங்கொண்டு அவனை மூதேவியென் றிகழ்ந்தும், அவன் தம்பியாகிய திருவேங்கடத்தைச் சீதேவியென்று புகழ்ந்தும் பாடினது இச்செய்யுள்.

1. தேன்பொழிந்த வாயான் திருவேங் கடத்துடனே
என்பிறந்தான் கண்ணுக் கினியானே - வான்சிறந்த
சீதேவி யாருடனே செய்யதிருப் பாற்கடலில்
மூதேவி யென்பிறந்தாண் முன்.

இ - ள். தேன்பொழிந்த வாயான் - தேனைச் சொரிந்த வாயையுடைய வனுகிய, திருவேங்கடத்துடனே - திருவேங்கடம் என்பவனோடு, கண்ணுக்கினியான் என் பிறந்தான் - கண்ணுக்கினியான் ஏன் பிறந்தான், செய்ய திருப்பால் கடலில் - அழகிய திருப்பாற் கடலில், வான்சிறந்த சீதேவியாருடனே - மேன்மையிற் சிறந்த திருமகளோடு, முன் - முன்னே, மூதேவி - மூதேவி, என் பிறந்தாள் - ஏன் பிறந்தனள், எ - று.

தமக்கு யானையைப் பரிசிலாகக் கொடுத்த இராமன் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

2. இம்பர்வா னெல்லையிரா மனையேபாடி
என்கொணர்ந்தாய் பாணநீ யென்றாள்பாணி
வம்பதாங் களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்க மென்றேன்யாம் வாழ்ந்தே மென்றாள்
பம்புசீர் வேழமென்றேன் றின்னு மென்றாள்
பகடென்றே னுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமா வென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மா வென்றேன் சும்மாகலங்கினாளே.

இ - ள். பாணி - பாடினியானவள், பாண - பாணனே, இம்பர்வான் எல்லை இராமனையேபாடி - இவ்வுலகமும் அவ்வுலகமும் (தன் புகழ்க்கு) எல்லைகளாகவுடைய இராமன் என்பவனைப்பாடி, நீ என்கொணர்ந்தாய் - நீ யென்னபொருள் கொண்டுவந்தாய், என்றாள் - என்று என்னை நோக்கி வினவினாள், (அதற்கு விடையாக நான்) வம்பதுஆம் களபம் என்றேன் - புதுமையாகிய களபமென்று சொன்னேன், (அதற்குஅவள்) பூசும் என்றாள் - பூசுவீர் என்று சொன்னாள், மாதங்கம் என்றேன் - மாதங்கம் என்று சொன்னேன், நாம் வாழ்ந்தேம் என்றாள் - நாம் வாழ்ந்தோம் என்றாள், பம்புசீர்வேழம் என்றேன் - மிக்க சிறப்பினையுடைய வேழமென்று சொன்னேன், தின்னும் என்றாள் - தின்னுவீர் என்றாள், பகடு என்றேன் - பகடென்று சொன்னேன், பழனம் தன்னை உழும் என்றாள் - வயலை உழுவீரென்றாள், கம்பமா என்றேன் - கம்பமா என்று சொன்னேன், நல்களிஆம் என்றாள் - நல்லகளி கிளறலாமென்றாள், கைம்மா என்றேன் - கைம்மா என்று சொன்னேன் (பொருள் தெரியாமையால்) சும்மா கலங்கினாள் - சும்மா கலங்கி நின்றாள், எ - று.

களபம் முதலியன யானைக்குப் பரியாயப்பேர்கள். இவன் பரிசிலாகப் பெற்றுவந்தது யானையாதலால் அதன்பரியாயப்பேர்கள் கூறிவர, அவற்றிற் கெல்லாம் வேறுபொருள்கொண்டு பரிகசித்ததாகக் கூறி கைம்மா என்பதற்கு வேறுபொருள் கூறத்தெரியாது மயங்கினதாகக் கூறியது, களபம் - கலவைச் சந்தநம், மாதங்கம் - உயர்ந்தபொன், வேழம் - கரும்பு, பகடு - எருமைக்கடா, கம்பம் - கட்டுத்தறி, கம்பமா - கம்பையரைத்துச் செய்தமா.

தமக்கு யானையைப் பரிசிலாகக் கொடுத்த தானன் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

3. இல்லெனுஞ்சொ ல்லறியாத சீகையில்வாழ் தானனைப்போ
யாழ்ப்பா ணன்யான், பல்லைவிரித் திரந்தக்கால் வெண்சோறும்
பழந்தூசும் பாலி யாமல், கொல்லநினைந் தேதனது நால்வாயைப்
பரிசென்று கொடுத்தான் பார்க்குள், தொல்லையென தொருவாய்
க்கு நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே துரப்பு வேனே.

இ - ள். இல் என்னும் சொல் அறியாத - இல்லையென்று சொல்லுஞ் சொல்லை அறியாத, சீகையில் வாழ்தானனை - சீகையென்னும் ஊரில் வாழ்கின்றதானன் என்பவனை, யாழ் பாணன் யான்போய் - யாழையுடைய பாணனாகிய நான்போய், பல்லைவிரித்து இரந்தக்கால் - பல்லைத்திறந்து யாசித்தால், வெண்சோறும் - வெண்மையாகிய அன்னத்தையும், பழம் தூசும் - பழய வஸ்திரத்தையும், பாலியாமல் - கொடுக்காமல், கொல்ல நினைந்து - (என்னைக்) கொல்ல எண்ணி, தனது நால்வாயை - தனது நால்வாயினை, பரிசென்றே கொடுத்தான் - எனக்குப் பரிசிலென்றே தந்தான், பார்க்குள் - உலகத்தில், தொல்லை எனது ஒருவாய்க்கும் - பழைய என் ஒருவாய்க்கும், நால்வாய்க்கும் - (இப்பொழுது பெற்ற) நால்வாய்க்கும், இரை எங்கே துரப்புவேன் - உணவு எங்கே கொண்டுவந்து நிறைப்பேன், எ - று.

நால்வாய் - நான்குவாய் எனவும், தொங்குகின்ற வாயினை யுடைய யானையெனவும் பொருள்படும். ஒருவாய்க்கு இரைபெறாத நான் ஐந்துவாய்க்கு இரையெங்கே பெறுவேன் என்பது சொன்னயம்.

பாலனைப் பழித்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

4. முன்னா ளிருவர்க்கும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினமால்
பின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றாயினம் பேசலுறு
மிந்நாட் கொழுநன் மனைவியென் றாயின மின்னமுமோர்
சின்னாளி லெப்படி யோவைய நீயின்று செப்புகவே.

இ - ள். (உன் தந்தையும் நானும்) முன்நாள் - முன்னாளில், இருவர்க்கும் யாக்கை ஒன்று ஆக முயங்கினம் - இருவருக்கும் உடலொன் றென்னும்படி கலந்திருந்தோம், பின்நாள் - பிற்காலத்தில், பிரியன் பிரியை யென்று ஆயினம் - பிரியன் பிரியையென்று சொல்லலானோம், பேசல் உறும் இந்நாள் - சொல்லப்பட்ட இக்காலத்தில், கொழுநன் - கணவன், மனைவி - மனையாட்டி, என்று ஆயினம், என்று சொல்லப்பட்டவரானோம், இன்னமும் ஓர் சில் நாளில் - இன்னமும் ஒரு சொற்பகாலத்தில், எப்படியோ - எவ்வாறாகுமோ, ஐய - புதல்வனே, நீ இன்று செப்புக - நீயின்று சொல்லக்கடவாய், எ - று.

மகனே, நீ பிறந்த பிறகு உன் தந்தைக்கு என்மீதுள்ள அன்பு நீங்கும்படி நேரிட்டதென்பது கருத்து.

அகளங்கன் என்பவனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

5. வடவைக் கனலைப் பிழிந்துகொண்டு
மற்றுமொருகால் வடித்தெடுத்து
வாடைத் துருத்தி வைத்தூதி
மறுகக்காய்ச்சிக் குழம்புசெய்து
புடவிக் கயவர் தமைப்பாடிப்
பரிசு பெறுமற் றிரும்பிவரும்
புலவர் மனம்போற் சுடுநெருப்பைப்
புழுகென் றிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ
அடவிக் கதலிப் பசுங்குருத்தை
நச்சுக் குழலென் றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற் கிளிகள் பஞ்சரம்விட்
டகலா நிற்கு மகளங்கா
திடமுக் கடவா ரணமுகைத்த
தேவே தேவசிங் கமே
திக்கு விசயஞ் செலுத்திவரு
செங்கோ னடாத்து மெங்கோனே.

இ-ள். வடவை கனலைப் பிழிந்துகொண்டு - வடாவாமுகாக்கினியைக் கசக்கிப் பிழிந்துகொண்டு, மற்றும் ஒருகால் வடித்துஎடுத்து - மற்றுமொருதரம் வடிகட்டியெடுத்து, வடவை - வடகாற்றாகிய, துருத்திவைத்து ஊதி-துருத்தியை வைத்து ஊதி, மறுகக்காய்ச்சி குழம்புசெய்து - மறுபடியும் காய்ச்சிக் குழம்பாக்கி, புடவிகயவர் தமைபாடி - உலகத்திலுள்ள கீழ்மக்களைப்புகழ்ந்துபாடி, பரிசுபெறுமல் திரும்பிவரும்-பரிசுபெறுமல் திரும்பிவருகிற, புலவர்மனம்போல் சுடும் நெருப்பை - வித்துவான்களுடைய மனத்தைப்போலச்சுடுகின்ற நெருப்பை, புழுகுஎன்று இறைத்தால்-புனுகு என்றுசொல்லி இறைத்தால், பொறுப்பாளோ-ஆற்றுவாளோ, அடவி-காட்டிலுள்ள, கதலி-வாழையின், பசுங்குருத்தை-பசுமையாகிய குருத்தை, நச்சுக்குழல் என்று அஞ்சி அஞ்சி-நச்சுக்குழலென்று பயந்துபயந்து, அம்சொல்கிளிகள் - அழகியசொல்லையுடையகிளிகள், பஞ்சரம்விட்டு அகலாநிற்கும்-கூட்டைவிட்டு வெளிப்படாநின்ற, அகளங்கா-அகளங்கனே, திடம்-உறுதியாகிய, முக்கடம்வாரணம்உகைத்த - மும்மதங்களையுடைய யானையை நடாத்திய, தேவே-தேவனே, தேவசிங்கமே-தேவர்களுக்குள் சிங்கம்போல்பவனே, திக்குவிசயம் செலுத்திவரு-

திக்கிலுள்ள அரசர்கள் பலரையும் வென்று ஜெயக் கொடியை நாட்டி வரும், செம் கோல் நடாத்தும் எம்கோனே - நீதி செலுத்திவரும் எமது அரசனே, எ - று.

வெண்பா.

சிதம்பர பூபதியின்மீது பாடியவை.

நற்றாயிரங்கல்.

6. மாதரணி மென்முலைதோய் மாரா சிதம்பரபூ
மாதரணி ராசர்மகிழ் மாவசன—மாதர்
மறுகிடத்தே யம்பொன்மட வார்பழிக்க நெஞ்ச
மறுகிடத்தேங் குந்துரைப்பெண் வா.

இ - ள். மாதர் - மாதரது, அணி - அழகாகிய, மெல் - மெல்லிய, முலை - தனங்களில், தோய் - படிகின்ற, மாரா-மன்மதனே, சிதம்பரபூமா-சிதம்பரபூபதியே, தரணிராசர்மகிழ்-பூபாலர்கள் மகிழ்தற்கேதுவாகிய, மாவசன-மிருது வசனங்களையுடையவனே, மாதர்-அழகாகிய, மறுகிடத்தே-தெருக்களிலுள்ள, அம்பொன்மடவார் பழிக்க-அழகியதிருமகளை நிகர்த்த மாதர்கள் நிந்திக்க, நெஞ்சம் மறுகிட-மனமயங்க, துரைபெண்-எங்கள் பெண்ணரசி, தேங்கும் - திகையாநின்றாள், (ஆதலால் அவளைக்காக்கும் பொருட்டு) வா-நீ வருவாயாக, எ - று.

இதுவும் அத்துறை.

7. சொல்லுமல் லும்பகலுஞ் சோருங் கிடைகிடக்குங்
கல்லு முருகக் கனிந்தரற்றும் - புல்லியணை
விண்கலக்குங் கீர்த்தியுரு வேள்சிதம்ப ரக்குமுணு
பெண்கலக்கங் கொண்டுநின்றன் பேர்.

இ - ள். விண்கலக்கும் கீர்த்தி உறு - சுவர்க்கலோகத்திலும் வியாபித்திருக்கின்ற கீர்த்திமிகுந்த, வேள் - மன்மதனை நிகர்த்த, சிதம்பரக்குமுணு-சிதம்பரவள்ளலே, பெண்-எமது பெண்ணானவள், கலக்கம்கொண்டு-மனங்கலங்கி, நின்றன்பேர்-உன்பெயரை, அல்லும்பகலும் சொல்லும்-இரவினும் பகலினும் சொல்லாநின்றாள், சோரும் - தளர்வாள், கிடைகிடக்கும் - படுக்கையில் (செயலற்றுக்) கிடப்பாள், கல்லும் உருக - கற்களும் உருகும்படி, கனிந்து அரற்றும் - நைந்து அழுவாள், (ஆதலால் இவளை) புல்லி அணை - கலந்தணைக்கவேண்டும், எ - று.

8. வந்தனந்த மென்பூ மணந்தோய்ந்து பாயப்பா
வந்தனம்விம் மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி—வந்தனங்கல்
அன்னமனங் கொள்ளாம லாள்சிதம்ப ரக்குமுணு
அன்னமனங் கொண்டுயவே யாங்கு.

இ - ள். சிதம்பரக்குமுணு - சிதம்பரவள்ளலே, அன்னம் - (நடையால்) அன்னம்போல்பவளாகிய என்பெண், வந்து-(தென்றற்) காற்றானது, அனந்தம்-அநேகமாகிய, மெல்பூமணம்தோய்ந்து-மெல்லிய மலர்களின் மணத்

திற்படித்து, பாய - (வந்து) படுதலால், பாவம்-அந்தோ, தனம்விம்மி சோர்ந்தாள் - தனம்பூரித்துவாடினுள், அன்னம் கொண்டு உய்ய - அன்னமுண்டு பிழைக்கும்படி, ஆங்கு-அவளிடத்தில், கல் அன்ன மனம் கொள்ளாமல் - கல்லைநிகர்த்த வன் மனமாயிராமல், ஆள் - (இரங்கி) ஆளவேண்டும், வா-வருவாயாக, கோடிவந்தனம் - (உமக்குக்) கோடிநமஸ்காரம், எ-று.

9. மாவாரி முத்தவெண்பன் மாதுமய லைத்தணிசோ
மாவாரி முத்தளித்த வைபோகா—மாவுச்
சிதம்பர வையாநீ திக்குளுயர் பூமா
சிதம்பர வையாநீ திக்கு.

இ - ள். சோமா - (குளிர்ச்சியாகிய தோற்றமுதலியவற்றால்) சந்திரனை நிகர்ப்பவனே, ஆரிமுத்து அளிதத வைபோகா - ஆரிமுத்துவள்ளல் பெற்றவைபோகனே, மா உச்சிதம்பரவுஐயா-மிகமேன்மையாகயாவராலும் துதிக்கப்படுகிற அழகனே, நீதிக்குள் உயர்பூமா-நீதிநெறியாலுயர்ந்த சார்வபௌமனே, சிதம்பர ஐயா - சிதம்பர ஐயனே, நீதிக்கு - (எமக்கு) நீயே திக்கு, (ஆதலால்) மா - பெரிய, வாரி - கடலிற்பிறந்த, முத்தம் - முத்துப்போன்ற, வெள்பல் - வெள்ளியபல் வரிசையையுடைய, மாது - (என்) பெண்ணினது, மயலை - காமமயக்கத்தை, தணி - தணித்தருளவேண்டும், எ-று.

10. பங்கஜமேன் மேவியசௌ பாக்யசுப மானளித்த
அங்கஜவேள் வெங்கணையா லாவிநொந்த - வெங்களிட
மாரஞ்சி தம்பரவு மாதினையாள் கோடிநமஸ்க்
காரஞ்சி தம்பரயோ கா.

இ - ள். சிதம்பரயோகா-சிதம்பர வள்ளலே, பங்கஜம்மேல் மேவிய-தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கிற, சௌபாக்கிய சுபமான் அளித்த-சௌபாக்கியங்களையும் சுபங்களையும்தருகிற திருமகள்பெற்ற, அங்கஜவேள்-மன்மதனது, வெம்கணையால் - கொடியபாணங்களால், ஆவிநொந்த - மனம் வருந்தின, எங்கள் இடம் - எம்மிடத்துள்ள, மாரஞ்சிதம் - மிகவும் மனோரஞ்சகத்துக்கேதுவாய், பரவும் - புகழப்படுகிற, மாதினை - பெண்ணை, ஆள் - ஆண்டருளவேண்டும், கோடிநமஸ்காரம் - (உனக்குக்) கோடிவந்தனம், எ - று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

11. கோளரவேர் தலகிலிந்தப் புதுமையுண்டோ வெனமொழிந்த குழுணு கேளாய், ஆளரைவர் தமைத்தோய்ந்த கற்புடைய பாஞ்சாலி யணைக்தவீமன், வாளரிபோ லருகிருக்க மலயவெற்பி லிருந்துவந்த மாம ணுரைச், சாளரவா சலைத்திறந்து வரவழைத்து ழுலையாரத் தழுவி ளுளே.

இ - ள். கோள் அரவு ஏந்து உலகில்-வலிய் பாம்பாகிய ஆதிசேடனால் தாங்கப்பட்ட இந்த உலகத்தில், இந்தப்புதுமை உண்டோ என்மொழிந்த குழுணகேளாய் - இந்த ஆச்சரியமுண்டோ என்றுகேட்ட குமுணனே கேட்பாயாக, ஆளர் ஐவர் தமைதோய்ந்த-ஐந்து கணவரைத்தழுவின, கற்பு உடைய பஞ்சாலி-கற்பினையுடைய துரோபதையை, அணைந்தவீமன் - தழுவினவீமன், வாள் அரிபோல் அருகு இருக்க - ஒளியுள்ள சிங்கம்போல் அருகேயிருக்கவும், மலயவெற்பில் இருந்துவந்த மாமனாரை-பொதியமலையினின்றும் வந்த மாமனாரை, சாளரவாசலைத்திறந்து - சன்னலைத்திறந்து, வரவழைத்து - (உள்ளே) வரும்படியழைத்து, முலையாரத்தழுவினாள் - தனங்களிற் பொருந்தும்படி தழுவினாள், எ - று.

மாமனார் என்றது தென்றற்காற்றை. வாயு வீமனுக்குத் தந்தையாதலால் துரோபதைக்கு மாமனாயிற்று.

கட்டளைக்கலித்துறை.

12\. பணியாரந் தோசை யிலக்கொங்கை தோய்ந்திடப் பார்ப்பர்
பல்லி, பணியாரந் தோசை யிலாச்செந்து வாய்ப்பிறப் பார்க
ளென்னோ, பணியாரந் தோசைமுன் னோனுக்கிட் டேத்திப்
பழனிச்செவ்வேட், பணியாரந் தோசைவ ராகாரன் னோர்க்
கென்ன பாவமிதே.

இ - ள். பணி ஆர் - ஆபரணம் நிறைந்த, தோ - இரண்டாகிய, சை யிலம் - மலைபோன்ற, கொங்கை - தனங்களை, தோய்ந்திடப் பார்ப்பர்-பொருந்தப்பார்ப்பார்கள், பல்லி-பல்லி, பணி-பாம்பு, ஆர் அந்து-நிறைத்த அந்து, (இவைகளாகவும்), ஓசை இலாசெந்து ஆய் பிறப்பார்கள்-சத்தமற்றஜெந்துக்களாகவும்ஜன்மிப்பார்கள், என்னே-(இதற்குக்காரணம்) யாதோ, பணியாரம் தோசை - பணியாரம் தோசைகளை, முன்னோனுக்கு இட்டு ஏத்தி - மூத்தபிள்ளையாருக்குப் படைத்துத் துதித்து, பழனிசெவ்வேள் - திருப்பழனியிலெழுந்தருளி இருக்கிற முருகக்கடவுளை, பணியார்-வணங்காதவர்கள், சைவர் ஆகார்-சைவசமயிகளாக மாட்டார்கள், அந்தோ-ஐயோ, அன்னோர்க்கு - அவர்களுக்கு, இது என்ன பாவம்-இது என்ன தீவினைப்பயன், எ - று.

13\. வீரஞ் சொரிகின்ற பிள்ளா யுனக்குப்பெண் வேண்டுமென்
ஆருங் கொடாருங்க ளப்பன் கபாலியம் மான்றிருடன் [றால்
ஊருஞ் செங்காடுநின் றன்முகம் யானை யுனக்கிளையோன்
பேருங் கடம்பனுன் றாய்நீலி நிற்கும் பெருவயிறே.

இ - ள். வீரம்சொரிகின்ற பிள்ளாய் - வீரத்தன்மை பொழிகின்ற பிள்ளையாரே, உனக்குப்பெண்வேண்டும் என்றால்-உனக்குப்பெண்வேண்டுமானால், ஆரும்கொடார்-ஒருவரும்கொடுக்கமாட்டார், (ஏனெனின்) உங்கள் அப்பன்கபாலி-உங்கள் தந்தைகபாலி, அம்மான் திருடன்-அம்மானாகிய திருஷ்

ணன் வெண்ணெய் திருடி, ஊரும்-ஊரும், செங்காடு-செங்காடு, நின்றன் முகம்யானை-உன்முகம்யானைமுகம், உனக்கு இளையோன்பேரும் கடம்பன்-உன்தம்பிபேரும் கடம்பன், உன்தாய் நீலி-உன்தாய் நீலி, நிற்கும்பெருவயிறு-உனக்கும்மகோதரம் (ஆதலால்), எ - று.

கபாலி - கபாலத்தை யேந்தினவன். கடம்பன்-கடப்பமலர் மாலையை யணிந்தவன். நீலி - நீலநிறமுள்ளவள்.

கட்டுச்சோற்றைப் பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

14. சீராடை யற்ற வைரவன் வாகனஞ் சேரவந்து
பாராரு நான்முகன் வாகனந் தன்னைமுன் பற்றிக்கௌவி
நாரா யணனுயர் வாகன மாயிற்று நம்மைமுகம்
பாரான்மை வாகனன் வந்தே வயிற்றினிற் பற்றினனே.

இ - ள். சீர் ஆடை அற்ற - சிறப்புள்ள வஸ்திரமில்லாத, வைரவன் வாகநம்-வைரவக்கடவுளின் வாகனமானது, சேரவந்து-நெருங்கவந்து, பார் ஆரும்-உலகிலுள்ள, நான்முகன்வாகநம் தன்னைமுன் பற்றிக் கௌவி-பிரமனது வாகனத்தைப்பற்றிக் கவ்விக்கொண்டு, நாராயணன் - திருமாலின், உயர்-உயரப்பறக்கின்ற, வாகனம் ஆயிற்று - வாகநமாய்விட்டது, (அதனால்) மை வாகநன் - ஆட்டை வாகனமாகவுடையவன், நம்மை-எம்மை, முகம் பாரான் - தாட்சணியம் பாராதவனாகி, வந்து வயிற்றினில் பற்றினன் - வந்து வயிற்றில்பற்றி யெரியாநின்றான், எ - று.

வைரவன்வாகநம் - நாய், நான்முகன் வாகநம் - அன்னம் (சோறு), நாராயணன்வாகநம் - கருடன் (கருடன்போலப் பறந்தோடிவிட்டது) மை வாகநன் - அக்கினிதேவன், அவன் வயிற்றினிற் பற்றினன் என்றது - பசி அதிகரித்தது என்றபடி.

கோதண்டராமனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

15. பாண்டியன் மாலைகண் டாய்மக ளேநினைப் பார்த்தவர்க்கு
வேண்டிய வின்ப மிகவரு மோவெண்ணெ யேதிருடித்
தாண்டிக் குதித்தநற் கோதண்ட ராமன் றடவரைமேல்
ஆண்டி யிருப்பிடந் தாத னிருப்பிட மானபின்னே:

இ - ள். வெண்ணெயே திருடி - வெண்ணெயையே திருடி, தாண்டி குதித்த - தாவிக்குதித்துக் கூத்தாடின, நல்கோதண்டராமன் - நல்ல கோதண்டராமனது, தடவரைமேல்-பெரிய மலையின்மீது, ஆண்டி இருப்பிடம்-ஆண்டியி னிருப்பிடமானது, தாதன் இருப்பிடம் ஆனபின்-தாதனிருப்பிடமானபிறகு, மகளே-மகளே, நினை பார்த்தவர்க்கு-உன்னைப்பார்த்தவர்களுக்கு, பாண்டியன்மாலை - பாண்டியன் மாலையாகிய வேம்பாயிருக்கிறாய்,

வேண்டிய இன்பம் மிகவருமோ - வேண்டியசுகம் மிகுதியாக உனக்கு உண்டாகுமோ, எ - று.

ஆண்டியிருப்பிடம் - சிவபெருமா னிருப்பிடமாகிய மலை. தாதனிருப்பிடம் ஆலிலை. மலைபோன்றமுலை திருமாலிருப்பிடமாகிய ஆலிலைபோன்ற வயிற்றளவும் தொங்கிவிட்டதனுல் இனி நோக்குவோர்க்கு நீ இனிமையாயிராய், வேம்பாகத் தோன்றுவாய் என்பது கருத்து.

16. சோனையுங் காத்துநல் லானையுங் காத்துத் துரோபதைதன்
தானையுங் காத்தடைந் தானையுங் காத்துத் தடத்தகலி
மானையுங் காத்தனு மானையுங் காத்து மடுவில்விழும்
ஆனையுங் காத்தவ னேயெனைக் காப்ப தரிதல்லவே.

இ - ள். சோனையும் காத்து - சோனை மழையையும் தடுத்து,நல்ஆனையும் காத்து - நல்ல பசுக்களையும் காத்து, துரோபதை தன்தானையும் காத்து-துரோபதையின் வஸ்திரத்தையும் காத்து, அடைந்தானையும் காத்து-சரணமடைந்தவனையும் காத்து, தடத்து அகலி மானையும் காத்து-வழியில் அகலிகையென்பவளையும் காத்து, அநுமானையும் காத்து-அநுமானையும் காத்து,மடுவில் விழும் - (முதலையால் கவ்வப்பட்டு) மடுவில் விழுந்த, ஆனையும் காத்தவனே-கஜேந்தி ராழ்வானையும் காத்தருளினவனே, எனைக் காப்பது அரிது அல்லவே - என்னைக் காப்பது உனக்கு அருமை யல்லவே, எ - று.

சோனைகாத்தது - கிருஷ்ணவதாரத்தில் கோவர்த்தநகிரியைக் குடையாகத் தாங்கிக் கல் மழையைத் தடுத்தது. ஆன் காத்தது - பசுக்களை மேய்த்தது. அடைந்தானைக் காத்தது - ராமாவதாரத்தில் விபீஷணனைக் காத்தது. அகலி மானைக் காத்தது - கல்லாய் கிடந்தவளைப் பெண்ணுக்கினது. அநுமானைக் காத்தது - சிரஞ்சீவியருள் ஒருவனுக்கினது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

17. பொய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால் வெற்றியா மவருக்குப் பொய்யா காத, மெய்யருக்குப் பொய்யுரைத்தால்தேய்பிறைபோற் றவங்குறையு மிடியுண் டாகும், துய்யதாய் தந்தையர்க்குப் பொய்யுரைத்தால் வறுமைபிணி தொலையா வென்றும், உய்யவரு டேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தா னரகமது வுண்மை தானே.

இ - ள். பொய்யருக்கு பொய் உரைத்தால் - பொய் பேசுவோருக்குப் பொய்யைச் சொன்னல், அவருக்கு - அந்தப்பொய்சொன்னவர்க்கு, வெற்றி ஆம் - வெற்றியுண்டாகும், பொய் ஆகாத மெய்யருக்கு பொய் உரைத்தால் - பொய்யற்ற மெய்பேசுவோருக்குப் பொய்சொன்னல், தேய்பிறைபோல் - தேய்பிறைபோல, தவம் குறையும் - தவங்குறைந்துபோகும், மிடி உண்டாகும் - தரித்திரமுண்டாகும், துய்யதாய் தந்தையர்க்கு பொய் உரைத்தால் -

பரிசுத்தராகிய மாதாபிதாக்களுக்குப் பொய்சொன்னால், வறுமைப்பிணி என்னும் தொலையா-தரித்திரமும் நோயும் எக்காலமும் நீங்கா, உய்ய - கடைத்தேறும்படி, அருள் - அருள்செய்த, தேசிகர்க்கு - குருமூர்த்திக்கு, பொய் உரைத்தால் - பொய்சொன்னால், நரகம் உண்மை - நரகமடைவது சத்தியம், எ-று.

இவர் இறந்தபோது இவர் மாணாக்கர் பாடியவை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

18. இன்னங் கலைமகள் கைம்மீதிற் புத்தகமேந்தி யந்தப்
பொன்னம் பலந்தனிற் புக்கிருந்தா ளென்ன புண்ணியமோ
கன்னன் களந்தைக் கவிவீர ராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்ச மேடெனக் கற்றா னொருமுத் தமிழையுமே.

இ - ள். கலைமகள் - சரசுவதி, இன்னம் - இன்னமும், கைமீதில் புத்தகம் ஏந்தி - கையின்மீது புத்தகத்தைத் தாங்கி, அந்தபொன்னம்பலந்தனில் புக்கு இருந்தாள் - அந்தப்பொன்னம்பலத்தில் போயிருந்தாள், என்னபுண்ணியமோ - என்னபுண்ணிய விசேஷத்தினாலோ, கன்னன் - கர்ணனுக்கு நிகரானவனும், களந்தை-களந்தைப்பதியில் வாழ்வோனுமாகிய, கவிவீரராகவன்-கவிவீரராகவன், கச்சியிலே - திருக்காஞ்சீநகரத்தில், தன்நெஞ்சம் எடு என - தன்மனத்தையே ஏடாகக்கொண்டு (அதிலெழுதி), ஒருமுத் தமிழையும் கற்றான் - ஒப்பற்ற முத்தமிழையும் கற்றான், எ - று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

19. முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனும்வான் மீகனுமுன் முன்னில் லாமல், தென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும் புற்றிடத்துஞ் சென்று சேர்ந்தார், இந்நாட்டுப் புலவருனக் கெதிரிலையே கவிவீர ராக வாநீ, பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதுசெய்யப் போயினையோ புகலு வாயே.

இ - ள். கவிவீரராகவா - கவிவீரராகவனே, முன் - முன்னே, நாடு - இவ்வுலகத்திலுள்ள, தவமுனியும் - தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவனும், சேடனும்-ஆதிசேஷனும், வான்மீகனும் - வால்மீகி முனிவனும், உன்முன் நில்லாமல் - உனக்கெதிரே நிற்காமல், (முறையே) தென்னாட்டு மலையிடத்தும் - தென்னாட்டிலுள்ள பொதியமலையினிடத்தும், பாரிடத்தும் - பூமியின்கீழும், புற்றிடத்தும் - புற்றினிடத்து, சென்று சேர்ந்தார் - போய்ச்சேர்ந்தார்கள், இந்நாட்டுப்புலவர் உனக்கு எதிர்இல்லையே-இந்தவுலகிலுள்ள புலவர்களில் உனக்கு நிகராவார் ஒருவருமில்லையே, (ஆதலால்)நீ-நீ, பொன்னாட்டுப் புலவருடன் - பொன்னுலகத்திலுள்ள புலவரோடு, வாதுசெய்யப் போயினையோ - வாது பண்ணச்சென்றாயோ, புகலுவாய் - சொல்வாயாக.

பொன்னாட்டுப் புலவர் - பிருகற்பதி, இந்திரன் முதலானோர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

ஒரு கலியாணத்தில் சேஷையிடும்போது பாடியது.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

1. ஐயநின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை யாரென்ன வுமைவினவவும், அன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிரை கொழித் தழகொழுகு தண்புனலெனத், துப்பவொளி யானனங் கரியவிழி காதுவாய் தோயத்தி லுண்டோ வெனச், சொல்லருங் கமலமலர் காவிமலர் கொடிவள்ளை தூயசெங் குமுத மென்னப், பொய்யென நினைத்துநற் கொங்கையுங் கூந்தலும் புனலினிடை யுண்டோ வெனப், புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப் புகன் றிடுதி நங்கா யெனத், தையலவ ளேதென்ன நாணொடு வணங்கி யென் றன்பிழை பொறுத்தி யென்றே, சங்கர னுரைத்திடத் திரு வுள மகிழ்ந்தசிவ சங்கரி யுமைக் காக்கவே.

இ - ள். ஐய - ஐயனே, நின் சென்னிமிசை உறைகின்ற மடமங்கை - உன் சிரமீது வசிக்கின்ற இளம்பெண், யார் என்ன - யார் என்று, உமை வினவவும் - உமாதேவி கேட்கவும், அன்னது ஒருமடமங்கை அன்று - அப்படி யுனக்குத் தோற்றுவது ஒரு இளம் பெண்ணல்லள், வெண்திரை கொழித்து - வெண்மையாகிய அலைகளாவீசி, அழகு ஒழுகு தண்புனல்என - அழகொழுகாநின்ற குளிர்ந்த நீரென்றும், துப்பஒளி - பரிசுத்தமாகிய வொளி யையுடைய, ஆநநம் - முகமும், கரியவிழி - கருங்கண்களும், காது - செவிகளும், வாய் - வாயும், தோயத்தில் உண்டோஎன - நீரிலுண்டோவென்று கேட்க, (முகமுதலியவாகத் தோற்றுவது) சொல் அரு - சொல்லுதற்கரிய, கமலமலர் - தாமரைமலரும், காவிமலர் - கருங்குவளை மலரும், கொடிவள்ளை - வள்ளைக்கொடியும், தூயசெங்குமுதம் - பரிசுத்தமாகிய செவ்வல்லி மலருமேயாம், என்ன - என்றுசொல்ல, பொய்யென நினைத்து - பொய் யென்று நினைத்து, நல் கொங்கையும் கூந்தலும் - அழகாகிய தனங்களும் கூந்தலும், புனலினிடை உண்டோ என - நீரினிடத்துண்டோவென்று கேட்க, (அப்படித் தோற்றுவது) புற்புதம் சைவலமதெனவே மறுத்துப் புகன்றிடுதி - நீர்க்குமிழியும் பாசியுமாமென்றே மறுத்துச் சொல்வாய், நங்காய் என - பெண்ணே யென்றுசொல்ல, தையலவள் ஏது என்ன - (தன்னை யழைத்தா ளெண்ணி) அந்தக் கங்கையானவள் ஏனென்றதும், நாணொடு வணங்கி - வெட்கத்தோடு பணிந்து, என்றன் பிழை பொறுத்தி என்று - என்பிழையைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று, சங்கரன் உரைத்திட - சிவபெருமான் சொல்ல, திருவுள்ளம் மகிழ்ந்த - மனமகிழ்ந்த, சிவசங்கரி உமை காக்க - சிவசங்கரி உங்களைக் காக்கக் கடவள், எ - று.

உமாதேவியானவள் சிவபெருமானைநோக்கி உமது சிரத்தின்மீது வாழ்கின்ற பெண் யாரென்று வினவ, சிவபிரான் உன் கண்ணுக்குத் தோன்றுவது பெண்ணல்ல என்றும் முகம் கண் முதலியவாகத்தோன்றுவது தாமரைமலர் நீலோற்பலமலர் ஆமென்றும் கற்பித்து, பெண்ணே இதனை மறுத்துச் சொல் என்றளவில், பெண்ணே யென் றழைத்தது தன்னையென்று நினைத்துக் கங்கை, ஏனென்று கேட்க, சிவபிரான் தன் கரவு வெளிப்பட்டதே யென்று நாணத்தோடு வணங்கி என்பிழை பொறுக்க வேண்டுமென்று வேண்டத் திருவுளமகிழ்ந்த பார்வதிதேவி தம்பதிகளாகிய உங்களைக் காக்கக் கடவள் என்பது கருத்து.

2. அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன்வந்துதா னையவென் செவியை மிகவும், அறுமுகன் கிள்ளினு னென்றே சிணுங்கிடவு மத்தன்வே லவனை நோக்கி, விரைவுடன் வினவவே யண்ணனென் சென்னியில் விளங்குகண் ணெண்ணின னென, வெம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யப்படி விகடமேன் செய்தா யென், மருவுமென் கைநீளமுழமளந் தானென்ன மயிலவ னகைத்துநிற்க, மலையரைய னுதவவரு முமையவளை நோக்கிநின் மைந்தரைப் பாராயெனக், கருதரிய கடலாடை யுலகுபல வண்டங் கருப்பமாய்ப் பெற்ற கன்னி, கணபதியை யருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டனள் களிப்புட னுமைக் காக்கவே.

இ - ள். அரனவன் இடத்திலே - பரமசிவனிடத்தில், ஐங்கரன்வந்து - விநாயகன்வந்து, ஐய - ஐயனே, என்செவியை - என்காதுகளை, மிகவும் - மிகுதியாக, அறுமுகன் கிள்ளினுன் என்று சிணுங்கிடவும் - முருகன்கிள்ளினுனென்று சொல்லிச்சிணுங்குதலும், அத்தன் - பரமசிவன், வேலவனை நோக்கி - முருகனைநோக்கி, விரைவுடன் வினவவே - விரைவாக வினவுதலும், அண்ணன்-தமையன், என்சென்னியில் விளங்குகண் - என்தலையிலுள்ள கண்களை, எண்ணினன் என - கணக்கிட்டானென்றுசொல்ல, வெம்பிடும் பிள்ளையைப்பார்த்து - வருந்துகின்ற பிள்ளையைநோக்கி, நீ அப்படி விகடம் ஏன்செய்தாய் என - நீ அவ்வாறு ஏன் விகடம் பண்ணினுயென்று கேட்க, மருவும் என்கைநீளம் - பொருந்திய என் துதிக்கையின் நீளத்தை, முழம் அளந்தான் என்ன - முழம் போட்டானென்றுசொல்ல, மயிலவன் நகைத்துநிற்க - முருகன் சிரித்துக்கொண்டுநிற்க, மலையரையன் - பர்வதராஜன், உதவவரும் - பெறவந்த, உமையவளைநோக்கி - உமாதேவியைப்பார்த்து, நின்மைந்தரைப்பாராய் என - உன்புதல்வரைப் பாராயென்றுசொல்ல, கருதுஅரிய - நினைத்தற்கரிய, கடல் ஆடை - கடலாகிய ஆடையைத் தரித்த,

உலகு - உலகத்தையும், பல அண்டம் - பல அண்டங்களையும், கருப்பமாய்ப் பெற்ற - கருப்பமாகக் கொண்டுபெற்ற, கன்னி - இளமைப்பருவமுள்ள, கணபதியை அருகு அழைத்து - விநாயகரை அருகே யழைத்து, அகமகிழ்வு கொண்டவள் - மனமகிழ்ச்சி கொண்டவளாகிய உமாதேவி, களிப்புடன் - மகிழ்வாகி, உமைகாக்க - உம்மைக் காக்கக் கடவள், எ - று.

3. அம்பிகை யரன்றன்னை நோக்கியுன் னாபரண மரவமென வுமையை நோக்கி, அரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை யறியாய்கொல் சிறிது மென்ன, நம்பிமனை தொறுமிரந் துணுமாண்டி நீயென்ன நான்றாத னறிவே னென, நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரத நடந்ததே கரியா மென, வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித்தானென விளங்கிழை யொருத்தி தாம்பால், வீசினது சொல்லென்ன வெண்ணாயிரம்பெண்கண் மிகுகற்பை நீக்கினையெனப், பம்புகற் பினிலோ ரிரட்டிப்பு நீக்கினது பதறாம னீகே ளெனப், பரமனுட னிவ்வாறு விளையாடு பச்சைப் பசுங்கொடி யுமைக் காக் கவே.

இ - ள். அம்பிகை - உமாதேவியானவள், அரன்தன்னைநோக்கி - பரமசிவனைப்பார்த்து, உன் ஆபரணம் அரவம் என - உன் பூஷணமாயிருப்பது பாம்பென்றுசொல்ல, (அதற்கு) நம்பி - சிவபெருமான், உமையைநோக்கி - உமாதேவியைப்பார்த்து, அரி - திருமால், அரவசயனத்தை - சர்ப்ப சயனமுடையதையும், அரவுருவம் ஆனத்தை - சர்ப்ப ரூபமானதையும், சிறிதும் அறியாய் கொல் என்ன - சிறிதும் அறியாயோ என்று சொல்ல, நீ மனைதொறும் இரந்து உண்ணும் ஆண்டி என்ன - நீ வீடுகள்தோறும் இரந்துண்ணுகின்ற ஆண்டியென்று சொல்ல, நான் தாதன் அறிவேன் என - தாதனை நான் அறிவேனென்று சொல்ல, நவை உறும் பொய் புகன்றீர் என - குற்றமிகுந்த பொய்சொன்னீரென்றுசொல்ல, பாரதம்நடந்ததே கரி ஆம் என - பாரதம் நடந்ததே சாக்ஷியென்றுசொல்ல, வெம்பி ஒருவன் பிரம்பால் அடித்தான் என - கோபித்து ஒருவன் பிரம்பினால் அடித்தானென்றுசொல்ல, விளங்குஇழை ஒருத்தி - பெண்ணொருத்தி, தாம்பால் வீசினது சொல் என்ன - தாம்புக்கயிற்றால் அடித்ததைச்சொல்லென்றுசொல்ல, எண்ணாயிரம் பெண்கள் - எண்ணாயிரம் பெண்களுடைய, மிகுகற்பை நீக்கினை என - மிகுந்த கற்பை நீக்கினாயென்று சொல்ல, பம்பு கற்பினில் - மிகுந்த கற்பினில், ஓர் இரட்டிப்பு நீக்கினது - ஓர் இரட்டிப்பாக நீக்கினதை, பதறாமல் நீகேள் என - பதறாமலிருந்து நீகேட்பாயென்றுசொல்ல, பரமனுடன் - பரமசிவனோடு, இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம், விளையாடு - விளையாடாநின்ற,

பச்சை பசும்கொடி - உமாதேவியானவள், உமைகாக்க - உம்மைக் காக்கக் கடவள், எ - று.

திருமால் அரவுருவமானது பார்வதியும் பரமேச்சுவரனும் சூதாடுங் காலத்தில் பார்வதி கெலித்திருக்கச் சிவபெருமான் நான் கெலித்தேனென்று பொய்சொல்லி, அருகிருந்த திருமாலைச் சாட்சியாகக் கோர, அவர் சிவபிரானே கெலித்ததாகப் பொய்ச்சாட்சி சொல்ல உமாதேவி கோபம் கொண்டு நீ பொய்ச்சாட்சி சொன்னமையால் அரவமாகக் கடவையென்று சபித்தனள் என்பது கந்தபுராணத்திலுள்ளது. சிவபெருமான் பொய் கூறியதும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான்.

4. அச்சுத னளிப்பனில முமதுநே யன்வித்தை யருளுவன் பலபத் திரன், அலமுதவு வன்சமன் பகடீவ னந்தமக் காளதோ ரெருது முண்டே, முச்சிரவ யிற்படை யினைக்கொழுவ தாக்குவோ மொய்ம்புட னிழுத்திறுக்க, முந்திய வடக்கயிற் றுடன் மற்று நமதன்பர் முன்போ யிரந்து கொள்வோம், இச்சையுடை நமதிளைய தநயனு கியகந்த னினிமையொடு மாடுமேய்ப்பன், இனியுழுது பயிரிடுதெ னன்றுநன் றிதைவிட் டிரந்துண்ப தீனமெனவே, கச்சுமுலை மாதுமை யுரைத்திடும் புத்தியைக் கைக்கொண் டுளத்திலிதுநற், காரியமெ னக்கருதி மெத்தக் களித்திடுங் கண்ணுதலுமைக்காக் கவே.

இ - ள். அச்சுதன் - திருமால், நிலம் அளிப்பன் - (நாம்வேண்டும்) பூமியைக் கொடுப்பன், உமதுநேயன் - உமது தோழனாகிய குபேரன், வித்தை அருளுவன் - விதையைக் கொடுப்பன், பலபத்திரன் அலம் உதவுவன் - பலராமன் கலப்பையை உதவிசெய்வான், சமன்பகடு ஈவன் - யமன் எருமைக்கடாவைக் கொடுப்பான், நம்தமக்கு ஆளது ஒர் எருதும் உண்டே - நமக்கு ஆளாயிருப்பதாகிய ஒரு எருதும் உளதே, முச்சிரம் அயில்படையினை - முத்தலைச் சூலத்தை, கொழு ஆக்குவோம் - கொழுவாக்கிக் கொள்வோம், மொய்ம்புடன் இழுத்து இறுக்க - வலிமையோடு இழுத்திறுக்குதற்கு, முந்திய வடம் கயிற்றுடன் - முதன்மையாகிய வடக்கயிற்றோடு, மற்றும் - மற்றும் வேண்டுவனயாவும், நமது அன்பர் முன்போய் இரந்துகொள்வோம் - நமது அன்பரிடத்திற் சென்று யாசித்துக்கொள்வோம், இச்சை உடை - விருப்பத்தையுடைய, நமது இளைய தநயன் ஆகிய கந்தன் - நமது இளையகுமாரனாகிய முருகன், இனிமையொடு மாடு மேய்ப்பன் - இனிதாக மாடு மேய்ப்பான், இனி உழுது பயிரிடுதல் நன்று நன்று - இனி உழுது பயிரிடுதலே நல்லது நல்லது :இதைவிட்டு - இதனைவிட்டு, இரந்து உண்பது -

யாசித்துண்பது, ஈனம் என - இழிவென்று, கச்சுமுலைமாது உமை உரைத் திடும் புத்தியை - கச்சணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவி சொல்லும்புத்தி யை, கைக்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, உளத்தில் - மனத்தில், இது நல்ல காரியம் எனக்கருதி - இது நல்ல காரியமென்று நினைத்து, மெத்த களித் திடும் - மிகவும் மகிழ்கின்ற, கண் நுதல் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரம சிவன், உமைகாக்க - உங்களைக் காக்கக் கடவன், எ - று.

5. கவுரிகமலாயர னிரந்தசோ றிதுவெனக் கமலைமண் கண் டேனெனக், காளையொன் றேயரற் கெனமாடு மேய்த்ததைக் கட் டிடைய னாரோவெனச், சிவனொருவர் தூதென்ன வத்தூது சென் றகதை செப்பிலொரு பாரதமெனச், சேரோடு திருடினா னரனெ னக் கட்டுண்ட செய்திநா மறிவோமென, அவையினட மாடினா னரனென்ன வவ்வாட லரவமறி யாதோவென, ஆலமதையுண்ட னன் னரனென்ன மண்ணுண்ட வதனையறி யாமோவென, விவர மொடு மலைமகளு மலர்மகளு மிவ்வாறு விளையாடு மிவர்கடுணையா, மேவிவரு புத்ரமித் திரகளத் திரருடன் மேன்மேலு மிகவாழியே.

இ - ள். கவுரி - உமாதேவியானவள், கமலாய் - திருமகளே, அரன் இரந்தசோறு இது என - சிவன் யாசித்துவந்த சோறு இதுதானென்று சொல்ல, கமலை - திருமகளானவள், மண்கண்டேன் என - மண்ணைத் தான் நான் கண்டேனென்று சொல்ல, அரற்கு காளை ஒன்றே என - சிவ னுக்கு எருது ஒன்றேயென்றுசொல்ல, மாடுமேய்த்து அதை கட்டு இடை யன் ஆரோஎன - எருதைமேய்த்து அதைக் கட்டுகின்ற இடையன் யாரோ வென்று சொல்ல, சிவன் ஒருவர் தூது என - சிவன் ஒருவனுக்குத் தூது போனானென்று சொல்ல, அதூது சென்றகதை செப்பில் ஒரு பாரதம் என - அந்தத் தூதுபோன கதையைச் சொன்னால் ஒரு பாரதமென்று சொல்ல, அரன்சேர் ஓடு திருடினான் என - சிவன் தன்னிடத்தில் வைக்க ப்பட்ட ஓட்டைத் திருடினானென்று சொல்ல, கட்டுண்ட செய்தி நாம் அறி வோம் என - கட்டுண்ட சங்கதியை யாம் அறிவோமென்று சொல்ல, அரன் அவையில் நடம் ஆடினான் என - சிவன் சபையில் கூத்தாடினானென, அ ஆடல் அரவம் அறியாதோ என - அந்த ஆட்டத்தைப் பாம்பு அறியாதோ என்ன, அரன் ஆலமதை உண்டனன் என - சிவன் நஞ்சை யுண்டா னென்ன, மண் உண்ட அதனை அறியாமோ என - மண்ணுண்டதை அறி யோமோ என்ன, விவரமொடு - விவரத்துடன், மலைமகளும் - மலையரை யன் மகளாகிய பார்வதியும், மலர்மகளும் - திருமகளும், ஆக இவ்வாறு விளை யாடும் இவர்கள் துணைஆ - இப்படி விளையாடுவோர்களாகிய இவர்களைத்

துணையாகக்கொண்டு, மேவிவரு - பொருந்தி வருகின்ற, புத்ர மித்திர களத்திரருடன் - புத்ர மித்ர களத்ரரோடு கூடி, மேல்மேலும் மிகவாழி - மேலும் மேலும் மிகுதியாய் வாழக்கடவீர், எ - று.

மித்திரன் - சிநேகன். களத்திரம் - மனைவி. சிவபெருமான் ஓடு திருடினதென்பது திருநீலகண்டனார் திருவோட்டைமறைத்த சரித்திரத்தைக் குறித்தது. அவ்வாடல் அரவம் அறியாதோ என்றது காளிங்கமர்த்தந சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

தாயார் சொற்படி உப்புக்காரியை அழைத்தது.

வெண்பா.

6. நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மான் - உறையும்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு.

இ - ள். பிறையை முடிக்கு அணிந்த பெம்மான் உறையும் - பிறைச் சந்திரனைச் சிரத்திலணிந்த சிவபெருமான் வாழ்கின்ற, திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய் - திருக்காட்டுப் பள்ளியில் திரிகின்ற பெண்ணே, நீ இங்கு இரு - நீ இவ்விடத்தில் இரு, உப்பு அள்ளி எமக்குக் காட்டு - உப்பையள்ளி எமக்குக் காட்டு, நிறைய உளதோ - நிரம்ப இருக்கிறதோ, வெளிதோ - வெண்மையாயிருக்கிறதோ, (நிறையவும் வெண்மையாயும் இருக்குமாயின்) கொளுவேம் - விலைக்கு வாங்குவோம், எ - று.

தோட்டக்காரன் மாம்பழத்தை யெடுத்தற்காக இவரை மடிபிடித்திழுத்தபோது பாடியது.

7. அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளால்
அடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானால் - எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா தித்தன்வரத் தான்.

இ - ள். அடுத்துவரும் தொண்டனுக்கு ஆ - ஆசிரயித்துவந்த அடியவனுக்காக, அந்தகனை - யமனை, தாளால் அடர்த்ததுவும் - திருவடியால் உதைத்ததுவும், சத்தியமே ஆனால் - சத்தியமேயாயின், எடுத்தது ஒரு மாங்கனிக்கு ஆ - எடுத்ததொரு மாம்பழத்தின் பொருட்டு, என்னை மடிபிடித்த மாபாவி - என்னை மடிபிடித்திழுத்த பெரும்பாவியானவன், கன்னிக்கு ஆதித்தன் வர - கந்யாராசியில் சூரியன்வர, சாம் - சாவான், எ - று.

தொண்டனென்றது மார்க்கண்டனை. கன்னிக்கு ஆதித்தன்வர என்றது புரட்டாசி மாதத்தை. புரட்டாசி மாதத்தில் சாவாய் என்பது கருத்து.

தருமபுர மடத்துக்குச் சென்றபோது வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் இவர் கல்வித்திறத்தை யறியும்பொருட்டு, சிவபெருமானது ஊர்முதலிய மூன்றையும் ஓர்வெண்பாவில் அமைத்து முதலிலும் இறுதியிலும் குகரம்வரப் பாடுகவெனப் பாடியது.

8. குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டார்க்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வார்க்கு - வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையா னென்னு முலகு.

இ - ள். குடக்கு ஓடுவான் எயிறுகொண்டார்க்கு - மேற்றிசையை நோக்கி யோடுகிறவனாகிய சூரியனது பற்களைத் தகர்த்தவருக்கு, கேழல் முடம்கோடு முன்னம் அணிவார்க்கு - பன்றியினது வளைவாகிய கொம்பை முற்காலத்தில் அணிந்தவருக்கு, வடக்கு ஓடுதேர் உடையான் தெவ்வுக்கு - வடதிசையைநோக்கி யோடுகின்ற (தென்றலாகிய) தேரையுடையவனாகிய மன்மதனது பகைவருக்கு, தில்லை ஊர் - தில்லை நகரம் ஊராகும், தோல் உடை - யானைத்தோல் புலித்தோல்கள் வஸ்திரமாகும், மேல்கொள்ளல் ஆன் - ஊர்தல் இடபமாகும், என்னும் உலகு - என்று உலகத்தார் சொல்வர், எ - று.

வடக்கோடுதேர் - தென்றல். சூரியன் பற்களைத் தகர்த்தது தக்கன் யாகத்தில். கேழல்முடக்கோடு அணிந்தது திருமாலெடுத்த வராக ரூபத்தை யழித்தபோது.

கலிவிருத்தம்.

9. சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப்
பாய்கொண்டா னும்பணியும் பட்டீச்சு ரத்தானே
நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தாமளவும்
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.

இ - ள். சேய்கொண்டு ஆரும் - செந்நிறத்தைக் கொண்டிருக்கிற, கமலம்-தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும், செம்மலுடனே - பெரியோனாகிய பிரமனுடன், அரவம்பாய் கொண்டானும் - சர்ப்பசயநத்தை யுடையவனாகிய திருமாலும், பணியும் - வணங்குகின்ற, பட்டீச்சுரத்தானே - பட்டீச்சுரம் என்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளினவனே, நோய்கொண்டாலும் கொளலாம்- நோய்கொள்ளப் பெற்றாலும்பெறலாம், நூறுவயது ஆம் அளவும் பேய்கொண்டாலும் கொளலாம் - நூறுபிராயம் வரையிலும் பேய்பிடிக்கப் பெற்றாலும்பெறலாம், பெண்கொள்ளல் ஆகாது - பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளலாகாது, எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

10. கிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோர்க ளிமலன் றாளைக், கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமளவும் பெரியசுகங் கிடைக்குங் காம, வெட்டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விரும்பித் தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே கிடக்துமட்டுங் கவலை தானே.

இ - ள். நிட்டையிலே இருந்து - யோகத்திலிருந்து, மனத்துறவு அடைந்த பெரியோர்கள் - அகத்துற வடைந்த பெரியோர்கள், நிமலன் தாளை - நிர்மலனுகிய சிவபெருமானது திருவடியை, கிட்டையிலே தொடுத்து - அடுத்த காலந்தொடங்கி, முத்திபெறுமளவும் - மோக்ஷமடையு மளவும், பெரியசுகம்கிடைக்கும் - (அவர்களுக்கு) பேரின்பம் கிடைக்கும், காமவெட்டையிலே மதிமயங்கி - காமச் சூட்டால் புத்திமயங்கி, சிறுவருக்கு மணம் பேசி - சிறுவருக்குக் கலியாணம்பேசி, விரும்பி தாலிகட்டையிலே தொடுத்து - விரும்பித் தாலிகட்டியதுமுதல், (இறந்தபின் சுடலையிற்கொண்டுபோய்த் தகனத்தின்பொருட்டுப் பரப்பிய) நடுகட்டையிலே கிடத்து மட்டும் - கட்டையின் மத்தியில் வளர்த்தும் வரையில், கவலைதான் - கவலையேயாகும், எ - று.

காளியின்தேர்சாய்ந்து முருங்கைமரம் ஒடிந்தபோது பாடியது.

11. திருந்துதமி ழிலக்கணமைவந் திணைக்கோவை விருத்தகிரிச்
செல்வர்க் கோதும், பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோ
லை வெங்கனூர்ப் பிடாரி காண்க, இரும்புவியி லொருமுருங்
கைக் கொம்பொடியா மற்காத்திங் கிருக்கு மீநம், முருங்கை
தனைவேரோடுங் களைந்தனையென்றாலுனக்குமுறைநன்றாமோ.

இ - ள். திருந்து தமிழ் இலக்கணம் ஐந்திணைக்கோவை - திருத்தமாகிய தமிழிலக்கணமமைந்த ஐந்திணைக்கோவையை, விருத்தகிரி செல்வற்கு ஓதும் - முதுகிரியிலுள்ள சிவபெருமான்மீதுபாடிய, பெருந்தகைமை உடையம் யாம் - பெருந்தன்மையை யுடையோம் யாம், விடும் ஓலை - அனுப்பும் ஓலையை, வெங்கனூர் பிடாரி காண்க-வெங்கனூர் பிடாரி அறிவதாக, இரும்புவியில் - பெரிதாகிய இவ்வுலகத்தில், ஒரு முருங்கைக்கொம்பு ஒடியாமல் காத்து - நீ வாழ்கின்ற முருங்கைமரத்தின் ஒரு கிளையும் ஒடியாமல் காத்து, இங்கு இருக்கும் நீ - இங்கேயிருக்கிறநீ, நம்முருங்கைதனை வேரோடும் களைந்தனையென்றால் - எமது முருங்கைமரத்தை வேருடன் களைந்தாயானல், உனக்குமுறை நன்று ஆமோ-உனக்கு அது நல்லமுறைமையாகுமோ, எ-று.

விருத்தக்கலித்துறை.

12. நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப்புகுந்தது வென்றாற்
காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
பூணு வார்மயல் காளைய ரென்பதும் புதிதோ.

இ - ள். நாணி என்பதை - நாணி என்னும் மொழியை, நாரி என்று - நாரியென்று, உரைத்திடும் நசையால் - சொல்லப்படுதலாலுளதாகிய விருப்பத்தால், வேணுவானது வளைந்துபோய்ப்புகுந்தது என்றால் - மூங்கிலானது வளைந்துபோயிற்றென்றால், காணலாவது-காணக்கூடுவதாகிய, ஓர் உருவம்-ஒப்பற்ற உருவத்தையுடைய, மெய்நாரியைக் கண்டால் - உண்மையதாகிய

நாரியைக்கண்டால், காளையர் - இளைஞர், மயல்பூணுவார் என்பதும் - மயல் கொள்ளுவாரென்பதும், புதிதோ - புதுமையோ, எ-று.

நாரி - பெண். நாணி என்பதை நாரியென்று உலகத்தார் சொல்லக்கேட்டு நாரியென்னுஞ்சொல் பெண்ணைக்குறித்தலால் ஓரறிவினதாகிய மூங்கிலும் வளைந்ததென்றால் உண்மையாகிய பெண்ணுருவைக்கண்டால் காளையர் மயங்குவர் என்பது புதுமையோ.

கருணைப்பிரகாசர் இறந்தபோது மூத்தவராகிய
சிவப்பிரகாசர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

13. முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசுவை முதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன் னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி, மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தின் வலிதீர மண்ணின் மீதே, என்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவே.

இ - ள். மண்ணின்மீது - மண்ணுலகின்மேல், என்னுடன்வந்து அவதரித்த இளங்கருணைப் பிரகாசன் என்னும் கோவே - என்னோடுகூடப்பிறந்த என்தம்பியாகிய கருணைப்பிரகாசன் என்னும் இறைவனே, முன்னம் ஒருதமிழ்புலவன்தன்னை உண்டுகண்டசுவை] முதிர்ச்சியாலே - முற்காலத்தில் ஒருதமிழ்ப்புலவனை யுண்டறிந்த சுவைமிகுதியால், தன் இயலைமுழுதும் உரைத்து அமையாமுன் - தன் தன்மையை முழுதுஞ்சொல்லி யமையாமுன்னமே, நினைகவர்ந்து - உன்னைப்பற்றி, தடம்காளத்தி மன்னவன்-பெரிய காளத்திநாதன், என்மாதவத்தின் வலிதீர உண்டான் - என்பெருந்தவத்தினது வலிமை நீங்கும்படி உண்டுவிட்டான், எ-று.

முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன்றன்னை உண்டது என்றது அப்பர்சுவாமிகளைச் சிவலிங்கப்பெருமான் விழுங்கிய சரித்திரத்தைக்குறித்தது. கருணைப்பிரகாசர் ஸ்ரீகாளத்தி புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி அது முடிவுபெறு முன்னமே இறந்தமையால் இவ்வாறு கூறினர்.

இது இரண்டாந்தமயனாராகிய வேலையசுவாமிகள் பாடியது.

14. ஆண்டதனு லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற் றமையனினுமதிக மென்றே, பூண்டவுல கதனிலுள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிருந்துமென்ன புதுமை தானோ, காண்டகுகண் மணியேநல் விளங்கருணைப் பிரகாசக் காளாய் நீதான், மாண்டனையென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன் யானுமிகு வன்னெஞ் சேனே.

இ - ள். காண்தகுகண்மணியே - நோக்குதற்குரிய கண்மணியே, நல்-அழகாகிய, இளமை - இளமைப்பருவமுள்ள, கருணைப்பிரகாசக் காளாய் - கருணைப்பிரகாசன் என்னுங்காளையே, நீதான் - நீ, ஆண்டு அதனால் எனை

ஒவ்வாய் - வயதினால் என்னை நிகர்க்காய், வித்தையினில் தமையனினும் அதிகன் என்று-கல்வியில் தமையனைக்காட்டினும்அதிகப்பட்டவனென்று, பூண்ட உலகதனில் உள்ளோர் - நிரம்பிய உலகத்தி லுள்ளவர்கள், புகல்வது - சொல்லுவதை, கேட்டிருந்தும்-நான்கேட்டிருந்தும், என்னபுதுமைதானோ - இதென்ன ஆச்சரியமோ, மாண்டனையென்று - நீ இறந்தாயென்று, அறிந்திருந்தும்-நான் அறிந்திருந்தும், உயிர்தரித்தேன் - உயிர்தாங்கி நின்றேன், யானும் மிகு வல்நெஞ்சேன் - நானும் மிக்கவலிய மனமுள்ளவன், எ-று.

தமயனாராகிய சிவப்பிரகாசரும், தம்பியாகிய கருணைப்பிரகாசரும் இறந்தபோது வேலையசுவாமிகள் பாடியது.

வெண்பா.

15. அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராய்ந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான் - முல்லை
அரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.

இ - ள். முல்லை அரும்பின் - முல்லையரும்புபோல, பொலியும் - விளங்குகின்ற, அணிமுறுவல் நல்லாய் - அழகிய பல்வரிசையையுடைய பெண்ணே, அல்லிமலர் பண்ணவனும் - அகவிதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற பிரமதேவனும், ஆராய்ந்து அறி - ஆராய்ந்தறிதற்குரிய, கவிதைசொல்லும் இருவர் இடைதோன்றிய யான் - கவிபாடவல்ல இருவருக்கிடையே பிறந்த நான், கரும்பில் கணுநிகர்த்தேன் - கரும்பின் கண்ணுள்ள கணுவை நிகர்த்திருக்கிறேன், எ - று.

தனக்கு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகளையும் இளையவராகிய கருணைப்பிரகாசரையும் கரும்பின்முதலும் கடையுமாகவைத்து இவ்வாறுகூறினார்,

இவர்கள் பிதா குமாரசுவாமிகள் பாடியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

16. கயல்வாய்த்த கண்ணி யுலகீன்ற வல்லிபங் காவுனது
செயல்வாய்த்த வன்பர்க்கு மல்லாதவர்க்குஞ் சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெந்தைக்கியான்வாய்த்ததுவுமிங்கென்றனக்கு
வயல்வாய்த் ததுமனை வாய்த்தது மைந்தர்கள் வாய்த்ததுமே.

இ - ள். கயல்வாய்த்த கண்ணி - சேல்போன்ற கண்களையுடையவளும், உலகு ஈன்றவல்லி - உலகங்களெல்லாவற்றையும் பெற்ற கொடிபோல்பவளுமாகிய உமாதேவியை, பங்கா - ஒருபாகத்தில் உடையவனே, இயல் வாய்த்த எந்தைக்கும் யான்வாய்த்ததுவும் - இல்லறவியல் படைத்த என்தந்தைக்கு நான் உண்டானதும், இங்கு என்றனக்கு - இவ்விடத்தில்

எனக்கு, வயல்வாய்த்ததும் - வயல்கிடைத்ததும், மனைவாய்த்ததும்-மனைவி கிடைத்ததும், மைந்தர்கள் வாய்த்ததும் - புதல்வர் கிடைத்ததும், உனதுசெயல் வாய்த்த அன்பர்க்கும் - உன் திருவருள் பெற்ற அன்பர்க்கும், அல்லாதவர்க்கும் - மற்றவர்க்கும், சிரிப்பு அல்லவோ - நகைப்பல்லவோ, எ - று.

சத்திமுத்தப் புலவர்.

ஒருநாள் பாண்டியன் தன்சபையிலிருந்த வித்வான்களை நோக்கி நாரையின் வாய்க்கு எதனை உவமிக்கலாம் என்று வினவ அவர்கள் அதற்கு இசைய மறுமொழி சொல்லாதிருக்க, அன்றிறவில் அரசன் நகர் சோதனை வரும்போது, வறுமையால் மெலிந்து பொருள் தேடிவரப் புறப்பட்ட இந்தப் புலவர் மதுரைப்பதியின் ஓர் பாழ்ஞ் சத்திரத்தில் படுத்துக்கொண்டு தமது வறுமையை நினைத்துக் கூறினது.

அகவல்.

1. நாராய் நாராய் செங்கா னாராய்
பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கா னாராய்
நீயுநின் மனைவியுந் தென்றிசைக்கு மரி
யாடிவட திசைக் கேகுவீ ராயின்
எம்மூர்ச் சத்திமுத்த வாவியுட் டங்கி
நனைசுவர்க் கூரை கனைகுரற் பல்லி
பாடுபார்த் திருக்குமெம் மனைவியைக் கண்டு
எங்கோன் மாறன் வழுதி கூடலில்
ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழீஇப்
பேழையு ளிருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக் கண்டன மெனுமே.

இ - ள். நாராய் நாராய் - நாரையே நாரையே, செங்கால் நாராய் - செங்கால் நாரையே, பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன - பழம் பழுக்கின்ற பனையினது கிழங்கைப் பிளந்தாற்போன்ற, பவளம் கூர் வாய் - பவளம்போன்ற கூர் வாயையும், செங்கால் - செவந்த கால்களையுமுடைய, நாராய் - நாரையே, நீயும் நின் மனைவியும் - நீயும் உன் மனைவியும், தென்திசைக்குமரி ஆடி - தென்றிசையிலுள்ள குமரியாற்றில் மூழ்கி, வடதிசைக்கு ஏகுவீராயின் - வடதிசைக்குப் போவீரானால், எம் ஊர் சத்திமுத்தம் வாவியில் தங்கி - எமது ஊராகிய சத்திமுத்தத்திலுள்ள தடாகத்தில் தங்கி,

நனைசுவர் கூரை - நனைந்த சுவரின் கூரையில், கனைகுரல்பல்லி பாடு பார்த்திருக்கும் - ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய பல்லியின் ஓசையையே பார்த்திருக்கிற, எம்மனைவியை கண்டு - எம் மனைவியைக் கண்டு, எம் கோன்மாறன் வழுதிகூடலில் - எம் இறைவனும் மாறனுமாகிய பாண்டியனது மதுரைப் பட்டணத்தில், ஆடை இன்றி வாடையின் மெலிந்து - ஆடை யில்லாமல் குளிர்காற்றினால் மெலிவடைந்து, கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி - கையினால் உடம்பைப் போர்த்து, காலது கொண்டு மேலது தழீஇ - காலால் மேலேதழுவி, பேழையுள் இருக்கும் - பெட்டகத்துள் இருக்கின்ற, பாம்பு என உயிர்க்கும் - பாம்பைப்போல மூச்செறிகின்ற, ஏழையாளனை - ஒரு எளியவனை, கண்டனம் எனும் - கண்டோமென்று சொல்லுங்கள், எ - று.

மேற்கூறிய பாடலைக் கேட்டு அரசன் மனமகிழ்ந்து இவருக்கு வேண்டிய வெகுமதி செய்ததுமன்றி, இவர் தம்மூரை அடைவதன் முன்னம் இவர் வீட்டில் செல்வம் மிகுந்திருக்கும்படி அமைத்து வைக்க அதனைக் கண்டு, மகிழ்ந்து பாடியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

2. வெறும்புற் கையுமரி தாங்கிள்ளை சோறுமென் வீட்டில்
வரும், எறும்புக்கு மாற்பத மில்லைமுன் னுளென் னிருங்
கலியாம், குறும்பைத் தவிர்த்த குடிதாங்கி யைச்சென்று
கூடியபின், தெறும்புற்கொல் யானை கவளங்கொள் ளாமற்
றெவிட்டியதே.

இ - ள். முன்னுள் - முற்காலத்தில், என் வீட்டில் - என் வீட்டில், வெறும் புற்கையும் அரிதாம் - வெறுங்கூழும் கிடைப்பதும் அருமையாகும், கிள்ளை சோறும் - வளர்க்கும் கிளிப்பிள்ளையும் பசியால் வாடும், வரும் எறும்புக்கும் - வருகிற எறும்புகளுக்கும், ஆற்பதம் இல்லை - ஆதாரமில்லை, என் இருகலியாம் - என் பெரிய வறுமையாகிய, குறும்பையை தவிர்த்த - குறுநில மன்னனை யழித்த, குடிதாங்கியை சென்று கூடியபின் - அரசனைச் சென்று சேர்ந்த பிறகு, தெறும்புல் கொல்யானை - கொல்லுந் தொழிலையுடைய புலியைக் கொல்லுகின்ற யானையானது, கவளம் கொள்ளாமல் தெவிட்டியது - கவளத்தை உட்கொள்ளாமல் உமிழ்ந்துவிட்டது, எ - று.

வரதுங்கபாண்டியர்.

இவர் சரமதசையில் இவர் மனைவி இவரை நோக்கிப் பயப்படுகிறீரோ வென்று கேட்டபோது பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

1. அஞ்சலென்ற கரதலமுங் கணபணகங் கணமும்
அரைக்கிசைந்த புலியுடையு மம்புலிச்செஞ் சடையும்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியுங் கனைகழலுஞ் சிலம்பும்
கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்களொரு மூன்றும்

நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு முந்நூலு மார்பும்
நலந்திகழ் வெண்ணீற் றொளியு மறிமானு மழுவும்
பஞ்சடிச்சிற் றிடையுமையா ளொப்பனைபா கமுமாய்ப்
பால்வண்ண னுளத்திருக்கப் பயமுண்டோ வெனக்கே.

இ - ள். அஞ்சல் என்ற கரதலமும் - அஞ்சாதே யென்றமைத்த கையும், கணபணக்கங்கணமும் - கூட்டமாகிய படங்களையுடைய பாம்பாகிய கங்கணமும், அரைக்கு இசைத்த புலி உடையும் - அரைக்கேற்ற புலித்தோலாடையும், அம்புலி செஞ்சடையும் - சந்திரனையணிந்த செவந்த சடையும், கஞ்சமலர்ச்சேவடியும் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடியும், கிளைகழலுஞ் சிலம்பும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலும் சிலம்பும், கருணைபொழி திருமுகமும் - அருள்மழையைச் சொரிகின்ற திருமுகமும், கண்கள் ஒருமூன்றும் - ஒப்பற்ற மூன்று கண்களும், நஞ்சையுண்ட மணிமிடறும் - விஷத்தையுண்ட நீலமணிபோலுங் கண்டமும், முந்நூலும் - முப்புரிநூலும், மார்பும் - திரு மார்பும், நலம் திகழ் வெண்ணீற்று ஒளியும் - அழகு விளக்குகின்ற திருவெண்ணீற்றின் ஒளியும், மறிமானும் - மான்கன்றும், மழுவும் - மழுவாயுதமும், பஞ்சு அடி சிற்றிடை உமையாள் - பஞ்சுபோன்ற பாதத்தையும் சிற்றிடையையும் உடைய உமாதேவியாகிய, ஒப்பனை பாகமும் ஆய் - ஒப்பனையம்மை பாகமுமாகி, பால் வண்ணன் உளத்து இருக்க - பால்வண்ணநாதர் மனத்திலிருக்கும்போது, எனக்கு பயம் உண்டோ - எனக்குப் பயமுண்டோ, எ - று.

இவர் மனைவி பாடினது.

2. யாக்கையெனும் புழுக்கூரம்பை யணைந்தணையாப் பொரு
அருளொளியைப் பராபரத்துக் கப்புறமா மறிவை [ளை
நீக்கமற வுயிர்முளைக்கு மிடமற வெங்கெங்கும்
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவெழுஞ் சுடரைப்
பாக்கியங்கள் செய்தனக்குத் தவக்குறைநிகண் முடிக்கும்
பழவடியார் தமக்குதவும் பகர்ந்துணர்க்கற் பகத்தை
வாக்குமன விகற்பத்தா லளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவெளியை மனவெளியி லடைப்பாம்.

இ - ள். ஆக்கை என்னும் புழுக்கூரம்பை அணைந்த அணையா பொருளை - உடம்பென்கிற புழுக்கூட்டைச் சேர்ந்தும் சேராத பரம்பொருளை, அருள் ஒளியை - அருட்பிரகாசத்தை, பராபரத்துக்கு அப்புறம் ஆம் அறிவை - பரம் அபரம் என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவை, நீக்கம் அற - நீங்குதலின்றி, உயிர் முளைக்கும் இடம் அற - உயிர்முளையை யூன்றுதற்கும் இடமில்லாமல், எங்கெங்கும் நிறைந்துநின்ற முழு முதலை - எவ்விடத்தும்

நிறைந்துநின்ற முழுமுதற்பொருளை, நினைவில் எழும் சுடரை - நினைப்பி லுண்டாகின்ற ஒளியை, பாக்கியங்கள் செய்து - அதிர்ஷ்டங்கள் செய்து, அநந்தம் தவக்குறைகள் முடிக்கும் - அளவற்ற தவக்குறைகளை நிறையப் பண்ணுகிற, பழ அடியார் தமக்கு உதவும் - பழ அடியார்க்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுக்கிற, பசுதுணர் கற்பகத்தை - பசுமையாகிய பூங்கொத் துக்களை யுடைய கற்பகவிருக்ஷத்தை, வாக்குமன விகற்பத்தால் - வாக்கு மனங்களின் வேறுபட்டால், அளவுபடா ஒன்றை - அளவிடப்படாத ஒரு பொருளை, மாசு அற்ற வெறு வெளியை - களங்கமற்ற வெட்ட வெளியை, மனவெளியில் அடைப்பாம் - மனமாகிய ஆகாயத்தில் அடைத்துவைப் போம், எ - று.

பரம் - ஆதி. அபரம் - அந்தம்.

முன்னொருகாலத்தில் திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும், இடைக்காடரும் சந்தித்தபோது, திருவள்ளுவரை ஔவையாரும் இடைக்காடரும் நோக்கி நீர் செய்த நூல் எத்தன்மையது என்று வினவ, அவர் அதற்கு விடையாகப்பாடியது.

குறள் வெண்பா.

1. குறுமுனிவன் முத்தமிழு மென்குறளு நங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்.

இ - ள். குறுமுனிவன் - அகத்தியராற் செய்யப்பபட்ட, முத்தமிழும்- இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழும், என்குறளும் - என்னாற்செய்ய ப்பட்ட குறளும், நங்கை - உடையநங்கையின், சிறுமுனிவன் - குமாரனா கிய சடகோபராற் செய்யப்பட்ட, வாய்மொழியின்-திருவாய்மொழியினது சேய் - பிள்ளைகள், எ - று.

பிறந்தபோதே முனிவேடமா யிருந்தமையால் சிறுமுனிவன் என்றார்.

திருவள்ளுவர் கூறிய மேற்பாடலைக்கேட்டு ஔவையார் பாடியது.

வெண்பா.

2. ஐம்பொருளு நாற்பொருளு முப்பொருளும் பெய்தமைத்த,
செம்பொருளை யெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத் - தண்குரு
கூர்ச், சேய்மொழிய தென்பர் சிலரியா னில்வுலகிற், றாய்மொ
ழிய தென்பேன் றகைந்து.

இ - ள். ஐம்பொருளும் - அர்த்தபஞ்சகத்தையும், நாற்பொருளும் - சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும், முப்பொருளும் - தத்துவத்திரயத்தையும், பெய்து அமைத்த - அமைத்துச்சொன்ன, செம்பொருளை - செவ்விய பொ ருளை, எம்மறைக்கும் சேட்பொருளை - எல்லாவேதங்களுக்கும் எட்டாத

பொருளை, சிலர் - சிலர், தண்குருகூர்-குளிர்ச்சியாகிய திருக்குருகூரிலெழுந்தருளிய, சேய்மொழியது என்பர்-ஆழ்வார் திருவாய்மொழியென்று சொல்லுவர், யான் - நான், தகைந்து - அவர் சொல்வதைத் தடுத்து, இவ்வுலகில் - இந்த வுலகிலுள்ள, தாய்மொழி என்பேன் - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) தாய்மொழியாகிய வேதமென்று சொல்லுவேன், எ - று.

அர்த்தபஞ்சகமாவது - ஸ்வசொரூபம், பரசொரூபம், உபாயசொரூபம், புருஷார்த்த சொரூபம், விரோதி சொரூபம் என்பன. முப்பொருள்-சித்து, அசித்து, ஈச்வரன் என்பன.

இவைகளைக்கேட்ட இடைக்காடர் பாடியது.

3. சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ செப்பி லிரண்டு மொன்
றே, வாய்மொழியை யாரு மறையென்பர் - வாய்மொழி
போல், ஆய்மொழிகள் சாலவுள வெனினு மம்மொழியும்,
சாய்மொழிய வென்பேன் றகைந்து.

இ - ள். வாய்மொழியை-திருவாய்மொழியை, யாரும் மறை என்பர் - யாவரும் வேதமென்று சொல்லுவர், வாய்மொழிபோல் - அத்திருவாய் மொழிபோல, ஆய்மொழிகள் சால உள எனினும் - ஆராயப்பட்ட மொழிகள் மிகவு முள்ளனவென்று பிறர் சொல்லினும், தகைந்து-தடுத்து, அம்மொழியும் - அந்தமொழிகளும், சாய்மொழிய என்பேன் - இம்மொழியின் சாயையான மொழிகளேயாம் என்பேன், சேய்மொழியோ - குழந்தை வடிவாயிருந்த ஆழ்வார் வாக்காகிய திருவாய்மொழியையும், தாய்மொழியோ - எல்லா நூல்களுக்கும் மாதுர்ஸ்தானமாயிருக்கிற வேதத்தையும், செப்பில் - சீர்தூக்கிச் சொல்லுமிடத்தில், இரண்டும் ஒன்றே - அவ்விரண்டும் (பாஷையால் இரண்டாயிருப்பினும் பொருளால்) ஒன்றேயாகும், எ - று.

சங்கத்தார் நம்மாழ்வாரைப் புகழ்ந்துபாடியது.

4. சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ நாரணனோ - தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெருமா னுனக்கு.

இ - ள். பெருமான் உனக்கு - பெருமானாகிய உனக்கு, சேமம் - இனிதாகிய இடம், குருகையோ - திருக்குருகூரோ, செய்ய திருபாற்கடலோ - செவ்விய திருப்பாற்கடலோ, நாமம் - திருநாமம், பராங்குசனோ - பராங்குசனோ, நாரணனோ - நாராயணனோ, தாமம் - மாலை, துளவோ - துழாயோ, வகுளமோ - மகிழம் பூவோ, தோள் - புயங்கள், இரண்டோ - இரண்டோ, நான்கோ - நான்கோ, உள - உள்ளன, எ - று.

ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அவதாரம் என்பது கருத்து.

மதுரைச் சொக்கநாதர் தருமி என்னும் பிராமணனுக்குப் பாடிக்கொடுத்தது.

அகவல்.

1. கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே.

இ - ள். கொங்குதேர் வாழ்க்கை - பூமணத்தை யாராய்கின்ற வாழ்க்கையையும், அம்சிறை - அழகிய சிறகுகளையு முடைய, தும்பி - வண்டே, காமம் செப்பாது - விருப்பத்தின்படி சொல்லாமல், கண்டதுமொழி - கண்டதைச் சொல்வாயாக, பயிலியது கெழீஇய நட்பின் - பழகினபொருளோடு பொருந்திய நட்பினல், மயில் இயல் - மயிற் சாயலையும், செறி எயிறு - நெருங்கிய பற்களையுமுடைய, அரிவை கூந்தலின் - மாதினது கூந்தலின் இயற்கை மணம்போல, நீ அறியும் பூ - யறிந்த மலர்களுள், நறியவும் உளவோ - மணமுள்ளனவும் உளவோ, எ - று.

சண்பகபாண்டியன் ஒருநாள் தன் மனைவியின் கூந்தலின் நறுமணங் கண்டு, இம்மணம் இவள் கூந்தலுக்கு இயற்கையால் அமைந்ததோ செயற்கையால் அமைந்ததோ வெனச் சந்தேகித்து, எனது இக் கருத்தறிந்து கவி கூறுவோர் ஆயிரம்பொன்னைப் பெறக்கடவரெனச் சங்கமண்டபத்தில் முடிப்புக் கட்டிவைத்தனன். இதனை அறிந்த ஆதிசைவனுகிய தருமி என்னும் ஓர் ஏழைப்பிராமணன் ஆலவாயடிகளையடைந்து, என் வறுமைதீர அரசன் கருத்தறிந்து பாசுரம் பாடியருள்க வென்றிரக்க, எம்மிறைவன் "கொங்கு தேர் வாழ்க்கை" என்னும் இப்பாசுரத்தைப் பாடியருளினர். அதனைப் பெற்ற அந்தணன் சங்கமண்டப மடைந்துகாட்ட, நற்கீரர் ஒழிந்த புலவரும், தன்மனக்கருத்து ஒத்திருந்தமையால் அரசனும் ஒத்துக்கொண்டுபொன் முடிப்பைக் கொடுக்கப்போகும் தருணத்தில் நற்கீரர் வந்து தடுத்து, இப் பாசுரத்தில் சொற்குற்ற மில்லையாயினும் பொருட்குற்ற முண்டு. அதாவது கூந்தலுக்கு இயற்கைமணம் உண்டென்று கூறியதேயாம்என்றனர்; அதைக் கேட்ட அந்தணன் வாடிக் கடவுள் சந்நிதானம் அடைந்து முறையிட எமது இறைவன் அந்தணன் வேடம்கொண்டு சங்கமண்டபமடைந்து நற்கீரரை நோக்கி பதுமினி ஸ்திரீகளின் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணமுண்டென்று கூறியும் நற்கீரர்மறுத்து, கூந்தலுக்குமணம் செயற்கையதே என்றுமறுக்க,

சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டியும் நக்கீரர் "நெற்றிக்கண் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே" என்றனர். அப்போது நெற்றிக்கண்ணின் வெப்பத்தால் நக்கீரர் வெதும்பிப் பொற்றாமரைக்குளத்தில் அழுந்தக் கபிலர்முதலிய மற்றபுலவர் வணங்கித்துதிக்க, நக்கீரரைக் கரையேறப்பண்ண, கரையேறிய நக்கீரனும் கர்வமொழிந்து கடவுளைவணங்கி அவராணையால் அகத்தியரிடம் இலக்கணம் கற்றனர் என்பது.

நக்கீரர் கூந்தலுக்கு இயற்கைமணம் இல்லையென்
றும், மேற்கூறிய பாடல் தவறு என்
றும் சொன்னதைக்கேட்ட
சொக்கநாதர்பாடியது.

வெண்பா.

2\. அங்கம் வளர்க்க வரிவாளி னெய்தடவிப்
பங்கப் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீருகீ ரென்றறுக்குங் கீரனோ வென்கவியைப்
பாரிற் பழுதென் பவன்.

இ - ள். அங்கம்வளர்க்க - உடம்பு வளர்க்கும்பொருட்டு, அரிவாளில் நெய்தடவி - அரிவாளில் நெய்யைப்பூசி, பங்கம்பட இரண்டுகால்பரப்பி - இழிவுண்டாக இரண்டுகால்களையும் விரித்து, சங்கதனை - சங்கை, கீர் கீர் என அறுக்கும் கீரனோ - கீர் கீர் என்றோசையுண்டாம்படி யறுக்கின்ற கீரன்தானோ, பாரில் - உலகத்தில், என்கவியைப்பழுது என்பவன் - என் கவியைக்குற்றமென்று சொல்லவல்லவன், எ - று.

இதைக்கேட்ட நக்கீரர் பாடியது.

3\. சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரர்க்கங் கேதுகுலம்
பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமே—சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனாரைப் போல
இரந்துண்டு வாழோ மினி.

இ - ள். சங்கு அறுப்பது எங்கள்குலம் - சங்கையறுத்துச் சீவிப்பதே எங்கள் குலம், சங்கரனார்க்கு ஏதுகுலம் - சிவனுக்குக் குலம் யாது, பங்கம் உற சொன்னால் பழுது ஆமே - இழிவுண்டாகச் சொன்னால் குற்றமாமே, சங்கை அரிந்து உண்டுவாழ்வோம் - சங்கை அறுத்து உண்டு உயிர்வாழ்வோம், அரனாரைப்போல - சிவனைப்போல, இரந்து உண்டுவாழோம் இனி - இனி யிரந்துண்டு உயிர்வாழமாட்டோம், எ - று.

மதுரைச் சொக்கநாதர் பாணபத்திரர் என்பவருக்கு எழுதிக்
கொடுத்த திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

4. மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழி லால வாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிந்திடு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
கொருமையி னுரிமையி னுதவி யணிதிகழ்
குருமா மணிதிகழ் குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போ லென்பா லன்பன் றன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

இ - ள். மதிமலிபுரிசை - சந்திரன் தவழ்கின்றமதிலும், மாடம் - மாளிகைகளும் சூழ்ந்த, கூடல்பதிமிசை நிலவும் - மதுரைப்பதியில் வாழ்கின்ற, பால்நிறம் - வெண்ணிறத்தையும், வரிசிறகு - கீற்றுகளையுடைய சிறகையுமுடைய, அன்னம் பயில்பொழில் - அன்னப்பறவைகள்வாழ்கின்ற சோலைசூழ்ந்த, ஆலவாயில் மன்னியசிவன் யான்-திருவாலவாயிலில் நிலைபெற்றிருக்கும் சிவனாகிய யான், மொழிந்திடும் மாற்றம் - சொல்லுஞ் சொல்லாவது யாதெனின், பருவம்கொண்மூப்படியென-கார்ப்பருவ மேகம்போல, பாவலர்க்கு - புலவர்களுக்கு, ஒருமையின் உரிமையின் உதவி - மனவொருமையோடு அவரவர்க்குத் தக்கபடி கொடுத்து, அணிதிகழ் - அழகாக விளங்குகின்ற, குருமாமணிதிகழ்-நிறமுள்ள பெரியரத்நங்கள் ஒளிசெய்கிற,குலவிய குடைகீழ் - சூழ்ந்த குடையின்கீழ், செருமா உகைக்கும் - போரிற் சிறந்த யானையைச் செலுத்திவருகின்ற, சேரலன்காண்க - சேரலர்கோன் (இத்திருமுகத்தை) காணக்கடவன், பண்பால் - பண்ணின் பகுதியமைந்த, யாழ்பயில் - வீணைவாசிக்கிற, பாணபத்திரன் - பாணபத்திரன் என்பவன், தன்போல் - உன்னைப்போலவே, என்பால் அன்பன் - என்னிடத்து அன்புடையான், தன்பால் - உன்னிடத்தில், காண்பது கருதிபோந்தனன் - உன்னைக்காண்பது கருதிவந்தான் (அவனுக்கு) மாண்பொருள்கொடுத்து - மிகுதியாகிய பொருளைக்கொடுத்து, வரவிடுப்பது - வரவிடல்வேண்டும்.

மதுரைச் சொக்கநாதர் சந்நிதியில் யாழ்வாசிக்கும் அடியாராகிய பாணபத்திரர் என்பவர் வறுமையால் மெலிந்து, ஆலவாய் அடிகளை இரக்க,

அவர் கருணைகூர்ந்து சேரர்பிரானுக்கு, இத்திருமுகப் பாசுரத்தைப் பாடிக் கொடுக்க, அதனைக்கண்ட சேரர்பிரான் அடியாருக்கு வேண்டிய நிதிகளை அளித்து உபசரித்தனன் என்பது.

திருஞான சம்பந்தரும், திருமங்கையாழ்வாரும் சந்தித்தபோது
ஆழ்வார்மீது சம்பந்தர் பாடியது.

5. கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழத்தாற்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாலிநாடா
படியுண்டபெருமானைப்பறித்துப்பாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளே.

இ - ள். கடி உண்ட நெடுவாளை - மணம்பொருந்திய நெடிய வாளை மீன்கள், கராவில்தப்பி - முதலையினின்றும் தவறி, கயத்துக்குள் அடங்காமல் - குளத்தி லடங்கியிராமல், விசும்பில்பாய - ஆகாயத்தில் பாய்தலால், அடிஉண்ட - அவற்றால் அடிபட்ட, உயர்தெங்கின்பழத்தால் - உயர்ந்த தென்னம்பழங்களால், பூகம் அலையுண்டு - கமுகமரங்கள் அசைதலைப்பொருந்தி, குலைசிதறும் - குலைகளைச்சிந்துகின்ற, ஆலிநாடா - திருவாலிநாடனே, படி உண்ட பெருமானை - உலகத்தையுண்ட பெருமாளை, பறித்து - வழிகட்டிப்பறித்து, பாடி - கவிபாடி, பதம்பெற்ற பெருமானே - உயர்ந்த பதத்தைப்பெற்ற பெருமையுடையோனே, தமியேன் பெற்றகொடி - தனியனேன்பெற்றகொடிபோல் வாளாகிய மாது, ஒன்றும் நின்பவனிக்கு எதிரேசென்று கும்பிட்டாள் - அழகு பொருந்திய உன்பவனிக்கெதிரே வந்து கும்பிட்டு, உயிர் ஒன்றும் கொடுவந்தாள் - உயிரொன்றையுமே கொண்டு மீண்டுவந்தாள், எ - று.

திருமங்கையாழ்வார் காட்டில் செல்வோரை வழிகட்டிப்பறித்து, அப்பொருளைக் கொண்டு பாகவதர்களுக்குக் கைங்கரியஞ்செய்து வருகையில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிராட்டியாரோடு பிராமணத் திருவுருக்கொண்டு அம்மார்க்கமாய் வந்தபோது எம்பெருமானையும் அவ்வாறே வழிகட்டிப் பறித்து, பின் அப்பொருளை எடுக்கப்போகையில் அது எடுபடாமைகண்டு ஆழ்வார் பிராமண வேடங்கொண்டுவந்த இறைவனைநோக்கி நீர் ஏதோ மந்திரஞ் செபித்திருக்கின்றீர், அதனை எனக்கு உபதேசஞ் செய்யாவிட்டால், உம்மை உயிரோடுவிடேன் என்று பயமுறுத்துகையில், பிராமணராகிய

எம்பெருமான் ஆழ்வாரை அருகில் அழைத்துத் திரு அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை உபதேசித்துச் சேவைசாதித்தனர். அப்போது ஆழ்வார் அடியற்ற பனைபோல் நிலத்தில்விழுந்து தேவரீர் திருவாபரணங்களைக் கழற்றத் துணிந்தேனேயென்றுபலபலசொல்லித் துக்கித்தபோது எம்பெருமானுனவர் அடியார்கள் பக்தியால் செய்தவையெல்லாம் நமக்கிஷ்டமே யென்று கருணையோடு நோக்கி, இனிச்சேகரிக்கும் பொருளைக்கொண்டு திருவரங்கத்தில் கைங்கரியஞ்செய்து நமது விஷயமாகத் தமிழில் தோத்திரங்களைப் பாடுகவென்று ஆக்ஞாபிக்க, ஆழ்வாரும் அவ்வாறேசெய்து, திருமந்திரார்த்தங்களைப் பக்தர்களுக்கு உபதேசித்து அவர்கள் வல்வினையையும் போக்கியருளினர். இதனை, "குறள்வேடத்தும்மை வழிபறித்து மந்திரங்கொண்டன்பர் தங்கள் வல்வினையைப் பறித்தபிரான்" என மேலோர் கூறியவாற்றானு மறிக.

உயிரொன்றே கொடுவேந்தாள் என்றமையால் கைவளை ஆழிமுதலியவற்றை இழந்துவந்தாள் என்பது கருத்து.

இதனைக்கேட்ட திருமழிசையாழ்வார் திருஞான சம்பந்த
சுவாமிகள்மீது பாடியது.

6. வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதகிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோளஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
றிருக்குமது தகவன்றுநிலவால்வெந்த
இதனையுமோர்பெண்ணுக்கலியல்புதானே.

இ-ள். வருக்கை நறுகனிசிதறி - பலாவின் மணமுள்ள கனிகள் சிந்துதலால், செந்தேன்பொங்கி - செந்தேன்பெருகி, மடுக்கரையில் - மடுவின் கரையிலும், குளக்கரையில் - குளத்தின் கரையிலும், மதகில் - மதகுகளிலும், ஓட - ஓடும்படி, பெருக்கெடுத்து - பெருகுதலால், வண்டு ஓலம் செய்யும் - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, காழிப்பிள்ளையார் - காழிப்பிள்ளையாராகிய, சம்பந்தப்பெருமாள் - சம்பந்தபெருமாளே, கேளீர் - கேட்பீராக, அருள் குலவும் மயிலைதனில் - அருள்விளங்குகின்ற திருமயிலையில், அனலால்வெந்த-நெருப்பினால்வெந்த, அங்கத்தை - எலும்பை, பூம்பாவை ஆக்கினேம் என்று இருக்குமது - பூம்பாவையென்னும் பெண்ணாக்கினோமென்று நீர் இறுமாந்திருப்பது, தகவு அன்று - தகுதியல்ல, நிலவால் வெந்த - நிலவினால் வெந்த, இதனையும் - இந்த எலும்பையும், ஓர் பெண் ஆக்கல்-ஒருபெண்ணாக்கல், இயல்புதான்-உமக்குரிய குணமேயாகும், எ-று.

அனலால்வெந்த எலும்பைப் பெண்ணாக்கிக் காத்ததுபோல, உன் விஷயத்தில்மோகங்கொண்டு ஜ்வலவரால்வெந்த இந்தப்பெண்ணையும் காத்தருளல் நும்கடனும் என்பது கருத்து.

திருமழிசையாழ்வார் திருக்கச்சியில் சயனத் திருக்கோலங்
கொண்டருளிய பெருமாளை நோக்கிக் கூறியது.

7. கணிகண்ணன்போகின்றான்காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணாநீயிங்கிராதே—துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான்செல்கின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்.

இ - ள். கணிகண்ணன் போகின்றான்-கணி கண்ணன்போகின்றான், காமர் பூ கச்சி-அழகும்பொலிவுமுள்ள திருக்கச்சியிலெழுந்தருளிய, மணிவண்ணா - நீலரத்நம்போன்றதிறத்தையுடையவனே, நீ இங்குஇராதே-நீ இவ்விடத்தி லிருக்க வேண்டாம், துணிவுடனே - மனவுறுதியுடன், செந்நாப்புலவன்யான் செல்கின்றேன் - செந்நாப்புலவனாகிய நான்போகின்றேன், நீயும் - நீயும், உன்றன் - உனது, பைநாகம் பாய் - படத்தையுடைய சர்ப்பமாகிய பாயை, சுருட்டிக்கொள்-சுருட்டிக்கொள்வாயாக, எ - று.

திருமழிசை யாழ்வார் திருக்கச்சியில் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்தில், அவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணன் ஆசிரயித்திருக்க, அவ்வளவிலே ஒரு கிழவி ஆழ்வாரை வழிபட்டு வருகையில் ஒருநாள் ஆழ்வார் திருவுளமுகந்து அவளைநோக்கி உன் அபீஷ்டத்தைச் சொல்லாயென, அவள் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்திகம் போம்படி கடாட்சித்தருளவேண்டுமென்ன, ஆழ்வார்கடாக்ஷத்தால் அவளும் யௌவனமடைந்து தேவஸ்த்ரீபோல் விளங்கினாள். அப்போது அந்நாட்டை ஆண்டுவந்த பல்லவராயன் இவளைக்கண்டு மோகித்துத் தனக்குப்பத்தினியாகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவளும் சம்மதித்து அவனுடனே போகங்களை அனுபவித்து வருகையில், பல்லவராயன் தனக்குவார்த்திகம் வரக்கண்டு இவளைநோக்கி யுனக்கு இந்த யௌவனம் எங்ஙனம் உண்டாயிற்றென்றுகேட்க, அவளும் ஆழ்வாராலே தனக்குண்டான விதத்தைக்கூறி, நீயும் உன்வீட்டுக்கு அநுதினமும் உபாதானத்துக்குவருகிற ஆழ்வாருடைய சிஷ்யராகிய கணிகண்ணரைப்புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஆழ்வார்திருவடிகளை வணங்குவாயானால் உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவனம் உண்டாகு மென்றனள். அதுகேட்டு அரசன் கணிகண்ணரை அழைத்து உம் ஆசாரியரை நாம் சேவிக்கவேண்டும் அவரைநம்மிடத்து அழைத்துவாரும் என்ன, கணிகண்ணரும் நம்மாசாரியர் ஒருவரகத்து எழுந்தருளார் என்ன, அதன்மேல் அரசன் தன் மீது கவிபாடவேண்டுமென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிக்க, அவர் பகவத்

பாகவத விஷயமொழிய நான் நரஸ்துதிபண்ணி ஒருவரைப் பாடுவதில்லை யென்றுமறுக்க, அரசன் கோபித்து நம்மைப் பாடீராயின் நம்மிராச்சியத்தை விட்டுப்போமென்றனன். உடனே கணிகண்ணர் ஆழ்வார்முன் சென்று தண்டம் சமர்ப்பித்து, அரசன்சொன்னதை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இவ்விடத்தில் நின்றும் விடைகொள்ளுகின்றே னென்ன, ஆழ்வாரும் நீர் போகிறீர் ஆகில் நாமும் பெருமாளும் இங்கிருக்கப் போகின்றோமோவென்று பெருமானைநோக்கி மேற்செய்யுளைக்கூற, ஆழ்வார் சொன்ன வண்ணமே பெருமாள் இவர் பின்னே எழுந்தருள, காஞ்சிமாநகரில் அந்தகாரம் கவிந்து உதயாஸ்தமயந்தெரியாதே பாழ்பட்டபடியைக் கண்டு, ராஜாவும் மந்திரிகளும் மிகக்கிலேசித்து இவர்களைப்பின்தொடர்ந்து ஓரிரவிருக்கை யென்கிற ஊரிலே இவர்களைக்கண்டு வணங்கி, கணிகண்ணரை வேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந் தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய்ச் சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாளைப்பார்த்து "கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங்கச்சி-மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டும் - துணிவுடைய, செந்நாப் புலவனும்போக் கொழிந்தேனீயுமுன்றன் - பைந்நாகப் பாய்படுத்துக் கொள்" என்று அதையே மாற்றிப்பாட அப்படியே அங்கு சயனித்தருளினர். இது காரணத்தாலே வடமொழியில் யதோக்தகாரி என்றும், தென்மொழியில் சொன்னவண்ணம் செய்தபெருமாள் என்றும் பெருமாளுக்குப் பெயர்வழங்கும்.

இரட்டையர்.

இவர் திருவாங்கூருக்குச்சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து அன்றிரவில் தமக்குப் பசித்திருக்க நேர்ந்தமையால் சிவபெருமானை நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

1. தேங்குபுகழாங்கூர்ச்சிவனேயல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கைஞாயமோ—போங்காணும்
கூறுசங்குதோல்முரசுகொட்டோசையல்லாமல்
சோறுகண்டமூளியார்சொல்.

இ-ள். தேங்குபுகழ் - நிறைந்த புகழையுடைய, ஆங்கூர் சிவனே - திருவாங்கூரில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே, அல்லாளியப்பா—, நாங்கள் பசித்திருக்கை-யாங்கள் பசித்திருத்தல், ஞாயமோ-நீதியோ, (என்று ஒருவர்சொல்ல மற்றொருவர்) போங்காணும்—, கூறு சங்கு-ஒலிக்கின்ற சங்கினோசையையும், தோல் - தோலேயும், முரசு - முரசத்தையும், கொட்டு - அறைகின்றதனாலுண்டாகிற, ஓசை-ஓசையையும், அல்லாமல் - கண்டதே

அன்றி, சோறுகண்டமூளி - சோற்றைக் கண்டமூளி, யார் - யாவர், சொல்- சொல்வாயாக என்றார், எ - று.

சிதம்பரத்திற்சென்று ஓர் அறிவிலியைப் புகழ்ந்துபாடி
அவன் சம்மானியாதபோது கூறியது.

2. மூடர்முன்னேபாடன்மொழிந்தாலறிவாரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூரம்பலவா—ஆடகப்பொன்
செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயகனானால்.

இ - ள். ஆடெடுத்த - நடனத்தை மேற்கொண்ட, தென்புலியூர் அம்பலவா - தென்புலியூரில் பொன்னம்பலத்தை யுடையவனே, நாயகன் அந்தகன் ஆனால் - கணவன் குருடனானால், ஆடகம்பொன் - ஆடகமென்னும் பொன்போன்ற, செந்திருவைப்போல் - திருமகளை நிகர்த்த, அணங்கை - பெண்ணை, சிங்காரித்து - அலங்கரித்ததனால், என்னபயன் - பிரயோஜனம் யாது, (ஒன்றுமில்லை அதுபோல என்று ஒருவர்சொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்) மூடர் முன்னேபாடல் மொழிந்தால் - மூடருக்கெதிரில் கவியைச்சொன்னால், அறிவரோ - (அதின்சாரத்தை அவர்) அறியவல்லரோ என்றார், எ - று.

திருநெல்வேலியில் சிவதரிசனம் செய்தபோது பாடியது.

3. வேயீன்றமுத்தர்தமைவெட்டினனேயிடையன்
தாயீன்றமேனிதயங்கவே—பேயாகேள்
எத்தனைநாளென்றேயிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டுமவர்க்கு.

இ - ள். இடையன் - இடையனானவன், தாய் - தாயினது, ஈன்ற மேனி - பெற்றவுடம்பு, தயங்க - அசையும்படி, வேயீன்ற முத்தர்தமை வெட்டினனே - விண்டுமுத்தரை வெட்டினனே, (இதென்ன பரிதாபம் என்று ஒருவர்சொல்ல மற்றொருவர்) பேயாகேள் - பேயனேகேட்பாயாக, (இடையன்) பால்குடத்தை—, எத்தனை நாளென்றே இடறுவான் - எத்தனைநாளாய்த்தான் இடறிக்கவிழ்ப்பான், அவர்க்கு - அந்தவிண்டுமுத்தர்க்கு, அத்தனையும்வேண்டும் - அவ்வளவும் தகும் என்றார், எ - று.

விண்டு - மூங்கில். திருநெல்வேலியில் ஓர் இடையன் அரசன் வீட்டுக்குப் பாற்குடம் கொண்டுபோகிறதுவழக்கம், அப்படியிருக்கையில் அவ்வழியில் சிவபெருமானைத் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருந்த ஓர் மூங்கிலானது இவனது பாற்குடத்தை ஒருநாள்போலவே பலநாளும் இடறி

விழச்செய்துபாலேவிலத்தில் சிந்திவந்தது. இதனை அவ்விடையன் அந்த அரசனுக்குத்தெரிவிக்க அவன் ஆட்களைக்கொண்டு அப்புதரைவெட்டிச் சோதிக்க, அதனுள் சிவலிங்கப்பெருமான்தோன்றினர். இக்காரணத்தால் அப்பெருமானுக்கு விண்டுமுத்தரென்றுபெயர். சிவபெருமானுக்குத்தாய் மூங்கில் என்பதற்கும் காரணம் இதுவே. இதனைத் திருநெல்வேலிப் புராணத்தில் பரக்கக்காண்க.

ஓர் வேளாளன் தன்மகளை மருமகன் வீட்டுக்கு அழைத்துச்செல்லும்
வழியில் அன்பின் மிகுதியால் அவளைத் தழுவிச்
செல்வதைக்கண்டு பாடியது.

4. மாங்காட்டுவேளான்மகளைமருமகன்பால்
போங்காட்டிலின்பம்புணர்ந்தானே—ஆங்காணும்
மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

இ - ள். மாங்காட்டு வேளான் - மாங்காட்டு வேளாளன், மகளை - தன்மகளை, மருமகன்பால் போம்காட்டில் - மருமகனிடத்தில் செல்லும் வழியாகிய காட்டில், இன்பம் புணர்ந்தானே - சுகமநுபவித்தானே (இதென்னமுறைகேடு என்று ஒருவர்சொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்), ஆம்காணும்—, மக்கள் மெய்தீண்டல்-மக்களுடம்பைத் தீண்டுதல், உடற்கு இன்பம் ஆம் - (தாய்தந்தையரது) உடம்புக்கு இன்பமாகும், அவர் சொல்கேட்டல் - அவரது சொல்லைக் காதினற்கேட்டல், செவிக்கு இன்பம் ஆம் - காதுக்கு இன்பமாகும், எ - று.

மருமகன் வீட்டுக்குத் தன்மகளை அழைத்துச்செல்லும் வேளாளன் தான்போகும் காட்டுவழியில் இனி இவளை அடிக்கடிகண்டுகளிக்க நேராதே யென்று இன்மொழிகூறி எடுத்தணைத்துச் சென்றான் என்பதுகருத்து.

இவர் மலையும் மலைச்சாரலுமாகிய கடுவழியில்சென்று
வருந்தியபோது பாடியது.

5. குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுமிடியுமெமக்கென்கோவே—ஒன்றும்
கொடாதானைக்கோவென்றுங்காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநாமக்கிவ்விடி.

இ - ள். குன்றும் குழியும்குறுகி - மலைகளையும் பள்ளங்களையும் கிட்டி, வழிநடப்பது - வழிநடத்தலாகியஇத்தொழில், எமக்கு என்றுவிடியும் - நமக்கு என்று முடிவுபெறும், (என்று ஒருவர்சொல்ல அதற்கு மற்றொருவர்) என்கோவே - என்னிறைவனே, ஒன்றும் கொடாதானை - சிறிதும் கொடாதவனை, கோ என்றும் கா என்றும் கூறின் - காமதேனு என்

றும் கற்பகத்தரு என்றும்புனைந்து சொன்னால், இவ்விடிநமக்குஇடாதோ-இந்தத்துன்பம் நமக்குநேரிடாதோ என்றார், எ - று.

இரட்டையரும் காளமேகப்புலவரும் பாடியது.

6. நாணென்றானஞ்சிருக்குநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்றபாணமே—தாணுவே
சீராரூர்மேவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்தநேர்.

இ - ள். நாண்என்றால் - நாணென்றாலோ, நஞ்சு இருக்கும் - நைந் திருக்கும், நல்சாபம் கல்சாபம் - நல்லவில்லென்றாலோ கல்வில்லாகும், பாணம் தான் மண் தின்ற பாணம்-அம்பென்றாலோ மண்ணுண்ட அம்பா கும், (இப்படியிருக்க) தாணுவே - சிவபெருமானே, சீர் ஆரூர் மேவும் - சிறப்புள்ள திருவாரூரிலெழுந்தருளிய, சிவனே - சிவனே, நீ - நீ, நேரார் - பகைவரது, புரம் - முப்புரத்தை, எரித்தநேர் எப்படியோ - நீறு படுத்தின விதம் எவ்வாறோ அறியோம், எ-று.

இவர்கள் திருவாரூருக்குச்சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து மண்டபத் துக்குவந்து தங்கியிருக்குங்காலத்தில், இவருள் ஒருவர் "நாணென்றால்" என்றுதொடங்கி "பாணந்தான்" என்னுமளவும்பாடிவிட மற்றொருவருக்கு அவ்விட்டவிடந் தொடங்கி மற்றதைப் பூர்த்திசெய்யத்தோற்றாமையால் இதனை அம்மண்டபச்சுவரில் எழுதிவைத்து மற்றுஞ்சில திருப்பதிகள் சென்று வணங்கி மீண்டுவந்தபோது காளமேகப்புலவரால் மண்டின்ற என்று தொடங்கி நேர்என்று மற்றதும்பூர்த்திசெய்து அடியில்காள மேகன் என்று கையெழுத்திட்டிருப்பதைக்கண்டு வியந்தார்கள்.

பின் இவ்விருவரும் இவ்வருமைப்புலவரைக்கண்டு களிக்கவேண்டும் இவர் எங்குளர் என்று அங்குள்ளாரைவினவ, அவர்கள் இப்புலவர் இன்றுதான் தேகவியோகமடைந்து அவரது பிரேதம் மயானத்தில் வெந்துகொண்டிருக்கின்றது என்றார்கள். இதைக்கேட்ட இவர்கள் மயானத்திற்சென்று அவரது வாய் வேகிறதைக்கண்டு பாடினது.

7. ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தழலில்வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்றவாய்.

இ - ள். ஆசுகவியால் - ஆசுகவிபாடுந் திறத்தால், அகில உலகு எங் கும் - எல்லா வுலகங்களாகிய எவ்விடத்தும், வீசுபுகழ்-பரிமளிக்கிற கீர்த்தி

யையுடைய, காளமேகமே - காளமேகப்புலவரே, பூசுரா - வேதியா, மண்டின்ற பாணம் என்றவாய்-மண்டின்ற பாணம் என்று சொன்ன உன் வாயானது, விண்கொண்ட செந்தழலில் வேகுதே - ஆகாயத்தை யளாவிய செந்தீயில் வேவாநின்றதே, ஐயையோ-அந்தோ இது என்னபரிதாபம், எ - று.

பாண்டியனைநோக்கிக்கூறியது.

8. புராதனமானதமிழ்ப்புலவீரிந்தப்புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னேவகைகேட்டிலேயோ
தராதலம்வென்றதமிழ்மாறனையுந்தன்றம்பியையும்
இராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே.

இ - ள். புராதநம் ஆனதமிழ்ப்புலவீர் - பழமையாகிய தமிழ்வித்வான்களே, இந்தபுல்குரங்கு - இந்த அற்பமான (குரங்கு), மராமரம்விட்டு இங்கு வந்ததுஎன்னே - மராமரத்தைவிட்டு இவ்விடத்திற்கு வந்ததற்குக் காரணம்யாதோ, வகைகேட்டிலேயோ - இதற்கு விவரம் கேட்கவில்லேயோ, தராதலம்வென்ற - உலகமுழுதும் வென்ற, தமிழ்மாறனையும் தன் தம்பியையும் - தமிழ்ப்பாண்டியனையும் அவன் தம்பியையும், இராகவன் என்றும் இலக்குவன் என்றும் இருந்தது - ஸ்ரீராமனென்றும் லக்ஷ்மணனென்றும் எண்ணி இங்கேயிருந்துவிட்டது, எ - று.

இவர்கள் பாண்டியன் சமூகத்திற்சென்று அவனால் பரிசில்பெறுஞ்சமயத்தில் துர்மந்திரியாகிய ஒருவன்விலக்க, அவன்மீது கோபங்கொண்டு ஒருவர் மற்றொருவரைநோக்கி இந்தப்புன்குரங்கு மராமரம்விட்டு இங்கு ஏன்வந்ததென வினவ, அதற்கு விடையாக மற்றொருவர் பாண்டியனை இராமனாகவும் அவன் தம்பியை இலக்குமணனாகவும் புகழ்ந்தும், தடுத்தவனைக் குரங்கு என்று நிந்தித்தும்பாடினர் என்பது கருத்து.

வீரசம்பு என்பவர் கொடுத்தபரிசை இரட்டையர் இடதுகையால்
வாங்கினதற்கு வீரசம்பு வினவாகப்பாடியது.

9. பதிவீரசம்புவென்றுபாராமற்கல்விக்
கிதமுடைபிரட்டையரேயீகை—உதவில்வலக்
கைத்தலத்திற்கொண்டுகளிக்காமலும்மிடது
கைத்தலத்திற்கொள்ளுவதேன்காண்.

இ - ள். கல்விக்கு இதம் உடை இரட்டையரே - கல்வியால் உலகத்துக்கு நன்மைசெய்தலையுடைய இரட்டையரே, வீரசம்பு - வீரசம்பு என்கிற என்னை, பதிஎன்று பாராமல்-உமக்குப்பிரபுஎன்றுநோக்காமலும், ஈகைஉதவின்-யாம் கொடைப்பொருளைக் கொடுத்தால், (அதனை) வலக்கைதலத்தில்

கொண்டு களிக்காமல் - வலக்கையிலேற்று மகிழாமல், உம் - உமது, இடது கைத்தலத்தில் கொள்ளுவது - இடைக்கையி லேற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணம், என் - யாது, எ - று.

இரட்டையர்விடை.

10. கூவராயன் றியாகங்கொள்வோம்வலக்கைமுடி
யாவர் தரினுமிடக்கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணிமின்ஞர்மதனேவீரசம்புவேயினிநாம்
இன்பமுநேரோமினி.

இ - ள். பூவுலகில்-பூலோகத்தில், மின்பணி-மின்கொடியும் வணங்குதற்குரிய, மின்ஞர் - மாதருக்கு, மதனே - மன்மதனே, வீரசம்புவே - வீரசம்புவே, கூவராயன் தியாகம்-கூவராயன் தருகிறகொடைப் பொருளை, வலக்கை கொள்வோம் - வலக்கையால் வாங்குவோம், முடி - மகுடமணிந்த, யாவர்தரினும் - எவர் கொடுத்தாலும், இடக்கைகொள்வோம் - இடக்கையால் வாங்குவோம், இனி - இனி, நாம் - யாம், இன்பமும் நேரோம் - சுகத்தையும் வேண்டிலோம், எ - று.

வீரசம்புவினு.

11. என்னுடையபேரும்புகழுமிருஞ்சீரும்
என்னுடையவீகையுங்கண்டெப்படிநம்—முன்னவனை
ஆவலுடனேயதிகமாய்ச்சொன்னீரிரட்டையரே
கூவராயன்னியல்பென்கூறு.

இ - ள். என்னுடையபேரும்-என்பெயரையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், இருஞ்சீரும்-பெருஞ்சிறப்பையும், என்னுடைய ஈகையும்-எனது ஈகையையும், கண்டு-பார்த்தும், எப்படி-எவ்வாறு, நம்முன்னவனை-நம்தமையனை, ஆவலுடனே - விருப்பத்துடனே, அதிகமாய்ச்சொன்னீர் - அதிகமாய்ச் சொன்னீர், இரட்டையரே - இரட்டைப்புலவரே, கூவராயன் இயல்பு என் - கூவராயனது தன்மையாது, கூறு-சொல்வீராக, எ - று.

கொடையில் தன்னினும் சிறந்தவனுகையால் முன்னவன் என்றுன்.

இரட்டையர்விடை.

12. மாதாபிதாவுமவன்மன்னுகுருதெய்வமவன்
தாதாவவனேதருங்கீர்த்திக்—காதாரன்
திவாகசமுத்திரன்றண்கூவராயன்றன்
ஈகைதனைச்சொல்லவெளிதோ.

இ - ள். மாதாபிதாவும் அவன் - (எமக்கு) தாய்தந்தையரும் அவனே, மன்னு-சீலபெற்ற, குருதெய்வம் அவன்-குருவும்தெய்வமும் அவனே, தாதா - கொடையாளி, அவனே - அவனே, தரும்கீர்த்திக்கு ஆதாரன் (அவனே)-உண்டாகின்ற கீர்த்திக்கு ஆதாரமானவன் அவனே, தியாக சமுத்திரன் - தியாகம் கொடுப்பதில் சமுத்திரம்போல அளவிடற்கு அரியவன், தண் - சாந்தகுணமுள்ள, கூவராயன் தன் ஈகைதனை - கூவராயனுடைய ஈகையை, சொல்லஎளிதோ-சொல்லுதல் எளிமையுடையதோ, எ - று.

சொக்கநாதப்புலவர்.

கறுப்பனென்னும் சீமானைப் புகழ்ந்துபாடியது.

1. சீர்கறுத்த முகிற்கரத்தான் கஸ்தூரிபூபனருள் சேயாவென்றும், ஓர்கறுப்புமில்லாத தொண்டைவள நாட்டிருக்கு முசித வேளே, ஆர்கறுப்பனென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமுன்னையன்பினுலே, பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினல் வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே.

இ - ள். சீர் - சிறப்புள்ள, கறுத்த முகில் - கரிய மேகம்போன்ற, கரத்தான் - கொடைக்கையினை யுடையவனுகிய, கஸ்தூரிபூபன் அருள் சேயா - கஸ்தூரி பூபதிபெற்ற புதல்வனே, என்றும் - எக்காலத்தும், ஓர்கறுப்பும் இல்லாத - ஒருகளங்கமுமில்லாத, தொண்டை வளநாடு இருக்கும் - வளமாகிய தொண்டை நாட்டில் வாழ்கின்ற, உசிதவேளே-சிறந்த மன்மதனே, ஆர் - யாவர், கறுப்பன் என்றுசொல்லி அழைத்தாலும்-கறுப்பன் என்றுகூப்பிட்டாலும், நாம்-யாம், உன்னை-உன்னை, அன்பினுலே - அன்பினுலே, பேர்கறுப்பன் என-பேரால் கறுப்பனென்றும், நிறம்சிவப்பன் என-நிறத்தால் சிவப்பன் என்றும், கீர்த்தியினல் வெளுப்பன் என-புகழினல் வெளுப்பனென்றும், பேசுவோம்-சொல்வோம், எ - று.

என்றும் ஓர் கறுப்புமில்லாத தொண்டைவளநாடு என்றது எக்காலத்தும் சிறுவிலைக்காலம் முதலிய குற்றமில்லாத தொண்டைவளநாடு என்றபடி. இவன் செந்நிறமுடையவனுதலால் நிறஞ்சிவப்பனென்றும் கீர்த்திக்கு நிறம் வெண்மையாதலாலும், இவன் அதனை யுடையனுதலாலும் கீர்த்தியினல் வெளுப்பன் என்றும் கூறினர்.

இதுவுமது.

2. பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றேம்பின்பு
பெரியநரவாகனமும்பெற்றேம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுரைப்பக்கேண்மோ

தெள்ளிலகுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவநகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவளர்கறுப்பவுன்னைவாழ்த்தினோமே.

இ - ள். பிள்ளைவயதினில் - பிள்ளைப் பருவத்திற்றானே, கல்விகற்றோம்-கல்விகற்றோம், பின்பு பெரியநரவாகநமும் பெற்றோம் - பின்னர் பெரிதாகிய சிவிகையையும் பெற்றோம், பூமி உள்ள அளவும் கீர்த்திநிலை நிறுத்திக்கொண்டோம்-பூமி உள்ளவரையில் புகழைநிலைபெற்று விளங்கச் செய்துகொண்டோம், ஒரு குறையும் இல்லை - எமக்குஒருகுறையும்இல்லை, இனி உரைப்பக்கேள் - இனிசொல்லக்கேள், தெள் இலகு சிதம்பரத்தை - ஞானம் விளங்குகின்ற சிதம்பரத்தை, தெரிசித்தோம் - சேவித்தோம், பின்-அதன்பின், சேல்கருங்கண்-சேல்மீன்போன்ற கரியகண்களையும், தளவம் நகை-முல்லையரும்பு போன்ற பற்களையுமுடைய, தெய்வயானை வள்ளி-தெய்வயானை வள்ளியம்மை ஆகிய (இவர்கள்), புணர் - புணர்கின்ற, சிவப்பனையும் துதித்தோம்-முருகக்கடவுளையும் துதித்தோம், எங்கள் மரவை வளர் கறுப்ப - எமது மாவையில் வளர்கின்ற கறுப்பனே, உன்னை வாழ்த்தினோம்-உன்னையும் வாழ்த்தினோம், எ - று.

தெள் இலகு சிதம்பரம் என்பதற்கு எல்லாத்திருப்பதிகளிலும் சிறந்ததென்று தெளிந்தெடுக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற எனினும் பொருந்தும். செவப்பு நிறமுடையவனாகையால் முருகனை சிவப்பன் என்றார். கல்வி கற்றல் முதல் சிவப்பனைத் துதித்தல் ஈறாயுள்ள இகலோகபரலோக சாதனங்களுக்கு கறுப்பன் என்னும் சீமான் துணையாய் நின்றமையால் "கறுப்ப உன்னை வாழ்த்தினோம்" என்றார்.

3. எல்லப்பனம்மை யப்பன் றருதிருவேங்கட ராமனெழிற்
சீராமன்,வல்லைக்கொண்டமனுடனேமாதை வெங்கடேசனைப்போல்
வரிசைதந்தான், செல்லத்தம்பியருடனே மாவையில் வாழ் கறுப்
பண்ணன் றெருவீதிக்கே, பல்லக்குத்தான் சுமந்தானது நமக்கோ
ராயிரம் பொன் பரிசுதானே.

இ - ள். எல்லப்பன் அம்மையப்பன் - எல்லப்பனம்மையப்பன், தரு-பெற்ற, திருவேங்கடராமன் - திருவேங்கடராமனையும், எழில்-அழகுள்ள, சீராமன் - சீராமனையும், வல்லக்கொண்டமனுடனே - வல்லைக்கொண்டமனென்பவனோடு, மாதை வெங்கடேசனைப்போல் - மாதைவெங்கடேசனைப் போல, வரிசைதந்தான் - வரிசைகொடுத்தான், செல்லத்தம்பியருடனே - செல்லத்தம்பியரோடு, மாவையில்வாழ் கறுப்பண்ணன் - மாவையில் வாழ்கின்ற கறுப்பண்ண னென்பபவன், தெருவீதிக்கு - தெருவீதியளவும்,

பல்லக்குத்தான்சுமந்தான்-பல்லக்கையும் தானேசுமந்து சென்றான், அது - அச்செயல்,நமக்கு ஓர்ஆயிரம் பொன் பரிசுதான் - நமக்கு ஒரு ஆயிரம் பொன்னைப் பரிசிலாகத்தந்ததுபோலாகும், எ - று.

4. மெய்யிலே யொருபாதி யுமைக்களித்த செங்காட்டுவிமலனு ரே, மய்யிலேதோய்ந்தவிழிச் சந்தனமான்றலைக் கறியைவளமாயா வின், நெய்யிலேதான்சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும் படைத்திரு ந்து நீர்தானின்று, கய்யிலேமழுவெடுத்தாற் பொய்யாமோ பிள்ளை கொன்ற களவுதானே.

இ - ள். மெய்யிலே ஒருபாதி- உடம்பில் ஒருபாதியை, உமைக்கு அளித்த - உமாதேவிக்குக் கொடுத்த, செங்காட்டு விமலனுரே - திருச்செங் காட்டி லெழுந்தருளிய பரிசுத்தரே, மய்யிலே தோய்ந்தவிழி - அஞ்சநத் திலேபடிந்த கண்களையுடைய, சந்தனமான் - சந்தந நங்கையானவள், தலைக் கறியை - தலைக்கறியை, வளமாய் - சுவையுண்டாக, ஆவின்நெய்யிலே தான் சமைத்துக் கொடுத்திருந்தும்-பசுவின் நெய்யிலே சமைத்துக்கொடுத் திருந்தும், படைத்திருந்தும் - (இலையில்) பரிமாறியிருந்தும், நீர்தான் கய் யிலே மழுஎடுத்தால்-நீர் இன்றுகையில் மழுவைத்தாங்கி யிருந்தால், பிள்ளை கொன்றகளவு பொய்யாமோ-பிள்ளையைக்கொன்ற குற்றம் மறையுமோ.

சந்தநங்கை - சிறுத்தொண்டன் மனைவி.

5. துப்பரையுமரகதத்தின் கொழுந்தரையு மொன்றாகத் துலங்கு மெய்யா, செப்பரியபுலியதளைத் தரிக்குமுத்தராபதியிற் சிவனே நீ தான், அப்பரையும் விழுங்கியொரு பிள்ளையுந்தின்றாற்றாமலையோ வின்னும், கப்பரையுங்கையுமாய்ப் புறப்பட்டாய்நல்லதிருக் காட்சி தானே.

இ - ள். துப்பரையும் - பவளத்தையும், மரகதத்தின் கொழுந்தரை யும் - மரகதத்தின் கொழுந்தையும், ஒன்றுஆக - ஒன்றாம்படி, துலங்கும்- விளங்குகின்ற, மெய்யா - திருமேனியை யுடையவனே, செப்பு அரியபுலி அதளை தரிக்கும் - சொல்லுதற்கரிய புலித்தோலை யணிகின்ற, உத்தரா பதியில் சிவனே - உத்தராபதியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, அப் பரையும் விழுங்கி - அப்பர்சுவாமியையும் விழுங்கி, ஒருபிள்ளையும் தின்று- ஒருபிள்ளையையும்தின்று, ஆற்றாமல்-பசியைச்சகிக்காமல், ஐயோ-அந்தோ, இன்னும் கப்பரையும்கையுமாய் புறப்பட்டாய்-இன்னும் கப்பரையும்கையு மாய் வெளிப்பட்டாய், நல்லதிருக்காட்சிதானே-(இது) நல்லதரிசநந்தான்.

செழுந்தமிழப்பரைச் சிவலிங்கமாகி, விழுங்கிய என்றார் மேலோரும். ஒருபிள்ளையென்றது சிறுத்தொண்டன் மகனாகிய சீராளனை.

6. அடிபட்டீர்கல்லாலு மெறிபட்டீரத்தனைக்கு மாளாயந்தப், படி பட்டும் போதாம லுதைபட்டீ ரிப்படியும் படுவாருண்டோ, முடி பட்டசடையுடையீர் கழுக்குன்றீர்முதற்கோணன் முட்டக்கோண ல், இடிபட்டும் பொறுத்திருந்தீர் சிவசிவாவுமைத் தெய்வமென்ன லாமே.

இ - ள். அத்தனைக்கும் ஆளாய்-அவ்வளவு பாடுகளுக்கும் உட்பட்டு, அடிபட்டீர் - பிரம்படிபட்டீர், கல்லாலும் எறிபட்டீர் - கல்லினலும் எறி யப்பட்டீர், அந்தபடி பட்டும் போதாமல் உதை பட்டீர் - அந்தவிதமாய் அடிபட்டதும் போதாமல் உதையும் பட்டீர், இப்படியும்படுவார் உண்டோ, இப்படியும் படுவாருளரோ, முடிபட்ட சடையுடையீர் - முடியோடுகூடிய சடையுடையவரே, கழுக்குன்றீர் - திருக்கழுக்குன்றத்தை யுடையவரே, முதல்கோணல் முட்டக்கோணல் - முதலில் கோணலுண்டானல் முழு தும் கோணலாகவேமுடியும், இடிபட்டும் பொறுத்து இருந்தீர் - இடிபட் டும் பொறுத்திருந்தீர், சிவசிவா-சிவனேசிவனே, உம்மை தெய்வமென்னல் ஆமே - உம்மைத் தெய்வமென்று சொல்லுதல் பொருந்துமோ, எ - று.

பிரம்படிபட்டது வைகையாற்றங்கரையில் பிட்டுக்கு மண்சுமக்கவந்த போது. கல்லாலெறிபட்டது - சாக்கிய நாயனரால். உதைபட்டது - கண் ணப்பநாயனரால். முதலில் ஒருவனல் அடிபட்டுப் பின்பலராலும் அடியும் உதையும் பட்டதனல் "முதல்கோணல் முட்டக்கோணல்" என்றூர்.

7. செல்லாரும் பொழில்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாண தேவா வும்மைக், கல்லாலும் வில்லாலுஞ் செருப்பாலும் பிரம்பாலுஞ் கடிந்துசாடும், எல்லாருநல்லவரென் றெண்ணியருளீந்ததென்ன விகழ்ச்சியொன்றும், சொல்லாமன் மலரால் விட்டெறிந்த வனைக் காய்ந்ததென்ன சொல்லுவீரே.

இ - ள். செல்ஆரும் - மேகங்களில் படிகின்ற, பொழில் - ...ஆகிய,
கள், புடைசூழ் - பக்கங்களில் சூழப்பெற்ற, புலியூர் அம்பலவா... ...த்துடன்,
புலியூரிலுள்ளபொற்சபையில் வாழ்பவனுகியதேவனே, உம்மை... ஆக்கினன்-
கல்லாலும் வில்லாலும் செருப்பாலும் பிரம்பாலும் - கல்... குற்றமில்லாத,
கடிந்துசாடும் - கோவித்துஅடித்த, எல்லாரும் நல்லவர்என...
வரும் நல்லவர் என்று நினைத்து, அருள்ஈந்தது என்... உள்ளது என்பது
தென்ன, இகழ்ச்சி - பழிமொழிகள், ஒன்றும்சொல்... ...ம் உவமித்தார். கலை -
லாமல், மலரால் விட்டெறிந்தவனை - புஷ்பங்க... விட்டு அகலான்-பசிவயி
வனை, காய்ந்தது என்ன-எரித்துவிட்டதென்ன, ...ான் இருகண்விட்டு அக
ராக, எ - று. ... அகிலமதாகும் அமுது -
வில்லாலடித்தவன் - அருச்சுனன். ...ப்பாலகர்களும் என்வசமாயிருக்

8. நல்லாளை யிடமருவுந் தியாகையா வுமதிடத்தினியாயங்காணோம், கல்லாலேயெறிந்தோர்க்குஞ் செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங் கடிந்துபோரில், வில்லாலேயடித்தோர்க்குங் கொடுத்தீரேயல்லாமல் விழிநீர்சோர, எல்லாமுன்செயலென்றே யிருப்போருக்கியாதேனு மீகிலீரே.

இ - ள். நல்லாளை - உமாதேவியை, இடம்மருவும் - இடது பாகத்திற்பொருந்திய, தியாகய்யா - தியாகராயரே, உமது இடத்தில் - உம்மிடத்தில், நியாயம்காணோம் - நீதியைக்கண்டிலோம், கல்லாலே எறிந்தோர்க்கும் - சாக்கியநாயனாருக்கும், செருப்பு அடியாய்-செருப்புக்காலால், உதைத்தோர்க்கும் - உதைத்த கண்ணப்பருக்கும், கடிந்து-கோவித்து, போரில் - யுத்தத்தில், வில்லாலே அடித்தோர்க்கும்- அருச்சுனனுக்கும், கொடுத்தீரே யல்லாமல்-அவர்கள் விரும்பினவற்றை கொடுத்தீரே யல்லாமல், விழிநீர் சோர - கண்ணீர் ஒழுக, எல்லாம் உன்செயல்என்றே இருப்போர்க்கு - யாவும்உன்செயலென்று இருப்பவர்களுக்கு, யாதேனும்-யாதாயினும், ஈகிலீர்-கொடுக்கிலீர்—, எ - இதென்ன அநியாயம், எ - று.

9. பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவீ ரினத்தோடேயினஞ்சேரும்பரிசே போலத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரிநாட் டொருபுதுமை சாற்றக்கேளீர், கண்காணநரையான்மேல் வெண்காடை வீற்றிருக்கக்கண்டோமந்த, வெண்காடையிடப்புறத்தே பச்சையன்னங்கலந்திருக்கும் விதங்கண்டோமே.

இ - ள். பண்காணும் தமிழ்ப்புலவீர்-பண்களைக்கொண்ட தமிழையாராய்ந்த புலவர்களே, இனத்தோடே இனம் சேரும்பரிசேபோல - சாதி [illegible]டுசாதி சேருந்தன்மையேபோல, தண்காவி மலர்த்தடம்சூழ்-குளிர்ச்சி

பொ குவளைமலர்த் தடாகங்கள்சூழ்ந்த, காவிரிநாட்டு - காவிரி நதிபாயும் - மரகதசோழநாட்டில், ஒரு புதுமை-ஒரு புதுமையுண்டு, சாற்றக்கேளீர்-விளக்குகின் சொல்லக்கேளுங்கள், கண்காண-பிரத்தியக்ஷமாய், நரையான் அதனை தரிக்குமின்மீது, வெண்காடை வீற்றிருக்கக் கண்டோம்-வெள்ளிய பதியில் சிவனை க்கப் பார்த்தோம், இந்தவெண்காடை இடப்புறத்தே-இந்த பரையும் விழுங்கி -ன் இடதுபக்கத்தில், பச்சை அன்னம் கலந்துஇருக்கும் ஒருபிள்ளையையும்தில்லைசையன்னம் சேர்ந்திருக்கப் பார்த்தோம், எ - று.

இன்னும் கப்பரையும் எனினுமாம். நரையான் - (நரைஆன்) வெள்ளை
மாய் வெளிப்பட்டாய், ந வண்காடு ஐ) திருவெண் காட்டிலுள்ள சிவபெரு
செழுந்தமிழப்பரைச் சைசநிறமுள்ள அன்னம்போல் பவளாகிய உமா
ஒருபிள்ளையென்றது சிறத்தெ

10. இந்திரன்கலையாயென் மருங்கிருந்தானக்கினியுதரம் விட்டகலான், யமனெனைக்கருதானரனெனக்கருதி நிருதிவந்தென்னையென்செய்வான், அந்தமாம்வருணனிருகண் விட்டகலானகத்தினின் மக்களும்யானும், அனிலமதாகுமமுதினைக் கொள்வோம்யாரெதிரெமக்குளாருலகில், சந்ததமிந்தவரிசையைப் பெற்றுத்தரித்திரராசனைவணங்கித், தலைசெயுமெம்மைநிலை செய்சற்கீர்த்திச்சாளுவகோப்பையனுதவும், மந்தரபுயத்தான்றிப்பையராயன் மகிழ்வொடு விலையிலாவன்னேன், வாக்கினற்குபேரனக்கினனவனே மாசிலீசானபூபதியே.

இ-ள். இந்திரன்-தேவேந்திரன், கலைஆய்-ஒருகூருகி, என்மருங்கு இருந்தான்-என்னிடத்தி லிருந்தான், அக்கினி-தீக்கடவுள், உதரம் விட்டு அகலான்-வயிற்றைவிட்டுநீங்கான், என்னை அரன்எனக்கருதி-என்னைச் சிவனென்றுநினைத்து, எமன்கருதான்-எமன் நினைக்கமாட்டான், நிருதிவந்து என்னை என்செய்வான்-நிருதியானவன்வந்து என்னையாதுசெய்யமாட்டுவான், அந்தம்ஆம் வருணன்-அழகாகியவருணன், இருகண்விட்டு அகலான்-இரண்டு கண்களையும்விட்டு நீங்கமாட்டான், அகத்தினில்-வீட்டில், மக்களும் யானும்-பிள்ளைகளும் யானும், அனிலமதுஆகும் அமுதினைக் கொள்வோம்-காற்ருகிய அமிர்தத்தையுட்கொள்வோம், உலகில்-உலகத்தில், எமக்கு எதிர்-எமக்குநிகராவார், யார் உளார்-யாரிருக்கிருர்கள், சந்ததம்-எப்பொழுதும், இந்த வரிசையைப்பெற்று-இந்த முறைமையைப்பெற்று, தரித்திரராசனை வணங்கி-தரித்திரராஜனைத்தொழுது, தலைசெயும் எம்மை-வாழ்ந்து தழைக்கின்ற எங்களை, நிலைசெய்-நிலைப்படுத்திய, சற்கீர்த்தி-நல்ல கீர்த்தியையுடைய, சாளுவகோப்பையன் உதவும்-சாளுவகோப்பையன் பெற்ற, மந்தரபுயத்தான்-மந்திரமலைபோலும் தோள்களையுடையவனுகிய, திப்பையராயன்-திப்பையராயனென்பவன், மகிழ்வொடு-சந்தோஷத்துடன், அன்னேன் வாக்கினல் - அவனது சொல்லினல், குபேரன் ஆக்கினன்-குபேரனகப்பண்ணினன், அவனே மாசு இல் - அவனேகுற்றமில்லாத, ஈசானபூபதி - ஈசாநதிக்குக் கதிபதியானவன், எ - று.

தான் உடுத்த ஆடைகந்தையாய்ப் பலதொளைகள் உள்ளது என்பது தோன்ற ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரனைக்கலையாக உவமித்தார். கலை - வஸ்திரம். (வாசம்). மருங்கு-பக்கம், அக்கினிஉதரம்விட்டுஅகலான்-பசிவயிற்றைவிட்டொழியவில்லை, அரன்-வறியன், வருணன் இருகண்விட்டு அகலான் - நீர் இருகண்ணை விட்டொழியவில்லை. அனிலமுதாகும் அமுது - வாயு, இதில் இந்திரன்முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களும் என்வசமாயிருக்

கிறார்களாதலால் ஈனக்குஈகராவார் உலகத்தில் ஒருவருமில்லையென்றும், பசிமுதலியன வருத்துகின்றன என்றும் இருபொருள் தோன்றுதல்காண்க.

11. வண்டுகிண்டியதொங்கலோதிகுணக்கெழுந்திடுமநிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதரமூருவானவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுகமமுதவாயிதழ்தும்பியோ
அரிகையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டநண்புமுதாரமுந்தவறாதகோகனகானனன்
குத்திபல்லவராயமேருகுணாளதிப்பையன்வரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகைச்சிலைநாணெனப்புகலாவிடின்
தூரமோவதிபாரமோவொருசேரனுக்கொருதொங்கலே.

இ - ள். கொண்டநண்பும் உதாரமும் - கொண்டநட்பிலும் உதார குணத்திலும், தவறாத - பிழைபடாத, கோகனகஆனனன் - தாமரைமலர்போலும்முகத்தையுடையனும், குத்தி பல்லவராயன் - குத்திபல்லவராயனும், மேருகுணாளன் - மேருமலைபோல அசையாத பெருங்குணத்தை யுடையவனுமாகிய, திப்பையன் வரையின்மேல் - திப்பையனது மலையின்மீது, அன்னமன்ன உலாவுவீர் - அன்னம்போல உலாவுகின்ற மாதரே, (உமது) வண்டு கிண்டியதொங்கல் ஓதி - வண்டுகள் கிளறுகின்ற பூமாலையையணிந்த கூந்தலானது, குணக்கு எழுந்திடும் அநிலமோ - கிழக்கேயுண்டாய் வருகிற காற்றோ, பயோதரம் - தனங்கள், மன்னும் நூபுரமோ - நிலைபெற்ற சிலம்போ, ஊருவானவர் கணிகையோ - தொடை தேவவேசையோ, முகம் அண்டர் பூபதிவனிதையோ - முகமானது தேவராஜனாகிய இந்திரன் மனைவியோ, அமுதவாய் இதழ்தும்பியோ - அமிர்தமூறுகின்ற வாயிதழானது வண்டுதானோ, பிறந்திடம் - பிறந்தஇடமானது, அரிகைஆயுதமோ - திருமாலின் கையிலுள்ள ஆயுதமோ, துண்டம் - கண்டமாகிய, வெள்பிறை - வெள்ளிய பிறையைத்தரித்த, வேணி - சடையையுடைய பரமசிவனது, கைசிலைநாண் எனபுகலாவிடின் - கைவில்லின் நாணென்று நீர்சொல்லாவிடின், உயர் சேரனுக்கு ஒரு தொங்கல் - உயர்ந்தசேரனது ஒப்பற்ற மாலையானது, தூரமோ - எனக்கு தூரமாயிருப்பதோ, அதிபாரமோ - பெருஞ்சுமையோ, எ - று.

குணக்கெழுந்திடுமநிலம் - கீழ்காற்று. இதற்குக்கொண்டல் என்பது பரியாயம். கொண்டல் மேகத்தையு முணர்த்துமாதலால் உமது கூந்தலானது மேகமோஎன்றபடி. சிலம்பு - மலையையுமுணர்த்து மாதலால் உமது தனம் மலையோஎன்றபடி. வானவர்கணிகை - அரம்பை, இதுவாழையையுணர்த்துமாதலால்உமது தொடைவாழைத்தண்டோஎன்றபடி. அண்டர்பூபதிவனிதை - சசி, இதுசந்திரனையும்உணர்த்துமாதலால்உமதுமுகப்பூர்ணசந்

திரனோ என்றபடி. தும்பி-வண்டு, இது தேனுக்கும் பரியாயமொழி யாதலால் உமது இதழ் தேனோ என்றபடி. அரிகையாயுதம்-சக்கரம்,(ஆழி) இது கடலையு முணர்த்துமாதலால் உமதுபிறப்பிடம் திருப்பாற்கடலோ என்றபடி. துண்டவெண்பிறை வேணிகைச்சிலநாண் - ஆதிசேஷன், இதுவாசுகியையு முணர்த்துமாதலால், வாசுகி என்று நீர்சொல்லாவிடின் என்றபடி. உயர் சேரனுக்கொரு தொங்கல் - பனம்பூமாலை. தூரமோ வதிபாரமோ என்றது இந்தப்பனைமடலாற்செய்த குதிரையை நானூர்ந்தாயினும் உன்னைப் பெறுவேன். (மடலேறுவேன்) என்றபடி.

12. சந்திரனுக் குடலூனனந் தனதனுக்கோர் கண்ணூனனந் தருவினீழல், இந்திரற்கோ பகக்குறியா மியமனுக்கோ புழுக்காலா மிரவியீன்ற, மைந்தனுக்கோ கான்முடமாம் வனசனுக்கோர் தலைகுறையாம் வரலாறீதேல், பந்தமுளமானிடரைவிதிவிடுமோ வாலவாய்ப் பதியுளானே.

இ - ள். ஆலவாய் பதிஉள்ளானே - திருவாலவாய் என்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே, சந்திரனுக்கு - சந்திரனுக்கு, உடல் ஊனம் - உடற்பழுது, தனதனுக்கு ஓர்கண்ஊனம் - குபேரனுக்கு ஒருகண் பழுது, தருவின்நீழல் இந்திரற்கோபக்குறி ஆம் - கற்பகத்தருவின் நிழலிலிருக்கிற இந்திரனுக்கோ (உடம்புமுழுதும்) யோனிக்குறி, இயமனுக்கோ புழுக்கால் ஆம் - யமனுக்கோ புழுத்தகாலுண்டு, இரவிஈன்றமைந்தனுக்கோ கால் முடம் ஆம் - சூரியன்பெற்ற புதல்வனுக்கோ கால்முடமாகும், வனசனுக்கு ஓர்தலைக்குறைஆம் - தாமரைமலரை யாசநமாக வுடைய பிரமனுக்கு ஒரு தலைகுறையாகும், வரலாறு ஈதேல் - வரலாறு இதுவாயின், பந்தம் உள மானுடரை - பாசக்கட்டுள்ள மனிதரை, விதிவிடுமோ - ஊழ்வினையானது விடுமோ, எ - று.

உடலூனம் - களங்கமும் வளைவும், கண்ணூனம் - குருட்டுத்தன்மை, இரவியீன்றமைந்தன் - சனி.

சொக்கநாதப்புலவர் பல்லக்கின்மேல் ஆடம்பரத்தோடு வருவதைக்
கண்டு தட்டானாகிய அரிகரபுத்திரன் என்னும் வித்வான் மனம்
பொறாது அவரைப் பலகேள்விகள்கேட்டு
அவமானஞ் செய்து அவர் பல்லக்குக்கொம்பை
முறித்தெறிந்த போது பாடியது.

13. அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமுமகப்பொருளும் [லி
தொட்டாதிதொட்டப்ரபந்தமெல்லாநம்மைச்சொல்லச்சொல்
ஒட்டாரங்கட்டிநம்பல்லக்குக்கொம்பையொடித்தெறிந்த
தட்டாரப்பையலரிகரபுத்ரனைச்சண் ..னினனே.

இ-ள். அட்டாவதானமும் - அஷ்டாவதானமும், தொல்காப்பியமும் - தொல்காப்பியமென்னும் இலக்கணமும், அகப்பொருளும் - அகப்பொருளிலக்கணமும், தொட்டாதிதொட்ட பிரபந்தம் எல்லாம் - மேலான நூல்களெல்லாம், நம்மை சொல்லச்சொல்லி - நம்மைச்சொல்லும்படி சிர்ப்பந்தித்து, ஒட்டாரங்கட்டி - பிடிவாதம்பண்ணி, நம்பல்லக்குக் கொம்பை ஒடித்தெறிந்த-நமதுபல்லக்குக் கொம்பை முறித்தெறிந்த, தட்டாரப்பையல் - தட்டாரப்பையலாகிய, அரிகரபுத்ரனைச் சண்ணினன்-அரிகரபுத்ரனைச் சாடினேன், எ-று.

14. பண்டனைப்பண்டனைபோதுபெம்மானைப்பனிவரைக்கோ
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுத்தண்டனைத்தண்டனைமூ
தண்டனையண்டர்தொழுந்திருமாற்பேறமர்ந்தமணி
கண்டனைக்கண்டனையானெஞ்சேமுத்திகண்டனையே.

இ-ள். நெஞ்சே-மனமே, பண்டனை - பழையோனை, பண்தனை ஓதுபெம்மானை - பண்ணைப்பாடுகின்ற பெருமானை, பனிவரை கோதண்டனை - மேருமலையாகிய வில்லையுடையவனை, தண்டனைசெய்யும் உத்தண்டனை - (துஷ்டர்களை) சிக்ஷைசெய்கின்ற உக்கிரமூர்த்தியை, தண்டனை - கதையையுடையவனை, மூதண்டனை - பழமையாகிய அண்டங்களையுடையவனை, அண்டர்தொழும்-தேவர்கள்வணங்குகின்ற, திருமாற்பேறு அமர்ந்த-திருமாற்பேறு என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கிற, மணிகண்டனை - நீலமணிபோலும் கண்டத்தையுடையவனை, கண்டனையாயின் - கண்டாயானால், முத்திகண்டனை - மோக்ஷத்தைக் கண்டவனானாய், எ-று.

15. துளைபடுமாமரமோரேழுமெய்தவன்றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியொன்றேகடந்ததொளிர்தரள
வளைபடுவாவிமணவைமன்கூத்தன் வகுத்தகவி
தளைபடுகாலுடனேகடலேழுந்தாண்டினதே.

இ-ள். துளைபடும் மாமரம் ஓர் ஏழும் எய்தவன்-தொளையாதற்குரிய பெரிய மராமரங்கள் ஒரேழையும் அம்பெய்து தொளைத்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது, தூதுகவி-தூதாகியகவி, உளைபடு-சேறுபொருந்திய, வாரிதி ஒன்றே கடந்தது - ஒருகடலை மாத்திரம் தாண்டினது, ஒளிர்தரளவளைபடு வாவி - பிரகாசிக்கிற முத்துக்களைப் பெறுகின்ற சங்கம்பொருந்திய தடாகங்கள் சூழ்ந்த, மணவை - மணவை நகரத்துக்கு, மன் - தலைவனாகிய, கூத்தன் - ஒட்டக்கூத்தன், வகுத்த - செய்த, கவி-கவியானது, தளைபடுகாலுடனே - தளைபொருந்திய காலோடு, கடல் ஏழையும் தாண்டினது - ஏழுகடலையும் தாண்டினது, எ-று.

கவியிரண்டில் முன்னது வாநரம் (அநுமான்), பின்னது செய்யுள் தலை, கால் செய்யுளடி. ஒட்டக்கூத்தனுடைய கவியின்புகழ் எழுகடலையும் கடந்துசென்று விளங்குகின்றது என்பது கருத்து.

16. துங்கா தராதலமெல்லாமொருமிக்கத்துய்த்தநர
சிங்கா தராதரந்தானறிந்தேநல்கச்சேலம்வந்த
கெங்கா தராநின்புகழ்கேட்டசைப்பன்கிரீடமென்றே
வெங்கா தராவுக்குச்செய்தானிலைமலர்வேதத்தனே.

இ-ள். துங்கா - பரிசுத்தனே, தராதலம் எல்லாம் - பூமி முழுதும், ஒருமிக்கத்துய்த்த - ஒருமிக்கவிழுங்கின, நரசிங்கா - நரசிங்கனே, தராதரம் அறிந்து - (வருவோருடைய) தராதரங்களை யாராய்ந்துணர்ந்து, நல்க - (அவரவர்க்குத் தகுதியாக) கொடுக்க, சேலம்வந்த-சேலத்தில் அவதரித்த, கெங்காதரா - கெங்காதரனே, நின்புகழ்கேட்டு - உன் கீர்த்தியைக்கேட்டு, கிரீடம் அசைப்பன்என்றே - மகுடத்தையசைப்பனென்று நினைத்தே, மலர் வேதத்தன்-தாமரை மலரையுடைய பிரமன், அராவுக்கு- ஆதிசேடனுக்கு, வெங்காதுசெய்தான் இல்லை - கொடிய காதைப்படைத்தானில்லை, எ-று.

ஆதிசேஷனுக்கு காது உண்டாயின் அவன்புகழ்கேட்டு ஆயிரம் முடிகளையும் அசைக்கவருமெனக்கருதிக் காதைப்படைக்காது விட்டனன். புகழைவியந்ததை அறிக.

17. புரசைவடமலையப்பாவிருட்கயம்பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பாலுஞ்செல்லமுழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாம்பில்வைத்துத்திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கோரிந்திரனே.

இ-ள். புரசைவடம் அலைய - கழுத்திடுகயிறாகிய வடமசைய, பாவு இருள்-பரவிய இருளைநிகர்த்த, கயம்பூண்டுகொண்டு - யானையை யூர்ந்துகொண்டு, வடமலை அப்பாலும்செல்ல - மேருமலைக் கப்புறத்திலுஞ் செல்லும்படி, முரசை - பேரிகையை, முழக்கம் செய்தோய் - முழக்கினவனே, வடம் அலை அப்பாம்பில் சிரசைவைத்து-ஆலிலையின்மீதும் திருப்பாற்கடலிலும் அந்த ஆதிசேடன்மீதும் சிரத்தைவைத்து, திருக்கண்வளர்-திருக்கண்வளர்கின்ற, இரசை வடமலையப்பா - இரசையென்னும் ஊரில் வாழ்கின்ற வடமலையப்பனே, இப்பாருக்கு ஓர் இந்திரனே - இந்தப்பூமிக்கு ஒரு இந்திரனாயிருப்பவனே, எ - று.

அரசர்க்குத்தற்றொழில் பூண்டமைபற்றித் திருமாலாகக் கூறுதல் மரபாதலால் இங்கு வடமலையப்பனை "வடமலையப்பாம்பில் வைத்துத் திருக்கண்வளர்" என்றார்.

இ - ள். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் பேராய் விளங்கு - விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலும் பிரபலமாய் விளங்குகின்ற, தேவேந்த்ரன் என்னும்-தேவேந்திரனென்று சொல்லப்பட்ட, கண்ணுக்கு இனிய துரை சீதக்காதி-கண்ணுக்கினியனாகிய துரையாகிய சீதக்காதி என்கிற, கமலம், நிகர்-தாமரைமலரை நிகர்த்த, தண்ணுக்கு இசைந்த-குளிர்ச்சிபொருந்திய, வதன சந்த்ரோதய சாமி-சந்த்ரோதயம்போன்ற முகத்தினையுடைய சாமியானவன், இந்த மண்ணுக்குள்ளே ஒளித்தான் - இந்த மண்ணுக்குள்ளே மறைந்தான், (மறையவே) புலவோர்-புலவரது, முகம் வாடிய - முகங்கள் வாடிப்போயின, எ - று.

19. மறந்தாகிலுமரைக்காசுங்கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவதென்னவிருந்தாவதென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுரைசீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே.

இ - ள். மறந்தாகிலும் அரைக்காசும் கொடா - மறந்தாயினும் அரைக்காசையும் ஒருவர்க்குக் கொடாத, மடமாந்தர் - அறியாமையுள்ள மக்கள், மண்மேல் - உலகில், இறந்து ஆவது என்ன - இறந்தால் உண்டாவதாகிய நஷ்டம் யாது, இருந்து ஆவது என்ன - உயிர்வாழ்தலா லுண்டவாதாகிய லாபம் யாது, இறந்து-செத்து, விண்போய் சிறந்து ஆளும்-விண்ணுலகிற் சென்று மேன்மையை யடைந்து (அவ்வுலகையும்) ஆளுகின்ற, காயல்துரை-காயற் பட்டணத்துக் கிறைவனாகிய சீதக்காதி, திரும்பிவந்து பிறந்தாலொழிய - மீண்டுவந்து பிறந்தாலன்றி, புலவோர்தமக்கு பிழைப்பு இல்லை, புலவர்களுக்குப் பிழைப்பில்லை, எ - று.

20. கல்லடிக்கு முளிபிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக் கவிதை கேட்டுப், பல்லடிக்கக் கிடுகிடெனப் பறையடிக்கு நெஞ்சர்தமைப் பாடுவேனே, வில்லடிக்கும் பிரம்படிக்குங் கல்லடிக்கும் விரும்பி நின்ற மெய்யனீன்ற, செல்லடிக்குந் தடவரையிற் சேறடிக்கவலையடிக்குஞ் செந்திலானே.

இ - ள். வில் அடிக்கும்-(அருச்சுனனது) வில்லடிக்கும், பிரம்பு அடிக்கும் - (திருவாதவூரரது) பிரம்படிக்கும், கல் அடிக்கும் - (சாக்கியநாயனரது) கல்லடிக்கும், விரும்பிநின்ற - விரும்பியிருந்த, மெய்யன்-உண்மைப் பொருளான பரமசிவன், ஈன்ற - பெற்ற, செல் அடிக்கும் தடவரைமேல் சேறு அடிக்க-மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரிய மலையின்மீது சேறுபடும்படி, அலை அடிக்கும்-அலைகள் மோதுகின்ற, செந்திலானே-திருச்செந்தூரனே, கல் அடிக்கும் உளி-கல்லை வெட்டுகின்ற உளியானது, இரண்டு காது அடிக்

அன்னத்தை அயிலையிலே - பசும்பாற்சோற்றை உண்ணும்போதும், வயது ஆகையிலே - ஆயுள் முடியும்போதும், நமக்கு ஆர் துணை - நமக்கு யாவர் துணையாவர், எ - று.

மயிலைச் சிங்கார வேலரே எப்போதும் நமக்குத்துணை என்றபடி.

21. போதாசிவகுருநாதாகலவைபுழுகொடுசவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்குவாய்த்திடுமின்
பாதாருகற்செற்றவேல்விடுத்தாலென்பகையையறுக்
காதாமனமிரங்காதாசிவகிரிக்காங்கெயனே.

இ - ள். போதா - ஞானத்தை யுடையவனே, சிவகுருநாதா - சிவனுக்குத்தேசிகோத்தமனே, கலவைபுழுகொடு சவ்வாது ஆர்ந்த - கலவைச் சந்தநமும் புனுகுசவ்வாதும் பூசப்பட்ட, கொங்கை - தனங்களையுடைய, குறமாதுவள்ளிக்கு - குறப்பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகிக்கு, வாய்த்திடும்-கிடைத்த, இன்பா - சுகானுபவத்துக் குரியவனே, தாருகன் செற்றவேல் விடுத்தால்-தாருகனைக்கொன்ற வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தால், என்பகையை அறுக்காதா - என்பிறவிக் கேதுவாகிய ஐம்புலப்பகையைச் சேதிக்காதா, மனம் இரங்காதா-உனக்குமன மிரங்கமாட்டாதா, சிவகிரி-சிவகிரியிலெழுந்தருளிய, காங்கெயனே - காங்கேயனே, எ - று.

22. காப்பிட்டபிள்ளைக்கறிக்கிச்சைப்பட்டுவையைக்கரைமேல்
மாப்பிட்டுவந்தமயிலேசனேமலையானநின்னைக்
கூப்பிட்டுநின்றுகுனிந்தொருகோலக்கொம்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டகண்ணுநிச்சயமாக்கினுன்மைப்புயல்வண்ணனே.

இ - ள். காப்பு இட்ட - (கையிற்) காப்புத்தரித்த, பிள்ளைக்கறிக்கு இச்சைப்பட்டு-பிள்ளைக்கறிக்கு ஆசைப்பட்டு, வையைக் கரைமேல்-வையையாற்றின் கரைமீது, மாப்பிட்டு - மாவினாற்செய்தபிட்டை, உவந்த - விரும்பியுண்ட, மயிலேசனே - திருமயிலையீசனே, மைபுயல்வண்ணன் - கரியமேகம்போலும் நிறத்தையுடையவனாகிய திருமால், மலைஆனநின்னை - மலையுருவாய்நின்ற உன்னை, கூப்பிட்டுநின்று-கூப்பிட்டுநின்று, குனிந்து-குனிந்து, ஒருகோலக்கொம்பால்தடவி-ஒருஅழகியகொம்பினால் தடவி, பூபட்டகண் - (தனக்கு) பூபட்டகண் உண்டென்பதை, நிச்சயம் ஆக்கினன்-உண்மையாக்கினன், எ - று.

கூப்பிட்டு - மண்ணைப்பிளந்து, கோலக்கொம்பால் - பன்றிக்கொம்பினால், பூபட்டகண் - தாமரைமலர்போலுங்கண்.

23. உம்பரைவாழ்வித்தநஞ்சங்கண்டோமொண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமருளுங்குறைவில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொல்லா[களே.
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனைவாழ்த்துங்

இ - ள். உம்பரை வாழ்வித்த-தேவர்களை வாழச்செய்த, நஞ்சம்கண்டோம் - விஷத்தைப் பார்த்தோம், ஒள்புரம் எரித்த-அழகிய முப்புரத்தையெரித்த, அம்பரை-அம்பை, ஏற்றிய - ஏற்றின, சூலம்கண்டோம் - சூலத்தைப்பார்த்தோம், அருளும் குறைவு இல் - அருளினாலும் குறைவு இல்லாத, நம்பரைபாகமும் கண்டோம் - நமது உமாதேவி பாகத்தையும் பார்த்தோம், அவர் திருநாமம் சொல்லா - அவரது திருநாமத்தை உச்சரியாத, வம்பரையும் - வீணரையும், கண்ணில் கண்டோம் - கண்ணில்பார்த்தோம், வெண்காடனை வாழ்த்துங்கள் - திருவெண்காடனைப் புகழுங்கள், எ - று.

புரமெரித்த அம்பர் - திருமால். அம்பு-அம்பர் எனப்போலியாயிற்று.

24. மாடேறுதாளுமதியேறுசென்னியுமாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிடமோங்கியநெற்
சூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென்றேகமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே.

இ - ள். மாடு ஏறு தாளும் - இடபத்தின்மீதேறுகின்ற திருவடியையும், மதி ஏறு சென்னியும் - பிறையேறிய சிரசையும், மாமலரோன் ஓடு ஏறுகையும் - பெருமையுள்ள பிரமகபாலமேறிய கையையும், உடையார் தமக்கு - உடையவராகிய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாயிருப்பது, ஓங்கிய - உயர்ந்த,நெல்சூடு ஏறுசங்கம்-நெற்போர்மீதேறிய சங்குகள்,சொரி முத்தை - ஈன்றமுத்தை, முட்டை என்றே - தமதுமுட்டையென்று நினைத்தே, கமலக்காடு ஏறும் அன்னம் - தாமரை மலர்க்காட்டிலேறிய அன்னங்கள், சிறகால் அணைக்கும் - தமது சிறகுகளால் அணைத்தற் கிடமாகிய, கழுக்குன்றமே - திருக்கழுக்குன்றமே யாம், எ - று.

25. நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர்நீள்கனகப் [ன்
பொருப்பைக்குனித்துப்புரமெரித்தார்க்கிடம்போர்க்களிற்றி
மருப்புக்கண்முத்தும்வளர்கழைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே.

இ - ள். நெருப்பு கறுக்க - நெருப்புக் கறுக்கும்படியாகிய, சிவப்பு உள்ள மேனியர் - செந்நிறமுள்ள திருமேனியையுடையவரும், நீள் கனகப் பொருப்பைக் குனித்து - நீண்ட பொன்மலையை (வில்லாக) வளைத்து, புரம் எரித்தார்க்கு - முப்புரத்தை எரித்தவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாயிருப்பது, போர்களிற்றின் மருப்பு கண் முத்தும் - போர்த்தொழிலையுடைய யானையின் கொம்பிலுண்டாகிய முத்துகளும், வளர் கழைமுத்தும் - உயர்ந்த மூங்கிலிலுண்டாகிய முத்துகளும், கருப்புக்கண் முத்தும்-கரும்பினிடத்துண்டாகிய முத்துகளும், மதிக்குலம் காட்டும்-சந்திரருடைய கூட்டத்தன்மையைக் காட்டுகின்ற, கழுக்குன்றமே - திருக்கழுக்குன்றமேயாம்.

26. ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றியம்பிலிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்செந்தில்காத்தவனே.

இ-ள். ஆலம் கிடக்கும் மனத்தார்க்கு-விஷந்தங்கிய மனத்தையுடையவர்க்கு, ஒருநன்றி செய்யில்-ஒருதவி செய்தால், (அது) அம்பில் இட்டகோலம் கிடக்கும் கிடக்கும்-நீரிலெழுதிய எழுத்துப்போல அழியும் அழியும், குறையாதகுணசீலம் கிடக்கும் மனத்தார்க்கு-குறையாத நற்குண நல்லொழுக்கங்கள் தங்கிய மனத்தையுடையார்க்கு, ஒருநன்றிசெய்யில் - ஒருதவிசெய்தால், வெகுகாலம் கிடக்கும் கிடக்கும் - (கல்லின்மேலெழுதிய எழுத்துப்போல) நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்கும் நிலைத்திருக்கும், வணிகா-வணிகனே, செந்தில் காத்தவனே - திருச்செந்தில் நகரத்தில்வசிக்கும் முருகக்கடவுளே, எ-று.

27. சிந்தாமணி சங்கு தேனுமலர்த் தாமரைசீர்
ஐந்தருவு நின்னவே யாயிருக்க—வந்தேதான்
கச்சவிட மேயுண்ட கண்டா கடைதோறும்
பிச்சையிரந் துண்டதென்ன பேசு.

இ-ள். சிந்தாமணி-சிந்தாமணியும், சங்கு-சங்குநிதியும், தேனு-காமதேனுவும், மலர்த்தாமரை-பதுமநிதியும், சீர்ஐந்தருவும்-சிறப்புள்ள பஞ்சதருக்களும், நின்னவே ஆய் இருக்க-உன்னுடையனவேயாயிருக்க, வந்து -(அவைகளைவிட்டு) வந்து, கச்சவிடம் உண்டகண்டா-கசந்தவிஷத்தையுண்ட கண்டத்தை யுடையவனே, கடைதோறும்-வாயில்கள்தோறும் சென்று, பிச்சை-பிச்சைச்சோற்றை, இரந்து உண்டது-இரந்து உண்டமைக்குக் காரணம், என்ன-யாது, பேசு-சொல், எ-று.

28. அந்திக்கார் வந்துமய லாற்றுவா ரன்னையிடு
வந்திக்கார் வந்து வழக்குரைப்பார்—நந்திக்கார்
கச்சிக்கா ளத்திக்கார் காதலுரைப்பார் கனகக்
கச்சிக் காளத்திக்கார் காண்.

இ-ள். அந்திக்கு-அந்திக்காலத்தில், வந்துமயல் ஆற்றுவார்ஆர்-வந்து காமமயக்கத்தைத்தணிப்பவர்யாவர், அன்னை இடுவந்திக்கு-தாய்செய்யும் நிந்தைக்கு, வந்துவழக்கு உரைப்பார் ஆர்-வந்து வழக்குப் பேசுவோர் யாவர், நந்து இக்கு ஆர்கச்சி-சங்குகளும் கருப்பந்தோட்டங்களும் நிறைந்த கச்சிநகரில் வாழ்கின்ற, காளத்தி-காளத்தியென்னும் வள்ளலுக்கு, காதல் உரைப்பார் ஆர்-எம்பெண்ணினது ஆசைப்பெருக்கத்தைச் சொல்லுவோர்

யாவர், கனகம் கச்சிக்கு - பொன்வேலையமைந்த கச்சணிந்தவளுக்கு, ஆள திக்குஆர் - ஆளுதற்குத் திக்காவார் யாவர், எ - று.

29. இருப்போமென்றாலு மிராதுள மானேயிக்
கருப்போ மென்றாலுங் கசக்கும்—விருப்பாரும்
காசண் முகனைக் கடல்புடைசூழ் கோவளம்வாழ்
மாசண் முகனை மறந்து.

இ - ள். மானே - பெண்ணே, விருப்புஆரும்-யாவருடைய விருப்பமும் நிறைந்த, காசு அண்மு - மணிகள்பொருந்திய, கனைகடல் புடைசூழ் - ஒலித்தலையுடைய கடல்பக்கத்தில் சூழப்பெற்ற, கோவளம்வாழ் - கோவளத்தில் வாழ்கின்ற, மா. - பெருமையுள்ள, சண்முகனை மறந்துஇருப்போம் என்றாலும்-சண்முகனென்பவனை மறந்திருப்போ மென்றாலும், உள்ளம் இராது - என்மனமிராது, இக்கருப்போ - இந்தக்கரும்போ, மென்றாலும் கசக்கும் - மென்று தின்றாலும் கசக்கின்றது, எ - று.

நாயகன் கூடப்பெறாமையால் இனிக்கும் இயல்புள்ள கரும்பும் கசக்கின்றது என்பதுகருத்து.

30. பாரவிள நீர் சுமக்கப் பண்டே பொறாதவிடை
ஆரவடஞ் சுமக்க வாற்றுமோ—நேரே
புடைக்கனத்த கொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ் சாத்தி
இடைக்கனத்தம் வைத்தவரா ரின்று.

இ - ள். பாரம்-பளுவாகிய, இளநீர்சுமக்க-இளநீர்களைத் தாங்குதற்கு, பண்டேபொறாத - முன்னமேயாற்றாத, இடை - இடையானது, ஆரவடம் சுமக்க ஆற்றுமோ - முத்துமாலையைச் சுமக்கலாற்றுமோ, நேரே - நேராக, புடைகனத்த - பக்கங்கனத்திருக்கிற, கொங்கையின்மேல் - தனங்களின் மேல், இன்று—,பூகளபம்சாத்தி-பொலிவாகிய கலவைச் சந்தநத்தைப்பூசி, இடைக்கு-மருங்குலுக்கு, அனத்தம் வைத்தவர் ஆர்-அநர்த்தம் உண்டாக்கி வைத்தவர் யார், எ - று.

31. வெங்காயஞ் சுக்கானல் வெந்தயத்தா லாவதென்ன
இங்கார் சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை—மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேற் றேடேன் பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியாரே.

இ - ள். ஏரகத்து செட்டியாரே - திருவேரகத்திலுள்ள செட்டியாரே வெங்காயம் சுக்குஆனல்—, வெந்தயத்தால் ஆவதுஎன்ன—, இங்கார் சுமந்திருப்பார் இச்சரக்கை - இங்கு இச்சரக்கை ஆர் சுமந்திருப்பார், மங்காத

சீரகத்தை தந்தீரேல் - குறையாத சீரகத்தைத் தந்தீராயின், பெருங்காயம் தேடேன் - பெருங்காயத்தைத் தேடமாட்டேன், எ - று.

திருவேரகத்தி லெழுந்தருளிய முருகக்கடவுளே, கொடிதாகிய உடம்பு சுக்குப்போலுலர்ந்தால் வெவ்விய வினையினால் ஆவதென்ன, இந்த வுடம்பாகியசரக்கை இவ்விடத்தில் யார் சுமந்திருப்பார், அழியாத சிறப்புள்ள இடமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தீராயின், மிகுதியாகிய உடம்புகளைத்தேடிப் பிறக்கப்போகேன், என வேறுமொரு பொருள்தோன்றுதல் காண்க. வெம் காயம் - கொடிய சரீரம், வெந்தை அத்தால் - வெப்பமாகிய அவ்வினையினால், சீர் அகம் - சிறந்த இடம் (மோட்சம்), பெருகாயம் - பல சரீரம், செட்டியார் - முருகர்.

32. முன்னேயிரண்டுமுலைமுற்றியபின்னாலுமுலை
எந்நேரமென்மதலைக்கெட்டுமுலை — ... எந்நாளும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப்பாணநின்பாகனுக்கிங்
கென்னாகமென்னுமினி.

இ - ள். முன்னே இரண்டுமுலை - முற்காலத்தில் இரண்டுமுலைகளாயிருந்தன, முற்றியபின் - முதிர்ந்தபிறகு, நாலுமுலை - நாலுமுலைகளாயின, எந்நேரம் - எப்பொழுதும், என்மதலைக்கு - என் குழந்தையின் பொருட்டு, எட்டுமுலை - எட்டுமுலைகளாயின, எந்நாளும் - எக்காலமும், பைநாகம்சூழ் - படத்தையுடைய பாம்பினால் வளைக்கப்பட்ட, மதுரை - மதுரையிலுள்ள, பாண - பாணனே, நின் பாங்கனுக்கு - உன்தோழனுக்கு, என் ஆகம் - என்னுடம்பு, இங்குஇனி என் ஆகும் - இவ்விடத்தில் இனியென்ன பயன்படும்.

நாலுமுலை-தொங்குன்றமுலை - எட்டுமுலை - எட்டுகின்றமுலை என வேறொருபொருள் தோன்றலறிக.

படுக்கையி லிருக்கும்போது தலைவனுக்குப் பரத்தையர் மீதுள்ள
நினைவையறிந்து தலைவிசொல்லியது.

33. நங்கையொருத்தியொடுநாமிருவர்மூவரையும்
பொங்குமமளிபொறுக்குமோ—சங்கம்
குழையவரால்பாயுங்குருநாடர்கோவே
பழையவராலென்னபயன்.

இ - ள். சங்கம்குழைய - சங்குகள் வருந்தும்படி, வரால்பாயும் - வரால்மீன்கள் குதித்தற்கிடமாகிய, குருநாடர்கோவே - குருநாட்டார்க்கரசனே, நங்கை ஒருத்தியொடு - என் தங்கை யொருத்தியோடு, நாம் இருவர் - நாமிருவராக, மூவரையும் - மூன்றுபேரையும், பொங்கும்அமளி -

விளங்குகின்ற சயநம், பொறுக்குமோ - தாங்குமோ, பழையவரால் என்ன பயன் - பழையவர்களால் என்னபிரயோசனம், எ - று.

என்தங்கையாகிய புதியவளோடிணங்கியிரு, நான்பழையவள், என்ருல் பிரயோஜநமில்லை யென்பதுகருத்து.

இதுவுமது.

34. ஒருவர்க்கிடமாயுகந்திருந்தபாயல்
இருவர்க்கிடமாயதென்னே—மருவலரைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங்கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிதுபுதுமைதான்.

இ - ள். உகந்து ஒருவர்க்கு இடமாயிருந்தபாயல் - விரும்பி ஒருவருக்கிடமாயிருந்த சயநம், இருவர்க்கு இடம் ஆயது என்னே - இருவருக்கிடமானதற்குக் காரணம்யாதோ, மருவலரை - பகைவரை, கல் நாட்ட - கல்லில் நிலைபெருத்தும் பொருட்டு, வில்நாட்டும் - வில்லையெடுத்து நிறுத்தின, கண்டன் கரிகாலன் தன்நாடு - கரிகாற்சோழனது நாட்டில், இது புதுமைதான் - இது ஆச்சரியமேயாம், எ - று.

கண்டன் - ஓர்சோழன். தலைவனாகிய நீ ஒருவனே இருத்தற்குரிய என்பாயலில் பரத்தையோடுகூடி இருவராகியிருத்தல் தகாது என்பது கருத்து.

35. நங்கைபயணநமக்கென்றுரைத்தளவில்
அங்கம்பசலைநிறமானதே—செங்கை
வளைநெகிழப்பாதிமறுத்தேனென்றோத
உளநெகிழப்பாதியுடைந்து.

இ - ள். நங்கை - பெண்ணே, நமக்கு பயணம்என்று உரைத்த அளவில்-நமக்குப்பிரயாணம் நேரிட்டதென்று சொன்னமாத்திரத்தில், அங்கம் பசலைநிறம் ஆனது-(நம் தலைவியின்) உடம்பு பசலைநிறங்கொண்டது, (அன்றியும்) செம்கைவளை பாதிநெகிழ - செவந்தகையிலணிந்த வளையலில் பாதி நெகிழ்ந்துகழல, மறுத்தேன் என்று ஓத - (பிரயாணத்தை) நிறுத்தினேனென்றுசொல்லவே, பாதி உடைந்து நெகிழ உள - பாதி உடைந்துகழலவுள்ளன, எ - று.

பிரயாண மென்றதனு லுண்டாகிய விசநத்தால் உடல்மெலிதலால் பாதிவளையல் கழன்றுபோயின, பிரயாணம் நின்றுவிட்டது என்றதனுலுண்டாகிய சந்தோஷத்தால் உடல்பூரித்தலால் பாதிவளையல் உடைந்துபோயின என்பதாம்.

36. அம்பலவாவின்னொருகாலாடினாலாகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக்கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும்வெம்புலிக்குந்தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்குமூர்.

இ - ள். சம்புவே - சிவபெருமானே, வெற்றி பதஞ்சலிக்கும்-வெற்றியையுடைய பதஞ்சலியின்பொருட்டும், வெம்புலிக்கும் - கொடிய புலிக்காலர்பொருட்டும், தி தி என ஒற்றி - தி தியென்று ஒற்றியாடி, பதம் சலிக்கும் - பாதம்ஓய்தற்குரிய, ஊர் - ஊராகிய, அம்பலவா - பொன்னம்பலவனே, இன்னொருகால் ஆடினால் ஆகாதோ - இன்னொருதரம் ஆடினால் தகாதோ, உம்பர் எல்லாம் கண்டது - தேவர்களெல்லாம் பார்த்தது, எனக்கு ஒப்பு ஆமோ - எனக்குச் சம்மதியாகுமோ, எ - று.

தித்தி என்றது தாளவொற்று. வெம்புலி - வியாக்கிரபாதமுனிவர்.

37. இந்தவிடை நிற்பதரி தென்னாணை யும்மாணை
சந்தேக மாகச் சமைத்தானே—அந்தவயன்
பாரதிரா மன்வரையிற் பைங்கொடியீர் கொங்கையிள
நீரதிரா மன்னடமின் னீர்.

இ - ள். இந்த இடை நிற்பது அரிது - இந்த மருங்குல் நிற்பது அருமை, என் ஆணை - என்மேல் ஆணைப்படி, உம் ஆணை - உம்மேல் ஆணைப்படி, அந்த அயன் - அந்தப்பிரமன், சந்தேகமாகச் சமைத்தானே - (உண்டோ இல்லையோஎன்று) சந்தேகமுண்டாகும்படி படைத்தானே, பாரதி மன்வரையில் - பாரதிராமனது மலையிலுள்ள, பைகொடியீர் - பசியகொடிபோல்பவரே, நீர் - நீங்கள், கொங்கை - தனங்களாகிய, இளநீர் - இளநீர்கள், அதிராமல் - அசையாமல், நடமின் - நடப்பீர்களாக, எ - று.

38. உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்ப தின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ் மச்சத்தார் மன்னவா—உன்னுடைய
பொன்னாகத் தெங்கையர்தம் போகநகச் சின்னங்கள்
என்னாகத் தேயெரிகை யால்.

இ - ள். மன்னுபுகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய, மச்சத்தார்மன்னவா - மச்சதேசத்தார்க் கரசனே, உன்னுடை பொன் ஆகத்து - உனது அழகாகிய நெஞ்சில், எங்கையர்தம்-எமது தங்கைமாராகிய பரத்தையரது, போகம் நகம் சின்னம்கண்டு - போககாலத்தில் பட்ட நகக்குறியைக்கண்டு, என் ஆகத்து எரிகையால் - என்நெஞ்சில் எரிவதனால், உன் உயிரும் என் உயிரும் - உனதுயிரும் எனதுயிரும், ஒன்று என்பது-ஒன்றே என்பதை, இன்று அறிந்தேன் - இன்றையதினம் அறிந்தேன், எ - று.

39. காளத்தீ கண்டத்தே காளத்தீ நெற்றியிலே
காளத்தீ யுன்றன் கரத்திலே—காளத்தீ
அங்கமெங்கும் வெவ்வழலை யாற்றிணுண் ஞானப்பூம்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்தி கண்டு.

இ - ள். கண்டத்தே காளத்தீ-கண்டத்தில்காளத்தீஉண்டு,நெற்றியிலேகாளத்தீ-நெற்றியில் காளத்தீஉண்டு, உன்றன்கரத்திலே காளத்தீ-உன் கையில் காளத்தீஉண்டு, அங்கம்எங்கும் காளத்தீ - உடல்முழுதும் காளத்தீவுண்டு, வெம்அழலை-(இந்த) வெம்மையாகிய நெருப்பை, ஞானம்-ஞானத்தையும், பூ-பொலிவையு முடைய, கங்கைஎன்னும்-கங்கையென்கிற, பெண் ஒருத்திகண்டு-ஒருபெண்ணானவள் பார்த்து, ஆற்றிணுள்-தணித்தாள், எ-று.

ஞானப்பூ - ஞானமாகிய அழகு எனினுமாம். காளத்தீ நான்கானுள் முன்னையது பாற்கடலில்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையும், இரண்டாவது நெற்றிக்கண்நெருப்பையும், மூன்றாவது நெருப்புருவமாகிய மழுவையும், நான்காவது திருமேனிமுழுதும் நெருப்புருவாயிருத்தலையும் உணர்த்தின. காளாத்தீ - விஷாக்கினி.

40. மேவிலுடனே விடியும் விடியாது
கோவைமணி மார்பாநீ கூடாநாள்—தேவர்
திரண்டா தரிக்கின்ற தென்னரங்க மாலே
இரண்டாலும் பொல்லா திரா.

இ - ள். கோவை மணிமார்பன் - மணிவடத்தையணிந்த மார்பினையுடையவனாகிய, தேவர்திரண்டு - தேவர்கள்கூடி, ஆதரிக்கின்ற - அன்புசெய்கின்ற, தென் அரங்கம்மாலே-தென்னரங்கத்தி லெழுந்தருளிய திருமாலே, மேவில் - நீ கூடினால், உடனேவிடியும்-உடனே விடிந்துபோம், கூடாநாள்-கூடாநாளில், விடியாது - பொழுதுவிடியாது, (ஆதலால்) இரண்டாலும் - இருவகையாலும், இரா - இரவானது, (எனக்கு) பொல்லாது - கெட்டதாயிருக்கின்றது.

தலைமகன்கூடியிருக்கும் காலத்தில் இரவானது - சுகரூபமாயும் அற்பகாலமாயும் இருத்தலையும், கூடாதகாலத்தில் அவ்விரவு துக்கரூபமாயும் நெடுங்காலமாயும் இருத்தலையும்பற்றித் தலைமகள் வருந்திக்கூறியது.

பொற்களந்தை - படிக்காசுத்தம்பிரான்.

1. அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
அதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துதூதுசென்றுபிழைத்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே.

இ - ள். அடகெடுவாய் - அடகெடுவாய் (மனமே), உலகில் - உலகத்தில், பலதொழிலும் இருக்க - அனேக வேலைகளுமிருக்க, (அவற்றினும்) அறிவில்லாமல் கல்வியே அதிகம் என்று கற்றுவிட்டோம்- அறிவில்லாமல் கல்வியே சிறந்ததென்று கற்றுவிட்டோம், திடம் உள்ள மோகனம் ஆட - உறுதியுள்ள மோகநவித்தைகள் செய்யவும், கழைக்கூத்து ஆட - கழைக் கூத்தாடவும், செப்பிடு வித்தைகள் ஆட-செப்பிடு வித்தைகள் செய்யவும், தெரிந்தோம் இல்லை - தெரிந்துகொண்டோமில்லை, தடம் முலை வேசையர் ஆக பிறந்தோம் இல்லை - மலைபோலும் தனங்களையுடைய வேசையராகப் பிறந்தோமில்லை, சனி ஆன தமிழைவிட்டு - இந்தச் சனியன்போன்ற தமிழைவிட்டு, தையலார் தம் இடம் இருந்து-அம்மாதரிடத்திலிருந்துகொண்டு, தூதுசென்று பிழைத்தோம் இல்லை- தூதுபோய் பிழைத்தோமில்லை, என்ன சன்மம் எடுத்து - என்னபிறவியெடுத்து, இரக்கின்றோம் - யாசிக்கிறோம், எ - று.

கறவைப்பசுவை யாசித்துக்கூறியது.

2. பெற்றாளொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்குந்தரமல்ல பாலிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாதரவல்லையாவல்லமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். என்மனையாட்டி ஒருபிள்ளை பெற்றாள் - என்மனைவி ஒரு பிள்ளையை ஈன்றாள், அப்பிள்ளைக்குப் பால்பற்றாது - அக்குழந்தைக்குப் பால்போதாது, கஞ்சிகுடிக்கும் தரம் அல்ல - கஞ்சிகுடிக்கும் பருவமுமல்ல, பால் இரக்க - பால் யாசித்துக்கொண்டு வருதற்கு, சிற்றாளும் இல்லை - ஒரு சிறுபையனுமில்லை, இ-இந்த, எல்லாவருத்தமும் தீர - இந்த எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கும்படி, ஒரு கன்று ஆ தரவல்லையோ - ஒரு கன்றை

யுடைய பசுவைக்கொடுக்கவல்லையோ, வல்ல மாநகர் காளத்தியே - வல்லம் என்னும் பெரியநகரத்திலுள்ள காளத்திவள்ளலே, எ - று.

கன்று-கற்று என வலித்தல்பெற்றது.

பசுப்பெற்று மகிழ்ந்துபாடியது.

3. வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்பிள்ளையும்பாலென்றழாமற்பசிரெனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். என்மனையாளும் - என்மனைவியும், வழிமேல் விழிவைத்து வாடாமல் - நான் வரும் வழியின்மீது கண்வைத்து வாடாமலும், மற்றோர் பழியாமல் - அயலார் பழிக்காமலும், பிள்ளையும் பால் என்று அழாமல் - குழந்தையும் பாலென்றழாமலும், பசிர் என்னும் சொல் மொழியாமல் - (மனம்) திடுக்கிடும் சொல்லை (அயலார்) சொல்லாமலும், என்னை வரவிட்ட பாவி-என்னை இங்கே யனுப்பின பாவியாகிய என்மனைவி, முசித்து சதை கழியாமல் - மெலிவித்து என்சதையைக் கழிக்காமலும், ஆ அளித்தாய் - பசுவைத்தந்தாய், வல்லமாநகர் காளத்தியே,—எ - று.

சீதக்காதிமீதுபாடியது.

4. ஓர்தட்டிலேபொன்னுமோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்கும்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலேதங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலேயன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால்சீதக்காதிவரோதயனே.

இ - ள். ஓர் தட்டிலே பொன்னும் ஓர் தட்டிலே நெல்லும் - ஒரு துலையிலே பொன்னையும் ஒருதுலையிலே நெல்லையும், ஒக்க - சமமாயிட்டு நிறுத்து, விற்கும் - விற்கின்ற, கார்தட்டிய - மேகம் (மழைபெய்தலை) தவறிப்போன, பஞ்சகாலத்திலே - சிறுவிலைக்காலத்தில், தங்கள் காரியம்பேர் ஆர்தட்டினும் - தமது சுயகாரியத்தில் நோக்கமுள்ள யாவர் தடுத்தாலும், தட்டு வராமல் - தடையுண்டாகாமல், அன்னதானத்துக்கு - அன்னதானம் செய்வதற்கு, மார்தட்டிய துரை -(நானிருக்கிறேன் வறியரே அஞ்சவேண்டாம் என்று) மார்தட்டித் தைரிய வார்த்தைசொன்ன துரையாகிய, மால் - (கைம்மாறு கருதாதகொடையால்) மேகம்போன்ற, சீதக்காதி - சீதக்காதி யென்னும் பெயருள்ள, வரோதயனே - வரத்தினால் தோன்றினவனே (அவன்), எ - று.

5. நேசித்துவந்தகவிராசர்தங்கட்குநித்தநித்தம்
பூசிக்குநின்கைப்பொருளொன்றுமேமற்றப்புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சந்துநடப்பார்க்கும்வேசிக்குவேலைசெயும்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதிதயாநிதியே.

இ - ள். நித்தநித்தம் - நாள்தோறும், பூசிக்கும் நின்கைப்பொருள் ஒன்றுமே - புகழப்படுகிற உன்கைப்பொருளொன்றுமாத்திரமே, நேசித்து வந்த கவிராசர்தங்கட்கு - விரும்பிவந்த புலவர்களுக்கு உதவும், மற்ற புல்லர்பொருள் - மற்ற அற்பருடைய பொருள், வேசிக்கும் - தாசியின் பொருட்டும், சந்து நடப்பார்க்கும் - (அத்தாசிகளிடத்து) தூதுபோவார்க்கும், வேசிக்கு வேலைசெய்யும் தாசிக்கும் - வேசைக்கு வேலைசெய்யும் அடியாளுக்கும், ஆகும் - உதவும், சீதக்காதி தயாநிதியே,—எ - று.

6. ஈயாதபுல்லரிருந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைவிரித்துப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்செம்பொன்பிடிபிடியாய்
ஓயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதியொருவனுமே.

இ - ள். ஈயாதபுல்லர் - கொடாத அற்பர், இருந்து என்ன போய் என்ன - உயிரோடிருந்தாலென்னலாபம் - இறந்தாலென்னநஷ்டம், எட்டி மரம் காயாது இருந்து என்ன - எட்டிமரம் காய்க்காமலிருந்து என்ன, காய்த்து பலன் என்ன-காய்த்து பலன்யாது, கைவிரித்துப்போய்-கையை விரித்துச்சென்று, யாசகம் என்று உரைப்போர்க்கு - யாசகமென்று சொல்லுவோர்க்கு, செம்பொன் - செம்பொன்னை, பிடி பிடி ஆய் - பிடி பிடியாக, ஓயாமல் ஈபவன் - இடையறாமல் கொடுப்பவன், வேள் சீதக்காதி ஒருவனுமே - (அழகினால்) மன்மதனை நிகர்த்த சீதக்காதி என்கிற ஒருவன் மாத்திரமே, எ - று.

7. காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்டொலைவில்பன்னூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே.

இ - ள். சூரியகாந்தி காய்ந்து சிவந்தது - சூரியகிரகணம் வெம்பிச் செவந்தது, மின்னார் நெடுகண் - மாதருடை நெடியகண், கலவியிலே தோய்ந்து சிவந்தது - புணர்ச்சியிற்படிந்து சிவந்தது, பாவாணர் நெஞ்சம்-புலவோர்களுடைய மனம், தொலைவு இல் பல்நூல் ஆய்ந்து சிவந்தது - அழியாத அநேக நூல்களை ஆராய்ந்து சிவந்தது, மால் சீதக்காதி இருகரம்-

மேகம்போலும் சீதக்காதியின் இருகைகளும், அனுதினமும் ஈந்து சிவந்தது - நாள்தோறும் கொடுத்துச் செவந்தது, எ - று.

இடைவிடாது காய்தலால் சூரியகிரணமும், கலவியின் வெப்பத்தால் மாதர்கண்களும், நூலாராய்ச்சியால் பாவாணர்மனமும், பொன்முதலியவற்றைப் பலகாலும், அள்ளிக்கொடுத்தலால் சீதக்காதியின் கையும் செவந்தன என்பது கருத்து.

8. தேட்டாளன்காயற்றுரைசீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே.

இ - ள். தேட்டாளன் - திரவிய சேகரிப்பில் சிறந்தவன், காயல்துரை - காயற்பட்டணத்துக்கிறைவன், சீதக்காதி - சீதக்காதி, சிறந்த வச்ர நாட்டான் - மேன்மையாகிய வச்ரநாட்டையுடையவன், புகழ் கம்பம் நாட்டி வைத்தான் - கீர்த்தியாகிய கம்பத்தை நிலைபெறுத்தி வைத்தவன், (இவன்) தமிழ்நாவலரை - தமிழ்ப்புலவரை, ஓட்டாண்டி ஆக்கி - இரந்துண்ணும் ஓட்டைடக்கையிலுடைய பிச்சைக்காரர்களாக்கி, அவர்கள் தம்வாயில்-அவர்களுடையவாயில், ஒருபிடிமண் போட்டான் - ஒருபிடி மண்ணைப்போட்டு, அவனும் - அச்சீதக்காதியும், சமாதிக்குழிபுகுந்து ஒளித்தான்-சமாதிக்குழியிற்புகுந்து மறைந்தான் (இறந்தான்), எ - று.

இவன் இறந்தபின் புலவர்களுக்குக் கொடுப்பார் இல்லாமையைக் குறிப்பித்தற்கு "ஓட்டாண்டியாக்கி" முதலியவாகக்கூறினார்.

சீதக்காதியின்பேரில் தாசிபாடியது.

9. தினங்கொடுக்குங்கொடையானே
தென்காயற்பதியானேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளாசை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்துமபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்துமீட்டுடைமைகள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே.

இ - ள். தினம் கொடுக்கும் கொடையானே - நாள்தோறும் கொடுக்குங் கொடையையுடையவனே, தென் காயல் பதியானே - தென்காயற்பட்டணத்தையுடையவனே, சீதக்காதி - சீதக்காதியே, இனம் கொடுத்த

உடைமை அல்ல - உறவினர் தந்த உடைமையல்ல, தாய் கொடுத்த உடைமை அல்ல - தாய்கொடுத்த உடைமைகள் அல்ல, எளியாள் - எளியவளாகிய நான், ஆசை மனம் கொடுத்தும் - விருப்பமுள்ள மனத்தைக்கொடுத்தும், இதழ் கொடுத்தும் - அதரத்தைக் கொடுத்தும், அபிமானம் தனைக் கொடுத்தும் - மர்மஸ்தானத்தைக் கொடுத்தும், மருவு இரண்டு தனம் கொடுத்தும் - பொருந்திய இரண்டு தனங்களைக் கொடுத்தும், ஈட்டு உடைமை - சம்பாதித்த உடைமைகளை, கள்ளர் கையில் பறிகொடுத்து - திருடர் கையில் பறிகொடுத்து, தவிக்கின்றேன் - திகைக்கிறேன், எ - று.

தலைவன் பொருளீட்டற்குக் கப்பலேறிப் போயினனாக,

தலைவி அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திக்கூறல்.

10. தரைகண்டமட்டும்படர்ந்தண்டகோளமுந்தாவியெங்கும்
உரைகண்டகீர்த்திபெறுஞ்சீதக்காதியுலகினில்வெண்
டிரைகண்டெழுங்கடன்மீதேதன்வங்கத்தைச்செல்லவிட்டுக்
கரைகண்டவனின்னங்காணானென்னாசைக்கடற்கரையே.

இ - ள். தரைகண்ட மட்டும் படர்ந்து - பூமி காணப்படு மளவும் பரவி, அண்ட கோளமும் தாவி - அண்டகோளத்தையுந் தாண்டி, எங்கும் உரைகண்ட கீர்த்திபெறும் - எவ்விடத்தும் சொல்லக்கண்ட புகழைப் பெற்ற, சீதக்காதி - சீதக்காதியின், உலகினில் - நாட்டில், வெள் திரை கண்டு எழும் கடல்மீதே - வெண்மையாகிய அலைகள்தோன்றி மேலெழாநின்ற கடலின்மீது, தன் வங்கத்தைச் செல்லவிட்டு - தனது மரக்கலத்தைச் செலுத்தி, கரை கண்டவன் - தான் நினைத்த கரையிற்சென்றவன், என் ஆசை - என் ஆசையாகிய, கடல் - கடலினது, கரை - கரையை, இன்னம் காணான் - இன்னம் காணாதவனா யிருக்கிறான், எ - று.

கடலெல்லை கண்டவன் என் ஆசையின் எல்லையை அறியாதிருக்கிறான் என்பது கருத்து.

உமாதேவியை நோக்கி முருகர் முதலியோர்க்கு வேல்முதலியவற்றைக்

கொடுத்த நீ எனக்கு யாதொன்றுங் கொடுத்திலையே என்று

இரக்கம் உண்டாகப்பாடியது.

11. வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கம்மியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளுக்குமூவர்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே.

இ - ள். திருச்செந்தூரர்க்கு வேல்கொடுத்தாய் - திருச்செந்தூரிலுள்ள முருகக்கடவுளுக்கு வேலாயுதத்தைத் தந்தருளினாய், நின்மணவாளனுக்கு

அம்மியின்மீது வைக்கக் கால்கொடுத்தாய் - உன் கணவனுகிய சிவபெருமானுக்கு (விவாஹகாலத்தில்) அம்மிமீது வைத்தற்பொருட்டுத் திருவடியைத் தந்தனை, கவுணியர்க்குப் பால்கொடுத்தாய் - கவுணியர்குலத்துதித்த திருஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பாலைத் தந்தருளினை, மதவேளுக்கு - மன்மதனுக்கு, மூவர்பயப்பட-மும்மூர்த்திகளும்அஞ்சும்படி, செங்கால் கொடுத்தாய் - செங்கோலைத் தந்தருளினை, அன்னையே - தாயே, எனக்கு ஏதும் கொடுத்திலையே - எனக்கு ஒன்றையுங் கொடுத்தாயில்லையே, எ - று.

உமாதேவியார் முருகக்கடவுளுக்கு வேற்படை கொடுத்தார் என்பதை "உமைக்கண்ணின்று, தற்பெயர் புணர்த்திக் கற்பினெடு கொடுத்த அமையாவென்றி அரத்தநெடுவேலோய்" என்னும் கல்லாடத்துக் காப்புச் செய்யுளானுணர்க. செங்கோல் - செவ்வியபாணம்.

முடியாத காரியங்கள் இவை எனப்பாடியது.

12. பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனை தான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணம்வருமோநடுச்சாமத்திலே
சல்லாப்புடவைகுளிர்தாங்குமோபெருஞ்சந்தையினில்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே.

இ - ள். பொல்லாத மூர்க்கருக்கு - பொல்லாத மூர்க்கபுத்தி யுடையவர்க்கு, எத்தனை தான் புத்தி போதிக்கினும் - பல புத்திகளைப் போதித்தாலும், நல்லார்க்கு உண்டான குணம் வருமோ - நல்லோர்க் குண்டான குணம்வருமோ, நடுச்சாமத்திலே - நடுராத்திரியில், சல்லாப்புடவை குளிர் தாங்குமோ - மெல்லிய புடவை குளிர்தாங்குமோ, பெருஞ் சந்தையினில் - பெரிய சந்தைகூடுமிடத்து, செல்லாப்பணம் செல்லுமோ-செல்லாதபணம் செல்லுமா, தில்லைவாழும் சிதம்பரனே-, எ - று.

13. மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடெட்டுக்
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே.

இ - ள். மூவேந்தரும் அற்று - (தமிழினது அருமையறிந்த) மூவேந்தரு மழிந்து, சங்கமும்போய் - சங்கமுமழிந்து, பதின் மூன்றொடு எட்டு கோவேந்தரும் அற்று - இருபத்தொரு வள்ளல்களும் அழிந்து, மற்றொரு வேந்தன் கொடையும் அற்று - வேறெந்த அரசனது ஈகையுமொழிந்து, பாவேந்தர் - கவிராஜர்கள், காற்றில் இலவம்பஞ்சு ஆக பறக்கையிலே - பெருங்காட்டி லகப்பட்ட இலவம் பஞ்சுபோலப் பறக்கும்போது, தேவேந்

திர தாரு ஒத்தாய் - இந்திரனது கற்பகதருவை நிகர்த்திருந்தாய், ரகுநாத செயதுங்கனே - ரகுநாதனென்னும் வெற்றியிற் சிறந்தவனே, எ - று.

மூவேந்தர் - சேரசோழபாண்டியர். "பதின்மூன்றொருடிருகோவேந்தர்" என்றும்பாடம்.

திருச்செந்தூர் முருகர்மீது பாடியது.

14. முன்னநின்னன்னைமுலையூட்டிமையிட்டுமூக்குசிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளல்லவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்சையும்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றானோசெந்தூரிலிருப்பவனே.

இ - ள். செந்தூரில் இருப்பவனே - திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருப்பவனே, முன்னம் - முற்காலத்தில், நின் அன்னை - உன்தாயாகிய உமாதேவி, முலைஊட்டி - தன் திருமுலைப்பாலை யுண்பித்து, மை இட்டு - (கண்ணுக்கு) மையெழுதி, மூக்குசிந்தி - மூக்கைச்சிந்தி, கன்னமும் கிள்ளியநாள் அல்லவே - கன்னத்தையுங் கிள்ளின இளமைப்பருவ மல்லவே, அன்னமும் மஞ்சையும்போல் - அன்னமும் மயிலும்போல, இருபெண் கொண்ட - இரண்டு மனைவியரைப் படைத்த, ஆண்பிள்ளைநீ - ஆண்பிள்ளையாகிய நீ, என்னைக் காப்பதற்கு - என்னைக் காத்தருள, இன்னமும் சின்னவன் தானோ - இன்னமும் சிறுபிள்ளை தானோ, எ - று.

அன்னம் தெய்வயானை யார்க்கும், மஞ்ஞை வள்ளிநாயகியார்க்கும் உவமையாகக் கொள்க.

இதுவுமது.

15. முற்கரையப்பரையேறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதித்திடுங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியையெங்கெங்குந்தித்திக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன்செந்தூரெனுந்தானத்திலே.

இ - ள். அப்பரை - திருநாவுக்கரசரை, முன் - முற்காலத்தில், கரை ஏற விட்டு - கடற்கரையி லேறப்பண்ணி, ஆட்கொள் - (அவரை) ஆட்கொண்டருளிய, முதல்வர் - தலைவராகிய சிவபெருமானாரது, உள்ளம் கல்கரைக்கும்படி - மனமாகிய கல்லை யுருக்கும்படி, போதித்திடும் - (பிரணவார்த்தத்தை) உபதேசித்தருளிய, கருணைக்கடலை - அருட்கடலை, சிற்பரைக்குட்டியை - ஞானசத்தியின் புதல்வனை, எங்கெங்கும் தித்திக்கும் - எந்தப்பாகத்திலும் இனிக்கிற, செங்கரும்பின் - செங்கரும்பி லுண்டாகிய, சர்க்கரைக்கட்டியை - சர்க்கரைக் கட்டியை, செந்தூர் என்னும் தானத்திலே கண்டேன் - திருச்செந்தூர் என்னும் திருப்பதியில் கண்டுகொண்டேன், எ - று.

இதுவுமது.

16. சின்னஞ்சிறுபிள்ளைசெங்கோட்டுப்பிள்ளைசிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளைபூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னஞ்சழல்கின்றசூரனைக்கொன்றசொக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளைசெந்திற்குறத்திக்குமாப்பிள்ளையே.

இ - ள். சின்னஞ் சிறுபிள்ளை - மிகச்சிறுபிள்ளை, செங்கோட்டுப் பிள்ளை-திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளிய பிள்ளை, சிவந்தபிள்ளை-சிவந்த பிள்ளை, பொன்நல் மணிப்பிள்ளை-பொன்னினாலும் மணியினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பிள்ளை, பூலோகம் எங்கும் புகழும்பிள்ளை - பூமிமுற்றும் புகழப் பெற்றபிள்ளை, சொல் நெஞ்சு அழல்கின்ற-சொல்லும் மனமும் சுடுகின்ற, சூரனை - சூரபன்மனை, கொன்ற - முடிவுசெய்த, சொக்கேசர்பிள்ளை - மதுரைச் சொக்கநாதர் பிள்ளை, (இத்தன்மைகளை யுடைய இவரே) வன்னக் கிளிப்பிள்ளை - அழகாகிய கிளிப்பிள்ளை போன்ற, செந்தில் குறத்திக்கு - திருச்செந்திற் குறத்தியாகிய வள்ளி நாயகியார்க்கு, மாப்பிள்ளை - மணவாளரா யிருப்பவர், எ - று.

சொன்னஞ் சழலுதல் - வன்சொல்லும் வன்மனமு முடையனாதல்.

திருமலைநாய்க்கன் சிறைப்படுத்திவைத்தகாலத்தில் பாடியது.

17. நாட்டிற்சிறந்ததிருமலையா துங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற்கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொருபைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தாயிரைதாவென்றுகூப்பிடுதே.

இ - ள். நாட்டில் சிறந்த திருமலையா - உலகத்திற்சிறந்த திருமலையனே, துங்கம் நாகரிகா-உயர்வாகிய நாகரிகமுள்ளவனே, காட்டில் வனத்தில் திரிந்து உழலாமல் - காட்டிலும் சோலையிலும் அலைந்து வருந்தாமல், கலைத்தமிழ் தேர் - தமிழ் நூல்களில் தெளிந்த, பாட்டில் சிறந்த - கவிபாடுவதிற்சிறந்த, படிக்காசன் என்ற ஒரு பைங்கிளியை - படிக்காசனென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பசுங்கிளியை, கூட்டில் அடைத்து வைத்தாய் - கூட்டில் அடைத்து வைத்தனை, இரை தா என்று கூப்பிடுதே - (அது) உணவு கொடு என்று கூவாநின்றதே, எ - று.

சீதக்காதி இறந்ததற்கிரங்கிப் பாடியவை.

18. விண்ணுக்குமண்ணுக்கும்பேராய்விளங்குதேவேந்த்ரனென்னுங்
கண்ணுக்கினியதுரைசீதக்காதிகமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்த்ரோதயசாமிபிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான்புலவோர்முகம்வாடியவே,

இ - ள். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் பேராய் விளங்கு - விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலும் பிரபலமாய் விளங்குகின்ற, தேவேந்த்ரன் என்னும்-தேவேந்திரனென்று சொல்லப்பட்ட, கண்ணுக்கு இனிய துரை சீதக்காதி-கண்ணுக்கினியனாகிய துரையாகிய சீதக்காதி என்கிற, கமலம், நிகர்-தாமரைமலரை நிகர்த்த, தண்ணுக்கு இசைந்த-குளிர்ச்சிபொருந்திய, வதன சந்த்ரோதய சாமி-சந்த்ரோதயம்போன்ற முகத்தினையுடைய சாமியானவன், இந்த மண்ணுக்குள்ளே ஒளித்தான் - இந்த மண்ணுக்குள்ளே மறைந்தான், (மறையவே) புலவோர்-புலவரது, முகம் வாடிய - முகங்கள் வாடிப்போயின, எ - று.

19. மறந்தாகிலுமரைக்காசுங்கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவதென்னவிருந்தாவதென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுரைசீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே.

இ - ள். மறந்தாகிலும் அரைக்காசும் கொடா - மறந்தாயினும் அரைக்காசையும் ஒருவர்க்குக் கொடாத, மடமாந்தர் - அறியாமையுள்ள மக்கள், மண்மேல் - உலகில், இறந்து ஆவது என்ன - இறந்தால் உண்டாவதாகிய நஷ்டம் யாது, இருந்து ஆவது என்ன - உயிர்வாழ்தலா லுண்டாவதாகிய லாபம் யாது, இறந்து-செத்து, விண்போய் சிறந்து ஆளும்-விண்ணுலகிற் சென்று மேன்மையை யடைந்து (அவ்வுலகையும்) ஆளுகின்ற, காயல் துரை-காயற் பட்டணத்துக் கிறைவனாகிய சீதக்காதி, திரும்பிவந்து பிறந்தாலொழிய - மீண்டுவந்து பிறந்தாலன்றி, புலவோர்தமக்கு பிழைப்பு இல்லை, புலவர்களுக்குப் பிழைப்பில்லை, எ - று.

20. கல்லடிக்கு முளிபிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக் கவிதைகேட்டுப், பல்லடிக்கக் கிடுகிடெனப் பறையடிக்கு நெஞ்சர்தமைப் பாடுவேனோ, வில்லடிக்கும் பிரம்படிக்குங் கல்லடிக்கும் விரும்பிநின்ற மெய்யனீன்ற, செல்லடிக்குந் தடவரையிற் சேறடிக்கவலையடிக்குஞ் செந்திலானே.

இ - ள். வில் அடிக்கும்-(அருச்சுனனது) வில்லடிக்கும், பிரம்பு அடிக்கும் - (திருவாதவூரரது) பிரம்படிக்கும், கல் அடிக்கும் - (சாக்கியநாயனாரது) கல்லடிக்கும், விரும்பிநின்ற - விரும்பியிருந்த, மெய்யன்-உண்மைப்பொருளான பரமசிவன், ஈன்ற - பெற்ற, செல் அடிக்கும் தடவரைமேல் சேறு அடிக்க-மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரிய மலையின்மீது சேறுபடும்படி, அலை அடிக்கும்-அலைகள் மோதுகின்ற, செந்திலானே-திருச்செந்தூரனே, கல் அடிக்கும் உளி-கல்லை வெட்டுகின்ற உளியானது, இரண்டு காது அடிக்

குள் அடிப்பது என - இரண்டு காதுகளின் அடியில் அடிப்பதுபோல, கவிதை கேட்டு-புலவர்களுடைய கவிகளைக்கேட்டு, பல் கிடுகிடு என அடிக்க - பற்கள் ஒன்றோடொன்று கிடுகிடென்றடிபட, பறையடிக்கும் நெஞ்சர் தமை - நடுங்குகின்ற மனத்தை யுடையவரை, பாடுவேனோ - நான் பாடுவேனோ, எ - று.

திருச்செந்திலானே, என் கவிகளை கேட்டு மகிழும் உன்னைப் பாடாமல், அவற்றை காதடியில் உளிவைத் தறைந்தாற்போல் வெறுப்பாய்க் கேட்கும் லோபரைப் பாடுவேனோ என்பது கருத்து.

முன்போலச் சிறந்த வித்வான்கள் இப்பொழுதில்லையென்பதை யுணர்த்தற்குப் பாடியது.

21. குட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாய்க்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
இரண்டொன்றாய்முடிந்துதலைபிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாட்டாய்க்கவிதைதனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே.

இ - ள். குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டியன் இங்கு இல்லை-கேட்ட கேள்விக்குத் தக்க விடைசொல்லாதவரை தலையில் குட்டி யனுப்புதற்குப் பிள்ளைப் பாண்டியன் இவ்வுலகத்தில் இல்லை, குறும்பி அளவாய் காதை குடைந்து தோண்டி எட்டினமட்டு அறுப்பதற்கோ வில்லி இல்லை-குறும்பியினளவும் காதைக்குடைந்து தோண்டிக் கைக்கு எட்டினமட்டும் அறுப்பதற்கோ வில்லிபுத்தூரர் இல்லை, இரண்டு ஒன்றாய் முடிந்து தலை யிறங்கப் போட்டு வெட்டுதற்கோ கவிஒட்டக்கூத்தன் இல்லை (நவராத்ரிகாலத்தில்) இருவர் தலைகளை ஒன்றாக முடிந்து வெட்டுதற்கு ஒட்டக்கூத்தனென்னும் கவிஞனில்லை, விளையாட்டாய் கவிதைதனை விரைந்துபாடி - விநோதமாய்க் கவிகளை விரைவாகப்பாடி, தெட்டுதற்கோ அறிவு இல்லா துரைகள் உண்டு-ஏமாத்துதற்கோ அறிவில்லாத பிரபுக்கள் உளர், (ஆதலால்) தேசம் எங்கும் புலவர் எனத்திரியலாம்-எந்தத் தேசத்திலும் புலவரென்று சொல்லிக்கொண்டு திரியலாகும், எ - று.

சவ்வாதுப்புலவா.

இரகுநாத சேதுபதியின்மீது பாடியது.

1. கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநம்மீசரிடத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ் சமயத்துமே.

இ - ள். கிளையாளன் - உறவினரைக் காப்பவனாகிய, சேதுபதி ரகுநாயகன் - ரகுநாத சேதுபதியின், என்றும் வளையாத பொன்முடி-என்றும் வணங்காத பொன்முடியானது, கிஞ்சுகம் வாய் - முருக்கம்பூப்போன்ற வாயினையுடைய, இளையார் - மாதரது, கலவியிடத்தும் - புணர்ச்சிக்காலத்திலும், நம் ஈசரிடத்தும் - நமது சிவபெருமான் சந்நிதியிலும், மகுடமன்னர் - முடிவேந்தர், தளையாடிய கையில்-விலங்குபூண்டகையில், காளாஞ்சி ஏந்தும் சமயத்தும்-படிக்கந்தாங்கி நிற்குஞ் சமயத்திலும், சற்றேவளையும்-சிறிது வணங்கும், எ - று.

புதுவை - ஆநந்தரங்கப் பிள்ளையின்மீது பாடியது.

2. பானுகிரணம்பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ்சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க்கும்மயில்கண்மாவிசயாநந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர்கண்.

இ - ள். பங்கேருகம் - தாமரை, பானு கிரணம் பார்க்கும் - சூரிய கிரணத்தை நோக்கும், சகோரங்கள் - சகோரபக்ஷிகள், நிலவு தானும் வரப் பார்க்கும் - நிலவுண்டாக நோக்கும், மயில்கள் வான் அமரும் மையை பார்க்கும் - மயில்கள் ஆகாயத்திலுள்ள மேகங்களை நோக்கும், புலவோர்கண்-வித்துவான்களுடைய கண்கள், மா விசயம் - மிகுந்த வெற்றியை யுடைய, ஆநந்தரங்கன் - ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின், கையைப்பார்க்கும் - கையை நோக்கும், எ - று.

3. பாலையிலாள்பின்னங்காற்பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின்னெனப்படுவளோ—சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூராநந்தரங்கதுரை
நாடுதனிலென்னிளமின்னாள்.

இ - ள். சோலையிலே மயில் ஆடும் - சோலைகளில் மயில்கள் நடனம் பண்ணுகின்ற, பிரம்பூர் - பிரம்பூரில் வாழ்கின்ற, ஆநந்தரங்கதுரை-ஆநந்த ரங்கதுரையின், நாடுதனில் - நாட்டில், என் - எனது, இளமின்னாள்-இள

மைப் பருவமுள்ள பெண்ணானவள், பால் அயிலாள் - பாலுண்ணாள், பின்னங்கால் பஞ்சு - பின்னங்காலில் வைத்துக்கட்டிய செம்பஞ்சை, உளி என்றே சுளிப்பாள்-உளியென்றே கோபிப்பாள், (இத்தன்மையவள்)பாலையில் - பாலைநிலத்தில், ஆள்பின்-தலைவன் பின்னே, என்படுவளோ-என்ன பாடு படுவாளோ, எ - று.

4. அலையான்கவடுபடானரிடத்துங்காயான்
இலையென்பதோர்நாளுமில்லை—கலைதேர்ந்த
சாலைமுத்துகிருஷ்ணனருள்சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார்சொல்.

இ - ள். அலையான் - அலையான், கவடுபடான் - கவடுபடான், ஆரிடத்தும் காயான் - எவரிடத்தும் காயான், இலையென்பது ஓர்நாளும்இல்லை, இலையென்பது ஓர்நாளுமில்லை, (இப்படியிருக்க) கலைதோந்த - நூல்களில்தெளிந்த, சாலைமுத்து கிருஷ்ணன் அருள் - சாலை முத்துக்கிருஷ்ணன் பெற்ற, சற்குண சிந்தாமணியை - நற்குணமமைந்த சிந்தாமணியை நிகர்த்தவனை, சோலை என்று சொன்னவர் ஆர் - சோலையென்று சொன்னவர் யாவர், சொல் - சொல்லுவாய், எ - று.

'ஆநந்தரங்கப்பிள்ளை புதுவையிலிருந்த ஓர் யாதவப்பிரபு, சோலைக்கு அலைதல் - அசைதலெனவும், கவடுபடல் - கிளைத்தலெனவும், காய்த்தல்-காய்விடுதலெனவும், இலையின்மை-இலைகளையுடைத்தாதலின்மை எனவும், (இலை தெரியாதபடி மலர்களையுடைத்தாதல்) சோலையப்பனுக்கு அலைதல்-சலித்தல் எனவும், கவடுபடல்-கபடமுடைத்தாதல் எனவும், காய்தல் - கோபித்தல் எனவும், இலையென்பது-இல்லையென்று சொல்லுதல் எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

கச்சிச்செல்லப்பன்மீது பாடியது.

5. செல்லப்பன்கச்சியிலேசேர்ந்ததற்பினுமணிகள்
நல்லதருமேகநவநிதியம்—சொல்லவே
முட்டின்றியொன்றிரண்டுமூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான்பத்தானவே.

இ - ள். செல்லப்பன் - செல்லப்பன் என்பவன், கச்சியிலே சேர்ந்த தற்பின்-கச்சியில் தோன்றின பிறகு, முட்டு இன்றி- தடை இல்லாமல் ஆ ஒன்று இரண்டு ஆன - பசு ஒன்று இரண்டாயின, மணிகள் மூன்று நான்கு ஆன - ரத்நங்கள் மூன்று நான்காயின, நல்ல தரு ஐந்து ஆறு ஆன - நல்ல தருக்கள் ஐந்து ஆறாயின, மேகம் ஏழ் எட்டு ஆன - மேகங்கள் ஏழு எட்டாயின, நவநிதியம் ஒன்பான் பத்து ஆன - நவநிதியம் ஒன்பது பத்தாயின.

செல்லப்பன் தோன்றினபின் ஒன்றாயிருந்த காமதேனு இவனோடு இரண்டெனவும், மும்மணிகள் நான்மணி யெனவும், ஐந்தருக்கள் ஆறு தருக்கள் எனவும், ஏழுமேகங்கள் எட்டு மேகங்கள் எனவும், ஒன்பது நிதியம் பத்து நிதியங்கள் எனவும் சொல்லும்படியாயின என்பது கருத்து. மும்மணிகள்-சோமசூரியாக்கினிகள், இவை ஒளியுடைப்பொருள்களாகையால் மணியெனப்பட்டன. ஐந்தருக்கள்-அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன. ஏழுமேகங்கள் - சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காலமுகி, நீலவருணம் என்பன. ஒன்பது நிதியம் - சங்கநிதி, பதுமநிதி முதலியன.

நமச்சிவாயப்புலவர்.

1. அவிசெட்டிவாங்கு சுரர்க்கிறை நிகராய்வளமருவு மமரரென்றே, தவிசெட்டிமரம்போல வளர்ந்திருப்போர் தமைப்பாடோந் தனி நக்கீரன், கவிசெட்டி திருவடியைப் புகழ்வணிகனிசையுடனற் கவினார் தஞ்சைச், செவிசெட்டிபாலடைந்தானமதுகுறைவிட்டோடுஞ் சேற்கண்மானே.

இ - ள். எட்டிமரம்போல வளர்ந்து-எட்டி மரம்போல் ஓங்கிவளர்ந்து, அவிசு எட்டிவாங்கு-அவிர்ப்பாகத்தை எட்டிவாங்குகின்ற, சுரர்க்கு இறை நிகராய்-தேவராசனுக்கு நிகராகி, வளம் மருவும்-வளம்பொருந்திய, அமரர் என்றே-(தம்மைத்) தேவர் என்று கருதியே, தவிசு - ஆசநத்தில், இருப்போர்தம்மை - இருப்பவரை, பாடோம் - பாடமாட்டோம், தனி நக்கீரன் கவி - ஒப்பற்ற நன்மைபொருந்திய நக்கீரனது கவியால், செட்டி திருவடியை - முருகனது திருவடியை, புகழ்வணிகன் - புகழ்கின்ற வணிகனாய், இசையுடன்-கீர்த்தியோடு, நல் கவின் ஆர்-நல்ல அழகு நிறைந்த, தஞ்சை-தஞ்சைமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற, செவிசெட்டிபால் அடைந்தால் - செவிசெட்டியினிடத்தைச் சேர்ந்தால், நமது குறைவிட்டு ஓடும் - நமது குறைகள் யாவும் நம்மை விட்டு ஓடிப்போம், சேல்கண்மானே - சேல்மீன்போலும் கண்களையுடைய மான்போல்வாளே, எ - று.

நக்கீரன்கவி - திருமுருகாற்றுப்படை. எட்டிமரம்போலப் பயனற்ற செல்வரைப் பாடாமல் திருமுருகாற்றுப்படையைக் கொண்டு முருகக்கடவுளை வழிபடுகிற தஞ்சைச் செவிசெட்டியையடைந்தால் நமது குறை நீங்கும் என்பது கருத்து.

திருக்கோவலூர் தாண்டவராயப் பிரபுவின்மேல் பாடியது.
துறை - நற்றாயிரங்கல்.

2. பாங்குயர்பளிக்குமேடை கொல்லுலையா மாருதந்துருத்தியா நீடும், பகர்நிலாக்கற்றை பதடியாமூடும் படரிருட்குழாங் குடைகரியா, ஓங்கியசெக்கருள் ளிடுங்கனலா வுயர்பெரும்பனி கொடும்புகையா, உருவிலியென்னுங் கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோவுரையாய், தூங்கியவிழியுந்தாம் புடைக்கயிறுந் தூம்புறு காம்பியற்குழலும், துவருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகையு மெய்யுமாய்நின்று தண்ணளி பெய்யுமாமுகிலே, தாண்டவராயா பாண்டவர்தூதா தாழ்வில்சீர்க் கோவலாதிபனே.

இ - ள். பாங்கு உயர் - பக்கத்தில் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, பளிக்கு மேடை-பளிங்கு மேடையானது, கொல் உலையா - கொல்லனுலைக்களமாகவும், மாருதம் - காற்றானது, துருத்தி ஆ-துருத்தியாகவும், நீடும் - நீண்ட, பகர் - சொல்லப்பட்ட, நிலாக்கற்றை-நிலவின் தொகுதியானது, பதடி ஆ-உமியாகவும், மூடும்-மூடுகின்ற, படர் இருள் குழாம் - பரவிய இருட்கூட்டமானது, குடைகரி ஆ-குடைந்த கரியாகவும், ஓங்கியசெக்கர் - அதிகரித்த செவ்வானமானது, உள்ளிடும் கனல் ஆ - உலையிலிடுதற் குரிய நெருப்பாகவும், உயர் பெரும்பனி உயர்ந்த பெரும்பனியானது, கொடும்புகை ஆ-கொடியபுகையாகவும் கொண்டு, உருவிலி என்னும் - மன்மத னென்கிற, கொல்லன்-கொல்லனானவன், என் பொன்னை-என்து பொன்னை நிகர்த்த மகளை, உருக்கும் ஆறு - உருக்கும் விதம், என் - யாது, உரையாய் - சொல்லாய், தூங்கிய விழியும் - உறங்கிய கண்ணும், தாம்பு உடைக்கயிறும் - தாம்புக் கயிறும், தூம்பு உறு-துளை பொருந்திய, காம்பு இயல் குழலும் - மூங்கிலானியன்ற வேய்ங்குழலும், துவர் உடை துகிலும் - செந்நிறைத்தையுடைய ஆடையும், கவர் உடைகழியும் - பிளவையுடைய மாட்டாங்கோலும், தொறுவியர்-இடைச்சியரது, உறிபடு குடமும் - உறியுற் பொருந்திய குடமும், தாங்கிய-ஏந்திய, கையும் மெய்யும் ஆய் நின்று - கையும் உடம்புமாய் நின்று, தண் அளி பெய்யும் - கருணை மழையைப் பொழிகின்ற, மா முகிலே - பெரிய மேகமே, தாண்டவராயா - தாண்டவராயன் என்னும் பெயரையுடையவனே, பாண்டவர் தூதா - பாண்டவர்களுக்குத் தூதுவனே, தாழ்வு இல் சீர்-குறைவில்லாத சிறப்புடைய, கோவல்-திருக்கோவலூருக்கு, ஆதிபனே - இறைவனே, எ - று.

உருக்குதல்-மெலிவித்தல். தன்மகளைப் பொன் என்றதற் கேற்பப் பளிக்கு மேடை முதலியவற்றைக் கொல்லுலை முதலியவாக்கிக் கூறினாள். குடைகரி - தோண்டினகரி.

திருக்கருவைக் களவீசர்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

3. மெய்யாரப்புலிகாணப்பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்தீருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
பாரறியச்சக்கரத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாரத்தடம்புடைசூழ்கருவைவாழும்
திருக்களாவீச்சுரரேதேவரீர்தாம்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கொண்டேநான்காண்பிப்பேனே.

இ - ள். மெய் ஆரம் புலி காண - உம்முடைய திருமேனியிலாரமாகப் பூண்ட பாம்பும் புலியும் காணும்படி, பொதுவில் ஆட்டை - பொதுவிலுள்ள ஆட்டை, மிக எடுத்தீர் - மிகவும் தூக்கினீர், (அந்த ஆட்டில்) உமையாளுக்கு - உமையவளுக்கு, ஒருபங்கு ஈந்தீர் - ஒருபாகம் கொடுத்தீர், பை ஆர் - பசுமை நிறைந்த, அ - அந்த, பணம் எடுத்தீர் - பணத்தையெடுத்தீர், (அதில்) ஐயா நீர்தாம் - ஐயனே நீர்தாம், பார் அறிய - உலகமறியும்படி, சக்கரத்தை - சக்கரப் பணத்தை, மாலுக்கு ஈந்தீர் - திருமாலுக்குக் கொடுத்தீர், செய் ஆர - கழனிகள் நிறைய, தடம் - தடாகங்கள், புடைசூழ் - அயலிற் சூழ்ந்த, கருவை வாழும் - கருவாபுரியில் வாழ்கின்ற, திருக்களா ஈச்சுரரே - திருக்கள வீசரே, தேவரீர் - தேவரீர், கையார - கையிற் பொருந்த, மழு எடுத்து காட்டினாலும் - மழுவேந்திக் காட்டினாலும், நான் - யான், உம்மைக் கொண்டே - உம்மைக்கொண்டே, களவு காண்பிப்பேன் - உமது திருட்டுத்தனத்தைக் காட்டுவேன், எ - று.

பாம்பும் புலியும் என்றது பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களை. பொது- பொன்னம்பலம். ஆட்டு - நடனம். நடிக்கும்போது ஒருபங்கமர்ந்த இறைவியுமாதலால் உமையாளுக் கொருபங்கீந்தீர் என்றார். பை ஆர் அப்பணம் என்பதற்கு பசுமைநிறைந்த அந்தப்பொன்பணம் எனவும் பசுமையாகிய அப்பாம்பின் படம் எனவும் பொருள் கொள்க. சக்கரம்-சக்கரைப்படை என வேறொரு பொருள். மழுவெடுத்துக்காட்டுதல் - சத்தியஞ்செய்தல், களவு - களாமரம் என வேறொரு பொருள்.

திருக்காளத்தி நாதர்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

4. மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீரெவருங்காண
மன்றுதனிலாடெடுத்தீர்மகத்துவந்த
ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீரிப்பால்
உரப்பானதலைக்கறிக்குழுவந்தீரையா

மீன்பொதிந்தவிழிமடவாட்கொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொதிந்தகாளத்திநாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காணத்தானே.

இ - ள். மான் பிடித்தீர்-மானைப் பற்றினீர், முயல் மிதித்தீர்-முயலை மிதித்தீர், எவரும் காண - யாவரும் பார்க்க, மன்றுதனில் - பொதுவில், ஆடு எடுத்தீர் - ஆட்டை யெடுத்தீர், மகத்து வந்த - யாகத்தில் தேன்றிய, ஊன் பெருத்த யானையை - சரீரம் பருத்த யானையை, கொன்று உறுத்தீர்-கொன்றுதோலை யுரித்தீர், இப்பால்-இதற்குமேல், உரப்பு ஆன, உறுதியாகிய, தலைக் கறிக்கும் - தலைக்கறிக் காகவும், உவந்தீர் - விரும்பினீர், (அதில்) ஐயா - ஐயனே, மீன் பொதிந்த -மீனின் தன்மையமைந்த விழிமட வாட்கு - கண்களையுடைய் உமாதேவிக்கு, ஒருபங்கு ஈந்தீர் - ஒருபாகம் கொடுத்தீர், மேலான வேடன் எச்சில் - மேன்மையாகிய வேடனெச்சிலை, மிகவே கொண்டீர் - அதிகமாகவே கொண்டீர், கான் பொதிந்த-காடு மூடிய, காளத்தி - திருக்காளத்திக்கு, நாதா - இறைவனே, உம்மைக் காணத்தான் - உம்மைத் தரிசிக்கத்தான், கழுக்கள் வந்து சுற்றுவதும் - கழுக்கள் வந்து சூழ்வதும், எ - று.

முயல் - முயலகன். ஆடெடுத்தல் - நடித்தல். மகத்துவந்த யானை - கஜாசுரன். தலைக்கறிக்கு வந்தது சிறுத்தொண்டன் மனையில். ஒருபங்கீதல் - அர்த்தநாரீச்சுரனு யிருத்தல். வேடன் - கண்ணப்பநாயனுர். மான், முயல், யானை, தலைக்கறி, வேடனெச்சில் முதலியவற்றின் பொருட்டுக் கழுக்கள் வந்துசுற்றுகின்றன என்பது கருத்து. ஐ ஆம் மீன் எனப்பிரித்து அழகாகிய மீன் எனினும் பொருந்தும்.

முத்திருளப்பன் என்னும் பிரபுவின்மீது அவன் செய்த சிவாலயத் திருப்பணியைக் குறித்துப் புகழ்ந்து பாடியது.

5. பருப்பதங்க ளொவ்வொருதூண் பாவுக்கள்வளையாத பாரமேரு, சரிப்படங்காப்போதிகைநீ செய்தபணி விடையையென்ன சொல்வேனையா, தருப்பொலியுங் கரதலமுத் திருளப்பசாமீ நின்றுய் பாலுன்னைக், கருப்பணிமுன் றிருப்பணிக்கென் றுருப்பணினன் மருப்பொலியுங் கமலத்தோனே.

இ - ள். ஒவ்வொரு தூண் - ஒவ்வொரு தூணும், பருப்பதங்கள்-மலையை நிகர்க்கும், பாவுக்கல் - ஒவ்வொரு பாவுகல்லும், வளையாத-வணங்காத, பாரமேரு - பளுவாகிய மேருமலையை நிகர்க்கும், போதிகை - ஒவ்வொரு குறுந்தறியும், சரிப்பு அடங்கா - சொல்வதற்குச் சுருங்கி யடங்கா

தனவாகும், நீ செய்த பணிவிடையை - நீ செய்த திருப்பணியை, என்ன சொல்வேன் - என்னென்று புகழ்ந்து உரைப்பேன், ஐயா - ஐயனே, தரு - கற்பகத்தருவின் தன்மை, பொலியும் - விளங்குகின்ற, முத்திருளப்பசாமி- முத்திருளப்பதுரையே, நின் தாய் பால் - உன் தாயினிடத்து, உன்னை கருபண்ணி - உன்னைக் கருத்தரிக்கப்பண்ணி, முன் - முன்னமே, திருப்பணிக்கு என்று - திருப்பணிக்குரியனுகக வென்றே, உரு பண்ணினுன் - உருவமாக்கினுன், (யாவனெனின்) மரு பொலியும் - மண மிகுந்த, கமலத்தோன் - தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், எ - று.

சிவாலயத் திருப்பணியின் பொருட்டே உன்னைப் பிரமன் படைத்தான் என்பது கருத்து.

இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்கதுரைமீது
நிந்தாஸ்துதியாகப்பாடியது.

6. சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராசசிங்கமந்திரி
மாதுட்டமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கம்
கோதுறுபாமரக்காடுகருணீகர்மும்மதக்கொல்யானைமற்ருேர்
மோதுபெரும்புலிக்காடுகல்விமான்களுந்திரிந்தான்மோசந்தானே.

இ - ள். சேதுபதிகாத்த-சேதுபதிவளர்த்த, முத்துராமலிங்கதுரை - முத்துராமலிஙகதுரை, ராஜசிங்கம்-ராஜசிங்கமாவன், மந்திரி-(அவனுக்கு) மந்திரியாகிய, முத்திருளப்பன் - முத்திருளப்பன், கொடிய - கொடுமையாகிய, வரி வேங்கை - கோடுகளையுடைய வேங்கைப்புலியாவன், வளர் - விருத்தியடைகின்ற, ஆதிக்கம்-உயர்வாகிய அரசாட்சி, கோது உறு-குற்ற மிகுந்த, பாமரக்காடு - துர்மார்க்கர்களுடைய காடாகும், கருணீகர் - கணக்கர், மும்மதம் - மும்மதங்களையுடைய, கொல்யானை - கொலைத்தொழிலமைந்த யானைகளுக்கு நிகராவர், மற்ருேர்-மற்றையோர், மோது-பாய்கின்ற, பெரும்புலிகாடு-பெரிய புலிகள் வாழ்கின்ற காட்டுக்கு நிகராவர், (இவற்றினிடையே) கல்விமான்களும் திரிந்தால் - கல்வியாகிய மான்களும் உலாவினுல், மோசம் தான்-(அது) பிழையேயாகும், எ - று.

கல்விமான்கள் - வித்துவான்கள். முத்துராமலிங்கதுரை முத்திருளப்பன்முதலியோராகிய ராஜசிங்கம் வேங்கைப்புலி முதலியவைகளுக்கிடையே வித்துவான்களாகிய மான்கள் சஞ்சரிப்பது அபாயத்துக்கேதுவாகும் என்பது கருத்து.

திருக்குடந்தைச் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துபாடியது.

7. ஞாலத்தெவரும்புகழ்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்புயல்வண்ணன்கண்மலர்சாத்தக்கருத்திலுன்னிச்
சீலத்தனம்மடியானென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோநாமம்யாதெனச்சொல்லியதே.

இ - ள். ஞாலத்து - உலகத்திலுள்ள, எவரும் - யாவரும், புகழ் - புகழ்கின்ற, குடந்தாபுரிநாதன் - திருக்குடந்தைக் கிறைவனுகிய, எம்கோன் - எமது சிவபெருமான், காலப்புயல் வண்ணன் - கார்கால மேகம்போன்ற நிறத்தையுடையவனுகிய திருமால், கண்மலர் சாத்த - தன் கண்ணுகிய தாமரைப்பூவைச் சாத்துதலும், கருத்தில் உன்னி - திருவுளத்தில் எண்ணி, சீலத்தவன் - நல்லொழுக்கமுள்ளவனுகிய இவன், நம் அடியான் என்று - நம்மடியவனென்று, யார்க்கும் தெரிய - எல்லார்க்குந்தெரியும்படி, இட்ட - வைத்த, சூலக்குறி அல்லவோ - சூலத்தின் அடையாளமல்லவா, நாமம் - நாமமானது, யாது என சொல்லியது - வேறு யாதென்று சொல்லப்பட்டது, எ - று.

திருமால் கண்மலர் சாத்த மகிழ்ந்து தன் சூலக்குறியை அடையாளமாக அவனது நெற்றியிலிட்டதன்றே நாமமென்று சொல்லப்படுவது என்பது கருத்து. கண்மலர் என்பதைக் கள்மலர் எனப்பிரித்துத் தேனையுடைய மலர் எனினும் பொருந்தும்.

திருக்கழுக்குன்றத்தைப் புகழ்ந்துபாடியது.

8. வியந்தநிசாசரனுமென்றுசந்த்ரனும்வெஞ்சனிக்குப்
பயந்தவனுமென்றுபானுவும்வந்துபணியச்செம்பொன்
நயந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதுநண்புவைத்துச்
செயந்தந்ததான்மதியாதவரென்னத்திரிந்தனரே.

இ - ள். வியந்த - அதிசயித்த, நிசாசரன் ஆம் என்று - இரவிற்சஞ்சரிப்பவனென்று, சந்த்ரனும் - சந்திரனும், வெம் - கொடிய, சனிக்கு - சனியென்னும் கிரகத்துக்கு, பயந்தவன் ஆம் என்று - அஞ்சினவனுமென்று, பானுவும் - சூரியனும், வந்து பணிய - வந்து வணங்க, செம்பொன் - செம்பொன்னினது, நயம் தரு - நன்மையைத்தந்த, செல்வம் - செல்வ மிகுதியுள்ள, கழுகாசலமது - கழுக்குன்றமானது, நண்புவைத்து - பக்ஷம் வைத்து, செயம் தந்ததால் - வெற்றியைக் கொடுத்ததனுல், மதி ஆதவர் என்ன - சந்திரசூரியரென்று சொல்லும்படி, திரிந்தனர் - திரிந்தார்கள், எ - று.

பயந்தவன் - பெற்றவன் (தந்தை) என்றொருபொருள். கழுகாசலம் சந்திர சூரியர் வந்துவணங்க அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அருள்செய்தமையால் அவர்கள் ஒருவரையும் மதிக்காமல் திரிகின்றூர்களென்பது கருத்து.

திருத்தில்லைக் கற்பகவிநாயகரைப் புகழ்ந்துபாடியது.

9. பொருகோட்டுவாரிநிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியறைத்
தருகோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயன்வருந்தண்டமிழீர்
வருகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தர்தில்லைவனத்தில்வாழ்
ஒருகோட்டுக்கற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே.

இ - ள். கோட்டு - கரையில், பொரு - அலைகள் மோதுகின்ற, வாரி- கடல்சூழ்ந்த, நிலத்தில் - மண்ணுலகத்தில், குணம் கெட்ட - குணத்தாற் கெட்ட, பூரியரை - கீழ்மக்களை, கோடு கொம்பு தரு என்று - வளைவாகிய கிளைகளையுடையகற்பகமரமென்று, உரைத்து-புகழ்ந்துசொல்லி, என்பயன் வரும் - என்ன பயன் உண்டாகும், வண் தமிழீர் - வளமாகிய தமிழ்ப்புல வர்களே, வருகோட்டு திங்கள் - உண்டாகிய வளைவையுடைய சந்திரனை, முடி - சிரசிலணிந்த, கூத்தர் - நடராசரது, தில்லைவனத்தில் வளர் - தில்லை வனத்தில் வளராநின்ற, ஒருகோட்டு - ஒரு கிளையுள்ள, கற்பகம் - கற்பக மானது, தன்னை உற்றவர்க்கு - தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு, எல்லாம் தரும் - (அவர் விரும்பிய) எல்லாப்பொருள்களையும் கொடுக்கும், எ - று.

தில்லைவனம் - தில்லை மரக்காடு. ஒருகோடு - ஒற்றைக் கொம்பு. கற் பகம் - கற்பகமரம், கற்பகவிநாயகர். தமிழ்ப்புலவர்களே அற்பரைப்பாடி யென்னபயன், தில்லைவனத்துக் கற்பகவிநாயகரையடைந்தால் நீங்கள் விரும்புவனயாவும் கிடைக்கப்பெறுவீர்கள் என்பது கருத்து.

திருமாலிருஞ் சோலைமலை அழகர்மீது பாடியது.

துறை - வெறிவிலக்கல்.

10. வண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுரம்விடுமாதலினால்
பண்டுபழகினர்போலிந்தவேளையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற்றோஷப்பிறந்திடுங்கோதையரே.

இ - ள். வண்டு உறை - வண்டுகள் வாழ்கின்ற, சோலைமலை - சோலை மலையிலுள்ள, பரிகாரி வந்தால் - வைத்தியன் வந்தால், இவளுக்கு - இவ ளுக்குண்டா யிருக்கிற, அண்டுபடாத - அணுகப்படாத, இ - இந்த, காமச் சுரம் - காமமாகிய சுரம், விடும் - நீங்கும், ஆதலினால் - ஆதலால், பண்டு - முன்னமே, பழகினர்போல் - பழகினவர்போல, இந்த வேளையில் - இந்தச் சமயத்தில், பாயசத்தை - பாயசத்தை, கொண்டுவந்தீர் - கொண்டுவந்தீர் கள், இதின் - இதனால், தோஷம் பிறந்திடும் - தோஷமுண்டாகும், கோ தையரே - பெண்களே, எ - று.

பாயசம் என்பதனை பாய் அசம் எனப் பிரித்து பாய்கின்ற ஆடு என வெறிவிலக்குக் கேற்பப்பொருள் கொள்க. தோஷம் - பாவம்.

சொக்கநாதர்மீது பாடியது.

துறை - செவிலியிரங்கல்.

11. படைத்தாமவேற்கண்ணிகண்ணீர்ப்ப்ரவாகப்பரவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோநறையூற்றிதழித்
தொடைத்தார்மவுலியிற்சும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே.

இ - ள். தாமம் வேல்படை - ஒளியுள்ள வேலாயுதம் போன்ற, கண்ணி - கண்களையுடையாளது, கண்ணீர் ப்ரவாகம் - கண்ணீர் வெள்ளமாகிய, பரவை - கடலானது, பொங்கி - மேலெழுந்து, உடைத்தால் - (நிறையாகிய கரையை) உடைத்தால், அடைத்தற்கு - தடுத்தற்கு, உபாயம் உண்டோ - உபாயமுளதோ, நறை - தேனை, ஊற்று - உமிழ்கின்ற, இதழி - கொன்றை மலர்களால், தொடை - தொடுத்த லமைந்த, தார் - மாலையை யணிந்த, மவுலியில் - சடாமகுடத்தின்மீது, சும்மாடு கட்டி சுமந்து சுமந்து - சும்மாடு கோலிச் சுமந்து சுமந்து, அடைத்தால்-தடுத்தால், அடைபட - தடைபட, சொக்கே - சொக்கலிங்கனே, இது வையையாறு அல்ல - இது வையைநதி யன்று, எ - று.

சொக்கநாதரே, நீர் முற்காலத்தில் வையைப்பெருக்கை யடைத்தாற்போல எமது பெண்ணின் காமப்பெருக்கை யடைக்கவொண்ணுதென்பது கருத்து.

மானிடரை நோக்கி சொக்கநாதரது பெருமையை யறிவிநெ[illegible]டியது.

12 ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தானென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழ்மையுற்றிடுமானிடரேசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துகப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுகத்துக்கப்பாலிருந்தமணிமுடியே.

இ - ள். பாழ் ஏழ்மை உற்றிடும் மானிடரே - பாழாகிய அறிவின்மையைப் பொருந்திய மனிதரே, சொக்கர் - சொக்கநாதரது, பண்பு - தன்மையை, அறியீர் - அறியீராகி, ஏழேழு சங்கத்துடன் - நாற்பத்தொன்பதின்மராகிய சங்கத்தாரோடு கூடி, இருந்தான் என்று - இருந்தாரென்று, இயம்பு கின்றீர் - சொல்லுகின்றீர், (அவரது) அடிகள் - திருவடிகள், ஆழ் ஏழுலகத்துக்கு - ஆழ்ந்த ஏழுலகங்களும், அப்பால் இருந்த - அப்புறத்தே யிருந்தன, மணி முடி - அழகிய சடாமகுடம், உம்பர்வாழ் ஏழுலகத்துக்கு - தேவர்கள் வாழ்கின்ற ஏழுலகங்களுக்கும், அப்பால் இருந்த - அப்புறத்தே யிருந்தது, எ - று.

ஆழேழுலகம் என்றது கீழேழுலகங்களை. உம்பர் வாழேழுலகம் என்றது மேலேழுலகங்களை. அடி முடிகள் இவ்வாறிருந்தது பிரம விட்டுணுக்கள் முடியடிகளைக் காணப்புக்க காலத்தில்.

தமக்குமோதிரமிட்ட செல்லூரனைப் புகழ்ந்துபாடியது.

13. காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்செல்லூரன்கனிந்துநம்மை
வாவென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையானதமிழ்ப்
பாவென்றுஞ்சற்றுமறியாப்புல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டதடையிதுவே.

இ - ள். கா ஒன்றும் - பஞ்ச தருவின் கொடைத் தன்மையமைந்த, கைத்தலத்து - கைத்தலத்தையுடைய, அண்ணல் - பெரியோனாகிய, செல்லூரன் - செல்லூரான், கனிந்து-மனங்கனிந்து, நம்மை வாவென்று அழைத்து - நம்மைவாவென்றழைத்து, இட்ட - விரலில் பூட்டிய, இது - இது, மோதிரமே-மோதிரமா, (அன்று, மற்றென்னெனின்)வண்மையான-வளமாகிய, தமிழ்ப்பா - தமிழ்ப்பாடல்களை, என்றும் - எப்பொழுதும், சற்றும் அறியாத - சற்று முணராத, புல்லர் தம் பக்கலில்போய் - அற்பரிடத்திற்சென்று, தா வென்று - தரவேண்டு மென்று, கையெடுத்து ஏற்காமல்-கையேந்தி இரக்காமல், இட்ட தடை - செய்த தடையேயாகும், எ - று.

செல்லூரன் நமக்கு மோதிரம்பூட்டியது இந்தக் கையானது இனியொருவரிடத் தேற்காதிருத்தற்கே யாமென்பது கருத்து.

சீதக்காதியைச் சிறப்பித்துப் பாடியது.

14. தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்தந்திபட
நடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலிலே
கிடக்குங்கவியும்பரராஜரத்நகிரீடமுமே.

இ - ள். தடம்-பெரிய, கும்பம்-மத்தகத்தையும், கிம்புரி கொம்பு-பூணணிந்த கொம்புகளையுமுடைய, அசலம்-மலைபோன்ற, பெருதந்திபட-பெரிய யானைகள் இறக்க, நடக்கும் - நடக்கின்ற, துரங்கம் - குதிரைகளையுடைய, துரை - பிரபுவாகிய, சீதக்காதி - சீதக்காதியின், நல் நாட்டில் - நல்ல நாட்டின்கண், நலம்-அழகாகிய, வடம் - முத்துவடத்தையும், குங்குமம் - குங்குமக் குழம்பையுமணிந்த, கொங்கை-ஸ்தனங்களையுடைய, மின்னே-மின்கொடி போல்வாளே, அவன்-அவனது, தெருவாயிலிலே-தெருவாசலில், கவியும் - பாடல்களும், பரராஜர் - வேற்றுத்தேயத் தரசருடைய, ரத்நகிரீடமும் - மணி முடிகளும், கிடக்கும் - கிடக்கும், எ - று.

சீதக்கதியைப் புகழ்ந்து பாடாத புலவர்களும் அவனுக்குத்தோற்று வணங்காத அரசர்களும் இல்லை யென்பது கருத்து.

சீதக்காதி யிறந்ததற்கு இரங்கிப்பாடியது.

15. பூமாதிருந்தென்புவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்கு
கோமானழகமர்மால்சீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே.

இ - ள். பூமாது இருந்து என் - திருமகள் இருந்தாலென்ன பயன், புவிமாது இருந்து என்ன-நிலமகள் இருந்தாலென்ன பயன், பூதலத்தில் -

உலகத்தில், நாமாது இருந்து என்ன - கலைமகள் இருந்தாலென்னபயன், நாம் இருந்து என்ன-நாமிருந்தால் என்னபயன், நல் நாவலர்க்கு - நல்ல வித்துவான்களுக்கு, கோமான் - தலைவன், அழகு அமர் - அழகுஅமைந்த, மால் - பெருமையுள்ள, சீதக்காதி - சீதக்காதி, கொடை மிகுந்த - ஈகை மிகுந்த, சீமான் - பெருஞ்செல்வன், (அவன்) இறந்திட்டபோதே-இறந்த பொழுதே, புலமையும் செத்தது - புலமையும் இறந்தது, எ - று.

சீதக்காதி யிறந்தபோதே புலமையும் இறந்தது என்பது கருத்து.

தாய் சோதிடரை நிந்தித்து பாடியது.

16. மாகத்தத்தும்புகழான்பகைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பியிசைபாடுமார்பனிலென்மகட்கோர்
மோகத்தத்துண்டென்றுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே.

இ-ள். மாகம் தத்தும் புகழான்-விண்ணுலகத்தினும் தாவிச் செல்லுகின்ற புகழை யுடையவன், பகைவேந்தர் மகுடம்-பகை யரசருடைய முடிகள், பொடியாக - பொடிபட, தத்தும் - தாவி நடக்கின்ற, பரியான் - குதிரைகளை யுடையவன், சீதக்காதி - சீதக்காதியாகிய, அணிமலரினே - அணிந்த மலர் மாலையின் கண்ணே, கத்து - ஒலிக்கின்ற, அ - அந்த, தும்பி இசைபாடும் - வண்டுகள் இசைபாடுகின்ற, மார்பனில் - மார்பை யுடையவனால், என் மகட்கு - என் புதல்விக்கு, ஓர் - ஒரு, மோகம் தத்து - மோகமாகிய கண்டம், உண்டு என்று - உளதென்று, சொன்னார் இல்லை-சொன்னார்களில்லை, முன் மொழிந்தவர் - முன்னே ஜாதகஞ் சொன்ன சோதிடர்கள், எ - று.

என்மகள் சீதக்காதியின் மோகத்தாலிறக்கத்தகுந்த ஒரு கண்டமுண்டென்று சோதிடர் சொன்னாரில்லையே என்பது கருத்து.

உலோபரிடத்திற்சென்று வருந்திச் சீதக்காதியின் கொடையை நினைத்திரங்கிப் பாடியது.

17. மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதறிந்திலமிப்பாழ்ம்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமீயாதலோபரிடத்திற்சென்றே.

இ - ள். மை - கருமையாகிய, போதகமும் - யானைகளையும், வளநாடும் - வளமாகிய ஊர்களையும், செந்தமிழ் வாணர்க்கு - செந்தமிழ்ப் புலவருக்கு, அருள் - கிருபை செய்கிற, கை - துதிக்கையையுடைய, போதகம் அனையான் - யானையை நிகர்த்தவனாகிய, சீதக்காதியை - சீதக்காதி

துரையை, காத்திருந்த - காத்துக்கொண்டிருந்த, அப்போது - அந்தக் காலத்தில், இ-இந்த, பாழ்-பாழாகிய,பணத்தின் அருமையெல்லாம்-பணத்தினருமை முழுதும், அறிந்திலம் - அறிந்தோமில்லை, இப்போது - இப்பொழுது, ஈயாதலோபர் இடத்தில் சென்று - கொடுக்காத லோபிகளிடத்திற்போய், அறிந்தனம் - அறிந்து கொண்டோம், எ - று.

திருப்பரங்குன்ற முருகர்மீது பாடியது.

செவிலி கூற்று.

18. கிட்டாதுபெண்குடிமார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிற்கனிகாண்பரங்குன்றிருப்பவனே.

இ - ள். பரங்குன்று இருப்பவனே - திருப்பரங் குன்றத்தில் இருப்பவனே, பெண் கிட்டாது - பெண் கிடையாது, குடிமார்க்கம் - குடும்பமார்க்[illegible]வன் கிழவன் அல்ல - நாயகன் முதியோனல்ல, பட்டாணிச் சேவகன் - பட்டாணி வீரன், அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலும், அப்பால் பிசக ஒட்டான் - அப்புறம் நழுவவொட்டான், பொய் அல்ல - இது பொய் அன்று, மலைமேல் இருக்கும் உமக்கும்-மலைமீதிருக்கிற உமக்கும், இவள்-இந்தப் பெண்ணனவள், எட்டாத கொம்பில் கனி-எட்டாத கிளையிலுள்ள கனியை நிகர்ப்பாள், எ - று.

ஒரு பெண்ணின் கண்ணழகை வியந்து பாடியது.

துறை - கண்ணயந்துரைத்தல்.

19. மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பரராஜசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுமஞ்சும்பதப்பாவைநல்லாய்படைவேள்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே.

இ - ள். மஞ்சும் - மேகமும், அஞ்சும் - அஞ்சும்படியான, கை-கொடைக்கையினையுடைய,பரராஜ சேகர மன்னன் வெற்பில்-பரராஜசேகரன் என்னும் அரசனது மலையில் உள்ள, பஞ்சும் - செம்பஞ்சும், அஞ்சும்-அஞ்சும்படியான, பதம் - பாதங்களையுடைய, பாவை நல்லாய் - பிரதிமை போன்ற மாதே, படை - சேனையையுடைய, வேள் - மன்மதனது, பகழி அஞ்சும் அஞ்சும்-பாணங்களும் அஞ்சும் அஞ்சும், கயல் அஞ்சும் அஞ்சும்-சேல்மீன்களும் அஞ்சும் அஞ்சும், கடல் அஞ்சும் அஞ்சும்-கடலும் அஞ்சும் அஞ்சும், நஞ்சும் அஞ்சும் - நஞ்சமும் அஞ்சும், உனது நயனங்கள்-உன் கண்கள், வெற்றி வேலோ - வெற்றி வேல்க[illegible]ா, எ - று.

பிரம்பை ஆநந்த ரங்கனைப்புகழ்ந்து பாடியது.

20. பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மில்
சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்—ஓரா
இரம்பையயானந்தரங்கனின்பரங்கனன்பன்
பிரம்பையானந்தரங்கன்பேர்.

இ - ள். ஓர் ஆயிரம் பையான் - ஓராயிரம் படங்களை யுடையவனாகிய ஆதிசேஷனுக்கு, அந்தரங்கன் - பிரியமுள்ளவன், இன்பரங்கன் அன்பன் - இன்பத்தைத் தருகிற ரங்கநாதனுக்கு அன்பன், பிரம்பை - பிரம்பூரில் வாழ்கின்ற, ஆனந்தரங்கன் - ஆனந்தரங்கனது, பேர் - பெயரை, பறவைக் குலங்கள் தம்மில் - பறவைக் கூட்டத்தில், சீர் ஆரும் - சிறப்பு மிகுந்த, கிள்ளை முதல் - கிளி முதலியவை, செப்பலால் - சொல்லுதலால், பாரார் - உலகத்தாருள், சொல்லார் ஆர் - சொல்லாதவர் யாவர், எ - று.

ஓராயிரம் பையான் அந்தரங்கன் என்பதற்கு கல்வியிற்சிறந்தவன் என்பது கருத்து.

திருத்தனிகைப் பதியைப்புகழ்ந்து பாடியது.

21. பங்கயமுமேரிகளும்பாவையர்கையும்மணியும்
தங்கவளைசூழுந்தணிகையே—திங்கணுதற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்செல்வன்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்சேர்பு.

இ - ள். திங்கள் - அர்த்த சந்திரன்போன்ற, நுதல் - நெற்றியில், செம் திலகத்தாள் - செவந்ததிலகத்தை யணிந்தவளாகிய உமாதேவியை, புல் - தழுவிய, நிதன் - நித்தனாகிய சிவபெருமானுக்கு, செல்வன் - புதல்வனும், கடல் கரைசேர் - கடற்கரையிற் பொருந்திய, செந்தில் - திருச்செந்திலில் எழுந்தருளி, ஆள் - எல்லாவுயிர்களையும் ஆண்டருளுகின்ற, புனிதன் - பரிசுத்தனுமாகிய முருகக்கடவுளது, சேர்பு - சேரிடம், பங்கயமும் - தாமரைகளும், ஏரிகளும் - ஏரிகளும், பாவையர் கையும் - பாவைபோலும் உருவமுள்ள மாதர்களுடைய கைகளும், மணியும் - ரத்நங்களும், தங்கவளை சூழும் - தங்கவளை சூழ்கின்ற, தணிகையே - திருத்தணிகைப் பதியே.

நித்தன் என்பது நிதன் எனத் தகரவொற்றுக் குறைந்து நின்றது. பங்கயம் தங்கவளை சூழ்தலாவது-தங்கும்படி சேறுபொதிந்திருத்தல்; ஏரிகள் தங்கவளை சூழ்தலாவது-தங்கும்படி சங்குகள் சூழ்ந்திருத்தல், அன்றி வள்ளைக்கொடிகள் சூழ்ந்திருத்தல்; பாவையர்கை தங்கவளை சூழ்தலாவது - பசும் பொற்கங்கண மணிந்திருத்தல்; மணி தங்கவளை சூழ்தலாவது-பொற்றொடியில் பதிக்கப்பட்டிருத்தல்.

பாண்டியனைப் புகழ்ந்து பாடியது.

22. கோலெடுத்துக்கோ த்துரத்துங்கோப்பாண்டிமன்னன்வடி-
வேலெடுத்துக்கோத்துரத்தல்விட்டிலனே—சால்படுத்த
பூபாலனனுலும்போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனனகுணம்.

இ - ள். கோல் எடுத்து - செங்கோலைக் கைக்கொண்டு, கோ துரத்தும் - பகையரசரை யோட்டுகின்ற, கோபாண்டி மன்னன் - அழகாகிய பாண்டியராஜன், வடிவேல் எடுத்து-வடித்த வேலாயுதத்தைத் தாங்கியும், கோ துரத்தல் விட்டிலனே - கோக்களைத் துரத்துந் தொழிலை விட்டானில்லையே, சால்பு அடுத்த - பெருமை பொருந்திய, பூபாலன் ஆனாலும் - பூபதி யாயினும், புராதநத்தில் - முற்காலத்தில், கோபாலன் ஆனகுணம் - கோபாலனாயிருந்த குணமானது, போமோ - நீங்குமோ, எ - று.

கோல் அம்பு எனினுமாம். கோத்துரத்தல்-பசுக்களைத்துரத்தல் எனவும், கோல் மாட்டாங்கோல் எனவும் வேறுமொரு பொருளைக் கோபாலனுக்கேற்க உரைத்துக்கொள்க, கோபாலன்-பசுக்களைக்காப்பவன், (இடையன்) கிருஷ்ணன்.

புதுவையம்பதி வேங்கடராயன்மீது பாடியது.

துறை - பூவைவிடுதூது.

23. விதுவையம்பதி யோசையைப்பேரி கவிகையெனும் மதன் வில்லில் வண்டேற்றினன், மதுவையம்பதி வேகமோடெய்து குவலயமீது கைவைக்க வென்னுள்ளநோ, குதுவையம் பதினாலும் புகழ்பெறுங்குமுணன் கன்னன் கொடைகளைமாற்றிய, புதுவையம்பதி வேங்கடராயன்பாற் புகலிவ்வேளையி னென்றன்கைப் பூவையே.

இ - ள். என்றன்கை - என்கையிலுள்ள, பூவையே - நாகணவாய்ப்புள்ளே, விதுவை - பூர்ண சந்திரனையும், அம்பு அதி ஓசையை - கடலினது மிக்க ஒலியையும், கவிகை பேரி என்னும் - (முறையே) குடையும் முரசுமெனக்கொண்ட, மதன் - மன்மதன், வில்லில் - தனது கருப்பு வில்லில், வண்டு ஏற்றினன்-வண்டாகிய நாணையேற்றி, மது-தேனோடுகூடிய, வை - கூர்மையாகிய, அம்பு - புஷ்ப பாணங்களை, அதிவேகமோடு எய்து - மிகு வேகத்துடன் எய்து, குவலயம் மீது - குவளைமலரின்மேல், கைவைக்க - கை வைத்தலால், என் உள்ளம் நோகுது - என் மனம் வருந்தாநின்றது, (ஆதலால் இச்செய்தியை) வையம் பதினாலும் புகழ்பெறும் - பதினான்கு லோகங்களினும் புகழ்பெற்ற, குமுணன் - குமுணன், கன்னன் - கர்ணன், (இவர்களுடைய) கொடைகளை - ஈகைகளை, மாற்றிய - நீக்கிய, புதுவையம்

பதி - புதுவையம்பதியில் வாழ்கின்ற, வேங்கடராயன்பால் - வேங்கடராய னிடத்திற்சென்று, இவ்வேளை புகல்-இந்தச்சமயத்திற்சொல்வாய், எ - று.

குமணன் - முதலெழு வள்ளல்களி லொருவன், குவளை மலர்க்கணை யிறந்து படுதற்கேதுவாதலால் "குவலயமீதுகைவைக்கவென்னுள்ள நோகுது" என்றாள். "நீலக்கணையிற் கைவைத்தானினிச் சற்றுநேரஞ்சிற் பிற்காலற்கிரையிடு மென்னுவியை" என்றார் பிறரும்.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

சிவசுப்பிரமணியப் பிரபுவின்மேல் பாடியது.

1. வாரிட்டுவிம்மிப் புடைத்திருகி யிளகிமணி மார்பிட மெலாங் கவர்ந்து, வட்டமிட் டடியிட்டு நாளுக்கு நாண்மேல்வளர்ந்து பூரித் துமுத்து, மாலைபிட் டிறுமாந்து பட்டவர்த்தனயானை மத்தகத்தோ டெதிர்த்து, வாதிட்டு மல்லிகைப் பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப் படுத்தி வரையைப், போரிட்டு மைந்தர்கண் மனஞ்சூறையிட்டுமே ற்புள்கித்து வச்சிரரத்நப்; புதுச்செப்பினைத் தோழமைக்கொண்டு பொன்னினைப் பொடியாவ ராவிமீதிற், போட்டிட்ட தென்னவே தேமற்படர்ந்து செம்பொற்சரிகை வேலையிட்டுப், புனைதரு ரவிக் கையை யிறுக்கிக்கிழித்துப் புறப்பட்டு வாணைப்பூந், தாரிட்டுவர வரப் பளபளப்பாகியுயர் தங்கக்கிண்ணத்தையொத்துச், சந்தனம் புழுகு கஸ்தூரி கர்ப்பூரஞ் சவாது குங்குமமணிந்து, சந்த்ரகாவிச் சேலை வல்ல வாட்டுக்குட்ட தும்பியண்ணுந் திடையினித், தாங்கா தெனக்கனத்தோங்கி மன்மதனுஞ் சலாமிட்டு நிற்கவுந்தான், சீரி ட்டுநின்று தந்தலைவணங்கா மற்றிரண்டபூண் முலைகளுன்றன், திரு மார்பி லணையவோ ருசிமேலே தவஞ்செய்கின்ற தொக்குமென் னுஞ், சிறுரோம ரேகையாள் வந்தாள் பராக்கென்று சேவித்து நிற்கிறாள்பார், திகழ்வடுக நாததுரை மெச்சும்ப்ர தானிசிவசுப்ர மண்ணிய ராசனே.

இ - ள். வார் இட்டு - கச்சணியப் பெற்று, விம்மி - பருத்து, புடைத்து - புடைகொண்டு, இறுகி - வண்மையாகி, இளகி - குழைந்து, மணி மார்பு இடம் எல்லாம் கவர்ந்து - அழகிய மார்பினிட முழுமையும் கவர்ந்து கொண்டு, வட்டமிட்டு - வட்டவடிவாகி, அடியிட்டு - அடிகோலி, நாளுக்

குநாள் மேல்வளர்ந்து - நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தியாகி, பூரித்து - நிரம்பி, முத்துமாலையிட்டு - முத்து வடமணியப் பெற்று, இறுமாந்து - நிமிர்ந்து, பட்டவர்த்தந யானை மத்தகத்தோடு எதிர்த்து வாதிட்டு - பட்டவர்த்தந யானையின் மத்தகத்தோ டெதிர்த்து சண்டைசெய்து, மல்லிகைப்பூ செண்டினை - மல்லிகை மலர்ச்செண்டை, தினம் வாட்டப்படுத்தி - நாடோறும் வாட்டமடைவித்து, வரையை போரிட்டு-மலைகளோடு போர்செய்து, மைந்தர்கள் மனம் - இளைஞருடைய மனங்களை, சூறையிட்டு - கொள்ளையிட்டு, மேல் புளகித்து - மேல் புளகங்கொண்டு, வச்சிர ரத்நம் - வயிரத்தானும் மற்றை மணிகளானும் செய்யப்பட்ட, புதுசெப்பினை - நூதநமாகிய செப்புகளை, தோழமை கொண்டு - நட்புக்கொண்டு, பொன்னினை - பொன்னை, பொடியா அராவி - பொடியாக ராவி, மீதில் - மேல், போட்டு, இட்டது என்ன - தூவிவிட்டாற் போல, தேமல் படர்ந்து - தேமல் பரவி, செம்பொன் சரிகை வேலையிட்டு - செம்பொற் சரிகை வேலையமைந்து, புனைதரு ரவிக்கையை - தரித்த ரவிக்கையை, இறுக்கி கிழித்து புறப்பட்டு - இறுக்கிக்கிழித்து வெளிப்பட்டு, வாசனை - மணமுள்ள, பூதார் இட்டு - பூமாலையையணிந்து, வரவர பளபளப்பு ஆகி - வரவரப் பளபளப்புடைத்தாகி, உயர் - உயர்ந்த, தங்கக்கிண்ணத்தை ஒத்து - தங்கக்கிண்ணத்தை நிகர்த்து, சந்தநம் புனுகு கஸ்தூரி கர்ப்பூரம் சவ்வாது குங்குமம் அணிந்து - சந்தன முதலியவற்றைப் பூசப்பெற்று, சந்த்ர காவிச் சேலை வல்ல வாட்டுக்குள் - சந்த்ரகாவிப் புடவை மாராப்புக்குள்ளே, ததும்பி - நிறைந்து, அண்ணாந்து - மேல்நோக்கி, இடை இனி தங்காது - இடை இனிபொறுக்காது, என - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி, கனத்து ஒங்கி - பருத்துயர்ந்து, மன்மதனும் சலாம் இட்டு நிற்கவும் - மன்மதனும் கும்பிட்டு நிற்கவும், சீர் இட்டு நின்று - சிறப்படைந்து நின்று, தம்தலை வணங்காமல் - தமதுசிகரம் வளையாமல், திரண்ட - திரட்சியாகிய, பூண் - ஆபரணங்க ளணிந்த, முலைகள் - தனங்கள், உன்றன் திருமார்பில் அணைய - உனது அழகிய மார்பில் அணையும் பொருட்டு, ஓர் ஊசிமேலே தவம் செய்கின்றது ஒக்கும் - ஒரு ஊசிமுனையில் நின்று தவஞ்செய்வதை நிகர்க்கும், என்னும் - என்று சொல்லுதற்குரிய, சிறுரோம ரேகையாள் - சிறிய மயிரொழுங் கையுடையவளாகிய என்பெண், வந்தாள் - வந்து, பராக்கு என்று - பராக்குக்கூறி, சேவித்து நிற்கிறாள் - வணங்கி நிற்கின்றாள், பார் - (இவளை) நோக்குவாய், திகழ் - விளங்குகின்ற, வடுகநாததுரை - வடுகநாத துரையானவர், மெச்சும் - மெச்சுகின்ற, பிரதானி - ப்ரதாநியாகிய, சிவசுப்ரமண்ணிய ராசனே - சிவசுப்பிரமணிய ராஜனே, எ - று.

நையாண்டிப்புலவர்.

திருவாரூர்ச் சிவபெருமானை வணங்குவோர்க்கு உண்டாகும் பயன் இன்னதெனக் கூறியது.

1. விற்கம்பத் தடியாலு மடியுண்டான் விண்ணவரை வேலைகொள்ளும், நற்கம்பத்தடியானுந் தூக்கவசையானூர் நாதன்கோயில், பொற்கம்பத் தடியினின்று வன்மீகத் தானையுன்னிப் போற்றினோர்க்குச், சொற்கம்பத் தடியப்பான் மோக்ஷம் பத்தடியாகத் தோற்றுந்தானே.

இ - ள். (அருச்சுனது) வில் - வில்லாகிய, கம்பம் தடியாலும் - தூண்போன்ற தண்டினாலும், அடி உண்டான் - அடியுண்டவனும், விண்ணவரை வேலைகொள்ளும்-தேவரை வேலை கொள்ளுகின்ற, நல்கம் பத்து அடியானும் - அழகிய பத்துத் தலைகளையுடைய அடியவனாகிய ராவணனும், தூக்க அசையான் - தூக்க அசையா திருந்தவனும் ஆகிய, ஆரூர் நாதன் கோயில் - திருவாரூர்ச் சிவபெருமானது திருக்கோயிலில், பொன் கம்பத்து அடியில்நின்று-பொற்றூணின் அடியினின்று, வன்மீகத்தானை-புற்றிடங்கொண்ட பிரானை, உன்னி-நினைத்து, போற்றினோர்க்கு-வணங்கினவர்களுக்கு, சொர்க்கம் பத்துஅடி - சொர்க்கலோகம் பத்தடி தூரமாகவும், அப்பால் மோக்ஷம் பத்துஅடியாக - அப்பால் மோக்ஷம் பத்தடி தூரமாகவும், தோற்றும் - காணப்படும், எ - று.

திருவாரூர் வன்மீகநாதனை வணங்குவோர்க்கு சொர்க்க மோக்ஷங்கள் சமீபம் என்பது கருத்து.

பள்ளிகொண்டான் என்னும் பிரபுவின் கொடைச் சிறப்பைப் புகழ்ந்து பாடியது.

2. செங்கைவரிசிலைதங்கமதைச்சம்புதீவுதன்னில்
எங்குவைத்தாலுமப்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்க் கீவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசுருட்டும்
கங்கைக்குமுத்தரத்தேயொளித்தானுமைகாதலனே.

இ - ள். உமை காதலன் - உமாதேவிக்குப் பிரியனாகிய சிவபெருமான், செங்கை - தனது செவந்த கையிலேந்துதற்குரிய, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லானது, தங்கம் - தங்கமாயிருக்கிறது, இதை - இதனை, சம்புத்தீவுதன்னில் - ஜம்பூத்வீபத்தில், எங்கு வைத்தாலும் - எவ்விடத்தில் வைத்தாலும், அ - அந்த, பள்ளிகொண்டான் - பள்ளிகொண்டான் என்பவன், தமிழ்க்கு - தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு, ஈவல் என்றே - (பரிசிலாகக்)

கொடுப்பானென் றெண்ணியே, திங்கள் இரவி-சந்திர சூரியர்கள், தினம்-நாள்தோறும், சுற்றிக்காக்க-வலம்வந்து காக்கும்படி, திரைசுருட்டும்-அலைகள் சுருட்டப்படுகிற, கங்கைக்கும் உத்தரத்தே-கங்கைநதிக்கும் வடபுறத்தில், ஒளித்தான் - (அதனை) ஒளித்து வைத்தான், எ - று.

பள்ளிகொண்டான் - ஒரு கொடையாளி (பிரபு). தங்கம் என்றது மேருமலையை. இது திரிபுர சங்கார காலத்தில் இறைவனுக்கு வில்லாயிருந்தமையால் "செங்கை வரிச்சிலை தங்கம்" என்றார்.

ஆடைச்சிறப்பில்லாதவர்க்கு உலகத்தில் மதிப்பில்லையெனப் பாடியது.

3. மேலாடையின்றிச்சவைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணார்நுவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்னுடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே.

இ - ள். நுவல்-சொல்லப்பட்ட, பாற்கடலோ - திருப்பாற்கடலோ, மால் ஆனவர் - திருமாலானவர், அணி - தரித்திருந்த, பொன் ஆடை கண்டு - பொன் வஸ்திரத்தைப் பார்த்து, மகளைத்தந்து - தன் மகளாகிய இலக்குமியை (அவருக்குக்) கொடுத்து, தோல் ஆடை சுற்றும் - தோலாகிய வஸ்திரத்தை அரையிற்சுற்றுகிற, அரன் தனக்கு-சிவபெருமானுக்கு, ஆலாலம் ஈந்தது - ஆலாகல விஷத்தைக் கொடுத்தது, (ஆதலால்) நூல் ஆயிரம் படித்தாலும் - (ஒருவன்) ஆயிர நூல்களைப் படித்திருந்தாலும், (அவன்) மேல் ஆடை இன்றி-தன்னுடம்பின்மேல் (சிறந்த) வஸ்திரமில்லாமல், சவை புகுந்தால் - சபையில் பிரவேசித்தால், இந்த மேதினியோர் - இந்த உலகத்தார், எண்ணார் - (அவனை) மதியார், எ - று.

பொன் ஆடை பீதாம்பரம். (பீதம்-பொன், அம்பரம்-வஸ்திரம்.)

பள்ளிகொண்டான் என்னும் பிரபுவின் கீர்த்தியைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

4. வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை [ம்
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான் விண்ணவர்க்கமுத
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென் றுபார்க்கவென்றே.

இ - ள். சுப சோபநம் சேர்-சுப சோபநம் பொருந்திய, பள்ளிகொண்டான்-பள்ளிகொண்டான் என்பவன், புகழ் ஏறிக்கொண்டான் என்று-புகழ்மீது ஏறிக்கொண்டானென்று, பார்க்க என்றே - (அதனை) பார்க்க வேண்டுமென்றெண்ணியே, வள்ளிகொண்டான்-வள்ளியை மனைவியாகக் கொண்டவனாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள், மயில் ஏறிக்கொண்டான் - மயி

வின்மீ தேறிக்கொண்டான், மதிபோலும் வெள்ளி மலை கொண்டான் - சந்திரன் போன்ற வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்தை தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டவனாகிய சிவபெருமான், விடையேறிக்கொண்டான் - இடபத்தின்மீதேறிக்கொண்டான், விண்ணவர்க்கு-தேவர்கள்பொருட்டு, அமுதம் துள்ளிகொண்டான் - அமுதத்தைத் துளித்தவனாகிய திருமால், புள்ளில் ஏறிக்கொண்டான் - கருடன்மீதேறிக்கொண்டான், எ - று.

எல்லீசுதுரை.

இராமசந்த்ர கவிராயர்மீது பாடியது.

1. செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
அந்தரம்வெற்பிழிபாதாளத்தோடியடங்கினரே.

இ - ள். யாவரும் - எல்லாரும், தோத்திரம் செய் - துதிசெய்கின்ற, கந்தனை - முருகக்கடவுளை, சொல்லும் - புகழ்ந்து சொல்லுகின்ற, கவிராமசந்த்ரனை - இராமசந்த்ர கவிராயனை, செந்தமிழ்ச் செல்வனும் - அகத்திய முனிவனும், ஓர் ஆயிரம் தலை சேடனும் - ஒப்பற்ற ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேஷனும், யாழ் - வீணையை, சுந்தரத்தோடு - அழகோடு, இசைவல்லோனும் - வாசிக்க வல்லோனாகியதும்புருவும், கண்டு - பார்த்து, வெட்கி - நாணி, அந்தரம் வெற்பி இழிபாதாளத்து - விண்ணுலகத்திலும் பொதிய மலையிலும் ஆழ்ந்த பாதளலோகத்திலும், ஓடி அடங்கினர் - ஓடி மறைந்தார்கள், எ - று.

இராமசந்திர கவிராயனைக்கண்டு நாணி, அகத்தியன் மலையிலும், சேடன் பாதாளத்திலும், தும்புரு விண்ணுலகத்திலும் ஓடி மறைந்தார்கள் என்பது கருத்து.

இராமசந்த்ர கவிராயர்.

திருப்பரங்குன்றத்து முருகர்மீது பாடியது.

1. வணக்கம்வருஞ்சிலநேரங்குமரகண்ட
வலிப்புவருஞ்சிலநேரம்வலியச்செய்யக்
கணக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்

இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்திளைப்பேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, குணக்கடலே - மங்கள குணசாகரமே, அருள் கடலே - அருட் சமுத்திரமே, அசுரர் ஆன - ராக்ஷதராகிய, குரை கடலை - ஒலிக்கின்ற கடலை, வென்ற - சுவரச்செய்த, பரங்குன்று - திருப் பரங்குன்றத்தில், உள்ளானே - எழுந்தருளியிருப்பவனே, சிலநேரம்-சில சமயம், வணக்கம் வரும் - வணக்க முண்டாகும், சிலநேரம் - சிலசமயம், குமரகண்ட வலிப்பு வரும் - குமரகண்டவலி யுண்டாகும், சிலநேரம் - சில சமயம், வலியச்செய்யக் கணக்குவரும் - வலியப்பண்ணும்படியான கணக் குண்டாம், சிலநேரம் - சிலசமயம், வேட்டை நாய்போல் கடிக்கவரும் - வேட்டை நாய்போலக் கடிக்கநேரிடும், (இப்படிப்பட்ட குணங்களுள்ள) கயவர்க்கு எல்லாம் - கீழ்மக்களுக் கெல்லாம், இணக்கம் வரும்படி - சம்மதி யுண்டாகும்படி, தமிழை பாடி பாடி - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடிப் பாடி, எத்தனை நாள் திரிந்து திரிந்து இளைப்பேன் - எத்தனை நாள் அலைந்தலை ந்து மெலிவேன், எ-று.

அருணாசலராயன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

துறை - நற்றாயிரங்கல்.

2 மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்தனனையோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதுட்டத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானன்மகண்மெய்யெத்தனைநோமோ
வாசற்படிகடவாதவண்மனதெப்படியானள்
மதனன்சிலுகறியாதவண்மயலெப்படியானள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயாதமிழறியும்பெருமானே.

இ - ள். மாசு அற்றிடு - களங்கமற்ற, திருமேனியில்-அழகியவுடம் பில், மறு உற்றதுபோல - களங்கமுண்டானாற் போல, மாரப்பயல்கணை தைத்திட - மன்மதப்பையல் அம்புகள் தைக்கும்படி, வந்து எய்தனன் - வந்து எய்தான், ஐயோ - அந்தோ, காசு அத்தனை புண்ணானது - காசள வாகியபுண், துட்டு அத்தனை அளவு ஆய் - துட்டின் அளவாகி, கை அத் தனை ஆனல் - பின்பு கையினளவானல், மகள் மெய் - என் மகளது உட

ம்பு, எத்தனை நோமோ - எவ்வளவு நோகுமோ, வாசல்படி கடவாதவள் - வாசற்படியைக் கடந்து போகாதவள், மனது எப்படி ஆனாள் - மனமெப்படி யிணங்கினாள், மதநன் சிலுகு அறியாதவள்-மன்மதனது வேதனையை யறியாதவள், எப்படி மயல் ஆனாள் - எப்படி மயங்கினாள், மடவார்கள் - மாதர்கள், புருடரின்மேல் - புருஷர்மீது, ஆசைப்படுவாரோ - ஆசைப்படுவார்களோ, அருணாசல ராயா - அருணாசல ராயனே, தமிழ் அறியும் பெருமானே - தமிழருமையறிந்த பெருமையுடையவனே, எ - று.

பொதியமலைச் சாரலிலுள்ள பெரியம்மைமீது பாடியது.

3. புல்லுக்கட்டும் விறகுஞ்சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப் புண்ணிய வசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும் பணக்கட்டுங் கண்டபின் நீலக்கல்லிற் கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும் புலவரைக்கண்டக் காற்றூறிப்பாய்ந்து கதவை யடைத்தெதிர். மல்லுக்கட்டும் மடையரைப்பாடவோ மலையச்சாரலில்வாழ் பெரியம்மையே.

இ - ள். புல்லு கட்டும் - புற்கட்டையும், விறகும் - விறகுக்கட்டையும், சுமந்த பேர் - சுமந்தபேர்கள், பூர்வ காலத்து - முன்னாளில்செய்த, புண்ய வசத்தினால் - புண்ய வசத்தால், நெல்லு கட்டும் - நெல்லின் திரளையும், பணக்கட்டும் - பணத்திரளையும், கண்டபின் - பார்த்தபிறகு, நீலக்கல்லின் கடுக்கனும் போடுவார் - நீலரத்நத்தாற் செய்த கடுக்கனையும் தரிப்பார்கள், மலையச் சாரலில்-பொதியமலைச் சாரலில், வாழ்-வாழ்கின்ற, பெரியம்மையே - பெரி யம்மையே, சொல்லுக்கட்டும் - சொற்களைச் சேர்த்துப் பாடலாகச்செய்கிற, புலவரை கண்டக்கால் - வித்வான்களைப் பார்த்தால், தூறி - பழி கூறி, பாய்ந்து - குதித்து, கதவை அடைத்து - கதவை மூடி எதிர் - எதிரேநின்று, மல்லு கட்டும்-மற்போர்செய்கிற, மடையரை- அறிவிலாரை, பாடவோ - பாடல் தகுதியோ, எ - று.

உன்னையன்றி அறிவில்லாத மூடரை நான் பாடுதல் தகுதியாமோ என்பதாம்.

திருப்பழனி வேலவர்மீது பாடியது.

4. வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமூட்டலாம்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெறுவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டிடமென்மொழியாளுந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டிடணையாமலேன்விட்டீர்
கழனிசூழம்பழனியில்வேலரே.

இ - ள். கழனி சூழும் - வயல்கள் சூழ்ந்த, பழனியில் வேலரே - திருப்பழனியி லெழுந்தருளியிருக்கிற வேலவரே, வெண்ணெய்க் கட்டியும் - வெண்ணெய்த் திரளையும், சீனியும் - சர்க்கரையையும், ஊட்டலாம் - உண்பிக்கலாம், விக்கிக்கொள்வதற்கு - விக்கிக்கொள்ளுதலுக்கு, என் செயலாம் - யாது செய்யலாம், ஒரு பெண்ணை - ஒரு பெண்ணை, கட்டிக்கொடுத்திடலாம் - மணஞ்செய்து கொடுக்கலாம், பிள்ளை பெறுவதற்கும் - பிள்ளை பெறுதலுக்கும், உடன் படுவார்களோ - உடன் படுவாரோ, பண்ணைக்கட்டிய - இராகங்களை வென்ற, மெல்மொழி யாளும் - மெல்லிய மொழிகளையுடைய என் பெண்ணும், தம் படுக்கை வீட்டில் வந்தாளே - உமது பள்ளியறைக்குள் வந்தாளே, அவள் தனை - அவளை, கண்ணைக்கட்டி - கண்ணை மூடி, அணையாமல் - தழுவாமல், ஏன் விட்டீர் - ஏன் விட்டு விட்டீர், எ - று.

தஞ்சைக் குருவப்ப பூபன் கடுக்கனிட்டபோது பாடியது.

5. எதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பபூபனெற்குக்
கோதிலேகிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணம்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றனிட்டானே.

இ - ள். எதிலே வறியவர்க்கும் - எப்பொருளிலும் வறியராயிருப்பவர்க்கும், இனிய கவி புலவருக்கும் - மதுரமாகிய பாடல்களைப் பாடுகின்ற வித்வான்களுக்கும், இரங்கி - மனமிரங்கி, அந்தப்போதிலே - அந்தக்ஷணத்திற்றனே, தனம் கொடுக்கும் - (அவர்களுக்கு வேண்டும்) பொருளைக் கொடுக்கிற, தஞ்சை நகர் - தஞ்சை நகரத்தில் வாழ்கின்ற, குருவப்ப பூபன் - குருவப்பன் என்னும் பூபதி, கோதிலேகிடந்து உழலும் - தீநெறியில் கிடந்துழல்கின்ற, பலர் இடத்தில் சென்று - பலரிடத்தில்போய், தமிழ் கூறுவண்ணம் - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடாவண்ணம், எற்கு - எனக்கு, காதிலே ஒட்டு இட்டு - காதில் ஆணியிட்டு, தாடையில் மோத - கன்னத்தில் அறைய, கடுக்கன் இட்டான் - வண்டிக் கடுக்கனையுந் தரித்தான்.

ஒட்டு - ஒட்டுக்கடுக்கன் எனவும் ஒரு பொருள்.

திருநாகைக்காரோணர்மீது பாடியது.

துறை - நற்றாயிரங்கல்.

6. வம்பிறைக்குங் கடம்பிறைக்கும் பெரும்பிறைக்கு நிகராக வளர்ந்தவொற்றைக், கொம்பிறைக்குந் தாதையராங் கடனாகைக் காரோணர்கொன்றை நல்கார், அம்பிறைக்கும் விழிப்பாவை யாயர்குழல் கோல்லனுலே யனலிற்காய்ந்த, செம்பிறைக்கும் வெண்பிறைக்குங் கரும்பிறைக்கு மொருத்திதனித் தென்செய்வாளே.

இ - ள். வம்பு இறைக்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, கடம்பு - கடப்ப மலர்மாலையைத்தரித்த, இறைக்கும்-முருகக்கடவுளுக்கும், பெருபிறைக்கு நிகராகவளர்ந்த - பெரியபிறைக்குச் சமானமாகவளர்ந்த, ஒற்றைக்கொம்பு - ஒரு கொம்பையுடைய, இறைக்கும்-விநாயகமூர்த்திக்கும், தாதையர் ஆம் - தந்தையாராகிய, கடல் நாகை காரோணர் - கடல்சூழ்ந்த திருநாகையி லெழுந்தருளிய காரோணர், கொன்றை நல்கார் - தமது கொன்றைமலர் மாலையை அருள்செய்யார், அம்பு இறைக்கும் விழிபாவை ஒருத்தி - நீரைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடைய என்பெண்ணொருத்தி, தனித்து - தனியே யிருந்து, ஆயர் குழல் - ஆயர் ஊதுகின்ற வேய்ங்குழலானது (தன்னோ சையை), கொல்லன் உலை-கொல்லனுலைக்களத்திலுள்ள, அனலில்காய்ந்த- நெருப்பில் காய்ந்த, செம்பு இறைக்கும் - செம்பு நீர்போல எடுத்து வீசா நிற்கும், (இதுவுமன்றி) வெண்பிறைக்கும்-வெண்மையாகியசந்திரனுக்கும், கரும்பு இறைக்கும் - கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதனுக்கும், என்செய் வாள் - என்ன பரிகாரம் செய்வாள், எ - று.

செம்பு - தாமிரம்.

திருமயிலை வேங்கடசாமி என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

7. மூங்கிலிலேயொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்ப்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைந்தான்றலைநாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தான்வயிற்றுச்சாமி
வாணருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலையிற்பொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுசிதவேளே.

இ - ள். ஓங்கிய சீர் - உயர்ந்த கீர்த்தியையுடைய, மயிலையில் - திரு மயிலையிலுள்ள, பொன்னப்பசாமி உதவிய-பொன்னப்பசாமிபெற்ற, வேங் கடசாமி - வேங்கடசாமி யென்னும், உசிதவேளே - சிறந்த மன்மதனே, முக்கண் சாமி - மூன்று கண்களையுடைய கடவுளாகிய சிவபெருமான், மூங்கிலிலே ஒளித்திருந்தான்-மூங்கிலிலேமறைந்திருந்தான், முகுந்தசாமி- திருமாலானவன், முதிய கடல் போய் படுத்தான் - பழமையாகிய பாற் கடலிற்சென்று சயனித்தான், தலை நால் சாமி - நான்கு தலைகளையுடைய பிரமதேவன், கமலப்பொகுட்டு மறைந்தான்-தாமரைப்பொகுட்டில் தங்கி னான், தகப்பன் சாமி - முருகன், தடவரையில் உழன்று நின்றான்-பெரிய மலைகிலங்களில் உழன்று நின்றான், வயிற்றுச்சாமி - விநாயகன், வாங்கி

உண்ண-வாங்கி யுண்ணும்பொருட்டு, வழிகாத்தான்-வழிகாத்திருந்தான், (இப்படியாயினமையால்) வாணருக்கு - கவிவாணருக்கு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், மற்று ஓர் சாமி-வேறொரு கடவுளாயிருந்து, உதவுவர் ஆர் - (அவர் வேண்டுமவற்றை) கொடுப்பவர் யாவர், எ - று.

கவிவாணருக்குக்கொடுக்க உன்னையன்றி வேறொருவருமில்லையென்பதாம். சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்ததனுல் முருகக்கடவுளைத் தகப்பன்சாமி என்றார்.

திருப்பரங்கிரி கற்பகவிநாயகர்மீது பாடியது.

8. வஞ்சகத்தி லொன்றானைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானை வணங்காருள்ளே, அஞ்சரண மூன்றானை மறைபொழிநால் வாயானையத்தனுகித், துஞ்சவுணர்க் கஞ்சானைச் சென்னியணி யாறானைத் துகளெழானைச், செஞ்சொன்மறைக் கெட்டானைப் பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச் சிந்தைசெய்வாம்.

இ - ள். வஞ்சகத்தில் ஒன்றானை-கபடமனத்தில் பொருந்தாதவனை, துதிக்கை மிகத் திரண்டானை - துதிக்கை மிகவுந் திரண்டிருப்பவனை, வணங்கார் உள்ளே-தொழாதவர்களுடைய மனத்தில், அம் சரணம் ஊன்றானை-அழகிய திருவடியைப் பதியாதவனை, மறைபொழி நால் வாயானை - வேதங்களைச்சொரியாநின்ற தொங்குகின்ற வாயையுடையவனை, அத்தன் ஆகி - கடவுளாகி, துஞ்சு அவுணர்க்கு அஞ்சானை - நிலைபெற்ற அவுணர்களுக்கு அஞ்சாதவனை, சென்னி அணி ஆறானை - சிரசிலணிந்த நதியையுடையவனை, துகள் எழானை - குற்றமுண்டாகாதவனை, செம் சொல்மறைக்கு எட்டானை - செவ்விய சொற்களையுடைய வேதங்களுக்கும் எட்டாதவனை, பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தை - திருப்பரங்கிரியில் வாழ்கின்ற கற்பகப்பிள்ளையாரை, சிந்தை செய்வாம் - சிந்திப்போம், எ - று.

இதில் ஒன்றுமுதல் எட்டெண்களும் வந்தமைகாண்க.

அருணசலேச்சுரன்மீதுபாடியது, துறை-தலைவியிரங்கல்.

மூன்றுவெண்பா.

9. சலமேதோசங்கந்தாபூணாரந்தாமே
கலைதாநற்புங்கவன்மால்காணுப் - புலவுடைய
கங்கராகோணுகலாமதிடக்கோமர
சங்கராசோணசலா.

இ - ள். நல் புங்கவன்மால் காணு - உயர்ந்த தேவனுகிய திருமாலுங் காணுத, புலவு உடைய - புலால் நாற்றத்தையுடைய, கம் - பிரமகபாலத்தைத்தாங்கிய, கரா - கையையுடையவனே, கோணு - மாறுபடாத, கலா

மதியும் - ஒருகலையாகிய சந்திரனையணிந்த, கோடீர - சடாபாரத்தை யுடையவனே, சங்கரா - சங்கரனே, சோணசலா - அருணசலனே, சலம் ஏதோ-கோவத்திற்குக் காரணமேதோ, சங்கம் தா-சங்கவளையலைக்கொடு, பூணாரம் தா-ஆபரணங்களைக்கொடு, மேகலைதா-மேகலையைக்கொடு. எ - று.

கோணகலாமதியம் என்பதனை கோண் ஆகு அல் ஆம் மதியம் எனப் பிரித்து, கோணலாகிய இரவில் தோன்றும் பிறைச்சந்திரன் எனவும் வேறொருபொருள் கொள்ளலாம். இது அருணசலேச்சுரருடைய பவனியைத்தரிசித்து வளையல் முதலியவற்றை யிழந்த தலைமகள் கூறியது. சோணசலம் என்பதை சோணம் அசலம் எனப்பிரிக்க செவந்த மலையென்பது பொருள். அருணசலமென்பதற்கும் பொருளிதுவேயாம். சங்கந்தா என்றும், பூணாரந்தா என்றும் தொடங்கி வாசிக்கப் பொருள் வேறுபடாமல் இரண்டு வெண்பாக்களாய் முடிதல் காண்க.

தில்லைக் கோவிந்தராஜர்மீது பாடியது.

துறை-வண்டுவிடுதூது.

தலைவிகூற்று.

10. சீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிருக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென் [காள்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாக நீங்கள்சொல்லும்வண்டு
வாரியொன்றுபாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேய்
மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடையெட்
டாரமொன்பதனறில்பத்தடங்கலும்மொறுக்குமா
லத்தனைக்கெலாமிலக்கெனுவியொன்றுகாணுமே.

இ - ள். வண்டுகாள் - வண்டுகளே, சீர் இலங்கும் - மேன்மையாய் விளங்குகின்ற, மாடகூடவீதி-மாடகூடவீதிகள், வீறு-மிகுந்திருக்கிற, தில்லையான் - தில்லைப்பதியிலுள்ளவன், எங்கள் திரு இருக்கும் மார்பன்-எங்கள் திருமகள் தங்குகின்ற மார்பையுடையவன். (அவனது) திருமலைக்கு முன்பு போய்-அழகிய மலைக்கெதிரேசென்று, நீர்இருந்து-நீர் தங்கி. மாலைகேளும்-(அவனது திருத்துழாய்) மாலையைக்கேளுங்கள், அவன் மறுத்து உரைக்கில்-அவன் தடுத்துச்சொன்னால், என் நெஞ்சு சொல்லும் வார்த்தையாக - என்மனஞ் சொல்லும் சொல்லாக, நீங்கள் சொல்லும் - நீங்கள் சொல்லுங்கள், (என்னெனின்) வாரி ஒன்று - கடலொன்று, பாய் இரண்டு - சயநமிரண்டு, மாலைமூன்று-மாலைக்காலம்மூன்று, வேய்நாலு-வேய்ங்குழல்நாலு, மதியம் ஐந்து - சந்திரன் ஐந்து, கங்குல் ஆறு-ராத்திரி ஆறு, மாரன் ஏழு -

மன்மதன் ஏழு, வாடை எட்டு - வாடைக்காற்று எட்டு, ஆரம் ஒன்பது - முத்துமாலை ஒன்பது, அன்றில் பத்து - அன்றிலோசை பத்து, (ஆகிய) அடங்கலும்-எல்லாம், ஒறுக்கும்-வருத்தாநின்றன, அத்தனைக்கு எல்லாம்-அவ்வளவு பொருள்களுக்கும், இலக்கு - லக்ஷ்யமாயிருப்பது, என் ஆவி ஒன்று - என்னுயிரொன்றேயாம். எ - று.

ஆரம்-சந்தநமுமாம். தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவியர்க்குக் கடலோசைமுதலியன துன்பஞ்செய்த லியல்பாதலால் இவ்வாறு கூறினள். "முத்துங்களபமுந்தண்பனிநீரு முயங்குமலர்த், தொத்துங்குளிரியுந்தாமலர்ப்பாயலுஞ்சூழ்ந்துபுறங், கத்துங்கடலுங்கதலியுமாலியுங்கங்குலுமிப், பத்தும்பெரும்பகையாய்விட்டவாமொருபைந்தொடிக்கே." என்றார் பிறரும்.

திருவானைக்காவில் சிவபெருமான் பவனியைத்தரிசித்துப் பாடியது.

தலைவிகூற்று.

11. ஓரானைவனத்தேதிருவொண்ணாவனிழற்கீழ்
உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனிக்கே
நேராகநடப்பேன்வளைபறிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுதடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்முலையீரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்
தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டேவகைவல்லப்பெறுவேனே.

இ - ள். ஓர்-ஒப்பற்ற, ஆனைவனத்தே-திருவானைக்காவின்கண்ணே, திரு-அழகிய, ஒள்-ஒட்பமாகிய, நாவல்நிழல்கீழ்-நாவல்மரத்தினது நிழலில், உறையும்-எழுந்தருளியிருக்கிற, பெருமான்-சிவபெருமான், வீதி உலாவும் பவனிக்கு-தெருவில் உலாவுகின்ற பவனிக்கு, நேராக நடப்பேன் - நேரே போவேன், வளை பறிபோனது கேட்பேன் - பறிபோன வளையலைக்கேட்பேன், நில்லென்று தடுத்தால் - நில்லென்று தடைசெய்தால், வகைசொல் என்று மறிப்பேன் - இதற்கு வகைசொல்லென்று மறிப்பேன், போர் - போர்செய்தற்குரிய, ஆனையைவிட்டால்-ஒரு யானையை ஏவினால், முலை-தனங்களாகிய, ஈரானையை விடுவேன் - இரண்டு யானைகளை யேவுவேன், பொழி அம்பு தொடுத்தால் - சொரிதற்குரிய ஒரு பாணத்தைத் தொடுத்தால், இருவிழி அம்பு தொடுப்பேன் - இரு கண்களாகிய பாணங்களைத் தொடுப்பேன், தோரா வழக்கு இட்டால் - தொடர்ச்சியாகிய வழக்காடினால், வகை வரா - ஒருவகையிலுஞ்சேராத, வழக்கிடுவேன் - வழக்குத்

தொடுப்பேன், தொல்லைக்கணை கொண்டே - பழமையாகிய கரும்பைக் கொண்டே, வகையாய் வெல்லப் பெறுவேன் - வகையாகவெல்லப் பெறுவேன்.

திருவாரூர்ச் சிவபெருமான்.

பிக்ஷாடநவேடமாய் வந்ததைக்குறித்துப் பாடியது.

12. அடல்கொண்டெழுசூலப்படையாரூர்ப்பெருமானார்
ஐயம்பகரென்றேயெமதகவாசலில்வந்தார்
கடுகும்படிசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிதுமடவன்னமதென்றேன்
வல்லோதனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளார்பலிசெல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே.

இ - ள். அடல் கொண்டு எழு-வலிகொண்டெழுகின்ற, சூலப்படை-சூலாயுதத்தையுடைய, ஆரூர் பெருமானார் - திருவாரூர்ச் சிவபெருமானவர், ஐயம்பகர் என்று - பிச்சையிடென்று, எமது அகவாசலில் வந்தார்-எமது வீட்டுவாசலில் வந்தார், கடுகும்படிசென்று - விரைவாகப்போய், பலிகொண்டு - சோற்றைக்கொண்டு, எதிர் நின்றேன் - அவருக்கெதிரில் நின்றேன், கை வந்தனம் என்றார் - கையால் நமஸ்காரமென்றனர், இது கைவந்த அனம் என்றேன்-இதுகைக்கொண்ட சோறென்றேன், மட அன்னம் அது என்றார் - இளமையாகிய அன்னம் அது என்றனர், இது மட அன்னமது என்றேன் - இது மடத்துச் சோறென்றேன், வல்லோதனம் என்றார் - சூதாடு கருவியோ தனம் என்றனர், இது அல் ஓ தனம் என்றேன் - இது இராச்சோறென்றேன், கொடு உவந்தனம் என்றார் - ஏற்றுக் கொண்டு களித்தோம் என்றனர், இது கொடுவந்த அனம் என்றேன்-இது கொண்டுவந்த சோறென்றேன், கொள்ளார் பலி - பலியை ஏற்கவுமாட்டார், செல்லார் - போகவுமாட்டார், அவர் கோட்பாடு அறியேன் - அவரது கொள்கையை அறிந்திலேன், எ - று,

பொன் வண்ணத் தந்தாதியில், "பண்டங்கன்வந்து பலிதாவென்றான் பகலோற்கிடென்றேன், அண்டங்கடந்தவனன்னமென்றானயனூர்தியென்றேன், கொண்டிங்குநேயம் பெய்யென்றான் கொடித் தேரங்கனென்றேன், உண்டிங்கமைந்ததென்றாற் கஃதுசொல்ல வுணர்வுற்றதே" என்பதும் இக்கவிபோலச் சிவபெருமானோடு அசதியாடற் பொருளதே.

முறைமாறுகத் தோன்றப் பாடியது.

13. வீமனுக்குமைந்தனூர் வேதனாகும் வேதனுக்குமைந்தனூ ரீசனுகும், காமனுக்கு மைந்தனூர் வீமன்றம்பி கந்தனுக்கு மாமனூர் காமன்றானே, மாமனுக்கு முன்றமையன் றந்தைகாலன் வையகத்திலிம் முறைமைவழங்கலாலே, ராவணனுக்குச் சீதைதங்கை யாகவேண்டும் ராவணனுக்குத் தகப்பன் ராமன்றானே.

இ - ள். வீமனுக்கு மைந்தனூர் - வீமனுக்குப் புதல்வனூர், வேதன் ஆகும் - பிரமனுவான், வேதனுக்கு மைந்தனூர் - பிரமனுக்குப் புதல்வனூர், ஈசன் ஆகும் - சிவனுவான், காமனுக்கு மைந்தனூர் - காமனுக்குப் புதல்வனூர், வீமன் தம்பி - அருச்சுநனுவான், கந்தனுக்கு மாமனூர் - முருகருக்கு மாமனூர், காமன் தானே - காமனேயாவான், மாமனுக்கு முன் - மாமனுக்கு முன்னே, தமயன் தந்தை - தமயனுந் தந்தையுமாயிருப்பவன், காலன் - யமனுவான், வையகத்தில் - உலகத்தில், இம் முறைமை வழங்கலாலே - இந்த முறமை வழங்குதலால், ராவணனுக்கு - இராவணனுக்கு, சீதை - சீதையானவள், தங்கை ஆகவேண்டும் - தங்கைமுறை யாதல் வேண்டும், ராவணனுக்கு - இராவணனுக்கு, தகப்பன் - தந்தை, ராமன் தான்-ஸ்ரீராமனே யாவான், எ - று.

வீமன் - கருடனுக்கிறைவனுகிய திருமால், வே-மூங்கில், மைந்தன் - சிவன், (சிவன் திருநெல்வேலியில் ஓர் மூங்கிலிற் பிறந்தார் என்பது கதை) காமன்-கற்பகத்துக் கிறைவனுகிய இந்திரன், வீமன் தம்பி அருச்சுநன், கந்தனுக்கு மாமன்-காமன்-இந்திரன், மாமன் குதிரைக்கிறைவனுகிய நகுலன், தமயன் - தருமன், தந்தை - யமன், ராமன் - ராத்திரிக்கிறைவனுகிய சந்திரன், ராவணன் - ராத்திரி நிறமுள்ள மன்மதன்.

பாக்குவெட்டி காணமற்போனபோது பாடியது.

14. விறகுதறிக்கக்கறிநறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றுனாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்தீராயிற்கொடுப்பீரே.

இ - ள். விறகு தறிக்க - விறகைத் துண்டாக்கவும், கறி நறுக்க-கறியை நறுக்கவும், வெண் சோற்று உப்புக்கு - வெண்மையாகிய சோற்றிற் போடும் உப்பின் பொருட்டு, அடகு வைக்க-அடகு வைக்கவும், பிறகு - அதின்பிறகு, பிளவு கிடைத்தது என்றால் - பாக்குப்பிளவு கிடைத்ததாயின், நால் ஆறு ஆக பிளந்து கொள்ள-நாலாறுகப் பிளந்துகொள்ளவும்,

பறகு பறகு என்று சொறிய - பறகு பறகென்று சொறியவும், பதமாய் இருந்த - உபயோகமாயிருந்த, பாக்கு வெட்டி - பாக்கு வெட்டியானது, இறகு முளைத்து - இறகு முளைக்கப்பெற்று, போவது உண்டோ - பறந்து போவதுண்டோ, எடுத்தீராயின் - எடுத்திருப்பீராயின், கொடுப்பீர்-கொடுத்து விடுவீராக, எ - று.

திருவேங்கட நாதன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடிய
வினாவுத்தரம்.

15. இரவலனேயுனக்கில்லாததென்னவிதயமென்ன
பரவுணவேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையென்ன
தரவுரைசெய்திடவென்றானதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வரதிருவேங்கடனாதாவென்றேன்பொன்வழங்கினனே.

இ - ள். இரவலனே - யாசகனே, உனக்கு இல்லாதது என்ன - உனக்கு இல்லாதது யாது, இதயம் என்ன - உன்மன மெத்தன்மையது, பர உணவு ஏது - மேன்மையாகிய உணவுக்கு ஆதாரம் யாது, சுவையற்றது என்ன-உனக்கு சுவையற்ற வுறுப்புயாது, சொல் பான்மை என்ன-நீ சொல்லுதற்குரிய தன்மையது யாது, தர - நான் கொடுக்கும்படி, உரை செய்திட - சொல்லக்கடவை, என்றான்-என்று வினவினான், அதற்கு - அவ்வினாவுக்கு, யான் ஒன்றும் சாற்றிலேன் - நான் ஒன்றும் உத்தரம் சொல்லவில்லை. (ஆயினும்) திரதிருவேங்கடனாதா என்றேன் - சிரேஷ்டமாகிய திருவேங்கடனாதா என்று சொன்னேன், (சொல்லுதலும் - அந்தச்சொல்லின்பொருளையுணர்ந்து) பொன் வழங்கினன்-பொன்னைக் கொடுத்தான்.

உனக்கில்லாத தென்ன -	வினா,	திரு -	உத்தரம்	(செல்வம்)
இதயமென்ன	,,	வேம்	,,	(புழுங்கும்)
உணவேது	,,	கடன்	,,	(கடன்பட்டபொருள்)
சுவையற்றதென்ன	,,	நா	,,	(நாக்கு)
சொற்பான்மையென்ன	,,	தா	,,	(கொடு)

இவ்வாறு வினா வுத்தரமாகப் பொருளுரைத்துக் கொள்ளும்படி நிற்றலால் இப்பாடல் வினா வுத்தர மெனப்படும். இது சித்ரக்கவியினொன்று.

தன் குற்றத்திற்கிரங்கிப் பாடியது.

16. கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமறவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்

மல்லாரும்புயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே.

இ - ள். நான் - யான், கல்லாத ஒருவனை - கல்வி கல்லாத ஒருவனை நோக்கி, கற்றாய் என்றேன் - கல்விமானேயென்று புகழ்ந்தேன், காடு எறியும் மறவனை - காட்டை வெட்டுகின்ற மறவனை, நாடு ஆள்வாய் என்றேன்- நாட்டை யாள்பவனேயென்று புகழ்ந்தேன், நான் - யான், பொல்லாத ஒருவனை - பொல்லாதவனாகிய ஒருவனை, நல்லாய் என்றேன் - நல்லவனே யென்று புகழ்ந்தேன், போர் முகத்தை அறியானை - யுத்தமுகத்தை அறியாதவனை, புலியேறு என்றேன் - ஆண்புலியே யென்று புகழ்ந்தேன், சூம்பல்தோளை - சுருங்கித்திரைந்த தோள்களை, மல் ஆரும் புயம் என்றேன் - மற்போர்க்குரிய புஜங்களென்று புகழ்ந்தேன், நான் - யான், வழங்காத கையனை - கொடாத கையையுடையவனை, வள்ளல் என்றேன் - வரையாது கொடுப்பவனாகிய வள்ளலென்று புகழ்ந்தேன், (இவ்வாறு) இல்லாது சொன்னேனுக்கு - (ஒருவனிடத்தில்) இல்லாத குணத்தைச்சொன்ன எனக்கு, இல்லை என்றான் - (ஒன்றும்) இல்லைபோ வென்றான், யானும் - நானும், என்றன் குற்றத்தால் - என் பிழையால், ஏகின்றேன் - போகாநின்றேன், எ - று.

துன்பம்வருங்காலத்தில் எல்லாம் ஒருமிக்கவே வருமெனப் பாடியது.

17. ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாண்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே.

இ - ள். ஆ ஈன - பசுவானது கன்றையீன, மழை பொழிய - மழை சொரிய, இல்லம் வீழ - வீடு இடிந்துவிழ, அகத்து அடியாள் மெய்நோவ - வீட்டு வேலைக்காரி உடம்பு நோவ, அடிமை சாவ - வேலைக்காரன் இறக்க, மா ஈரம் போகுது என்று - மிகுந்த ஈரம் உலர்ந்து போகின்றதே யென்று, விதை கொண்டு ஓட - (விதைக்கும் பொருட்டு) விதையைக்கொண்டு ஓட, வழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள - வழியில் கடன்காரர் தடுக்க,

ஒருவன் சாவோலைகொண்டு எதிரேசெல்ல - ஒருவன் சாவோலையெடுத்தெதிரேவர, தள்ளவொண்ணு விருந்துவர - நீக்கக்கூடாத விருந்தாளிவர, சர்ப்பம் தீண்ட - (அவனை) பாம்புகடிக்க, கோவேந்தர் - பூமியை யாளுகின்ற அரசர், உழுது உண்ட கடமைகேட்க - நிலத்தை உழுது பயிர்செய்துண்ட கடமையைக்கேட்க, குருக்களோ தட்சணைகள் கொடு என்றுர் - ஆசாரியரோ தக்ஷணை தாவென்றுர், எ - று.

பிரமனை நிந்தித்துப்பாடியது.

18. கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தானு, இல்லைத்தான் பொன்னைத்தானெனக்குத்தான் கொடுத்துத்தா னிரட்சித்தானு, அல்லைத்தான் சொல்லித்தானு ரைத்தா னோவத்தா னையோவெங்கும், பல்லைத்தான் றிறக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியிற்றுன் பண்ணினனே.

இ - ள். பதுமத்தான் - தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், புவியில் - இவ்வுலகத்தில், கல்லை மண்ணை-கல்லையும் மண்ணையும், காய்ச்சி குடிக்க - காய்ச்சிக் குடிக்கும்படி, கற்பித்தானு - ஏற்படுத்தினனு, இல்லை - அப்படியன்றி, எனக்கு பொன்னை கொடுத்து இரட்சித்தானு - எனக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றினனு, அல்லைசொல்லி - துன்பத்தைச் சொல்லி, ஆரைநோவ - யாரைநொந்து கொள்ளட்டும், ஐயோ - அந்தோ, எங்கும் - (போகத்தகாத) எவ்விடத்திலும் போய், பல்லைத் திறக்கப்பண்ணினன் - பல்லைத்திறந்து கெஞ்சும்படி சிருஷ்டி செய்தான், எ - று.

தன்னினும் சிவபெருமான் அதிகதுன்ப முள்ளவரெனப் பாடியது.

19. வஞ்சகர்பானடந்தலைந்தகாலிற்புண்ணும்
வாசறொறுமுட்டுண்டதலையிற்புண்ணும்
செஞ்சொல்லைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணும்
தீருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லாலடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றுன்பரமன்றுனே.

இ - ள். வஞ்சகர்பால் - வஞ்சகரிடத்தில், நடந்து அலைந்த - நடந்தலைந்ததனு லுண்டாகிய, காலில் புண்ணும் - என்காலிலுள்ள புண்ணையும், வாசல்தோறும் - வீட்டுவாசற் படிகள்தோறும், முட்டுண்ட - முட்டுண்டதனு லுண்டாகிய, தலையில் புண்ணும் - தலையிலுள்ள புண்ணையும், செஞ்சொல்லை (கவிபாடுதற்கு) செம்மையாகிய சொற்களை, நினைந்து உரு

கும் - ஆலோசித் துருகுதலா லுண்டாகிய, நெஞ்சில் புண்ணும்-மனத்திலு ள்ள புண்ணையும், தீரும் என்று - நீக்கியருளுவீ ரென்று, சங்கரன் பால் - சிவபெருமானிடத்தில், சேர்ந்தேன் - அடுத்தேன், (சேர்தலும்) பரமன் - சிவபெருமான் - (என்னைநோக்கி), அப்பா - அய்யா, கொஞ்சம் அல்ல - (உன்போலச்) சிறிதல்ல, பிரம்படி யின்புண்ணும் - (பாண்டியனது) பிரம்படியா லுண்டாகிய புண்ணையும், வேடன்-வேடனாகிய கண்ணப்பன், கொடுகாலால் - வலியகாலினால், உதைத்த புண்ணும்-உதைத்ததனா லுண் டாகிய புண்ணையும், பஞ்சவரில் ஒருவன் - பாண்டவர் ஐவருள் ஒருவ னாகிய அருச்சுநன், கோபம் ஆக - தனக்குக் கோபமுண்டாகி, வில்லால் அடித்த புண்ணும்-(பாசு பதாஸ்திரம் பெறவந்தபோது)வில்லினால் அடித் ததனா லுண்டாகிய புண்ணையும், பார் என-பாரென்று, காட்டி நின்றான்- எனக்குக் காட்டிநின்றான், எ - று.

மழவரங்கன் என்பவனை யிழித்து பாடியது.

20. கள்ளிக்கேன் முள்வேலி கழுதைக்கேன் கடிவாளங் கறுப்பில் லாத, உள்ளிக்கேன் பரிமளங்க ளுவர்நிலத்துக்கேன் விதைக ளொ டித்துப்போடும், சுள்ளிக்கேன் கோடாலி துடைப்பத்திற்கேன் கவ சஞ் சும்மாபோகும், பள்ளிக்கேனதிவீர மழவரங்கபூபனெனும் பட்டந்தானே.

இ - ள். கள்ளிக்கு - கள்ளிச்செடிக்கு, முள்வேலி ஏன் - முள்ளினாற் செய்த வேலியாதுக்கு, கழுதைக்கு கடிவாளம் ஏன் - கழுதைக்கு கடிவா ளம் யாதுக்கு, கறுப்பு இல்லாத உள்ளிக்கு-வெள்ளைப்பூண்டுக்கு, பரிமளங் கள் ஏன் - பரிமள திரவியங்கள் யாதுக்கு, உவர் நிலத்திற்கு - களர் நிலத்திற்கு, விதைகள் ஏன் - விதைகள் யாதுக்கு, ஒடித்துப் போடும் - ஒடித்தெரிகின்ற, சுள்ளிக்கு-சுள்ளி விறகுக்கு, கோடாலி ஏன் - கோடாலி யாதுக்கு, துடைப்பத்திற்கு - விளக்குமாறுக்கு, கவசம் ஏன் - மூடல்யாது க்கு, சும்மாபோகும் பள்ளிக்கு - பயனில்லா திறக்கப்போகிற பள்ளிச்சாதி யானுக்கு, அதிவீரம் - மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள, மழவரங்க பூபன் என் னும் - மழவரங்க பூபதியென்கிற, பட்டம் ஏன் - பட்டப்பெயர் யாதுக்கு.

ஆரோ தன்மைந்தன்மீது பாடியது.

துறை - நற்றாயிரங்கள்.

21. கயக்காவிநாறுங் குழம்பிற் பிரசண்டா
காரார் கொடைச் செங்கையாரோ தன்மைந்தா
இயக்காகின்மார்பிற் செழும்புன்னை யந்தார்
இப்போது நீ நல்கிலென் பேதைமார்பில்

சயக்காமவேளம் புதையாது முத்துத்
தாமஞ் சுடாசந்தநம் பூசினும்
செயக்காதுவேயோ செவிக்கும் பொறுக்கும்
தீயென்னமீளாது திங்கட்கொழுந்தே.

இ - ள் கயம் - ஓடையிற்பூத்த, காவி - குவளை மலர்மாலையையும், நாறும் - பரிமளிக்கிற, குழம்பின் - சந்தனக் குழம்பையு மணிந்த, பிரசண்டா - ப்ரசண்டனே, கார் - மேகத்தின் தன்மை, ஆர் - பொருந்திய, கொடை - ஈகையுள்ள, செங்கை - செவந்த கையினையுடைய, ஆரோ தன்மைந்தா - ஆரோ தனது புதல்வனே, இயக்கு ஆம் - விளக்க முண்டாகிய, நின் மார்பில் - உன்மார்பில் தரித்த, செழி - செழுமையாகிய, புன்னையந்தார் - புன்னை மலர்மாலையை, இப்போது நீ நல்கின் - இப்பொழுது நீ அருள்செய்தால், என் பேதைமார்பில் - என் பெண்ணினது மார்பில், சயம் - வெற்றியையுடைய, காமவேள் - மன்மதனது, அம்பு - பாணம், தையான் - தைக்காது, முத்துத்தாமம் சுடா - முத்துமாலைகள் சுடமாட்டா, சந்தநம் பூசினும் - சந்தநக்குழம்பைப் பூசினும், செயக்காது - வருத்தாது, வேயோ- வேயங்குழலோசையோ, செவிக்கும் பொருக்கும் - காதுக்கும் பொருத்திருக்கும், திங்கள் கொழுந்து - இளம் பிறையானது, தீயென்ன மீளாது - நெருப்புப்போல மீண்டும்வராது, எ - று.

உன் புன்னை மலர்மாலையைத் தந்தாயாயின், என்பெண் மன்மதபாணம் முதலியவற்றால் வருந்தாள் என்பது கருத்து.

திருக்கடன் மல்லையில் சிவந்தான் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

22. சொன்னமன்ன மாடைதந்தான் வீதியில் வெற்றிலை மடித்துச் சுருளுந் தந்தான், கன்னவின் மோதிரந்தந்தான் சரப்பணிதந்தானிரட்டைக் கடுக்கன்றந்தான், செந்நெல்விளை யூர்தந்தான் பேர்தந்தான் மல்லையில்வாழ் சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தா னென்றவர்கட் கெத்தனையுத் தரந்தந்தானியம்பத்தானே.

இ - ள் மல்லையில் வாழ் - திருக்கடன் மல்லையில் வாழ்கின்ற, சிவந்தான்- சிவந்தான் என்னும் பெயருள்ள கொடையாளன், சொன்னம் அன்னம் ஆடை தந்தான் - பொன்னையும் நல்ல போஜநத்தையும் நல்ல வஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான், வீதியில்-தெருவில் நின்று, வெற்றிலைச்சுருளும்-வெற்றிலைச் சுருளையும், மடித்து தந்தான்-மடித்துக் கொடுத்தான், கல்நவில்மோதிரம் தந்தான் - கல்லிழைத்த மோதிரத்தையும் கொடுத்தான், சரப்பணி தந்தான் - சரப்பணி யென்னும் ஆபரணத்தையும் கொடுத்தான், இரட்டைக் கடுக்கன் தந்தான் - இரட்டைக் கடுக்கனையும் கொடுத்தான், செந்

நெல்விளை ஊர்தந்தான்-செந்நெல் விளைதற்குரிய ஊரையும் கொடுத்தான், பேர்தந்தான் - சிறப்புப்பெயரையும் கொடுத்தான், உங்கட்கு - உங்களுக்கு, என்ன தந்தான் என்பவர்கட்கு - என்ன கொடுத்தானென்று வினவுவோர்க்கு, இயம்ப - சொல்லுதற்கு, எத்தனை உத்தரம் தந்தான் - எத்தனை மறுமொழிகளைக் கொடுத்தான், எ - று.

பரிசில்பெற்று வரும்போது கண்டவர் யாவரும் கேட்க மறுமொழி கூறி அலுத்துக் கூறியது. முல்லையில்வாழ் சிவந்தான் சொன்ன முதலியவற்றைக் கொடுத்தானே யன்றி வினவுவோர்க்குச் சொல்லும் உத்தரங்களைக் கொடுத்திலன் என்பதுகருத்து.

சீதாராமன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

நடுவெழுத் தலங்காரம்.

23. அத்திரம்வேலாவலயமிராசியொன்றிற்
கமைந்தபெயர்மூன்றினிடையக்கரத்தால்
மெத்தநடுக்குற்றறுனைவந்தடைந்தேனிந்த
விதனமகற்றிடுமற்றையெழுத்தோராறில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணுச்செய்து
பரிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனேதெளியசிங்கன்றவத்திற்றோன்றுஞ்
சீதாராமப்ரபலதியாகவானே.

இ - ள். அத்திரம் - பகழி, (அம்பு) வேலாவலயம் - கடல், இராசி ஒன்றிற்கு அமைந்தபெயர் - ஒருராசிக் கமைந்த பெயராகிய கன்னி, மூன்றின் - இந்தமூன்றின், இடை அக்கரத்தால் - நடுவெழுத்துக்களால், மெத்த நடுக்குற்று - மிகவும் நடுக்கமடைந்து, உன்னைவந்து அடைந்தேன்- வந்து உன்னை அடுத்தேன், இந்தவிதனம் அகற்றிடு-இந்த விசநத்தை நீக்கி விடுவாயாக, மற்றை எழுத்து ஓர் ஆறில் - மற்றைய ஆறெழுத்துகளினுல், பத்து உடையானை தடிந்து - பத்துத்தலைகளையுடையவனைக் கொன்று, பெண் ஆகசெய்து - பெண்ணுருவாக்கி, பரிவின் நுகர்வோன் - அன்போடுண்டவனுகிய திருமாலின், இருதாள் - இரண்டு திருவடிகளை, பணிந்து போற்றும் - வணங்கித் துதிக்கின்ற, சித்தசனே - அழகினுல் மன்மதனை நிகர்த்தவனே, தெளிய சிங்கன் - தெள்ளிய சிங்கனது, தவத்தின் தோன்றும்-தவப்பேற்று லவதரித்த, சீதாராம-சீதாராமனென்னும் பெயருள்ள, பிரபலதியாகவானே - பிரசித்தமான கொடையாளனே, எ - று.

பகழி, கடல், கன்னி - இந்த மூன்றிலுமுள்ள நடுவெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் கடன் என்ருகும். மற்றை முதலிறுதி யெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால், பழி, கல், கனி என்ருகும். இவற்றில் முன்னையதாகிய பழியி

னல் ராவணனைக் கொன்று, இரண்டாவதாகிய கல்லை அகலிகையென் னும் பெண்ணாக்கி, மூன்றாவதாகிய கனியை சவரிசமர்ப்பிக்க உண்டவன் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

உலுத்தனாகிய ஒருவனை யிழித்துப்பாடியது.

24. கல்லாலயமாந்தேவருமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்கும்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்றிக்கிரையாகும்
புல்லேறீசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ
பூசிமுடித்துமறையோர்க்குப்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மல்லார்குட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுரைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடங்களைவிளக்கும்
அல்லாதுலுத்தன்றனக்கிணையாயாரையுரைப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குறித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே.

இ - ள். கல் - கல்லானது, ஆலயம் ஆம் - கோயிலாகும், தேவரும் ஆம் - தெய்வங்களுமாகும், கழுதை - கழுதையானது, கசடர் பொதி சும க்கும் - இழிசனங்களுடைய பொதியைச்சுமக்கும், கடாவோ - எருமைக் கடாவோ, உழுது பயிரிடற்கு ஆம் - (நிலத்தை) உழுது பயிர்செய்ய உத வும், கட்டம் - மலமானது, பன்றிக்கு இரை ஆகும் - பன்றிக்கு உணவா கும், புல் ஏறு - அற்பமாகிய எருது, ஈசர் வாகநம் ஆம் - சிவபெருமானுக்கு வாகநமாகும், பொதியும் சுமக்கும் - மற்றையர்க்குப் பொதிசுமந்தும் உதவி செய்யும், பிணம் எனிலோ-பிணமென்றாலோ, பூசி-சந்தநமுதலியவற்றை பூசி, முடித்து-மலர்முதலியவற்றையணிந்து, மறையோர்க்கு-வேதியருக்கு, பொருளை ஈந்து - பணத்தைக் கொடுத்து, புகழ் எய்தும் - கீர்த்தியையடை யும், மல் ஆர் குட்டிச்சுவர் எனிலோ - வளமாகிய குட்டிச்சுவரென்றாலோ, மாடும் உரைஞ்சும்-மாடுகளும் உறிஞ்சுதற்குதவும், மறைவு ஆகும்-மறைவும் ஆகும், மதியா - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாத, துடைப்பம் எனிலோ - விளக்குமாறு என்றாலோ, மாடகூடங்களை விளக்கும்-மாட மாளிகைகளை விளக்கஞ்செய்யும், அல்லாது - இவைகளன்றி, உலுத்தன் தனக்கு இணை யாய் - லோபிக்குச் சமாநமாக, புவிமீதில் - பூமியின்மீது, யாரை உரைப் பேன் - யாரைச்சொல்லுவேன், அவனைக் குறித்து கூறுமிடத்து - அவ னைப்பற்றி சொல்லுமிடத்தில், அவனுக்கு அவனே சரி - அவனுக்கு அவ னே சமாநமாவான், எ - று.

திருவாரூர்த் தியாகராயப்பெருமான் பவனியைத்தரிசித்த தலைவி தன்னிலைமையை பூவைகிள்ளைகளோடு சொல்லியிரங்கல்.

25. வீரவெண்டையப்ரதாபர்தியாகராஜர்காலைசூழ்
வீதிகண்டுபவனிகண்டுவிந்தைகண்டுபந்தியாய்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுத்துநின்றகிள்ளைகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையால்

மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிரவெலாம்
 மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுதவியில்லையென்றனுசையொழியுமோ
 அதுவுமில்லைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே.

இ - ள். வீர வெண்டையம் - வீரக் கழலையுடைய, பிரதாபர் - ...த வீரர், தியாகராஜர் - தியாகராயர், கமலை சூழ் - கமலாலயத்தைச் சூழ்ந், வீதி கண்டு - வீதியை நோக்கியும், பவனிகண்டு-அவரது பவனியைநோக்கியும், விந்தைகண்டு - வைபவத்தை நோக்கியும், பந்தியாய் - வரிசையாக, தூர நின்ற பூவைகாள் - தூரத்தில் நின்ற நாகணவாய்ப் பறவைகளே, அடுத்து நின்ற கிள்ளைகாள்-கிட்டிநின்ற கிளிகளே, துன்பமே அல்லாது - துன்பமேயன்றி, பாவி-பாவியாகியநான், சுகம் அறிந்தது இல்லை-இன்பத்தை யநுபவித்தறிந்ததில்லை, மாரன் அம்புபட்ட காயம் - மன்மத பாணம் தைத்தகாயமானது, மாறுது இல்லை-ஆறுவதில்லை, இரவு எல்லாம்-இராமுழுதும், மங்கைமார் தொடுத்த சண்டை - பெண்கள் தொடங்கின போர், மாறுதில்லை - நீங்குதலில்லை, என்செய்வேன்-நான் யாதுசெய்வேன், ஆர் இருந்தும் உதவியில்லை - யாரிருந்தும் சகாயமில்லை, என்றன் ஆசை ஒழியுமோ - என்னுசைப்பெருக்கம் நீங்குமோ, அதுவும் இல்லை - அதுவுங் கிடையாது, விதியை நொந்தும் ஆவது இல்லை-என் விதியை நொந்து கொண்டாலும் உண்டாவதோர் பயனுமில்லை, எ - று.

முருகர்மீது பாடியது.

சத்தபங்கி.

26. திமிரமருதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்மாறுஞ்
 செனனமகாமால்வசமேமதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
 குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேதேறும்
 நவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனேமீறும்
 அரகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே.

இ - ள். குமர - குமாரக்கடவுளே, சிகாமணியே-யாவருக்கும் சிரோரத்நமே, கனிவாய் - பரிவுகொண்டு, அருள்கூடு எனகூறும் - திருவருளைப் பெறக்கடவை யென்று சொல்லுகின்ற, குருபர - குரு சிரேஷ்டனே, கோலாகலனே - சம்பிரம முடையவனே, நமது விநாயகதேவ சகோதர - நமதுவிநாயக மூர்த்திக்குத் திருத்தம்பியே நாள்தொறும் தேறும் - தினந்

னால் ராவளராசராங்களை தேர்ந்தறிந்த, நவிமகள்-மான்மகளாகிய வள்ளி
னும் பெஃ சேர் - புணர்ந்த, வேடுவனே - வேடனே, புதுமணம் - புதிய
எனப் பெள்ள, நறுமலர் - நறுவிய புஷ்பமாலைகளை யணிந்த, மார்பா - திரு
ப யுடையவனே - அமரர்பிரான் அருள் - தேவேந்திரன் பெற்ற,
சரி - தெய்வானையின், தோள்புணர் - தோள்களைத் தழுவிய, ஆண்ட
24 னே - மஹாபுருஷனே, மீறும் அர அர - உயர்ந்த அரனுக்கரனே,
ம்வலாயுதனே-வேற்படையை யுடையவனே. முதுமறை - பழமையாகிய
வேதப்ரதிபாத்யனாகிய, அறுமுக - ஷண்முகனே, முருகோனே - முரு
கக்கடவுளே, திமிரம் அருத - அஞ்ஞான இருள்நீங்காத, புலாதிகள் -
ஐம்புலன் முதலியவைகள், தரு - தந்த, தேடு அரிது ஆய் - தேடிக்கண்டு
கொள்ளல் அருமையாகி, மாறும் - மாறி மாறி வருகின்ற, செனனம் - பிற
விகளி லுண்டாகிய, மகாமால் வசம் - பெரிய மயக்கத்தின் வசப்பட்டு,
மதம் உறு - மதமிகுந்த, சிறுமையின் மதியாலே - சிற்றறிவால் உளதா
கிய, விதியொடு - ஊழினால், குறுகிய - நேர்ந்த, மிடி - வறுமையை,
தீராய் - நீக்கி யருள்வாயாக, எ - று.

திமிரமருதபுலாதிகளேதரு - தேடரிதாய்
மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே-மதமுறு - சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள் - கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே - விதியோடு - குறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதர - நாடொறுமே
தேறுந்நவிமகள்சேர்வேடுவனே - புதுமண - நறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர் - ஆடவனே
மீறும்மரகரவேலாயுதனே - முதுமறை - அறுமுகமுருகோனே.

சத்தபங்கியின் பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

1. திமிரமருதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனே.

கொச்சகம்.

2. தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறும்நவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறும்மரகரவேலாயுதனே.

கலிவிருத்தம்.

3. மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே,
தேறும்நவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறும்மரகரவேலாயுதனே.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

4. மகாமாறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்,
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா, முதுமறையறுமுகமுருகோனே.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

5. சிறுமையின்மதியாலே, குறுகியமிடிதீராய்.
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுகமுருகோனே.

வெண்பா.

6. தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறுநவிமகள்சேர் - வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமரகரவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுங்குரு.

இவற்றிற்கு மேலுள்ள முதற்பாட்டின் பொருளையே உரைத்துக்கொள்க. இந்தப்பாடல் எழுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு எழுபாடலா யமைதலால் சத்தபங்கி எனப்பட்டது.

மயிலாசல முருகர்மீது பாடியது.

நவபங்கி.

27. அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
அரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடரயிலமர்பொற்கரனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனேநாதங்
கதியுறவேவரனவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலமலைக்குகனே.

இ-ள். அரிமருகா - திருமாலுக்கு மருகனே, கருணாலயனே - கருணைக்கிருப்பிடமானவனே, திட ஆரணனே-எல்லாருக்கும் த்ருடதருப்ரமாணமாகிய வேதப்ரதிபாத்யனே, போதன் - பிரமனும், அரி - திருமாலும், இமையோர் - மற்றைத் தேவரும், சூழ் - சூழ்ந்து வணங்குகின்ற,

புனிதா - பரிசுத்தனே, புலவு அடர் அயில் - மாமிசம்பொதிந்த வேலாயுதம், அமர்-பொருந்திய, பொன்கரனே - அழகிய கையை யுடையவனே, கரிமுகன் - யானை முகத்தோனாகிய விநாயகனுக்கு, நேய சகோதரனே - அன்புள்ள சகோதரனே, படிகாரணனே - உலககாரணனே, நாதம் கதி உறவே - நாதவீடாகிய சுற்றமே, வானவனே - தேவனே, நலம்மிகு - நன்மைமிகுந்த, கயிலையன் - கயிலாய பதியாகிய சிவபெருமானுக்கு, நல் குருவே - சிறந்த ஆசாரியனே, குரவு அலர் - குராமலர் மாலையையும், நீபம் - கடப்பமலர் மாலையையும் அணிந்த, மணிபுயனே - அழகிய தோள்களை யுடையவனே, வடிகூர் அமுதே - தெளிவுமிகுந்த அமிர்தமே, ஓதும்குரு மணிசேர் - சொல்லப்பட்ட நிறமுள்ள வணிமாலைகள் பொருந்திய, மார்பினனே, திருமார்பை யுடையவனே, உலகு அருள் - உலகங்களை யெல்லாம் ஈன்ற, குயில் - குயில்போல் பவளாகிய உமாதேவி, உதவு - பெற்ற, உத்தமனே - நல்லோனே, மரகதம் - மரகத மணிபோன்ற, மா - பெரிய, மயில் - மயிலை, வாகநனே - வாகனமாக வுடையவனே, கொடிவாரணனே, கோழிக் கொடியை யுடையவனே, கோது இல் - குற்றமற்ற, மதிஅகம் - (அன்பரது) அறிவில், வாழ் - வாழ்கின்ற, குமரா - குமரனே, குலவிய - விளங்கிய, மயிலமலை - மயிலாசலத்துள்ள, குகனே-குகனே.

அரிமருகாகருணாலயனே - திட - ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா - புலவடர் - அயிலமர்பொற்கர
கரிமுகனேயசகோதரனே - படி - காரணனே [னே
நாதங்கதி - யுறவேவானவனே - நலமிகு - கயிலையனற்குருவே,
குரவலர்நீபமணிப்புயனே - வடி - கூரமுதே
ஓதுங்குருமணிசேர்-மார்பினனே - உலகருள்-குயிலுதவுத்தமனே,
மரகதமாமயில்வாகனனே - கொடி - வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா - குலவிய - மயிலமலைக்குகனே.

நவபங்கியின்பிரிவு.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

1. அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே.

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

2. புலவடரயிலமர் பொற்கரனே, நலமிகுகயிலையனற் குருவே,
உலகருள்குயிலுத வுத்தமனே, குலவியமயிலமலைக்குகனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

3. அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே.

கொச்சகம்.

4. ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா.
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா.

சந்தவிருத்தம்.

5. போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடரயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலமலைக்குகனே.

கலிவிருத்தம்.

6. போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

7. அயிலமர்பொற்கரனே, கயிலையனற்குருவே,
குயிலுதவுத்தமனே, மயிலமலைக்குகனே.

இதுவுமது.

8. திடவாரணனே, படிகாரணனே,
வடிகூரமுதே, கொடிவாரணனே.

வெண்பா.

9. ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்—மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங்கதி.

இவற்றிற்கு மேலுள்ள முதற்பாட்டின் பொருளையே உரைத்துக்கொள்க. இந்தப்பாடல் ஒன்பதுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு ஒன்பது பாடலாயமைதலால நவபங்கி எனப்பட்டது.

மதுரகவிராயர்.

1. துங்கைவரமார்பாதுரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமையியம்பக்கேள் — பங்கயக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநுதலைந்துகுழையாறுமுலை
மாயவிழியேழாமதி.

இ - ள். துங்கம்-பரிசுத்தமாகிய, வரை-மலைபோன்ற, மார்பா-மார்பையுடையவனே, துரைரங்க பூபதியே - துரைரங்கன் என்னும் பூபனே, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஓர் புதுமை - ஒருபுதியசெய்தி உண்டு, இயம்பக்கேள் - அதைநான் சொல்லக் கேட்பாயாக, (என்னெனின்)பங்கயம்கை-தாமரை மலர்போலுங் கையினையுடைய, ஆயிழைக்கு - பெண்ணுக்கு, நுதல் நான்கு - நெற்றி நான்கு, குழை ஐந்து - காதணி ஐந்து, முலைஆறு - தனங்கள் ஆறு, மாயம் விழி ஏழ்-வஞ்சகமுள்ள கண்கள் ஏழு, ஆம்-ஆகும். மதி - (இந்தப்புதுமையைநீயே)ஆலோசித் தறிவாயாக, எ - று.

ஆயிழை - கன்னி - (ராசி), இதற்கு நான்காவது ராசி தநுசு - (வில்)
,, ,, ,, ,, ஐந்தாவது ராசி, மகரம் - (மகரமீன்)
,, ,, ,, ,, ஆறுவது ராசி - கும்பம் - (குடம்)
,, ,, ,, ,, ஏழாவது ராசி-மீனம்(கெண்டைமீன்)

ஒருபெண்ணுக்கு வில்லை நிகர்த்தநெற்றியும்,
மகரமீனுருவமைந்த காதணியாகிய மகரகுண்டலமும்,
குடம்போலுந் தனங்களும்,
கெண்டைமீன்போலுங் கண்களும் உளவென்பது கருத்து.

கொண்டுவந்து போட்டுக் கொளுத்து என்று முடிவுபெற ஒரு வெண்பாப்பாட வேண்டுமென்று ஒருபுலவர் சமிசை கொடுக்கப் பாடியது.

2. அந்திவெடிமுல்லையரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்குமெல்லியளே — சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொளுத்து.

இ - ள். மெல்லியளே-மிருதுவாகிய சுபாவமுள்ளதோழியே, அந்தி - மாலைக்காலத்தில், வெடி - மலர்கின்ற, முல்லை அரும்பு - முல்லை முகைகளை, நான் எடுத்துவந்தேன் - நான் பறித்துவந்தேன், (அவற்றை) விந்தை ஆக - ஆச்சரிய முண்டாக, நாயகற்கு, தலைவனுக்கு, சுந்தரம் சேர் -

அழகு பொருந்திய, செண்டு கட்டவேண்டும் - செண்டாகக் கட்ட ண் டும், திருவிளக்கிலே-திருவிளக்கின் கண், திரியை கொண்டுவந்து போ டுக்கொளுத்து-திரியைக் கொணடுவந்துபோட்டுக் கொளுத்திவிடு, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

3. சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும்பளிக்கறைகள் - இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையாணிருப்பிடமென்றூர்சொன்னு
ரிக்குச்சிலையானுக்கின்று.

இ - ள். சித்திரம் - சித்திரவேலை யமைந்த, மாமண்டபங்கள் - பெரிய மண்டபங்களும், தென்றல்வரு சாளரங்கள் - தென்றற்காற்று வருவதற்குரிய சாளரங்களும், பத்திஉலாவும் பளிக்கு அறைகள் - வரிசைகளாய் உலாவுதற்குரிய பளிங்கினுற் செய்யப்பட்ட அறைகளும் ஆகிய, இத்தனைவிட்டு - இத்தனையும் விட்டு, இ - இந்த, குச்சிலை - சிறுகுடிலை, யான் இருப்பு இடம் என்று - நானிருத்தற்குரிய இடமென்று, இக்கு சிலையானுக்கு-கரும்புவில்லை யுடையவனுகிய மன்மதனுக்கு, இன்று ஆர் சொன்னூர் - இன்றுயார் சொன்னூர், எ - று.

திருநின்றவூரில் காளத்தியப்ப முதலியா ரென்பவர் ஒருவ ரிருந்தார். அவர் நாள்தோறும் தம்மிடத்து வரும் வித்வான்களுக்கு அவர்கள் மனமகிழும்படி வேண்டிய பொருள்களைப் பரிசிலாகக்கொடுத்து வருவது வழக்கம். இவர் இப்படிக் கொடுத்து வருவதை அந்த நாட்டரசன் கேள்வியுற்று, பொறுமைகொண்டு, அவரிடத்திலிருந்த திரவியமுழுதும் கவர்ந்து கொண்டனன். அதனுல் அவர் வறுமையடைந்து அந்தவூரை விட்டு வேறு தேசத்துக்குப்போக எண்ணிப் புறப்பட்டுபோய் அன்று சாயங்காலம் வழியிலிருந்த ஓர் சத்திரத்தின் ஒருபுறத்தில் படுத்திருந்தார். அப்போது வேறொரு ஊரிலுள்ள ஒரு வித்வான் இவரது கொடைச்சிறப்பைக் கேள்வியுற்று இவரிடத்தில் போய்ப் பரிசில் பெற்று வரலாமென்று எண்ணி வந்தவர் அந்தச் சத்திரத்தில் இவரிருந்த இடத்திற்கருகே ஒருபுறத்தில் படுத்திருந்தார், அந்த இரவில், அந்த வித்வான் பசி அதிகரிக்க வருந்தி தன் தரித்திரத்தை நோக்கிச் சொல்லியது.

4. நீளத்திரிந்துழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோநல்குரவே - காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்காணீயெங்கேநானெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு.

இ - ள். நல்குரவே - வறுமையே, நீள - நெடுங்காலமாக, நீங்கா நிழல் போல - என்னைவிட்டு நீங்காத சாயைபோல, திரிந்து உழன்றாய் - நீயும் திரிந்து உழன்றனை, நாளைக்கு இருப்பாயோ - நாளைக்கும் இருக்கப்போகிறாயோ, நின்றை காளத்திக்கு - நின்றவூர் காளத்தியப்ப முதலியாரிடத்துக்கு, சென்றக்கால் - போனால், நீ எங்கே - நீ எவ்விடமோ, நான் எங்கே - நான் எவ்விடமோ, இன்றைக்கு சற்றே இரு - இன்றைக்குச் சற்றுநேரம் என்னிடத் திருப்பாயாக, எ - று.

இந்தப்பாடலை முதலியார் கேட்டு, இந்த வித்வான் நம்மைநோக்கிச் சென்று நம்மூரில் நம்மைக்காணாது வருந்துவரே யென்று இரக்கமுற்று, அவ்வித்வான் பொருட்டாக, அன்றிரவிற்றானே தம்மூரைவந்து சேர்ந்து தமது மனைவியின் திருவாபரணங்களை விற்று, வித்வானை உபசரித்தற்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் சித்தப்படுத்தி வைத்திருந்தார். மறுநாள் வித்வான் வந்து தம்மைக்கண்டவுடன் அவருக்கு எதிர்கோடல் இன்சொற் கூறல் முதலிய உபசாரங்களைச்செய்து விருந்துண்பித்த பிறகு, இப்படிப் பட்ட வித்வான்களுக்குக் கொடுக்கப் பொருளில்லாதிருப்பதினும் இறப்பதே நலமென்றெண்ணி தமது வீட்டின் பின்புறத் தோட்டத்திலுள்ள ஒரு புற்றில் கையை வைத்தார், அந்தப்புற்றிலிருந்த பாம்பு அவர்கையில் தன் தலையிலிருந்த மாணிக்கத்தை உமிழ்ந்துபோய் விட்டது. முதலியார் மனமகிழ்ந்து அதனை அந்த வித்வானுக்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்தனுப்பினார் அவர் அதை வாங்கிக்கொண்டு விக்ரயஞ்செய்தற்காக அந்த நாட்டரசனிடத்திற் சென்றனர், அரசன் இந்த ரத்நம் உமக்குக் கிடைத்த தெப்படி யென்று வினவ, அவர் நடந்த செய்தியைச் சொல்லக்கேட்ட அரசன் கோபங்கொண்டு காளத்தியப்ப முதலியாரை வரவழைத்து நாம் உமது பொருள்களைக் கவர்ந்தபோது இதை யெவ்விடத்தில் ஒளித்துவைத்திருந்தீர், இன்னும் இதுபோன்ற எவ்வெப்பொருள்களை ஒளித்துவைத்திருக்கின்றீர் என்று வருத்த, முதலியார் நடந்த செய்தியை உண்மையாய்ச் சொன்னார். அதுகேட்ட அரசன் நீர் சொன்னது உண்மையாயின் நாம் பார்க்க அந்தப் பாம்புவந்து தன்னிடத்துள்ள சீவரத்நத்தை உமிழும்படி செய்வீராயின் ஒப்புக்கொள்வோம், அப்படி செய்யாதிருந்தால் உமது சிரசை வாங்கிவிடுவோம் என்றான், அதுகேட்ட முதலியார் அப்படியே செய்கிறேனென்று அரசனையழைத்துப்போய் அந்தப்புற்றை வலம்வந்து நீ முன்னே எனக்கு இந்த ரத்நத்தைக் கொடுத்தது உண்மையானால் உன்னிடத்திலுள்ள ஜீவரத்நத்தையும் இவ்வரசன் காண எனக்குக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று வணங்கிநிற்க, அப்பாம்பு புற்றினின்றும் வெளிப்பட்டுவந்து முதலியாரைப் பிரதக்ஷிணம்செய்து அவர்க்கெதிரே தன் ஜீவரத்நத்தையுமிழ்ந்து இறந்துபோயிற்று. அதுகண்ட அரசன் அச்சமுற்று

அவரை நமஸ்கரித்து அவரிடத்திலிருந்து தான் முன்கவர்ந்த பொருள்களையும் தன்னிடத்திலிருந்த திரவியங்களையும் கொடுத்து, சிறியேன் உமது மகிமையை அறியாது செய்த அபராதத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கிச் சென்றனன். பிறகு முதலியார் வழக்கம் போலவே வருகிற வித்வான்களுக்கு வேண்டும் பொருள்கொடுத்து அவர்களை மனமகிழ்வித்துக் கொண்டிருந்து இறுதிக்காலத்தில் சிவபதமடைந்தார் என்பது கர்ணபரம்பரையாய்க் கேட்ட செய்தி.

பிரம்பூர் ஆநந்தரங்கப் பிள்ளையின்மீது பாடியது.

5. உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரானந்தரங்காவுன்பாற்செல்ல, வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கண்டோமெழினரையான்வலத்தேகண்டோம், பொலங்கொண்டமணிமாடமீமிசையிற்புயறவழும்புதுவையென்னும், தலங்கண்டோநினதுநகைமுகங்கண்டோமினிவேண்டுந்தனங்கண்டோமே.

இ - ள். உலம் கொண்ட-திரள் கல்லினுருவத்தைக்கொண்ட, மணி-அழகாகிய, புயனே - தோள்களையுடையவனே, பிரம்பூர் ஆனந்த ரங்கா - பிரம்பூர் ஆநந்தரங்கனே, உன்பால் செல்ல - உன்னிடத்திற்குவர, வலம் கொண்ட கருடனை-வலமாகவந்த கருடனை, யாம் இடம் கண்டோம் - யாம் இடம் வரப்பார்த்தோம், எழில் நரையான் - அழகாகிய சிச்சிலிக்குருவியை, வலத்தேகண்டோம்-வலப்பக்கத்தில் வரப்பார்த்தோம், பொலம்கொண்ட - பொன்வேலை செய்யப்பெற்ற, மணிமாடமீ மிசையில் - ரத்நகசிதமாகிய மாளிகைகளின்மீது, புயல் தவழும்-மேகங்கள் தவழ்கின்ற, புதுவையென்னும் - புதுவையென்கிற, தலம் கண்டோம் - பட்டணத்தைப் பார்த்தோம், நினது நகை முகம் கண்டோம் - உனது நகைமுகத்தைப் பார்த்தோம், இனி வேண்டும் தனம் கண்டோம் - இனி யாம் விரும்புகின்ற திரவியத்தையும் பார்த்தோம், எ - று.

பிரம்பூர் - புதுவையின் ஓர்பிரிவு.

இதுவுமது.

6. கார்படைத்த கரதலத்தான்றுரை திருவேங்கடமளித்தகன்னுவெங்கும், பேர்படைத்த வானந்தரங்க மகிபாலாநின் பிரம்பூர்நாட்டில், நேரிழைக்குவிழியேழுமுலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு, பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிதன்பயனைப்பகர்ந்திடாயே.

இ - ள். கார் படைத்த - மேகத்தின் தன்மையைக்கொண்ட, கரதலத்தான் - கையையுடையவனும், துரை - பிரபுவும் ஆகிய, திருவேங்

கடம் அளித்த - திருவேங்கடம் என்னும் பெயருள்ள வள்ளல் ஈன்ற, கன்னு - கர்ணனே, எங்கும் பேர்படைத்த - எவ்விடத்திலும் பேர் பிரபல மாகப்பெற்ற, ஆனந்தரங்க மகிபாலா - ஆனந்தரங்க பூபாலனே, நின்பிரம் பூர் நாட்டில் - உன் பிரம்பூர் நாட்டின்கண், நேரிழைக்கு - ஒரு பெண் ணுக்கு, விழி எழு - கண்கள் ஏழு, முலை ஆறு - தனங்கள் ஆறு, காது ஐந்து - காது ஐந்து, நெற்றி நான்கு - நெற்றி நான்கு, பார் இடத்தில் - பூமியினிடத் தில், இப்புதுமை கண்டுவந்தேன் - இந்தப்புதுமையைக் கண்டுவந்தேன், இதன்பயனை - இதன் பொருளை, பகர்ந்திடாய் - சொல்வாய், எ - று.

விழியேழு முதலியவற்றின் பொருள் "துங்கவரை மார்பா" என்னும் பாட்டுரையில் காண்க.

ஏன் பறக்கிறாய் என்பதற்கு விடையாகப் பாடியது.

7. கொக்குப்பறக்கும்புறாப்பறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கிகளும்பறப்பர்நானேன்பறப்பேனராதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்துமரங்காநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனே

இ - ள். கொக்கு பறக்கும் - கொக்குப் பறவாநிற்கும், புறா பறக்கும் - புறாப் பறவாநிற்கும், குருவி பறக்கும் - குருவி பறவாநிற்கும், குயில் பறக் கும் - குயில் பறவாநிற்கும், நக்குப் பொறுக்கிகளும் பறப்பர் - எச்சிற் பொறு க்கிகளும் பறப்பர், நான் ஏன் பறப்பேன் - நானேன் பறக்கிறேன், நர ஆதி பனே - நரேந்திரனே, திக்குவிஜயம் செலுத்தி - அஷ்டதிக்குகளிலும் வெற் றியைச் செலுத்தி, உயர் - உயர்ந்த, செங்கோல் நடாத்தும் - செங்கோல் நடத்துகின்ற, அரங்கா - அரங்கனே, நின்பக்கம் இருக்க - உன்பக்ஷமிருக் கும்போது, ஒருநாளும் பறவேன் பறவேன் பறவேன் - ஒருகாலத்திலும் பறவேன் பறவேன் பறவேன், எ - று.

ஒருபெண்ணைக்கண்டு மோகித்துப் பாடியது.

8. மூவொன்பதென்பதிலோர்நாளில்லைமொய்வனத்தில்
தாவுந்தனிமிருகந்தானில்லை - நேரே
வளையாநடையில்லைவாரிறுகவிம்மும்
முலையாளையான்முயங்குதற்கு.

இ - ள். வார் இறுக - கச்சு இறுகும்படி, விம்மும் முலையாளை - பரு த்த தனங்களை யுடையவளை, யான் முயங்குதற்கு - நான் தழுவுதற்கு, மூவொன்பது என்பதில் - இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களில், ஓர் நாள் இல்லை - ஒருநக்ஷத்திரமுமில்லை, மொய்வனத்தில் - நெருங்கிய காட்டில், தாவும் -

தாண்டித் திரிகிற, தனிமிருகம் இல்லை - ஒப்பற்ற மிருகமில்லை, நேரே வளையா நடை இல்லை - நேராகவளையா நடையுமில்லை, எ - று.

மூவொன்ப தென்பதி லோர்நாள் - உத்தரம் (மறுமொழி). மொய் வனத்தில் தாவுந்தனிமிருகம் - வேங்கை (பொன்). நேரேவளையா நடை அன்னம் (சோறு). இந்தப்பெண்ணை நான் தழுவுதற்கு ஒரு மறுமொழி யுஞ் சொல்லாள். என்னிடத்தில் பொன்னும் அன்னமும் இல்லை, எப் படித்தழுவுவேன் என்பதுகருத்து.

வேதாசலம் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடியது.

9. தனம்பொன் பணம்படைத்தசம்பரியாப்பின்னோர்
முனம்பிச்சைகள்வனிலமூட்டை - கனம்பெற்ற
மீதலுத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலாநினைப்போல்
ஈதலத்த மார்கிலரேயென்.

இ - ள். தனம்படைத்த சம்பு-தனத்தைப் படைத்த சிவனும், பொன்படைத்த அரி - பொன்னைப் படைத்த திருமாலும், பணம்படைத்த பாம்பு - பணத்தைப் படைத்த ஆதிசேடனும் ஆகிய, இன்னோர் - இத் தன்மையோர், முன்னம் - முற்காலத்தில் (முறையே), பிச்சை - பிச்சை யேற்பவராயும், கள்வன்-திருடராயும், நிலமூட்டை - பூமியாகிய மூட்டை யைச் சுமப்பவராயும் (இருந்தார்களே யன்றி), கனம்பெற்ற - பெருமை பெற்ற, மீதலுத்தும் போற்றுகின்ற - விண்ணுலகத்திலும் புகழப்படுகிற, வேதாசலா-வேதாசலனே, நினைப்போல் - உன்னைப்போல, ஈதல் அத்தம் ஆர்கிலர் - கொடைக்கையைப் பெற்றிலர், என் - (காரணம்) யாது, எ-று.

தன்னம் - மான்கன்று ; இதுதனம் எனத் தொகுத்தது. பொன் - இலக்குமி, பணம் - படம், பாம்பு - பாப்பு எனவலித்தது. மானைத்தரித்த சிவன் பிச்சை யெடுத்தான், இலக்குமியைப் படைத்த திருமால் திருடி னன், படத்தைப்பெற்ற ஆதிசேஷன் பூபாரத்தைச் சுமந்தான் என்பது கருத்து.

சீனிவாசையன் என்னும் அந்தணன்மீது பாடியது.

தலைவியிரங்கல்.

10. சேராநாளெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னுச்சரியம் - ஓராமல்
நானிவாசைமேவநரசையன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மணஞ்செய்து.

இ - ள். அன்னமே-அன்னமே, ஓராமல் - ஆராயாமல், நான்-யான், இ ஆசைமேவ-இந்தப் பழிக்குற்றத்தையடைய, நரசையன் தந்தருளும்-

நரசையன் பெற்றருளிய, சீனிவாச ஐயன் - சீனிவாசையன் என்பவன், மணம்செய்து - விவாகஞ்செய்து, சேராநாள் - என்னைக் கூடாதநாளில், வெள்திங்கள் - வெண்மையாகிய சந்திரன், எல் ஆம் - சூரியனாகின்றான், சேர்ந்தால்-கூடினால், ஆரா அமுது ஆம்-தெவிட்டாத அமுதம் ஆகிறான், என் ஆச்சரியம் - என்ன ஆச்சரியம், எ - று.

அன்னம் - சோறு என்றலு மொன்று, நாணிவாசைமேவ என்பதற்கு நாணிந்த ஆசையைப்பொருந்த எனினுமாம்.

கலசை வேதாசலன்மீது பாடியது.

11. அஞ்சம்பினலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினலெய்யுமப்பாவி - நெஞ்சமுறும்
காவிக்கணந்தார்கலசைவேதாசலனே
காவிக்கணந்தார்கடந்து.

இ - ள். அஞ்சம் - அன்னங்கள், பின்னால் எய்தும் - பின்தொடர்தற்குறிய, அன்ன - அப்படிப்பட்ட, நடை - நடையையுடைய, கன்னிகையை - பெண்ணை, அஞ்சு அம்பினால் எய்யும் - பஞ்சபாணங்களால் எய்கின்ற, அப்பாவி - அந்தப்பாவியாகிய மன்மதன், நெஞ்சம் உறும் - மனத்தில் பொருந்தியிருக்கிறான், காவிக் கண் - கருங்குவளை மலர்மீது, நந்து ஆர் - சங்குகள் தவழ்கின்ற, கலசை வேதாசலனே - கலசையில் வாழும் வேதாசலனே, இக்கணம்-இந்த க்ஷணமே, தார்கள் தந்து - உன்மாலைகளைக் கொடுத்து, கா - ரக்ஷி, எ - று.

காவிகள் நந்து ஆர் எனப்பிரித்து - குவளைமலர்த்தேனைச் சங்குகள் உண்ணுகின்ற என்றலுமாம். காவிக்கணந்தார் - குவளைமலர்த் தொகுதியாற் சமைத்த மாலையைத்தரித்த எனப்பொருள் கூறுதலும் ஒருவாறு பொருந்துமாயினும் ஈற்றடியில் தார் என்பது மாலையென்றே பொருள் கொள்ளக் கிடத்தலால் பொருத்தப் பொருளன்றென்க.

இதுவுமது.

12. மதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனே
மருவனஞ்சூழ்கலசைநகர்மன்னென்றேனே
முதுநீதிதெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
மூத்தவொருமகனெனநான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனென்மேற்சண்டை
பண்ணுகின்றானைவனாற்படுந்துன்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னன்னை
ஏதேதோவைதுபழியிடுகின்றாளே.

இ - ள். மதுமேவு - தேன்பொருந்திய, குவளை - குவளை மலர்மாலையை, அணி - அணிந்த, புறன் என்றேனோ-தோள்களை யுடையவன் என்று சொன்னேனோ, மருவனம் சூழ் - வாசனை பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த, கலசை நகர்மன் என்றேனோ - கலசைநகரத்துக்கு இறைவனென்று சொன்னேனோ, முதுநீதி - உயர்ந்த நீதிமார்க்கத்தை யுடைய, தெய்வசிகாமணி மாலுக்கு-தெய்வசிகாமணி யென்னும் பெரியோனுக்கு, ஒரு - ஒப்பற்ற, மூத்தமகன் என - மூத்தகுமாரன் என்று, நான் மொழிந்திட்டேனோ - நான் சொன்னேனோ, பதும ஆசனத்தி மகன் - தாமரை மலரை ஆசனமாக வுடைய திருமகளுக்கு புதல்வனாகிய மன்மதன், என்மேல் சண்டை பண்ணுகின்றான் - என்னோடு போர்செய்கிறான், நான் அவனால்படும் துன்பத்தால் - நான் அவனால்படுகிற துன்பத்தினால், இது ஏது ஆசலம் என்றேன்-இது என்ன துன்பம் என்று சொன்னேன், இதற்கு - இதைச் சொன்னதற்கு, என் அன்னை - என் தாயானவள், ஏதேதோவைது, ஏதேதோதிட்டி, பழி இடுகின்றாள் - நிந்தை சுமத்துகின்றாள், எ - று.

இது வேதாசலம் என்பதை இது வேதாசலம் எனப்பிரித்துப் பிரபுவின் பெயராகக்கொள்க.

இதுவுமது.

13. பூங்கமலன் கலசைவேதாசலன் போலுருவமைக்கும் பொற்பிலானென், றாங்கயலார் சொலக்கேட்டு வாணியரிபாலுரைக்கவடைந்தாளன்னோன், தூங்குவனம்போயிருந்தானரனிடத்திற்சொலப்பித்தாய்ச்சுழலலுற்றான், ஏங்கியந்தத்திறங்கற்பானிவனாவில்வீற்றிருந்தாளெழிற்கண்மானே.

இ - ள். பூகமலன் - பொலிவாகிய தாமரைமலரை யிடமாகவுடைய பிரமன், கலசை - கலசைநகரில் வாழ்கின்ற, வேதாசலன்போல் - வேதாசலன் போல, உரு அமைக்கும் - உருவ முண்டாக்குகின்ற, பொற்பு இல்லான் என்று - திறமை யில்லாதவ னென்று, ஆங்கு அயலார் சொல்லக் கேட்டு - பிறர் சொல்லக்கேட்டு, வாணி - சரசுவதி, அரிபால் உரைக்க அடைந்தாள் - திருமாலி னிடத்தில் சொல்லப் போனாள், அன்னோன் - அந்தத்திருமால், தூங்குவனம்போய் இருந்தான் - தூங்குதற்குரிய வனத்துக்குப் போயிருந்தான், அரனிடத்தில் சொல்ல - சிவனிடத்தில் சொல்ல, பித்தாய் சுழலல் உற்றான்-அவன் பித்தனாகிச் சுழலாநின்றான், ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, அந்ததிறம் கற்பான் - அந்தத்திறமையைக் கற்கும்பொருட்டு, இவன் நாவில் வீற்றிருந்தாள்-இந்தவேதாசலனது நாவில் வீற்றிருந்தாள், எழில் கண்மானே - அழகிய கண்ணையுடைய சரசுவதி, எ - று.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்.

குமுணராஜன் தன் தமையனோடு விரோதப்பட்டு காட்டில் இருந்தபோது அவனிடம் சென்று பாடிய அகவல்.

1. ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தீப்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும்பால்காணுமல்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயாமும்
நின்முகநோக்கிவந்தனங்குமுணு.

இ - ள். குமுணு-குமுணராஜனே, ஆடு எரிபடர்ந்த - அசையாநின்ற அக்கினிச்சுவாலைகள்பரந்த, கோடு உயர் அடுப்பில் - கொம்புயர்ந்த அடுப்பில், ஆம்பிபூப்ப - காளான் பூக்கவும், தீபசி உழல - கொடியபசியென்னும் பொருள் நீங்கா துழலவும், இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை - துளை தூர்ந்தனவாகிய அழகற்றவெறுமுலைகளை, சுவைதொறும் சுவைதொறும் - சுவைக்குந்தோறும் சுவைக்குந்தோறும், பால் காணுமல் - பால் சுரக்கக் காணுமல், குழவி தாய்முகம் நோக்க - குழந்தை தாயின்முகத்தைப் பார்க்க, மனைவி என்முகம் நோக்க - மனையாள் என்முகத்தைப்பார்க்க, யானும் - நானும், நின்முகம் நோக்கிவந்தனன் - உன்முகத்தைப் பார்த்துவந்தேன்

அதைக்கேட்ட குமுணராஜன் சொல்லிய அகவல்.

2. அந்தநாள்வந்திலையருந்தமிழ்ப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்ததன்
விலைதனைப்பெற்றுன்வெறுமைநோய்களையே.

இ - ள். அருங்கவி புலவோய் - அருமையாகிய கவிபாடுதலில் வல்ல புலவனே, நீ அந்தநாள் வந்திலை - நீ அந்நாளில் வந்தாயில்லை, இந்த நாள் - இந்நாளில், நொந்துவந்து என்னை அடைந்தாய் - வருந்திவந்து என்னைச் சேர்ந்தாய், (ஆயினும்அஞ்சவேண்டாம்) தலைதனை கொடுபோய்-என் தலையைக்கொண்டுபோய், தம்பிகை கொடுத்து-என் தம்பியின் கையில்கொடுத்து, அதன்விலைதனை பெற்று - அதன்கிரயப் பொருளைப்பெற்று, உன் வெறுமை நோய்களை-உன் வறுமையாகிய பிணியை நீக்குவாயாக, எ - று.

அந்தநாள் என்றது தன் தமயனோடுகூடி அரசாண்டு கொண்டிருந்த காலத்தை. இக்குமுண ராஜனிடத்தில் பொருளில்லாமையாலும், தன்னிடத்தில் உள்ள பகையால், தன்தலையை வெட்டிக் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பவர்களுக்கு ஆயிரம்பொன் தருவதாக அரசாளும் தன் தம்பி பறைசாற்றியதை யறிந்திருந்தமையாலும், புலவன் வறுமையைக் களையும் பொருட்டுத் தன் தலையைக் கொடுக்க இசைந்தான்.

புலவர் குமுணராஜன் தலைபோல் பொய்த்தலை செய்வித்துக்கொண்டு போய்க்கொடுத்து பொன்னைப்பெறவிரும்பி, மாந்தையென்னும் ஊரில்வாழ்கின்ற கம்மாள னொருவனைக்கண்டு, குமுண ராஜன் தலைபோல்செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்க அவன் செய்துகொடுத்த பொய்த் தலையை வியந்து பாடியது.

3. மாந்தையிலேவாழுமகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போவிரண்டுண்டு - வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலேமுத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலேபார்.

இ - ள். மாந்தையிலே வாழும் - மாந்தையென்னும் ஊரில் வாழ்கின்ற, மகுடத்தியாகி-மகுடதானம் செய்வோனே, உனக்கு ஏந்துதழும்போ இரண்டு உண்டு - உனக்குத் தாங்குதற்குறிய வடுக்கள் இரண்டுண்டு, (எவ்விடத்துண்டெனின்) உன்காலிலே - உன்பாதத்தில், வேந்தர் முடித்தழும்பு - அரசரது முடிபட்ட வடுக்களுண்டு, உன்கையிலே - உன்கையில், முத்தமிழோர்க்கு ஈயும் - முத்தமிழ்ப் புலவருக்கு அளந்து கொடுக்கின்ற, படித்தழும்பு - படிபட்ட தழும்பு உண்டு, பார் - நோக்கு, எ - று.

அரசன் தன்தம்பியாகிய குமுணனை வியந்துபாடியது.

4. வெம்புங்காலைவெதும்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடிவிலையெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடுமுலகினுந்தேடினும்
எம்பிபோலெமக்கியாவருரியரே.

இ - ள். வெம்புங்காலை - பகைவர் வெட்டுங் காலத்தில், வெதும்பி விழும் சிரம் - கொதித்து விழுகின்ற தலையானது, கோடி செம்பொன் விலையெனச் சிந்தித்தான் - கோடி செம்பொன் விலைபெறுமென்று கருதினன், (ஆதலால்) உம்பர்நாடும் - தேவலோகத்திலும், உலகினும் - இவ்வுலகத்திலும், தேடினும்-தேடினாலும், எம்பிபோல்-என்தம்பியைப்போல, எமக்கு உரியவர் யாவர் - எமக்குரியராவார் யாருளர், எ - று.

புலவர் குமுணராசன்மீது பாடியது.

5. ஆறுபெருக்கற்றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலமையாதோவுலகாற்றத் - தேற
வறியையேயானுலுமென்கலியைமாற்றச்
சிறியையோசீர்க்குமுணுசெப்பு.

இ - ள். சீர்க்குமுணு-சிறப்புள்ள குமுணனே, ஆறுபெருக்க அற்று-ஆருனது நீர்பெருகுத லொழிந்து, அருதிடர்தான் பட்டாலும் - மிக்க மணல்மேடுகளாய் விட்டாலும், உலகுஆற்ற-உலகத்தாருடைய தாகந்தணித்தற்கு, ஊறல் அமையாதோ - அதன் கண்ணுள்ள ஊற்றுப்போதாதோ, (அதுபோன்ற நீயும்) தேற வறியையே ஆனுலும் - விசாரிக்க வறியனேயாயினும், என்கலியை மாற்ற - என் வறுமையைத் தீர்க்க, சிறியையோ - சிறியை யாவையோ, எ - று.

முருகர்மீது பாடியது.
மன்மதனைநோக்கித் தலைவிகூறியது.

6. வில்லைவளையாதேமீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முல்லைமலரம்பையென்மேன்மோதாதே - நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர்வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாமன்மதா.

இ - ள். மன்மதா - மன்மதனே, முருகர் - முருகக் கடவுளானவர், வந்தார் அடா - வந்தாரேடா, வந்துகடப்பந் தாரைத்தந்தார் அடா-வந்து கடப்பமலர் மாலையைத் தந்தாரேடா, (ஆதலால் இனி நீ) வில்லை வளையாதே - உன் கரும்புவில்லை வளைக்காதே, மீசை முறுக்காதே - உன்மீசையை முறுக்காதே, முல்லை மலர் அம்பை - முல்லைப்பூவாகிய பாணத்தை, என்மேல் மோதாதே-என்மேல் ஏவாதே, நில்லடா - நில்லேடா, எ - று.

முருகர் தமது மாலையைத் தந்தாராதலால் உன் ஆண்மை பயன் படாதென்பதாம்.

திருச்செந்தூர் முருகர்மீது பாடியது.
அன்னவிடுதூது.

7. செந்திற்குமாரன்றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன்வதைக்கின்ருன் - அந்திக்கு
முன்னமேசென்றெனதுமோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன்யான்

இ - ள். அன்னமே - அன்னப்பறவையே, செந்தில்குமாரன் - திருச்செந்தூர்க் குமாரவேளின், திரு அழகை கண்டவுடன் - சிறந்த அழகைப் பார்த்தவுடனே, இக்குமாரன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், வந்து வதைக்கிறான் - வந்து வருத்துகின்றான், (ஆதலால்) அந்திக்கு முன்னமே சென்று - அந்திக்காலம் வருவதற்கு முன்பே போய், எனது மோகம் எல்லாம் சொல்லி வந்தால் - என் விருப்பத்தை யெல்லாம் அவருக்குச் சொல்லி மீண்டு வருவையாயின், யான் கும்பிடுவேன் - நானுன்னை நமஸ்கரிப்பேன், எ - று.

தூதுவனோடு தலைவி கூறியதாகப் பாடியது.

8. தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கேயிச்சிப்பார் - எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்கும்காமபாணங்கள்பட்டுப்
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம்பிள்ளாய்.

இ - ள். பிள்ளாய் - குழந்தாய், தார்வேந்தர் எல்லோரும்-மாலையை யணிந்த அரசரெல்லாரும், தங்கள் தனம் இருக்க - தங்கள் பொருளிருக்க, எங்கள் தனத்துக்கே இச்சிப்பார் - எங்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள், எங்கள் தனம் - எங்கள்பொருள், கச்சு இருக்கும் - வெறுக்கப்பட்டிருக்கும், பால் இருக்கும் - பாகங்களுக் குரியதாயிருக்கும், காமபாணங்கள் பட்டு பிச்சு இருக்கும் - மன்மதபாணங்கள் படுதலால் பிதிர்ந்திருக்கும், (ஆதலால்) வேண்டாம் - (எங்கள்பொருள் உம்மரசருக்கு) வேண்டாம்.

எங்கள் தனம் - எங்கள் முலையென வேறொரு பொருள், இப்பொருட்கு, கச்சு - ரவிக்கை, பால் - அமுதம், பிச்சு - பிக்கப்பட்டு என்றுரை கூறுக.

கூவத்து நாரணன் என்னும் பிரபு இறந்ததற்கிரங்கி
யமனைக்குறித்துப்பாடியது.

9. இடுவோர்சிறிதுங்கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நமனேகெடுவாய் - படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக்கொன்றாயேகற்பகப்பூம்
காவெட்டலாமோகரிக்கு.

இ - ள். கெடுவாய் நமனே கெடுவோயாகிய யமனே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இடுவோர் சிறிது - கொடுப்போர் சிலர், இரப்போர் பெரிது - யாசிப்போர் பலர், (அப்படியிருக்க) படுபாவி - மிகுபாவியே, கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே - கூவத்து நாரணனைக் கொன்றனையே, கரிக்கு -

கரியின்பொருட்டு, கற்பகப்பூ காவெட்டல் ஆமோ-கற்பகப்பூஞ் சோலையை வெட்டுதல் தகுமோ, எ - று.

செய்யூர் நயினுன்மீது பாடியது.

தலைவிகூற்று.

10. மையூருங்கண்ணார்மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன்கண்ணணை - செய்யூர்
வளவனையினுபின்பிரிந்தவாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையின்னுனென்றுரை.

இ - ள். மைஊரும் கண்ணார்மயங்க - அஞ்சநம் எழுதியகண்களை யுடைய மாதர் மயங்கும்படி, பொரு - போர்செய்கிற, கரும்பு - கரும்பு வில்லை, கை ஊரும் - கைக்கொண்ட, காமா - மன்மதனே, செய்யூர் வளவன் நயினுன் - செய்யூரில் வாழ்கின்ற சோழனை நிகர்த்த நயினுன் என்பவன், பிரிந்த ஆறு என்னைப்பிரிந்த விதத்தை, உனக்குச்சொன்ன உளவனை - உனக்குச்சொல்லிய உளவாளனை, இன்னுன் என்று - இன்னவனென்று, உரை - எனக்குச் சொல்வாயாக, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

11. ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதோயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறுகொண்டதோ - ஊழி
திரண்டதோகங்குறினகரனுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத்துள்.

இ - ள். ஆழிவாய்ச் சத்தம் அடங்காதோ - கடலினிடத் துண்டாகின்ற ஓசையானது அடங்கமாட்டாதா, யான்வளர்த்த கோழிவாய் மண் கூறு கொண்டதோ - நான்வளர்த்த சேவலின் வாயில் மண்திணிக்கப்பட்டதோ, கங்குல் - இந்த இராத்திரியானது, ஊழிதிரண்டதோ - அநேக கற்பங்கள் திரண்டொரு வடிவமாயிற்ரே, தினகரனும் தேரும் பாதாளத்துள் உருண்டதோ - சூரியனும் அவனதுதேரும் பாதாளத்தில் உருண்டு போயினதோ, எ - று.

இராக்காலம் நீட்டித்தலால் வருந்தி இவ்வாறுகூறினுள்.

இதுவுமது.

12. அரவங்கரந்ததோவச்சுமரமிற்றுப்
புரவிகயிறுருவிப்போச்சோ - இரவிதான்
செத்தானேவில்லையோதீவினையோபாங்கியெனக்
கெத்தால்விடியுமிரா.

இ - ள். அரவம் கரந்ததோ-பாம்பு மறைத்ததோ, அச்சுமரம் இற்று-அச்சுமரம் முறிந்து, புரவி - தேர்க்குதிரைகள், கயிறு உருவிப்போச்சோ-கயிறுருவிப்போயிற்றோ, இரவிதான் - சூரியன்தான், செத்தானோ இல்லையோ-இறந்தானோ இல்லையோ, தீவினையோ-என் தீவினைப்பயன்தானோ, பாங்கி - தோழீ, எனக்கு எத்தால் - எனக்கு எவ்வகையால், இராவிடியும்-இரவுவிடியும், எ - று.

நற்றாயிரங்கல்.

13. முலையுங்குழலுமுளைப்பதற்குமுன்னே
கலையும்வளையுங்கழன்றாள் - மலையில்
சிராப்பளியானேறிவருஞ்சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பளியுங்கொள்ளாளிவள்.

இ - ள். முலையும் குழலும் முளைப்பதற்கு முன்னே - தனங்களும் கூந்தலும் அரும்புதற்கு முன்பே, கலையும் வளையும் கழன்றாள் - ஆடையும் வளையலும் கழலப்பெற்றாள், மலையில் சிராப்பள்ளியான் ஏறிவரும் - மலைபோல்கின்ற சிராப்பளியான் ஏறிவருகிற, சேவின் மணிவோசைக்கு - இடபத்தின் மணியொலிக்கு, இவள் இராப்பள்ளியும் கொள்ளாள் - இவள் இரவிலும் தூங்காள், எ - று.

தலைவி தலைவனொடு புலத்தல்.

14. பாண்டியன்றாரானேன்பசலைமுலைபாலானேன்
ஆண்டிகையிலேந்தியதொன்றானேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானேனோர்மதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானுனக்கு.

இ. - ள். உனக்கு-உனக்கு, நான் - யான், பாண்டியன் தார் ஆனேன்-பாண்டியன் மாலையானேன், பசலை முலைபால் ஆனேன் - பசலை நிறம் போர்த்ததனங்கள் பாலாகப்பெற்றேன், ஆண்டிகையில் ஏந்தியது ஒன்று ஆனேன் - ஆண்டிகையி லேந்தியதோர் பொருளானேன், வேண்டிய போது - நீ விரும்பினபோது, உள்ளங் கைத்தேன் ஆனேன் - உள்ளங் கைத்தேன் போன்றேன், ஓர்மதலை பூத்தபின்பு-ஒரு புதல்வனைப் பெற்ற பிறகு, உள்ளம் கைத்தேன் - மனங்கசந்து போனேன், எ - று.

பாண்டியன் தார் - வேம்பு, ஆண்டிகையி லேந்தியதொன்று - ஓடு.

திருமுட்டத்து ஸ்ரீவராஹப் பெருமான்மீது பாடியது.

15. முட்டத்துப்பன்றி மூளரித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக்கிடந்தேனே - தொட்டு
மருங்கிலேசங்கெடுத்தமாலே யெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா.

இ - ள். முட்டத்துப்பன்றி - திருமுட்டத்தி லெழுந்தருளிய வராஹப் பெருமானே, முளரிதிருப்பதத்தை - உன்தாமரைபோலும் திருவடியை, கிட்ட - சேர, துப்பு அன்றி கிடந்தேன் - திறமையின்றிக் கிடந்தேன், தொட்டு மருங்கிலே சங்கு எடுத்த மாலே - தீண்டி இடப்பாகத்தில் சங்கத்தை யேந்திய திருமாலே, எனக்குவரும் - எனக்குண்டாகின்ற, கிலேசம் - துன்பத்தை, கெடுக்க - அழிக்க, வா - நீ யெழுந்தருளாய், எ - று.

அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகள்
இவையெனப் பாடியது.

16. மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச்சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியொடாசாரநண்பினயந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பொய்கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிரட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே.

இ - ள். அறிவுடையோர் செய்யும் ஆண்மைகள் - விவேகிகள் செய்கின்ற ஆண்மைகளாவன, மாதர்க்கு இதம் - மாதருக்கு இன்சொற் சொல்லுதலும், கவிவாணர்க்கு சாலவணக்கம் - வித்வான்களுக்குப் பணிவுடைமையும், குருநாதர்க்கு நீதியோடு ஆசாரம் - குருதேசிகர்க்கு நீதியுடன் ஆசாரமா யிருத்தலும், நண்பின் நயந்தவர்க்கு கோது அற்றவாசகம் - சிநேகத்தோடு விரும்பினவருக்குக் குற்றமற்ற நல்வார்த்தையும், பொய்க்கு பொய் - பொய்க்குப் பொய்யும், கோளுக்கு கோள் - கோளுக்குக் கோளும், அறிவு இல் ஆதர்க்கு இரட்டிப்பு - விவேகமில்லாத மூடருக்கு அவரினும் இரட்டிப்பா யிருத்தலுமே யாம், எ - று.

அறிவுடையோர் மாதர் முதலியோரை இதமுதலிய வற்றால் வசப்படுத்திக் கொள்ளுவர் என்பது கருத்து.

பாண்டியன்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

17. குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக்குமுதமுகையவிழ
நிழற்கான்மதியமன்றோநின்றிருக்குலநீயவன்றன்
அழற்காலவிர்சடைமீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்கால்வணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே.

இ - ள். வணங்காமுடி கைதவனே - வணங்கா முடியை யுடைய பாண்டியனே, நின் திருக்குலம் - உன்திருக்குலமானது, குழல்கால் அரவிந்தம் கூம்ப - தொளையோடு கூடிய நாளத்தையுடைய தாமரை மலர்கள் குவியவும், குமுதமுகை அவிழ - அல்லிமொட்டுகள் விரியவும், நிழல்கால் மதியம் அன்றோ - ஒளியைக் கக்குகின்ற சந்திரனல்லவா, நீ அவன்

தன் - நீ அவனது, அழல்கால் - நெருப்பினொளியை வீசுகின்ற, அவிர் சடைமீதே இருந்தும் - விளங்குகின்ற சடைமீதிருந்தும், அந்திவண்ணன்- அந்தப்பரமசிவனது, கழல்கால் வணங்குதியோ - வீரக்கழலையணிந்த திருவடியை வணங்குகின்றாயோ, எ - று.

சண்பகவல்லி யம்மையை வணங்கின செருக்காற் பாடியது.

18. பாட்டானதைவண்டுபாடுங்குழற்சண்பகவல்லிதன்
தாட்டாமரையைத்தொழுதேனினியென்றலையில்விதி
தீட்டான் கருமுகில்போலேவருபந்தச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான்வந்தாலும்வணங்குவனே.

இ - ள். வண்டுபாட்டா னதைப்பாடும் குழல் - வண்டுகள் இசையைப்பாடுகின்ற கூந்தலையுடைய, சண்பகவல்லிதன் - சண்பகவல்லி யம்மையின், தாள் தாமரையை தொழுதேன் - பாததாமரையை வணங்கினேன், இனி - இனி, விதி - பிரமன், என்தலையில் தீட்டான் - என்சிரசில் எழுதமாட்டான், கருமுகில்போலேவரும் - கருமேகம்போல் வருகிற, அந்தசேட்டு எருமை மாட்டான் - அந்தப்பெரிய எருமைமாட்டை யுடைய வனாகிய யமன், இனிவர மாட்டான் - இனியென்னிடம் வரமாட்டான், வந்தாலும் வணங்குவன் - வந்தாலும் என்னைப்பணிவான், எ - று.

ரத்நசபாபதியின் திருவடியில் பாமாலை சமர்ப்பித்த
களிப்பாற் பாடியது.

19. சீமானுநாமகள்கோமானுமேத்தித்தினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியரத்னசபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்திநின்றேனவனான்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னாலினியாமாவென்பாற்சினந்தெய்துதற்கே.

இ - ள். சீமானும் - திருமாலும், நாமகள் கோமானும் - பிரமனும், ஏத்தி - துதித்து, தினம் பணிந்து - நாள்தோறும் வணங்கி, பூமாலை சாத்திய - புஷ்பமாலை சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற, ரத்நசபாபதி பொன்னடிக்கு-ரத்நசபாபதியின் திருவடியின்மீது, பாமாலை சாத்தி நின்றேன்-கவிமாலையைச் சமர்ப்பித்து நின்றேன், அவனால் மிகப்பாடுபட்ட - அவனால் மிகவும் துன்பமடைந்த, ஏமா - யமனே, என்பால் சினந்து எய்துதற்கு-என்னிடத்தில் கோவித்து வருகைக்கு, இனி - இனி, உன்னால் ஆமா - உன்னாலாகுமா.

திருவொற்றியூர் தியாகராயர்மீது பாடியது.

20. தடங்கொண்டகல்வில்லினர்மெல்லெனப்பூட்டித்தமதுரத்தில்
வடங்கொண்டுசார்த்திவிடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றித்தியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே

இ - ள். மலைப்பாவை தன்னை - மலையரையன் பெண்ணாகிய உமாதேவியை, இடம்கொண்ட - இடப்பாகத்திற்கொண்ட, ஒற்றி தியாகேசர் - திருவொற்றியூர்த் தியாகேசர், புற்றினிடம் கொண்டது - புற்றை யிடமாகக் கொண்டது, தடம்கொண்ட கல்லில் வில் மெல்லெனப்பூட்டி - பெருமை கொண்ட மேருமலையாகிய வில்லில் (நாணியாக) மெல்லெனப்பூட்டி, தமது உரத்தில் வடம்கொண்டு சார்த்தி - தமதுதிருமார்பில் ஆரமாகக் கொண்டணிந்து, விடங்கொண்டு பார்த்து - நஞ்சையுட்கொண்டு பார்த்து, மணிகிளரும் படம்கொண்ட - மாணிக்கம் விளங்குகின்ற படத்தைக்கொண்ட, பாம்பின் பழகியபின் - பாம்போடு பழகினபின்பேயாம், எ - று.

கல்வில்லிற் பூட்டினது திரிபுர சங்கராகாலத்தில், உரத்தில் வடமாகச் சார்த்தினது தாருகாவனத் திருடியர்செய்த யாகத்தில் தோன்றின காலத்தில், விடங்கொண்டுபார்த்தது பாற்கடல் கடையப்பட்ட காலத்தில்.

திருவாரூர்த் தியாகராயர்மீது பாடியது.

21. விடங்காட்டிக்கண்டத்திற்றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற்
றிடங்காட்டிவாலையொருபுறங்காட்டிவண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழிலாரூர்த்தியாகர்தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டியாடிநின்றாருலகேழும்பணியென்னவே.

இ - ள். வண்டு ஏறும் மலர்த்தடம் காட்டிய பொழில் - வண்டுகளேறப்பெற்ற பூம்பொய்கைகளையுடைய சோலைசூழ்ந்த, ஆரூர் தியாகர் - திருவாரூர்த் தியாகராயர், கண்டத்தில் விடம்காட்டி - கழுத்திலுள்ள நஞ்சத்தைக்காட்டி, தோல் உரி காட்டி - யானைத்தோலைக்காட்டி, தன் மெய்யினை புற்றிடம்காட்டி - தம் திருமேனியைப் புற்றிடமாகக்காட்டி, வாலை ஒருபுறம் காட்டி - உமாதேவியை ஒரு பக்கத்திற்காட்டி, தமது பொன்தாள் படம்காட்டி - தமது திருவடியாகிய எழுது படத்தைக்காட்டி, உலகு ஏழும் பணி என்ன - ஏழுலகமும் பணிகவென்று, ஆடி நின்றார் - நடித்து நின்றார், எ - று.

பணியென என்பதற்குப் பாம்புபோலெனக்கொண்டு சிலேடித்துரைக்க. தோலுரி - தோலுரித்தல். வாலை - வாலினை.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயர்மீது பாடியது.

22. புரந்தனைமாலைச்சதுராननத்தனைப்போகியைமுப்
புரந்தனைச்சாதித்திமையாதநாட்டப்புலோமசைவாழ்
பரந்தனைமானுந்திருவொற்றிபூரகின்பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன்கரணேனுதிக்கும்புரந்தனையே.

இ - ள். இமையாத நாட்டம்-இமையாத கண்களையுடைய, புலோமசைவாழ் - இந்திராணிவாழ்கின்ற, புரம் தனை மானும் - அயராவதி நகரத்தை நிகர்க்கின்ற, திருவொற்றியூர - திருவொற்றியூரை யுடையவனே, முப்புரம் தனை சாதித்து - முப்புரத்தைவென்று, மாலை - திருமாலையும், சதுராநநத்தனை - நான் முகனாகிய பிரமனையும், போகியை - இந்திரனையும், புரந்தனை-ரக்ஷித்தாய், நின் பொன்மணி கோபுரம் தனை கண்டனன்-பொன்னினாலும் மணிகளாலும் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட உனது கோபுரத்தைத் தரிசித்தேன், (இனி)உதிக்கும் புரம் தனை காணேன் - (நான் சென்று)பிறத்தற்குரிய சரீரத்தைக் காணமாட்டேன், எ - று.

திருவொற்றியூர்த் தியாகராயரே, உமது கோபுரத்தைக் தரிசித்த எனக்கு இனிப் பிறவியில்லை யென்பது கருத்து.

நாணிக்கண்புதைத்தல். (இடையூறுகிளத்தல்.)

23. நல்லம்புலியணிந்தோனுலதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடிவிட்டாலும் - வல்லி
இடையாளேமுன்னுலகமேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றேகொடிது.

இ - ள். வல்லி இடையாளே - கொடிபோலும் இடையையுடையவளே, நல் அம்புலி அணிந்தோன் - அழகாகிய சந்திரனை யணிந்தோனாகிய சிவபெருமானது, நாளதனுக்கு - திருநக்ஷத்திரத்துக்கு, எட்டாம்நாள்-எட்டாவதாகிய நக்ஷத்திரம், வில் அம்புடன்கூடி விட்டாலும் - வில்லம்புகளோடுசேர்ந்து விட்டாலும், முன் உலகம் ஏழ் அளந்தோன் மைந்தன் - முற்காலத்தில் ஏழுலகத்தையும் திருவடியா லளந்தோனாகிய திருமாலின் புதல்வனாகிய மன்மதனது, குடையானது அன்றே கொடிது - குடையல்லவா கொடியதாயிருக்கின்றது, எ - று.

அம்புலியணிந்தோனாள் - திருவாதிரை. இதற்கு எட்டாநாள் அஸ்தம் (கை)வில் - புருவம். அம்பு - கண். மன்மதனது குடை - பூர்ண சந்திரன். கையால் புருவம் கண் இவைகளை மூடினாலும் சந்திரன் செய்யும் உபத்திரவம்கொடிதாயிருக்கின்றது என்பதாம். சந்திரன் முகமெனினும் பொருந்தும்.

தென்புன்னைவனத்தான்மீது பாடியது.

24. வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம்வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினுமேறலாம் - பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்டவரனறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடிசேர்.

இ - ள். வாழ்நிலைசேர் பொன்னுலகம் - வாழ்தற்குரிய பொன்னாடு போன்ற, வள் - வளம்பொருந்திய, களந்தை - களந்தைப்பதியிலுள்ள, கோபுரத்தின் - கோபுரத்தினது, ஏழ் நிலைமேல் ஏறிடினும் ஏறலாம் - ஏழு நிலைகளின் மீதும் ஏறவிரும்பினாலும் ஏறலாம், பாழ் மனமே - பாழ் நெஞ்சமே, உன்னை அன்புகாட்ட - உன்னை அன்புருவமாகக்காட்ட, அரன் அறிவதே அருமை - சிவபெருமானை அறிவதே அருமை, (ஆதலால்) தென் புன்னைக்காட்டன் அடி - தென் புன்னைக்காட்டானது திருவடியை, சேர்-நீ அடைவாயாக, எ - று.

திருக்கச்சிக் காமாக்ஷியம்மையின் மீது பாடியது.

25. கஞ்சிகுடியாளேகம்பன்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சினங்களென்றும்விரும்பாளே - நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக்காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமாட்சிகாண்.

இ - ள். கஞ்சி குடியாள் - கஞ்சி குடியாதவளும், கம்பன் சோறு உண்ணாள் - கம்பஞ்சோற்றை யுண்ணாதவளும், வெஞ்சினங்கள் என்றும் விரும்பாள் - பதார்த்தங்களை யென்றும் விரும்பாதவளும், நெஞ்சதனில் அஞ்சு தலை ஆவாருக்கு-மனத்தில் அச்சமுள்ளவர்க்கு, ஆறுதலை ஆவாள்-அந்த அச்சத்தைத் தணிப்பவளும், கஞ்சமுகம் - தாமரைமலர்போன்ற முகத்தினையுடைய, காமாட்சிகாண் - காமாட்சியம்மையேயாம், எ - று.

காஞ்சீநகரத்தில்குடிகொண்டிருப்பவள், திருவேகம்பனதுசோற்றை யுண்ணாதவள், கொடியதாகிய கோபத்தை விரும்பாதவள், ஐந்து சிரங்களை யுடைய சிவபெருமானுக்கு மனோஹரமா யிருப்பவள் என வேறு மொரு பொருள் தோன்றுதல் காண்க.

வெறிவிலக்கல்.

26. சீதாரவிந்தைபுயன்றென்னவன்றன்றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும்போர்செய்வோர்க் - கோதும்
கொகுபிடையார்தம்மாற்குணமாமோவிந்தத்
துடிபிடையார்கொண்டதுயர்.

இ - ள். இந்த துடி இடையார் கொண்ட துயர் - இந்த உடுக்கை போலும் இடையையுடைய மாது கொண்டதுன்பம், சீதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, அரவிந்தை - தாமரைமலரை யாசநமாகக்கொண்ட விஜய லக்ஷ்மியை, புயன் - தோளிலுடையவனாகிய, தென்னவன் தன் திண் சிலம்பில் - பாண்டியனது வலிமையாகிய மலையின்கண், போதாலும் கண் ணாலும் போர் செய்வோர்க்கு - பூவைக்கொண்டும் கண்ணைக் கொண்டும்

போர் செய்வோராகிய மன்மதன் பரமசிவன் என்னும் இருவருக்கும், ஓதும் - (உரியனவென்று) சொல்லப்பட்ட, கொடி - கொடிகளாயிருக்கிற மீனத்துக்கும் இடபத்துக்கும், இடையார் தம்மால்-இடையிலுள்ளவரால், குணம் ஆமோ - நிவர்த்தி யாகுமோ, எ - று.

மீனத்துக்கும் இடபத்துக்கும் இடையிலுள்ளது மேஷம். (ஆடு) ஆட்டைச்சொல்வதனால் இந்த மாதினது விரகத்துன்பம் நீங்காதென்பது கருத்து.

தோவத்தி ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு போனபோது பாடியது.

27. அப்பிலேதோய்த்திட்டடுத்தடுத்துநாமதனைத்
தப்பினனம்மையது தப்பாதோ - இப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனலென்னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச்சொல்.

இ - ள். அப்பிலே தோய்த்திட்டு-நீரிலே தோய்த்து, அடுத்து அடுத்து - அடிக்கடி, நாம் அதனைத் தப்பினல்-நாம் அதைத் தப்பினல், அது நம்மைத் தப்பாதோ - அது நம்மைத் தப்பாதோ, இப்புவியில் - இவ்வுலகத்தில், சொல் - சொல்வாயாக, இகலிங்கம் போனல் என் - இந்த ஆடை போனலென்ன, ஏகலிங்கம் ஆம் - ஒப்பற்ற லிங்கமாகிய, மதுரைச் சொக்கலிங்கந்தான் இருக்க - மதுரைச் சொக்கலிங்கப்பெருமானிருக்கும்போது.

தப்புதலிரண்டில் முன்னது வெளுத்தலென்றும் பின்னது கைவிட்டுப் போதலென்றும் பொருள்கொள்க.

காளிமுத்து.

இதுமுதலிய ஆறுசெய்யுளும் மயிலைக் குழந்தைவேலு முதலியார் மீது பாடியதுறைகள்.

தோழிகூற்று.

1. நெல்லைச்சொன்னபரணத்தைகைம்மாவைநிதநிதமும்
வெல்லச்சொன்னவலர்க்கீயுங்குழந்தைவிசயநின்பால்
செல்லச்சொன்னளென்னையிப்போதென்மைடலைத்தீர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னளந்தமின்னள்பன்னண்மலர்ச்சோலையிலே.

இ - ள். நெல்லை - நெல்லினையும், சொன்னபரணத்தை - பொன்னபரணங்களையும், கைம்மாவை - யானைகளையும், வெல்லச்சொல் - மேம்படப் புகழ்கின்ற, நாவலர்க்கு - புலவருக்கு, நித நிதமும் - நாள்தோறும்,

ஈயும் - பரிசிலாகத் தருகிற, குழந்தை விசய - குழந்தை வேல் என்னும் வெற்றியை யுடையவனே, அந்த மின்னாள் - அந்தப்பெண்ணானவள், பல் நாள் - பலநாளும், மலர்ச்சோலையிலே - பூஞ்சோலையின் கண்ணேநின்று, என்னை - என்னைநோக்கி, நின்பால் செல்லச்சொன்னாள் - உன்னிடத்திற்குப் போகச்சொன்னாள், இப்போது - இப்பொழுதே, என்மையலை தீர்த்திடு என்று - என்காமமயக்கத்தை நீக்குவாயென்று, சொல்லச் சொன்னாள் - உனக்குச் சொல்லச் சொன்னாள், (ஆதலால் அவளை யாதரிக்க வேண்டும்), எ - று.

தலைவி கூற்று.

2. பழுத்தான்மரத்திற்பறவையைப்போலுநற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தையென்கொங்கையைக்கூருகிரால்
அழுத்தாதவேளையில்வெந்நீர்பன்னீர்மதியுமழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே.

இ - ள். பழுத்த ஆல்மரத்தில் பறவைகள்போலும் - பழுத்த ஆலமரத்திற்கூடிய பறவைகளை நிகர்க்கிற, நல்பாவலர்க்கு - நல்ல வித்வான்களுக்கு, கொழுத்த ஆன்வழங்கும் - வளமாகிய பசுக்களைத் தானம்பண்ணுகிற, குழந்தை - குழந்தைவேலன், என் கொங்கையை - என் தனங்களை, கூர் உகிரால் - கூர்மையாகிய நகங்களால், அழுத்தாத வேளையில் - பதியாத காலத்தில், பன்னீர் வெந்நீர் - பனிநீரும் வெந்நீர்போலச் சுடாநின்றது, மதியும் - சந்திரனும், அழல்சேர் கொழுதான் - நெருப்பைச்சேர்ந்து காய்ந்திருக்கிற கொழுவேயாகும், பருவக்குறிப்பு அறிந்து - சமயக்குறிப்பை யுணர்ந்து, மதனும் கொழுத்தான் - மன்மதனும் கொழுத்துப் போனான், எ - று.

பழுத்தால் கொழுத்தான் என்பவைகளில் நிலைமொழிகளாகிய பழுத்த கொழுத்த என்னும் பெயரெச்சங்களின் அகரவிகுதி தொகுத்தல்.

தாய்கூற்று.

3. பொன்னார்மருமத்தன்பூம்பாவைவேலப்பபூபனருள்
மன்னாகுழந்தைக்குருநாதநீதவரோதயனே
பன்னாண்மலர்க்குழற்பின்னாளெந்நாளும்பரிந்தணைய
நன்னாளிந்நாள்வரச்சொன்னாண்மின்னாண்மணநாளென்னவே.

இ - ள். பொன் ஆர் மருமத்தன் - திருமகள் வாழ்கின்ற மார்பை யுடையவனாகிய, பூம்பாவை வேலப்ப பூபன்-பூம்பாவை வேலப்பன், என்னும்பூபதி, அருள் - பெற்ற, மன்னா - அரசனே, குழந்தைக் குருநாத-குழந்தைவேலன் என்கிற முருகவேளே, நீத-நீதிமானே, வரோதயனே-வரத்

தினால் அவதரித்தவனே, பல் - பலவாகிய, நாள்மலர் - புதியமலர்களைத் தரித்த, குழல்பின்னாள்-கூந்தற்பின்னலை யுடையவளாகிய, மின்னாள்-என் பெண்ணானவள், மணநாள் என்னவே - மணம்புரிந்த நாளிற்போலவே, எந்நாளும் பரிந்து அணைய - எந்நாளும் விரும்பித் தழுவுதற்குரிய, நல்நாள் இந்நாள் - சுபதினமாகிய இந்த தினத்தில், வரச்சொன்னாள் - (உன்னை) வரச் சொன்னாள், எ - று.

புறங்காட்டல்.

4. மாகமழைக்கரன்பூம்பாவைவேலப்பன்மைந்தன்மின்னார்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பினின்மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாதேவிரித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக்குழனமக்கீதனலமல்லவே.

இ - ள். பாகு அம் - சர்க்கரைப்பாகின் சுவையும், மொழிக்கு உழல் - உன்மொழிச் சுவையைப் பெறும்பொருட்டு உழலாநின்ற, மாதே - பெண்ணே, மாகம் மழைகரன் - ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தை நிகர்த்த கொடைக் கையினை யுடையவன், பூம்பாவை வேலப்பன் மைந்தன் - பூம்பாவை வேலப்பனுக்குப் புதல்வன், மின்னார் மோகன் - மாதர்களுக்கு ஆசையை யுண்டாக்குவோன், குழந்தைக் குருநாதன் வெற்பினில் - குழந்தைக் குருநாதனது மலையில், மோடிவைத்து - மோடிவைத்து, விரித்துபடம் எடுக்கும் - படம் விரித்தெடுத்தாடுகின்ற, நாகம்மறைத்து - பாம்பைமறைத்து, குழல் - வேய்ங்குழலை, நமக்கு ஈதல் - எமக்குக் கொடுத்தல், நலம் அல்ல - நன்மையல்ல, எ - று.

நாகம் - மலை. இதுதனத்தை யுணர்த்தும், குழல் - கூந்தல். மோடி வைத்தல் - பிணங்கல், தலைவனுக்கு நாணிபுறங்காட்டி நின்ற தலைவியின் முதுகு முதலியவற்றைக்கண்ட தலைமகன் அல்குல் இன்பம் பெறவந்த எனக்கு அதனை மறைத்துக் கூந்தலைத்தருதல் நன்மையன்று எனக் கூறியது.

கிள்ளைவிடுதூது.

5. போதத்தைமேவுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தையுங்குயினாதத்தையுந்தனக்கிண்ணத்தினா
மோதத்தையுந்துயிலாதத்தையும்மயன்மூட்டுதென்றல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லிவாதத்தையே.

இ - ள். போதத்தை மேவும் - ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிற, மயிலைக் குழந்தைக்கு - மயிலைக்குழந்தை முதலியாருக்கு, போர்மதன் செய் கேதத்தையும் - காமப்போர் விளைக்கின்ற மன்மதன்செய்கிற துன்பத்தையும், குயில் நாதத்தையும் - குயிலோசையால் வருந்துன்பத்தையும், தனக் கிண்ணத்தின் ஆமோதத்தையும் - கிண்ணம்போன்ற தனங்களின் மிகு மணத்தால் வரும் துன்பத்தையும், துயிலாததையும் - தூங்காமையால்

வருந் துன்பத்தையும், மயல்மூட்டு தென்றல் வாதத்தையும் - காமமயக்க மாகிய நெருப்பை மூள்விக்கிற தென்றற்காற்றினுல் வருந்துன்பத்தையும், தரியாதத்தையும் - (இத்துன்பங்களால் நான்) சகித்திருக்க வொண்ணுமையையும், சொல்லி வா - சொல்லிமீண்டு வருவாயாக, எ - று.

வெறிவிலக்கல்.

6. வண்டாங்கிசைபயின்மாலையன்வேலப்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையைவளர்த்தான்குழந்தைக்குவட்டின்மின்னே
பண்டாங்கிசையினண்மால்கொண்டுபாம்பன்குளத்தினடுக்
கண்டாங்கியைக்கிழித்தாலென்னபாவங்கருதுவதே.

இ - ள். வண்டு ஆங்கு இசை பயில் மாலையன் - வண்டுகள் அவ்விடத்து இராகம்பாடுதற் கிடமாகிய பூமாலையை யணிந்தவனுகிய, வேலப்பன் மைந்தன் - வேலப்ப முதலியாருக்குப் புதல்வனும், நிதிகொண்டான் - எல்லா நிதிகளையுந் தன்னிடத்துக் கொண்டவனும், கிளையை வளர்த்தான்- உறவினரை வளர்த்தவனும் ஆகிய, குழந்தை - குழந்தைவேலனது, குவட்டில் மின்னே - மலையுலுள்ள மாதே, பண்தாங்கு இசையினள் - பண்ணின் தன்மையைக்கொண்ட சொல்லை யுடையவளாகிய தலைவி, மால்கொண்டு- காமமயக்கத்தைக் கொள்ள, பாம்பன் - பாம்பை யணிந்தவனுகிய சிவபெருமானது, குளத்தின் - நெற்றியிலுள்ள, நடுக்கண் - நடுக்கண்ணுகிய அக்கினிதேவனை, தாங்கியை - சுமக்கின்ற வாகனமாகிய ஆட்டை, கிழித்தால் - கொன்றுல், என்ன - என்னபயன், பாவம் உண்டாவது பாவமேயாகும், கருதுவதே-(இந்தப்பாவம்) மனத்திலுைம் நினைக்கத் தகுவதோ.

கண்டாங்கி - உத்தரீயம் எனச்சொன்னயம்.

7. வனக்குந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவோதமியேனைக்கண்டால்
கனக்கும்புளகிக்கும்பாரிக்கும்பூரிக்குங்கண்கறுக்கும்
சினக்குந்தமக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே.

இ - ள். வனம் - அழகாகிய, குந்தளம் - கூந்தலையுடைய, வஞ்சி - கொடிபோன்ற, பூஞ்சோலைத்தஞ்சி - பூட்சோலைத் தஞ்சி யென்பவளுடைய, வளரும் இருதனக்குன்று - வளராநின்ற இரண்டு தனங்களாகிய மலைகள், செய்யுந் தொழில் - செய்யும் செய்கைகளை, சொல்லவோ - சொல்லட்டுமோ, தமியேனைக்கண்டால்-என்னைக்கண்டால், கனக்கும்-பருக்கும், புளகிக்கும் - புளகங்கொள்ளும், பாரிக்கும் - பளுவாகும், பூரிக்கும் - விம்மும், கண்கறுக்கும் - கண்கள் கறுக்கப்பெறும், சினக்கும் - கோவிக்கும், தமக்கும் எனக்கும் தினம்சண்டை உண்டாக்கும்-அத்தனங்தளுக்கும் எனக்கும் நோடாறும் சண்டை யுண்டாக்கும், எ - று.

பாண்டியன்மீது பாடியது.

1. சரராஜசம்புவைரியேன்மாதுசரீரமெல்லாம்
பொரராசரத்துக்கிவள்பொருளோபசும்பொற்கிரண
சுரராச திவ்யகிரீடவிபாடத்துடித்தடக்கைப்
பரராஜராவணராமாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். சரராசன் - அஸ்த்ர ராஜனென்று சொல்லப் படுகிற, சம்பு வைரி - சிவசத்துருவாகிய காமதேவர், என்மாது சரீரம் எல்லாம் - என் பெண்ணின் உடம்பு முழுவதும், பொர - (புதையும்படி அம்பெய்து) போர்செய்ய, ராசர் - சிறந்தவரா யிருக்கிறார், அத்துக்கு - அந்தபோருக்கு, இவள்பொருளோ - இவள் ஒருபொருளாவளோ, பசும்பொன்கிரண - பசும்பொன்னி னொளி வீசுகின்ற, சுரராஜ திவ்யகிரீடவிபாட - தேவேந்திரனது அற்புதமான முடியின்மீது வளைவீசினவனே, தொடி - வாகுவலயமணிந்த, தடம்கை - பெரிய கையினையுடைய, பரராஜ ராவணராமா - வேற்றரசராகிய ராவணர்க்கு ஸ்ரீராமனை நிகர்த்தவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே, — எ - று.

பாண்டியனே இவள் மன்மதன் கணைக்கு எதிர்நிற்க மாட்டுவளோ என்பது கருத்து.

2. காளைமுகிற்குலமெல்லாம்விலங்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையேவிளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்துவளர்பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். விளை நெல்வயலில் - விளைகின்ற நெற்கழனிகளில், வாளைகுதித்து - வாளைமீன்கள்தாவி, வளர் - வளர்ந்த, பூ - பொலிவாகிய, கமுகின் - கமுகமரங்களின், மடல் ஒடிய - மடல்கள் ஒடிய, பாளைமுறிக்கும் பாளைகளை முறிக்கின்ற, துறைவா - துறையை யுடையவனே, பராக்கிரமபாண்டியனே - பராக்கிரமபாண்டியனே, காளைமுகில் குலம் எல்லாம் - நிலத்து மையாகிய மேகத்தொகுதியை யெல்லாம், கடிந்து விலங்கு இட்ட - கவிக்கு கோவித்து விலங்குபூட்டின நீ, வேளையும் அப்படி செய்திலையே - து - புலவரையும் அவ்வாறு செய்தாயில்லையே, எ - று. ஆணிக்கனகம்

முகிற்குலத்தை தளைசெய்தது இவன் முன்னோர் தெ, பூமணம் யார் மரபுபற்றி இவன்மேல் ஏற்றிக்கூறப்பீட்டது கம் தித்திக்கின் -

3. ஆர்க்குங்குளிருநிலவுயர்கோனின்னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகும்வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொருவெளுப்பாய்நின்றுவிண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவாபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். வடக்கும் தெற்கும் மேற்கும் கிழக்கும் - வடக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும், ஒருவெளுப்பாய் நின்று - ஒரேவெளுப்பாய் வெளுத்து நின்று, விண்ணை எட்டிப்பார்க்கும் புகழுக்கு - சுவர்க்க லோகத்தையெட்டிப்பார்க்கிற புகழுக்கு, இறைவா - தலைவனே, பராக்கிரம பாண்டியனே—, உயர்கோல்-உயர்ந்த செங்கோலைத்தாங்கிய, நின்-உனது, அலங்கல்பெறு - மாலையைப்பெறுத, வார்-கச்சணிந்த, குங்குமம் - குங்குமக் குழம்பு பூசப்பட்ட, முலையாட்கு - தனங்களையுடையவளாகிய என் பெண்ணுக்கு, ஆர்க்கும் குளிரும் நிலவு - யாவருக்கும் குளிர்ந்திருக்கிற நிலவானது, அனல் ஆகும் - நெருப்பாயிராநின்றது, எ - று.

கீர்த்திக்கு நிறம் வெண்மையாதலால் "ஒருவெளுப்பாய்நின்று" என்றார்.

4. கூரம்பொறுத்தவிழியாள்கதலிக்குருத்திலிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவறிந்திலளேயிந்த்ரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயமீதிலாயிரநாவுரக
பாரம்பொறுததபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். இந்திரன் இட்ட - இந்திரன் தந்த, செம் பொன் - செம்பொன்னிஞற்செய்த, ஆரம் பொறுத்த - ஆரத்தைத்தாங்கிய, புயமீதில் - தோளின்மீது, ஆயிரம் நா உரகம் பாரம் பொறுத்த - ஆயிரம் நாக்களையுடைய பாம்பாகிய ஆதிசேடன் தாங்குகின்ற பூபாரத்தைத் தாங்கிய, புயலே - மேகமே, பராக்கிரம பாண்டியனே—, கூர் அம்பு ஒறுத்த - கூர்மையாகிய அம்புகளைவருத்திய, விழியாள் - கண்களையுடையவளாகிய என்பெண்ணைவள், கதலிக்குருத்தில் இட்ட - வாழைக்குருத்திலுள்ள, ஈரம் பொறுக்க அறிந்திலளே ; ஈரத்தைச் சகிக்கவும் தெரிந்திலளே, எ - று.

நெருப்பினுல் வெந்தவர்களை வாழைக்குறுத்தில்கிடத்துவதுமரபு ஆதலால் விரகாக்கினியால் வெந்த இவளுக்கும் "கதலிக்குருத்திலிட்ட" எனக்
டை மலைக ...த்துக் கூறப்பட்டது. கூரம்பொறுத்த என்பதனை கூர் அம்பொறுத்த
லட்டுப்பிரித்து கூர்மையையும் அழகையும் தாங்கிய எனினும் அமையும்.

புளகிக்குவறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெள்ளைநிலா
மும், கண் ...க்கும்பொழுதுவந்தாயிலேயேயிலங்காபுரியைக்
தமக்கும் எ ...கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப்
க்கும் நோடா ...ன்றசண்பகமாறுபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். இலங்கா புரியை - இலங்கை நகரத்தை, குறிக்கின்ற - (தன்னதென்று) நினைத்திருந்த, ராவணன் - இராவணனுடைய, பொன்முடி பத்தும் - பொற்கிரீடம்பத்தினையும், குரங்கைவிட்டு பறிக்கின்ற - ஆஞ்சநேயர் என்கிற வாநரத்தை யனுப்பிப்பறித்த, சண்பகமாறு - சண்பகமாறனே, பராக்கிரம பாண்டியனே - வெறிகுங்குமக் கொங்கைமீதே - மனம் பொருந்திய குங்குமக் குழம்பணிந்த தனங்களின்மேலே, இளம் பிறை - இளம்பிறையானது, வெள்ளை நிலா எறிக்கும் பொழுது - வெண்மையாகிய நிலவை வீசும்போது, வந்தாயிலையே - வந்தனையில்லையே, எ - று.

6. சுரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணர்சேர்பசுங்கோங்
கரும்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவானுதவுங்குலசேகரமன்னவனே.

இ - ள். பிணர்சேர் - சருச்சரை பொருந்திய, பசுங்கோங்கு அரும்பு ஏய்க்கும் - பசியகோங்கினது அரும்பைநிகர்த்த, மெல் முலை - மெல்லிய தனங்களின், ஆர் அமுது ஊட்டி - அரிய அமிர்தத்தையுண்பித்து, அடர்ந்து கொல்லவரும் - நெருங்கிக் கொல்லும்பொருட்டுவந்த, பேய்க்கு - பூதனையென்னும் அரக்கிக்கு, வான் உதவும் - மேலுலகங்கொடுத்த, குலசேகர மன்னவனே, - சுரும்பு ஏய்க்கும் - வண்டுகளை நிகர்க்கின்ற, வாள் கண்ணி - வாள்போலும் கண்களையுடையவளாகிய உமாதேவியை, பங்காளர் - பாகத்தில் வைத்தாள்பவராகிய சிவபெருமானனவர், கண்கொண்டு சுட்டுவிட்ட - நெற்றிக்கண்ணினால் எரித்துவிட்ட, பெரும்பேய்க்கு - பெரியபேய்க்கு, வேப்பிலைக்காப்பு உதவாய் - வேப்பிலைமாலையாகிய காவலைத்தருவாயாக. எ - று.

பெரும்பேய் என்பது - மன்மதனை.

7. பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன்புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்லாதென்செய்வாரிந்தநானிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூமணம்யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்திக்கிலென்னகுமற்றமதுரங்களே.

இ - ள். இந்த நானிலத்தில் - இந்த வுலகத்தில், பூண் நித்திலத்து புயல் - முத்துமாலையையணிந்த மேகம்போன்ற, வீரமாறன் புகல் கவிக்கு - வீரபாண்டியன் சொல்லுங் கவிக்கு, புலவர் நாணிச்செல்லாது - புலவர்கள் நாணிப்போகாமல், என் செய்வார் - யாது செய்வார், ஆணிக்கனகம் மணம்தரின் - ஆணிப்பொன்னனது வாசனையை வீசுமாயின், பூமணம் யார் கொள்ளுவார் - புஷ்பவாசனையை யார் ஏற்ப..., மாணிக்கம் தித்திக்கின் -

மாணிக்கம் இனிக்குமாயின், மற்ற மதுரங்கள் - மற்ற இனிமைகள், என் ஆகும் - யாதாகும், எ - று.

பாண்டியன் செல்வத்தாலன்றிக் கல்வியாலும் சிறந்தவன் என்பது கருத்து.

8. எண்ணீர்மை நாலுக்ககத்தியனுமிவனெனபதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிரகல்லவேயிவ்விய னுலகில்
பண்ணீர்மைதேரும்பராக்கிரமமாறன்பதங்கழூவும்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்கற்றதே.

இ - ள். எண் நீர்மை நாலுக்கு - மதித்தற்குரிய குணமுள்ள நூலாராய்ச்சியில், இவன் அகத்தியன் ஆம் என்பது எல்லாம் - இவன் அகத்தியனே யாவனென்று சொல்லுவதெல்லாம், வெள் நீர்மை அன்றிவிரகு அல்ல - அறியாமைக் குணமேயன்றி நியாயமன்று, (என்னெனின்) இ வியன் உலகில் - இந்த விசாலமாகிய பூமியில், பண் நீர்மை தேரும் - பண்களின் குணங்களை யாராய்ந்த, பராக்கிரமமாறன் - பராக்கிரம பாண்டியனது, பதம் கழூவும் - பாதங்களைக் கழுவின, தண்ணீர் குடித்தல்லவோ - தண்ணீரைக் குடித்தல்லவோ, கும்பயோனி - அகத்தியர், தமிழ்கற்றது - தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றது.

9. காம்புவனம்புக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும்விதியில்லையோவெகுண்டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்கவுரலோடுகட்டத்தடைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பினடிக்கின்றமாலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். காம்பு - மூங்கில், வனம்புக்க - வனத்திற்புகுதற் கேதுவாகிய, தோளாட்கும் - தோள்களை யுடைய என்பெண்ணுக்கும், நின்றன் கழுத்தில் இட்ட - உன் கழுத்திலணிந்த, வேம்பு தனக்கும் - வேப்பமாலைக்கும், விதியில்லையோ - பொருத்த முறையில்லையோ, ஆய்ச்சியர்கள் வெகுண்டு - இடைச்சியர் கோவித்து, தாம்பின் அடிக்க - தாம்பினு லடிக்கவும், உரலோடுகட்ட - உரலோடு கட்டவும், தடைபட்டு - தடைபட்டு நின்று, உச்சி - உச்சுக் கொண்டை யுடைய, பாம்பில் நடிக்கின்ற - காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மீது நடநம் பண்ணின, மாலே - திருமாலே, பராக்கிரமப் பாண்டியனே, - எ - று.

பாண்டியனே என்பெண்ணுக்கு தருதல் தகாதோ என்பது கருத்து.

10. கடந்தூங்குவேழப்பிடர்க்கேவராக்கண்டுகண்கண்முத்து
வடந்தூங்கவாடுங்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின்படத்தின்மிசைதிமிதித்தியெனப்
படந்தூங்கவாடும்புயலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

இ - ள். கடந்தூங்கு வேழப்பிடர்க்கு - மதமொழுகாநின்ற யானை யின் பிடரில், வரக்கண்டு - நீவரப்பார்த்து, கண்கள் - கண்களில், முத்து வடம் தூங்க - முத்துமாலைகள் தொங்க, வாடும் - வாடுகின்ற, கிளிக்கு - கிளிபோல்வாளாகிய என்பெண்ணுக்கு, என்செய்வேன்-யாதுசெய்வேன், மணிவாய்திறக்க - மாணிக்கமுள்ள வாயைப் பிளக்கவும், படம்தூங்க - படம்தொங்கவும், விடம்தூங்கு பாம்பின் படத்தின்மிசை - விஷம்பொருந் திய காளிங்கனென்னும் பாம்பின் படத்தின்மீது, திமிதித்தி எனஆடும் - திமிதித்தியென்று நடனம்பண்ணின, புயலே - மேகமே, பராக்கிரம பாண் டியனே, - எ - று.

பாண்டியனே நீ யானைமீது பவனிவரக்கண்டு என்பெண் கண்ணீர் சிந்தி வாடுகிறாள் இதற்குயான் என்செய்வேன் என்பதுகருத்து.

நாரைவிடுதூது.

11. சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகீர்தலைசாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதைநற்றுறையிற்றெங்குமுப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொற்கையான்குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறையும்பழிகாரருணர்ந்திலரே,

இ - ள். சடம்பழுக்கும் - உடம்புமுதிர்ந்த, கிழட்டுக் குருகீர் - கிழ நாரைகளே, கைதை - தாழைகள், தலைசாய்த்து நின்று - தலைவணங்கி நின்று, முடம்பழுக்கும் - வளைவாகப் பழுத்துத் தொங்குகிற, துறையில் - துறைகளில், தெங்கு - தென்னமரங்கள், முப்புடைக்காய் - முப்புடைப் புள்ள காய்களை, குடம்பழுக்கும் - குடம்போலப் பழுக்கின்ற, கொற்கை யான்-கொற்கை நகரத்தையுடையவன், குலசேகரன் - குலசேகரபாண் டியனது, கூடலில் - மதுரையில் இருக்கிற, என்உடம்பு அழுக்கும் - என் உடம்பின் அழுக்கையும், சிறையும் - சிறையா யிருத்தலையும், பழிகாரர் உணர்ந்திலர் - பழிகாரராகிய தலைவர் அறிந்திலர், எ - று.

தலைவனைப் பிரிந்தமையால் அழுக்கும் சிறையும் அமைந்தன என் பது கருத்து.

12. மற்றொப்பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறவரோதயநின்
வெற்றிக்கிரண்டுண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காதுநின்னுடைத்தோடழுவாக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே.

இ - ள். மற்றுஒப்பு இலாகொடை - வேறொரு உவமையில்லாத கொடையை யுடைய, சண்பகமாற - சண்பக பாண்டியனே, வரோதய - வ வரத்தினாலவதரித்தவனே, நின்வெற்றிக்கு - உன்வெற்றிக்கு, அடங்கா காரியம் இரண்டுஉண்டு - அடங்காத காரியங்கள் இரண்டுள்ளன, (கண்ட யாவையெனின்), கீர்த்தி - உன்புகழானது, மேருகிரி சுற்றிலும்

இ - ள். வளவனை நேர் ஆக - சோழனை நிகர்க்க, இசைவளர்த்த - கீர்த்தியை வளர்த்த, வெங்கடேசு ரெட்டன் - வெங்கடேசு ரெட்டனென்பவன், மருவாநாளில் - பொருந்தாநாளில், வளவு - வீட்டிலுள்ள, அன்னைமாரையும் வெறுத்தாள் - தாய்மாரையும் வெறுத்தாள், மாரனும் - மன்மதனும், பூகணைஏவ - புஷ்பபாணங்களை பிரயோகிக்க, வருந்தி - வருத்தமடைந்து, அவள் அவனையே நினைந்து இருந்தாள் - அவள் அவனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள், மடல் எழுத அறியாளாய் - மடல்எழுதவும் அறியாதவளாகி, மருங்கிலே துவள - இடையிலே துவளும்படி, வனை - உடுத்த, ஆடையும் இழந்தாள் - வஸ்திரத்தையும் நழுவவிட்டாள், வண்டு இனங்காள் - வண்டின் கூட்டங்களே, கண்டசெய்தி - கண்டசெய்தியை, வழுத்துவீர் - (அவனுக்கு) சொல்லுவீராக, எ - று.

நற்றாயிரங்கல்.

4. பாகப்பாவருமையறியிளசைவெங்கடேசுரெட்டாபகரக்கேண்மோ, பாகப்பாமொழிவிழியாணீயேறிவருங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கொம், பாகப்பாமதிக்கவராவென்றாளம்மதியுதிக்கப்பசந்தீசனீசன், பாகப்பாவையினாகமானாள்யானீன்றெடுத்தபாவைதானே.

இ - ள். பாகப்பா அருமைஅறி - செம்பாகமமைந்த பாடல்களின் அருமையை உணர்ந்த, இளசை - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டா - வெங்கடேசு ரெட்டனே, பகரக்கேள் - சொல்லக்கேள், பாகு - சர்க்கரைப்பாகும், அம்பு - கடலும், ஆம் - போல்கின்ற, மொழிவிழியாள் - சொல்லையும் கண்ணையும் உடையவள், நீ ஏறிவரும் களிற்றை - நீயேறிவரும் யானையை, பார்த்தாளாம் - நோக்கினளாம், கொம்பா கப்பா - தந்தமாமரக்கப்பா, மதிக்கவரா என்றாள் - மதிக்கவொண்ணுவென்றாள், அ மதி உதிக்க - அந்தச்சந்திரன் உதிக்க, பசந்து - பசலை நிறமடைந்து, ஈசன் பாகம் - சிவபெருமானது இடப்பாகத்திலுள்ள, பாவையின் - பாவைபோலும் உருவமுடைய உமாதேவியின், ஆகம் ஆனாள் - உடம்புபோலாயினாள், (யாரெனின்) யான் ஈன்றெடுத்த பாவை-நான் பெற்றெடுத்த பெண், எ-று.

மதிக்கவரா என்பதற்குச் சந்திரகண்டமா எனினுமாம், ஈசன் பாகப் பாவையினாகமானாள் என்பதற்கு அரையுடம்பானாள் என்பது கருத்து.

தலைவிகூற்று.

5. கருக்கோட்டையாளும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரனென்னைக்கலந்தபோகக், கருக்கோட்டைகாணுமடிசகியேமுன்போலின்னுங்காமனுந்த,கருக்கோட்டைநிகர்வீசைமுறுக்கிவரக்காணிலவன்கங்குன்மாவைக், கருக்கோட்டையம்பினையும்பறிவெருட்டுதலைவாசல்கடக்கத்தானே,

இ - ள். அடிசகியே - அடிதோழியே, கருக்கோட்டை ஆளும்-கருக் கோட்டையை யாளுகின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டமேந்த்ரன் - வெங்க டேசுரெட்டமன் என்னும் இந்திரன், என்னைக்கலந்த - என்னைச்சேர்ந்த, போகக்கருக்கு - போகத்தின் கூர்மையானது, ஒட்டைகாணும் - கெடும், (ஆதலால்) முன்போல் இன்னும் - முன்போலவே யின்னமும், காமனும்- மன்மதனும், தகருகோட்டை நிகர் வீசை - ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை நிகர்த்த மீசையை, முறுக்கி வரக்காணில் - முறுக்கி வரப்பார்த்தால், அவன் கங்குல்மாவை கருக்கு - அவனது இருளாகிய யானையைக் கருக்கி விடு, ஒட்டு - துரத்து, ஐ அம்பினையும்பறி - பஞ்ச பாணங்களையும் பறித் துக்கொள், தலைவாசல் கடக்க வெருட்டு - தலைவாசலைக் கடக்கும்படி வெ ருட்டிவிடு, எ - று.

தலைவி கூற்று.

6. சந்தானமேநிகர்குமாரமுத்துசாமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகுமாரெட்டனென்னைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடுதில்லையவன்மருங்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே.

இ - ள். சந்தானம் நிகர் - சந்தானமரத்தை நிகர்த்த, குமாரன்முத்து சாமி சகோதரன் - குமாரமுத்து சாமிக்கு சகோதரன், வான் பொன் - மேன்மையாகிய பொன்னை யொப்பவன், நேசந்தான் அ மேரு என நிறை ந்த - அன்பு அந்தமேரு மலைபோல் நிரம்பிய, குமாரெட்டன் - குமார எட்டன், (அவன்) என்னைத்தழுவா - என்னை யணையாமையா லுண்டாகிய, ஆயாசந்தான் - வருத்தந்தான், தரிக்கக்கூடுதில்லை - சகிக்கமுடியவில்லை, (அது) சகியே - தோழீ, அவன்மருங்கில் - அவனிடத்தில், நீபோம் சந் தால் - நீ போகின்ற தூதினால், நம்மேல்ஏறி - நம்மீதேறி, உபரிசெய்தால்- உபரிலீலைகள் செய்தால், தனக்குத்தானே தீருமடி - தனக்குத்தானே நீங் குமடி, எ - று.

தலைவீ கூற்று.

7. திருமாலையம்புதொட்டசிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தாலுள்ள
திருமாலையந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித் [ளே
திருமாலையந்தொறும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன் றிருமின்னு

இ - ள். திருமால்-(காத்தற் றொழிலால்) திருமாலை நிகர்த்தவனும், (அழகினால்) ஐ அம்புதொட்ட - பஞ்சபாணங்களைப் பிரயோகித்த, சிலை - வில்லையுடைய, மாரவு - மன்மதனை நிகர்த்தவனும், அம்புவிக்குள் திட வான் - உலகத்தில் வலியிற் சிறந்தவனும் ஆகிய, முல்லை - முல்லைமலரால்

தொடுத்த, திருமாலை - அழகிய மாலையை, அம்புயம்சூழ் - அழகியதோள்களில் அணிந்த, குமார எட்டமனை - குமார எட்ட மேந்திரனை, சேரச்செய்தால் - அணையச்செய்தால், உள் அதிரும் - மனம் நடுங்குவதற் கேதுவாகிய, மால் ஐயம் தெளிந்து - மயக்கம் சந்தேகம் என்பவை தீர்ந்து, சுபசோபநம் பொருந்தி - சுபசோபநத்தை யடைந்து, சிவனை நேசித்து - சிவனை அன்பு செய்து, இரும் - பெரிய, ஆலயந்தோறும் போய் - கோயில்கள் தோறும் போய், உன்னை நினைத்து தெரிசிப்பேன் - உன்னை நினைத்துக்கொண்டே தரிசநம் பண்ணுவேன், திருமின்னளே - திருமகளை நிகர்த்த தோழியே.

முதலடியில் திருமாலை என்பதை திரும் ஆலை எனப்பிரித்து, திருமுகின்ற கரும்பை என்றும், அம்புதொட்ட சிலை என்பதற்கு அம்பு தொடுக்கும் வில்லாகக் கொண்ட என்றும் பொருள் கூறினுமமையும்.

தாயிரங்கல்.

8. மாதங்கங்கோடிநிலவறைக்குளொளித்தாலுமந்தவழியேகம்ப
மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசிவாரா
மாதங்கங்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவும்வசுவப்பமதிமந்திரிநீயே.

இ - ள். மாது - என் பெண்ணனவள், அங்கு அங்கு ஓடி - அங்கங்கே ஓடி, நில அறைக்குள் ஒளித்தாலும் - நிலவறையில் ஒளித்துக் கொண்டாலும், அந்தவழி - அவ்வழியாக, ஏகு - போகின்ற, அம்பு - பாணங்கள், அ - அந்த, மாது - பெண்ணினது, அங்கம் - உடம்பு, கோடிவிட - குறையும்படி, சென்று அடிக்கும் - போய்ப்படும், உயிர்தரிக்குமா - பிராணம் தரித்திருக்குமோ, சிவா - சிவனே, ராமா - ராமனே, தங்கு - பொருந்திய, அம்கோடு - அழகிய கரையை, இகலும் - அழிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, ஒலிக்கு - ஓசைக்கு, என் செய்வள் - யாது செய்வாள், இனி - இனியாயினும், வந்துசேர்வாய் - வந்துகூடுவாய், தமிழ்க்கு - தமிழ்ப்பாடலுக்கு, கோடி மாதங்கம் - கோடியானைகளை, உதவும் - கொடுக்கிற, வசுவப்ப - வசுவப்பனென்னும், மதிமந்திரி நீ - அறிவையுடைய மந்திரியாகிய நீ, எ-று.

தாயிரங்கல்.

9. தமிட்டராணுவமபெருக்கிவந்தெதிர்த்தவேண்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டராவெனப்புலம்புஞ்சிறுபேதைவிரகமதுதணியவேமுத்
தமிட்டராமதிமுகத்தின்முகமமூந்தவேபுணரச்சமயம்வாணர்
தமிட்டராதரந்தெரியுமெங்ளெட்டேந்திரமகிபாதமிழரேறே.

இ - ள். வாணர் - கவிவாணரது, தமிழ் - தமிழ்ப்பாடல்களின், தராதரம் தெரியும் - தராதரத்தை அறிந்து கொள்ளுகின்ற, எங்கள் - எங்க

னுடைய, எட்டேந்திர மகிபா-எட்டேந்திர பூபதியே, தமிழர் ஏறே-தமிழ் நாட்டாருள் சிறந்தவனே, தமிட்டம் - பறையறைகின்ற, ராணுவம் பெருக்கி - சேனைகளைப் பெருக்கி, வந்து எதிர்த்த - வந்தெதிர்ந்த, வேள் - மன்மதனுடைய, முரசுசத்தம் - பேரிகை யொலி, காதுதம் இட்டு-காதுகளில் கேட்டு, அரா என - பாம்புபோல, புலம்பும்-வருந்துகின்ற, சிறுபேதை - எனது சிறுபெண்ணின், விரகமது தணிய - விரகமடங்க, முத்தமிட்டு - முத்தமிட்டு, அ ராமதி முகத்தில் - அந்த இரவில்தோன்றுகின்ற சந்திரன் போன்ற முகத்தில், முகம் அழுந்த-முகம்பொருந்த, புணர - தழுவுதற்கு, சமயம் - இதுதருணம், எ - று.

தாயிரங்கல்.

10. பரத்துவசத்துருத்தாயர்பாயன்மிசைப்பூவைமுலைப்பணைப்பிலேமகரத்துவசப்பாவிமலர்தூற்றுவர்நானாற்றுவனோகாட்டிலேழு, மரத்துவசத்தொருகணையாலெய்த வெங்கடேசுரெட்டன்மருவாநாளிற், சரத்துவசக் குரங்கெனவே தனித்திருந்து முடியாது சாற்றினேனே.

இ - ள். பரத்துவசத்துரு - அன்னிய சத்துருவை யொத்த, தாயர் - தாய்மார், பூவை - இப்பெண்ணினது, பாயல்மிசை - பாயலின் மீதும், மகரத்துவசப்பாவி - மீனக்கொடியை யுடைய மன்மதன், முலைப்பணைப்பிலே - பருத்தஸ்தந தடங்களிலும், மலர் - புஷ்பங்களை, தூற்றுவர்-இறைப்பார்கள், நான் ஆற்றுவனோ - (அதைக்கண்டு) நான் சகிப்பேனோ, காட்டில் - காட்டிலுள்ள, ஏழுமரத்துவசத்து-ஏழுமாரா மரங்களின்மீது, ஒரு கணையால் எய்த - ஒருபாணத்தால் எய்த, வெங்கடேசு ரெட்டன்-வெங்கடேசுர எட்டன், மருவாநாளில் - சேராத காலத்தில், சரத்துவசக் குரங்கு என - சரத்காலத்தில் அகப்பட்ட குரங்குபோல, தனித்து இருந்து-தனியாகி இருந்து, முடியாது - முடிவுபெறுது, சாற்றினேன் - சொன்னேன்.

தாயிரங்கல்.

11. நிலமாதுதிலகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனின்னைப்பார்த்த, பலமாதுவதனமும்பொற்பசலைகொண்டாய்மகளே பெண்படையாமேகங், குலமாதுரங்கமென்ற கிள்ளையின்மேன்மாரன்வருங்குறியைப்பார்த்துச், சொலமாதுகிலுங்கையிலேதொடுவளையுந்தோற்றுநின்றதுணிவுதானே.

இ - ள். மகளே - மகளே, பெண்படை ஆம் - பெண்கள் சைனியமாம், கங்குல் - இருளானது, அம் - அழகிய, மா - யானையாம், துரங்கம் என்ற - குதிரை என்ற, கிள்ளையின்மேல் - கிளியின்மீது, மாரன்வரும் -

மன்மதன் வருகின்ற, குறியை - அடையாளத்தை, பார்த்துச் சொல்ல - பார்த்துச்சொன்ன அளவில், மா - அழகாகிய, துகிலும் - ஆடையையும், கையிலே தொடுவளையும் - கையிலே அணிந்த வளையலையும், தோற்று நின்ற - இழந்துநின்ற, துணிவு - நிச்சயம், நிலமாது திலகன் - பூமிதேவிக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய, எங்கள் இளசை - எங்கள் இளசை நகரில் வாழ்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டன் - வெங்கடேசு ரெட்டன், நின்னைப் பார்த்த - உன்னைநோக்கின, பலமா - பயனா, துவதனமும் - இருதனங்களிலும், பொன் - தேமலையும், பசலை - பசலை நிறத்தையும், கொண்டாய் - அடைந்தாய், எ - று.

தலைவிகூற்று.

12. கலக்கடமானத்தொனியைமுழக்கமனமலைந்தடையார்கால்சாய்ந்தோடப், பெலக்கடமாநகக்களிற்றைநடத்தும்வெங்கடேசுரெட்டன்பிணையலீந்தான், சிலக்கடமாமரக்குயிலையொடுக்குகடற்றொனியடக்குதென்றற்றேரை, விலக்கடமாமதப்பயலேதலைக்கடைவாசலைக்கடக்கவெருட்டுவேனே.

இ - ள். கலக்க - (பகைவர்சேனையை) கலக்கும் பொருட்டு, டமானத் தொனியைமுழக்க - பேரிஒலியை முழக்க, அடையார் - பகைவர், மனம் அலைந்து - மனம்கலங்கி, கால்சாய்ந்து ஓட - அடியற்று ஓட, பெலம் - பலமாகிய, கடம் - மதம்பொழிகின்ற, மா - பெரிய, நகம் - மலைபோன்ற, களிற்றை - யானையை, நடத்தும் - செலுத்துகின்ற, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுரெட்டனானவன், பிணையல் - தன்மாலையை, ஈந்தான் - கொடுத்தான், (ஆதலால்) மா - அழகாகிய, மதப்பயலே - மன்மதனாகிய பையலே, சில - சிலவாகிய, கடம் - சோலையிலுள்ள, மாமரம் - மாமரங்களில் தங்கிய, குயிலை - குயில்களை, ஒடுக்கு - வாயடக்கு, கடல்தொனி அடக்கு - கடலோசையை அடக்கு, தென்றல் தேரைவிலக்கு - தென்றலாகிய ரதத்தைநீக்கு, அட - அடே, தலைக்கடை வாசலைக்கடக்க - தலைக்கடை வாசலைக் கடக்கும்படி, வெருட்டுவேன் - துரத்திவிடுவேன், எ - று.

தாயிரங்கல்.

13. திருக்கரங்கம்வகுக்கவயில்செலுத்துபடையான்கமலச்சேக்கையாமா,தருக்கரங்கம்பயிற்றுதுரையிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றழுவாநாளில்,அருக்கரங்கம்புரந்திடவுமம்புலியும்வெம்புலிபோலாச்சேகண்டாய், உருக்கரங்கப்பரந்துடைக்கவுருக்காமப்பிதந்தானென்றுருகுவாளே.

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

தாயிரங்கல்.

14. பொரக்கலக்க முற்றவருக்கிரங்கும்வெங்கடேச ரெட்டன் புயங்கண்டாண்மேல், உரக்கலக்கமற்றகணைமதன்விடுத்தாலென்ன செய்வாளோகோகிண்ணச், சரக்கலக்கம்மியன்கடைந்தசெப்பலத் தானேதிரண்டதனத்தினூடே, வரக்கலக்கண்ணீருகுத்தாள்வண் டினங்காள்கண்டசெய்திவழுத்துவீரே.

இ - ள். பொர - போர்செய்ய, கலக்கம் உற்றவருக்கு - கலங்கினவர் களுக்கு, இரங்கும் - இரக்கஞ்செய்கின்ற, வெங்கடேச ரெட்டன் - வெங்க டேசரெட்டனது, புயம் - தோள்களை, கண்டாள் மேல் - பார்த்தவள்மீது உரக்க - உறுதியாக, லக்கம் அற்றகணை - எண் இல்லாத அம்புகளை, மதன் விடுத்தால் - மன்மதன் ஏவினால், என்ன செய்வாள் - யாதுசெய்வாள், ஓகோ - ஓகோ, கிண்ணச்சரக்கு அல்ல - கிண்ணமாகிய பொருளல்ல, கம் மியன் கடைந்தசெப்பு அல்ல - கம்மாளன் கடைச்சலிட்ட செப்பு அல்ல, தானே தனகருத்தானே, திரண்ட - திரட்சியாகிய, தனத்தினூடேவர - தனத்தின்மீதே ஒழுக, கலக்கண்ணீர் - கலக்கண்ணீரை, உகுத்தாள் - சிந் தினள், வண்டு இனங்காள் - வண்டின் கூட்டங்களே, கண்டசெய்தி - நீங் கள்கண்ட சமாசாரத்தை, வழுத்துவீர்-(அவருக்கு) சொல்லுங்கள், எ - று.

தலைவிகூற்று.

15. இத்தரமேசத்துணிவாரென்சகிமார் வஞ்சகிமாரென்றால் வேளம், புத்தரமேவத்தனமேபுண்படுமேயென்புகல்வேன் புல வோர்க்கேபோ, தத்தரமேகத்திணையாய்த்தழைத்தவெங்கடேச ரெட்டன்றழுவினாலே, துத்தரமே இத்தனையு முன்னாலே விளைந்த தன்றோவொருசிலாவே.

இ - ள். என் சகிமார் - என் தோழிமார், இத்தரம் - இந்தத்தன்மை யாக, ஏசத்துணிவார் - வையத்துணிவார்கள், வஞ்சகிமார் என்றால் - (இவர் கள்) வஞ்சனைக்காரிகளென்றால், உத்தரம் - பின்னே, வேள் - மன்மதன், அம்பு ஏவ - அம்பை பிரயோகிக்க, தனம் புண்படும் - தனங்கள் புண்பட் டும்போம், என் புகல்வேன் - யாது சொல்வேன், புலவோர்க்கே - வித்து வான்களுக்கே, போததர - மிகுதியாய்க்கொடுக்க, மேகத்து இணையாய் - மேகத்துக்குச் சமானமாய், தழைத்த - செழித்த, வெங்கடேசரெட்டன் - வெங்கடேசரெட்டன், தழுவினால் - என்னை சேர்ந்தால், உத்தரம் ஏது- மறுமொழி யாது யாது, இத்தனையும் - இவ்வளவும், உன்னாலே விளைந்தது அன்றோ - உன்னால் விளைந்ததல்லவா, ஒரு சிலாவே - ஒப்பற்ற சிலாவே, எ - று.

தலைவிகூற்று.

சந்திரோபாலம்பநம்.

16. கொட்டமிடு மருவலர்களிட்டகற்கோட்டைக ளனைத்துங் கொழிதூளாக, வட்டமிடும்பரிநகுல னெட்டமராசேந்த்ரனென்னை மருவாநாளில், துட்டமதன்கணைதுளைத்ததுளைவழியேதென்றல்வந் துசுவைத்துத்தள்ளி, விட்டவெறுங்கூட்டையினிச்சுட்டதனாலென் னபயன்வெண்ணிலாவே.

இ - ள். கொட்ட மிடும் - கொட்டமிடுகின்ற, மருவலர்கள்-பகைவர்கள், இட்ட - அமைத்த, கல்கோட்டைகள் அனைத்தும் - கற்கோட்டைகளெல்லாம், கொழிதூள் ஆக - கொழிக்கப்படுகிற தூளி ஆக, வட்டமிடும் - சாரிவருகின்ற, பரி - குதிரைகளுக்கு, நகுலன் - நகுலன்போன்றவன், எட்டமராசேந்திரன் - எட்டமராஜேந்திரன், என்னை மருவாநாளில் - என்னைச்சேராத காலத்தில், துட்டமதன் - துஷ்டனாகிய மன்மதன்விட்ட, கணை துளைத்த - அம்புகள் துளைத்த, துளைவழியே - துவாரத்தின்வழியே, தென்றல் வந்து - தென்றற்காற்றுவந்து, சுவைத்து - ருசிபார்த்து, தள்ளி விட்ட - தள்ளிவிட்டுப்போன, வெறுங்கூட்டை - வெறுமையாகிய சரீரத்தை, இனி சுட்டதனால் - இனிச்சுடுவதனால், என்ன பயன் - என்ன பிரயோஜனம், வெள் ணிலாவே - வெண்மையாகிய சந்திரனே, எ - று.

செவிலிகூற்று.

17. புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங்கடேசுரெட்டன்புலவோர் சொல்லும், கவிக்காதிவள்ளலைக்கண்டாசைகொண்டாளுக்கமுதைக் கரைத்துப்பால்வார்த், துவிக்காதிவ்வளவேனும்புகட்டுசகியேமுகத் தைத்துடைதண்ணீரு,தவிக்காதிலேசுக்கானாலும்வைத்தூதிவள் காமத்தகைக்குத்தானே.

இ - ள். சகியே - தோழியே, புவிக்கு - பூமிக்கு, ஆதிபதி - அதிபதி இளசைபுரந்த - இளசநகரத்தைக்காத்த, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுர எட்டன், புலவோர் சொல்லும் கவிக்கு - வித்வான்கள் சொல்லுகின்ற பாடல்களுக்கு, ஆதிவள்ளலை - முதல்வள்ளலா யிருப்பவனுமானவனை, கண்டு - பார்த்து, ஆசைகொண்டாளுக்கு - ஆசைகொண்ட இவளுக்கு, அமுதைக்கரைத்து - சோற்றைக்கரைத்து, பால் வார்த்து - பால்விட்டு, விக்காது - விக்காமல், இவ்வளவேனும்-இவ்வளவாயினும், புகட்டு - குடிப்பி, முகத்தைத்துடை - முகத்தைத்துடை, இவள் காமத்தகைக்கு - இவளுடைய காமவிடாய்க்கு, தண்ணீர் உதவி - தண்ணீர்கொடுத்து, காதிலே சுக்கு ஆனாலும் வைத்து ஊது - காதில் சுக்குவைத்தாயினும் ஊது.

தாயிரங்கல்.

18. பொருவாசிக்கொருநகுலனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்புயங்கண்டாயோ, இருவாசிக்கெனக்கலையையுடுத்துபணிதிருத்துவளையெங்கேதேடு, மருவாசிக்குங்குழலைமுடியுனக்குத் தரிப்பிடந்தான் மகளேசிச்சீ, தெருவாசிக்கினதுமவன்கைம்மருந்தான்மெய்ம்மறந்துதிரிகின்றாயே.

இ - ள். பொரு - போர்செய்கின்ற, வாசிக்கு - குதிரைகளுக்கு, ஒரு நகுலன் - ஒப்பற்ற நகுலன்போன்றவன், இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் - இளசை வெங்கடேசுர எட்டனது, புயம் - தோள்களை, கண்டாயோ - பார்த்தாயோ, இரு - இரு, வா - வா, சிக்கெனக்கலையை யுடுத்து - உறுதியாக ஆடையை யுடுத்திக்கொள், பணிதிருத்து - ஆபரணங்களை திருத்திக்கொள், வளை எங்கே தேடு - வளையலை எங்கேசிந்தினாய் தேடு, மருவாசிகும் குழலை முடி - பரிமளம் வீசுகின்ற கூந்தலை முடி, மகளே - மகளே, உனக்கு - உனக்கு, தரிபபு இடம் சிக்கினதும் தெருவா - தங்குமிடமாகக் கிடைத்ததும் வீதிதானா, அவன் கைமருந்தால் - அவனது கைம்மருந்தினால், மெய் மறந்து திரிகின்றாயே - உடம்பு மறந்து திரிகின்றனையே, எ - று.

தலைவிகுயிலொடு கூறியிரங்கல்.

19. பொரவிசையஞ்செலுத்துவெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்மேற்புதுமால்கொண்டேன், கரவிசையங்கசமாரன்கருப்புவில்லைவளைத்துவலக்கையாலெய்யும் சரவிசையங்கத்தில்வந்துதைத்துருவியப்புறம்போஞ்சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையம்புகுந்தொளித்தானிளங்குயில்காணீருமெனக்கிரங்குவீரே.

இ - ள். பொர-(பகைவர்வந்து,)போர்செய்ய-விசயம் செலுத்து, தன் வெற்றியைச் செலுத்துகின்ற. வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன் மேல் - வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரன்மீது, புதுமால் கொண்டேன் - புதிய ஆசைகொண்டேன், கரவிசை - கைவேகத்தை யுடைய, அங்கசமாரன் - அங்கசனென்னும் மன்மதன், கருப்புவில்லை வளைத்து - கரும்புவில்லை வளைத்து, வலக்கையால் - வலது கையினால், எய்யும் - பிரயோகிக்கிற, சரவிசை - அம்பின்வேகமானது, அங்கத்தில் வந்துதைத்து - உடம்பில் வந்துதைத்து, உருவி - உருவிக்கொண்டு, அப்புறம்போம்-அப்பால் செல்லும், சகிக்கமாட்டேன் - பொறுக்க மாட்டேன், இரவி - சூரியன், சையம்புகுந்து ஒளித்தான் - சையமலையின்கண் போய் மறைந்தான், இளங்குயில்காள் - இளங்குயில்களே, நீரும் - நீங்களாயினும், எனக்கு இரங்குவீர் - எனக்கு இரங்குவீர்களாக, எ - று

தலைவி மன்மதனைநோக்கிக் கூறல்.

20. புடவிகடகடெனவுடைபடவட்வைசிதறவருபொருதார்ச்சீறும்
தடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவான்முல்லை
அடவிகடவுனதுகுடையகலமதகயமேகவனிலத்தேரை
நடவிகடனிமிர்முகடுதொடுபரிதியுதயமிதோநான்கண்டேனே.

இ - ள். புடவி - பூமியானது, கடகடென உடைபட - கடகடென்று வெடிக்கவும், வடவைசிதற - வடவைத்தீயானது சிதறவும், வரு - வருகின்ற, பொருதார் - பகைவரை, சீறும் - கோபிக்கின்ற, தடம் - பெரிதாகிய, விகடம் - மாறுபாடு உள்ள, களிற்று-யானைமீதேறி வருகின்ற, உதயன் - சூரியன், இளசை வெங்கடேசு ரெட்டன் - இளசை வெங்டேசுர எட்டன், (அவன்)முல்லை தருவான்-தனது முல்லைமாலையைக் கொடுப்பான், அட - அடா, விகட - அனங்கனே, உனது குடை அகல - உன்குடை நீங்குக, மதகயம் ஏக - மதயானை செல்லுக, அனிலத்தேரைநடவு - தென்றற்காற்றாகிய தேரைநடத்து, இ - இந்த, கடல் - கடலினது, நிமிர் முகடு - உயர்ந்த முகட்டை, தொடு - தொடுகின்ற, பரிதி உதயம் - சூரிய உதயத்தை, இதோ நான் கண்டேன் - இதோ நான் பார்த்தேன், எ - று.

தலைவிநெஞ்சொடு கூறியுவத்தல்.

21. கற்றனமின்னுவதென்சொன்முனியென்றூன்றநயனம்பாற்கலங்கித்தாபம், உற்றனமின்னாரமுதங் கசந்தணையாராத நெஞ்சே யுணர்ந்தோர்க்கங்கை, யிற்றனமிந்நாளுதவுமிளசைவெங்கடேசுரெட்டனினியநோக்கம், பெற்றனமின்னுமையின்றேடொழிந்ததயன் மாதரலர்பேசார்தாமே.

இ - ள். கல் - கல்லானது, தனம் - தனங்களையுடைய, மின் ஆனது - பெண்ணானதற்கு, என் - காரணம்யாது, முனி - (விசுவாமித்திர) முனிவனே, சொல் என்றூன் - சொல்லென்றவனாகிய திருமாலினது, நயன்-புத்திரனாகிய மன்மதனது, அம்பால் - அம்பினால், கலங்கி - கலக்கமடைந்து, தாபம் உற்றனம் - வெப்ப மடைந்தோம், இன் - இனிய, ஆர் அமுதம் கசந்து - அரிய அமிர்தமும் கசந்து, அணை ஆராத நெஞ்சே - படுக்கையிற் பொருந்தாத மனமே, உணர்ந் தோர்க்கு - அறிஞருக்கு, அங்கையில்-அகங்கையில், தனம்-தனத்தை, இந்நாள் உதவும்-இக்காலத்தில் தருகின்ற, இளசை வெங்கடேசு ரெட்டன், (அவனது) இனிய நோக்கம் பெற்றனம்-இனிதாகிய கருணை நோக்கத்தைப் பெற்றேம், இன்னுமை - (நமது) துன்பமானது, இன்றோடு ஒழிந்தது-இன்றோடு நீங்கினது, (இனி) அயல்மாதர்-பிறபெண்கள், அலர்பேசார் - பழமொழியைப் பேசமாட்டார்கள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

22. ஆளுக்கேயழகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டனன்பை யீசன், தாளுக்கேவிருந்திட்டானொன்னலர்கள்செங்குருதித் தசை யைச்செங்கை, வாளுக்கேவிருந்திட்டான்மாதராராவியெல்லாமலர்க்கைவாளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான்வெண்மதிக்கென்பெண்மதியைவிருந்திட்டானே.

இ - ள். ஆளுக்கு அழகன் - புருஷர்களுள் அழகன், எங்கள் இளசை வெங்கடேசு ரெட்டன்—, அன்பை-தனது விசுவாசத்தை, ஈசன் தாளுக்கு விருந்திட்டான் - சிவபெருமானது திருவடிக்கு விருந்து செய்தான், ஒன்னலர்கள் - பகைவருடைய, செங்குருதி தசையை - செவந்த உதிரத்தையுடைய மாமிசத்தை, செங்கைவாளுக்கு - தன்செவந்த கையிலுள்ள வாளுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்துசெய்தான், மாதரார் ஆவியெல்லாம் - மாதருயிரை யெல்லாம், கைமலர்வாளி - கையில் புஷ்பபாணங்களைக் கொண்ட, வேளுக்கு - மன்மதனுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்துசெய்தான், என் பெண்மதியை - என் பெண்ணறிவை, வெண்மதிக்கு - வெண்மையாகிய சந்திரனுக்கு, விருந்திட்டான் - விருந்துசெய்தான்.

இதனைத்தலைவி கூற்றாக்கினும் பொருந்தும்.

செவிலியிரங்கல்.

23. அனங்கலக்கணந்தெரியாள்சிறுபேதைவிரகமிவட்கதிகமையோ, மனங்கலக்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியாதலினால் வாராதாலே, தினங்கலக்கணீருகுத்துத்தேடுகிறாள்வாடுகிறாடிரண்டகும்பத், தனங்கலக்க வருள்புரிவா யிளசை வெங்கடேசுரெட்ட தமிழ்க்கோமானே.

இ - ள். இளசை வெங்கடேசுர எட்டா - இளசை வெங்கடேசுர எட்டனே, தமிழ்க்கோமானே - தமிழ்வேந்தனே, அனங்கலக்கணம் தெரியாள் - மன்மத லக்ஷணந் தெரியாதவளும், சிறுபேதை - சிறுபேதைப் பெண்ணுமாகிய, இவட்கு - இவளுக்கு, விரகம் அதிகம் - மோகம் அதிகம், ஐயோ - அந்தோ, உன்னையன்றி - உன்னையல்லது, மனம்கலக்க - மனங் கலந்துசொல்ல, பக்கம் இல்லை - பக்கத்துணையில்லை, ஆதலினால் - ஆதலால், வாராதாலே - நீ வராமையால், தினம் - நாள்தோறும், கலக்கண்ணீர் உகுத்து - கலக்கண்ணீரைச் சிந்தி, தேடுகிறாள் - தேடாநின்றாள், வாடுகிறாள் - வாடாநின்றாள், திரண்ட - திரட்சியாகிய, கும்பத்தனம் - குடம் போலும் தனங்களை, கலக்க - சேர, அருள்புரிவாய் - கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

தலைவி தோழியொடு கூறியிரங்கல்.

24. எனக்குடந்தையானவெங்கடேசுரெட்டனருகிலழைத்திருத் திவைத்துத், தனக்குடங்கையாரவென்னைத்தழுவாதமனக்குறையைச் சகியேசொன்னேன், உனக்குடம்பெலாம்பசக்கும்பாலன்னமுங்கசக் குமழகுற்றகொங்கை, கனக்குடங்காதொனிகேட்குமதன்படை யும்வந்தினிக்கைகலக்குந்தானே.

இ - ள். எனக்கு உடந்தை ஆன - எனக்கு அநுகூலமாகிய, வெங்க டேசு ரெட்டன் - வெங்கடேசுவர எட்டன், அருகில் அழைத்து - சமீபத் தில் அழைத்து, இருத்திவைத்து - இருக்கச்செய்து, தன் - தனது, அ - அந்த, குடங்கை ஆர - குடங்கை நிறைய, என்னை தழுவாத - என்னைச் சேராத மனக்குறையை - வருத்தத்தை, சகியே - தோழீ, உனக்கு சொன் னேன் - உனக்குச் சொல்லினேன், உடம்பெல்லாம் பசக்கும் - உடல் முழுவதும் பசலை நிறமுண்டாகின்றது, பால் அன்னமும் கசக்கும் - பாற் சோறும் கசக்கின்றது, அழகு உற்ற - அழகு பொருந்திய, கொங்கை கனக் குடம் காதொனி கேட்கும் - தனமாகிய பெரியகுடத்தில் சோலையோசை கேளாநிற்கும், இனி - இனி, மதன்படையும் வந்து - மன்மதனுடைய சேனையும் வந்து, கைகலக்கும் - கைகலந்து போர்செய்யும், எ - று.

தாயிரங்கல்.

25. மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக் குங், கோலமதகளிற்றுதய னிளசைவெங்கடேசரெட்டன் கூடா நாளில், பாலனந்திவலையருந்தாள்சிறியாட்குமதிக்குமென்னபகை யோமேனி, வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டே யெழுந்தலைந்த காகமென மெலிகின்றாளே.

இ - ள். மாலை - பூமாலையணிந்த, மணிமுடிதரித்த - ரத்நகிரீடத்தைத் தரித்த, மருவலர் - பகைவருடைய, சேனைதனை - படையை, மடியதாக் கும் - இறக்கும்படி தாக்குகிற, கோலம் - அலங்காரத்தையுடைய, மதக ளிறு - மதயானைகளையுடைய, உதயன் - சூரியன், இளசை வெங்கடேசு ரெட்டன் - இளசை வெங்கடேசுர எட்டன், கூடாநாளில் - சேராதநா ளில், பால் அன்னம் - பாற்சோற்றையும், திவலை - நீர்த்துளியையும், அருந் தாள் - உண்ணாள், சிறியாட்கும் - இந்தச் சிறுபெண்ணுக்கும், மதிக்கும் - சந்திரனுக்கும், என்ன பகையோ - என்ன விரோதமோ, வேலை நடு - கட லின் நடுவில், கலத்தைவிட்டு எழுந்து அலைந்த - கப்பலை விட்டெழுந்தலை ந்த, காகம் என - காகம் போல, மேனி மெலிகின்றாள் - உடம்பிளைக்கின் றாள், எ - று.

26. ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமாரசரத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேமியாத [வாள்
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமரு வாய்கவந்தன் படக்கையால்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே.

இ - ள். ஓங்கிய - நீண்ட, ரா - இரவில், மாமதி - பூர்ணசந்திரன், ஆதவன்போல வரவும் - சூரியன்போல வருதலும், இடை உடையும் - இடையிலுடுத்த ஆடையும், தன்னால் நீங்கி - தனக்குத்தானே அவிழ்ந்து, அரா - சிவனே, மாரசரத்தால் - மன்மதபாணத்தால், வருந்துவதற்கு - துன்பப்படுவதற்கு, இரங்க - இரக்கஞ்செய்ய, நேமியாத பாங்கியர் - நியமிக்காத தோழியர், ஆமா என - ஆகுமாவென்று, கண்பார்த்து - கண்ணினால் கடாக்ஷித்து, மருவாய் - (இவளைச்) சேர்வாய், கவந்தன்பட - கவந்தன் மடிய, கையால் வாள்வாங்கிய - கையில் வாளையெடுத்த, ராமா - ஸ்ரீராமனே, பூமா - பூபதியே, இளசை வெங்கடேசு ரெட்ட - இளசை வெங்கடேசுரெட்டனே, மன்னர் ஏறே - ராஜாதி ராஜனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

27. கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைகொண்டமை
யல்கண்டுநந்தா, வனத்துவரைச்சென்றுமலர் கொய்திவளையெய்ய
வந்தான்வந்தானெப்போ, துனத்துவரைப்புரந்திதவுசொல்லாரைத்
தாக்கியவர்த்துருவனேட்டிற், சனத்துவரையாக்கும்வெங்கடே சு
ரெட்டமேந்திரனேதளசிங்கேறே.

இ - ள். எப்போது - எப்பொழுதும், உன் - உன்னை, நத்துவரை - விரும்புவோரை, புரந்து - காத்து, இதவு சொல்லாரை - இதவசனம்சொல்லாதவர்களை, தாக்கி - அடித்து, அவர் - அவர்களை, துருவன் ஏட்டில் - பிரமனது ஏட்டில், சனத்துவரை ஆக்கும் - க்ஷணிக்காலத்தில் சேர்க்கின்ற வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரனே - வெங்கடேசுரெட்டம இந்திரனே, தளசிங்கேறே - தளவாயாகிய ஆண்சிங்கமே, கனத்து - பருத்து, வரைபோல் புடைத்த - மலைபோல் புடைகொண்ட, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மங்கை - என் பெண்ணனவள், கொண்ட - அடைந்த, மையல் கண்டு - மோகத்தைப்பார்த்து, நந்தா வனத்துவரை சென்று - நந்தவனத்தினளவும் போய், மலர் கொய்து - புஷ்பங்களைப்பறித்து, இவளை எய்யவந்தான் - இவள்மீது பிரயோகிக்கவந்தான், (யாவனெனில்) வந்தான் - தென்றற்காற்றைத் தேராகவுடைய மன்மதன், எ - று.

தலைவியைச் செவிலிதேற்றல்.

28. தரும்பலிக்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமி மாலை, வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த, திரும்பலிக்குரலைப் பார்க்கிற்செயமடிபெண்ணே மதனன்செங்கை யாலெய், அரும்பலிக்கு மென்னபயஞ் சுகமாகவாழ்வாயுன் னதிட் டந்தானே.

இ - ள். தரும்பலிக்கு - பலிகொடுத்தற்கு, மருவலரை - சத்துருக் களை, தாக்கும் - மோதுகின்ற, வெங்கடேசுரெட்டசாமி - வெங்கடேசுரெட் டசாமியின், மாலை - மாலையானது, வரும் - கிடைக்கும், இப்போது - இப் பொழுது, நினைத்தபடிக்கு - எண்ணினபடியே, தப்பாது பலிக்கும் - தப்பா மல் சித்திக்கும், வலத்து இருந்து - வலப்பக்கத்தில் இருந்து, அதிரும் - ஒலி க்கின்ற, பல்லிக்குரலைப் பார்க்கின் - கெவுளிக்குரலைப் பார்க்குமிடத்தில், ஜெயமடி - ஜெயமடி, பெண்ணே - மகளே, மதனன் செங்கையால் - மன் மதன் தன் செவந்தகையினால், எய் - பிரயோகிக்கிற, அரும்பு அல்லிக்கும் - குவளை அரும்புக்கும், என்ன பயம் - என்ன அச்சம், சுகமாகவாழ்வாய் - சுக மாய் வாழக்கடவை, உன் அதிட்டம் தான் - இது உனது அதிர்ஷ்டபல மேயாகும், எ - று.

தாயிரங்கல்.

29. மின்மருங்கொடியனைய சின்னமருங்கொடியமுலை விம்ம மானாள், முன்னமரும்பெடுத்துமதன்றன்மருந்தொடுக்கவெகு மோகமாகி, அன்னமருந்தென்னினுமீதென்னமருந்தென்னவுண் ணாதயர்கின்றாளே,சொன்னமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடே சுரெட்டசுகுணமாலே.

இ - ள். மின் அமரும் - மின்னலும் விரும்புகின்ற, கொடி அனைய - கொடிபோன்ற, சின்னமருங்கு ஒடிய - சிறிய இடையானது ஒடியவும், முலை விம்ம - தனங்கள் பூரிக்கவும், மானாள் - என்பெண்ணானவள், முன் னம் - முன்னமே, அரும்பு எடுத்து - பூவரும்புகளை பறித்து, மதன் - மன் மதன், தன் அமரும் தொடக்க - தனது யுத்தத்தையும் ஆரம்பிக்கவும், வெகு மோகமாகி - மிகுந்த மோகம்கொண்டு, அன்னம் அருந்து என்னினும் - அன் னத்தை உண்ணென்று சொன்னாலும், ஈது - இது, என்ன மருந்து என்ன - என்ன மருந்தோ என்று, உண்ணாது - உண்ணாமல், அயர்கின்றாள் - சோர் கின்றாள், அரு - அருமையாகிய, தமிழ் புலவர்க்கு - தமிழ் வித்வான்களுக் கு, சொன்னம் - சொர்ணத்தை, உதவும் - கொடுக்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்ட - வெங்கடேசுரெட்டனே, சுகுணமாலே - நற்குணத்தாற் சிறந் தவனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

30. சடங்கலாமகட்கிளமாந்தளிரேமுத்தம்பொரியச் சகிக்குமா வன், மடங்கலானையைப் பாயுமாறுபோற் சீறுதென்றல் வருமா சொர்ணக், குடகங்லாமதிதனமானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார்கூடியுத் தம், தொடங்கலாற்பவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசுகுண மாலே.

இ - ள். மருவார் - பகைவர், கூடி - சேர்ந்து, யுத்தம் தொடங்கலால் - போரைத் தொடங்குதலால், பவுரிகொண்ட - அவர்களோடு சுழன்று யுத் தம்பண்ணுகிற, தரும - தர்மசிந்தையுள்ள, வெங்கடேசுரெட்ட - வெங்க டேசுரெட்டனே, சுகுணமாலே-நற்குணத்தாற் சிறந்தவனே, மகட்கு-என் பெண்ணுக்கு, சடம் - உடம்பு, கல்லா - கல்லாகுமா, இள - இளமை ஆகிய, மாந்தளிரே-மாந்தளிரே ஆகும், முத்தம் பொரிய-முத்துமாலைகள் பொரிந் துபோக, சகிக்குமா - சகிப்பாளா, வல் - வலிமை ஆகிய, மடங்கல் - சிங் கம், ஆனையை பாயும் ஆறுபோல் - ஆனையைப் பாய்கின்ற தன்மைபோல், சீறு - சீறுகின்ற, தென்றல் வரும் - தென்றற்காற்று வரும், ஆ - ஐயோ, தனம் ஆனனம் - தனமும் முகமும், சொர்ணக்குடம் கலாமதி ஆம்-பொற் குடத்தையும் பூர்ணசந்திரனையும் நிகர்க்கும், (ஆதலால்) சேர்வாய் - இவ ளைத் தழுவுவாய், எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

31. திருவிருக்குமணிமார்பனிளசைவெங்கடேசுரெட்டதீரனெ ன்னை, மருவிருக்குமணிகணவ னெனச்சேராநாண்மோக மயக்கத் தான்மேல், விருவிருக்குமணிவளையுமேகலையுஞ்சோர்ந்திடுமேன்மே லுந்தேன்பால், அருவிருக்கு மணியலுங்காந்துந் தரளமென வருங் கண்ணருவிதானே.

இ - ள். திரு இருக்கும் - திருமகள் வாழ்கின்ற, மணி - கௌஸ்துப மணியைத்தரித்த மார்பன் - மார்பையுடையவன், இளசை வெங்கடேசுரெ ட்டதீரன்-இளசை வெங்கடேசுரெட்டன் என்கிற தைரியவான், என்னை மருவி - என்னைக்கூடி, ருக்குமணி கணவன் என - ருக்குமணி நாயகனாகிய கிருஷ்ணன்போல, சேராநாள் - தழுவாதநாளில், மோகமயக்கத்தால் - காமமயக்கத்தால், மேல் - உடம்பானது, விரு விருக்கும் - விருவிருக்கின் றது, அணிவளையும் மேகலையும் சோர்ந்திடும் - அணிந்தவளையலும் மேகலை யும் கழன்றுபோம், மென் மேலும் -மேலு மேலும், தேன்பால் - தேனும்பா லும், அருவிருக்கும் - தெவிட்டும், அணியலும் காந்தும் - ஆபரணங்களும் சுடும், கண் அருவி - கண்ணீரருவியானது, தரளம் எனவரும் - முத்துப் போலச்சிந்தும், எ - று.

செவிலி தலைவியைநோக்கிக் கூறல்.

32. குருவடியை வணங்கும்வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன் கூசாமற்போய், இருவடிவெல்லாம்பாரு வீணையைமீட்டனுராகமிசைத்தனேகந், தருவடிதெள்ளமுதநவரசமொழுகும்படிபடிசவ்வாதுபூசி, மருவடிபெண்ணேயினிமேன் மகராசியாய்ச்சுகித்து வாழ்குவாயே.

இ - ள். குரு அடியை வணங்கும் - குருபாதத்தைத் தொழுகின்ற, வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன் - வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரனுக்கெதிரே, கூசாமல்போய் - நாணாமல்போய், இரு - உட்காரு, வடிவு எல்லாம் பாரு - (அவனது) உருவமுழுதும் பார், வீணையைமீட்டு - வீணையைவருடு, அனுராகம் இசைத்து - இச்சையையுண்டாக்கி, அனேகம் தரு - அனேகம் தருக்களை, வடி - வடித்த, தெள் - தெளிவாகிய, அமுதம் - அமிர்தம் போல, நவரசம் ஒழுகும்படி - நவரசம் வழியும்படி, படி - பாடு, சவ்வாது பூசி - சவ்வாதணிந்து, மருவு - அவனைச்சேர், அடிபெண்ணே - அடிமகளே, இனிமேல் மகராஜியாய் சுகித்து வாழ்குவாய் - இனிமேல் மகராஜியாய்ச் சுகமடைந்து வாழக்கடவை, எ - று.

தாயிரங்கல்.

33. கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையாமற்றோரையிவள் கண்டான் மூன்று, மன்னர்தமிலேயொருவன்பெயரையடிக்கடி வழுத்துவாளனத்தைத்,தென்னவன்றன்மாலையென்பாண்மதியையதிற்கடைந்யெழுத்தாய்த்தீர்த்தாளையா, நன்னயகுணாகரகுமாரவெங்கட்டராசேந்த்ரநளினமாலே.

இ - ள். ஐ ஆம்-அழகாகிய, நல்நய குணாகர-நல்ல இனிய குணங்களுக்கு ஆகாரமாயிருப்பவனே, குமாரஎட்டராஜேந்த்ர-குமாரஎட்ட ராஜேந்திரனே, நளினமாலே-நயகுணத்தால் பெரியோனே, கன்னி உன்றன்மேல் பிரியம் ஐயா - என்கன்னிக்கு உன்மீது பிரியமையா, மற்றோரை இவள் கண்டால்-மற்றவரை இவள்பார்த்தால், மூன்று மன்னர் தம்மிலே - மூவேந்தர்களுள், ஒருவன் பெயரை - ஒருவேந்தனது பெயரை, அடிக்கடி-கணந்தோறும், வழுத்துவாள் - சொல்லுவாள், அன்னத்தை - சோற்றை, தென்னவன் தன்மாலை என்பாள் - பாண்டியனது மாலையென்று சொல்வாள், மதியை - சந்திரனை, அதில் கடை எழுத்தாய் தீர்த்தாள் - அதிலுள்ள கடையெழுத்தாய் நிச்சயித்தாள், எ - று,

மூன்று மன்னர் - சேரன் சோழன் பாண்டியன் என்பவர். இவருள் ஒருவன் பெயர் சேரன், (சேரேன்) தென்னவன்மாலை - வேம்பு. (கசப்பு) மதி என்பதில் கடையெழுத்துதி-இது தீயென்பதன் குறுக்கம் (நெருப்பு).

தாய்க்கூற்று.

34. பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றவிடை யாட்களகம்புள கக்கொங்கை, தென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபய ந்தேன் மகாவிற், பன்னிவடிவூர்கணிதம்பம்மரம்பையாகுமிவட்பரிந் துசேர்வாய், சொன்னமொழிதவறுதகுமாரவெட்டராசேந்தரசுகு ணமாலே.

இ - ள். சொன்னமொழி தவறுத - சொன்னசொல் தவறுத, குமார எட்ட ராஜேந்த்ர சுகுணமாலே - குமாரஎட்ட ராஜேந்திர சுகுணமாலே, நைவென்ற இடையாட்கு - நையுமென்று சொல்லுதற்குரிய இடையை யுடையவளுக்கு, கை - கையானது, பொன் இல்லம் - திருமகள் வீடாகிய தாமரைமலருக்கும், அளகம்-கூந்தலானது, ராவணன் - ராத்திரியின்நிறத் துக்கும், புளகங்கொங்கை - பூரிப்பையுடைய தனங்கள், தென்னனை - தென்னங் குரும்பைக்கும், நேராய் இருக்கும் - சமானமாயிருக்கும், சொல் வார்த்தை - சொல்லுகின்ற சொல்லானது, கண்டு பயம் தேன் - கற்கண் டையும் பாலையும் தேனையும் நிகர்க்கும், மகாவிற்பன்னி - பெரியகல்வி யுடையவள், வடிவு ஊரு கண் நிதம்பம் - உருவும், தொடையும், கண்ணும், அல்குலும், அரம்பை ஆகும் - அரம்பையை நிகர்க்கும், இவள் - இவளை, பரி ந்து சேர்வாய் - விரும்பியணைவாய், எ - று.

அரம்பை-தெய்வப்பெண், இதுவடிவுக்கும், அரம்பை - வாழை இது தொடைக்கும், அரம்-இரும்பராவுங்கருவி. இது கண்ணுக்கும், பை-பாம் பின்படம், இது அல்குலுக்கும் உவமையாகக்கொள்க.

தலைவிகூற்று.

35. மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோமெனவேளை மனங்குறிக்கு ப்வேளைபார்த்து, நிலக்கணக்கா மனம்புகுந்துகுந் தாகப்பாயவென் மேனிரைத்தானெண்ணிச்,சொலக்கணக்காவழக்காநானறிந்தவளா தெரிந்தவளாதுயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்தகுமாரவெ ட்டபூபதிபாலியம்புவாயே.

இ - ள். மெல்ல - மெதுவாக, கணக்கா - அளவாக, பொருந்துவோம் என - கூடுவோமென்று, வேளை மனங்குறிக்கும் வேளைபார்த்து - விருப்ப த்தை மனத்தில் கொள்ளுகின்றசமயம்பார்த்து, நில்-நில்லு, அ-அந்த,கணம்- கூட்டமாகிய, காமன் அம்பு-மன்மதபாணங்கள், குந்துகுந்து ஆகபாய-நேர் நேராய்ப்பாயும்படி, என்மேல் நிரைத்தான் - என்மீது நிரப்பினான், எண் ணிச்சொல்ல- (அந்த அம்புகள் இத்தனையென்று) எண்ணிச்சொல்வதற்கு, கணக்கா வழக்கா-கணக்குவழக்குண்டா, நான் அறிந்தவளா, தெரிந்தவளா-

நான் அறிவுள்ளவளா விவகாரம் தெரிந்தவளா, துயரம் எல்லாம் - என் துன்பம் முழுதும், இலக்கணக் காரிகை தேர்ந்த - இலக்கண நூலாகிய காரிகை படித்துத்தெளிந்த, குமாரஎட்ட பூபதிபால் - குமாரவெட்ட பூபதியினிடத்தில், இயம்புவாம் - சொல்வாம், எ - று.

செவிலிகூற்று.

36. அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின்மேற்கண்டுயிலாளரக்கன்மௌலி, நிரைத்தசந்தனம்பாலேதுடைத்தமருதப்பன்வரநினையாளன்னை, இரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றுமென்றாளேபரவையிடத்திலேசென், றுரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளில்லையோதிவாகரனொளிக்கின்றாரே.

இ - ள். அரைத்த சந்தனம் பொருந்தாள் - தேய்த்த சந்தனத்தையேற்கமாட்டாள், அமளியின் மேல் - சயநத்தின்மீது, கண் துயிலாள்-கண்ணுறங்கமாட்டாள், அரக்கன் மௌலி - அரக்கனாகிய ராவணனுடைய கிரீடங்களை, நிரைத்த - வரிசையாகிய, சம் - வெற்றியையுடைய, தன் அம்பாலே தனது பாணத்தினால், துடைத்த - அழித்த, மருதப்பன் - மருதப்பதுரை, வர - வரும்படி, அன்னை நினையாள் - தாய் நினைக்கமாட்டாள், இரைத்த - ஆரவாரிக்கிற, சந்தன் - அழகனாகிய மன்மதனது, அம்பு அசலைக்கு - அம்புமலைக்கு, ஆற்றும் என்றாளே - பொறுப்பாளென்றாளே, பரவையிடத்திலே சென்று உரைத்த - கடற்கரையிற் போய்ச்சொன்ன, சந்து அன்னம் - தூதுக்குரிய அன்னமானது, பாருக்குள் இல்லையோ-பூமிக்குள்ளேயில்லையோ, திவாகரனார் ஒளிக்கின்றாரே-சூரியன் மறைகின்றாரே, எ-று.

சந்திரன் வந்தால் துன்பம் அதிகரிக்குமே யென்றற்கு "திவாகரனொளிக்கின்றாரே" என்றிரங்கினாள்.

தோழிகூற்று.

37. அரமியஞ்சேர்த்திளவாழைக்குருத்தைவிரித்ததிற்கிடைத்தவதுவுஞ்சூடா, கரமியங்கொள்ளாதெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதாய்மார், சரமியங்குதோவிலையோவெனமூக்கிற்கையைவைத்தார்சத்யவாய்மைத், திரமியங்குங்கிளிவைமருதப்பனுக்கிச்செய்திசொல்லித்தெளிவிப்பீரே.

இ - ள். அரமியம் சேர்த்து - நிலாமுற்றத்தில் சேர்த்து, இளவாழைக் குருத்தை விரித்து - இளமையாகிய வாழைக்குருத்தை பரப்பி, அதில் கிடத்த - அதில் படுக்கவைக்க, அதுவும்சூடாக - அதுவும் உஷ்ணமாக, ரமியம்கொள்ளாது-களிப்புக்கொள்ளாமல், எழுந்து தரையில் விழுந்தாள்-எழுந்து பூமியின்மீது விழுந்தாள், அதனைக்கண்டு - அதைப்பார்த்து, தாய்

மார் - தாய்மார்கள், சரம் இயங்குதோ இல்லையோ என - மூச்சுநடக்கிற தோ இல்லையோ வென்று, மூக்கில் - இவளது நாசியில், கையைவைத்தார்- கையைவைத்தார்கள், சத்தியவாய்மை திரம் இயங்கும் - உண்மை மொழி கள் திடமாய்விளங்குகின்ற, கிளுவைமருதப்பனுக்கு - கிளுவை மருதப்ப துரைக்கு, இச்செய்திசொல்லி-இந்தச்செய்தியைச் சொல்லி, தெளிவிப்பீர்- தேற்றக் கடவீர், எ - று.

தலைமகள்கூற்று.

38. திருந்தலரிகலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப்
பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூத்தானஞ்செய்யானோபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுழையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பால்
இருந்தலரிவாராமுன்னிரவிதனின்மதியம்வந்தாலென்செய்வேனே.

இ - ள். திருந்தவர் - பகைவரது, இகலை அடக்கும் - வலியையடக் குகின்ற, கிளுவை மருதப்ப ஜெயசிங்கம் - கிளுவை மருதப்ப ஜெயசிங் கம், என்னைப் பொருந்தல் - என்னைச்சேர்தல், அரிதாய் இருந்தால் - அருமையா யிருந்தால், போர்வேள் - போர்த்தொழிலை யுடைய மன்ம தன், பூ அஞ்சு எய்யானோ-புஷ்பபாணங்கள் ஐந்தையும் பிரயோகியானோ, ஐயோ - அந்தோ, இகுளை வருந்தலர் - தோழியர் வருந்தார், அலர் - பழி தூற்றுதலாகிய, இ மாவலர் - இந்தப்பெரிய தொழிலில் வல்லவர், ரிபுல வர் - பகைத்தன்மையில் வல்லவர், இ - இந்த, மாதர் - அழகிய, கீழ்பால் இருந்து - கீழ்த்திசையி லிருந்து, அலரிவராமுன் - சூரியன் வருமுன்னே, இரவி இதனில் - இரவாகிய இதில், மதியம்வந்தால் - சந்திரன் வந்தால், என்செய்வேன் - என்னசெய்வேன், எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

39. வரைத்தூற்று நெடுங்காட்டு வழிப்புலவோரலையாமல்வளர் த்தாய்போல், உரைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுங்கமருதப்பனொருநாளுஞ் சேரான்,கரைத்தூற்றுநறும்பாலுமன்னமும்வேண்டேனதனைக்கண் டலோமா, தரைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத்தாய்க்கிழவிகூடநின்றுசல ஞ்செய்தாளே.

இ - ள். வரைதூறு - மலையும்பற்றைக் காடுமாயிருக்கிற, நெடுகாட்டு வழி - நெடியகாட்டு வழியில், புலவோர் அலையாமல் - வித்வான்கள் அலை யாமலிருக்கும்படி, வளர்த்ததாய்போல் உரைத்து - வளர்த்த தாயைப்போ லச் சொல்லி, ஊற்றுமலை - ஊற்றுமலையை, புரந்த - காத்த, துங்கம் - பரி சுத்தனை, மருதப்பன் - மருதப்பனனவன், ஒருநாளும் - ஒருநாளாயி

னும், சேரான் - கூடான், கரைத்துஊற்றும் - கரைத்து வார்க்கிற, நறும் பாலும் அன்னமும் வேண்டேன் - நல்லபாலையும் அன்னத்தையும் விரும் பேன், தாய்க்கிழவி - தாய்க்கிழவி யானவள், அதனைக்கண்டு அல்லோ - அதைப் பார்த்தல்லவோ, தூற்றும் என - பழிதூற்றுங்க ளென்று, மாத ரைவிடுத்து - மாதரையேவி, கூடநின்று - தானும் கூடநின்று, சலம்செய் தாள் - கோபஞ்செய்தாள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

49. செருத்தாக்குமதப்புலியேதிருமலைதேவப்பாநின்செவ்வாயூறல், அருத்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமணைவேண்டாளையோவாழைக், குருத்தாக்குமதை விரித்துக்கிடத்தினுஞ்சூடெனவெழுந்துகொள்வாள்காமக், கருத்தாக்குமுதநாதன்கங்குல்வரக்கண்டுமுனைக்கண்டிலாளே.

இ - ள். செரு - போரில், தாக்கும் - (பகவரைத்) தாக்குகின்ற, மதப்புலியே - மதப்புலி போன்றவனே, திருமலை வேலப்பா - திருமலை வேலப்பனே, நின்செவ்வாய் ஊறல் - உன்செவந்தவாயமுதத்தை, அருத்து - ஊட்டு, ஆ - ஐயோ, குமரிக்கு - இந்தப்பெண்ணுக்கு, அமுதம் கசப்பு ஆகும் - அமுதம் கசப்பாகின்றது, அணைவேண்டாள் - படுக்கையை விரும்பாள், ஐயோ-அந்தோ, வாழைக்குருத்து ஆக்கும் அதைவிரித்து-வாழைக் குருத்தாகிய அதனைவிரித்து, கிடத்தினும் - அதில் படுக்கை வைத்தாலும், சூடென எழுந்து கொள்வாள்-அதுவும் சூடென்று எழுந்து கொள்ளுவாள், காமக்கருத்து ஆ - காமஎண்ணம் உண்டாக, குமுதநாதன் - சந்திரன், கங்குல்வரக்கண்டும் - இரவில் வரப்பார்த்தும், உன்னை கண்டிலாள் - உன்னைப்பார்த்திலள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

41. எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறிபலித்ததெனவெண்ணித்தந்த, வடுத்துவரிதழுக்கேறுமெனக்கனிவாய்மடுத்துறிஞ்சுமாதைப்பாடு, படுத்துவரிம்மாதரென்றுற்சொல்பவரார்வளத்திலங்கைப்பதிமேற்சென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருத்திருமலைவேலபனிதைக்கண்டிலானே.

இ - ள். வரிஎடுத்து - நெல்லையெடுத்து, முறத்தினில் இட்டு - முறத்தில்வைத்து, இழைத்த குறிபலத்ததுஎன எண்ணி - எண்ணின எண்ணம் பலித்ததென்று நினைத்து, தந்தவடு - (தலைவனது) பற்கவடு, துவர் இதழுக்கு ஏறும்என - (நமது) பவளம்போலும் அதரத்தில் ஏறும் என்று, கனிவாய் - கொவ்வைக் கனிபோலும் வாயை, மடுத்து உறிஞ்சும் - மடுத்

துறிஞ்சுகிற, மாதை - பெண்ணை, இம்மாதர் - இந்தப்பெண்கள், பாடு படுத்துவர் என்றால்-துன்பப் படுத்துவரெனின், சொல்பவர் ஆர்-சொல்வோர் யாவர், வளத்து - வளத்தையுடைய, இலங்கைப் பதிமேல்சென்று-இலங்கை நகரின்மீதுபோய், கடுத்து - கோவித்து, உவரிதனைப்பொருத - கடலோடு போர்புரிந்த, திருமலை வேலப்பன் - திருமலை வேலப்பனானவன், இதைக் கண்டிலான் - இதைநோக்கிலன், எ - று,

தலைவிகூற்று-வண்டுவிடுதூது.

42. பொருந்தமரங்கசசரத்துக்கல்லாமலம்புலிக்கும்புறம்போவென்ன, இருந்தமரஞ்சிதமொழிதாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதூதாணி, கருந்தமருமெனை யளியேயென்னளியே யாய்ச்சியர்தங்கலையைவாரிக், குருந்தமரங்குழைத்தேறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே.

இ - ள். பொருந்து அமர் - பொருந்திய போரையுடைய, அங்கசு சரத்துக்கு அல்லாமல் - மன்மத பாணத்துக்கன்றி, அம்புலிக்கும் - சந்திரனுக்கும், புறம்போ - அயலானவளோ, என்ன - என்று சொல்லும்படி, இருந்து அமர் - அமர்திருந்த, ரஞ்சிதமொழியாள் - (கேட்போர்) களித்தற்குறிய சொல்லை யுடையவள், இப்பாடுபட முறையோ - இந்தப்பாடு படுதல் முறையாகுமோ, எமதூதாள் நிகரும் தமரும் - எமதூதரை நிகர்க்கிற உறவினரும், என்னை அளி - என்மீது என்னதயையா யிருக்கின்றனர், என் அளியே - என்வண்டே, ஆய்ச்சியர்தம் கலையைவாரி - இடைச்சியருடைய ஆடைகளை வாரிக்கொண்டு, குருந்தமரம் - குருந்தமரத்தில், குழைத்து ஏறும் - வளைத்தேறின, திருமலை வேலப்பன் இடம் - திருமலை வேலப்பனிடத்தில், கூறுவாய் -(இந்தச் செய்தியைச்) சொல்வாயாக.

தலைவிதோழியையிரத்தல்.

43. திருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடற்சேலைவாரிக், குருகலகுவளையொதுக்குங்கூடலில்வாழ்திருமலைவேல்கொலுவினீபோய், இருகலகுதலைமொழியாளித்தனைமாலானாளென்றிசைத்தேயன்னம், பருகலகுவளைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சோபனஞ்சொன்மானே.

இ - ள். மானே - பெண்ணே, திருக-சுழல, லகுவாய் பறந்து-லேசாகப்பறந்து, சிறகு ஒடுக்கியிருந்து - சிறகை யொடுக்கியிருந்து, கடல்சேலை வாரி - கடலிலுள்ள சேல்மீன்களை அள்ளிக்கொண்டு, குருகு - நாரைகள், அலகுவளை ஒதுக்கும்-மூக்கினால் வளைகளில் ஒதுக்குகின்ற, கூடலில்வாழ்-மதுரையில் வாழ்கின்ற, திருமலைவேல்-திருமலைவேலப்பனது, கொலுவில்-

கொலுமண்ட பத்தில், நீ போய் இரு - நீ போய் உட்காரு, கல - கலந்து கொள், குதலை மொழியாள் - மழலைச்சொல்லை யுடையவள், இத்தனைமால் ஆனாள் என்று இசைத்து - இவ்வளவு ஆசைகொண்டாளென்றுசொல்லி, அன்னம் பருகு - அன்னத்தை உண்ணு, அல்ல - அல்லவென்றால், குவளைத்தாரையாகிலும் கேட்டாள் என - குவளைமாலையையாயினும் கேட்டாளென்று, சோபனம் சொல் - சுபவார்த்தையைச் சொல்லு, எ - று.

தாயிரங்கல்.

44. சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான்றரியார்பெண்டிர், கருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேலைச் சின்னேபகனவானைசைப்,பெருக்கரையவளவல்லவென்றலைக்கேறிமயக்கினதுபித்தமூர்ச்சைத்,திருக்கரையவுடதமெடுகரைத்துமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றாளே.

இ - ள். சருக்கரை அமுது கனி தேன் - சர்க்கரை அமிர்தம் முப்பழம் தேன்(ஆகிய இவற்றின்சுவை,)கலந்த - சேர்ந்த, தமிழ் - தமிழ்க்கு முதல்வனாகிய, முனி - அகத்தியமுனிவனை, நிகர்வான் - நிகர்ப்பவன், தரியார் - பகைவரது, பெண்டிர் - மனைவியரது, கரு கரைய-கருப்பம் கரையும்படி, முனி - கோவித்த, விசயகிரி - விசயகிரியில் வாழ்கின்ற, வேலைசின்னேப கனவான் - வேலைசின்னேப கனவான், (அவன்மீதுள்ள) ஆசைப்பெருக்கு - ஆசைபெருக்கை, அரைய - சொல்ல, அளவு அல்ல - அளவுபடுவதல்ல, பித்தமூர்ச்சை திருக்கு - பித்தமூர்ச்சையாகிய மாறுபாடு, என் தலைக்கு ஏறி மயக்கினது - என் சிரசுக்கேறி மயக்கியது, (ஆதலால்)அரை-அரைக்கப்பட்ட, அவுடதம் எடு - மருந்தையெடு, கரைத்து மெல்லப் புகட்டு - நீரில் கரைத்துப் பையப்புகட்டு, அமுது செலுத்து - சோற்றைச் செலுத்து, என்றாள் - என்று சொன்னாள், எ - று.

வண்டுவிடுதூது.

45. பொருவற்குச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப்பொறிவண்டர்காள்,செருவதகற்குப்புகழ்விசயன்திருமலைநரேந்தரன்வாச்செய்வீரிங்கு, வருவற்குத்தாபதித்தான்மாலையொன்றுகேளுமந்தமாலைதானுந், தருவதற்குமதியானேன்மையலையாயினுந்திரும்பத்தரச்செய்வீரே.

இ - ள். பொறி வண்டர்காள்-புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளே, சிலைகாமன் -(கரும்பு)வில்லையுடைய மன்மதன், பொருவதற்கு - போர்செய்வதற்கு, வருமுன்னே - வருமுன்னமே, மதுரையில் போய் - மதுரையிற்

சென்று, செருவதற்கு - போர்க்கு, புகழ்விசயன் - கீர்த்தியையுடைய அருச்சிநனுகிய, திருமலை நரேந்திரன் - திருமலைராயன், வரச்செய்வீர் - இவ்விடம் வரப்பண்ணுவீர், இங்குவருவதற்கு தாமதித்தல்-இவ்விடம் வருவதற்குத்தாமதமானல், மாலை ஒன்று கேளும்-(அவனது)மாலை யொன்றையாயினும் கேளுங்கள், அந்த மாலை தானும் - அந்த மாலையையும், தருவதற்கு மதியானேல் - தருவதற்குத்தணையாயின், மையலை ஆயினும் - என் காம மயக்கத்தையாயினும், திரும்பத்தரச் செய்வீர்-மீளப்பண்ணுங்கள், எ-று

தலைமகள் தோழியரோடு கூறியிரங்கல்.

46. தெந்தனம்பேசுங்கொழுநர்மயல்கொள்ளுஞ்சேல்விழியீர்திரண்டமேரு, பந்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையானுரைக்கும்படிநீர்கேண்மின், எந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்துபோன, சந்தனஞ்சும்மாவந்தாற்பூசலாமெனக்குமதன்றனக்குந்தானே.

இ - ள். தெந்தனம் பேசும் கொழுநர் - தெந்தனம் பேசுகின்ற கணவர், மயல் கொள்ளும் - மையல் கொள்ளுதற்குரிய, சேல் விழியீர் - சேல் மீன்போலும் கண்களையுடையவரே, திரண்ட - திரட்சியாகிய, மேருபந்தனம்போல் - மேருமலையைக் கட்டிவைத் தாற்போன்ற, தனம் உடையீர் - தனங்களை உடையவரே, இன் சொல் உரை - இனிய மொழிகளை, யான் உரைக்கும்படி - நான் சொல்லும் விதத்தை, நீர் கேண்மின்-நீங்கள் கேளுங்கள், எம் தனம் சேராத - எமது தனங்களைத் தழுவாத, வெங்கடேசுரெட்டன் தனை அழைக்க - வெங்கடேசுரெட்டனை அழைக்கும்பொருட்டு, எழுந்துபோன - பறந்துசென்ற, சந்து அன்னம் - தூதாகிய அன்னம், சும்மாவந்தால் - சும்மாதிரும்பினல், எனக்கும் - எனக்கும், மதன் தனக்கும் - மன்மதனுக்கும், பூசல் ஆம் - போர்விளையும், எ - று.

சந்தனம் சும்மாவந்தால் - கந்தம் சும்மாகிடைத்தால், பூசலாம் - பூசிக்கொள்ளலாம், எனச்சொன்னயந் தோன்றுமாறுங்காண்க.

தாயிரங்கல்.

47- விருத்தப்பாகலித்துறையும்வெண்பாவுங்கொச்சகமும்விரிவாய்ச்சொல்லச், கருத்தப்பாவெனதுமகள்காமனரவிந்தமலர்க்கணையானெஞ்சில்,இருத்தப்பாலனம்வெருத்தாளெனையுமவள்சகிதனையமேசுருணீ, வருதப்பாத்திரமலவேயணைந்திடுவாய்திருமலைவேல்வரிசைமாலே.

இ - ள். திருமலைவேல் வரிசைமாலே - திருமலைவேலப்பன் என்கிற சிறப்பையுடைய பெரியோனே, விருத்தப்பா-விருத்தப்பாவையும், கலித்

துறையும் வெண்பாவும் கொச்சகமும் - கலித்துறையையும் வெண்பாவையும் கொச்சகத்தையும், விரிவாய்சொல்ல-விஸ்தாரமாய்ச்சொல்ல, கருத்து-எண்ணமாம், அப்பா-அப்பா, எனது மகள் - என் பெண்ணானவள், காமன்-மன்மதன், அரவிந்தமலர் - தாமரைமலராகிய, கணையால்-அம்பினால், நெஞ்சில் இருத்த-மார்பில் அழுத்த, பால் அன்னம் வெறுத்தாள் - பாற்சோற்றை வெறுத்தாள், என்னையும் அவள் சகிதனையும் ஏசுகிறாள் - என்னையும் அவள் தோழியையும் வைகிறாள், நீ வருத்த பாத்திரம் அல்லவே - நீயும் இளைவருத்துதற்கு உறியளல்லவே, (ஆதலால்) அணைந்திடுவாய் - இவளைத் தழுவுவாய், எ - று.

தலைவிதோழியையிரத்தல்.

48. வீறுதரமேவலரைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவவேண்டி, நூறுதரமாகவண்டைத்தூதுவிட்டாளனமருந்தாணொந்தாள்கண்ணீர், ஆறுதரமேற்பாயவனங்கன்பூவாளிமுலையானையூடே, ஏறிதாமாச்செவியைத்துளைக்குதென்றேயோலமிட்டாளெனச்சொல்மாதே.

இ - ள். மாதே - பெண்ணே, வீறுதர மேவலரை வென்ற - மிகுதியாகப் பகைவரைவென்ற, வெங்கடேசுரெட்டன் - வெங்கடேசுர எட்டன், மேவ வேண்டி - உன்னைத் தழுவவிரும்பி, நூறுதரமாக - நூறுதரமாய் வண்டை தூதுவிட்டாள் - வண்டைத் தூதனுப்பினாள், அன்னம் அருந்தாள் - சோறுண்ணாள், நொந்தாள் - மனம்வருந்தினாள், கண்ணீர் - கண்ணீரானது, ஆறுதரம் மேல்பாய - நதியின்தரத்தினும் அதிகரித்துபாயவும், அனங்கன் - மன்மதனது, பூவாளி - புஷ்பபாணங்கள், முலையானையூடே - தனமாகிய யானையின்மீது, ஏறுதர - தைக்கவும், மா - வண்டுகள், செவியைத் தொளைக்குது என்று-காதுகளைத் தொளையாநின்றன வென்று, ஓலம் இட்டாள் - முறையிட்டாள், எனச்சொல்-என்றுசொல்வாய், எ-று.

தாயிரங்கல்.

49. இக்கோடிவளைப்பனெனவிருகோடியிலம்மிறைக்கீற்றெழுந்துவானில் முக்கோடிவளைப்பமதனற் கோடிகணைதொடுத்தான்முன்னிற்பாளோ, கொக்கோடியிரையெடுக்குமிளசைநகர்செழிக்கவருங்குமுணவெட்டுத், திக்கோடிப்புகழ்படர்ந்தவடமலையாகடமலைமுன்சென்றமாலே.

இ - ள். கொக்குஓடி இரை எடுக்கும்-கொக்குகள் விரைந்தேசென்று இரையெடுக்கின்ற, இளசைநகர் செழிக்கவரும் - இளசை நகரமானது செழிக்கும்படிதோன்றிய, குமுண - குமுணமே, புகழ் எட்டுதிக்கு ஓடி படர்ந்த - கீர்த்தியானது எட்டுதிக்கிலும் ஓடிப்பரவிய, வடமலையா-வட

மலையானே, கடமலை முன்சென்ற - மதமலைக்கு (யானைக்கு) முன்னே பிரத்தியக்ஷமான, மாலே - திருமாலே, மதன் இக்கு ஓடிவளைப்பன என-மன்மதன் கரும்புவில்லை விரைந்துவளைப்பானென்று, வானில் - ஆகாயத்தில், இளம்பிறைக் கீற்று - இளம்பிறைக் கொழுந்து, எழுந்து - தோன்றி, இருகோடி - இருமுனைகளையும், முக்கோடிவளைப்ப - மிகவுங் கோணிவளைக்க, மதன் நாற்கோடிகணை தொடுத்தால் - மன்மதன் நாலுகோடி பாணங்களைப் பிரயோகித்தால், முன் - அவற்றின் முன், நிற்பாளோ - (இவள்) நிற்பாளோ, எ - று.

தாயிரங்கல்.

50. கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமலைவேற்கிரியினானீ
ரஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றபலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிரிந்துகலங்குதேழை
நெஞ்சுமாதம்பலுக்குநேர்ந்தொருவன்பின்றொடர்ந்துநேர்கின்றா
[ளே

இ - ள். கெஞ்சும் - (இரவலர்) கெஞ்சுகின்ற, ஆதங்கம் முகம்பார்த்து - வருத்தத்தோடு கூடிய முகத்தைப்பார்த்து, இரங்கும் - இரங்குகின்ற, திருமலை வேல்கிரியில் - திருமலைவேலப்பனது மலையில், நான் ஈரஞ்சுமாதம் சுமந்து - நான் பத்துமாதம் சுமந்து, பெற்ற-ஈன்ற, பலன்-பயன், எனக்கு கிடைத்தது - எனக்கு வாய்த்தது, ஆறுமா - இந்தத்துன்பம் எனக்கு ஆறுமா, தங்கம் சும்மாதந்ததனை-சும்மாதரப்பட்ட பொன்னை, பெற்று இழந்தோர்போல் - பெற்றிழந்தவர்போல, ஏழை நெஞ்சு - ஏழையேனது மனம், திரிந்து கலங்குது - சுழன்று கலங்காநின்றது, மாது - (இந்தப்) பெண், அம்பலுக்கு நேர்ந்து - பழிமொழிக்கு இலக்காகி, ஒருவன் பின் தொடர்ந்து நேர்கின்றாள் - ஒருவன்பின்னே தொடர்ந்து மெலிகின்றாள்.

தோழிமன்மதனை நோக்கிக்கூறல்.

51. திடக்குவடக்கடக்களிற்றான்கம்பளவல்லக்கர்குலன்றெற்கு
ப்பூர்வ, குடக்குவடக்கடற்கரசன் மலையாண்டிராஜன்முல்லைக்கொடு
வந்துன்னை, மடக்குவடக்கனசெய்வண்மதப்பயலேபுனக்கினியொ
வ்வாதுபேரி, அடக்குவடக்கய னின்சடக்குநடக்காதினிமேலறிந்
துபாரே.

இ - ள். உவள் - இவள், திடம் - உறுதியாகிய, குவடு - மலைபோன்ற, அ - அந்த, கடம் களிற்றான் - மதயானையையுடையவன், கம்பள வல்லக்கர்குலன் - கம்பளவல்லக்கர் குலத்தில் அவதரித்தவள், தெற்கு பூர்வம் குடக்கு வடக்கு கடற்கு அரசன் - தெற்கு கிழக்கு மேற்கு வடக்கு என்னும் நாற்றிசைக்கடற்கும் அரசன், மலையாண்டிராஜன் - மலையாண்டிரா

ஜன், (அவனது) முல்லைகொடுவந்து - முல்லைமாலையைப் பெற்றுவந்து, உன்னை மடக்குவள் - உன்னைமடங்கப்பண்ணுவள், தக்கனசெய்வள்-தகுந்தவற்றைச்செய்வள், மதப்பயலே - மன்மதப்பயலே, உனக்கு இனிபேரி ஒவ்வாது - உனக்கு இனிபேரிகை தகாது, அடக்கு - அடக்கிக்கொள், டக்கயம் - உன் கொடியிலுள்ள, மீனின் - மீனினது, சடக்கும்-செருக்கும், இனிமேல் நடக்காது - இனிமேல் செல்லாது, அறிந்துபார் - உணர்ந்து நோக்கு, எ - று.

தலைவிகூற்று.

52. இலக்காரமணியாள்கண்ணிமைபொருந்தாண்மன்மதனுரெய்தபுண்ணில், கலக்காரம்பெய்ததெனக்கதிர்மதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக்கனன்றுளென்றே, சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணநாற்கவிப்புலமைத்தொன்னூலோர்க்குப், பலக்காரமருள்விசயகிரிவேலாஞ்சின்னேபதிச்செவ்வேட்கே.

இ - ள். இலக்கணம் - இலக்கணமமைந்த, நாற்கவிப்புலமை - நாற்கவிப்புலமையையுடைய, தொல் நூலோர்க்கு - பழைய நூலாரய்ச்சியுள்ள வித்துவான்களுக்கு, பலக்காரம் அருள்-பலபொருள்களையுங்கொடுக்கின்ற, விசயகிரிவேல் ஆம் - விஜயகிரி வேலப்பனாகிய, சின்னேபதி - சின்னேபதியென்கிற, செவ்வேட்கு - குமரன்பொருட்டு, இலக்கு-விளங்குகின்ற ஆரம் அணியாள் - முத்துவடமணியாள், கண் இமைபொருந்தாள் - கண்ணிமை மூடாள், மன்மதனுர் எய்த புண்ணில் - மன்மதன் அம்பு எய்தலாலுண்டாகிய புண்ணில், கலக்காரம் பெய்தது என - கலக்காரத்தைவைத்தாற்போல, கதிர்மதியும் சுழன்று எறிப்ப - கிரணங்களையுடைய சந்திரனும் சுழன்று எறிக்க, கனன்றுள் என்று - வெதும்பினுளென்று, அக்கா - தமக்காய், ரம்மியமாகச்சொல் - (அவனுக்கு) மனரம்மிய முண்டாகும்படி சொல்வாய், எ - று.

தலைமகள்கூற்று.

53. இப்பளப்பாறையிற்படுக்கச்சொல்லுகிறீர்செடிமறைவோவிலலைச்சூழ, உப்பளப்பாறையுமாச்சுக்கணவனேவெகுகோபியும்மைக்கண்டால், கொப்பளப்பார்க்கினும்பார்ப்பன்பேனைப்பார்க்கினும்பார்ப்பன்குணமில்லாத,தப்பளப்பாவிருக்குதையாகிளுவைமருதப்பமன்னுதமிழ்க்கோமானே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, கிளுவை மருதப்ப மன்னு - கிளுவை மருதப்பமன்னனே, தமிழ்க்கோமானே - தமிழரசனே, இ - இந்த, பள்ளப்பாறையில் - வள்ளமாகிய பாறையின்மீது, படுக்கச்சொல்லுகிறீர் - படுக்

கச்சொல்லுகின்றீர், செடிமறைவோ இல்லை - செடிமறைவும் இல்லை, சூழ-சுற்றிலும், உப்பளப்பாறையும் ஆச்சு - உப்பளத்திண்ணைகளுமாயின, கண வனே வெகு கோபி - என்கணவனே மிகுந்த கோவக்காரன், உம்மைக் கண்டால் - உம்மைப்பார்த்தால், கொப்பு அள்ளபார்க்கினும் பார்ப்பன் - காதை யறுத்தாலும் அறுப்பன், பேனைப் பார்க்கினும் பார்ப்பன் - பேன் பார்த்தாலும்பார்ப்பன், (ஆதலால் இது) குணம் இல்லாத-நன்மையில்லாத, தப்பு அளப்பா இருக்குது - தப்பளப்பாயிருக்கின்றது, எ - று.

தப்பளப்பு - பிழையாகிய காரியத்தைச்செய்தல்.

தாயிரங்கல்.

54. ஆரசந்திரணத்துமட்டுண்டிலாளருவருத்துவிருவிருப்பாகியே
ஊரசந்திரவிற்பாதிசென்றுமேயுறங்கிலாண் மகட்கென் செய்குவே
தீரசந்திரகாவியிடக்கயாசிங்கவுத்தண்டதூர்த்தண்டனேரண[ணையா
வீரசந்திரகிரிநகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமராஜனே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, தீரசந்திர - தைரிய சந்திரனே, காவி இடக் கயா - காவிக்கொடியை யுடையவனே, சிங்க உத்தண்ட தூர்த்தண்டனே, ரணவீர-ரணவீரனே, சந்திரகிரிநகர்க்கு ஆதிபா - சந்திரகிரிநகர்க்கதிப னே, வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே - வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே, ஆ - அந்தோ, ரசம் - நீர், திரணத்துமட்டு உண்டிலாள் - திரணத்தளவாயினும் உண்ணாள், அருவருத்து விருவிருப்பு ஆகி-வெறுத்து விருவிருப்பையடை ந்து, ஊர் அசந்து-ஊரார் அயர்ந்து, இரவில் பாதி சென்றும் - இரவில் பாதி கழிந்தும், உறங்கிலாள் - கண்ணுறங்காள், மகட்கு - (இந்த என்) பெண் ணுக்கு, என் செய்குவேன் - என்ன பரிகாரஞ்செய்வேன், எ - று.

செவிலிவெறிவிலக்கல்.

55. தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுத்துவேள்சமரச்சோலையில்வந்தா
னெனவதை, அடக்கயத்தையுந்தாயர்கொன்றால்வெறியாட்டுத்தா
ணிவளாசையைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார்புவிகைக்கொண்டு
கட்டுஞ்சந்திரகாவியிடாலெனும், இடக்கயத்தந்நிலைநாட்டுமாமண்ட
லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். கடக்கயத்து - மதயானைகளையுடைய, அடையார் புவி-பகை வர் பூமியை, கைக்கொண்டு - கைப்பற்றி, கட்டும் - கட்டின, சந்திரகாவி இடால் என்னும் இடக்கயத்து - சந்திரகாவிடால் என்னுங் கொடியை அம் நிலை நாட்டும் - அழகாக நிலைபெறச்செய்த, மாமண்டலேசுரா - பெரிய மண்டலாதிபனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே - வெங்கடேசுர எட் டேந்திரனே, வேள் - மன்மதன், தடம் - பெரிய, கயத்து அலர் எல்லாம்

எடுத்து - தடாகத்தின் மலர்களையெல்லாம் எடுத்து, சமரச்சோலையில் வந்தான் என - யுத்தஞ்செய்யும் சோலையில் வந்தானென்று, அதை அடக்க - அதை யடக்கும்பொருட்டு, தாயார் - தாய்மார், அயத்தையும் கொன்றால் - ஆட்டையும் கொன்றால், வெறியாட்டுத்தான் - (அந்த ஆட்டைக்கொன்று செய்கிற) வெறியாடல்தான், இவள் ஆசையை தீர்க்குமா - இவள் காமத்தைத்தணிக்குமா எ - று.

நீ இவளைத்தழுவினால் இவளது ஆசைதீரும் என்பது கருத்து.

செவிலியிரங்கல்.

56. கலக்கைவாளியை யார்தடுப்பார் தென்றற்காற்றுக் காற்றுவளோமடவார்வசை, சொலக்கைவாய்பொத்திமெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோகைமோகந்தொலையாதுபாரையா, உலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத்துதயனேகணையொன்றின்மராமரத், திலக்கைவாலியைப்பார்த்தெய்தமாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். ஐயா - ஐயனே, உலக்கைவாரி அடிக்கும் - உலக்கையையெடுத்தடிக்கின்ற, கடஅசலத்து - மதமலையையுடைய, உதயனே - சூரியனே, கணை ஒன்றின் - ஒருபாணத்தால், மராமத்து இலக்கை - மராமத்துக்குறியையும், வாலியை - வாலியையும், பார்த்து எய்த - பார்த்துப் பிரயோகித்த, மாமண்டலேசுவரா-பெரியமண்டலாதிபனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே-வெங்கடேசுர எட்டேந்திரனே, கலம்- கலத்தளவாகிய, கைவாளியை - (மன்மதன்) கையம்புகளை, யார் தடுப்பார் - யார் தடுப்பவர், தென்றற்காற்றுக்கு ஆற்றுவளோ-(அதுவுமன்றி)தென்றற்காற்றையும் சகிப்பாளோ, மடவார் - மாதர், வசைசொல்ல - பழிசொல்ல, கைவாய் பொத்தி - கையையும் வாயையும் மூடி, மெய்சோர்ந்து இருக்கவும் - உடம்புவாடியிருக்கவும், தோகை - (இந்தப்) பெண்ணின், மோகம் தொலையாது - மோகம் நீங்காது, பார் - நோக்கு, எ - று.

நற்றாயிரங்கல்.

57. குரங்கிக்காய்நதிளந்தென்றலுமன்றிலுங்கோபங்கொண்டதனுன்மாதரேதுசெய்,வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பர்கள்மறுத்துப்பேசவும்வாயிலைமாங்குயில்,அரங்கிக்காவென்றிருந்திசைபாடவுமாற்றுமோமயலாற்றாதபேதைக்கே, இரங்கிக்காவிக்ரமார்க்காசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். விக்ரமார்க்கா - விக்ரமாதித்தனே, ஜெகமண்டலேசுரா - பூமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே- வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, குரங்கி - சந்திரனால், காய்ந்து - சுடப்பட்டு, இளந்தென்றலும்-

இளமையாகிய தென்றற்காற்றும், அன்றிலும் - அன்றிற்பறவையும், கோபம்கொண்டதனால் - கோவங்கொண்டிருத்தலால், மாதர் ஏதுசெய்வர் - மாதர் என்னசெய்வார்கள், அங்கு - அவ்விடத்து, இக்கா - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனே, பொரவா என்று அழைப்பார்கள் - போர்செய்யவாவென்றழைப்பார்கள், மறுத்துப்பேசவும் வாய் இல்லை - தடுத்துப்பேசவும் வாயில்லை, மாங்குயில் - மாமரத்திலுள்ள குயில்கள், இக்கா - இந்தச்சோலையே, அரங்கு என்று இருந்து - தமதிருப்பிடமென்றிருந்து, இசை பாடவும் - இராகத்தைப்பாடவும், மயல் ஆற்றுமோ - காமமயக்கத்தைச் சகிப்பளோ, ஆற்ருத பேதைக்கு இரங்கி - சகிக்காத என்பேதைப்பெண்ணுக்கிரங்கி, கா - காப்பாய், எ - று.

தாயிரங்கல்.

58. தானவாரணமாமுலையாளுக்குத்தானவா வெண்டளப்பத்திலேமையல், ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரானவாறுமறியார்மின்ஞரந்தோ, வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவானவாவளவாமதுராபுரி, மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுரவெட்டமராஜனே.

இ - ள். வானம் - சுவர்க்கலோகத்தையுடைய, அகண்டலா - இந்திரனே, மண்டலாதிபா - பூபதியே, வானவா - சேரனே, வளவா - சோழனே, மதுராபுரிமீனவா - மதுராபுரி பாண்டியனே, விசயா - அருச்சுநனே, மீனகேதனு - மீனக்கொடியையுடைய மன்மதனே, வெங்கடேசுர எட்டமராஜனே - வெங்கடேசுர, எட்டமராஜனே, தானவாரணம் - மதயானைபோன்ற, மா-பெரிய, முலையாளுக்கு - தனங்களையுடையாளுக்கு, அவா - ஆசை, வெண்தளப்பத்திலே - வெள்ளிய முல்லைமாலையிலேதான், மையல் ஆன ஆறும் அறியாள் - காமமயக்கமுண்டான விதத்தையும் அறியாள், இவள் கண்ணீர் ஆன் ஆறும் - இவள் கண்ணீர் ஆருனதையும், மின்ஞர் அறியார் - மாதர் அறியார், அந்தோ - ஐயோ, எ - று.

தலைமகனுக்கு செவிலிகூறல்.

59. துரையத்தந்திதலை முலைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்தநாளோவிரகத்தை, விரையத்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியற்கென்னசொல்லியான்தேற்றுவேன், தரையத்தந்திவரையேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்புபடத்தன்னிழலைப்பாய்ந், திரையத்தந்திநடாத்தியமாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தரையத்து - பூமியில், அந்திவரை எந்தும் மேகம்போல் - அஸ்தமனகிரியினுல் தாங்கப்பட்டமேகத்தைப்போல, தணிந்த கொம்புபட - தாழ்ந்த கொம்புபடும்படி, தன்னிழலைபாய்ந்து - தனது நிழலைப்பாய்

ந்து, இரைய - ஆரவாரிக்க, தந்தி நடாத்திய - யானையை நடத்திய, மாம ண்டலேசுரா - பெரியமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, துரை அத்தம் - துரையாகிய உனது கையை, திதலை முலைமேல்வைத்து-தேமல்படர்ந்த தனங்களின்மீதுவைத்து, தோயும்நாள் - தழுவும்நாள், எந்நாளோ-எந்நாளோ, விரகத்தை - மோகத்தை, விரையத்தந்து - விரைவாகக்கொடுத்து, இவ்வளவும் செய்தால் - இத்தனையும்செய்தால், அந்த மெல்லியற்கு - அந்தப் பெண்ணுக்கு, என்ன சொல்லியான் தேற்றுவேன் - என்னசொல்லி நான்தெளிவிப்பேன், எ-று

செவிலிகூற்றல்.

60. அந்திராமனமுன்மேலென்றாற்பகலடங்குமோமையலானாலு மையநீவந்திராமனம்பேதைக்குவேளம்புவச்சிராயுதம்போல்வந்து தைக்குமே, முந்திராமணம்பாலுண்டவாரிதிமுழக்கமேசகியாளேயி ளசைவாழ், இந்திராமனுவேந்தாசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். இளசைவாழ் - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, இந்திரா - இந்திரனே, மனுவேந்தா - மனுவேந்தனே, செகமண்டலேசுரா - பூமண்டலேசுவரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்திரனே, அந்தி - அந்திக்காலத்தொடங்கி, ரா - இராமுழுதும், நம்பேதைக்கு-நமது பெண்ணுக்கு, உன்மேல் மனம் என்றால் - உன்மீது மனமென்றால், மையல் - மையலானது, பகல் அடங்குமோ - பகற்காலத்திலும் அடங்குமோ, ஆனாலும் - ஆயினும், ஐய - ஐயா, நீவந்து இராமல்-நீவந்து சேர்ந்திராமல், வேள் அம்பு - மன்மதபாணம், வச்சிராயுதம்போல் - வயிரைப்படைபோல, வந்துதைக்கும் - வந்துதைக்கின்றது, முந்து - முற்காலத்தில், இராமன் அம்பால் உண்ட - இராமபாணத்தால் சூடுண்ட, வாரிதி - கடலின், முழக்கமே சகியாளே - ஓசையையே சகிக்கமாட்டாளே, எ-று.

தாயிரங்கல்.

61. கொடிக்கத்தத்தும்மலைபுமடக்கிநெற்குறியும்பார்த்துக்குணம் பார்த்துப்பார்த்திந்தப்,படிக்கத்தத்துவளைசோரச்சோருமென்பால னத்துக்குன்பாலனம்வேண்டுங்காண், அடிக்கத்தத்துகளையும்பரப் பிமூதண்டகூடமுகடும்படீரென,வெடிக்கத் தத்தும்பரியா திருமலை வேலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். அடிக்கு - பாதங்களால், அத்தம்துகளையும் பரப்பி - வழி முழுதும் தூளியையும் பரவச்செய்து, மூது அண்ட கூடமுகடும் - பழமையாகிய அண்டகடாகத்தின் உச்சியும், படீரென வெடிக்க - படீரென்று

வெடிக்கும்படி, தத்தும் - தாவிச்செல்லுகின்ற, பரியா - குதிரையையுடையவனே, திருமலைவேலுராஜ - திருமலைவேலப்ப பூபதியே, விவேககுலேசனே - விவேககுலாதிபனே, கொடிகத்த - காக்கைகத்த, தும்மலையும் அடக்கி - தும்மலையும் அடக்கி, நெல்குறியும் பார்த்து - நெற்குறியையும் பார்த்து, குணம்பார்த்து பார்த்து - குணத்தையும் பார்த்து, இந்தப்படிக்கு - இந்தவண்ணம், அத்தத்து வளைசோர - கையிலுள்ள வளைகழலும்படி, சோரும்-மெலிகின்ற, என்பால் அன்னத்துக்கு-என்னிடத்திலுள்ள பெண்ணுக்கு, உன்பாலனம் வேண்டும் - உன்காத்தற் றொழில்வேண்டும், எ - று

என்பால் அன்னத்துக்கு - என்னிடத்திலுள்ள அன்னப்பறவைக்கு, உன்பால் அன்னம்வேண்டும் - உன்னிடத்திலுள்ள பாற்சோறு வேண்டும் என்பது சொன்னயம். பால் அன்னம் வெள்ளிய அன்னமுமாம்.

தாயிரங்கல்.

62. பூசத்தந்திமுலையும்புண்ணுக்கினீர்போதும்போதும்புழுகும் சவ்வாதுமா,காசத்தந்திமதியுஞ்சுடுமென்றகாமப்பேய்கொண்டகள்ளிக்கென்சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமருப்பிட்டிடித்தளி, வீசத்தந்தி நடாத்துந்திருமலை வேலுராஜ விவேககுலேசனே.

இ - ள். மாசத்தம் - பேரொலியால், திசையெல்லாம் அதிர - திக்குகளெல்லாம் அதிரும்படி, மந்தரத்தை - மந்தரமலையை, மருப்பு இட்டு இடித்து - கொம்பைக்கொண்டு இடித்து, அள்ளிவீசு - வாறியெறிகிற, அ - அந்த, தந்தி - யானையை, நடாத்தும்-செலுத்துகின்ற, திருமலைவேலுராஜ - திருமலைவேலப்ப பூபதியே, விவேககுலேசனே - விவேககுலாதிபனே, பூசத்தந்து - பூச்கொடுக்க, இமுலையும் புண்ஆக்கினீர் - இந்தத்தனங்களையும் புண்ணுக்கி விட்டீர், புழுகும் சவ்வாதும் போதும் போதும் - புழுகும் சவ்வாதும் போதும் போதும், ஆகாசத்து - ஆகாயத்தில் தோன்றின, அந்திமதியும் - அந்திக்காலத்துப் பிறைச்சந்திரனும், சுடும் என்ற - சுடுகின்றதென்கிற, காமப்பேய்கொண்ட கள்ளிக்கு - காமப்பேய்பிடித்த திருடிக்கு, என்சொல்லுவேன் - யாதுசொல்வேன், எ - று.

தாயிரங்கல்.

63. ஓரராவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளை யூரராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூரராவுகணைகடொட்டான்மதன்கும்பராசிகொழிப்பதுமுத்தமாம்,சூரராவிதுடிப்பத்துடிட்பத்திண்டுணைககராசலந்துண்டிக்கக்கண்டிக்கும், வீரராகவராமா திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். சூரர் ஆவிதுடிப்ப துடிப்ப - சூரரது உயிர் பதைக்கப் பதைக்கவும், திண் - திடமான், துணைக்கரம் - இருதோள்களாகிய, அசலம் - மலைகள், துண்டிக்க - அறுபடவும், கண்டிக்கும் - அறுக்கின்ற, வீரராகவராமா- வீரராகவ ராமனே, திருமலைவேலுராஜ விவேககுலேசனே - திருமலை வேலுராஜ விவேககுலாதிபனே, ஓர் அரா - ஒப்பற்ற பாம்பினால், உண்டு உமிழும் - விழுங்கியுமிழப்பட்ட, மதிப்பிள்ளை ஊர - இளம்பிறை தவழ, ராவுறங்காத-இராமுழுதும் தூங்காத, பெண்பிள்ளைமேல்-என் பெண்ணின் மீது, கூர் அராவுகணைகள் - கூர்மையாக அராவிய பாணங்களை, மதன் தொட்டான் - மன்மதன் பிரயோகித்தான், கும்பராசி - இருகுடங்களின் மீதும், கொழிப்பது-கொழிக்கப்படுவது, முத்தம்ஆம்-முத்துக்களேயாகும், எ - று.

கும்பம் ராசி - குடங்களின் கூட்டம் (இருதனங்கள்) முத்தம் - முத்தமாலை, அன்றி முத்துப்போலும் கண்ணீர்த்துளி.

தாயிரங்கல்.

64. சங்கராவையகமும்பழிக்குமாந்தாயர்தூற்றிலெனும்பேதை நெய்முடை,அங்காராவையழைக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்குமென்றேங்குமால், கங்கராவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்கிய, வெங்கராவையிடறுந் திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். கங்கு - செம்பெருந்தானது - (கருடன்) அராவை அடர்வதுபோல் - பாம்பைக் கொல்வதுபோல, ஒருகை கடாசலம் - ஒருதுதிக்கையை யுடைய யானையானது, கால்சாய - அடிசாய, தாக்கிய - வந்து மோதின, வெம்கராவை - கொடிய முதலையை, இடறும் - (சக்கராயுதத்தால்) இடறின, திருமலைவேலுராஜ விவேககுலேசனே-திருமலைவேலுராஜ விவேககுலாதிபனே, சங்கரா - சிவனே, தாயர் தூற்றில் - தாய்மார் தூற்றினால், வையகமும் பழிக்கும்-உலகமும்பழிக்கும், எனும்-என்கிற, பேதை-என்பேதைப் பெண்ணானவள், நெய்முடை அங்கர்-நெய்யினது முடைநாற்றம்பொருந்திய உடம்பையுடைய இடையர், ஆவை அழைக்கும்-பசுக்களையழைக்கிற, கழைக்குரல்-மூங்கிலினோசை, அனங்கவேளை அழைக்கும் என்று - மன்மதனை யழைக்குமென்று, ஏங்கும் - இரங்குவாள், எ - று.

தாயிரங்கல்.

65. சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னே,வில்வசந்தனத்தையலைப்பகைத்தெய்வன, சந்தனத்தைத்துலைக்குதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமப்படிச்செய்ததே, சந்தனத்தையணிதிண்புயாசலத்தாருவேதண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்வ, சந்தனத்தைத்துசங்கட்டியீந்தருடந்தரனேமுத்துமந்த்ரிநரேந்த்ரனே,

இ - ள். சந்தனத்தை அணி - சந்தனத்தைப் பூசின, திண் - வலிய, புய அசலம் - மலைபோலுந் தோள்களையுடைய, தாருவே - கற்பகத்தருவே, தண் தமிழ் கவிஞோர்தம்வசம் - குளிர்ந்த தமிழ்ப்புலவர் வசமாக, தனத்தை - திரவியத்தை, துசம் கட்டி ஈந்தருள் - கொடி கட்டித் தந்தருள்கின்ற, தந்திரனே - தந்திரனே, முத்து மந்த்ரி நரேந்த்ரனே - முத்து மந்த்ரியென்னும் நரேந்திரனே, அன்னத்தை சந்து விடுக்குமுன்னே - அன்னத்தைத் தூதுவிடு முன்னமே, வில்வசந்தன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன், அ தையலை பகைத்து எய் - அந்தப்பெண்ணைப் பகைத்து எய்கின்ற, வனசம் - தாமரைக்கணை, தனத்தைதுளைக்குது - தனத்தைத் தொளைக்கின்றது, பாலும்கசந்து - பாலும் கசப்பாக, அன்னத்தையும் - சோற்றையும், அப்படிசெய்தது - அவ்வாறு கசக்கப்பண்ணினது, எ - று.

தாயிரங்கல்.

66. பூரிக்குஞ்சரமாவாரமார்கொங்கைபூவை தாங்கப்பொருதத் தொனிக்கடல்,பேரிக்குஞ்சரபம்போலுந்தென்றற்கும்பெருமயக்குற்றுருகக்கண்டாங்குவேள், நேரிக்குஞ்சரமுங்கொண்டுவந்துபோர் நிறைத்திட்டானினிநீவந்துசேர்மத, மாரிக்குஞ்சரமீதாகுமிந்திராவன்யராயவசுவப்பதூயனே.

இ - ள். மதமாரி - மதமழையை யுடைய, குஞ்சரம்மீது ஆகும் - யானைமேலேறி வருகிற, இந்திரா - இந்திரனே, வன்யராய - வன்னிய ராஜனே, வசுவப்பதூயனே - வசுவப்பனென்னும் பரிசுத்தனே, பூரிக்கும்- பருக்கின்ற, சரம் ஆ ஆரம் ஆர்கொங்கை - சரங்களாக முத்துவடம் பொருந்திய தனங்களையுடைய, பூவை - (இந்தப்) பெண்ணானவள், தாங்கப் பொருது - தாங்கப் பொறுக்காமல், அ - அந்த, தொனிக்கடல் பேரிக்கும்- ஓசையையுடைய கடலாகிய பேரிகைக்கும், சரபம்போலும் தென்றற்கும் - சரபத்தை நிகர்த்த தென்றலுக்கும் - பெருமயக்கு உற்று - பெரிய மயக்கத்தை யடைந்து, உருகக்கண்டு - உருகப்பார்த்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், வேள் - மன்மதன், நேர் இக்கும் - நேர்மையாகிய கரும்பு வில்லையும், சரமும் - (புஷ்ப) பாணங்களையும், கொண்டுவந்து - எடுத்துவந்து, போர் நிறைத்திட்டான் - போரில் நிறைத்து விட்டான், இனி நீவந்துசேர் - இனி நீவந்து கூடுவாயாக, எ - று.

தாயிரங்கல்.

67. நகத்துவாரயிலாங்கண்ணிகொங்கைகணையவாரறத்தைத்தவழித்தென்றல், புகத்துவாரஞ்செய்தாலந்தவேளம்பைப்பொறுக்கவாரம்புயக்கண்ணி தந்துசேர், சகத்துவாரஞ்செயுந் தென்னிளசைராசத்துவாரத்துக்கோர்மந்த்ரியாய்வந்த,மகத்துவாரஞ்சிதவசனுநரவாகனுநம்வசுவப்பதீரனே.

இ - ள். சகத்து - உலகத்தின்மீது, வாரம்செய்யும் - அன்புசெய்கிற, தென் இளசை - தென்னிளசை நகரத்திலுள்ள, ராசத்துவாரத்துக்கு - அரண்மனை வாயிலுக்கு, ஓர் மந்த்ரியாய் வந்த - ஒருமந்திரியாக வந்த, மகத்துவா - பெருமை யுடையோனே, ரஞ்சிதவசனா-இனிய வசனங்களை யுடையவனே, நரவாகனா - நரவாகநத்தை யுடையவனே, நம் வசுவப்ப தீரனே - நமது வசுவப்பதீரனே, அயில் ஆம் கண்ணி - வேல்போலுங் கண்களை யுடையாளது, நகத்து ஆர் - மலையினுருவத்தைப்பொருந்திய, கொங்கைகள் - தனங்கள், நைய - வருந்தவும், வார் அற - கச்சு அறுபடவும், தைத்த வழி - தைத்த வழியில், தென்றல் புக - தென்றல் நுழைய, துவாரம் செய்தால் - தொளைபண்ணினால், அந்தவேள் அம்பை - அந்த மன்மதனுடைய பாணத்தை, பொறுக்க ஆர் - தாங்க யாவர் வல்லவர், அம்புயம் - அழகிய (உன்) தோளிலணிந்த, கண்ணிதந்து சேர் - பூமாலையைக் கொடுத்தா (இவளைக்) கூடுவாயாக, எ - று.

நரவாகனம் - பல்லக்கு.

தாயிரங்கல்.

68. கருத்தவாவில்லையாள்கரனாய்வருங் காமனாலுடல்வாடாதின் றின்பத்தை, அருத்தவாவில்லையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரிதா குமையாகண்பார், திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கிய செந்தமிழ்க் குத்தியாகாநிணப்புலால், மருத்தவாவிலையாரயில்வேற்கராவன்யரா யவசுவப்பதீரனே.

இ - ள் திரு - அழகாகிய, தவாவிலை - பெருவிலையுள்ள, ஆதன்னை - பசுக்களை, செந்தமிழுக்கு - செந்தமிழ்ப் பாடலுக்கு, நல்கிய - பரிசிலாகக் கொடுத்த, தியாகா - கொடையாளனே, நிணம் புலால் மருதவா - கொழுப் போடுகூடிய மாமிச மணம் நீங்காத, இலை ஆர் - இலையுருவமைந்த, அயில் வேல் - கூர்மையுள்ள வேற்படையை யேந்திய, கரா - கையையுடையானே, வன்யராய-வன்னியராஜனே, வசுவப்பதீரனே - வசுவப்பதீரனே, கருத்த - கர்த்தனே, வா - வருவாயாக, வில்லை ஆள்கரன் ஆய்வரும்-(கரும்பு) வில்லை யாள்கின்ற கையையுடையவனாய் வருகின்ற, காமனால்-மன்மதனால், உடல் வாடாது-உடம்புமெலியாமல், இன்று-இப்பொழுது, இன்பத்தை அருத்து-சுகத்தையூட்டு, அவா இல்லையாயின்-(உனக்கு இவளிடத்தில்) ஆசையில்லை யானால், இப்பேதையோ-இந்தப்பேதைப் பெண்ணோ, ஆவிதாங்கு அரிது ஆகும் - உயிர்தாங்கி யிருத்தல் அருமையாகும், ஐயா - ஐயனே, கண்பார் - கிருபைக்கண்ணால் நோக்கு, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

69. நேற்றிருந் நிலையுமந்நேரமென்னினைவிருந்த நினைப்புமிளந் தென்றற், காற்றிருந்த சுகமுமுன்னாணையென் கருத்திருந்ததும்யா தென்றுசொல்லுவேன், சேற்றிருந்த செந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிரு விருந்ததுபோலச்சிங்காசனம், வீற்றிருந்ததுரையே திருமலைவேலு ராஜவிவேககுலேசனே.

இ - ள். சேற்று இருந்த - சேற்றின்கண்ணிருந்த, செந்தாமரைப்பூ வின்மேல்-செந்தாமரை மலரின்மீது, திரு இருந்ததுபோல - திருமகள்வீற் றிருந்தாற்போல, சிங்காசனம் வீற்றிருந்த - சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த, துரையே - பிரபுவே, திருமலைவேலு ராஜவிவேக குலேசனே - திருமலை வேலு ராஜவிவேக குலாதிபனே, நேற்று இருந்த நிலையும் - நேற்றிருந்த நிலாவும், அந்நேரம் - அப்பொழுது, என் நினைவு இருந்த - என் மனத்தி லிருந்த, நினைப்பும் - எண்ணமும், இளந்தென்றற்காற்று இருந்த சுகமும் - இளமையாகிய தென்றற்காற்றிருந்த சௌக்கியமும், உன் ஆணை - உன்னு ணையாக, என்கருத்து இருந்ததும் - என் எண்ணமிருந்த நிலையும், யாது என்று சொல்லுவேன் - என்னென்று சொல்வேன், எ - று.

தாயிரங்கல்.

70. நிருதராகவனந்தந்தகங்குலிந்நேரத்தே மதனேறியவூர்திமேல் வருதராகவனந்தமங்கையை மருவுவாய்மலர்மஞ்சத்தின்மீதிலே விருதராகவனந்தந்தளஞ்செறி வேந்தன்ராவணன்சென்னிபத்தீர் ந்திடப், பொருதராகவனந்தந்தருஞ்செயபூபனேவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே.

இ - ள். விருதர் ஆக - விருதுடையவர்களாக, அனந்தம் தளம்செறி- முடிவற்ற சேனைகள் நெருங்கின, வேந்தன் ராவணன் - அரசனாகிய ராவ ணனது, சென்னிபத்து - பத்துத்தலைகளையும், ஈர்ந்திட - (கணையானது) அறுத்திடும்படி, பொருத - போர்செய்த, ராகவன் - ஸ்ரீராமனே, அந்தம் தரும் - அழகுபொருந்திய, செயபூபனே - விஜயபூபதியே, வெங்கடேசுரெ ட்டேந்த்ரனே-வெங்கடேசுவர எட்டேந்திரனே, நிருதர்-அரக்கரது, ஆகம்- உடம்பின், வன்னம் தந்த - நிலத்தைக்கொடுக்கிற, கங்குல் - இரவில், இந் நேரத்தே - இந்த நேரத்திலே, மதன் ஏறிய ஊர்தி - மன்மதனேறிய தே ராகியதென்றல், மேல்வருதராக - மேலிட்டு வாராதாக, வனம் தந்த மங் கையை - பாற்கடல்தந்த பெண்ணை, மலர்மஞ்சத்தின் மீதிலே - புஷ்பக் கட்டிலின்மேல், மருவுவாய் - தழுவுவாயாக, எ - று.

வனம் - நீர். அது இவ்விடத்தில் பாற்கடலையுணர்த்திற்று, வனம்தந்த மங்கை-இலக்குமி.

71. தடக்கடக்கயலோவிடமோவிழிதாமரைக்குமிழோசிமிழோ திரண், டிடக்கடக்குடமாமுலைமாமத னெய்யவாடியுருகுதல்பாரை யா,உடக்கடக்குக்ரமாங்கும்பகன்னனையுசிதவிந்திரசித்தைச்செயங் கொண்ட, திடக்கடக்கயங்காத்தமனோகராசீதராவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே.

இ - ள். உடக்கு அடக்கு - (பகைவர்) கூட்டத்தைவென் றடக்குகி ன்ற, உக்ரம் ஆம் கும்பகன்னனை - உக்கிரமாகிய கும்பகர்ணனையும், உசி தம் இந்திர சித்தை - தகுதியாகிய இந்திர சித்தையும், செயம் கொண்ட - வெற்றிகொண்ட, திடம் கடம் - திடத்தையும் மதத்தையுமுடைய, கயம் - யானையை (கஜேந்திரனை), காத்த - காத்தருளிய, மனோகரா - மனோஹ ரனே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே - வெங்கடேசுர எட்டேந்திரனே, விழி - கண்கள், தடம் - தடாகத்திலுள்ள, கடம் - பெ ரிய, கயலோ - சேல்மீன்களோ, விடமோ - நஞ்சோ, திரண்டு - திரட்சி யாகி, இடக்கடம் - இடத்திறற் பெருமைகொண்ட, குடம் ஆம் முலை - குடம்போலும் தனங்கள், தாமரைக்குமிழோ - தாமரையரும்புகளோ, சிமி ழோ - சிமிழ்களோ, (இத்தன்மையவாகிய அவயவங்களையுடைய இப் பெண்) மாமதன் எய்ய - அழகிய மன்மதனெய்ய, வாடி உருகுதல் - வாடி யுருகுவதை, பார் - நோக்கு, ஐயா - ஐயனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

72. உரைக்கத்தத்துவத் துட்பொருளாகிய வொருவன்கைவில் லுக்கொப்பா மிவள்கொங்கை, வரைக்கத்தத்துவசக்கரன்போரிது மட்டுண்டோவந்துமுட்டுதல்பார்க்கிலாய்,தரைக்கத்தத்துவளையுமெ ழுப்பிப்பூச் சக்கரவாளத்தைத்தாக்கிக்கடல்கடந்,திரைக்கத்தத்துவ யப்பரியாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தரைகத்த - பூமிவெடித்தொலிக்க, துகளையும் எழுப்பி - தூளி யையும் எழுப்பி, பூசக்கரவாளத்தை தாக்கி - அழகிய சக்ரவாளகிரியை மோதி, கடல் கடந்து இரைக்க - பெரும்புறக் கடல் எல்லைகடந்தொலிக்கு ம்படி, தத்து - தாவுகின்ற, வயம்பரியா - வெற்றிக்குதிரையையுடையவ னே, மண்டலேசுரா - மண்டலாதிபனே, உரைக்க - சொல்ல, தத்துவத்து உட்பொருள் ஆகிய - உண்மை நூல்களின் உட்பொருளாகிய, ஒருவன் - ஒப்பற்றவனாகிய சிவபெருமானது, கைவில்லுக்கு - கைவில்லாகிய (மேருமலைக்கு,) இவள் கொங்கை வரை ஒப்பு ஆம் - இவள் தனமலைகள் நிகராகும், த்கதத்துவசம் - மீனத்துவசத்தைப்பிடித்த, கரன் - கையையுடையவனு

கிய மன்மதனது, போர் இது மட்டு உண்டோ - சண்டையாகிய இதற்கு ஒரு அளவுண்டோ, வந்து - தென்றற்காற்றானது, முட்டுதல் - மோதுவதையும், பார்க்கிலாய் - நோக்கிலாய், எ - று.

73. விகடத்தந்திமதிகாயமாரவேள்விடுத்தவத்திரந்தைத்தூடுருவியென், மகடத்தந்திவலேயாகுங்கட்புனல்வடித்துத்தந்தியிசைவெறுப்பாவளோ, சகடத்தந்திபரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குத்திடத்திரும், புகடத்தந்திக் குதயா செயதர பூதாரவெங்டேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

74. பருதியாகமகமாகமூர்மதிபணேயெக்காளம்வெடியாமலரம்புவிருதியாகமகன்வச்ரமாமிவைமின்பொறுத்திடுமோசேர் திருவருட்கொருதியாகமகவாசகங்கற்றோர்க்குறுபணு வெங்கள் குப்பணவேண்மைந்தா, வருதியாகமகமேருநேர்செல்வவன்யராயவசுவப்பதூயனே.

இதன்பொருள் நன்கு புலப்படவில்லை.

செவிலியிரங்கல்.

75. பண்ணப்பம்பரமன்னமுணுமலேபாற்றுப்பம்பரஞ்சோர்ந்துமயல்கொடு, வண்ணப்பம்பரமாங்குயமீறிமேவவிரும்பம்பரக்கண்ணினட்சேரையா, தண்ணப்பம்பரவைசூழ்பதியரசருங்கப்பம்பரந்தேகொடுவந்தடி, விண்ணப்பம்பரமென்றே தொழுஞ்செக வீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தண் அப்பு - குளிர்ந்த நீரையுடைய, அம்- அழகிய, பரவை சூழ் - கடல்சூழ்ந்த, பதி - உலகிலுள்ள, அரசரும் - எல்லா அரசரும், கப்பம் - திறையை, பரந்து கொடுவந்து - விரைந்து கொண்டுவந்து, அடி- அடிகளுக்கு, விண்ணப்பம் - விண்ணப்பம், பரம் என்று - (எம்மைக்காப்பது) உமது பாரமென்று, தொழும் - வணங்குகின்ற, செகவீரராமகுமார எட்டேந்த்ரனே - செகவீரராமகுமார எட்டேந்திரனே, பண்-செய்த, அப்பம் - அப்பத்தையும், பரமன்னம் - பரமான்னங்களையும், பால்துப்பு - பால்சோற்றையும், உண்ணுமல் - அருந்தாமல், அம்பரம்சோர்ந்து - ஆடைய விழ்ந்து, மயல் கொடு - மையல் கொண்டு, வண்ணம் - நிறமுள்ள, பம்பரம் ஆம் - பம்பரத்தை நிகர்த்த, குயம் மீறி - தனம் பூரித்து, மேவ-உன்னைத் தழுவ, விரும்பு - விரும்புகின்ற, அம்பு அரம் கண் - அம்பையும் அரத்தையும் நிகர்த்த கண்களையுடைய, அவள் - இவளை, சேராய், ஐயா - ஐயனே, எ - று.

தோழியிரங்கல்.

76. உன்னக்காவடிப்பூப்பறியாணதியும்புகாள்வடிபாலையருந்தெ
ன, என்னக்காவடிவேண்டாமென்றேதினுலேதுக்காவடியங்காமற்
சேருவாய், அன்னக்காவடியாற்கழுகாசலத்தாதிக்காவடிமைத்திறம்
பூண்டுக, வின்னக்காவடிவேலாவென்றுன்செகவீரராமகுமாரவெட்
டேந்த்ரனே.

இ - ள். அன்னக் காவடியால் - அன்னக்காவடியோடு, கழுகாசலத்து ஆதிக்கா - திருக்கழுக்குன்றத்து முதல்வனுக்கு, அடிமைத்திறம்பூண்டு - தொண்டுபூண்டு, கவின - அழகாக, கா - காப்பாற்று, வடிவேலா என்று - வடிவேலனேயென்று, உன் - நினைக்கின்ற, செகவீரராமகுமா எட்டேந்த்ரனே - செகவீர ராமகுமார எட்டேந்திரனே, உன் - யாவரும் மதித்தற்குரிய, அ - அந்த, கா அடி - சோலையினடியில் சென்று, பூபறியாள் - மலர்களைப்பறியாள், நதியும்புகாள் - நதிக்கும் போகாள், வடி பாலை வருந்து என - வடித்த பாலைக்குடியென, என் அக்கா - என்தமக்காய், அடி - அடி, வேண்டாம் என்று ஓதினுல்-வேண்டாமென்று சொன்னுல், ஏதுக்கு ஆவள்- எதுக்காவாள், - தியங்காமல் - இவள் மயங்காமல், சேருவாய் - (இவளைத்) தழுவுவாயாக, எ - று.

தாயிரங்கல்.

77. ஆரிச்சந்தநயம்படிப்பார்மத னுலச்சந்தனக்குண்டாகியேபி
னும், தேரிச்சந்தநமேசொலுவாயெனச்செப்பிச்சந்தநங்கைதனைச்
சேருவாய், பூரிச்சந்தனம்விம்மியமாதரைப்புலப்பச்சந்தனதாகவு
ளத்தில்வை; வேரிச்சந்தநமார்பகத்தாய்செகவீரராமகுமாரவெட்
டேந்த்ரனே.

இ - ள். அம்தநம் - அழகிய தனங்கள், பூரிச்சு - பூரித்து, விம்மிய மாதரை - அமுதமாதரை, புலப்பு அச்சம் தனது ஆக - பிணக்கத்துக்கு காரணமாகிய அச்சம் தனதாக, உளத்தில் வை-மனத்திற்கொண்ட, வேரி-வாசனையுள்ள, சந்தனம் - சந்தனமணிந்த, மார்பகத்தாய் - மார்பிடத்தை யுடையவனே, செகவீரராமகுமார எட்டேந்த்திரனே - செகவீரராமகுமார எட்டேந்திரனே, இ - இந்த, சந்தம் - சந்தத்தை, நயம் படிப்பார்-இனிமையாகப் படிப்பவர், ஆர் - யார், மதனுல் - மன்மதனுல், தனக்கு அச்சம் உண்டாகி - தனக்கு அச்சமுண்டாகியும், பின்னும் தேரி - பின்னும் ஆராய்ந்து அன்னமே - அன்னமே, சந்து சொல்லுவாய் என- தூது சொல்வாயென்று, செப்பு - சொல்லுகின்ற, இ - இந்த, சந்தம்-அழகாகிய, நங்கைதனை-என் பெண்ணை, சேருவாய் - அணைவாய், எ - று.

தாயிரங்கல்.

78. சம்புதைக்குங்கருங்காலன்போற்கங்குல்சாரவேலையொலிக் குப்பயந்துநோக், கம்புதைக்குமென்பெண்பிள்ளைமேலினிக்காமரா ஜனெடுத்துத்தொடுத்திடும், அம்புதைக்கு முன்னேயணைந்தா லிவ ளாவிதக்குமிப்பூவிலிருக்குநம், பும்புதைக்குணிதியெனவாய்த்தவெ ம்புண்ணியாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள், நம்பும் - நம்புதற்குரிய, புதைக்குள் - புதையலுக்குள்ளிருக் கிற, நிதி என - திரவியம்போல, வாய்த்த - கிடைத்த, எம் புண்ணியா - எமதுபுண்ணியவானே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே—, கருகாலன்போல்- கரிய யமன்போல, கங்குல்சார - இரவுவர, வேலை ஒலிக்கு பயந்து - கட லோசைக்கஞ்சி, நோக்கம் புதைக்கும்-கண்களைமூடிக்கொள்ளுகின்ற, என் பெண்பிள்ளைமேல் - என்மகள்மீது, இனி - இனி, காமராஜன்-மன்மதன், எடுத்து தொடுத்திடும் அம்பு-எடுத்து எய்கின்ற பாணங்கள், தைக்குமுன் னே - தைக்குமுன்பே, அணைந்தால் - தழுவினல், இவள் ஆவி-இவளுயிர், தக்கும் - நிலைக்கும், இப்பூவில் இருக்கும் - (இவளும்) இந்தப்பூமியிலிருப் பாள், எ - று,

தாயிரங்கல்.

79. மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைமேல்வரக்கண்டனள்கண்டுமயங்கியுஞ்சம்
மாதானையோவரக்காணேனெனதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்சொல்லவாயில்லையே.

இ - ள். மாதானை-பெரும்படைகளையுடைய, வேந்தர்க்குமேலோன் - அரசரில்சிறந்தவன் ஆகிய, பெரியசுவாமியை-பெரியசாமியை, என்மாது- எண்பெண், ஆனைமேல்வரக் கண்டனள் - யானைமீதேறிவரப் பார்த்தாள், கண்டு மயங்கியும் - பார்த்து மயங்கியும் - ஐயோ சும்மாவரக்காணேன்- அந் தோ சும்மாவரக்கண்டிலேன், எனது வளவுக்குள் - என் வீட்டுக்குள், அம் மா - தாயே, தானைபோச்சு என்று-ஆடைபறிபோயிற்று என்று, வந்தாள்- வந்தனள், இனிச்சொல்ல - இனிச்சொல்லுதற்கு, வாய் இல்லை - எனக்கு வாயில்லை, எ - று.

தலைமகள் இரங்கல்.

80. அச்சங்கபாணிபதப்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலனென்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனென்றனுகத்தைநால்
அச்சங்கயாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே.

செவிலிகூற்று.

85. செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
வல்லிக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொல்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னாவெட்டேந்திரபாண்டியனே.

இ - ள். பல்லக்கு மேல்வரும் மன்னா - பல்லக்கின் மீதேறிவருகிற அரசனே, எட்டேந்திர பாண்டியனே - எட்டேந்திர பாண்டியனே, செல்லுக்கும் அல்லுக்கும் நேர் - மேகத்துக்கும் இரவுக்கும் சமமான, ஓதி - கூந்தலையுடைய, மங்கலம் - சுபகரமான, சித்தசவேள் - மன்மதனது, வல்லிக்கு-மனைவியாகிய ரதிதேவியை நிகர்ப்பவளாகிய என்பெண்ணுக்கு, இணை இல்லை - சமானமில்லை, இணை - இரண்டாகிய, கந்தம் - சந்தனக்குழம்பணிந்த, மாதனம் - பெரியதனங்களும், சொல் - சொல்லும், வல் இக்கு - (முறையே) சூதாடுகருவியையும் கரும்பினிரதத்தையும் நிகர்க்கும், முல்லைக்கும் - முல்லையரும்புக்கும், மானுக்கும் - மானுக்கும், மாந்தளிருக்கும்-மாந்தளிருக்கும், இம்மூன்றினுக்கும் - இந்த மூன்றுக்கும், பல்லக்குமேல் -பல்லக்குமேல் நிகராவன, எ - று.

பல்லக்குமேல் என்பதை, பல் அக்குமேல் எனப்பிரித்து, பல்முல்லைக்கும், அக்குமானுக்கும், மேல்மாந்தளிருக்கும் உவமையாம் என வுரைக்க. அக்கு - கண், மேல் - உடம்பு.

செவிலியிரங்கல்.

86. கவளவளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருதப்பதுங்கன்வரான்
தவளவளைக்குத்தடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளவளைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே.

இ - ள். தண் அளிகுலமே - குளிர்ச்சியாகிய வண்டுக்கூட்டமே, கவளம் அளைக்கு-வாயளவினதாகிய தயிரியின்பொருட்டு, களவு செய்தோன்-களவுசெய்தவனாகிய கண்ணன், வஞ்சகம் பிணைமேல் - வஞ்சவுருக்கொண்டுவந்த மானின்மீது, துவள வளைக்கும் சிலையான் - துவளும்படி வளைத்த வில்லையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன், மருதப்பதுங்கன் - மருதப்பனென்னும் மேலோன், வரான் - வராதிருக்கிறான், தவளம் வளைக்கு-வெண்மையாகிய சங்கவளையலுக்கு, தடையிடுவார் இல்லை - தடைசெய்பவர் இல்லை, சந்து சொல்ல - தூதுசொல்ல, அவள் அவளை கும்பிடப்படுமோ - அவளவளைக்கும்பிடத்தகுமோ, எ - று.

வஞ்சகப்பிணையென்றது மாரீசனை.

செவிலிகூற்று.

87. இந்திரச்செல்வன்றுரைபூலிக்காத்தப்பனிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணையால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்ததுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீர்கணிதந்திடமே.

இ - ள். இந்திரச்செல்வன்-இந்திரசெல்வத்தையுடையவன், துரை-பிரபுவாகிய, பூலிக்காத்தப்பன் - பூலிக்காத்தப்பன், இங்கு இவள்பால் - இங்கு இவளிடத்தில், இன்னமும் வந்திலன் - இன்னமும் வந்தானில்லை, வேள்கணையால் - மன்மதபாணத்தால், கண்வளர் - கண்வளர்கின்ற, சசி முகம் - சந்திரன்போலுமுகத்தை, சானுவில்வைத்தது - முழங்காலின்வைத்தது; மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்கள் ஆம் - மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்களேயாகும், மடவீர் - பெண்களே, கணிதம் திடமே - கணிதசாத்திரம் உறுதியேயாகும், எ - று.

மன்மதபாணத்துக்கு அஞ்சி முழங்காலில் முகத்தைவைத்த தலைவியை. வியந்து இதுவுமொரு மகரகர்க்கடக சந்திரயோகங்களாம் எனச் சொன்னயந்தோன்றுமாறு கூறியது மகரம் - காதணி, சந்திரன் - முகம், கர்க்கடகம் - முழங்கால், யோகம் - கூட்டம்.

தலைவிகடலொடு கூறல்.

88. வெஞ்சத்தமரந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமம்பலுக்குமஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமரங்கசப்போரைவெல்லுவனீயுமன்னை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே.

இ - ள். அலைசெறி அம்பரமே - அலைகள் நெருங்கிய கடலே, வெம் சத்தமரம் துளைக்கும் - விரும்புதற்குறிய எழுமராமரங்களைத் தொளைத்த, திருமலைவேலு வந்தால் - திருமலைவேலப்பன் வந்தால், வஞ்சம் - வஞ்சனையுள்ள உறவினரது, அம்பலுக்கும் அஞ்சேன் -பழிமொழிக்கும் அஞ்சமாட்டேன், அன்னைவாய்க்கும் அஞ்சேன் - தாயின்வாய்க்கும் அஞ்சேன், நெஞ்சத்து அமர் - மனத்திலமர்ந்திருக்கிற, அங்கசப்போரை - மன்மதன் சண்டையை, வெல்லுவன் - ஜெயிப்பேன், நீயும் - நீயும், என்னை அஞ்ச - என்னை அஞ்சுவிக்கும்பொருட்டு, தமரம்செய்வாயோ-ஒலிப்பாயோ, எ - று

செவிலியிரங்கல்.

89. புத்தியின்பேர்க்குள்ளாய்வேள் பொற்றொடிக்குமுன்புவந்து
சத்தியப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான் - நித்தம்
குருபதப்பராவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். நித்தம் - நாள்தோறும், குருபதம் பராவும் - குருபாதத்தை வழிபடுகின்ற, அநுகூல - அநுகூலனே, பொன்மாது மருவும் - திருமகள் பொருந்துகின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டமா - வெங்கடேசு ரெட்டமனே, வேள் - மன்மதன், புத்தியின்பேர்க்கு உள் ஆய் - புத்தியின்பேருக் குள்ளாகி, பொன்தொடிக்கு முன்புவந்து - பொன்வளையலை யணிந்தவளுக் கெதிரில்வந்து, சத்தியப்பேர்மீது சரம்தொடுத்தான் - சத்தியத்தின் பேர் மீது பாணமெய்தான், எ - று.

புத்தி - மதி, (சந்திரன்.) சத்தியம் - மெய், (உடம்பு), மன்மதன் சந்திரனாகிய குடைநிழலில் வந்து உடம்பின்மீது அம்புதொடுத்தா னென்பது கருத்து.

தலைவியிரங்கல்.

90. அத்திதனையூர்ப்பசுப்பேராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே - முத்தமிழ்க்கெந்
நாளும்பசுங்கனகநல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். முத்தமிழ்க்கு - முத்தமிழ்ப் பாடலுக்கு, எந்நாளும் - எக்காலமும், பசுகனகம் நல்கி - பசும்பொன்னைக் கொடுத்து, முதல்வள்ளல் என வாழும் - முதல் வள்ளல்கள்போல வாழ்கின்ற, வெங்கடேசு ரெட்டமா - வெங்கடேசு ரெட்டமனே, அத்திதனை - கடலை, ஊர்ப்பசு பேர்ஆக்கி - ஊர்ப்பசுவின் பெயராகச்செய்து, சினந்து அடித்து - கோபித்து அடித்து, சித்தசன் - மன்மதன், என்மேல் - என்மீது, சமரம்செய்தான் - போர் செய்தான், எ - று.

அத்தி - கடல், ஊர்ப்பசு - நகரா. (முரசு).

தலைவிகூற்று.

91. மன்னன்வெங்கடேசுரெட்டமாநிதிபாற்றாதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காண்கிலனே - மின்னுபசும்
சொன்னவடிவாயிலங்குத்தோகைரதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை.

இ - ள். மின்னு - மின்னுகின்ற, பசும்சொன்ன வடிவுஆய் - பசும்பொன்னுருவாகி, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, தோகை-மயிற்சாயலையுடைய ரதிகணவன்-இரதிதேவி நாயகனாகிய மன்மதன், கன்னல் வளைத்து - கரும்பை வில்லாகவளைத்து, கணை எய்யும் - அம்புகளை யேவுகிறான், (இன்னமும்) மன்னன் வெங்கடேசு ரெட்டமாநிதிபால் - இறைவனாகிய வெங்க

டேசு ரெட்டன் என்னும் பெருஞ் செல்வனிடத்தில், தூது உரைத்து - தூதுசொல்லி, கன்னி - கன்னியானவன், தார் - மாலையை, வாங்கிவரக் காண்கிலன் - வாங்கிவரக்காணேன், எ - று.

கன்னிதார் வாங்கிவர, ரதிகணவன் கன்னல் வளைத்தெய்யுங் கணை காண்கிலன் என்றியைத் துரைப்பினு மமையும்.

செவிலியிரங்கல்.

92. தண்ணமுதபாஷிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள் - உண்ணமுது
மாமனத்தைகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனத்தைபேரெடுத்தாள்மின்.

இ - ள். தண் - குளிர்ந்த, அமுதம் - அமிர்தம்போன்ற, பாஷிதம் - சம்பாஷணத்தால், விஸ்தாரன் - விசாலன், வெங்கடேசுரெட்ட புண்ணியவான் - வெங்கடேசுரெட்டனென்னும் தருமசீலன், வந்து புணராநாள் - வந்து சேராதநாளில், மின் - (என்) பெண்ணனவள், உண் - உண்ணுதற்குரிய, அமுதும்-அமுதமும் (சோறும்), மாமனத்தை குமட்ட-பெரிய மனத்தைக் குமட்டுதலால், வம்புவிட்டாள்-(கச்சு) கசந்துவிட்டாள், பால்கொடுக்க-பாலைக்கொடுக்க, வீமன் அத்தை பேர் எடுத்தாள்-வாந்தி யெடுத்தாள்.

வம்பு - கச்சு, இதுகைத்து என்பதன் சிதைவு, வெறுத்து என்பது பொருள். வி - புஷ்பம் (தாமரை), மன் - இறைவன் (ஸ்தலமாக வுடையவன்) பிரமன், அத்தை - இவனுக்கு அத்தைபார்வதி, (சத்தி) (வாந்தி)

தாயிரங்கல்.

93. தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலிகன்கூடிமருவாநாள் - செண்டு
முலைமாணுட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுத்
தலையாளுண்மான்மயக்கத்தால்.

இ - ள். தண் தமிழ்தேர் - தட்பமாகிய தமிழையாராய்ந்து தெளிந்த, உத்தமதயாளு - சிறந்த தயாவாளுகிய, வெங்கடேசுரெட்ட மண்டலிகன் - வெங்கடேசுரெட்ட பூபதி, கூடி மருவாநாள் - சேர்ந்தணையாதநாளில், செண்டு - பந்துபோன்ற, முலை - தனங்களையுடைய, மாளுட்கு-என் பெண்ணுக்கு, இன் அமுது கொடுக்க - இனிய அமிர்தத்தைக்கொடுக்க, (அவள்) மால்மயக்கத்தால் - காமமயக்கத்தால், ஆட்டுத்தலை ஆளுள் - ஆட்டுத்தலையை யுடையவளானுள், எ - று.

ஆட்டுத்தலை-ஆடுதலையுடையதலை. ஆட்டுத்தலையாளுள் என்பதற்கு - வேண்டாமென்று தலையசைத்தாள் என்பது கருத்து.

தாயிரங்கல்.

94. தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேளாசைகொண்டமாளுண்மேல் - துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமுரசானுற்பங்
கயவாளியேவாளேகாண்.

இ - ள். தெள்ளுதமிழுக்கு - தெளிந்த தமிழ்பாடலுக்கு, அருள் - அருள்செய்கிற, தியாகி-கொடையாளனுகிய, வெங்கடேசுரெட்ட வள்ளல் மேல் - வெங்கடேசுரெட்ட வள்ளலின்மீது, ஆசைகொண்ட-விருப்பங் கொண்ட, மாளுள்மேல் - என் பெண்ணின்மீது, துள்ளும் - குதிக்கின்ற, கயவாளி - கீழ்மகனுகிய, வேட்கு - மன்மதனுக்கு, உவரி - கடலானது, கை முரசு ஆனல் - கைப்பேரிகையானல், பங்கயவாளி - தாமரைமலராகிய பாணத்தை, ஏவானே - எய்யானே, எ - று.

இழிந்தவனுக்கு உயர்ந்தபொருள் கிடைத்தால் அவன் செருக்கடைந்து பிறரை வருத்தமாட்டானே என்பது கருத்து.

தாய்க்கூற்று.

95. கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா - பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ராவிவள்சசிபுற்
றுருடையானூரிடையதாம்.

இ - ள். பைகனகம் - பசும்பொன் மயமாகிய, மேரு - மேருமலையை நிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்ட மேந்த்ரா-வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரனே, இவள் சசி-இவள் இந்திராணிக்கு நிகராவாள், (இவளுடைய) கொங்கை - தனங்கள், கும்பகோணமா - கும்பகோணமா, கூந்தலோ கூடலா - கூந்தலானது மதுரையா, தங்கும் விழி - பொருந்திய கண்கள், அம்பா சமுத்திரமா - அம்பாசமுத்திரமா, இடை - இடையானது, புல்தார் உடையான் ஊரா - பனைமாலையணிந்தவனுகிய சேரனது ஊராகிய கருவூரா, எ - று.

கும்பகோணம் - கும்பவட்டம், (கும்பம் குடம்,) கூடல் - (கூடு அல், திரண்ட இருள், அம்பா சமுத்திரமா - அம்பா - கடலா, கருவூர் - வஞ்சி (கொடி). கும்பகோணம்முதலியன சொன்னயந்தோன்ற வந்தன.

தலைவியைத் தாய்வியத்தல்.

96. மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பாற்சந்துரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரவில்லையே - கையதிறுற்
றுண்டித்தாண்மென்றுமென்றுதுப்பிஞன்மாரனையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றுள்காண்.

இ - ள். மெய்யன்-சத்தியசந்தனாகிய, வெங்கடேசு ரெட்ட வேந்தன் பால் - வெங்கடேசுரெட்டராஜேந்திரனிடத்தில், தையல்-தோழிப்பெண்ணானவள், தூது உரைத்து-தூதுசொல்லி, கண்ணிவாங்கித்தர-(அவனது) மாலையை வாங்கிக்கொடுக்க, (என்பெண்ணானவள்) வில்லை-(மன்மதனது) வில்லாகிய கரும்பை, துண்டித்தாள் - துண்டுசெய்தாள், மென்றுமென்று துப்பினாள்-மென்றுமென்றுஉமிழ்ந்தாள், மாரனையும்-மன்மதனையும், கண்டித்தாள் - வெறுத்துப்பேசினாள், அச்சம் அற்றாள் - பயமொழிந்தாள்.

தலைவனதுமாலை கிடைத்தமையால் மன்மதனது ஆண்மை இவளிடத்தில் செல்லவில்லை யென்பதாம்.

தாயிரங்கல்.

97. பூத்தூக்கியுண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனே
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே - நேர்த்திதரும்
பொன்னாபரணபுயசயிலாதென்னிளசை
மன்னாகுமாரவெட்டமா.

இ - ள். நேர்த்தி தரும் - அழகைத்தந்த, பொன் ஆபரண - பொன்னாபரணத்தையுடையவனே, புயசயிலா - தோள்களாகிய மலைகளையுடையவனே, தென் இளசை மன்னா - தென்னிளசை நகர்க்கரசனே, குமார எட்டமா - குமார எட்டமனே, பூ - பூமியை, தூக்கி - சுமந்தவனாகிய ஆதிசேடனால், உண்டவனை - உண்ணப்பட்டவனாகிய (தென்றல்) காற்றை, போந்து ஏறிக்கொண்டவன் - (வாகனமாகக்) கொண்டு ஏறிக்கொண்டவனாகிய மன்மதன், மா - இலக்குமியை, தூக்கியை - சுமப்பதாகிய தாமரை மலரை, தூக்கி வந்தான் - எடுத்துவந்தான், எ - று.

மன்மதன் தாமரைமலரை யெடுத்துவந்தான் இனி நீ தாமதியாமல் இவளைத் தழுவவேண்டுமென்பது கருத்து.

வெறிவிறக்கல்.

98. நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்றாரன்றியரன்கோயிலின்முன் - உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுன்றுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு.

இ - ள். நல் - சிறந்த, தமிழ்வாணர்க்கு-தமிழ்ப்புலவருக்கு, நிதி நல்கும்-திரவியத்தைக் கொடுக்கின்ற, வெங்கடேசுரெட்ட கொற்றவன்-வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனது, தார் அன்றி - மாலையல்லது, அரன் கோயிலின் முன் உற்ற - சிவன் கோயிலின் முன்பொருந்திய, கொடிக்காலை

விட்டு அப்பாலே நீங்காதது - துஜஸ்தம்பத்தைவிட்டு அப்பால் விலகாதிருப்பதாகிய ருஷபத்துக்கு, முன் - முன்னிருப்பதாகிய மேஷம், துண்டுபட - அறுபட, வேலேயிட்டது எது - வேலேயிட்டதற்குக் காரணம்யாது. விடு - (இதனை) ஒழிவாய், எ - று.

இவளது மையல் வெங்கடேசுரெட்டனது மாலையாலன்றி இந்த ஆட்டின் கொலையால் நீங்காதென்பதாம்.

வெறிவிலக்கல்.

99. கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குமுல்லேத்தாரல்லா - தென்னசெய்
தையன்முன்பூமுன்னட்சரமுற்றதைத்தெரியச் [தீர்
செய்யும்பேரென்னசெய்யும்.

இ - ள். கன்னன் - கர்ணனை நிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்டன்-வெங்கடேசுரெட்டன் என்கிற, காண்டிபன்மேல் - விசயன்மீது, மா - பெரிய, மோகசன்னதம் கொண்டாட்கு - மோகவெறி கொண்டவளுக்கு, முல்லேத்தார் அல்லாது - (அவனது) முல்லேமலர் மாலேயை அன்றி, என்ன செய்தீர் - என்னகாரியம் செய்தீர், தையல்முன் - தையல் என்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்னே, பூ முன் அக்ஷரம் - பூ என்னும் எழுத்துக்கு முன்னெழுத்தாகிய பு என்னும் எழுத்து, உற்றதை - சேர்ந்ததாகிய புதையலே, தெரியச் செய்யும் பேர் - தெரியும்படிச்செய்யும் பேராகிய மை (ஆடு), என்ன செய்யும் - என்னகாரியத்தைச் செய்யும், எ - று.

வெறிவிலக்கல்.

100. தாண்டுபரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட [யே
பாண்டியன்மேலாசைகொண்ட பைந்தொடியை - வேண்டி
ஒன்றிரண்டாப்போகவொருத்தனேயிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென்செய்யும்விடும்.

இ - ள். தாண்டு பரி - தாவுகின்ற குதிரையை, தூண்டு - செலுத்துகிற, திடசாடி - பராக்கிரமசாலியாகிய, வெங்கடேசுரெட்ட பாண்டியன் மேல் - வெங்கடேசுரெட்ட பாண்டியன்மீது, ஆசைகொண்ட - விருப்பங்கொண்ட, பைந்தொடியை - பசும்பொன்வளேயலே யணிந்த பெண்ணே, வேண்டி - விரும்பி, ஒன்று - ஒருருவம், இரண்டு ஆபோக-இரண்டு பாகமாயொழிய, ஒருத்தனே - ஆட்டை, இங்கு ஏன் கொணர்ந்தீர் - இவ்விடத்தில் ஏன் கொண்டுவந்தீர், மின் துயர்க்கு - (இது) என்மின் கொடிபோல்

வாளாகிய பெண்ணினது துன்பத்துக்கு, என் செய்யும் - என்னபயனைத் தரும், விடும் - (இதனை) விடுங்கள், எ - று.

ஒரு - ஆடு.

அலர்க்குறி.

101. கல்விகரைகண்டகும்பன்கம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்லுவதென்
கட்செவியுமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி.

இ - ள். கல்வி கரைகண்ட - கல்விக்கடலைக் கரைகண்ட, கும்பன் - அகத்தியன் போன்றவன், கம்பன் - கம்பனை நிகர்த்தவன், வெங்கடேசு ரெட்டவில்விசயன்—,(அவனது) தென் இளசைவெற்பிடத்தில்-தென்னிளசைநகரத்திலுள்ள மலையின்கண், சொல்லுவது என் - (கண்ட அதிசயத்தை) சொல்லுவதெப்படி, கட்செவியும் - பாம்பையும், அம்புலியம் - சந்திரனையும், கங்கையும் - கங்கையையும், ஓர் வெம்புலியில் - ஒருகொடிய புலியின்மீது, பட்சம் உற-அன்பு மிகும்படி, பதி - தலைவர், வைத்தார் - வைத்தனர், எ - று.

பாம்பு - சந்திரன் - கங்கை (நீர்) அரவு - இந்து - அம்	இம்மூன்றையும் சேர்த்தால் அரவிந்தம் ஆகும். அரவிந்தம்-தாமரை.

புலி-வேங்கை. இது ஓர்மரம். வேங்கைமரத்தின்மீது தாமரைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அலர்க்குறி.

102. சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளசைச்செழுங்கிரியில்-அங்குகண்டேன்
மானிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளனடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேந்திநிற்கத்தான்.

இ - ள். சங்கநிதி என்ன-சங்கநிதிபோல, தழைத்த-செழித்த, வெங்கடேசுரெட்டசிங்கம்-,(அவனது)இளசைசெழுங்கிரியில்-இளசைநகரிலுள்ள செழிய மலையின்மீது, ஒரு வள்ளல் நடு ஆதி அந்தம் தான் இருப்பது மானிலத்தைமுற்றும் ஏந்தி நிற்க-ஒருவள்ளலானவன் நடு ஆதி அந்தங்களிலும் தானே யிருப்பதாக உலகமுழுதும் தாங்கி நிற்க, அங்கு கண்டேன் - அவ்விடத்துப்பார்த்தேன், எ - று.

மானிலம் - மால்நிலம், இது முல்லை, வள்ளல் பாரி, நடு-இதின் நடுவில், ஆதி - ஆதியென்னுஞ்சொல்லின், அந்தம் - கடையெழுத்தாகியதி, இருப்பது-இருப்பதாகிய பாதிரி. பாதிரிமரத்தின்மேல் முல்லைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அலர்க்குறி.

103. தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ரதாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலகிருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின் - மேலு
மருக்கமழுநன்மாமனையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனின்று.

இ - ள். தாலம் முற்றும் வாழ்த்தும்-உலகமுழுதும் வாழ்த்துகின்ற, இந்த்ரதாரு-கற்பகத்தருவைநிகர்த்த, வெங்கடேசுரெட்ட வால கிருஷ்ண விம்பன்—,(அவனது)மணிவரையின்மேலும்-அழகியமலையின்மீதும்,மருக மழும்-வாசனை பரிமளிக்கின்ற, நல் - அழகாகிய, மா-இலக்குமியின், மனை யும்-வீடாகியதாமரையும், ஒருசந்திஇருக்க-ஒருமூங்கிலின்மீதிருக்க,அதில்-அதினிடத்து, இன்று கண்டுகொண்டேன் - இன்று பார்த்தேன், எ - று.

மூங்கிலின்மீது தாமரைமலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

அலர்க்குறி.

104. தங்கள்குலதீபமெனத்தாரணியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரன்வெற்பில் - செங்கணரி
உண்டதுடனவனின்றூதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி.

இ - ள். தாரணியோர் - உலகத்தார், தங்கள் குலதீபம் என - தங்கள் குலவிளக்கென்று, கொண்டாடும்-கொண்டாடுகின்ற, எங்கள் வெங்க டேசுரெட்டமேந்த்ரன்-,(அவனது) வெற்பில்-மலையில், செங்கண் அரிஉண் டதுடன் - செந்தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால் உண்ட தோடு,அவன் நின்று ஊதினதும்சேர்ந்து—,அவன்பேர்கொண்டதின்மேல்-அவன் பேர்கொண்டதின்மீது, குறி - (தலைவனது) அடையாளமாயிருக்க, கண்டேன் - பார்த்தேன், எ - று.

திருமால் உண்டது பூமி. கு. ஊதினது சங்கு, வளை. இவ்விரண்டும் சேர்ந்தது குவளை. அவன்பேர் விண்டு - மூங்கில், மூங்கிலின்மீது குவளை மலர் இருந்தது என்பது கருத்து.

செவிலிகூறல்.

105. அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே - பழகுமொழி
கூந்தல்களமல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
எந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாம்,

இ - ள். விழையும் - யாவரும் விரும்புகின்ற,குமார எட்டவேந்தே—, அழகி - அழகியாகிய இந்தப்பெண்ணினது, சக்கு - கண், ஏவு - அம்பை நிகர்க்கும், பழகுமொழி - பழகியசொல், இக்கு - கரும்பினிரசத்தை நிகர்க்கும், கூந்தல் - கூந்தலானது, அல் - இரவை நிகர்க்கும், களம் - கண்டம், நந்தம் - சங்கைநிகர்க்கும், அல்குல் - நிதம்பம், பணி - பாம்பின் படத்தை நிகர்க்கும், அகடு - வயிறு, ஆல் - ஆலிலையை நிகர்க்கும், ஏந்துதனம்-ஏந்து தனங்கள், கனகம் - பொன்மலையை நிகர்க்கும், மெய் - உடம்பு, மாந்தளிர் ஆம் - மாந்தளிரை நிகர்க்கும், சொன்னேன் - சொல்லினேன், (ஆதலால் இவளைவந்து சேர்வாய்) எ - று.

ஆம் என்பதனை ஏவு முதலியவற்றோடுங் கூட்டுக.

வறுமையை யறிவித்தல்.

106. ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலில்லையே - பாகார்ந்த
சந்தமதுரத்தமிழுக்ககத்யனென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். பாகு ஆர்ந்த - பாகின் சுவை நிரம்பிய, சந்தம் - பலசந்தங்களையுடைய, மதுரத் தமிழுக்கு - இனிய தமிழுக்கு, அகத்யன் எனவந்த - அகத்தியனென்னும்படி தோன்றின,வெங்கடேசுரெட்டமா—,ஏகாம்பரர்-ஏகாம்பரநாதரது, இடப்பேர் - இடத்தின்பேர், இல்லாத தாழ்வு - இல்லாத குறையை, சொல்லப்போகாது - சொல்லொண்ணாது, வேறுபுகல் இல்லை-வேறுபுகலிடமிலலை, எ - று.

ஏகாம்பரர் இடப்பேர் - கஞ்சி. கஞ்சியில்லாத குறையச்சொல்லவொண்ணுதென்பது கருத்து.

இதுவுமது,

107. திரைக்கலைக்கித்தையலென்பதேயிருபத்தேழன்
னரைக்கலைக்கித்தையலனேகம் - உரைக்கவொண்ணு
தந்தம்ப்ரசண்டாவரசர்சிரோரத்னமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். ப்ரசண்டா - பிரசண்டனே, அரசர் - அரசர்களுக்கு, சிரோரத்நம் என - சிரோமணியென்னும்படி, வந்த - அவதரித்த, வெங்கடேசுரெட்டமா, திரைக்கலைக்கு - நீட்டிற்றோன்றிய கலைக்கு, தையல் என்பது-தையலென்பது, இருபத்தேழு - இருபத்தேழேயாகும், என் அரை கலைக்கு - என் அரையிலுள்ள கலைக்கு, தையல் அனேகம்-தையல் அனேகமாகும், அந்தம் உரைக்கவொண்ணது - முடிவுசொல்லவொண்ணது, எ - று.

திரைக்கலை - கடலிற்றோன்றிய சந்திரன், (இவனுக்கு) தையல் இருபத்தேழு - மனைவியர் இருபத்தேழுபேர் (நக்ஷத்ரங்கள்) அரைக்கலை - அரையிலுடுத்த ஆடை, தையல் அனேகம் - தைத்தல் அனேகம் (மிகவும் கிழிந்து பலவிடங்களில் தைக்கப்பட்டது,)

செவிலி தலைவியைத்தேற்றல்.

108. சென்றலந்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதிபான்
மன்றலந்தார்வாங்கிவருமளவும் - குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்லுடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில்.

இ - ள். குன்றம் முலை ஏழாய் - மலைபோலுந் தனங்களையுடைய பெண்ணே, அலந்தார் - (வறுமையால்) வருந்தினவர், சேர் - அடைகின்ற, முத்திருளப்ப பூபதியால் - முத்திருளப்ப பூபதியினிடத்தில், சென்று - போய், மன்றல் - பரிமளமுள்ள, அம் - அழகிய, தார் - மாலையை, வாங்கி வரும் அளவும்-வாங்கிவரும் வரையும், அம்பு அண்ணையில்- (மன்மதனது) அம்புகள் படுதலால், உடம்பு வாடாதே-உடல்மெலியாமல், ஏழாயிரம்பண்ணையில் - ஏழாயிரம் பண்ணையென்னும் ஊரில், (இரு - இருப்பாயாக.)

தாயிரங்கல்.

109. கூன்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொறுக்காதுகல்வி
மான்கலையில்லாமன்மருளும - தேன்கலையச்
சந்தநறுங்காவின்மந்திதாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா.

இ - ள். மந்தி - குரங்குகள், மா தேன்கலைய-பெரிய தேன் கூடுகள் கலையும்படி, சந்தம் - அழகிய, நறு - வாசனையுள்ள, காவில் - சோலையில் தாவும் - குதிக்கின்ற, இளசைநகர் - இளசைநகரில், வந்த - அவதரித்த, வெங்கடேசுரெட்டமா-,கல்விமான்-கல்விமிகுந்தஎன்பெண்ணணவள்,கூன் கலை நிலாவின்-வளைவாகிய பிறைச்சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவினது, குளிர்ச்சிபொறுக்காது - குளிர்ச்சியைத்தாங்காமல், கலை இல்லாமல் மருளும் - ஆடையில்லாமல் மயங்குகின்றாள், (இவளை நீவந்து தழுவவேண்டும்) எ-று.

செவிலிகூறல்.

110. நீகாவிதுராநெருப்பாமிவட்குவிலைக்
காகாவிதுராகதம்புரிவார்கன்னியர்கள்
வாகாவிதுராமராமரதிமாரவக்ர
தேகாவிதுராதிருமலைவேலேந்திரனே.

இ - ள். ரதிமார - ரதிதேவியையுடைய மன்மதனை நிகர்த்தவனே, வச்ரதேகா - வஜ்ரசரீரத்தையுடையவனே, விதுரா - விதுரனுக்கு நிகரானவனே, திருமலை வேலேந்திரனே, ரா - இரவில், விது - சந்திரன், - இவட்கு - இவளுக்கு, நெருப்பு ஆம் - நெருப்பை நிகர்க்கும், விலக்கு - இதனை விலக்கு, கன்னியர்கள் - பெண்கள், ஆகாவி - ஆகாதமரணத்துக் கேதுவாகிய, துராகதம் புரிவார் - துராக்ருதத்தைச் செய்வார்கள் (துன்பஞ்செய்வார்கள்), நீ கா - நீ காக்கவேண்டும், எ - று.

111. அங்காவித்தாராவணைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாராதுணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாராதிருமலைவேலேந்திரனே.

இதன்பொருள் நன்குபுலப்படவில்லை.

நாகூர்முத்துப்புலவர்.

தாயிரங்கல்.

1. தனதனுகநடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தைவாங்கித்தனத்திற்றொடுக்கமதனதனுகதவில்லான்மின்போன்மெய்பசந்தசந்துசந்தேசொலென்றுண்மினாள், தனதனுகணத்தொம்மெனப்பைபினிர்த்தம்புரிந்தசரணசரோருகா, தனதனுகவளரும்ப்ரதாபவித்தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தனது - தன்னுடைய, அல் - இருளாகிய, நாகம் - யானையை, நடாத்தி - நடத்திவந்து, அடர்ந்த - நெருங்கிய, பூ - மலராகிய, சரத்தை வாங்கி - பாணத்தை யெடுத்து, தனத்தில் தொடுக்க - தனத்தின் மேல் பிரயோகிக்க, மதனது - மன்மதனுடைய, அனுகதம் - வரப்போவதாகிய, வில்லால் - கரும்புவில்லினால், மின்போல் மெய் - மின்னற்கொடிபோன்ற சரீரமானது, பசந்து - பசலைநிறமாகி; அசந்து-அயர்ந்து, மினாள்-என் பெண்ணானவள், சந்து சொல் என்றாள் - என்னைத் தூதுசொல் என்றாள், தன தனு - தன தனு, கண - கண, தொம் என - தொம்மென்று, பையில்- (காளிங்கன் என்னும் பாம்பின்) படத்தின்மீது, நிர்த்தம் புரிந்த-நடனம் செய்த, சரண சரோருகா - பாததாமரையையுடையவனே, தனதன் ஆக - குபேரனுக்கு நிகராக, வளரும் - விருத்தியடையாநின்ற, பிரதாப வித்தாரனே - விஸ்தாரமான செல்வத்தையுடையவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

பாம்பின் படத்தின்மீது நிர்த்தம் செய்தது கிருஷ்ணவதாரத்தில்.

தாயிரங்கல்.

2. கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொந்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன் மற்ற, கனகனங்கம்பிளந்தலைகண்டுகொங்கைக்குளேவினன்சேராத தென்கொலோ, கனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்கா த்தடிமைகொண்டு, கனகனங்கம்பிளந்தநரசிங்ககாகுத்தாவெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். கனம் கனம் - செறிவாகிய மேகமும், கம்பு - சங்கும், இளந் தளிர் - இளந்தளிரும் போன்ற, கொந்து அளகம் - பூங்கொத்துக்களை யணிந்த கூந்தலையும், களம் - கழுத்தையும், காயம் - சரீரத்தையும் உடைய, மின்மேல் - மின்கொடிபோல் வாளாகிய என்பெண்ணின்மீது, அகன் அகன் - நெஞ்சத்தைப் பிறப்பிடமாக வுடையவனாகிய மன்மதன், அங்கு - அவ்விடத்தில், அம்பு - தன்பாணத்தை, இளந்தலைகண்டு - (இவளது) இள க்காரத்தைப்பார்த்து, கொங்கைக்குள் - தனத்தின்மீது, ஏவினன் - பிர யோகித்தான், சேராதது - நீவந்து இவளைக்கூடாதிருத்தற்குக் காரணம், என் கொல் - யாதோ, கனம் கனம் - விஸ்தாரமான சீர்மையையுடைய, கம்பள கோத்திரா - கம்பளகோத்திரத்தில் அவதரித்தவனே, அருள் - கிரு பையுள்ள, காதலன் தன்னை - பாலகனாகிய பிரகலாதனை, காத்து அடிமை கொண்டு - ரக்ஷித்து ஆட்கொண்டு, கனகன் - இரணியனுடைய, அங்கம் - சரீரத்தை, பிளந்த - கிழித்த, நரசிங்க - நரசிங்கனே, காகுத்தா - காகுத் தனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே -, எ - று.

பிரகலாதனைக் காத்தது நரசிங்காவதாரத்தில்.

வெறிவிலக்கல்.

3. கடகரிக்குமதனனவர்செயுங்காயந்தேர்ந்தன ரோவளவன்னை மார், கடகரிக்குமரிவாழவேலன்முன்கட்டினரதிலென்னமொன்ன ர்க்குவி, கடகரிக்குருவிக்கன்றுகண்ணருள்கர்த்தர்தாளிணையைத்து திநேமகா, கடகரிக்குகிருபாவிளசைவாழ்கருணைமால்வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். கடகர் - கைவளையை யணிந்தமாதர், இக்கு - கரும்பு வில்லை யுடைய, மதன் ஆனவர் - மன்மதனானவன், செய்யும் - செய்கின்ற, காயம் - காயத்தை, தேர்ந்தனரோ - தெளிந்தார்களோ, வளவு - வீட்டிலுள்ள, அன்னைமார்கள் - தாய்மார்கள், தகர் - ஆட்டை, இ - இந்த, குமரிவாழ - பெண் உயிர்வாழும் பொருட்டு, வேலன்முன் - பூசாரிக்கு எதிரில், கட்டி னர் - கட்டிவைத்தார்கள், அதில் - அதனால், என் ஆம் - என்னபயனுண் டாகும், ஒன்னார்க்குவிகட - பகைவர்க்கு மாறுபட்டவனே, கரிக்குருவிக்கு - கரிக்குருவிக்கு, அன்று - அந்நாளில், கண் அருள் - கண்ணருள் செய்த, கர்த்தர் - கர்த்தராகிய சிவபெருமானது, தாள் இணையை - இரண்டு திரு

வடிகளையும், துதி - துதிக்கிற, நேம - நியமத்தை யுடையவனே, கா - நீ காத்தருளவேண்டும், கடம் கரிக்கு - மதத்தையுடைய யானைப்படைக்கு, நிருபா - தலைவனே, இளசைவாழ் - இளசைநகரில் வாழ்கின்ற, கருணை - கிருபையும், மால் - பெருமையையு முடைய, வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

கரிக்குருவிக்கு அருள்செய்த சரித்திரத்தை திருவிளையாடற் புராணத்தில் காண்க.

செவிலியிரங்கல்.

4. தந்தப்பாதுகடீர்மருங்கம்பிருதாரையாமிந்தமாதைமின்னார் சந்தம்,தந்தப்பாதுகனற்றவரம்புவேடானொளிக்கச்சரமுல்லைதாசர, தந்தப்பாது கவிப்பட்டம்வாலியைத்தாக்கியே யவன்றம்பிக்குத்தந்து தந், தந்தப்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அப்பா - அப்பா, துகள்தீர் - குற்றமற்ற, மருங்கு - இடையானது, தந்து - நூலிழையாகும், இருதாரை - இருகண்களும், அம்பு ஆம் - அம்பாகும், இந்தமாதை - இந்தப்பெண்ணை, மின்னார் - மாதர்கள், சந்தம் தந்து அப்பாது - சந்தநத்தைக் கொடுத்துப் பூசாமல், கனற்றுவர் - வெதும்பச் செய்கிறார்கள், அம்புவேள் தான்ஒளிக்க - புஷ்பபாணத்தை யுடைய மன்மதன் ஒளித்துக் கொள்ளும்படி, சரமுல்லை - முல்லைமாலையை, தா - கொடுத்தருள், சரதம் தப்பாது - சத்தியம் தவறாமல், வாலியை தாக்கி - வாலியைப்போரிட்டு வென்று, அவன் தம்பிக்கு - அவன் தம்பியாகிய சுக்ரீவனுக்கு, கவிபட்டம் - வாநரராஜ பட்டத்தை, தந்து - கொடுத்து, தம் - உமது, தந்தப்பாதுகை - தந்தப்பாதுகையை, தம்பிக்கு நல்கிய - தம்பியாகிய பரதனுக்குக் கொடுத்த, தாருவே - கற்பகத்தருவை நிகர்த்தவனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

பாதுகை-திருவடிநிலை, இதனைத் தம்பிக்குக் கொடுத்தது ஸ்ரீராமாவதாரத்தில்.

தாயிரங்கல்.

5. கனதனந்தனதாவலினலந்தக்களிக்குமாமலையாமிடைமின்னிலும், சினதனந்தனமாற்கூறரிதரிதென்னுமல்குற் றிருவையணைகுவாய், மனதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழும்ப்ரதாபனே, தனதனந்தனவென்றுடுவோரருடங்கிவாழ் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அந்தக் கன்னிக்கு-அந்தப் பெண்ணுக்கு, தனது ஆவலினால், தன் விருப்பத்தால், கனதனம் - பாரமாகிய-தனங்கள், மாமலை ஆம் - பெரிய மலைபோலும், இடை - இடையானது, மின்னிலும் - மின்னற்கொடியி

னும், சின்னது - சிறியதாகும், அனந்தன் - ஆதிசேஷனும், நம்மால் கூறு- நம்மால் சொல்லப்படுதல், அரிது என்னும் - அரிதென்று சொல்லும்படி யான, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய, திருவை அணைகுவாய் - திருமகள் போன்ற என்பெண்ணைத் தழுவுவாயாக, மனது அல்நந்து - மனோதுக்கம் கெடுதற்கேதுவாகிய, அன்னம் - சோற்றையும், ஆடை - வஸ்திரத்தையும், தமிழ்பகர் - தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடுகிற, வாணர்க்கு - கவிவாணர்க்கு, ஈந்து - கொடுத்து, மகிழும்-சந்தோஷிக்கிற, ப்ரதாபனே-கீர்த்தியையுடையவனே, தன தனந் தன என்று - தன தனந் தன என்று, ஆடுவோர் - நடநஞ்செய்வோராகிய சிவபெருமானது, அருள் தங்கிவாழ் - கிருபை குடியிருந்து வாழ்கின்ற, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

6. இந்தக்காவனங்கற்கோர்கவிகையாயிருந்துகாந்துதியானென்ன செய்குவேன், பந்தக்காவனமம்மைகண்டப்பி யெப்படியங்கேகுவ ன்பாங்கியென்றுள்கலி,சிந்தக்காவனசத்திரசோமதியாகசுற்குணபா கமனோகரா, சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தானமால்வெங்கட சுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அக்கா - தமக்கையே, இந்து - சந்திரன், அநங்கற்கு - மன்மதனுக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற, கவிகை ஆய் இருந்து - குடையாயிருந்து, காந்துது - எரிக்கின்றது, யான் என்ன செய்குவேன்-நான் என்ன செய்வேன், பந்தம் காவல் - கட்டுக்காவலாகிய, நம் அம்மை கண்தப்பி - நம் தாயினது கண்ணுக்குத்தப்பி, அங்கு - அவ்விடத்துக்கு, எப்படி ஏகுவன் - எப்படி போவேன், பாங்கி - தோழீ, என்றுள் - என்றுசொன்னாள், கலிசிந்த-இவளது வறுமை கெடும்படி, கா - காத்தருள், அன்னசத்திர சோம - அன்னசத்திரமமைத்துவைத்த சந்திரனே, தியாக - கொடையாளனே, சற்குணபாக - நற்குணத்தால் பரிபாகமடைந்தவனே, மனோகரா - மனக்களிப்பைத்தருபவனே, சந்தம் காவனம் சூழ் - சந்தநச்சோலை சூழ்ந்த, இளசைப்பதி - இளசை நகரத்தை, தானம் - இருப்பிடமாகவுடைய, மால் - பெருமையமைந்த ,வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ -று.

செவிலிகூறல்.

7. இருபந்தந்தமெனும்பொற்பயோதரமென்ன சொல்லரதிக்கெண்மடங்கிவள், சொருபந்தச்சிவிகையில்வந்தனள்சொந்தமாகவுவந்தணைவாய்சுடர், தருபந்தந்தமனியுவெற்புப்பெற்றித்தாய்த்துலங்கித்தனைநம்புவோர்க்கெலாம்,நிருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணேசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அந்தம் என்னும் - அழகாயிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிற, பொன்பயோதரம் - தேமல்படர்ந்த தனங்கள், இருபந்து - இர

ண்டு பந்துகளேயாம், என்னசொல்ல - (அவற்றின் ஏற்றத்தை) என்னென்று சொல்லட்டும், இவள் சொரூபம் - இந்தப்பெண்ணினது உருவம், ரதிக்கு - ரதிதேவிக்கு, எண்மடங்கு - (அழகால்) எட்டுப்பங்கு கொண்டிருப்பது, தங்கச் சிவிகையில் வந்தனள் - தந்தப்பல்லக்கி லேறிவந்தாள், சொந்தம் ஆக - உமது சொந்தக்காரியாக, உவந்து - சந்தோஷித்து, அணைவாய் - தழுவுவாய், சுடர்தருபந்தம் - ஒளியைத்தருகிற பந்தம், தமனிய வெற்பு - பொன்மலை (இவற்றின்) - பெற்றித்தாய் - தன்மையை யுடைத்தால், தனை நம்புவோர்க்கு எல்லாம் - தன்னை நம்புவோர்களுக் கெல்லாம், தம்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, மனதின்படிக்கு - மனவிருப்பத்தின்படி, நிருபம் அருள் - நிருபங் கொடுத்தருளின, நேசனே - அன்புடையானே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே-,எ - று.

பந்தம் - தீவட்டி.

செவிலிகூறல்.

8. தரகலாதனங்கள்சமர்க்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தான்பூவலவர, கரகலாதனகும்பம்பொறுக்குமாகன்னியேயெனைக்கண்பாரெ. ன்றுள்புல, வரகலாதனன்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந்ததியாகவரோதயா, பிரகலாதனன் புள்ளத்திருந்தருள் பெருக்குமால்வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தரு அகலாது - தருக்கள் நெருங்கிய மலர்ச்சோலையை நீங்காதிருந்து, அனங்கன் - மன்மதன், சமர்க்கோலம் சமைந்து - யுத்தவேஷமமையப்பெற்று, பாணம் எய்தான் - பாணம் பிரயோகித்தான், பூ அல்ல - (அந்தப்பாணங்கள்) மலர்களல்ல, அரகர - ஹரஹர, கல்லா - கற்களா, தனகும்பம் பொறுக்குமா - தனங்களாகிய குடங்கள் தாங்குமோ, கன்னியே - பெண்ணே, என்னைக்கண்பார் என்றுள் - என்னைக் கண்பார்த்தருளவேண்டுமென்றுள், புல்லவர கல்லாத - அணைக்க வரக்கல்லாத, நல்மார்க்க - நன்னெறியை யுடையவனே, சிலாக்கிய - மேன்மையுடையவனே, மாவசந்த - அழகிய மன்மதனே, தியாக - கொடையாளனே, வரோதயா - வரத்தினால் அவதரித்தவனே, பிரகலாதன் - பிரகலாதனுடைய, அன்பு உள்ளத்து இருந்து - அன்புள்ள மனத்திலிருந்து, அருள்பெருக்கும் - கிருபையைப் பெருகச்செய்த, மால் - பெரிய, வெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே.

செவிலிகூறல்.

9. மாதமந்திரணம்போலிருந்ததைமலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாரன்கைச்,சூதமந்திரவோருகமாமதிசோர்ந்துதானிந்தவேந்திழைவாடுமோ, போதமந்திரசக்கனியைக்கவ்விப் பொழிலிற்றுவும்புகழ்க்கழுகாசல், வேதமந்திரமெய்க்குதனைத்தொழும்வெங்கடேசுரவெட்டமதீரனே,

இ - ள். மாதமம் - பெரிய இருள், திரணம்போல் இருந்ததை - துரும்புபோலிருந்ததை, மாரன்கை சூதம் - மன்மதன் கையிலுள்ள மாமலர், அந்த இரவு - அந்த இரவானது, ஓர் உகம் ஆம் - ஒருயுகமாகச்செய்யும், (அதனல்) இந்த ஏந்திழை - இந்தப்பெண்ணனவள், மதி சோர்ந்து-அறிவுமயங்கி, வாடுமோ - வாடுவாளோ, போத - மிகுதியாக, மந்தி - குரங்குகள், ரசம் கனியை கவ்வி - சுவையுள்ள பழங்களைக் கவ்விக்கொண்டு, பொழிலில் - சோலைகளில், தாவும் - தாண்டுகின்ற, புகழ் - கீர்த்தியையுடைய, கழுகாசலம்-கழுகாசலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற, வேதமந்திரம் மெய் - வேதமந்திரப்பொருளாகிய, குகனை - முருகக்கடவுளை, தொழும் - வணங்குகின்ற, வேங்கடேசுர எட்டம - வேங்கடேசுர எட்டமனுகிய, தீரனே - தைரியசாலியே, எ - று.

தலைவிகூற்று.

10. வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்துபூவாளிவேள்கயவாழிமுரசம, திருதுகட்டுவசனமலமலைத் தென்றலாங்கொடுந்தேரைநடாத்தியே, பொருதுகட்வேதனத்திற்சாடவேபூத்தொடுத்தனன்சந்திரகாவிடால், விருதுகட்டுமதிபாவிளைசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரவசீரனே.

இ - ள். பூவாளி - புஷ்பபாணம், கட்டுமுட்டெல்லாம் கடந்து-கட்டுமுட்டெல்லாந்தாண்டி, வருது - வருகின்றது, கயம்ஆழி - ஆழமாகிய கடலென்கிற, வேள் முரசம் - மன்மதனது பேரிகை, அதிருது - அதிராநின்றது, கட்டுவசநம் அல்ல - கட்டுவார்த்தையல்ல, மலை - பொதியமலையிற்பிறந்த, தென்றல் ஆம் - தென்றற்காற்றாகிய, கொடுதேரை நடாத்தி - கொடியரதத்தை நடாத்தி, பொருது-போர்செய்து, கண் துவதனத்தில் சாட - கண்களையுடைய இரண்டு தனங்களில் தாக்கும்படி, பூதொடுத்தனன் - புஷ்பபாணங்களைப் பிரயோகித்தான், சந்திரகாவி - சந்திரகாவிச்சாயந்தோய்த்த, டால் - டால் என்கிற, விருது கட்டும்-விருதுகட்டிக்கொண்ட, அதிபா - தலைவனே, இளைசைவாழ் - இளைசைநகரத்தில் வாழ்கின்ற, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர - வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனென்னும், வசீரனே - மந்திரியே, எ - று.

செவிலியிரங்கல்.

11. தந்துகந்துகந்தாகந்தணிக்குநீர்த்தடமருங்குதனமல்குற்றையலே, முந்துகந்துகந்தா கணப்போழ்தி லுன்மோகத் தூதுமொழிவனென்றவந்தேன், வந்துகந்துகந்தாகழுகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பாகட்டுங், கந்துகந்துகந்தாகப்புரட்டுங்கடாசலாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். தந்து - நூலிழையும், கந்துகம் - பந்தும், தாகம் - தணிக்கும், நீர்தடம் - தாகத்தை யடக்குகின்ற நீரையுடைய தடாகமும், ஆகிய - இவை போன்ற, மருங்கு - இடையையும், தனம் - ஸ்தனங்களையும், அல்குல் - நிதம்பத்தையு முடைய, தையல் - என்பெண்ணனவள், முந்துகந்து - முற்பட்டு சந்தோஷிக்க, கந்து ஆ - ஆதாரமாக, கணப்போழ்தில் - க்ஷண காலத்தில், உன்மோகம்-உன்விரகத்தைப்பற்றி, தூதுமொழிவன் என்று - தூதுசொல்வே னென்று, வந்தேன் - வந்தேன், வந்து - வந்து, கந்து - எங்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகிய, கந்தா - கந்தனே, கழுகாசலவாசா - கழுகாசலத்தில் வசிப்பவனே, கா என - காத்தருளென்று, வாழ்த்தும் - வாழ்த்துகின்ற, முன்பா - முதல்வனே, கட்டும் - கட்டப்படுகிற, கந்து - கட்டுத்தறியானது, கந்து கந்தாக - துணிக்கை துணிக்கையாக, புரட்டும் - புரட்டுகின்ற, கடாசலா - யானைகளை யுடையவனே, வேங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

12. நம்பரக்கரையானனராகியநாதர்முன்புநமைவேண்டிச்செல் கவென், றும்பரக்கரையாயனுப்பத் தனதுருவிலாமதன்யுத்தத்துக் கென்செய்வேன், அம்பரக்கரையானதிற் பாளயமன்றிறங்கியடர்ந் திலங்காபுரி, வம்பரக்கரையாசுகத்தால்வென்றமாதவாவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். நம்பர் - நம்பரும், அக்கர் - அக்குமாலையை யுடையவரும், ஐ ஆனனர் ஆகிய - ஐந்து முகங்களை யுடையவருமாகிய, நாதர்முன்பு - சிவபெருமானுக் கெதிரில், நம்மைவேண்டி - எங்கள்பொருட்டு, செல்க என்று - போகக் கடவையென்று, உம்பர் - தேவர்கள், அக்கரையாய் அனுப்ப - அக்கரையா யனுப்பப்போய், தனது உரு இல்லா - தனதுவடிவம் இல்லாது திரும்பிவந்த, மதன் - மன்மதனது, யுத்தத்துக்கு - போருக்கு, என்செய்வேன் - யாது செய்யக்கடவேன், அம்பரம் - கடலின், கரை ஆனதில் - கரையில், பாளயம் - சேனை, அன்று இறங்கி - அந்நாளில் தங்கி, இலங்காபுரி - இலங்கைப்பட்டணத்திலுள்ள, வம்பு - வம்பு செய்கிற,அரக்கரை - ராக்ஷஸரை, ஆசுகத்தால் - பாணத்தால், வென்ற - ஜயித்த, மாதவா - மாதவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

13. அத்தன்கண்ணுக்குத்தோற்றான்றன்மாதலாலரிபிரம்மாதிக் குந்தோற்றானவன்மகா, எத்தன்மாமனையென்றுந்தமையனென்றே சொல்வோன்கணையெய்யாமலெய்கிறான், கத்தன்பூவுலகேழையுமே யொருகவிகைநீழலிற்காத்தருளும்பரி, சுத்தமன்னுங்குமாரவெட் டேந்திரன்சோதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அத்தன் - சிவபெருமானது, கண்ணுக்கு - நெருப்புக்கண்ணுக்கு, தோற்றான் - தோற்றவனாகிய மன்மதன், தன் மாது அல்லால் -

தன்மனைவியாகிய ரதிதேவிக்கல்லாமல், அரிபிரமாதிக்கும்-விஷ்ணுபிரமா முதலானவர்களுக்கும், தோற்றான் - காணப்படான், அவன் - அவன், மகா எத்தன் - பெரிய தந்திரக்காரன், மாமன்னை - லக்ஷ்மிநாதனாகிய விஷ்ணுவை, என்றும் - எப்பொழுதும், தம் ஐயன் என்றே சொல்வோன் - தம் தந்தையென்றே சொல்வோன், (அவன்) கணை - பாணங்களை, எய்யாமல், இளைக்காமல், எய்கிறான் - என்மீது எய்யாநின்றான், கர்த்தன் - கர்த்தனும், பூ உலகு ஏழையும் - ஏழுலகங்களையும், ஒருகவிகை நீழலில் - ஒரு குடை நீழலில்வைத்து, காத்தருளும் - ரக்ஷித்தருளுகின்ற, பரிசுத்தன்-பரிசுத்தன், மன்னும் - நிலைபெற்ற, குமார எட்டேந்திரன் - குமார எட்டேந்திரன், (அவனுக்கு) சோதரா- சகோதரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

தோழிகூறல்.

14. உபயராசியையூரும்பிரான்வளரோங்கனேருந்தனத்தாளுனைமகிழ்ந், துபையராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்றுசொல்லியென்னையுன்பால்விடுத்தாள்பொன்னார், சபையராசிற்சொருபாவென்றீசரைத்தன்கையாற்றொழுதுங்கன்கைவீடணற், கபையராசி யருள்வல்லவாபுகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். உபைய ராசியை - இரண்டாவது ராசியாகிய இடபத்தை, ஊரும் - ஏறிநடத்துகின்ற, பிரான் - சிவபெருமான், வளர் - வளர்கின்ற, ஓங்கல் - மலையை, நேரும் - நிகர்க்கின்ற, தனத்தாள் - ஸ்தனங்களையுடையவள், உன்னை - உன்னை, மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, பைய - மெல்லென, ராசியமாய் - ரகசியமாய், கூட்டிவா என்று சொல்லி - அழைத்துவாவென்றுசொல்லி, என்னை - என்னை, உன்பால் விடுத்தாள் - உன்னிடத்திற்கு அனுப்பினாள், பொன் ஆர் சபை-பொற்சபையையுடைய, அரா - ஹரனே, சிற்சொரூபா - ஞானசொரூபனே, என்று - என்று, ஈச்சரை - சிவபெருமானை, தன் கையால் தொழும்-தன்கையினால் அஞ்சலிக்கின்ற, துங்கன் - மேலோனாகிய, கை - கையினால், வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, அபைய ராசி - அபயத்தை, அருள்-கிருபைசெய்த, வல்லவா - வல்லவனே, புகழ் ஆகரா - கீர்த்திக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ளவனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே-, எ - று.

செவிலிகூறல்.

15. சங்கதாதரளங்கால்கமுகதாதன் கழுத்தினையென்றாட்குன்றுரின்று, துங்கதாதரத்தாமதஞ்செய்யிலத்தோகைதேகத்தைமாரன்வருத்துவான், அங்கதாதரநீதூதுசெல்லென்றவாரியாரணாவீர்யப்ரதாபனே, வெங்கதாதர வீமாசுபதரா வெங்கடேசுர வெட்டமபூபனே.

இ - ள். தன்கழுத்து - தன்கழுத்துக்கு, இணை - சமானம், சங்கதா- சங்கா, தரளம் கால் - முத்துக்களை யீனுகின்ற, கழுகதா - கமுகா, என்று ட்கு - என்று சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு, உன் தார் - உன்மாலையை, இன்று- இப்பொழுது, துங்க - உயர்ந்தோனே. தா - கொடு, தர - கொடுத்தற்கு, தாமதம் செய்யில் - தாமதம் செய்தால், அத்தோகை-அந்தப்பெண்ணின், தேகத்தை - சரீரத்தை, மாரன் - மன்மதன், வருத்துவான்-உபத்திரவஞ் செய்வான், அங்கு - அவ்விடத்து, அது ஆதரம் - அது அவளுக்கு உன்மீ துள்ள விருப்பம், நீ தூது செல் என்ற - நீ தூது போவென்ற பாண்டவர் சொன்ன, ஆரியா - ஆரியனே, ரணவீரிய பிரதாபனே - ரணகளத்தில் வீரத்தன்மையைச் செலுத்துகின்ற பராக்கிரமத்தை யுடையவனே, வெம்- கொடிய, கதாதா - கதையைத் தரித்தவனாகிய, வீம-வீமனே, ஜெயதரா- ஜெயங்கொண்டவனே, வெங்கடேசர எட்டம - வெங்கடேசர எட்டமன் என்கிற பூபனே - பூபாலகனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

16. பூவலாரைமுதலான கற்பகங்கள்புரிந்துகட்டைவசித்திருந்தா லுமென, ஆவலாரையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பிரம்மாதிகளானலுந் தானென்ன, மாவலாரைமலரதினலெய்யின்மங்கையுள்ளமயங்காதிரு க்குமா, மேவலாரையடக்கிச்செயம்பெற்றவிசயனேவெங்கடேச ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பூ - உலகத்தில், வல்லாரை முதலான கற்பகங்கள் - வல்லா ரை முதலான கற்பகங்களை, புரிந்து - விரும்பியுண்டு, கட்டை - நிஷ்டை யில், வசித்திருந்தாலும் - வீற்றிருந்தாலும், என் - என்னபயன், ஆவல் - ஆசையானது, ஆரையும் - எவரையும், விட்டுவிடாது - விட்டு நீங்காது, அந்த அரிபிர்மாதிகள் ஆனலும் தான் என்ன - அந்த விஷ்ணு பிரமன் முத லியோரா யிருந்தாலுமென்ன, மாவல்லாரை - மிகவும் வல்லவராகிய சிவ பெருமானை, மலரதினல் - புஷ்பத்தினல், எய்யின் - மன்மதன் எய்து மயங்கச் செய்வனல், மங்கை உள்ளம் - இந்தப் பெண்ணின் மனம், மயங்காது இருக்குமா - மதிக்கமடையாம லிருக்குமா, மேவலாரை அடக்கி- பகைவரை யடக்கி, ஜயம்பெற்ற - ஜயமடைந்த, விசயனே - வெற்றியா ளனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

17. அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலகனந்தசோகமேவவடாவிடுகுழு, தஞ்சக்கஞ்சன மெல்லாங்கரைத்திருதனத்தைநீலத்தடவரையாக்க மன், மிஞ்சக்கஞ்கனந்தாழுக்குதுக்குமெய்ம்மின்னைவேவிவிரகந்த ணித்திடாய், வஞ்சக்கஞ்சனகத்தைத் துணித்தவாவாசவா வெங்க டேசரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அஞ்ச - பயப்படும்படி, கஞ்சநங்கை - பூமகளாகிய லக்ஷ்மிக்கு, பாலகன் - புதல்வனாகிய மன்மதன், அந்தசோகம்மேவ - அந்த விரகதுக்கம் உண்டாம்படி, அடரவிடு - நெருங்க விடுகின்ற, குமுதம் - குமுதமலரானது, சக்கு - கண்ணிலுள்ள, அஞ்சநம் எல்லாங்கரைத்து-அஞ்சனமுழுதையுங் கரையப்பண்ணி, இருதனத்தை - இரண்டு ஸ்தனங்களையும், தடம் பெரிய, நீலவரை ஆக்க - நீலமலைகளாகச் செய்ய, மால்மிஞ்ச - ஆசைஅதிகரிக்க, கஞ்சனம் தாழ-கண்ணாடியும் (ஒளிக்குத்தோற்று) வணங்கும்படி, குலுக்கும் - குலுக்குகின்ற, மெய் - சரீரத்தை யுடைய, மின்னை-மின்போல் வாளாகிய என்பெண்ணை, மேவி-தழுவி, விரகம்-அவளது விரகத்தை, தணித்திடாய் - தணியச் செய்வாய், வஞ்சம் - வஞ்சனையை யுடைய, கஞ்சன் - கம்ஸனது, அகத்தை - மார்பை, துனித்தவா - பிளந்தவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

குமுதம். இவ்விடத்துக் குவளைமலரைக் குறித்தது.

தாயிரங்கல்.

18. கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேமினாள், அந்தரப்புயலின் பேர்மிகுத்தனளணையின்மீதணைவர்யணைவாய்பர, தந்தரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்தத் தென்றாடுஞ்சரணம்புயாதிட, மந்தரப்புயபார செயதரவாசவா வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். கந்தர் - ஜகத்காரணர், அப்பு உயரும் சடையார் - கங்கையையணிந்த உயர்வாகிய சடையை யுடையவர், (அந்தச் சிவபெருமானுர்க்கு) பகை - பகைவனாகிய, காமன்வந்து - மன்மதன்வந்து, கணை ஏவ - புஷ்பபாணங்களைப் பிரயோகிக்க, மின்னாள் - மின்கொடி போல்பவளாகிய என்பெண், அந்தரம் - ஆகாயத்திலுள்ள, புயலின் பேர்மிகுத்தனள் - மேகத்தின் பேர் மிஞ்சினாள், (ஆதலால்) அணையின்மீது - சயநத்தின்மீது வந்து, அணைவாம் அணைவாய் - தழுவுவாய் தழுவுவாய், பரதம் - பரதசாஸ்திரப்படி, தரம் - மேலான, புயங்கம் பணம்மீது - பாம்பின் படத்தின்மீது, தெய்தத்து என்று ஆடும் - தேய்தத்து என்று நடித்த, சரண அம்புயா - பாத தாமரையை யுடையவனே, திடம் - உறுதியாகிய மந்தரம் - மந்தரமலை போன்ற, புயபார - புயபாரத்தை யுடையவனே, ஜெயதர - வெற்றியைத் தரித்தவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

புயலின் பேர் - மால், இதுமயக்கத்தைக் குறித்தது.

தாயிரங்கல்.

19. அந்தராசலவன்பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்கவவர்க்கிசைந் தெய்துமின், பந்தராசலனேபயந்தாள்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலரெ ன்சொல்லாருல, கந்தராசலவாவூரின்வால்மறைக்கவுலைமூடியுண்டா கொண்டகாதல்தீர், மந்தராசலவாகாசயதராவாசவா வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அந்தர் - மூடராகிய, பகை - பகைவர், ஆ - ஐயோ, சலம் - நீரில் புரள்கின்ற, பன்றிபோல் - பன்றியைப்போல, ஆர்ப்பரிக்க - ஆரவா ரஞ்செய்ய, அவர்க்கு இசைந்து - அவர்களுக்கிணங்கி, எய்தும் - அடைதற் குரிய, இன்பம்தரா - சுகத்தைக் கொடுக்காத, சலனே-கோவத்தை யுடை யவனே, பயந்தாள் - பெற்றதாயானவள், வெறுப்பாய் உரைக்கின்-வெறு த்துப்பேசினுல், பிறர் என்சொல்லார் - அயலார் என்னசொல்ல மாட்டார் கள், உலகம்-உலகமானது, தராசு அல்லவா-நிறைகோல் அல்லவா, ஊரின் வாய் மறைக்க - ஊர்வாயைமூட, உலைமூடிஉண்டா - உலைமூடி உளதா, கொண்ட - இவள் அடைந்திருக்கிற, காதல் - மோஹத்தை, தீர் - நீக்கு, மந்தர அசலம் - மந்தரமலைபோன்ற, வாகா - புயங்களையுடையவனே, சய தரா-வெற்றியைத் தரித்தவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

நீயே இவளைப்பராமுகஞ் செய்தால் ஆதரிப்பவர்வேறு யாவரென்பது கருத்து.

தலைவியிரங்கல்.

20. முனசநங்கைமுகன்கண்ணிருந்துறமுற்றும்வெந்தவன்வந்தி கல்செய்யவே, தினசநங்கைக்குதுகஞ்சிதட்டுது சேலைசோர்ந்திரு காலையும்பின்னவே, இனசநங்கையதுகொட்டிக்கொட்டிவந்தேச வேமயன்மீசுரமாகுது, வனசநங்கை மருவும்புயசலா வாசவா வெங் கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். முன் - முற்காலத்தில், அசன் - ஆட்டுவாகநத்தை யுடைய வனுகிய அக்கினிதேவன், அங்கு - அவ்விடத்தில், ஐ முகன் - ஐந்துமுகங் களை யுடைய சிவபெருமானது, கண் இருந்து - கண்ணிலிருந்து, உற-வெ ளிப்பட, முற்றும் வெந்தவன் - சரீரமுழுதும் வெந்தவனுகிய மன்மதன், வந்து இகல்செய்ய - வந்துபோர்செய்ய, தின் - தின்னுகின்ற, அசநம்- உணவும், கைக்குது - கசக்குகின்றது, கஞ்சிதட்டுது - கஞ்சியும் தடைபடு கின்றது, சேலைசோர்ந்து - ஆடைநழுவி, இருகாலையும் பின்ன - இரண்டு கால்களையும் பின்னிக்கொள்ளவும், இனசநம் - கூட்டமாகிய ஜநங்கள், கையது கொட்டிகொட்டி - கைகளைப் பலதரமும் கொட்டிக்கொண்டு, வந்துஏச - வந்துவையவும், மயல் - காமமயக்கம், மீசுரம் ஆகுது - அதிக

மாகின்றது, வனசம்நங்கை - தாமரையில் வாழ்கின்ற விஜயலக்ஷ்மி, மருவும் - பொருந்திய, புயம்அசலா - புயமலைகளை யுடையவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

21. படங்குமாதங்கரேக்காற்சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சமீபந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்னுமிது சமயங்கட்டித்தழுவாவிடிலவா, அடங்குமாதங்கள்சித்தமென்பாக்கியமணையவேண்டுமுன்னாண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தாதமவாதுங்கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். படங்கு - மேற்கட்டி, மா - பெருமையுள்ள, தங்கரேக்கால் சமைத்திட்ட - தங்கத்தகட்டால் அமைத்தது, பாரம் - பளுவாகிய, கொங்கைக்குறியும் - தனக்குறியும், சமீபம்தான் - சமீபமே, சடங்கு - சோபனச்சடங்கும், மாதம்கழிக்கு முன்ஆம் - ஒருமாதங்கழிக்கு முன்னே ஆகிவிடும், இதுசமயம் - இந்தச்சமயத்தில், கட்டிதழுவாவிடில்-கட்டியணையாவிட்டால், அவா அடங்குமா - ஆசை யடங்குமா, தங்கள் சித்தம் என்பாக்கியம்-தமது சித்தம் என்பாக்கியம், அணையவேண்டும் - தழுவவேண்டும், முன்நாள் - முற்காலத்தில், மூலம்என்ன தொடங்கும்-ஆதிமூலமேயென்று அழைக்கத்தொடங்கின, மாதங்கம் முன்வந்த - யானைக்கெதிரே பிரத்தியக்ஷமாய்வந்த, மாதவா - மாதவனே, துங்கனே - பரிசுத்தனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று,

செவிலிகூறல்.

22. வாசக்காந்தண்மலர்க்கையினாலன்னைவாரிவாரிப்பன்னீரொடுசந்தனம், பூசக்காந்தல்பொறுமலயர்ந்துவாய்புலம்பத்தாமமும்வெம்பமின்னார்களும், ஏசக்காந்தமுரைக்கிலென்செய்குவாளெய்துவாய்குறமாதுதெய்வானைக்கோர், நேசக்காந்தரருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். வாசம் - மணமுள்ள, காந்தள்மலர் - காந்தள்மலரை நிகர்த்த, கையினால் - கையால், அன்னை - தாயானவள், பன்னீரொடு - பனிநீரோடுகூடிய, சந்தநம் - சந்தநத்தை, வாரிவாரி - அள்ளிஅள்ளி, பூச - பூசுதலால், ககந்தல் - உடல் வெதும்புதலை, பொறுமல் - பொறுக்காமல், அயர்ந்து - சோர்ந்து, வாய்புலம்ப - வாய்புலம்பவும், தாமமும் வெம்ப - மாலையும் கருகவும், மின்னார்களுமே - மாதர்களுமோ, சக்காந்தம் உரைக்கில் - பரிகாச வார்த்தைகளைச் சொன்னால், என்செய்குவாள் - யாதுசெய்வாள், குறமாது - வள்ளிநாயகிக்கும், தெய்வானைக்கு - தெய்வயானைக்கும், ஓர்நேசம் - ஒப்பற்ற நேசத்தையுடைய, காந்தர் - நாயகராகிய முருகக்

கடவுளுடைய, அருள்பெற்று - திருவருளைப்பெற்று, வாழ் - வாழ்கின்ற, மனுநீதனே - மனுநீதியை யுடையவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

23. வந்துவாரவையநடத்திச் சிலைவளைத்துச்சித்தசன்மாங்கணை யேவப்பு, குந்துவாரவளவும்பிதிர்ந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனே, கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னியென்செய்குவாள்காண்கவியினல், சிந்துவாரமதிலணைகண்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். வந்து - தென்றற்காற்றாகிய, வார - பெருமையையுடைய, வையம்நடத்தி - தேரைநடத்தி, சிலைவளைத்து - கரும்பு வில்லைவளைத்து, சித்தசன் - மன்மதன், மாங்கணை - மாமலர்ப்பாணத்தை, ஏவ - பிரயோகிக்க, புகுந்து - (அவை)வந்து, வார் அவ்வளவும் பிதிர்ந்திட-கச்சுமுழுதும் பொடியாயுதிர, குடைந்து - தோண்டி, கொங்கை குடத்தையும் - தனங்களாகிய குடங்களையும், அநேகம்துவாரமது ஆக்கிவிட்டால் - அநேகம் தொளைகள் செய்துவிட்டால், இந்தக்கன்னி - இந்தப்பெண்ணானவள், என் செய்குவாள் - யாதுசெய்வாள், கவியினல்-வாநரங்களைக் கொண்டு, சிந்துவாரமதில் - கடற்கரையிலிருந்து, அணைகண்டவா - அணைகட்டினவனே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

24. அரிசிராவணத்தா லடைத்துந் தொனியமருதில்லையதைமுனியுண்ணவும், கரிசிராவகலப்பகலோன்வருங்காலமானதெக்காலமென்றுடரும், பரிசிராமுழுலோபகுடாரிநீபாரவில்வளைத்துக்கரதூஷண, திரிசிராவிழவோர்பாணந்தொட்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அரி - கடலாகிய, அதை - அதனை, முனிஉண்ணவும் - அகத்தியமுனிவன் ஆசமநம்பண்ணவும், சிராவணத்தால் அடைத்தும் - கற்களால் அடைத்தும், தொனி அமருதில்லை - ஓசையடங்கவில்லை, கரிசு - துன்பத்தைச் செய்கிற, இரா அகல - இரவானது நீங்கும்படி, பகலோன்-சூரியன், வரும்காலம் ஆனது - வருகிறகாலமானது, எக்காலம் என்றுள் - எந்தக்காலமென்றுள், தரும்பரிசு இரா - கொடுக்குந் தன்மையில்லாத, முழுலோபர் - முழுலோபிகளுக்கு, குடாரிநீ-கோடாரிநீ, பாரவில்வளைத்து-பெரியவில்லை வளைத்து, கரதூஷணதிரிசிரா - கரதூஷண திரிசிரசுக்கள், விழ-மடிந்து விழும்படி, ஓர்பாணம் தொட்டவா - ஒப்பற்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்தவனே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

25. தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத் தோகைமெய்யைத்துளைத்தூடுருவவே, கடுக்கவத்திரள்மேல்விழுமீயெனக்கலங்குவாட்குன்னலங்கலின்றீகுவாய்,இடுக்கவத்திரங்காவென்றழைக்கவந்திடங்கரைத்திகிரிக்கிரையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கருளுத்தமாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். வேள் - மன்மதனுனவன், அத்திரம்தொடுக்க-பாணத்தைப் பிரயோகிக்க, அதுதான் - அந்தபாணந்தான், இந்த தோகை மெய்யை - இந்தப்பெண்ணினது சரீரத்தை, துளைத்து - தொளைத்து, ஊடுஉருவ - உள்ளே யுருவிப்போக, கடு - கடுமையாகிய, கவத்திரள்மேல் விழும் - கபத்திரள்மீது விழுகின்ற, ஈ என - ஈயைப்போல, கலங்குவாட்கு - கலங்குமவளுக்கு, உன் அலங்கல் - உன் மாலையை, இன்றுஈகுவாய் - இன்று தருவாயாக, இடுக்கவத்திரம் - சிறுமுகத்தை யுடையயானை, கா என்று அழைக்க - காக்கவேண்டு மென்றழைக்க, வந்து - அதற்கெதிரே வந்து, இடங்கரை - (அதைக்கவ்விப்பற்றின) முதலையை, திகிரிக்கு - சக்ராயுதத்துக்கு, இரையிட்டவா - உணவாக்கினவனே, உடுக்க - உடுத்துக்கொள்ள, வத்திரம் இல்லாதவர்க்கு - ஆடையில்லாதவர்களுக்கு, அருள் - அருள் செய்த, உத்தமா - உத்தமனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தலைவியிரங்கல்.

26. சீதமாரம்பனங்கன்றொட்டான்றனத்தினைத்துளைத்துத்தடாரிக்குதந்தம்பு, சூதமாரம்பம்ராமராமாவென சொல்லுவேன்சந்துசொல்லவிம்மாதர்க்குள், நீதமாரம்பலாதிசெய்வாரென்றன்னேமக்காமந்தணிமூலமென்னவே, போதமாரம்பஞ்செய்ய முன்வந்தவாபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். சீதம்ஆர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அம்பு - புஷ்பபாணங்களை, அநங்கன் தொட்டான் - மன்மதன் ஏவினுன், அந்த அம்பு - அந்த பாணம், தனத்தினை தொளைத்து - தனத்தைத்துளைத்து, தடாரிக்குது-உருவிப்போகின்றது, சூதமா - இதுமாமலர்ப் பாணமா, ரம்பம் - வாளேயாம், ராமராமா - ராமராமா, என்னசொல்லுவேன் - யாதுசொல்வேன், சந்து சொல்ல - தூதுசொல்ல, இ மாதர்க்குள் - இந்தப் பெண்களுக்குள்ளே, நீதம் ஆர் - நீதமாக ஏற்படுத்துதற் குரியவர்யாவர், அம்பல் ஆதிசெய்வார் - அலர்தூற்றுதல் முதலானவற்றைச் செய்வார்கள், என்றன் - என்னுடைய, நேமக்காமம் - நியமமாகிய காமத்தை, தனி - தனிவிப்பாயாக, மூலம் என்ன - ஆதிமூலமேயென்று, போதம் - யானையானது, ஆரம்பம்செய்ய - தொடங்க, முன் வந்தவா - முற்காலத்தில் அதற்கெதிராக வந்தவனே, போசனே - போஜனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

27. பூசுகந்தந்தனத்திற்பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பி யிப்பூவைத ன்மாலுக்கே,நீசுகந்தந்தடங்கலின் றித்தரநேமஞ்செய்திவள்காமந்த ணித்திடாய், தேசுகந்தந்தராவணன்சேய்தலைசிக்கெனக்கொண்டுவா வென்றிலக்குவற், காசுகந்தந்தராமாபெரும்புகழாகராவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ-ள். தனத்தில்-தனங்களில், பூசு-பூசப்பட்ட, கந்தம்-சந்தநமானது, பொருக்கெழுந்து-பொருக்குகளாயெழும்பி, பொரிந்தது-பொரிந்து போயிற்று, இப்பூவை தன்மாலுக்கு-இந்தப்பெண்ணின் ஆசைக்கு, நீ சுகம்தந்து-நீ யின்பத்தைக் கொடுத்தும், அடங்கல் இன்று - அடங்குதலில்லை, இத்தரம் - இந்தத்தடவை, நேமம்செய்து - நியமம்பண்ணி, இவள் காமம்-இவளுடைய காமத்தை, தணித்திடாய் - தணியப் பண்ணுவாயாக, தேசு உகந்து - புகழைவிரும்பி, அந்தராவணன் சேய் - அந்தராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தினுடைய, தலை - தலையை, சிக்கென - விரைவாக, கொண்டுவா என்று-கொண்டுவரக் கடவையென்று, இலக்குவற்கு - லக்ஷ்மணனுக்கு, ஆசுகம்தந்த-பாணத்தைக் கொடுத்த, ராமா - ஸ்ரீராமனே, பெரும்புகழ் - பெருங்கீர்த்திக்கு, ஆகரா - பிறப்பிடமா யிருப்பவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

28. பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புடைத்தெழும்பூண் முலைக்கன்னி மீதேசமர்செய்யத்,துருப்புக்குஞ்சரியேறிமெய்யெங்கணுந்துளைக்க மாரன்வளைக்கவவன்செங்கைக், கருப்புஞ்சரிசாமநிழற்றுந்திங்க ட்குடைக்குங்கலங்குவளோமன, விருப்புக்குஞ்சரிகாந்தற்குவைத் தவாவீரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பொருப்புக்கும் சரியாக - மலைக்கும் சமாநமாக, புடைத்து எழும் - புடைகொண் டெழாநின்ற, பூண்முலை - ஆபரணமணிந்த தனங்களையுடைய, கன்னிமீது - என்பெண்ணின்மீது, சமர்செய்ய - போர்செய்தற்கு, துருப்பு-தனது ராணுவத்துடனே, குஞ்சி அரிஏறி-தென்றற் காற்றாகிய தேரிலேறி, மெய்எங்கணும் - சரீரமுழுதும், துளைக்க - பாணங்கள் தொளைக்கும்படி, மாரன்வளைக்க - மன்மதன் வளைக்க, அவன்செங்கை - அவனதுசெவந்த கையிலுள்ள, கருப்புக்கும் - கரும்புவில்லுக்கும், சரிசாமம் - எல்லாச் சாமங்களிலும், நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கிற, திங்கள்குடைக்கும் - சந்திரனாகிய குடைக்கும், கலங்குவளோ - மனங் கலங்குவாளோ, மனவிருப்பு - உள்ளன்பை, குஞ்சரி காந்தற்கு வைத்தவா - தெய்வயானையின் கணவனாகிய முருகக் கடவுளிடத்தில் வைத்தவனே, வீரனே - வீரமுடையவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூற்று.

29. அடிதங்கச்சியிவ்ளென்னமோதெரியாதுசிந்தையயருகிருளிந்தா, பிடிதங்கச்சிவிகையிலிருந்துநம்பிள்ளைதான்கிளிப்பிள்ளையல்லோமயல், கொடிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவரக்கூறென்ருளிகல்கொண்டோரமர்கண்டு,துடிதங்கச்சிமையப்புயங்கொட்டுமுத்துங்கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அடிதங்கச்சி - அடீதங்காய், இவள் என்னமோ தெரியாது - இவள் என்ன காரணத்தாலோ தெரியமாட்டாது, சிந்தை அயருகிருள் - மனஞ்சோருகின்ருள், இந்தாபிடி - இதோபிடி, தங்கச் சிவிகையில் இருந்த-தங்கப்பல்லக்கில் இருந்த, நம்பிள்ளைதான்-நமது குழந்தைதான், கிளிப்பிள்ளை அல்லோ-கிளிப்பிள்ளையல்லவா, மயல்கொடிது-காமமயக்கம் கொடியது, அங்கு-அந்தத் தேயத்திலுள்ள அச்சிப்பரிபோல் சென்று - அச்சிமட்டம்போலப்போய், வர-அவர் வரும்படி, கூறு என்ருள் - சொல்லென்ருள், இகல்கொண்டோர் - பகைகொண்டவருடைய, அமர்கண்டு - (யுத்தத்தைப் பார்த்து, துடி - துடிக்கிற, தங்கச்சிமையம் - தங்கமலைபோன்ற, புயம் - தோளை, கொட்டும் - தட்டுகிற, உத்தங்கனே - உயர்ந்தவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று,

அச்சி - ஓரூர். இவ்வூர்க்குதிரைகள் வேகத்திற் சிறந்தனவென்பது பிரசித்தி.

தலைவிகூறல்.

30. அரகதத்தை மதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பரத்தையடித்தார்ப்பரித்துமே, துரகத்தைநடத்தியம்பாலுமென்றுவதனத்தைத்துளைத்துவிட்டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மலர்மெத்தைமீதினில்வைத்தணிவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அர - அரனே, கதத்தை - கோவத்தை, மதன் - மன்மதனவன், சிந்தைதன்னில் வைத்து - மனத்தில்வைத்து, அம்பரத்தை அடித்து - கடலாகிய பேரிகையைக் கொட்டி, ஆர்ப்பரித்து - ஆரவாரித்து, துரகத்தை நடத்தி - தனக்கு குதிரையாகிய கிளியைநடத்தி, அம்பாலும்-பாணங்களாலும், என்-என்னுடைய, துவதனத்தை - இரண்டு ஸ்தநங்களையும், துளைத்துவிட்டான் - தொளைத்து விட்டான், கொண்ட-நான் கொண்ட, விரகம் - விரகத்தாலுண்டாகிய தத்தை - விபத்தை, எவர் தணிப்பார் - யார்தணிவிப்பவர், மலர்மெத்தை மீதினில்வைத்து - புஷ்பசயநத்தில் மேலிருத்தி, அணைவாய் - தழுவுவாய், மணிமரகதத்தை அணியும் - மரகதமணியை யணிகின்ற, புயம் அசலா - புயமலையை யுடையவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

31. அனங்கனம்பனந்தந்தொடமெய்பசந்தசந்துவாடுவதல்லாலி டைக்கிரு,தனங்கனம்பனந்தாரானிருக்குநற்றலத்தின்பேர்க்கொடி தாங்காதுபெற்றதாய், மனங்கனம் பனம்பின்போமிகுத்தந்தமாதர் சொல்லும்வசைக்கிலக்காகிய,மினங்கனம்பனஞ்சேர்சூதமாயினுள் வெங்கடேசுரவெட்டநரேந்த்ரனே.

இ - ள். அனங்கன் - மன்மதன், அம்புஅனந்தம் - பாணங்கள் அனே கங்களை, தொட - பிரயோகிக்க, மெய்பசந்து - சரீரம்பசலை நிறமடைந்து, அசந்து - அயர்ந்து, வாடுவதல்லால் - வாடுவதல்லாமல், இடைக்கு-இடை க்கு, இருதனம் - இரண்டு ஸ்தனங்களும், கனம் - பளுவாயிரா நின்றன, பனந்தாரான் - பனைமாலையை யுடையவனாகிய சேரன், இருக்கும் - வசி க்கின்ற, நல் - அழகான, தலத்தின் பேர்க்கொடி - இடத்தின்பேரைக் கொண்டகொடி, தாங்காது - தாங்கமாட்டாது, பெற்றதாய்மனம்-பெற்ற தாயின் நெஞ்சம், கல் - கல்லா யிருக்கின்றது, நம்பு - நம்புவாயாக, அன் னம் - அன்னப்பறவைகள், மிகுத்து - மிகுதியாய், பின்போம் - பின்றொ டர்ந்து செல்லுகின்ற, அந்தம் - அழகுவாய்ந்த, மாதர் - பெண்கள், சொல் லும் - சொல்லா நின்ற, வசைக்கு - நிந்தைக்கு, இலக்குஆகிய - லட்சியமா கிய, மின் - என்பெண்ணனவள், அங்கனம் - அவ்விடத்தில், பன்னம் சேர் - இலைகளடர்ந்த, சூதம் ஆயினள் - மாமர மாயினள், வேங்கடேசுர எட்ட நரேந்திரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

32. மாதவாவினமட்டலர்நீள் புயமாலைமாலையகற்றுவதாசடை, யாதவாவினஞ்சொல்லுந்துராகதவன்னைவாயை யடக்குவதார்மலர் ச், சீதவாவினந்தங்கந்தரமெனுஞ் செல்விக்கோர்மொழிசொல்லிய ணைந்திடாய், போதவாவினங்காத்தருண்மாதவாபோசனேவெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மாது - இப்பெண்ணினது, அவா - ஆசையானது, இன்ன - இத்தன்மையானது, மட்டு அலர் - தேனோடு மலர்கின்ற, நின் - உனது, புயமாலை - தோளிலணிந்த மாலையானது, மாலை அகற்றுவது - இவளது காம மயக்கத்தை நீக்குவதாகும், ஆசு அடையாதவா - குற்றஞ் சேராதவ னே, இன்னம் - இன்னமும், துராகதம் சொல்லும் - வசவுகளைச் சொல்லு கின்ற, அன்னை வாயை - தயின் வாயை, அடக்குவது - அடங்கப்பண் ணுவது, ஆர் - யார், மலர் - மலர்களையுடைய, சீதம் - குளிர்ச்சிபொருந் தீய, வாவி - தடாகத்திலுள்ள, நந்து - சங்கமே, அம் கந்தரம் - அழகிய கழுத்தாம், எனும் - என்று சொல்லுதற்குரிய, செல்விக்கு - என்பெண்ணு க்கு, ஓர் மொழிசொல்லி - ஒரு உறுதிவார்த்தைசொல்லி, அணைந்திடாய்-

தழுவுவாயாக, போத - மிகுதியாக, ஆ இனம் - பசுக்கூட்டத்தை, காத்தருள் - காத்துரக்ஷித்த, மாதவா - மாதவனே, போஜனே - போஜராஜனே, வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

33. இருதனங்கனிக்குச்சிலைபோற்புடைத்தெழுந்துவிம்மியிறுமாந்திடக்கயல், விருதனங்கனிக்குச்சிலைவாங்கிமாவிசைகொண்டூடுருவிப்பாயவாளியாற், பொருதனங்கனிவர்க்கமுண்ணுமல்மால்பூண்டிருக்கச்செய்தான்றமிழ்வாணர்க்கு வருதனங்கனிவாய்த்தருமன்னவா வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். இருதனம்-இரண்டு ஸ்தனங்களும், கன்னிக்கு-என்பெண்ணுக்கு, சிலை போல் - மலைபோல, புடைத்து எழுந்து - புடைகொண்டெழுந்து, விம்மி - பருத்து, இறுமாந்திட-செருக்க, கயல் விருது-சேற்கொடியாகிய விருதையுடைய, அனங்கன் - மன்மதன், இக்கு சிலை - கரும்பு வில்லை, வாங்கி - வளைத்து, மாவிசைகொண்டு - மிகுதியாகவேகங்கொண்டு ஊடு உருவிப்பாய - உள்ளே உருவிப்பாயும்படி, வாளியால் - புஷ்பபாணத்தால், பொருது - போர்செய்து, அன்னம் - அன்னத்தையும், கனிவர்க்கம் - பழவர்க்கங்களையும், உண்ணுமல் - உண்ணவொட்டாமல், மால் பூண்டிருக்க - காமமயக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும்படி, செய்தான் - பண்ணினன், தமிழ் வாணர்க்கு - தமிழ்ப்புலவருக்கு, வரு - விர்த்தியடைவதற்குரிய, தனம் - செல்வத்தை, களிவாய்-மனவிரக்கத்தோடு, தரும்-கொடுக்கின்ற, மன்னவா - வேந்தனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

34. என்னிலங்குச்சலராசராசருக்கேற்றதாமவரிங்கேவரநீபோய், முன்னிலங்குநங்காரியம்யாவதுமொழியென்றாள்பைங்கிளிதான் மருவுவாய், நன்னிலங்குவலயத்திலீதெனநாட்டுந்தென்கருக்கோட்டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்குமணிமார்பனே திடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பைங்கிளிதான் - பச்சைக்கிள்ளைபோன்ற என் பெண்தான், என் இல்லம் - என்வீடு, குச்சு அல்ல - குச்சுவீடல்ல, ராசராசருக்கு - அரசர்க்கரசருக்கு, ஏற்றது ஆம் - தகுதியானதாகும், அவர் - அத்தலைவர், இங்கே வர - இங்கேவரும்படி, நீ போய் - நீ சென்று, முன் - அவர்க்கெதிரில், நில் - நிற்பாய், அங்கு - அவ்விடத்து, நம் காரியம் யாவதும்-நம் காரியம் முழுவதும், மொழி - சொல்லு, என்றாள் - என்று சொல்லினள், மருவுவாய் - (ஆதலால்) நீவந்து அவளைத் தழுவுவாயாக, குவலயத்தில் -

பூமியில், நல் நிலம்-நல்ல நிலம், ஈது என-இதுவென்று, நாட்டும்-நிலைநிறுத்துதற்குரிய, தென் கருக்கோட்டைக்கு - தெற்கிலுள்ள கருக்கோட்டையென்னுமூருக்கு, அதிபனே - வேந்தனே, பொன் இலங்கும் - திருமகள் விளங்குகின்ற, மணி மார்பனே - கௌஸ்துப மணியணிந்த மார்பையுடையவனே, திடபோஜனே - திடமான போஜராஜனே, வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, எ - று.

குச்சு - இலைகளால் வேய்ந்த சிறுகுடில்.

தலைவிகூறல்.

35. அரகராசலங்கொண்டபுண்போன்முலையானைவிம்மவதிற்றென்றறுவவே, உரகராசலவன்குளிராதனலுகுக்கிறனந்தமாரற்கிம்மாதருந், தரகராசலராசியதாமயறுனெனைப்புணர்வாய்மூலமென்றதோத், திரகராசலங்காத்தசக்ரேசுவராசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அரகரா - அரகரா, சலம்கொண்ட புண்போல் - நீர்கோத்த புண்ணைப்போல, முலையானை - ஸ்தனங்களாகிய யானைகள், விம்ம - பருக்க, அதில் - அதினிடத்து, தென்றல் தாவ - தென்றற்காற்று வீச, உரகர் - ராகுகேதுக்களென்னும் சர்ப்பங்களின், ஆசு - பயத்தையுடைய, அலவன் - சந்திரன், குளிராது - குளிர்ந்திராமல், அனல் உகுக்கிறன் - நெருப்பைச் சிந்துகிறன், அந்தமாரற்கு - அந்த மன்மதனுக்கு, இம்மாதரும் - இந்தப்பெண்களும், தரகரா - தரகரோ, மயல் தான் - காமமயக்கந்தான், சலராசியதா - கடலா, என்னைப் புணர்வாய் - என்னைத்தழுவுவாயாக, மூலம் என்ற - ஆதிமூலமேயென்றழைத்த, தோத்திர - துதியையுடைய, கராசலம் - கைம்மலையை (யானையை), காத்த - காத்தருளின, சக்ரேசுவரா - சக்கராயுதத்தையுடைய மாலே, சீதரா - ஸ்ரீதரனே, வெங்கடேசுர எட்டேந்த்ரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

36. கஞ்சரஞ்சப்பெடைபோலுமென்னடைகமலத்தாளிருங்கண்ணிணையானது, பஞ்சுரஞ்சர்க்கரைவட்டுரைமுலைப்பருபகத்திலறுபதத்தான்றெட்டான், வெஞ்சரஞ்சப்பிரமஞ்சகோளகைமீதிருந்திந்தமின்னுளேமேவுவாய், வஞ்சரஞ்சப்பொருஞ்செயதோர்த்தண்டாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மெல் நடை - மிருதுவாகிய நடையானது, கஞ்சர் - பிரமதேவரது, அஞ்சப் பெடைபோலும் - அன்னப்பெடையை நிகர்த்திருக்கின்றது, கமலம் தாள் - தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள், பஞ்சு - செம்பஞ்சுபோன்றது, இரு கண் இணை - அவனது பெரிதாகிய இரண்டு கண்கள்,

அரம் - அரத்தை நிகர்க்கின்றன, உரை - சொல்லானது, சர்க்கரை - சர்க்கரையையும், அட்டு - வெல்லப்பாகையும் நிகர்க்கின்றது, (இப்படிப்பட்ட இவளுடைய) முலைப்பருபதத்தில் - மலைபோன்ற ஸ்தனங்களின்மீது, அறுபதத்தான் - வண்டுநாணையுடைய மன்மதன், வெம்சரம் - கொடிதாகிய பாணங்களை, தொட்டான் - பிரயோகித்தான், (ஆதலால்) சப்ரமஞ்சகோளகைமீது இருந்து - சப்ரமஞ்சகோளகை மேலிருந்து, இந்தமின்னை - இந்தமின் கொடிபோல்வாளை, மேவுவாய் - தழுவுவாயாக, வஞ்சர் - வஞ்சகர், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, பொரும் - போர்செய்கின்ற, செயம் - வெற்றியையுடைய, தோர்த்தண்டா - புயங்களை யுடையவனே, வாசவா - வாசவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

சப்ரமஞ்சகோளகை - வட்டக்கட்டில்.

செவிலிகூறல்.

37. மாமனுக்குமகனாகவந்தகாமனுக்கும்பெற்றுவளர்த்தவட்குங் கலைச், சோமனுக்குமினத்தார்க்குமஞ்சிமெய்சோர்ந்துவாடினள்சேர்ந்தணைவாயினி, தாமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமுத்தேந்திர,பூமனுக்குஞ்சகோதரனேதிடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மா - திருமகளுக்கு, மன்னுக்கு - நாயகனாகிய விஷ்ணுவுக்கு, மகன் ஆகவந்த - புதல்வனாகத் தோன்றின, காமனுக்கும் - மன்மதனுக்கும், பெற்று வளர்த்தவட்கும் - பெற்றுவளர்த்த தாய்க்கும், கலைசோமனுக்கும் - கலைகளையுடைய சந்திரனுக்கும், இனத்தார்க்கும் - உறவினர்க்கும் அஞ்சி - பயந்து, மெய்சோர்ந்து வாடினள் - உடலயர்ந்து வாடினாள், (ஆதலால் இவளை) இனிசேர்ந்து அணைவாய் - இனிக்கூடித் தழுவுவாய், தாமனுக்கும் - தாமனென்பவனுக்கும், இனிய - இனிதாகிய, குமாரெட்ட தருமனுக்கும் - குமாரெட்ட தரும னென்பவனுக்கும், குமார முத்தேந்திரன் - குமார முத்தேந்திர னென்கிற, பூமனுக்கும் - பூபாலனுக்கும், சகோதரனே - சகோதரனே, திடபோசனே - திடத்தையுடைய போஜராஜசனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

38. என்னவாவிதுராசியமாநடையேலுமாமகள்காலொடுகொன்மிகப், பின்னவாவிதுராவனறாவவாபிரமனிப்படிச்செய்த னென்னார்கள்வாய், கொன்னவாவிதுராகதத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிற் கோதண்டம்வாங்கிய, மன்னவாவிதுராபுகழாகராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். என் அவா இது - என்ன ஆசை இது, ராசியம் ஆம்நடை - ரகசியமாகிய இந்தக்கள வொழுக்கமானது, ஏலுமா - பொருந்துமா, மகள் -

என்மகளுடைய, கால் ஒடுகோல் - காலுடன்கால், மிகபின்னவா - மிகுதியாகப் பின்னிக் கொள்ளவா, விது - சந்திரன், ரா - இராக் காலத்தில், அனல்தூவவா - நெருப்பைச் சிந்தவா, பிரமன் இப்படி செய்தான் - பிரமன் இப்படி பண்ணினன், ஒன்னார்கள் - பகைவருடைய, வாய் - வாய்கள், கொன்ன - குழறவும், ஆவி - அவர்களுயிரானது, துராகதம் - தீமையாகிய, தென்திசை - தென்றிசையில், குடிபுக - குடியேறவும், கையில் - கையினிடத்து, கோதண்டம் - கோதண்டமென்னும் வில்லை, வாங்கிய - வளைத்த, மன்னவா - வேந்தனே, விதுரா - விதுரனே, புகழ் ஆகரா-கீர்த்திக்குப் பிறப்பிடமா யிருப்பவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தென்றிசை - யமபுரம்.

தோழியிரங்கல்.

39. சொலங்கக்காகொண்டமோகத்தினல்வருஞ்சோபதாபந்தொலைக்கவென்றுட்குமே, விலங்கக்காமசரத்தாலும்பூந்தளிர்மெய்யிளைத்தனளல்லாமலொப்பிலா, நலங்கக்காரிசுகக்காரிமேவ விந்நாளுமே நல்லநாளடையார்மனம், மலங்கக்கால் கொண்டடர்பரிமேல்வரும் வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அக்கா - தமக்கையே, கொண்ட - நான்கொண்டிருக்கிற, மோகத்தினல், மிகுவிருப்பத்தினல், வரும் - உண்டாகின்ற, சோபதாபம்-சோபதாபத்தை, தொலைக்க - நீக்கும்பொருட்டு, அங்கு - அவ்விடத்துச் சென்று, சொல் - அவர்க்குச்சொல்லு, என்றுட்கு - என்று சொன்னவளுக்கு, வில்லங்கம் - துன்பத்தைச்செய்கிற, காமசரத்தாலும் - மன்மதபாணத்தாலும், பூதளிர் - அழகிய தளிர்போன்ற, மெய் - சரீரம், இளைத்தனள் - மெலிந்தாள், அல்லாமல் - அதுவுமல்லாமலும், ஒப்பு இல்லா - சமானமில்லலாத, நல் - அழகாகிய, அங்கக்காரி - அவயவங்களையுடையவள், சுகக்காரி - இன்பத்தைச்செய்பவள், மேவ - அவளைத்தழுவ, இந்நாளும் நல்லநாள் - இந்த நாளும் நல்லநாளாகும், அடையார் - பகைவருடைய, மனம் மலங்க - மனங்கலங்கும்படி, கால்கொண்டு அடர் - காலைக்கொண்டு கொல்லுகின்ற, பரிமேல்வரும் - குதிரைமேலேறிவருகிற, வாசவா - இந்திரனே, வேங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

40. சரந்தராதரங்கண்டாமதன்விடுத்தானென துகுழந்ை.ததனியேமால், பரந்தராதரளகச்சிறுக்கும்பொற்பார்பயோதரபாரத்தைத்தாங்கவே, உரந்தராதரவப்போற்றுவண்மருங்கொசியுமுள்றம்வசியாயணைந்திடாய், புரந்தராதரணிக்கதி[illegible]ா செயபூதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே,

இ - ள். மதன் - மன்மதனானவன், தராதரம் கண்டா - தராதரம் பார்த்தா, சரம் விடுத்தான் - பாணமேவினான், எனது குழந்தை - என் குழந்தையானவள், தனியே - தனியாகவே, மால்பரந்து - அசை அதிகரித்து, அரா - அரனே, தாளக்கச்சு - முத்துக்கச்சினால், இறுக்கும் - இறுக்கிக்கட்டுகிற, பொற்பு ஆர்-அழகுபொருந்திய, பயோதர பாரத்தை-ஸ்தன பாரத்தை, தாங்க - சுமக்க, உரம் தராது - பலந்தராது, அரவம்போல்-சர்ப்பம்போல், துவள் - துவளாநின்ற, மருங்கு - இடையானது, ஒசியும் - ஒடியும், (ஆதலால்) உள்ளம் வசியாய் - (இவளது) மனத்தை வசீகரிப்பாய், அணைந்திடாய் - தழுவுவாய், புரந்தரா - புரந்தரனே, தரணிக்கு அதிபா - பூமிக்கு அதிபனே, செயபூதரா - ஜயமலையை யுடையவனே, வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

முத்துக்கச்சு - முத்துவேலையமைந்த கச்சு.

செவிலிகூறல்.

41. பீலிக்குஞ்சரவங்களைக் கொத்திப்பிடித்துத்தாக்கீப்பெரும்பகையின்றிக்கா,வாலிக்குஞ்சரபஞ்சிங்கமீதுசென்றடிப்பபோல்வந்தடிக்குதுதாயென்ற,நீலிக்குஞ்சரசப்பேச்சுமாச்சிவணினைவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு, வாலிக்குஞ்சரமேவியராகவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பெரும்பகை இன்றி-பெரும்பகை யில்லாமலே, பீலிக்குஞ்சு-மயிற்குஞ்சுகள், கால் - காலினால், அரவங்களை - பாம்புகளை, கொத்தி - மூக்கினால் கொத்தி, பிடித்து - பற்றி, தாக்கும் - அடிக்கும், (அதுபோலவும்) ஆலிக்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, சரபம் - சரபமானது, சிங்கம்மீது - சிங்கத்தின்மேல், சென்று அடிப்பபோல் - சென்றடிப்பன போலவும், கால் - தென்றற்காற்றானது, வந்து அடிக்குது - என்மீதுவந்து மோதாநின்றது, தாய்என்ற நீலிக்கும் - தாயென்று சொல்லப்பட்ட நீலிக்கும், சரசப்பேச்சும் ஆச்சு - சரசவார்த்தைகளு முண்டாயின, இவள் நினைவும்-இவள் நினைப்பும், காணும்கனவும் - காண்கின்ற சொப்பனமும், இங்கே - இப்படியே, ஒருவாலிக்கும் - ஒப்பற்ற வாலியின்மீது, சரம்ஏவிய - பாணம் பிரயோகித்த, ராகவா - ராகவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே.

செவிலிகூறல்.

42. அராவுக்கேகணையேசெவியென்பரதல்லபெற்றவனைக்கேமின்னாரும்வம், பராவுக்கேகணையேகுழலாக்கியபண்ணுக்கேநெந்தபெண்ணுக்கிரங்கியின், றிராவுக்கேகணைமேற்சென்றிருந்துநல்லின்பலீலைசெய்தன்பாய்மருவுவாய், மராவுக்கேகணையேவியராகவாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அராவுக்கே - பாம்புக்கே, கண்ணேயே செவி என்பர் - கண்ணேயே செவியாகக் கொண்டிருப்பதென்பர், அது அல்ல - அதுசரியல்ல பெற்ற அன்னைக்கே-பெற்றதாய்க்கே அத்தன்மை உள்ளது, மின்னாரும்-மாதரும், வம்பர் - வம்புக்காரர்கள், ஆவுக்கே - பசுக்களுக்காகவே, கண்ணேயே - மூங்கிலேயே, குழல் ஆக்கிய - குழல் செய்த, பண்ணுக்கு - இராகதத்துக்கு, நொந்த - மனம்வருந்தின, பெண்ணுக்கு இரங்கி - இந்தப் பெண்ணுக்கு இரக்கமுற்று, இன்று இராவுக்கு - இன்றிரவில், ஏகு - போ, அணேமேல் சென்று இருந்து - சயனத்தின்மீது போயிருந்து, நல் இன்பம்-நல்லசுகத்தைத் தருகிற, லீலேசெய்து - மன்மத லீலேகளைச் செய்து, அன்பாய் மருவுவாய் - அன்போடு தழுவுவாய், மராவுக்கு - ஏழுமராமரங்களின் மீது, கணேஏவிய - பாணம் பிரயோகித்த, ராகவா - ராகவனே, வாசவா - இந்திரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தலைவிகூற்றல்.

43. அல்லேமாலேமருதங்கிளியைமின்னாரை நால்வகைத்தானையதாக்கிவிட், டெல்லேமாலேயும்விட்டடர்ந்தேறிநானிருக்குமாலயத்துட்புகுந்தேதன்கை, வில்லேமாலே விளேத்துவளேத்தம்பைவிட்டுவேண்மட்டுமீறினன்மேவுவாய், குல்லேமாலேயணிமாலேப்போற்றியகுமுணனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அல்லே - இருளேயும், மாலே - தென்றற்காற்றையும், மருதம் கிளியை - மருத நிலத்திலுள்ள கிளியையும், மின்னாரை - மாதரையும், நால்வகை - நான்கு வகையாகிய, தானேயது ஆக்கிவிட்டு - படையாக்கிவிட்டு, எல்லே-சூரியனே, மாலேயும் விட்டு - மாலேக்காலத்திலும் அனுப்பி, அடர்ந்து ஏறி - நெருக்கி யேறி, நான் இருக்கும் ஆலயத்துள் - நானிருக்கு மிடத்திலும், புகுந்து-பிரவேசித்து, தன் கைவில்லே வளேத்து - தன்கையிலுள்ள வில்லே வளேத்து, மாலே விளேத்து - ஆசையுண்டாக்கி, அம்பைவிட்டு - அம்பையேவி, வேள் - மன்மதனானவன், மட்டு மீறினன் - அளவுக்குமிஞ்சினன், (ஆதலால்) மேவுவாய் - தழுவுவாயாக, குல்லேமாலே அணி - துளசிமாலேயைத்தரித்த, மாலே - திருமாலே, போற்றிவாழ் - தொழுதுவாழ்கின்ற, குமுணனே - குமுணவள்ளலே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

44. தடிக்கவில்லேமுலேதிரண்டேமகள்சமையவில்லேமணந்தான் குமுகுமென், றடிக்கவில்லேபொடிபுனுகத்தர்சேர்த்தணியவில்லேயதற்கு முன்மாரன்போர், முடிக்கவில்லே வளேத்தாற் குழந்தைதான் மோகந்தாங்கவுமுற்றுதொன்னார்துடி, துடிக்கவில்லேவளேக்குமகோரவுத்துங்கனேவேங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். முலை திரண்டு தடிக்கவில்லை - தனங்கள் திரண்டு பருக்க வில்லை, மகள் - என்பெண்ணானவள், சமையவில்லை-பக்குவமடையவில்லை, மணந்தான்-பரிமளந்தான், குமுகுமென்று அடிக்கவில்லை-குமுகுமு என்று வீசவில்லை, பொடி - கதம்பப்பொடியையும், புனுகு - புழுகையும், அத்தர் சேர்த்து - அத்தருடன் கலந்து, அணியவில்லை-பூசவில்லை, அதற்குமுன் - அதற்குமுன்னே, மாரன் - மன்மதன், போர்முடிக்க - போரை முடிக்க, இல்லைவளைத்தால் - வீட்டைவளைத்தானானால், குழந்தைதான் - என்பெண் தான், மோகம் தாங்க - மோகத்தைப் பொறுக்க, முடியாது - முடியாது, ஒன்னார் - பகைவர், துடிதுடிக்க-மிகவும் துடிக்கும்படி, வில்லை வளைக்கும்-வில்லைவளைக்கிற, அகோர - உக்கிரகனே, உத்துங்கனே - உயர்ந்தோனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

45. மஞ்சலக்கணங்கன்புறமேகட்டிமருவுதற்குளவாவைத்திருக் குநாள், அஞ்சலக்கணலார்க்கேதெரியுநின்னுவலோவடங்காதிரங்கா தவன், னெஞ்சலக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணெயாநிலவில்வந்துகல விசெய்வாயையா, பஞ்சலக்கணமுத்தமிழாகரபாஷிதாவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மஞ்சு அலங்கு - அழகு விளங்குகின்ற, அணங்கு - தெய்வப் பெண்போல்பவள், அன்புஉற - அன்புமிகும்படி, கட்டிமருவுதற்கு - கட்டித் தழுவுதற்கு, உள் அவா வைத்து இருக்கும் நாள்-மனவிருப்பம் வைத் திருக்கும்நாள், அஞ்சு - ஐந்து, அலக்கண் - அவளுடைய துன்பம், நல்லார்க்கே தெரியும்-மாதருக்கேதெரியும், நின் ஆவலோ அடங்காது-உன் ஆசையோ தணியாது, இரங்காத-இரக்கமுண்டாகாத, வல்நெஞ்சு அல்ல - கடிந மனமல்ல, கணம்பெற்றியின் - க்ஷணகாலத்தில், வெண்ணெய் ஆம்-வெண் ணெய்போலுருகிவிடும், நிலவில்வந்து - நிலாவில்வந்து, கலவிசெய்வாய் - புணர்ச்சி செய்வாய், ஐயா - ஐயனே, பஞ்சலக்கணம் - பஞ்சலக்ஷணங்க ளோடு கூடிய, முத்தமிழ் - முத்தமிழுக்கும், ஆகரபாஷிதா - பிறப்பிடமாய் வசிக்கிறவனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

தாயிரங்கல்.

46. சத்திக்கும்பணிலக்கையினன் பெற்றதநயன்போர்க்குவிநய மின்னாரைச்சு, மத்திக்கும்பணியாய் நிரைத்துச்சரமாரிபெய்யவெ ன்வானுரைதானுரைக்,கத்திக்கும்பணிசோர்ந்ததுங்காண்கிலாள்கா தல்தீரவிப்போதணைவாயையா, எத்திக்கும்பணிவேந்தாமகாமண்ட லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். சத்திக்கும் - ஒலிக்கின்ற, பணிலம் - சங்கையேந்திய, கையி னன் - கையை யுடையவனாகிய திருமால், பெற்ற - ஈன்ற, தநயன் - புத

ல்வணுகிய மன்மதன், போர்க்கு - யுத்தத்துக்கு, விநயமின்னுரை சுமத்தி - வஞ்சகத்தையுடைய மாதரைச் சுமப்பித்து, கும்பு அணியாய் விரைத்து - கும்பாகவும் வரிசையாகவும் சோடித்து, சரமாரிபெய்ய - பாணமழையைப் பொழிய, என்மான் - என்பெண்ணனவள், உரைக்க - பேச, திக்கும்-குழறுவாள், பணிசோர்ந்ததும் காண்கிலாள் - ஆபரணம் கழன்றதையும் நோக்கிலள், காதல்தீர - இவளுடைய ஆசை யடங்கும்படி, இப்போது அணைவாய் - இப்பொழுது தழுவுவாய், ஐயா - ஐயனே, எத்திக்கும் - எந்தத் திசையிலுள்ளாரும், பணி - வணங்குகிற, வேந்தா - அரசனே, மகாமண்டலேசுவரா - மகாமண்டலேசுரனே, வெங்கடேசுரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

47. தனதுமெய்க்குமலரணையானதுதழலிறைக்குந்தனச்சுமையாலிடை, மினதுமெய்க்குந்துவளுமிம்மானந்த மேனகைக்கும்வெகுமிச்சநானுண்மை, சொனதுமெய்க்குமரன்பொற்பதாம்புயந்தொழுந்தொழும்பன்குமாரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். மலர் அணையானது - புட்ப சயநமானது, தனது மெய்க்கு - தன்னுடம்பின்மேல், தழல் இறைக்கும்-நெருப்பைவீசும், தனச்சுமையால்-தனங்களின் பளுவினால், மின்னது இடையும் - மின்போல்வாளது இடையும், எய்க்கும் - இளைக்கும், துவளும் - துவளாநிற்கும், இம்மான் - இந்தப் பெண், அந்த மேநகைக்கும் - அந்த மேநகையைப்பார்க்கிலும், வெகு மிச்சம் - மிகவும் அதிகம், நான் சொன்னது உண்மை - நான் சொன்னது மெய், குமரன் - முருகக்கடவுளுடைய, பொன் அழகாகிய, பதம் அம்புயம் - பாததாமரையை, தொழும் - வணங்குகிற, தொழும்பன் - தொண்டனாகிய, குமாரெட்ட பாண்டியன் - குமாரெட்டபாண்டியனுடைய, மனது மெய்க்கும் - மனம்மெச்சுகின்ற, உயிர்த்துணைவா - உயிர்ப்பாங்கனே, புகழ் வாசவா - கீர்த்தியையுடைய இந்திரனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

48. இட்டங்கட்டியவாறேயல்லாதுவேறில்லைசிந்தையிதெல்லாஞ்சுவாமிய, திட்டங்கட்டியபரஞ்சியாற்செய்தசித்ரமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்சட்ட, வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்றராவணனைவென்றன்புவைத்தவன் றம்பிக்குப், பட்டங்கட்டிய ராமாநவரச பாஷிதா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். இட்டம் கட்டியவாறே அல்லாது - இஷ்டமான வழியேயல்லது, வேறு சிந்தை இல்லை - வேறு மனக்கவலை யில்லை, இது எல்லாம் - இது முழுதும், சுவாமி அதிட்டம் - சுவாமி அதிஷ்டமேயாம், கட்டி அபர

ஞ்சியால் செய்த - தங்கக்கட்டியாற் செய்யப்பட்ட, சித்ரமஞ்சத்தில் - ஆச்சரியகரமான கட்டிலில், சேர்வாய் - (இவளைக்) கூடுவாய், தினம் - நாள்தோறும், சட்ட வட்டம் - சட்ட வட்டமாக, கள் - கள்ளை, தியங்க - மயங்கும்படி, குடிக்கின்ற - குடிக்கிற, ராவணனை வென்று - ராவணனைசெயித்து, அவன் தம்பிக்கு - அவன் தம்பியாகிய விபீஷணன்மேல், அன்புவைத்து - தயைவைத்து, பட்டம் கட்டிய - பட்டங்கட்டின, ராமா - ஸ்ரீராமனே, நவரச பாஷிதா - நவரசமொழுகப் பேசுவோனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

ராக்ஷஸர் கட்குடியிற் சிறந்தோராதலாற், "கட்டியங்கக் குடிக்கின்ற ராவணனை" என்றார்.

நற்றாயிரங்கல்.

49. பருதியானவரீராறுபேருங்கோபாக்னிமிஞ்சிவருவதுபோன்மதி, வருதியானதற்காற்றேனென்றாளேயோமலடிருந்துபெற்றேனிந்தப்பிள்ளையை, ஒருதியானமதுகுலதீபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகினளையா, குருதியான மறவாதவாபுகழ்க் கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். பருதி ஆனவர் - சூரியரானவர், ஈராறு பேரும் - பன்னிரண்டுபேரும், கோபாக்கினி மிஞ்சி - கோபநெருப்பு அதிகரித்து, வருவதுபோல் - வருதல்போல, மதி வருது - சந்திரன் வருகின்றது, யான் - நான், அதற்கு - அதற்கு, ஆற்றேன் என்றாள் - சகியேனென்றாள், ஐயோ - அந்தோ, மலடி இருந்து - வெகுகாலம் மலடியாயிருந்து, (பிறகு) இந்தப்பிள்ளையை பெற்றேன் - இந்தக் குழந்தையைப் பெற்றேன், ஒருதியால் - ஆராய்வாயாக, நமது குலதீபம்போல் - நமது குலவிளக்குப்போல, உதித்து - தோன்றி, மோகத்துக்கு உள் ஆகினள் - மோகத்துக்கு உட்பட்டவளானாள், ஐயா - ஐயனே, குரு தியானம் மறவாதவா - குருத்தியானத்தை மறவாதவனே, புகழ் கொற்றவா - கீர்த்தியையுடைய அரசனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

செவிலிகூறல்.

50. அம்பமாமுனி வாய்முலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணாகவனங்கனெய்யச்சொர்ன, விம்பமாமுனிருந்தபடிக்கிலைமேனிமாகலைக்யானியிவளையா, கம்பமாமுனிதம்பெறவந்துதற்காத்தவாவெகுநேர்த்தியதாந்தமிழ்க், கும்பமாமுனிபோல்வந்துதித்தவாகொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

இ - ள். அம்மா - அம்மா, அநங்கன் - மன்மதன், முனிவு ஆய் - கோபங்கொண்டு, முலைக்கண்ணை - முலைக்கண்களை, சல்லடைக்கண் ஆக - சல்லடைக்கண்களாகும்படி, அம்புஎய்ய-அம்புகளைப் பிரயோகிக்க, (அதனால்)

மேனி-இவளுடம்பு, சொர்ண விம்பமா-ஸ்வர்ண பிம்பம்போல, முன் இருதபடிக்கு - முன்னிருந்த பிரகாரமாக, இல்லை - இல்லை, இவள் - இந்தப் பெண்ணானவள், மா கலைக்யானி - பெரிய கலைஞானமுள்ளவள், ஐயா - ஐயனே, கம்பம் - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்படுகிற, மாமுன் - கஜேந்திரனென்னும் யானைக்கு முன்பு, இதம்பெறவந்து - சுகமுண்டாகவந்து, தற்காத்தவா - தற்காத்தவனே, வெகு நேர்த்தியது ஆம் - வெகு அழகியதாகிய, தமிழ்-தமிழுக்கு, மா கும்ப முனிபோல்-பெருமையுள்ள கும்பமுனிபோல, வந்து உதித்தவா - வந்து அவதரித்தவனே, கொற்றவா - அரசனே, வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, எ - று.

கம்பமா - சாதியடையடுத்துநின்றது. குடத்திற்பிறந்ததினுல் அகத்தியர்க்கு கும்பமுனியென்னும் பெயருண்டாயிற்று.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்.

திருக்குடந்தை யீச்சுரர்மேற் பாடியது.

1. நின்றுபடியளக்குநீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையீச்சரருக் - கொன்றுக்
குரைக்குமரையீந்தாரொன்றதனுக்கென்னோ
அரைக்குமரையீயாரவர்.

இ - ள். குடந்தை ஈச்சுரருக்கு - திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு, நின்று படியளக்கும் - நிலைத்திருந்து படியளக்கின்ற, நீலக்கொடிகள் இரண்டு - இரண்டு நீலக்கொடிகள், என்றும் உள ஆம் - எக்காலத்தும் உள்ளனவாம், அவர் - அந்தச்சிவபெருமானுனவர், ஒன்றுக்கு-ஒருகொடிக்கு,உரைக்கும் அரை ஈந்தார்-சொல்லப்பட்ட அரைப்பங்கைக் கொடுத்தார், ஒன்றதனுக்கு-ஒருகொடிக்கு, என்னோ-யாதுகாரணத்தாலோ, அரைக்கும் அரை ஈயார்-அரைக்கரையையுங்கொடார், எ-று.

நீலக்கொடிகள் இரண்டாவன -நீலநிறமுள்ள கொடிபோல் வாளாகிய உமாதேவியும், நீலநிறமுள்ளகொடியாகிய திருமாலும். படியளத்தலாவது-முறையே ஈராழிநெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வழுவாமல் செய்து உயிர்களைக்காத்தலும், பூமியை யளத்தலும். குடந்தையீச்சுரர்-கும்பேச்சுரர். அரை யீந்தார் என்பதற்கு தமது திருமேனியில் அரைப்பாகத்தை யீந்தாரென்றும், அரைக்கு மரையீயார் என்பதற்கு காற்பங்கையும் கொடார் என்றும் காலையும் ஈயார் என்றும் பொருள் கொள்க, கால் - திருவடி. இதனை ஈயாதிருந்தது வராகவுருக்கொண்டு நிலத்தைக் கிழித்துச் சென்றபோது.

சிதம்பரேச்சுரர்மீது பாடியது.

2. எடுத்தசனனங்கடொறுமீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில் - அடுத்தமணிப்
பைந்நாகணைதுயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதாம்
மன்னுசிதம்பரதேவா.

இ - ள். மன்னு - இறைவனே, சிதம்பரதேவா - சிதம்பரதேவனே, எடுத்த சநநங்கள் தொறும் - நானெடுத்த பிறவிகள்தோறும், ஈன்றெடுத்த தாய்மார் - என்னைப் பெற்றெடுத்த தாய்மார், கொடுத்த முலைப்பால் அனைத்தும் கூட்டில் - எனக்குக்கொடுத்த முலைப்பால் முழுதும் ஒன்றாகச்சேர்த்தால், அடுத்த மணிபைநாகணை துயில்மால் - ஏற்றமாணிக்கமுள்ள படத்தையுடைய சர்ப்பசயநத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற திருமாலின், பால் ஆழியும் சிறிது ஆம் - பாற்கடலும் அளவில் குறைவாகும், எ - று.

நான் உண்ட தாய்முலைப்பால் பாற்கடலினும் அதிகமாகும் என்பதற்கு நானெடுத்த பிறவிகளுக்கு ஒரெல்லையில்லை யென்பது கருத்து.

திருக்காளத்தி நாதர்மீது பாடியது.

3. முக்கண்ணனென்றரனைமுன்னோர்மொழிந்திடுவர்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே - மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றூன்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி.

இ - ள். முக்கண்ணன் என்று - மூன்று கண்களை யுடையனென்று, அரனை - சிவபெருமானை, முன்னோர் மொழிந்திடுவர் - முன்னோர் சொல்லுவர், அக்கு அண்ணற்கு உள்ளது அரைக்கண்ணே - அக்குமாலையை யணிந்த பெரியோனுக்கு உள்ளது அரைக்கண்ணேயாம், (எப்படியெனின்) மிக்க உமையாள்கண் ஒன்றரை - மேலாகிய உமையவளுடைய கண் ஒன்றரையாம், மற்று - பின்னும், ஊன்வேடன் கண் ஒன்று - ஊன் வடிகின்ற வேடனது கண் ஒன்றாம், இதனால் அமையும் என்று அறி - இந்த விருத்தாந்தத்தால் இந்தக்காட்சி அமைவுபெறும் என்றுணர்வாயாக, எ - று.

அர்த்தநாரீச்சுரனாகுங்கால் ஒன்றரைக்கண் உமாதேவிக்குரியதாதலாலும், ஒருகண் கண்ணப்பநாயனார் அப்பினதாதலாலும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

திருமறைக்காட்டுச் சிவபெருமான்மீது பாடியது.

தாய்கூறல்.

4. பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளைமான் - காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசரே
எம்மானுக்கெங்கேயிடம்.

இ - ள். காணும் - காணப்படுகிற, மலர் - தாமரைமலரில் வசிக்கிற, செம்மான் - திருமகள், உலவும் - உலாவுகிற, திருமறைக்காட்டீசரே - வேதாரணியேச்சுரரே, (உமக்கு) ட்டாணியிலே புள்ளிமான் - இடக்கையிலே புள்ளிமானிருக்கின்றது, பாகத்தே பச்சைமான் - பாகத்தில் பச்சைமானிருக்கின்றது, வேணிதனிலே ஓர் வெள்ளைமான்-சடையிலே ஒரு வெள்ளைமானிருக்கின்றது, (இப்படியிருக்கிறபோது) எம்மானுக்கு இடம் எங்கே - எமது பெண்ணுக்கு இடம் எங்கேயமைப்பீர், எ - று.

புள்ளிமான் - யாகத்திலுண்டானமான். பச்சைமான் - உமாதேவி. வெள்ளைமான் - கங்கை. நீருக்கு நிறம் வெண்மையாதலால் வெள்ளைமான் என்றார். வெள்ளமான் என்றும் பாடம், பொருள் கங்கையாகியபெண்.

சொக்கநாதர்மீது பாடியது.

5. வான்பணிந்தாலவனென்பேயுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றன்றலையேசொல்லுந்தாரணியுண்
டான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகர்க்கே.

இ - ள். சொக்கநாயகர்க்கு - சொக்கநாயகரை, வான் பணிந்தால் - விண்ணுலகத்தார் வணங்கினால், (அதற்கு) அவன் என்பே உரைக்கும்-அவனணிந்திருக்கும் எலும்புமாலையே சாட்சி சொல்லும், மலரில் அயன் தான் பணிந்தால் - தாமரைமலரில் வசிக்கிற பிரமன் வணங்கினால், அவன் தன் தலையே சொல்லும் - அவனது தலையாகிய கபாலமே சாட்சிசொல்லும், தாரணி உண்டான் பணிந்தால் - உலகத்தை யுண்டவனாகிய திருமால் வணங்கினால், அவன் கண்ணே பரிந்து பரிந்து உரைக்கும் - இவனது கண்ணே விரும்பி விரும்பிச் சாட்சிசொல்லும், நான் பணிந்தால் - யான் வணங்கினால், எனக்கு ஆர் சொல்லுவார்-எனக்கு யார் சாட்சிசொல்லுவார், எ-று.

சொக்கநாயகர் அணிந்திருக்கிற எலும்புமாலையால் தேவர்களால் வணங்கப்படுதற் குரியனென்பதும், கையிலுள்ள பிரமகபாலத்தால் பிரமனால் வணங்கப்படுதற்குரியனென்பதும், திருவடியிலுள்ள கண்மலரால் திருமாலினால் வணங்கப்படுதற்குரியனென்பதும் விளங்காநின்றன. நான் வணங்குதலை விளக்குவோர் யார் என்பது கருத்து.

இறைவனணிந்திருக்கும் பாம்புமுதலியவற்றை யிரத்தல்.

6. மெய்க்கேயணியும்பணியேயென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயரைசேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாலெமக்கும்
சொக்கேசர்பாதத்தைத்தக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே.

இ - ள். மெய்க்கே அணியும் பணியே-திருமேனியிலணியும் பாம்பே, என்பே - கழுத்திலணிந்த எலும்புமாலையே, முடிமேல் கிடந்த கொக்கே - சிரசின்மேல்தங்கிய கொக்கிறகே, வெள் கூன் பிறையே - வெள்ளியவளைவாகிய பிறையே, அரை சேர்ந்த கொடும்புலியே - அரையைச்சேர்ந்த கொடிய புலித்தோலே, அக்கே - அக்குமாலையே, உமக்குக் கிடைத்த உபாயங்கள் ஆ - உமக்குக்கிடைத்த உபாயங்கள் வியக்கத்தக்கன, சொக்கேசர் பாதத்தை - சொக்கநாதரது திருவடியை, கிட்டும் உபாயத்தை - சேருமுபாயமதை, எமக்கும் சொல்லுங்கள் - எங்களுக்கும் சொல்லுங்கள், எ - று.

சொக்கநாதர்மீது நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது.

7. தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடொன்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே.

இ - ள். தாண்டித்திரியும் விடையேறி - துள்ளித்திரிகின்ற இடபத்தின்மீதேறி, ஓடு ஒன்று தாங்கி - ஒரு ஓட்டையேந்தி, பிச்சைவேண்டி - பிச்சையேற்றுண்டு, கலியுக காலம் தள்ளாமல் - கலியுககாலத்தைக் கழிக்காமல், சொக்கர் - சொக்கநாதர், ஆண்டித்தொழிலை விட்டு - ஆண்டிவேலையைவிட்டு, ஐயோ - அந்தோ, மதுரைக்கு அரசு இருந்து - மதுரைக்கரசனாயிருந்து, பாண்டி துரைத்தனம் செய்து - பாண்டிதேசத்து துரைத்தனம் பண்ணி, பிரம்படி பட்டனர் - பிரம்படியும் பட்டார், எ - இதென்னபரிதாபம், எ - று.

திருக்களந்தைச் சிவபெருமான்மீது பாடியது.

8. ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்
தேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாலிருவருண்டேசிவனே
ஏகத்திராமலிருப்பாய்களந்தையுமென்னெஞ்சுமே.

இ - ள். சிவனே - சிவபெருமானே, ஆகத்திலே ஒருபாதி - திருமேனியில் ஒருபாதியை, என் அம்மைக்கு அளித்து - என்னம்மையாகிய உமாதேவிக்குக்கொடுத்து, அவள் தன் பாகத்திலே - அவளுடைய பாகத்திலே ஒன்று கொண்டாய் - ஒருபாகத்தை வாங்கிக்கொண்டனை, அவள் மற்றைப் பாதியும் - அவளது மற்றைப்பாதியும், உன் தேகத்தில் பாதியும் - உன் திருமேனியிற் பாதியும், சேர்ந்தால் - கூடினல், இருவர் உண்டே-இருவர் உளரே - (ஆதலால்) ஏகத்து இராமல் - ஒன்ருயிராமல், களந்தையும் என் நெஞ்சும் - களந்தைப்பதியிலும் என்மனத்திலும், இருப்பாய் - வீற்றிருப்பாயாக, எ - று.

இதுவுமது.

9. துணையானநாரிபுவியையெல்லாம்பெறுந்தொல்லைவடிக்
கணையானதுபுவியெல்லாமெடுத்துண்ணுங்கைச்சிலைகல்
அணையாகநின்றுபுவியினைத்தாங்குமென்றாலினியான்
பணையார்களந்தைப்பதியார்செயலையென்பன்னுவதே.

இ - ள். துணை ஆன நாரி - மனைவியாகிய உமாதேவி, புவியையெல்லாம் பெறும்-பூமிமுழுதையும்பெறுவாள், தொல்லைவடிக்கணை ஆனது புவியெல்லாம் எடுத்து உண்ணும்- பழமையாகிய வடித்தலமைந்த அம்பானது பூமிமுழுதையும் எடுத்துவிழுங்கும், கைச்சிலை - கைவில்லானது, கல் அணையாகநின்று-கல்லணையா யிருந்து, புவியினைத்தாங்கும் என்றால் -பூமியைத்தாங்குமாயின், இனி - இனி, யான்-நான், பணை ஆர் - கழனிகள் நிறைந்த, களந்தைப்பதியார் செயலை - திருக்களந்தைப்பதிச் சிவபெருமானாரது செயலை, என்பன்னுவது - என்னென் றெடுத்துச் சொல்லுவது, எ - று.

துணையானநாரி - மனைவியாகிய உமாதேவி. கணை - திருமால், கைச்சிலை - மேருமலை.

சொக்கநாதர் யானைவாகநமீ தேறி யுலாவரத்
தரிசித்துப்பாடியது,

10. முன்னானைகூப்பிடவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னானையேறியிருப்பானைப்பூழியன்கைக்கரும்பைத்
தின்னானையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்னானைவீதியிலேறிவந்தானைவணங்குதுமே.

இ - ள். முன்ஆனை கூப்பிட ஓடிவந்தானை - முற்காலத்தில் (கஜேந்திரனென்னும்) யானையழைக்க ஓடிவந்தவனும், முளரிமலர் பொன்னானை-தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற திருமகளை யுடையவனுகிய திருமாலாகிய வாகநத்தின்மீது, ஏறியிருப்பானை - ஏறியிருப்பவனே, பூழியன் கைக்கரும்பை - பாண்டியன் கைக்கரும்பை, ஆனைதின் என்று - ஆனையேதின்பாயென்று, கல்லானைக்கு இட்டானை - கல்லானைக்கு உண்பித்தவனை, திருமதுரை - திருமதுரையின், வீதியில் - தெருவில், மன்ஆனை ஏறிவந்தானை-நிலைபெற்ற யானைமீதேறி உலாவந்தவனை. வணங்குதும்-(கண்டு) வணங்குவோம், எ - று.

திருச்சிகாழிச் சிவபெருமானை நற்றாயிரத்தல்.

11. நமக்கின்றொருவரநீர்தரவேண்டுநலந்திகழ்குங்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையுள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற்
கிமைக்கும்பிறையையளித்தாலதற்குமிரும்பசிபோம்
உமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கண்மானுமுயிர்பெறுமே.

இ - ள். நலம் திகழ் - அழகு விளங்குகின்ற, குங்குமக் கொங்கை பாகத்து - குங்குமக் குழம்பணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்துக் கொண்டு, கொச்சை உள்ளீர் - திருச்சீகாழியி லெழுந்தருளி யிருப்பவரே, இன்று - இப்பொழுது, நமக்குநீர் ஒருவரம் தரவேண்டும் - எமக்குநீர் ஒருவரம் கொடுக்கவேண்டும், (என்னெனின்) கொடுங்கோள் அரவிற்கு - (உமதுசிரத்திற் கட்டப்பட்டிருக்கிற) கொடுமையும் வலியு முள்ள பாம்புக்கு, இமைக்கும் பிறையை அளித்தால் - பிரகாசிக்கிற பிறை யைக் கொடுத்தால், அதற்கும் இரும்பசிபோம் - அதற்கும் மிகுந்த பசி நீங்கும், உமக்கும் தலைச்சுமைபோம் - உமக்கும் தலைப்பாரம் நீங்கும், எங் கள்மானும் உயிர்பெரும் - எங்கள்பெண்ணும் உயிர்பெறுவாள், எ - று.

உமது சிரத்திலிருக்கிற பிறைச்சந்திரனைப் பாம்புக்கு ஊட்டிவிடும் என்பதுகருத்து, "அழல்வெண் மதியைத் தள்ளாதவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே" என்றார்பிறரும்.

சொக்கநாதருக்குள்ள பாக்கியமெல்லாம் சொக்கநாயகியாரால் வந்ததே யாமென்று பாடியது.

12. ஆனையுரித்துமதனைப்போர்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தேதிரிந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பாணிபிடித்தமுகூர்த்தத்தினால்வந்தபாக்கியமே.

இ - ள். ஆனை உரித்தும் - யானையை யுரித்தும், அதன்தனை போர்த்திட்டு - அதன்தோலைப் போர்த்தும், அடியும்பட்டு - அடியுமுண்டு, மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு, அங்கு இரந்தே திரிந்த மதுரைச்சொக்கர் - அவ்வாறே இரந்துதிரிந்த மதுரைச் சொக்கநாதா, ஞானம் மிகப்பெற்று வாழ்வதெல்லாம் - ஞானத்தை மிகுதியாகப் பெற்று வாழ்வதெல்லாம், சொக்கநாயகியாள் பாணிபிடித்த முகூர்த்தத்தினால்வந்த பாக்கியமே, எ-று.

அடிபட்டு என்றது வையையாற்றங்கரையில் மண்சுமக்க வந்தபோது பிரம்படி பட்டத்தைக் குறித்தது, சாக்கியர் கல்லாலெறிந்ததையும் குறிக் கும்.

திருநெல்வேலி வடிவாம்பிகையின்மீது பாடியது.

13. ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதுன்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவர்கொஞ்சும்வேளையினித்தநித்தம் [னால்
வேய்முத்தரோடென் குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமோநெல்வேலிவடிவன்னையே.

இ - ள். நெல்வேலி வடிவன்னையே - திருநெல்வேலியி லெழுந்தரு ளிய வடிவாம்பிகையே, ஆய்முத்துப் பந்தரில் - ஆராய்ந்தெடுத்த முத் துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தலில், மெல் அணைமீது - மென்மை

யாகிய சயநத்தின்மீது, உன் அருகு இருந்து-உன்னருகே யிருந்து, நீமுத்தம் தாஎன்று - நீமுத்தந் தருகவென்று, அவர்கொஞ்சும் வேளையில், அவர் கொஞ்சுகிற சமயத்தில், நித்தம்நித்தம் - நாள்தோறும், வேய்முத்தரோடு-விண்டுமுத்தரோடு, என்குறைகள் எல்லாம் - என்குறைகள் யாவும், மெல்லமெல்லச் சொன்னால் - பையப் பையச் சொன்னால், வாய்முத்தம் சிந்திவிடுமோ - உன்வாய்முத் துதிர்ந்துவிடுமோ, எ - று.

உயர்ந்தமாதர் கண்டத்தில் முத்துண்டா யிருக்குமென்பது நூற்றுணி பாதலால், "வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ" என்றார், "சரதமுடையர் மணிவாய் திறக்கிற் சலக்கென்பவே" "தந்திவராக மருப்பிப்பி பூகந் தனிக்கதலி, நந்துசலஞ்சல மீன்றலைகொக்கு நளினமின்னார், கந்தரஞ் சாலிகழை கன்னலாவின்பல் கட்செவிகார், இந்துவுடும்புகரா முத்தமீனுமிருபதுமே" என்றார் மேலோரும்.

சொக்கநாதர்க்கு இரக்கமில்லையெனப் பாடியது.

14. குதியாலநமனையுதைத்துள்ளங்காலினிற்கூனிமிர
மதியாகந்தேய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நுதியான்மிதித்முயலகன்மேனிநுறுங்கவின்னும்
மிதியாநின்றாலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே.

இ - ள். குதியால் நமனை உதைத்து - குதிக்காலினால் யமனையுதைத்து, உள்ளங்காலினில் - உள்ளங்காலினால், கூன் நிமிர - வளைவு நிமிரும்படி, மதி ஆகம் தேய்த்து - சந்திரனது உடம்பைத்தேய்த்து, அ இலங்கேசன்மா முடிபத்தும் - அந்தராவணனுடைய பெரிய மகுடங்கள் பத்தையும், நக நுதியால் மிதித்து - நக நுனியால் மிதித்து அழுத்தி, முயலகன் மேனி நுறுங்க - முயலகனுடம்பு நெரியும்படி, இன்னும் மிதியாநின்றால்-இன்னமும் மிதியாநிற்பின், சொக்கேசர் தம் மெல் அடிக்கு - சொக்கநாதரது மெல்லிய திருவடிக்கு, அருள் எங்கே - கிருபை யெவ்விடத்தது.

யமனையுதைத்தது மார்க்கண்டன் பொருட்டு, சந்திரனைத் தேய்த்தது தக்கன் யாகத்தில், ராவணனை யழுத்தினது கைலாயத்தை யெடுத்தபோது.

சொக்கநாதர் பிரம்படிபட்டதற் கிரங்கிப்பாடியது.

15. மண்ணென்றமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழுதிசற்றுந்
தண்ணென்றநெஞ்சந்தரித்திலனேதனுவேடனெச்சில
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதியுடலப்பச்சைப்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுபிரம்புகொண்டே.

இ - ள். மண் என்ற-மண்ணுலகமென்று சொல்லப்பட்ட, மண்டலம் எல்லாம் - உலகமுழுதும், புரக்கும் - காக்கின்ற, வழுதி-பாண்டியன், சற்

றும் - சிறிதும், தண் என்ற நெஞ்சம் தரித்திலனே - சாந்தமாகிய மனத்தைப் படைத்திலனே, தனுவேடன் - வில்வேடனாகிய கண்ணப்பன், எச்சில் உண் என்றபோது உண்டவர் - எச்சிலை உண்ணென்றபொழுது உண்டவராகிய, சொக்கர் - சொக்கநாதரது, பாதி உடலம் - பாதியுடம்பு, பச்சை பெண் என்று அறிந்தும் - பச்சைப் பெண்ணாகிய உமாதேவியது என்றுணர்ந்திருக்கும், பிரம்பு கொண்டு எவ்வாறு அடித்தான் - பிரம்பால் எப்படி அடித்தான், எ - று.

தென்களந்தைப் பதியானை யடைதற்கு இருவினையொப்பு என்றுண்டாகுமோ வெனப் பாடியது.

16. இன்றொக்கவேண்டிலெவ்வாறொக்குமோவெழில்சேர்களந்
தைக், குன்றொக்குங்கோபுரங்கோபுரமொக்குமக்குன்றது
போல், அன்றொக்கவேண்டுமென்னல்வினை தீவினையா
மிரண்டும், என்றொக்குமோவினித்தென்களக்காடனையான்
பெறவே.

(இ - ள்.) இன்று ஒக்கவேண்டில் எவ்வாறு ஒக்குமோ - இன்றொத்திருக்க வேண்டினால் எப்படியொவ்வுமோ, எழில் சேர் - அழகுபொருந்திய, களந்தை - களந்தைப்பதியில், குன்று கோபுரம் ஒக்கும் - மலையானது கோபுரத்தை நிகர்க்கும், கோபுரம் அக்குன்று ஒக்கும்-கோபுரமானது அக்குன்றை நிகர்க்கும், அதுபோல் - அதுபோல, என் நல்வினை தீவினை ஆம் இரண்டும் - எனது நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும், அன்று ஒக்கவேண்டும் - அந்நாளில் சமமாகவேண்டும், இனி தென்களக் காடனையான் பெற என்று ஒக்குமோ - இனி தென்களந்தைப்பதியானை நான் அடையும்படி என்று நேரிடுமோ, எ - று.

சிவந்தான்மல்லைப் பல்லவன்மீது பாடியது.

17. மாதாம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான்குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாம்பலங்கனிவாய்சிவந்தான்செம்மலர்த்திருவின்
சூதாந்தனந்தைத்துரஞ்சிவந்தானைவர்தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்சிவந்தான்மல்லைப்பல்லவனே.

(இ - ள்.) சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவன் - சிவந்தான் என்னும் இயற்பெயர்பெற்ற மல்லைப்பல்லவனென்பவன், மாதாம்புஅடியுண்டு மெய்சிவந்தான்-பெரிய கயிற்றினடியுண்டு உடல் செவந்தான், குழல்வைத்து இசைத்து சேதாம்பல் அம்கனிவாய் சிவந்தான் - வேய்ங்குழலை வைத்தூதி செவ்வல்லி மலர்போலும் அழகு கனிந்தவாய் செவந்தான், செம்மலர் திருவின் சூது ஆம் தனம் தைத்து உரம் சிவந்தான்-செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளது சூதாடு கருவிபோன்ற தனங்கள் பதிந்து மார்புசெவந்தான், ஐவர் தூதுசென்று பாத அம்புயம் சிவந்தான் - பஞ்சபாண்டவர்க்குத் தூதாகநடந்து பாததாமரை சிவக்கப்பெற்றான், எ - று.

க்கண் பராபரை - மூன்று கண்களையுடைய பராத்பரை,
ன்னும் முன்னவனோடு ஒக்க - சொக்கநாதனென்கிற
மாக, சிறந்த-மேன்மையடைந்திருக்கிற, கயல் கண்ணி
அவளது)சந்நிதி உற்று - சந்நிதியை யடைந்து, மிக செக்
யாகச் செவந்த, பொன் தாமரை - பொற்றாமரை மலர்
திருவடிகளின், தெரிசனைக்கு-சேவையின் பொருட்டு,
ர் - பக்கத்தில் அடுத்திருப்பவர், சொர்க்கத்தினை எட்டிப்
கலோகத்தை யெட்டிப்பார்ப்பவராவர். எ - று.

மலங்கயற்கணம்பேயிம்மட்டென்றுதொகைக்
நனதுதுயரநின்பாற்சொல்லியேசலிக்க
செய்யலாகாதுபாருன்னடிமைதன்னை
ற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிற்குமே

டு ஆர் குழல் - தேன் பொருந்திய கூந்தலையுடைய, அங்
- மீநாக்ஷியம்மையே, எனது துயரம் - என் துன்பங்கள்,
தொகைக்கு எட்டாது - இவ்வளவென்று தொகைப்படு
ாது, நின் பால் சொல்லி சலிக்க - உன்னிடத்துச் சொல்
கொள்ள, நீ ஒட்டாரம் செய்யலாகாது - நீ ஒட்டாரம் பண்
ர் - காண், உன் அடிமை தன்னை - உன்னடிமையாகிய
ஆற்றில் கைவிட்டிடாதே ஆற்றினடுவில் கைவிட்டு விடாதே,
ன்) பழி வெகுநாள் நிற்கும் - பழியானது உன்னிடத்தில்
லபெற்றிருக்கும், எ - று,

ான்சிகையைமகாமேருவாசுகிவில்லைவிட்டுச்
தான்புரத்தையெரித்தான்பரகுருதேசிகன்முன்
தான்கரியையுடுத்தான்பகிரண்டத்துள்ளுலகும்
தான்மதுரைதரித்தான்சவுந்தரபாண்டியனே.

சவுந்த்ர பாண்டியன் - சவுந்தர பாண்டியனானவன், விரித்
யை - சடையை விரித்தான், மகாமேரு வாசுகி வில்லைவிட்டு -
கிய வில்லையும் வாசுகியாகிய நரம்பையும் செலுத்தி, சிரித்தான்-
த்த எரித்தான் - முப்புரங்களையும் நீறு ஆக்கினான், பரகுரு
மேலாகிய குருநாதன், முன்கரியை உரித்தான் உடுத்தான் -
ல் யானையையுரித்து அதின் தோலையுடுத்தான், பகிரண்டத்
- பகிரண்டத்துள்ள உலகங்களையும், பரித்தான் - தாங்கினா
தரித்தான் - மதுரையில் தாங்கினான், எ - று.

இ - ள். அக்கு வடம் புனை - அக்குமாலையைத்த ளத்தை - இன்பக்கடலை, அம்கயல்கண் - அழகிய வள், பக்கத்து இருந்த-தன்பாகத்தி லிருக்கப்பெற்ற, பவளமலையை, பழம் பொருளை - அநாதி வஸ்துவை, மூன்றுகண்களையுடைய பழத்தை, கடம்ப அடவிக்கண் கடம்பவனத்தில் முளைத்தெழுந்த, சொக்கை - சொக் அன்றி - தரிசித்தாலல்லது, என் நெஞ்சில் துயரங்கள்- துன்பங்கள், தீரா - ஒழியா, எ - று,

29. பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்

என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலை

தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்த

அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றஞ்சுவ

இ - ள். பொன் போலும் - பொன்போன்ற, கூட மதுரை மீனாக்ஷியம்மையை, சேவிக்கப்போம் பொழுதில் கும்போது, என் பால் வரவும் - என்னிடத்தில் வருதற் பேசவும் - எதிரேநின்று பேசுதற்கும், என் தலைமேல் - எ தனபாதம் சூட்டவும் - தன் திருவடியைச் சூட்டுதற்கும், லாம் - நான்கேட்ட பொருள்களையெல்லாம், தந்தருளவு ளுதற்கும், அன்பாக வந்திடுவாள்-அன்போடு வருவாள், க அஞ்சுவள் - கலிகாலமென்று அஞ்சாநின்றாள், எ - று.

30. உரையேனுன்பேரையுணரேனின்சீரையுனைக்க

கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கட

வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்

துரையேயழகியசொக்கேதமிழ்தந்தசுந்தரமே.

இ - ள். கடந்த குணவரையே - இயல்பாகவே பாசத் குணமலையே, பெரு அருள்வாரிதியே - பெரிய அருட்கட க்கு துரையே - மதுரைப் பட்டணத்துக்கு அரசே, அழகிய கிய சொக்கேசரே, தமிழ் தந்த சுந்தரமே- தமிழைக்கொடு ரக்கடவுளே, உன் பேரை உரையேன் - உன் திருநாமத்தை நின்சீரை உணரேன் - உன்மேன்மையை யறியேன், உன்னை யேன் - உன்னை நினைத்துருகேன், எவ்வாறு வினையைக் கட படி வினைகளைக்கடந்துய்யப் போகிறேன், எ - று.

31. முக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானெனுமுன்னவ

டொக்கச்சிறந்தகயற்கண்ணிசந்நிதியுற்றுமிகச்

செக்கச்சிவந்தபெற்றும்பீறைப்பட்டதெரிசனைக்கே

பக்கத்தடுத்தவர்சார்க்கத்தினையெட ப்பார்ப்ப

சிவந்தான் மல்லைப் பல்லவன் இரட்டைக்கடுக்கன் செய்து
போட்டதைக் குறித்துப் பாடியது.

8. பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான்மல்லைப்பல்லவர்க்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கன்செய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமோவற்பப்புல்லரைக்கெ
டாடும்பொழுதிருகன்னத்திலேநின்றடிக்கிறன்தே.

இ - ள். சிவந்தெழுந்தான் மல்லைப்பல்லவர்கோன்-, பாடும் தமிழ்க்கு - யான்பாடிய தமிழ்ப்பாடலுக்குப் பரிசிலாக, காடும் செடியும் திரியாது- காட்டிலும் செடிகளிலும் திரியாமல், இரட்டைக்கடுக்கன்செய்து போடும்பொழுது - இரட்டைக்கடுக்கன்செய்து போடும்போது, என்ன பூட்டகமோ - என்ன பூத்தானமோ, அற்பப்புல்லரைக் கொண்டாடும்பொழுது - அற்பராகிய சீழ்மக்களைக் கொண்டாடும்போது இரு கன்னத்திலே நின்று அடிகின்றது - இரண்டுதாடைகளிலும் நின்று அறைகின்றது, எ - று.

மீநாட்சியம்மையைத் தரிசித்த செருக்காற் பாடியது.

19. கான்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளையென்கண்மணியைத் [யை
தேன்றொண்டைவாய்ச்சியைத்தென்கூடல்வாழ் சிறுபெண்பிள்ளை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயியமனெக்குமடி
யேன்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே.

இ - ள். கான் றெண்டனிட்ட கனங்குழலாளை - காடானது கும்பிடுதற்குரிய அளக பாரத்தை யுடையவளை, என்கண்மணியை - என்கண்மணி போன்றவளை, தேன்றொண்டை வாய்ச்சியை - தேன்பொருந்திய கோவைக் கனிபோலும் வாயினை யுடையாளை, தென்கூடல் வாழ்சிறுபெண்பிள்ளையை - தென்மதுரையில் வாழ்கின்ற சிறுபெண்ணை, யான் றெண்டனிட்டபொழுதே - நான் கும்பிட்டபோதே, இயமன் - யமன், எனக்கும் - எனக்கும், அடியேன் றெண்டனிட்ட விண்ணப்பம் என ஓலையெழுதுவன், எ - று.

மீநாக்ஷி யம்மையைத் தரிசித்த எனக்கு யமன் அஞ்சுவா னென். கருத்து.

மீநாக்ஷியம்மையின் மணக்கோலத்தைக் குறித்துப்பாடியது.

20. அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டெத்தனைதவஞ்செய்தனரோமணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறையணிசொக்கர்கைத்தாலிக்குநீதுணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையேகூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே

சொக்கேசரை அன்பாய் மேவி - சொக்கநாதரை அன்பாகப் பொருந்தி, சுகமதி தந்து - நல்ல் புத்தியைக்கொடுத்து, என்னை ஆள் கயல் கண்ணே - என்னையாளுகின்ற மீநாக்ஷியம்மையே, முத்து மூக்குத்தி- முத்து மூக்குத்தியானது, நின் - உனது, சுந்தரம் - அழகாகிய, முகம்-முகமென்கிற, மாமதி ஈன்ற - பூர்ண சந்திரன் பெற்ற, கதிர் மணியோ - ஒளியுள்ளமுத்தோ.

இதுவுமது.

26. பொன்னேமலயத்துசனாகியபுயலீன்றெடுத்த
மின்னேயுனதுவதனத்தையேவெண்மதியமெனத்
தன்னேயத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினம்பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே.

இ - ள். பொன்னே - சொர்ணமே, மலயத்துசன் ஆகிய - மயத்வஜனாகிய, புயல் - மேகமானது, ஈன்று எடுத்த - பெற்றெடுத்த, மின்னே-மின்கொடியே, முத்து மூக்குத்தி - முத்து மூக்குத்தியானது, உனது வதநத்தையே - உன் திருமுகத்தையே, வெள் மதியம் என - வெள்ளிய சந்திரனென்று கருதி, தன் நேயத்தால் - தன் விருப்பத்தால், ஒருதாரகையானது - ஒரு நக்ஷத்ரமானது, தான் விரும்பி - தான் இச்சித்து, முன்னே கிடந்து இன்னம் பார்க்கின்றதோ - எதிரேகிடந்து இன்னம் பாராநின்றதோ, எ - று.

27. வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திதரும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்துபெருமகரக் [ம்பால்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடும்பிர
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகண்டதே.

இ - ள். வடிகொண்ட செந்தமிழ் - வடித்தலைக்கொண்ட செந்தமிழ்க்கிருப்பிடமாகிய, கூடலில் வாழ் சொக்கர் - மதுரையில் வாழ்கின்ற சொக்கநாதர், வந்திதரும் - (செம்மனச்செல்வியென்கிற) வந்திதந்த, பிடிகொண்ட பிட்டுக்கு - ஒருபிடியளவாகிய பிட்டின்பொருட்டு, மண்ணேசுமந்து-மண்ணைச்சுமந்து, பெருமகரக்கொடி கொண்ட - பெரிய மீனக்கொடியைக்கொண்ட, வெற்றித்துரை - வெற்றி வேந்தனாகிய, பாண்டியன்கை - பாண்டியன்கையிலுள்ள, கொடுபிரம்பால் - கொடியதாகிய பிரப்பினால், அடிகொண்ட போதில் - அடிபட்ட பொழுதில், அடியார் - அன்பர், அவர் பொன்னடிகண்டது - அவரது பொன்னடியைக் காணப்பெற்றது, எ - று.

. அக்குவடம்புனேயானந்தவெள்ளத்தையங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டாலன்றித்தீராவென்னெஞ்சிற்றுயரங்களே.

34. மைக்கார்குழற்பெண்வடிவாளைத்தென்னவன்மாமகளை
அக்காளையோன்பங்கிலாத்தாளைமாறங்கையானவளைத்
திக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணுளையோர்தினஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே.

இ - ள், மை - மேகம்போன்ற, கார் - கருநிறமுள்ள, குழல் - கூந்தலையுடைய, பெண் வடிவாளை - பெண்ணுருக் கொண்டவளை, தென்னவன் மாமகளை - பாண்டியனது சிறந்த மகளை, அக்காளையோன் பங்கில் ஆத்தாளை - அந்த இடபவாகனுகிய சிவபெருமான் பாகத்திலுள்ள உலகமாதாவை, மால் தங்கை ஆனவளை - திருமாலுக்குத் தங்கையானவளை, திக்கார்தொழும் கயல் கண்ணுளை-திக்கிலுள்ளோர் வணங்குகின்ற மீநாக்ஷியம்மையை, ஓர்தினம் சேவை செய்தால் - ஒருதினம் சேவித்தால், எக்காலமும் - எந்தக்காலத்திலும், அவர் - அவர், சொர்க்காதி போகத்து இருப்பவர் - சொர்க்கமுதலாகிய போகபூமிகளில் இருப்பராவார், எ - று.

மீநாக்ஷியம்மையை வணங்கின செருக்காற்பாடியது.

35. வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவரைகளுங்கற் [ன்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணிபாதத்தைக்கைதொழுதே
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னையுட்டுநகைத்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றூருக்கனுப்புவனே.

இ - ள். வண்டு இட்ட கூந்தலும் - வண்டுகள் மொய்த்த கூந்தலையும், வார் இட்ட கொங்கை வரைகளும்-கச்சணிந்த தனங்களாகிய மலைகளையும், கற்கண்டு இட்ட சொல்லும் - கற்கண்டுபோன்ற சொல்லையுமுடைய, கயற்கண்ணி பாதத்தை - மீநாக்ஷியம்மையின் திருவடியை, கைதொழுதேன் - கைகூப்பி வணங்கினேன், தண்டு இட்டு அடிக்கும் மறலிவந்தால் - தண்டாயுதத்தைக்கொண்டு அடிக்கின்ற யமன்வந்தால், சன்னைசெய்து நகைத்து - சாடைசெய்து சிரித்து, சிறுபிள்ளாய் - சிறுபிள்ளையே, உண்டிட்டுவா என்று - உண்டுவாவென்று, ஊருக்கு அனுப்புவன்-ஊருக்கு அனுப்புவேன், எ - று.

36. பொன்னேபொருந்தற்புதமேபொலிந்தமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னேயமுதேயருளேயமரர்க்கரும்பொருளே
மின்னேவியன்சுடரேமதுராபுரிமீனம்மையே.

இ - ள். பொன்னே - சொர்ணமே, பொருந்து அற்புதமே - பொருந்திய ஆச்சரிய ரூபமே, பொலிந்த மெல் பூ திருவே-பொலிவுபெற்ற மெல்லிய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளே, தென்னே சிறந்த செந்தேனே - அழகினுலே சிறந்த செந்தேனே, திருந்து அருள் சின்மயமே -

திருத்தமாகிய அருளையுடைய ஞானவுருவே, அன்னே - தாயே, அமுதே - அமிர்தமே, அருளே - அருளுருவமே, அமரர்க்கு அருபொருளே - தேவர்களுக்கும் அருமையாகிய பொருளே, மின்னே - மின்கொடியே, வியன் சுடரே பெருஞ்சுடரே, மதுராபுரி-மதுராபுரியிலெழுந்தருளிய, மீனம்மையே - மீநாக்ஷியம்மையே, எ - று.

37. தேட்டேதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைதிரத்துழவில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாலில்லைபூர்ணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையேயினிக்கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரைமனோன்மணியே.

இ - ள். தேட்டு ஏதும் இல்லை-தேடினபொருள் சிறிதுமில்லை, கொடுப்பாரும் இல்லை - கொடுப்பவரும் இல்லை, திரத்த உழவில் பூட்டு ஏரும் இல்லை - உறுதியாகிய உழுதொழிலில் பூட்டுதற்குரிய ஏரும் இல்லை, இது எல்லாம் எம்பால் இல்லை-இவைகளெல்லாம் எம்மிடத்தில் இல்லை, பூர்ண வரம்கேட்டேன்-முழுவரம்கேட்டேன், அதற்குபிறிது இல்லையே-அதற்கும் மறுமொழியில்லையே, நான் இனி கேட்கவும் மாட்டேன் - நான் இனிக்கேட்கவும் மாட்டேன், உன்மேல் பழிபோட்டேன் - உன்மேல் நிந்தையைச் சுமத்தினேன், மதுரை மனோன்மணியே, எ - று.

38. உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருந்தாயெளியேனினிமேல்
தள்ளப்புறத்தினிலென்றாலும்போவதுதானில்லைப்பொன்
வள்ளத்தமுதுண்ணுங்கிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே.

இ - ள். பொன் வள்ளத்து -பொற்கிண்ணத்திலுள்ள, அமுது உண்ணும் - அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற, கிள்ளாய் - கிளியே, கடம்பவனவல்லியே-கடம்பவனத்திலுள்ள கொடிபோல்வாளே, உள்ளக்கவலையெல்லாம் விள்ளும்போது - மனத்துன்பத்தையெல்லாம் சொல்லும்போதும், உனது மனம் - உன்மனமானது, எள் அத்தனை இரங்காது இருந்தாய் - எள்ளளவாயினும் இரங்காதிருந்தனை, எளியேன் - எளியனேன், அப்புறத்தினில் தள் என்றாலும் - அப்புறத்தில் தள்ளென்று நிராகரித்தாலும், இனிமேல் - போவதுதான் இல்லை - இனிப்போவதோ இல்லை, எ - று.

39. எப்படியெப்படிச்சொன்னாலுநானிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவதிசயத்தை
இப்படியிப்படியென்றாகிலுமெனக்கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச்சிவாநந்தியே.

இ - ள். மதுரைச்சிவாநந்தியே - மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவாநந்தியே, எப்படியெப்படி சொன்னாலும் - எவ்வெவ்விதமாய்ச் சொல்லினும்

நான் இரங்கேன் என - நானிரங்கமாட்டேனென்று, அப்படியப்படி நீ யிருக்கின்ற அதிசயத்தை - பராமுகமாய் நீயிருக்கிற அதிசயத்தை, இப்படியிப்படியென்று ஆகிலும் - இப்படியிப்படியென்று விவரித்தாயினும், எனக்குத் தெரியச்செப்படி செப்படி அம்மா-எனக்குத் தெரியும்படி சொல்லடி சொல்லடி அம்மா, எ - று.

40. செப்பத்திலுன்னைத்தொழவாயிரங்கண்ணுஞ்செல்லும்பொல்
தப்பத்தவறத்தொழுதாலுஞ்சொக்கர்தடம்புயத்துக் [லேன்
கொப்பத்திரண்டகொங்காயுன்னவயவமொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண்வேண்டுங்கண்டாயென்முகத்தினுக்கே.

இ - ள். சொக்கர் தடம்புயத்துக்கு ஒப்ப - சொக்கநாதரது பெரிய தோள்களுக்கேற்க, திரண்ட கொங்காய் - திரண்டிருக்கிற தனங்களையுடையவளே, செப்பத்தில் உன்னைத்தொழ - செப்பமாக உன்னைச் சேவிக்க, ஆயிரம் கண்ணும் செல்லும்-ஆயிரங்கண்களிருந்தாலும் செல்லும் பொல்லேன்-தீயேன், தப்பத்தவறத் தொழுதாலும் - தப்பத்தவறவணங்கிறுலும், உன் அவயவம் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஆ - உன் அவயவம் ஒன்றுக்கு ஒருகண்விழுக்காடு, என் முகத்தினுக்கு-என்முகத்துக்கு, முப்பத்திரண்டு கண்வேண்டும் - முப்பத்திரண்டு கண்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும், எ - று.

41. துடியார்கரத்துமதுரேசரேயும்மைத்துள்ளியசேற்
கொடியானடித்ததுங்குற்றமன்றேகிழக்கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டபிட்டையெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டீரவள்வல்வினையே.

இ - ள். துடி ஆர் கரத்து மதுரேசரே - உடுக்கைபொருந்திய கையையுடைய மதுரேசரே, உம்மை - உம்மை, துள்ளிய சேல் கொடியான் அடித்ததும், - துள்ளய மீனக்கொடியையுடையவனாகிய பாண்டியன் அடித்ததும் குற்றம் அன்றே - குற்றமல்லவா, கிழக்கோதை இவள் அடியாள் என்றே - கிழப்பெண்ணாகிய இவள் நமது அடியவளென்று நினைத்தே, சுட்ட பிட்டையெல்லாம் அள்ளி யள்ளித்தின்று - அவள் சுட்ட பிட்டையெல்லாம் வாரிவாரியுண்டு, அவள்வல்வினை-அவளது வலியவினைகளை, வடியாநதியில் கரைத்து விட்டீர் - வடியாத வையை நதியில் கரைத்துவிட்டீர், எ - று

42. கரஞ்சொன்னங்கண்டதெந்நாளோதொடுத்தகலிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந்திறுத்ததிவ்வேளையுதவுனக்கே
பரஞ்சொன்னெனின்னம்பராமுகமேதிதுபத்துலக்ஷம்
தரஞ்சொன்னதாயெண்ணுவாய்சிவகாமசவுந்தரியே.

இ - ள். சிவகாமசவுந்தரியே-சிவகாமசுந்தரியம்மையே, கரம் சொன்னம்கண்டது எந்நாளோ - கையானது பொன்னைக்கண்டது எந்நாளி

ா, தொடுத்த கலிக்கு - பற்றிய வறுமைக்கு, எவர்கள் உரம் சொன்ன தா - யாவர் உறுதி சொன்னதோ, இவ்வேளைவந்து இறுத்தது - இவ்வேளையில்வந்து தங்கிற்று, உதவ் - உதவிசெய்யவேண்டும், உனக்கே பரம் - உனக்கே பாரம், சொன்னேன் - சொல்லிவிட்டேன், இன்னமும் பராமுகம் ஏது - இன்னம் பராமுகமென்ன, இது - இதையே, பத்துலக்ஷம் தரம் சொன்னதாய் எண்ணுவாய்-பத்துலக்ஷம் தரம் சொன்னதாகத் திருவுளம் பற்றுவாயாக, எ - று,

43. ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதியுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலுமிறந்தான்புராரியிருநதியோ
பெருவாரிதியிற்பிறைவானிற்சர்ப்பம்பிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜகொடையுன்கையோடென்கைதந்தனனே.

இ - ள். ஒருபாதி மால்கொள - ஒருபாதியைத் திருமால் கொள்ள, மற்றொருபாதி உமையவள்கொண்டு - மற்றொருபாதியை உமாதேவியானவள்கொள்ள, இருபாதியாலும் - இரண்டு பாதியையும் தந்ததனால், புராரி இறந்தான் - சிவபெருமான் இறந்துபோயினான், (ஆயினும்) இருநதியோ - பெரிய கங்காநதியையோ, பெருவாரிதியில் தந்தனன் - பெரிய கடலில் விட்டான், பிறை வானில் தந்தனன்-பிறையை ஆகாயத்தில் விடுத்தான், சர்ப்பம் பிலத்தில் தந்தனன் - பாம்புகளை புற்றில்விடுத்தான், கற்பதரு ஆன போஜ கொடை உன்கை தந்தனன் - கற்பகமரம்போன்ற போஜராஜனது ஈகைத்தன்மையை உன்கையிற்கொடுத்தான், ஓடு என்கை தந்தனன் - ஓட்டை என்கையிற்கொடுத்தான், எ - று.

பிலம் - பாதாளம் எனினுமாம்.

பாலனைப்பழித்தல்.

44. அரும்பாலகாமுனம்பூமணஞ்சொற்பொருளாகமுயிர் [ப்
கரும்பாஞ்சுவையெள்ளுமெண்ணெயும்போலெத்தகாதலரை
பெரும்பாலினல்லன்னங்கங்காசலத்தைப்பிரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர்மனுலைசெக்கனத்தோன்றினையே.

இ - ள். அருபாலகா - அருமையாகிய பாலகனே, முன்னம் - முன்னே, பூமணம்போல் - பூவும் மணமும்போலவும், சொல்பொருள்போல் - சொல்லும் பொருளும்போலவும், ஆகம் உயிர் - உடலும் உயிரும்போலவும், கரும்பு சுவைபோல் - கரும்பும் சுவையும்போலவும், எள்ளும் எண்ணெயும் போல் - எள்ளுமெண்ணெயும்போலவும், ஒத்த - என்னோடு ஒற்றுமைப்பட்டிருந்த, காதலரை - பிராணநாயகரை, நல் அன்னம் - அழகிய அன்னப் பறவையானது, பெரும்பாலில் - மிகுதியாகிய பாலினின்றும், கங்காசலத்தை - கங்கைநீரை, பிரிப்பதுபோல் - பிரித்தல்போல, கரும்பு என-வண்டு

போலவும், அம்புலவர் என - நல்ல புலவர்போலவும், யமன் என - யமன் போலவும், ஆலே என - ஆலேபோலவும், செக்கு என - செக்குப்போலவும், தோன்றினே - பிறந்தாய், எ - று.

இதுவுமது.

45. அரும்பாக்கியகொங்கைபாலாக்கியுமுங்களப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தளையாக்கியவ்வேந்திழையைக்
கரும்பாக்கியென்னையும்வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகனேயுனைப்பெற்றதுவே.

இ - ள். அரும்பு ஆக்கிய கொங்கைபால் ஆக்கியும் - தாமரை யரும்பு போன்ற தனங்களைப் பாலாக்கியும், உங்கள் அப்பன் நெஞ்சை - உங்கள் தகப்பன் மனத்தை, இரும்பு ஆக்கி, என்நெஞ்சை பித்தளை ஆக்கி, அ எந் திழையை கரும்பு ஆக்கி - அந்தமாதைக் கரும்பாக்கி, என்னையும் வேம்பு ஆக்கி, இவ்வண்ணம் கண்டனையே - இந்தப் பிரகாரமாகப் பார்த்தாயே, மகனே, உன்னைப்பெற்றது பெரும்பாக்கியம் அல்லவோ, எ - று.

கல்விமேற்பிரிதல்.

46. விண்ணுக்குமாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாம்பஞ்சபூதியம்போம்
கண்ணுக்குமூக்குச்செவியாக்கையற்றகடத்திலங்கம்
பெண்ணுக்குவார்தம்மைப்போலோதிவாரும்பிரிபவரே

இ - ள். விண் ஆக்கும் மாமதிமாய - ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய சந்திரன் சுடுதலாலும், வெம்காம எரிகொளுந்த - வெப்பமாகிய காமத்தீயானது சுடுதலாலும், பண்ஆக்கும் மாமொழிமாது-பண்போலும் மொழியையுடைய என்பெண்ணனவள், அங்கம் ஆம் - எலும்பாவள், பஞ்சபூதியம்போம் - பஞ்சபூதிகமாகிய உடம்பழியும், கண் நாக்கு மூக்கு செவி யாக்கை அற்ற - கண்முதலியவை யில்லாத, கடத்தில் - குடத்தில் உள்ள, அங்கம் - எலும்பை, பெண் ஆக்குவார் தமைப்போல் - பெண்ணுக்குவராகிய திருஞான சம்பந்தரைப்போல், ஓதிவாரும் - படித்துவாரும், பிரிபவரே - பிரிகின்றவரே, எ - று.

47. உனக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழவறியேன்வண்மைசேர்மயிலே.
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணுந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னல்குற்றடாகத்திலே.

இ - ள். வண்மைசேர் மயிலே - வளம்பொருந்திய மயில்போல்வாளே, உனக்கு இன்று யான்செய்த குற்றம் ஒன்று இல்லை, உன்னைப் பிரிந்தால், வனக்குன்றில் ஏறிவிழ அறியேன் - காட்டிலுள்ள மலைமீதேறி விழு

தற்கு அறியமாட்டேன், எனக்கென்று வட்டமிட்டு-எனக்கென்றே வட்டமிட்டு, அண்ணாந்து - நிமிர்ந்து, விம்மிஇருக்கும் - பூரித்திருக்கிற, உன்றன் தனக்குன்றில்ஏறி - உன் கொங்கைகளாகிய மலைகளின் மேலேறி, நின் அல்குல் தடாகத்திலே விழுவேன் - உன் அல்குலாகிய தடாகத்தில் வீழ்வேன், எ - று.

48. சுண்ணாம்புதீட்டநல்லாள்காட்டமோதிரஞ்சூட்டமலர்க்
கண்ணாரைக்கூட்டவிரனான்கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாநடுவிரற்கேதாமுலோபருக்கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்சேய்வணிகாசெந்திற்காத்தவனே.

இ - ள். கண் ஆர் நுதல் அண்ணல்சேய் - நெற்றிக்கண்ணை யுடைய பெரியோனாகிய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வனே, வணிகா - செட்டியே, செந்தில் காத்தவனே - திருச்செந்தூரைக் காத்தவனே, சுண்ணாம்புதீற்ற-சுண்ணாம்பு தடவவும், நல்ஆள் காட்ட - நல்ல ஆளைக்காட்டவும், மோதிரஞ்சூட்ட - மோதிரந் தரிக்கவும், மலர்கண்ணாரைக் கூட்ட - தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய மாதரைச் சேர்க்கவும், விரல்நான்கு இருக்க - நான்குவிரல்களிருக்க, கதிர்க்கம்பிபோல் எண்ணாநடுவிரற்கு - கதிர்க்கம்பி போல்கின்ற மதிக்கப்படாத நடுவிரலால், ஏது ஆம் - யாது பிரயோஜனமாகும், (அதுபோல) உலோபருக்கு ஏது - லோபிகளால் என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும், எ - று.

49. நிணம்போதத்தள்ளிபெரும்பூதம்போலப்பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போர்கிடந்துபுரளுவர்க்காண்பிறர்க்கீட்டிவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகும்அப்பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும்போதுங்கறுப்பாதென்மாவையிற்காவலனே.

இ - ள். கறுப்பா - கறுப்பனே, தென்மாவையில் காவலனே - தென் மாவையிலுள்ள வேந்தனே, நிணம்போதத் தள்ளி - கொழுப்புமிகத்தள்ளி, பெரும்பூதம்போல் - பெரிய பேய்போல, பின் - பின்னே, நேற்றுசெத்த பிணம்போல் கிடந்து புரளுவர் - சவத்தைப் போலக்கிடந்து புரள்வார், பிறர்க்கு ஈட்டிவைத்த - பிறர்பொருட்டுச் சேர்த்துவைத்த, பணம்போன பின்பு - திரவியம் போனபின்பு, விவேகம் உண்டாகும் - அறிவுண்டாகும், அ பஞ்சைகள் - அந்த அற்பருடைய, வங்கணம் - சிநேகம், போதும் போதும் - அமையும் அமையும், எ - று.

50. ஏவைக்குங்கூன்சிலைதொட்டானனங்கனிருவிசும்பின்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிகஸ்தூரியின்றகறுப்பன்வரை
மாவைக்கும்பாவைக்கும்பூவைக்கும்போதுவடுவைக்குமே.

இ - ள். அநங்கன் - மன்மதன், ஏவைக்கும் - அம்பு தொடுத்ததற்குரிய, கூன்சிலை தொட்டான் - வளைவாகிய வில்லைத் தொட்டனன், இருவிசும்பின் - பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள, தீவைக்கும் - நெருப்பின் குணத்தைக் கொண்டிருக்கிற, திங்கள்குடை எடுத்தான் - சந்திரனாகிய குடையைத் தாங்கினான், தென்றற்றேர் உகைத்தான் - தென்றலாகிய தேரைச்செலுத்தினான், காவைக்கும் கண்மணி - கற்பகத் தருவின்குணம் அமைந்த எமது கண்மணிபோன்ற, கஸ்தூரிஈன்ற கறுப்பன்வரை - கஸ்தூரி யானவன் பெற்றெடுத்த கறுப்பனது மலையில், மாவைக்கும் பாவைக்கும்-பெருமையமைந்த என்பெண்ணுக்கும், பூவைக்கும் - மலர்களையேவுவன், போது வடுவைக்கும் - மலர்களின் வடுவை யுண்டாக்குவன், எ - று.

51. பொன்னாகத்தார்பணிமாயோன்கரந்தைப்பொருப்பில்வரும்
மின்னாண்முகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றோ
வந்நாட்கமலமலர்கடன்மேருவணிமயிலும்
தன்னாலயனரிசங்கரன்வேலனைத்தாங்கியதே.

இ - ள். பொன் நாகத்தார் பணி மாயோன் - பொன்னுலகத்தார் வணங்குகின்ற மாயவனது, கரந்தைப் பொருப்பில் வரும் - திருக்கரந்தை மலையில் தோன்றிய, மின்னாள் - இந்த மாதினது, முகம் கண் தனம் சாயல் போல் பெறவேண்டி அன்றோ - முகம் கண் கொங்கை சாயல் என்னு மிவைகளைத் தாமும் பெறவிரும்பியல்லவா, அந்நாள் - அந்தக்காலத்தில், கமல மலர்-தாமரை மலரும், கடல்-திருப்பாற்கடலும், மேரு-மேருமலையும், அணி மயிலும்-அழகிய மயிலும், அயன் அரிசங்கரன் வேலனை தாங்கியது-(முறையே) பிரமனையும் திருமாலையும் சிவனையும் முருகனையும் சுமந்தது.

52. குண்டைக்கொருத்தனைக்கூத்தாடும்பித்தனைக்குண்டுணியைக்
கண்டக்கறுப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னியைக்காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பறையனையோதேவனென்றுபகருவதே.

இ - ள். குண்டைக்கு ஒருத்தனை - இடபத்தையுடைய ஒருத்தனும், கூத்து ஆடும் பித்தனை - நடனம்பண்ணுகிற பித்தனும், குண்டுணியை - கோட்சொல்வோனும், கண்டக் கறுப்பனை - கண்டத்தில் கருப்பையுடையவனும், பிள்ளையைத் தின்னியை - பிள்ளையைத் தின்பவனும், காண - யாவருங்காண, அயன் மண்டை கரத்தனை - பிரமனுடைய தலையோட்டைக் கையிலேந்தினவனும், கண்ணப்பன் எச்சிலை வாரி உண்ட - கண்ணப்பனென்னும் வேடனது எச்சிலைவாரியுண்ட, பண்டை பறையனையோ - பண்டையாகிய பறையனும் ஆகிய இவனையோ, தேவன் என்று பகருவது - தேவனென்று சொல்லுவது, எ - று.

பறையன் - சத்தியையுடையவன் என வேறொருபொருள்.

நிந்தாஸ்துதி.

53. அந்தங்கரும்பள்ளிபாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
நைந்தவிடைச்சிகுறத்திக்குமாமிநவில்வலைச்சி
சந்தம்புழுக்கச்சிபாம்பணையோனுக்குத்தங்கச்சியாம்
இந்தப்பறைச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே.

இ - ள். அந்தம் கரும் பள்ளி - முடிவில் கரும் பள்ளியும், பாசாங்குசத்தி - பசுமையாகிய குசத்தியும், கண் அம்படைச்சி - பெருமையுள்ள அம்பட்டத்தியும், நைந்த இடைச்சி - மெலிந்த இடைச்சியும், குறத்திக்கு மாமி - குறத்திக்கு மாமியும், நவில் வலைச்சீ - சொல்லப்பட்ட வலைச்சியும், சந்தம் புழுக்கச்சி - அழகிய புழுக்கைச்சியும், பாம் பண்ணையோனுக்கு தங்கச்சி - பரவிய பண்ணைகாரனுக்குத் தங்கைச்சியும், ஆம் - ஆகிய, இந்தப் பறைச்சியையோ - இந்தப்பறைச்சியையோ, சிவகாமியென்று ஏத்துவது - சிவகாமியம்மையென்று யாவரும் துதிப்பது, எ - று.

அந்தம் கரும்பு அள்ளி-அழகாகிய கரும்புவில்லைத் தாங்கினவள், பாசாங்குசத்தி - பாசம் அங்குசம் என்பவற்றை யுடையவள், கண் அம்படைச்சி - கண் அழகிய வேற்படைபோல்பவள், நைந்த இடைச்சி - தளர்ந்த இடையையுடையவள், குறத்திக்கு மாமி - வள்ளிக்கு மாமி, சந்தம் புழுக்கச்சி-சந்தனம் புனுகுகளையணிந்தவள், பாம்பணையோனுக்குத் தங்கைச்சி - சர்ப்பசயநனாகிய திருமாலுக்குத் தங்கை, பறைச்சி - பராசத்தி, எனவேறுமொருபொருள் தோன்றுதல் காண்க. வலைவீசின சிவபிரான் தேவியாதலால் வலைச்சி யென்றார்.

கழிக்கரைப்புலம்பல்,

54. நிலமேழளந்தநெடுமால்பணியுநீமலர்பொன்னம்
பலமேவுதில்லைப்பதிநடராயர்பனிவரையிற்
கலமேதிமிங்கலமேசங்கமேநற்கயிலனமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுதீருமென்சஞ்சலமே.

இ - ள், நிலம் ஏழ் அளந்த நெடுமால் - ஏழுலகங்களையும் அளந்த நெடுமால், பணியும் - வணங்குகின்ற, நீமலர் - நிர்மலர், பொன்னம்பலம் மேவு - பொற்சபை பொருந்திய, தில்லைப்பதி - தில்லைநகரத்தில், நடராயர் - நடனம் பண்ணுவதில் சிறந்தவர், (அவரது) பனிவரைமேல் - குளிர்ந்த மலையின்மீது, கலமே - மரக்கலமே, திமிங்கலமே - திமிங்கலமீனே, சங்கமே - சங்கே, நல்கயில் அனமே - அழகிய பிடரையுடைய அன்னமே, சலமே - நீரே, சலஞ் சலமே - சலஞ்சல மென்னுஞ் சங்கே, என் சஞ்சலம் என்று தீரும் - என் மனோதுக்கம் என்று நீங்கும், எ - று.

55. பொரடக்கயம்பிடியென்றான்மதனுமிப்பூவையுமா
தரடக்கமுஞ்சற்றறிந்திலளேமலர்த்தாள்வணங்கா
முரடக்கவுடக்கெடிமன்னர்வெற்றிமுடிபிடுங்குங்
கரடக்களிற்றண்ணலேவல்லைமாநகர்க்காளத்தியே.

இ - ள். மலர் தாள் வணங்கா - தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை வணங்காத, முரடக் கவுடக்கெடி மன்னர் - முரடராகிய கவுடதேயத்துக் கீர்த்திபெற்ற அரசருடைய, முடி பிடுங்கும் - முடிகளைப் பறிக்கின்ற, கரடக்களிற்று அண்ணலே - மதயானைகளையுடைய பெரியோனே, வல்லைமாநகர் காளத்தியே - வல்லைமாநகரினுள்ள காளத்தியென்னுஞ் சீமானே, மதனும் - மன்மதனும், பொர - போர்செய்வதற்கு, டக்கயம் பிடி என்றான் - கொடியைப்பிடி யென்றான், இப்பூவையும் - இந்தப் பெண்ணும், மாதர் அடக்கமும் சற்று அறிந்திலளே - மாதர்க்குரிய அடக்கத்தையும் சிறிதும் உணர்ந்திலளே, எ - று.

56. கவியாகுமாதினைப்பெற்றேன்புலவன்கற்றோனனையாம்
செவியாரக்கேட்டுணர்வான்சகோதரன்செந்தமிழ்க்கு
தவியாவருமையறியான்பதியவன்றானில்லையேல்
புவியாகுமண்ணுக்குளென்பலமாமந்தப்பூங்கொடிக்கே.

இ - ள். புலவன் கவி ஆகும் மாதினைப் பெற்றோன் - புலவனே கவியாகிய பெண்ணைப்பெற்றவனாவான், கற்றோன் அன்னை ஆம் - அந்தக்கவியைக் கற்றவனே தாயாவன், செவி ஆர கேட்டு உணர்வான் சகோதரன் - காதாரக்கேட்டறிவோனே சகோதரனாவான், செம்தமிழ்க்கு உதவியாய் அருமை அறிவான்பதி - செந்தமிழ்க்கவிகளுக்கு உதவிசெய்து அவற்றின் அருமையை யறிபவனே நாயகனாவான், அவன் தான் இல்லையேல் - அவனும் இல்லையாயின், அந்தப் பூங்கொடிக்கு - அந்தப் பூங்கொடிபோல்வாளுக்கு, புவி ஆகும் மண்ணுக்குள் என் பலம் ஆம் - புவியாகிய மண்ணுலகில் என்ன பயன் உண்டாகும், எ - று.

நிந்தாஸ்துதி,

57. சேராதவேடன்செருப்பாலுதைக்கவுந்தீண்டவுந்தண்
ணீர்வாயுமிழவுமுச்சிட்டம்போடவுநீண்டசிலைத்
தாராலடிக்கவுங்கண்ணீர்ததும்பவும்தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே.

இ - ள் சேராத வேடன் - பொருத்தமில்லாத வேடனைவன், செருப்பால் உதைக்கவும் - செருப்பாலுதைக்கவும், தீண்டவும்-தொடவும், தண்ணீர் வாய் உமிழ்வும் - தண்ணீரை வாயினால் உமிழவும், உச்சிட்டம் போடவும் - எச்சிலைப்போடவும், நீண்ட சிலை தாரால் அடிக்கவும் - நீண்ட வில்லினது தண்டாலடிக்கவும், கண்ணீர் ததும்பவும் - கண்ணீர் துளும்பவும், திருக்காளத்தி யப்பனுக்கு - திருக்காளத்தி நாதனுக்கு, தாய் தமர்கள் ஆராகிலும் இல்லையோ - தாய் சுற்றத்தார் என்னும் ஒருவரும் இல்லையோ, எ - று.

வேடன் என்றது கண்ணப்ப நாயனுரை நீண்ட சிலைத்தாரலடித்தது அருச்சுநன். தாய் தமரிருந்தால் இப்படிசெய்யார் என்பது கருத்து.

தட்டானைக்குறித்துப் பாடியது. (ய்த்

58ஒட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின்மாப்பொன்னுலோபமத
தொட்டாதிரான்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன்மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகளவாய்நிறைகாட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன்சர்ப்பத்தையே.

இ - ள். ஒட்டாக ஒட்டியும்-பற்று உண்டாக ஒட்டியும், கால் பொன்னில் கால்-வராகனெடைப் பொன்னில், மா பொன் - ஒரு மா வராகனெடைப்பொன்னை, உலோபமதாய் தொட்டாது இரான்-லோபமாக ஏமாத்தாமல் இரான், பணி செய்யாது இரான்-ஆபரணங்களைச் செய்யாமலிரான், செம்போன் மேருவினை - செம்பொன் மலையாகிய மேருவை, கட்டாகக் கட்டி - கட்டாகக்கட்டி, கடுகு அளவாய் - கடுகளவாக, நிறை காட்ட வல்ல - எடை காட்டவல்ல, தட்டானுக்கு அஞ்சி அல்லோ - கம்மாளனுக்கு பயந்தல்லவா, சிவன் சர்ப்பத்தை அணிந்தான் - சிவன் பாம்பையணிந்தான், எ - று.

வெள்ளிமலை, பொன்மலை முதலியவற்றை யுடையவனுயிருக்கிற சிவபெருமான் பாம்பையணிந்தது கம்மாளன் ஏமாத்துவனென்னும் அச்சத்தாலேயாமென்பது கருத்து.

59. ஏராட்டும்பூந்தொங்கன்மோகனக்காரற்கினியசுகம்
பாராட்டநானினியாளல்லவேபசும்பொற்குழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற்பால்பிள்ளைக்கூட்டித்தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமேயெனக்குள்ளநேரமுமே.

இ - ள். பசும்பொன்குழவி தாராட்டவும் - பசும்பொன் மயமாகிய குழந்தையைத் தாலாட்டவும், சங்கில் பால் பிள்ளைக்கு ஊட்டி - சங்கிலுள்ளபாலைப் பிள்ளைக்கு உண்பத்து, மஞ்சள் தடவி-மஞ்சளைப்பூசி, நீராட்ட-நீராட்ட வும், மையிட-மையிடவும், எனக்கு உள்ள நேரமும்போமே-எனக்குள்ள காலம் முழுதும் கழியுமே, (ஆதலால்) ஏர் ஆட்டும் பூ தொங்கல்- அழகாக அசைக்கப்படுகிற பூமாலையைத்தரித்த, மோகனக்காரற்கு - என்பிராணநாயகனுக்கு, இனியசுகம்பாராட்ட - இனிதாகிய இன்பத்தையுதவுதற்கு, நான் இனி ஆள் அல்ல - நான் இனி உரியவளல்ல, எ - று.

படிக்காசுப்புலவர்பாடலைப் புகழ்ந்துபாடியது.

60. மட்டாருந்தென்களந்தைப்படிக்காசனுரைத்ததமிழ்வரைந்த வேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமுலகும்பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாலுங்கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும்வாய்மணக்குந்துய்யசேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமேபாட்டினுறுநளினந்தானே.

இ - ள். மட்டு ஆரும் - தேன்பொருந்திய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, தென்களந்தை - தென்களந்தையி லுள்ள, படிக்காசன் - படிக்காசுப் புலவன், உரைத்த - சொன்ன, தமிழ்வரைந்த ஏட்டை - தமிழ்ப்பாடலெழுதிய ஏட்டை, பட்டாலே சூழ்ந்தாலும் - பட்டினால் சுற்றினாலும், மூவுலகும் பரிமளிக்கும் - மூன்றுலகங்களிலும் மணக்கும், பரிந்து அவ்வேட்டைத் தொட்டாலும் - விரும்பி அந்த ஏட்டைத் தீண்டினாலும், கைமணக்கும் - தொட்டகைமணக்கும், சொன்னாலும் வாய்மணக்கும் - சொன்னாலும் சொன்னவாய் மணக்கும், துய்ய - பரிசுத்தமாகிய, சேற்றில் நட்டாலும் - சேற்றில் நட்டுவைத்தாலும், தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடும் - தமிழ்ப்பயிராகி விளையும், பாட்டினது நளிநயந்தான் - (இப்படி யாவதற்குக்காரணம்) பாட்டினது மிக்க நயந்தான், எ - று.

செங்குன்றையூரனைப்புகழ்ந்துபாடியது.

61. ஆலெங்கேயங்கேயரும்பறவையாற்றுயிலும்
மாலெங்கேயங்கேமலர்மடந்தை - கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ்செங்குன்றையூரனெங்கே
அங்கேயிரவலரெல்லாம்.

இ - ள். ஆல் எங்கே-(பழுத்த) ஆலமரம் எங்குண்டோ, அங்கே-அவ்விடத்தே, அரும்பறவை - அருமையாகிய பறவைகள் யாவுமுண்டு, ஆல் துயிலும் மால் எங்கே - ஆலிலைமீது தூங்குகின்ற திருமால் எவ்விடத்துள்ளனோ, அங்கே - அவ்விடத்தே, மலர்மடந்தை-திருமகளிருப்பாள், கோலம் சேர் - அழகுபொருந்திய, செம் கேதகை மணக்கும்-செந்தாழை பரிமளிக்கின்ற, செங்குன்றையூரன் எங்கே-செங்குன்றையூரன் எவ்விடத்துளனோ, அங்கே - அவ்விடத்தே, இரவலர் எல்லாம் - யாசகரெல்லாம் இருப்பர்.

சந்திரோபாலம்பநம். தலைவிகூற்று.

62. ஊரைச்சுடுமோவுலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோவறியேனே - நேரே
பொருப்புவட்டமானமுலைப்பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமானநிலா.

இ - ள். நேரே - நேராக, பொருப்பு - மலைபோன்ற, வட்டம் ஆன - வட்டவடிவாகிய, முலை - தனங்களையுடைய, பூவையரே - மாதரே, இந்த - இந்த, நெருப்புவட்டம் ஆன நிலா - நெருப்பினாற்செய்த வட்டவடிவாகிய நிலவு, ஊரைச்சுடுமோ - ஊரையெரிக்குமோ, உலகந்தனைச் சுடுமோ - உலகத்தை யெரிக்குமோ, ஆரைச்சுடுமோ - வேறுயாரை யெரிக்குமோ, அறியேன் - அறிகிலேன், எ - று.

வல்லைக்காளத்தியின் கையைப்புகழ்ந்துபாடியது.

63. நற்றோரணவீதிநண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தமக்களிக்குங்கையேகை - மற்றோர்கை
வேங்கையலகைமுகைவேட்கைபலகைநகை
காங்கையழுகைவிழுகை.

இ - ள். நல் தோரணவீதி நண்ணும் - அழகாகிய தோரணவீதிகள் பொருந்திய, வல்லைக்காளத்தில் - வல்லைநகர்க் காளத்திராயனென்பவன், கற்றோர் தமக்கு அளிக்கும் கையேகை - கற்றோர்க்குக் கொடுக்கின்ற கையே கையாகும்; மற்றோர்கை-மற்றையோருடைய கை, வேங்கை, அலகை, முகை, வேட்கை, பலகை, நகை, காங்கை, அழுகை, விழுகை, இவற்றினீற்றிலுள்ள கையேயாம், எ - று.

வேங்கைமுதலியவற்றிற்கு ஏற்ற பெற்றியாய் வேகுங்கை முதலியவாக இழிபொருள் கூறுக.

தன் வறுமைதோன்றப் பாடியது,

64. போசநீயோர்புயலாப்பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கதிலோர்விந்தேனும் - பேசுமென்மேல்
பட்டதிலையென்வறுமைபாரக்குடையாகி
முட்டக்கவித்திடுதலால்.

இ - ள். போச - போஜனே, நீ ஓர் புயல் ஆ - நீ ஒரு மேகமாக, பூமுழுதும் - பூமிமுழுதும், பொன்மாரிவீசுவாய் - பொன் மழையைச்சொரிவாய், அங்கு அதில் ஓர் விந்து ஏனும்-அதில் ஒரு துளியாயினும், பேசும் என்மேல்பட்டது இல்லை - சொல்லப்பட்ட என்மீது பட்டதில்லை (ஏனெனின்) என்வறுமை - என் தரித்திரமானது, பராக்குடை ஆகி - பெரிய குடையாகி, முட்டக்கவித்திடுதலால்-முழுதும் மறைத்துவிடுதலானேயாம்-

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

65. காலையரவிந்தங்கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்தமயக்காதோ - பாலைப்
பழிக்கின்றமென்மொழியீர்பாண்டியனாரூரை
அழிக்கின்றதென்னோவது.

இ - ள், காலை அரவிந்தம் - உதயகாலத்துத் தாமரை, கழுநீருடன் கலந்தால் - குவளைமலரோடுகூடினால், மாலை அரவிந்தம் - மாலைக்காலத்துத் தாமரை, மயக்காதோ - என்னை மயங்கப்பண்ணாதோ, பாலைப்பழிக்கின்ற - பாலின்சுவையைப் பரிகசிக்கின்ற, மெல் மொழியீர்-மெல்லிய வசனத்தையுடைய மாதரே, பாண்டியனார் ஊரை - பாண்டியனாருடைய ஊராகிய மதுரையை, அது அழிக்கின்றது - அது கெடுக்கின்றது, என்னோ - இது என்ன அநியாயமோ, எ - று.

மதுரை - கூடல், இது புணர்ச்சியென்னும் பொருள்தரும். வேலைப் பழிக்கின்ற மென்முலையீர் என்றும்பாடம்.

காலையரவிந்தம் கையையும், மாலையரவிந்தம் தனத்தையும், கழுநீர் கண்ணையும் குறித்தன, இந்தத்துறையை இடையூறு கிளத்தல் எனவும் கூறுவர்.

முற்றிற்று.